بسم الله الرحمن الرحيم

د يرغل

پر

وړاندې

ليکوال: مولوي عبدالهادي (مجاهد)

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم : د یرغل پر وړاندې
لیکوال : مولوي عبدالهادي (مجاهد)
د چاپ کال : ۱۳۹۵هـ ش (۲۰۱۶) م
چاپوار: اول
دچاپ شمیر: (۲۰۰۰) ټوکه

د ترلاسه کولو درکونه :
د افغانستان او پښتونخوا ټولې مشهورې کتابخانې.

د چاپ او هر ډول نشر حقوق ئې له مؤلف سره خوندي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

د دې ټولګې په اړه څوکرښې! 11
"د يرغل پر وړاندې" کتاب يوه ځانګړې مبارزه 13
د پيل خبرې 19
امريکا د افغانانو د اسلامي هويت د له منځه وړلو په هڅه کې 26
د افغاني ټولنې د اسلامي هويت اساسي عناصر 26
اول عنصر- ټينګ ايمان: 26
د نصراني غرب درې جبهې : 29
د سيکولريزم جبهه: 29
د کليساجبهه: 30
پوځي جبهه: 32
دويم عنصر- غيرت او همت: 34
د ديني او معنوي ارزښتونو د له منځه وړلو لپاره غربيانو تدابير 34
د نشراتي وسائلو پراخه خپراوی: 34
د ليکوالانو او مفکرينو خريداري: 36
د لنډغرو او بې غيرته حاکمانو مسلطول: 36
درېيم عنصر - عفت او شرف: 37
د اخلاقي فساد د خپرولو ډولونه او مثالونه 39
د مېډيا له لارې د اخلاقي فساد خپرول 39
د ښځو د چارو عجيب او غريب وزارت : 40
د هېواد په ښارونو کې د شرابخانو او فحشاوو د اډو جوړول:........... 41
څلورم عنصر- د جهاد او سربښندنې فطري استعداد: 43
پنځم عنصر- د غرب له لوېدلي او مبتذل فرهنګ او تمدن څخه د افغانانو
لرې والی: 44

(c) ketabton.com: The Digital Library

په افغانستان کې یوه بله جګړه هم روانه ده!............................ 46
د خاموشې جګړې ډګرونه.. 48
د حاکمیت ډګر:.. 48
د حاکمیت په ډګر کې د امریکایانو دوه ډوله ملګري:.................. 48
د دین او فکر ډګر: 51
د دین او فکر په ډګر کې د اشغالګرو امریکایانو اقدامات 51
په عملي لحاظ د دولت په عدلي او قضایې ارګانونو کې د شریعت د تطبیق مخنیوی: 51
د اسلام یو لیبرال او غربي تعبیر رامنځته کول:...................... 52
په ټولنه کې د تزکیې او احسان له منځه وړل،او پرځای یې د (منحرف روحانیت) او (بې لارې پیرانو) لپاره د نفوذ زمینه برابرول:.............. 53
ځوانان له اولویاتو څخه په فېشن، لوبو او د پردیو په تقلید مصروفول: 54
د ټولنیز ډګر متشنجول:.. 54
دیموکراسي څه شی ده؟.. 56
د ډیموکراسۍ د پېژندلو اهمیت 56
د ډیموکراسۍ تعریف: 58
د ډیموکراسۍ دوه مهم بنسټونه:................................. 63
اول بنسټ ـ دولس حاکمیت: 63
دویم بنسټ ـ حقوق او آزادۍ: 65
د دین او عقیدې آزادي:... 65
د رأیې د اظهار د آزادي:....................................... 70
شخصي آزادي: 74
د مسکن د انتخاب آزادي: 76
د ملکیت حق:.. 76
د کار حق:... 77

(c) ketabton.com: The Digital Library

زده کړې حق: 77
پارلمان د ډيموکراسۍ ممثله اداره........................ 78
پارلمان ولې طاغوتي اداره ده؟ 79
د صليبي جګړو نن او پرون د عواملو او مشابهتونو په رڼا کې........ 87
د جګړې د اسبابو او عواملو مشابهتونه 87
د مسلمانانو د يوه دولت او خلافت پر ځای د ډېرو کمزورو دولتونو شتون: 88
د منحرفو فرقو او نظرياتو موجوديت:........................ 89
په مسلمانو هېوادونو کې د سياسي قيادت د نا أهلۍ ستونزه......... 93
د صليبيانو اقتصادي مصالح او پراخ غوښتنه:.................. 95
غرب د مسلمانانو لپاره څه ډول اسلام غواړي؟........................ 98
له ريښتيني اسلام سره د غرب دښمني: 100
د ريښتني اسلام په خلاف دغرب د معاصرو رهبرانو دريځونه:......... 102
هغه اسلام چې غرب يې د مسلمانانو لپاره غواړي:.................. 108
بې شريعته اسلام: 111
فکري جګړه او د اسلامي مفاهيمو تحريف:........................ 112
د اسلام د تحريفولو او د هغه په خلاف د فکري جګړې لپاره د غرب وسائل: 115
مېډيا او مطبوعات : 116
تعليم او تربيه :.. 120
قوانين او سياسي فشارونه : 126
د غرب له نظره منځلارى اسلام څه شى او منځلاري مسلمانان څوک دي؟...... 130
منځلارى اسلام او تاريخ: 131
منځلارى اسلام يو امريکايي ايجاد دى:........................ 132
د امريکا او غرب فکري مراکز او د منځلاري اسلام د توليد پروسه: .. 134

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشهور امريکايي فکري مراکز: 137
مشهور برتانوي فکري مراکز 138
رانډکارپوريشن څه ډول مرکز دی؟ او تر اوسه يې د اسلامي نړۍ او مسلمانانو په خلاف څه کړي دي؟ 139
د منځلاري اسلام لپاره د امريکا معيارونه.. 144
د منځلاري اسلام لپاره د رنډکارپوريشن د فکري مرکز معيارونه:.... 145
په اسلامي نړۍ کې د امريکايي (منځلاري اسلام) پرځای د (اصلي اسلام) له تطبيقه د غرب ويره: 147
امريکا د منځلاري اسلام د خپراوي لپاره په کومو ډګرونو کې مرستې او فعاليت کوي؟.. 150
د امريکايانو له اشغاله وروسته په افغانستان کې د سيکولر احزابو پرله پسې زيږون.. 153
د سيکولر احزابو له جوړولو د امريکا دوه مهم هدفونه.. 153
اول هدف ـ په سيمه کې د جهاد د فرهنګ ختمول: 153
دوهم هدف ـ د سيکولرزم (بې دينۍ)حاکمول 155
غربي اشغالګر او په اسلامي نړۍ کې د تعليم سيکولريزه کول.. 160
د تعليم د لادينه کولو لارې چارې 162
د غرب تعليمي مشاورين او ماهرين : 163
د تعليمي ماحول غربي کول : 164
د فرعون پوهنتون.. 166
فرهنګيان که فرنګيان؟.. 174
جهاد که جګړه؟.. 181
عسکرجانه تاته وايم ! 187
د پوهنتونونو ځوانان دهيواد د اسلامي اصالت شعوري سپاهيان.. 208
په پوهنتوني محيط کې د مسلمانو ځوانانو ستونزې 212

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سازماني انسجام نشتوالی.......................212
د غرب د فرهنګي يرغل په مقابل کې د اسلامي نشراتو او مطبوعاتو نشتوالی:.......................212
نشنلزم او نشنلست حرکتونه:.......................213
د اسلامي امت د ذلت له اسبابو او عواملو څخه.......................215
د خلافت سقوط.......................215
(سيکولريزم)يا د دين او د دولت بيلتون.......................216
روحي شکست او د کمترۍ احساس.......................219
ناپوهي او په اسلامي او تجربوي علومو کې بېرته پاتې والی.......................220
نشنلزم او وطنيت:.......................222
ماديت، له دنيا سره بې حده مينه، او له مرګ څخه وېره:.......................225
د رسول الله صلی الله عليه وسلم او اسلام په خلاف د غرب مشترک جنايات.....227
له قرانکريم څخه د دفاع د افغاني پاڅون حقيقت، لاسته راوړنې، دلالتونه، دريځونه او راتلونکی.......................234
په افغانستان کې د امريکا ماتې نور په کنفرانسونو نه جبيره کېږي........256
په سيمه کې د امريکا درې اهداف او هغو د تحقق په کار کې د امريکا ناکامي.......................257
اول هدف ـ د طالبانو اسلامي حکومت له منځه وړل:.......................257
دويم هدف ـ په منځنۍ آسيا کې د امريکا د جيوستراتيژيکو مصالحو تأمين او د سيمې د انرژۍ پر منابعو او د هغې د انتقال پر لار تسلط: .259
دريم هدف ـ په افغانستان کې مجاهدين او د جهاد نظريه له منځه وړل 260
امريکا د قضيې ريښتني او واقعي حل ته نه حاضرېږي.......................263
د بن دويم کنفرانس خپل اهداف ترلاسه نه کړل.......................264
د ستراتيژيک تړون خطرناک امريکايي اهداف.......................266
د ستراتيژيک تړون اصلي هدفونه :.......................268

(c) ketabton.com: The Digital Library

اول هدف – د منځنۍ آسيا او د کسپين د حوزې نفتي منابعو ته دلاري تأمين..268
دويم هدف ـ په افغانستان کې د يوه ريښتني اسلامي حکومت د قيام مخنيوی:..269
دريیم هدف : د سيکولريزم، ليبراليزم او تنصير حمايت او پالل:.......271
څلورم هدف ـ د داسې يوه اسلام دښمنه پوځ رامنځته کول چې د غرب ګټې وساتي:..273
پنځم هدف ـ د سيمې د مسلمانو هېوادونو دائمي تهديد او د هغوئ ترمنځ د سياسي او پوځي نږدېوالي مخنيوی: 275
صليبي اروپا له منارو څخه په وېره کې ده..............................277
غولوونکي اصطلاحات 283
امريکا له افغانستانه وځي که د خپلې جګړې شکل بدلوي؟...............287
امريکا ولې خپل پوځونه باسي؟..288
امريکا ولې په افغانستان کې په محلي ډول جګړه دوامداره ساتي؟...291
د دې لپاره چې په افغانستان کې بيا يو اسلامي حکومت جوړ او شريعت تطبيق نشي:..292
د دې لپاره چې د امريکا لخوا رامنځته شوی وضعيت او د هغې لاسته راوړنې دلته دوام وکړي: 292
د دې لپاره چې افغانستان له غرب سره په امنيتي، استراتيژيکو، سياسي، تعليمي او فرهنګي تړونونو پورې تړلی وي: 293
د دې لپاره چې طالبان له نامنظمو چريکي مجاهدينو څخه په يو منظم ايډيالوژيك عسکري ځواك بدل نشي.......................................294
امريکا په افغانستان کې د خپلې جګړې شکل ته تغيير ورکوي 294
د ناپوځي جګړې شکل او وسائل 295
د غرب ملګرې په واك کې ساتل:..295

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ناپوځي لارو د طالبانو د کمزوري کولو هڅې..................296
د جهادي فکر او عقیدې په خلاف منفي تبلیغات..................297
په افغانانو کې د مقاومت روحیه له منځه وړل: 298
د تعلیم نظام او نصاب د ټولنې د غربي کولو لپاره د وسیلې په ډول استعمالول: 299
د معتدل اسلام او منحرف روحانیت له پیروانو کار اخیستل:..........301
د مېډیا له لارې د فکرونو تسخیرول: 304
د اقلیتونو پالل او نشنلستي افکار تقویه کول..................305
حکومتي نقش ناحکومتي مؤسساتو ته سپارل 306
ملي وحدت د چا له لید لوري؟ 311
د مفاهیمو جګړه: 312
ملي وحدت یوه پردۍ اصطلاح..................313
د ملي وحدت تعریف: 314
ملت څه ته وایي؟ 314
د ملت لغوي معنی: 315
د ملت شرعي معنی: 315
د (ملي وحدت) مفهوم د شریعت له نظره..................318
(ملي وحدت) د سیکولرانو له نظره: 318
موږ د مسلمانانو په حیث د (ملي وحدت) کوم تعریف اختیار کړو؟....320
ملي وحدت که سیاسي وحدت؟ 321
د (مورچل) مجله په افغانستان کې د غرب د ماتې عیني شاهد او د روان جهادي تاریخ امین 323
د جهادي خپرونو پر مفاهیمو د نوي غور ضرورت 330
اعداد یو شرعي مسؤولیت او جهادي ضرورت 338
د اعداد شرعي دلائل: 340

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جهادی اعداد ډولونه:.. 343
ايماني او شرعي اعداد:.. 343
بدني او عسکري اعداد:.. 346
د وسلو او وسائلو صحيح استعمال:.. 347
پوځي صنعت:.. 348
افغان علماء، د ليکوالۍ ستونزه او د اسلامي معلوماتو فقر.. 353
عجيبه معادله:.. 355
د ليکوالۍ پراخه ساحه او بې شمېره موضوعات:.. 356
يو ارمان او يو مهم وړانديز:.. 362
انټرنيټي کتابتون:.. 364
د تخيل په دنيا کې له ازادۍ سره مرکه.. 366
اوسني جهادي ادب ته يوه کتنه.. 383
د جهادي ادب اهميت:.. 384
د جهادي ادب اهداف.. 385
جهادي شعر او ترانې:.. 387
اصلي دښمن څوک، دښمن که د دښمن افکار او نظريات؟.. 392

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې ټولګې په اړه څوګرښې!

عبدالرحيم ثاقب

د "يرغل پر وړاندې" دا ټولګه د محترم مولوي عبدالهادي (مجاهد) د هغو مقالو مجموعه ده چې د صليبي يرغلګرو په خلاف د جهادي مقاومت په جريان کې په ډېرو سختو شرائطو کې ليکل شوې دي.

د "يرغل پر وړاندې" اثر ټولې مقالې هره يوه د خپل وخت د جهادي احداثو يو ښه انعکاس، يو پرځای تحليل او يو ژوندی تصوير دی چې درانه استاذ په ډېر دقت او غور او خورا امانت داري سره ورباندې قلم خوځولی او د پېښې هر اړخيزه ارزونه يې کړې. د يادې ټولګې په راټولولو کې د پېښو زماني تسلسل هم په داسې ډول په پام کې نيول شوی چې د ۱۵ کلن جهادي بهير د مهمو او اساسي احداثو ډېره برخه يې احتواء کړې.

په لنډه کې ويلای شو چې د "يرغل پر وړاندې" تر لاس لاندې ټولګه هم د جهادي احداثو هينداره او هم د يرغلګرو د پوځي او فرهنګي جنايتونو رسوا کوونکي وسيله ده.

دلته هم د يرغلګرو په خلاف د پوځي مقاومت سنګرونه ستايل شوي او هم د هغوی په وړاندې ځوان نسل ته د فرهنګي او فکرې مقابلې تکتيکونه ورښودل شوي دي.

په دې مجموعه کې د يرغلګرو په خلاف مبارزه کوونکو مجاهدينو ته د ديني پوهاوي له لارې د جهاد او مبارزې شعور ورکړل شوی او د يرغلګرو اصلي ماهيت ورته بربنډ شوي دی.

د "يرغل پر وړاندې" په مجموعې کې د صليبي يرغلګرو ټولې هغه دجالي دسيسې ښې افشاء شوې کومې چې دوئ په افغانستان کې د خپل وحشيانه يرغل د تبرير لپاره د ډيموکراسۍ، آزادۍ او بيا رغونې تر نامه لاندې پر لاره اچولې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د "یرغل پر وړاندې" لیکوال د پخواني او اوسني جهاد د پېښو یو ژوندی تاریخ دی چې زمونږ د هېواد د تېرو دریو لسیزو د ټولو پوځي او سیاسي جریاناتو عیني شاهد پاتې شوی او له هغو څخه په تجربې اخیستو سره یې خپل معلومات له ځوان نسل سره د همدې لیکنو په وسیله شریك کړي دي.

د "یرغل پر وړاندې" اثر لیکوال یو له هغو جهادي لیکوالانو څخه دی چې د پوځي جهاد ترڅنګ یې د یرغلګرو په وړاندې د فرهنګي جهاد سنګر هم تود ساتلی ، په یرغلګرو یې د علم ، پوهې او بصیرت په رڼاکې اغیزناك ګوزارونه کړي او د فرهنګي جهاد په ساحه کې یې د ډېرو ځوانانو په روزلو سره د یادولو وړ خدمتونه کړي.

د "یرغل پر وړاندې" لیکوال ته په دې لاره کې د مزید توفیق غوښتنه کوم او له الله تعالی څخه غواړم چې زمونږ په ټولنه کې یې امثال زیات کړي.
والسلام

عبدالرحیم ثاقب

(c) ketabton.com: The Digital Library

"د یرغل پر وړاندې" کتاب یوه ځانګړې مبارزه

لطف الله خیرخوا

موږ د قضیې او دښمن په پېژندلو کې تل ستونزه لرلې. همدا د دې لامل ګرځېدلی چې موږ ډېر ځلې د دښمنانو د یر غلونو د واقع کېدلو په مخنیوي کې پاتې راغلي یو. او د یر غل له واقع کېدلو او د هغه په خلاف د اوږدو مقاومتونو له رامنځته کېدلو وروسته مو چې هر ځل دښمن په پوځي لحاظ مات کړی بیا هم تقریبا هر ځل موږ د هغه د فکري او سیاسي دسیسو پر وړانې ماتې خوړلې. د دې ټولو تکراري پېښو لامل یو دی، او هغه دا چې موږ په خپله قضیه په تمامه معنا هېڅکله نه یو پوه شوي.
د سوبې لومړی شرط دا دی، چې په مبارزه کې انسان په خپل فکر، کړنلارې، هدف او دښمن پوه شي. هله به مناسبه رویه او د لومړیتوبونو انتخاب رامنځته کیږي او کرار به د هدف خوا ته درومي. همدا پوهه مبارز انسان پر حالاتو، شرایطو او ظروفو حاکم ساتي او د خپل انتخاب حق ورکوي. که دا پوهه نه وه، نو حالات، شرایط او ظروف به ځان مسلطوي، بیا نو مبارز ته بویه، چې څه ډول رویه کاروي او څه ډول د حالاتو مقابله کوي؟
د"د پرغل پر وړاندې"کتاب د فکري مبارزې شهکاره نمونه ده او یو داسې کوښښ دی چې د روان یرغل په اړه دې بشپړ پوهاوی رامنځته شي. موږ کاش د استاد مجاهد په څېر شخصیتونه ډېر لرلی، چې تر شوني بریده ډېر پوهاوی رامنځته شوی وی، خو دا چې نه شته، ځای یې دا نیسي، چې د دې کتاب مفاهیم په ژوره مطالعه کړو، عقل او زړه ته یې وسپارو او تر نورو یې ورسوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کتاب کې ډېرې خبرې د پام وړ دي، چې څو خبرې ترې زه د نمونې په توګه راوباسم :

د يرغل ماهيت :

د غرب او سيمې د استعماري او نيمه استعماري زورواکانو د مغالطو په پايله کې زموږ ډېر خلك د دې جګړې په ماهيت نه پوهيږي. څوك وايي دا مازې اقتصادي جګړه ده. څوك وايي دا د څو هېوادونو د نيابتي جګړو ميدان دی. څوك وايي ټول کار د امريکا دی او د خپلې سلطې د دوام لپاره يې ځان ته مصنوعي مقاومت پيدا کړی چې تر شونې بريده يې دلته قيام اوږد شي. اصل هدف يې چين او روسيه ده...

دغو خلکو کې شعوري خلك هم شته، چې د موضوع عمق ته رسيږي، مګر په لوی لاس د هغو خلکو د بې لارې کولو کوښښ کوي چې نه پوهيږي او يا د نورو په تقليد ځان يوې نتيجې ته رسوي. دغه شعوري ډله د دې کتاب د محتوی له نظره څو جنايات کوي او لارويان يې ورسره د هغو مرتکبين دي:

اول دا چې دوئ د دښمن عقيدوي او فکري هويت پټوي، او په دې کار پر هغه حکم باندې هم خاورې اړوي چې اسلامي شريعت يې ورته ټاکي.

دوهم دا چې د دې دښمن پر وړاندې د جهاد حکم کې شکونه پيدا کوي، ځکه چې دوئ د دښمن اصلي څېره پټه کړې او خلکو ته داسې ښيي چې ګوندې دا هغه صليبيان نه دي چې اسلام يې په اړه دا او هغه حکم کوي.

درېيم جنايت يې دا دی، چې د دې خاورې مسلمان ملت له خپل رزمي تاريخ او اصيل فرهنګه شکوي. دې مسلمانانو چې هر مهال بهرنی دښمن په ځغاسته او مات مات له خپل کوره وېستلی، اوس يې په دې تېرباسي چې ګوندې دا جګړه درباندې بل چا تپلې. هغوی نه غواړي افغانستان ارام شي، پرمختګ وکړي او...

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا کتاب خپل خلك بېرته خپل تاریخ او ثقافت ته ورګرځوي، چې ګورئ دا تپونکي په هغه وخت کې نه ول چې تاسو دا ډول جګړې ګټلې. د دې تپونکو نوم لانه و، چې تاسو ځان څه چې لانور ملتونه هم ګټل!

څلورم جنایت دا کوي، چې د دې مسلمانانو پر حافظه ملنډې وهي. دې مسلمانانو په نږدې تېر کې غزاګانې وګټلې، دښمنان يې مات کړل، مګر دوئ يې رزمي تاریخ اوس داسې تفسیروي چې ګوندې تاسې خو هېڅکله له دښمن سره جګړه نه ده کړې، او دا اوس مو چې څه روان کړي دي دا د ناپوهۍ له امله دي. دا دېرش کاله دا ولس بې علمه پاتې شوی، او دېته ورته نورې خبرې. دوئ کوښښ کوي چې د کفر د سلطې په دوران کې د شکلي ښوونې په ترویج دې له مسلمانانو هوتکي، ابدالي، غزنوي او د تېر جهاد پېرونه هېر کړي. دا ملت د یوه غبي او متهاك منځي ملت په توګه مخاطب کړي!!

پنځم جنایت يې دا دی چې د دې مسلمان ملت افتخارات او سربښندنې په ډېر مهارت بل چا ته منسوبوي. دغه خلك، چې د افغان دوستۍ په جامه کې د افغانانو اصلي دښمنان دي نه غواړي دا ملت خپل تاریخي تسلسل وساتي، نه غواړي دا ملت د خپل ثقافت اصول په ژوندي ډول مراعات کړي، ويې پالي او د عمل په میدان کې يې ترجمه کړي.

دا کتاب د روانې جګړې اصل ماهیت روښانوي، او له هغو څېرو پرده پورته کوي، چې دا جګړه بدله ښيي او پورتنې یاد شوي جنایتونه ترسره کوي.

د یرغل کیفیت :

په کتاب کې به ځای ځای تاسې ته "بله جګړه، فکري جګړه، د مفاهیمو جګړه، خاموشه جګړه" یا دې ته ورته ترکیبونه مخې ته درځي. استاد کوښښ کړی چې د جګړې کیفیت روښانه کړي او خپلو خلکو ته وښيي چې دا جګړه دومره په ساده کیفیت کې نه ده څه ډول يې ځینې خلك

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعبيروي، بلکې دا يو هر اړخيز يرغل دی او په يو وار زموږ تنه او روحيه دواړه له منځه وړي.
دا جګړه، چې ځومره مساحتي وسعت لري او ټوله اسلامي نړۍ يې لاندې کړې او هر ځای کې يې مسلمان په شکنجه کې نيولی، همدومره يې معنوي اړخونه هم ګڼ دي. همدومره تکتيکي تعدد لري. او هر اړخ او هر تکتيک يې ځانګړې توجه، دفاع او مقاومت غواړي.
دا کيفيت چې په دې کتاب کې په څه ډول روښانه شوی ښيي چې دا جګړه د تجزيې قابله نه ده. او د هغې په خلاف هم په حکم او هم د حکم په تعميل کې منظم او هراړخيز ستراتېژيك مقاومت ته ضرورت لري.
د کتاب محتوی په دې ډېر دلايل لري چې دا جګړه په مجموع کې د يوه فکر او يوې عقيدې له لوري اداره کېږي. په دې جګړه کې د دښمنانو تشکيلاتي توپير نه د هغوئ د ارزښتونو او اهدافو تغيير دی، او نه ورباندې دليل دی. د کتاب د دلايلو ساده خلاصه دا ده چې د دې جګړې د مقابل لوري مدير د هغه د ټولې ادارې مدير دی، نو ولې ورسره په رويه او حکم کې توپير پيدا کړی شي؟
هغه خلك، چې په همدې ډول ادارو کې کار کوي او ځان په تشکيلاتي توپير کې له جنايته پاك ګڼي، دا کتاب يې سر خلاصوي، چې څنګه پر يوه ښکاره وضعي فکر او فلسفي اصل خړوبه اداره په خپلو تشکيلاتو کې د خپل اساس اغېز ردولی شي؟
تاسې به کتاب کې ولولئ، چې غرب دلته په فکري برخه کې څه راوړي؟ همدغه فکر په ټوله اداره حاکم دی که نه؟ څه ډول خلك په کې استعمالېږي؟ کومې لارې انتخابېږي؟ او دا هر څه بيا د کومو اهدافو لپاره کارېږي؟ که په ټوله اداره کې داسې کوم تشکيل وي، چې دې اهدافو ته کار نه کوي نو بيا خو سمه ده، او که نه نو د ځان د تېر ايستو هېڅ اړتيا نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دښمن کلتوري هویت

یو څوك یوازې په جغرافوي انتساب نه پېژندل کېږي، چې فلانی کومه محدوده کې زېږېدلی او ژبه یې څه ده؟ که عبارت مې غلط نه وي نو دا یوه شکلي پېژندنه ده. اصل پېژندنه دا ده، چې د هغه تاریخي ژور ته کوز شې، د هغه فکري رجحان او میلان راوسپړې، د هغه د خوځښتونو تر شا هڅاند فرهنګ مطالعه کړې، چې د دې فرهنګ او نظریې سرچینې کومې دي؟ نو ایله به دې د دښمن د پېژندو لار میندلې وي.

که دښمن په دې وپېژنو، چې هغه په خپله په تزویري ډول د ځان په اړه څه وايي؟ ملګري یې د هغه په اړه څه وايي؟ خادمان او مزدوران یې په اړه څه وايي؟ نو دا یوازې هغې لومې ته ځان وربرابرول دي چې دښمن د همداسې غافلو خلکو لپاره ایښې او همدا ډول نا بلدي ورکې رانیسي!

بیا هم مهمه دا ده چې د دښمن له عقیدې زېږېدلی فرهنګ مطالعه شي او وشنل شي، ځکه چې د یوې معلومې قضیې په اړه د هغه د تمایلاتو فکري او فرهنګي ارزونه تر نورو ټولو لارو چارو د هغه هویت ښه روښانوي.

دا کتاب په همدې بنسټ په روانه قضیه کې د مسلمانانو د دښمن اصل هویت څرګندوي. د فکر سرچینې یې درښیي. د هغه د کار مېتود ته دې دروي. دکار وسایل یې در په ګوته کوي، د هغه د کار چورلیزونه برسېروي، د ترکیز نقاط یې مخې ته درږدي، تر ټولو مهم دا چې د دښمن کار او زیار په داسې ښه درته ږدي چې د خپل غفلت انتها ته دې پام واوړي!

تاسې به په کتاب کې ولولئ چې د روانو جریاناتوستره بهانه «دیموکراسي» څه شی دی؟ په دې کې به هغو نکتو ته ستاسې پام واوړي چې دا دیموکراسي څه ډول د «اسلام» بدیل ګڼل کېږي؟ شریعت په کومو دلایلو له ژونده ویستل کېږي؟

پدې مطالعه به مو د هغو خلکو په اړه هم ذهن خلاص شي چې ولې هغوی د اعتدال او سولې په نوم د دښمن رضاکار لښکریان دي. هغه منځلاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې هر حرکت، منډه او هڅه يې يوازې او يوازې دښمن حاکميت ته مشروعيت ورکوي.

د کتاب په اړه دې څوك دا فکر نه کوي، چې ولې ليکوال د يو علمي څېړونکي په څېر بې طرفه نه دی. دا بې ځايه فکر دی، ځکه چې يو خو کتاب په يوه موضوع نه څرخي، بلکې د څوارلسو کلونو د بېلابېلو جرياناتو په اړه د مقالو ټولګه ده. دوهم دا چې ليکوال د قضيې سړی دی او ليکوال د ميليونونو مسلمانانو تر منځ يو هغه مسلمان دی چې روانو جرياناتو د ژوند پر داسې سختو مورګو درولی چې ممکن کوم رفاه پلوی يې يوازې په کيسه لوستو زاره چاودی شي.

ليکوال د هغه علمي منافق په څېر نه دی چې عقيده يې يوه وي، خو ليکي او وايي بل څه. دی چې څه وايي د يوه مؤمن په څېر پر هغه معتقد هم دی. ليکي يې، اوروي يې، بل ته يې رسوي او د يوه بلا همت په زور د منزل په لو ردرومي.

لطف الله خيرخوا

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیل خبرې

الحمدالله رب العلمين، والصلاة والسلام على رسوله المرسل بالبلاغ المبين، الذي بلغ الرسالة، و أدّى الأمانة، و كشف الغمّة، و جاهد في الله حق جهاده، وعلى آله و صحبه الهداة المهديين المجاهدين الذين رضي الله عنهم و رضوا عنه، و على من اتّبعهم بإحسان إلى يوم الدين أجمعين.

په تېرې یوې نیمې پېړۍ کې غربي هېوادونو د اسلامي نړۍ ډېر هېوادونه او ولسونه تر خپل اثر لاندې راوستل، او په سیاسي، پوځي، اقتصادي، فکري، او فرهنګي لحاظ يې په ځان پورې وتړل.

غربیانو نه یوازې دا چې په اسلامي نړۍ کې پر خلکو د خپلې خوښې حکومتونه نظامونه، قوانین او احزاب ومنل، بلکې په ټول توان يې د هر هغه چا په خلاف هم د ژوند په ټولو ډګرونو کې خپلې هر اړخیزې جګړې او دښمنۍ ته دوام ورکړ چې په اسلامي نړۍ کې د دوئ د استعماري پلانونو او ظالمانه پالیسیو د پلي کېدو د مخنیوي په لاره کې فعالیت او مبارزه کوي او مسلمانان بېرته د اصیل اسلام غېږې ته ورګرځوي.

د ۲۰۰۱ میلادي کال د سپتمبر له یولسمې وروسته چې د امریکا په مشرۍ غربي ائتلاف افغانستان اشغال کړ نو دلته يې هم د افغانانو د تسخیرولو او په افغانستان کې د خپل اشغال د دائمي ساتلو په مقصد په بېلابېلو شکلونو کې خپلې پالیسۍ او پلانونه طرح او عملي کړل.

غربیانو د افغانانو د تابع کولو او په خپل ځان پورې د تړلوپاره ډول ډول پوځي، سیاسي، اجتماعي، تعلیمي، فکري او فرهنګي پروژې په ډېر مهارت سره پداسې ډول تر کار لاندې ونیولې چې له یوې خوا په افغانستان کې د غرب په ګټه یو هراړخیز تحول رامنځته کړي، او له بلې خوا دلته د غرب د پلانونو او خطرناکو سیاستونو په خلاف د خلکو احساسات او حساسیتونه هم راونه پاروي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غرب د پوځي يرغل پر وړاندې خو د افغانانو ځواب دا ځل هم د تل په څېر د پاځون، جهاد او نه ستړي کېدونکي مسلح مقاومت په شکل کې مخې ته راغی، خو دا چې د دې يرغل ډېرو نورو اړخونو د ښکاره جګړې بڼه نه درلوده نو ډېرو خلکو په آسانه دا خبره نشوه درك کولی چې دلته نورې پټې فکري، فرهنګي، تعليمي، سياسي او رواني (روحي) جګړې هم روانې دي.

دا چې د دغه ډول ناپوځي جګړو په مقابل کې درېدل د علماوو، ليکوالو، دعوتګرو، او د فکر او نظر د خاوندانو کار وي، او د هغوئ مسؤوليت وي چې ولس د دښمن له پلانونو، عزائمو او پټو توطيو خبر کړي، او په خلکو کې له دښمن سره د مقابلې لپاره روحيه، انګيزه او معنوي توانايي پيدا کړي، نو له همدې امله د نورو علماوو، ليکوالو او د اسلامي فکر د سپاهيانو په کتار کې د درېدلو او د خپل انفرادي مسؤوليت د ادا کولو په مقصد ما هم د دې يرغل په مقابل کې خپل ولس او د جهادي صف ځوانانو ته په بېلابېلو وختونو کې د يو لړ فکري او تحليلي مقالو د ليکلو هڅه کړې چې د هغو له جملې څخه يوه برخه يې د (***فکري پوهنه***) د کتاب په شکل کې څو کاله مخکې افغان ولس ته وړاندې شوې او د الله تعالی په فضل هغه کتاب په پښتو او دري ژبو کې په تېرو څو کلونو کې په مکرر ډول په لسګونو زره نسخې چاپ او د دې مسلمان ولس له تاوده استقبال سره مخ شو.

دا دی اوس يوه بله مجموعه مضامين چې هغه هم د امريکايي اشغال په خلاف د مقاومت په سلسله کې ليکل شوي دي او د همدغه زماني مقطع د حالاتو او فکري ادبياتو څرګندوونه کوي تر بيا کتنې او ځينې اصلاحاتو وروسته يې دې مجموعه کې د (***د يرغل پر وړاندې***) د کتاب په شکل کې د لوستونکو مخې ته ږدم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې کتاب مضامین د بېلابېلو سیاسي، فکري او د افغانستان په روان وضعیت پورې د اړوندو موضوعاتو په اړه دي، خو د ټولو ترمنځ مشترکه نقطه د دې صلیبي یرغل پر وړاندې د ولس په ځوانانو او لوستو خلکو کې د مقاومت د روحې رابیدارول او د دښمنانو پر توطیو او عزائمو د هغوئ خبرول دي. الله تعالی دې وکړي چې پدې هکله مې خپلو خلکو ته داسې څه لیکلي وي چې ما ورکې خپل دیني مسؤولیت اداء کړی وي او د آخرت لپاره مې توښه وګرځي، او خپلو خلکو ته مې د روانو جریانونو څو داسې زاویې روښانه کړې وي چې د هغوئ د ایمان ساتنې، آزادۍ پالنې او له اسلام سره د هغوئ د محکم شعوري تړاو وسیله وګرځي.

پدې کتاب کې به ځینې مقالې داسې هم وي چې په کوم خاص حالت او وضعیت پورې به تړاو لري، خو پدې کتاب کې یې د راوړلو اهمیت پدې کې دي چې راتلونکو نسلونو ته دا ور معلومه شي چې پر افغانانو او افغانستان د امریکا د یرغل په وخت کې دلته څه تېرېدل؟ او د دې یرغل پر وړاندې د دې مسلمان ولس څه دریځ وو؟

د امریکا د اشغال په مقابل کې د قلم د پورته کولو تر څنګ ما ته الله تعالی د غړ د پورته کولو توفیق هم را په برخه کړ، چې پدې ډګر کې مې په بېلابېلو وختونوکې د هېواد له مجاهدینو، لوستو خلکو، او د فکر او فرهنګ له خاوندانو سره چې په هغو کې د پوهنتونونو، مدارسو، مکاتبو استاذان او محصلین هم شامل ول د فکري پوهاوي درسونه او مجالس درلودل.

د فکري پوهاوي په سلسله کې مې پر بېلابېلو هغو علمي او فکري موضوعاتو چې په موجود وضعیت او جهادي جریان پورې یې اړه درلوده او پر هغو باندې پوهېدل او پوهول د معاصر اسلامي دعوت له ضرورتونو ګڼل کېدل یوه سلسله درسونه درلودل چې له نیکه مرغه د هغو درسونو یوه برخه یې د ځینو مخلصو دوستانو او شاګردانو په همت په صوتي شکل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ثبت شوې او نشر شوي هم دي چې لاندې عنوانونه يې ځينې مهم موضوعات تشکيلوي:
١ - استشراق او پر اسلامي نړۍ د هغه فکري تأثيرات.
٢ - استعمار، د استعمار تاريخ ، استعماري دولتونه، استعمار شوي دولتونه، د مستعمرينو ځايي ملګري اوځايناستي، او د مسلمانانو د ژوند پر بېلابېلو اړخونو د استعمار تأثيرات.
٣ - ويسټرنايزيشن (داسلامي نړۍ غربي کول).
۴ - په اسلامي نړۍ کې د (شريعت) پر ځای د (وضعي قوانينو) د رائجولو اوږد او پراخ جريان.
۵ - ډيموکراسي.
۶ - سيکولريزم (د دين او دولت بېلول) .
٧- نشنلزم.
٨ - تنصير (د غرب له لوري د انسانانو د نصراني کولو نړيوال حرکت).
٩ - صليبي جګړې.
١٠ - د اسلامي امت د ذلت اسباب او عوامل .
١٢ - د اسلامي نړۍ معاصره پېژندګلوي.
١٣- فکري استعمار.
١۴- فکري جګړه او د هغې ډولونه.
١۵- پر اسلامي نړۍ د غربي ډوله تعليم اغېزې.
١۶ - د اسلامي تعليم او تربيې اهميت او ورکې موجود مشکلات.
١٧ - د افغانستان د اشغالولو ترشا د امريکا سياسي، اقتصادي، پوځي او فکري اهداف.
١٨ - د مجاهدينو لپاره د نړۍ او نړيوالو د پېژندلوضرورت.
١٩ - د مجاهدينو ديني، پوځي او ټولنيز مسؤوليتونه.
٢٠ - د زاړه او معاصر جاهليت پېژندل.
٢١ - د اسلامي دعوت اهميت او ضرورت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۲ - قرآن ښوونه.
۲۳ - پــه افغانســتان کــې سیاســي او فکــري جریانونــه (اســلامپالي، کمونستان او غرب پلوي) .
۲۴ - د غرب له نظره منځلاري اسلام او منځلاري مسلمانان.
۲۵- غرب ولي او څنګه د مسلمانانو ځوانان بې لارې کوي؟
۲۶ - په اسلامي عقیده کې د حاکمیت تصور.
۲۷ - په افغانستان کې امریکایی اشغال او د قوانینو تبدیلي.
۲۸ - د امریکـایي اشـغال د وخـت پـر اساسـي قـانون د شـرعي تبصـري تفصیلي درسونه.
۲۹- په افغانستان کې د امریکا د جګړې بېلابېل اړخونه .
۳۰- د (معالم في الطریق) درسونه.
۳۱- د اسلامي فکر مشخصات.
۳۲ - د جهادي اعلام (مېډیا) اهمیت، تأثیر او وظائف.
۳۳- جهاد چیست؟
۳۴ - عقیدۀ ولاء وبراء.
۳۵- د معاصر کفر د ډولونو د پېژندلو د درسونو سلسله.
۳۶- کافران څنګه مسلمانان د قوت له عواملو محروموي؟
۳۷- ویژه گی های افغانها و افغانستان در جهاد .
۳۸- ولې جهاد کوو؟ څنګه جهاد وکړو؟ د چا په خلاف جهاد وکړو؟(د درسونو سلسله).
۳۹- غرب څنګه ځینې اسلامي جهتونه د خپلو اهدافو لپاره استعمالوي؟ او په لسګونو نور مهم موضوعات.

پـه پورتنیـو عنوانونـو کـې تقریبـا ۲۰۰ سـاعته صـوتي درسـونه دي چـې د ځوانانو د فکري پوهاوي په لاره کې به ان شاء الله تعالی بې فائـدي نـه وي، او پدې مقدمه کې یې یادونه ماتـه ځکـه ضـروري ښـکاره شـوه چـې مفـاهیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوموضوعات یې د دې کتاب له محتوی سره قوي مناسبت لري، او ښایې په ډېرو مواردو کې د دې کتاب د مضامینو شرحه او متمم هم وګڼل شي.
پورتني صوتي درسونه د افغانستان په ټولو ولایاتو کې ترلاسه کېږي، او که په ځینی ځایونو کې موجود نه وي نو هیله ده چې د اسلامي فکر څوانان به یې بېلابېلو ځایونو ته د رسولو همت وکړی. او دا هم د یادولو ده چې د پورتنیو درسونو له صوتي شکل څخه لیکلي متن ته پر را اړولو هم کار روان دی او په راتلونکي کې به ان شاء الله تعالی په کتابي شکل کې هم هېوادوالو ته وړاندې شي.
د دې کتاب په ځینې مضامینو کې د غربي یرغلګرو په خلاف د ستر اسلامي مقاومت (د طالبانو د جهادي حرکت) په اړه څرګندونې او پر موجود وضعیت د هغه د تأثیراتو یادوونه هم شوې ده. پدې اړه زما خبرې د دغه حرکت د ترجمانی، تبریر او یا تردید په معنی نه دي، بلکې پدې جهادي بهیر کې د یوه شریك مسلمان په حیث چې ما ته کوم څه د واقعیت په حیث ښکاره شوي دي هماغه مې په دې مقصد لیکلي دي چې د نړیوال کفري یرغل په مقابل کې مې د یوه مسلمان مقاوم جهت ملاتړ کړی وي چې همدا مې ایماني مسؤولیت هم وو، خو دا چې تاریخ او تجربې ښودلې چې تقریبا ټول اسلامي او جهادي حرکتونه د خپلې مبارزې د مسیر په کړلېچونو کې کله ناکله له یو لړ خطاګانو او اشتباهاتو سره هم مخ کېږي نو دا حرکت هم له دغې عارضې مبرّأ او معصوم نه بولم، خو د افغانستان په اوسني وخت کې یې د موجودو اسلامي جهتونو په منځ کې اسلامي شریعت، جهاد او جهادي فکر ته تر نورو ښه ملتزم او متعهد بولم. او دا هم عین ممکن ده چې ما دې د دغه حرکت سمه ارزوونه نه وي کړې. نو په کار ده چې د (طالبانو) مواقف او پر هغوئ حکم دې له هغو وثائقو او مصادرو واخیستل شي چې دوئ په خپله د خپل ځان په اړه په رسمي ډول نشر کړي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په پای کې پداسې حال کې چې مسلمانانو ځوانانو ته د دغه ډول کتابونو د لوستلو توصیه کووم د دین له علماوو او د اسلامي فکر او نظر له خاوندانو احترامانه هیله کووم چې ځوان نسل ته پر معاصرو اسلامي موضوعاتو مؤثر لیکل وکړي، د دین (اصلي پیغام) خلکو ته په معاصره ژبه او معاصر اسلوب وړاندې کړي، او نوی نسل د اسلام د دښمنانو له فکري او عقائدي فتنو خبر کړي تر څو د هغو ښکار نشي.
او د دین له باخبره علماوو او د اسلامي فکر له استاذانو مې دا هیله ده چې که زه چېرې د دې کتاب په کومه موضوع او یا کوم حکم کې تېروتلی یم نو هغه به زما د کم علمۍ نتیجه وی، نه دا چې زه به پر غلطۍ اصرار کووم،نو د مهربانۍ او لورینې له مخې دې دوئ ما خپلې غلطۍ ته متوجه او خپل مسؤولیت دې رفع کړي.
د دې کتاب په اړه دا خبره یادول هم ضروري بولم چې زما دا کتاب ګوتې کوم علمي او تحقیقي أثر او په تخنیکي لحاظ یو معیاري کتاب ندی، بلکه یوازې د یرغل پر وړاندې زما د انفرادي مسؤولیت د اداء کولو یوه نیمګړې هڅه ده، او مضامین یې پدې مقصد لیکل شوي چې له غرب څخه د را صادرو شویو فکري او عقائدي انحرافاتو او د غربیانو او د هغوئ د پیروانو له ورانوونکو پلانونو او پټو توطیو مې خپل ولس ته د خطر په مقابل کې د را ویښېدلو څو له سوزه ډکې چیغې وهلې وي. الله تعالی دې یې راڅخه قبولې کړي، او د خطا په صورت کې دې الله تعالی عفوه راته وکړي آمین.
(رَبَّنَا لاَتُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلاَتَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلاَتُحَمِّلْنَا مَا لاَطَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنتَ مَوْلاَنَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ).

مولوي عبدالهادي (مجاهد)

(c) ketabton.com: The Digital Library

امریکا د افغانانو د اسلامي هویت د له منځه وړلو په هڅه کې

امریکا ته په افغانستان کې د انګریزانو او روسانو له تجربو دا ورمعلومه وه چې افغانستان یوازې په زور او جګړې نه ایل کېږي او ترڅو چې د افغانانو په فکري او ټولنیز ژوند کې د افغانی هویت عناصر موجودوي تر هغه به دوئ د هر یرغلګر په خلاف د مقاومت توان لري، نو ځکه خو امریکا د افغانانو په ژوند کې د دوئ د اسلامي هویت عناصر تر برید لاندې ونیول تر څو د تل لپاره په افغانانو کې د جهاد روحیه له منځه یوسي او پدې ترتیب افغان نوی نسل د غربي فرهنګ او نظریاتو پر اساس وروزي.

د افغاني ټولنې د اسلامي هویت اساسي عناصر

د افغاني ټولنې د اسلامي هویت اساسي عناصر ما ته تر ډېره ځایه په لاندې ټکو کې را ښکاري.

د ټینګ ایمان درلودل او د شریعت منل.

غیرت او همت.

عفت او شرف.

جهاد او سرښندنه.

د غرب د لویدلي فرهنګ له تاثیراتو لرې والی.

اول عنصر۔ ټینګ ایمان:

افغانان چې له کومې ورځې مسلمانان شوي له هماغې ورځې تر اوسه اسلام د دوئ دین، شریعت یې قانون او اسلامي فرهنګ یې د ژوند بڼه ده. دا رښتیا ده چې په عمومي ډول به په افغانانو کې شرعي علوم په پراخه ډول دومره ډېر نه وي خپاره شوي خو د اسلام په منلو کې په عملي ډول د سیمې تر نورو ولسونو غښتلي دي، او له دین څخه د دفاع په لار کې هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر نورو څو ګامه مخکې دي، او دا هغه حقیقت دی چې د سیمې تاریخ یې تل شاهدي او مثالونه وړاندې کړي دي.

د روسانو او کمونیزم په مقابل کې د جهاد په وخت کې به چې دلته راغلیو عربو مجاهدینو د افغانو د تدین او ښې مسلمانۍ ستاینه کوله نو ما چې لا هغه وخت د عربي نړۍ له اوسني وضعیته د عمر د کشروالي او د معلوماتو د نشتوالي له امله خبر نه درلود هغوئ ته به مې ویل چې زما په تصور کې خو تاسې عرب د ډېر قوي ایمان خاوندان یاست، ځکه چې تاسو د اصحابانو لمسیان یاست، د وحیې پر زمکه هستېږئ، قرآن ستاسی په ژبه نازل شوی او داسی نور، خو هغوئ به راته ویل: (ولكنّنا تلقّينا دروس الإيمان العملية منكم في هذا الزمن)، یعنې دا سمه ده چې موږ د دې امتیازاتو لرونکي یو، خو موږ د ایمان عملي درسونه پدې زمانه کې له تاسو افغانانو حاصل کړل.

همدغه د ایمان د قوت او له اسلام سره د وفادارۍ زور دی چې افغانان یې تل د مادي وسایلو له کموالي او یا نشتوالي سره سره د چنګېزیانو، انګرېزانو، روسانو او امریکایانو په مقابل کې درولي او تل یې یرغلګرو ځواکونو ته ماتې ورکړې ده.

له افغانانو د ایمان د وسلې د اخیستلو په لاره کې هېڅ کفري قوت او ملګرو یې خپلې هڅې ندي سپمولې.

انګریزانو د خپل استعمار په وخت کې ورته خپل کفري کتابونه ژباړلي او راوړي دي، او روسانو او امریکایانو ورته خپل. له ما سره د تورات او انجیل (عهد قدیم او عهد جدید) یوه پښتو نسخه موجوده ده چې د نولسمې میلادي پېړۍ په آخر کې په لندن کې چاپ شوې او بیا دې سیمې ته راوړل شوې ده، او دا په داسې حال کې چې په هغه وخت کې د دې سیمې هېڅ پښتون مسیحیت ته ور مرتد شوی نه وو. انګریزانو په خپل وخت کې افغانستان ته د (قادیانیت) کفري عقیده هم راصادره کړې، یو څو کورنۍ قادیانیت ته هم ور اووښتې وې چې د مشرانو تر اعدامېدلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته يې اولادونه پېښور ته وتښتېدل او د انګرېزانو تر تسلط لاندې د پېښور د (اچيني) په کلي کې ميشت شول چې تر نولس سوه نوي يمو کلونو پورې هماغلته پراته ول او په مهاجرو افغانانو کې يې خپل دين ته دعوت هم پيل کړی وو.

روسانو هم لا ډېر پخوا له افغانانو څخه دايمان د وسلې د اخيستلو په نيت خپله الحادي کمونستي نظريه افغانستان ته راصادره کړه، او بيا يې د همدغې الحادي نظريې د خپراوي او ټينګښت په خاطر افغانستان اشغال کړ، په سلګونو زره الحادي، مارکسيستي او ليننې کتابونه يې د افغانانو ژبو ته وژباړل.

د فرهنګي فعاليت تر څنګ يې د افغانانو د اولادونو دکافر کولو لپاره د (پېش آهنګانو) لړۍ هم شروع کړه، او تر يوسل او شل زره زيات کمکي هلکان او نجونې يې شوروي اتحاد ته ولېږل، او هلته يې په مستقيمه او غير مستقيمه توګه د الحاد افکار د دوئ په ذهنونو کې ورځای کړل، او دلته يې هم په هېواد کې په بېلابېلو نومونو د ځوانانو لپاره فکري او انقلابي سازمانونو جوړ کړل، او هم يې د کمونيزم نظريه او افکار په مستقيمه توګه په افغانی نصاب کې شامل کړل.

کمونست ببرک به په واز کومي هر وخت افغانو ځوانانوته تلقين ورکاوه چې بايد له دوئ څخه (انسان نوين) جوړ شي، بايد د مارکس، انګلز او لينن فلسفه خپله کړي.

خو کله چې کمونيزم په افغانستان او نړۍ کې ماتې وخوړه نو د هغه د فکرې تشې د ډکولو لپاره د نصراني غرب يرغلګر په لاندې دريو جبهو کې رامنځته شول:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نصراني غرب درې جبهې:

١ - **د سيکولريزم جبهه**:

سيکولريزم په انګريزۍ کې (بې دينې) يا (په نظام او حکومت کې دين ته ځای نه ورکولو) ته وايي. غربي سيکولريزم که څه هم په افغانستان کې لا د امان الله خان له وخته خپلې ريښتې غزولې او د ظاهر شاه او داود خان په وختونو کې ښه ډېره وده کړې وه. په تېره نيمه پېړۍ کې غرب پلوو اشخاصو، احزابو او مؤسساتو هم د سيکولريزم د خپراوي لپاره پراخ کار کړ،او خبره تر دې ځايهرا ورسېده چې د جهاد په دور کې يې د ځينې غرب پلوو تش په نامه جهادي ګوندونو له کړکۍ يې هم سر راوويست. دغه ګوندونه چې ځان يې (منځ لارى) يعنې نه کمونيستان او نه هم توندلاري مجاهدين بلل د غرب د اهدافو د پلي کولو لپاره د ډېرې کاريګرې وسيلې په حيث ثابت شول. هغوئ چې يو وخت يې د (پيرۍ) (حضرتۍ) او غولوونکي (روحانيت) په نامه افغانان له خالص عملي اسلامه ګرځول دا ځل يې سرونه د امريکا او غرب له ګرېوانه راووتل. سيکولريزم يوازې په غرب پلوو تنظيمونو، احزابو او اشخاصو کې منحصر پاتې نه شو، بلکې هغه اخواني مزاجه پخواني تنظيمونه او د هغو ډېره برخه اتباع يې هم تر خپل تأثير لاندې راوستل، او په يوه سيکولر ديموکرات حکومت کې يې د غربي ير غلکرو تر سيورې لاندې د نورو سيکولرو احزابو او اشخاصو تر څنګ د غرب په خدمت کې ودرول.

امريکايانو پر افغانستان له خپل پوځي يرغل وروسته دغو غرب پلوو (روحانيونو!!؟) او سيکولر ديموکرات مجاهدينو!!؟ ته د افغانستان د قيادت، اقتصاد، پوځ، عدلي سيستم، اجتماعي خدماتو، تعليم او فرهنګ چارې وروسپارلې. دغو ډلو ته يې مالي او اطلاعاتي وسايل په لاس ورکړل تر څو د سيکولريزم د خپراوي لپاره په خلاص لاس کار وکولى شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غرب دغو نویو او زړو ملګرو د هر ډول وارداتي افکارو پرمخ د هېواد دورازې ورخلاصې کړې، خو د هغو په مقابل کې چې هر څوک د سوچه اسلامي فکر پالنه او ساتنه کوي د دوئ لخوا د (القاعدې) په نامه وهل، تړل، شړل او وژل کېږي، او کټ مټ د ترکیې د(کمالیزم) په څېر خپل سیکولریزم د زور په وسیله او له خپل لوري د وضع شویو قوانینو له لارې پر خلکو عملي کوي.

د اسلامي نړۍ د ټولواسلامي مذاهبو علماء پدې متفق دي چې سیکولریزم ځکه کفر دی چې له الله تعالی څخه د حاکمیت او تشریع حق اخلي، خو (سیکولر دیموکرات مجاهدین) او امریکا پلوي (روحانیین) یې ځکه پلی کوي چې په لکونو ډالره میاشتني معاشونه، شکرانې او نور سیاسي او مادي امتیازات تر لاسه کوي.

سیکولریزم په یوه ورځ له خلکو څخه ایمان نه اخلي، بلکې په کراره کراره ایماني ارزښتونه د هغوئ له ژوند څخه باسي او د وخت په تېرېدلو یې داسې مرحلې ته رسوي چې دوئ به بیا په خپله اسلامي شریعت نه غواړي، خو سره له دې به بیا هم ځانونه مسلمانان بولي.

غربیانو په افغانستان کې پر سیکولریزم د (مدني ټولنې) (دیموکراسۍ) او د (نوي بهیر) نومونه ایښي دي، ځکه چې دا هغه اصطلاحات دي چې عام وګړي یې په اصلي مقصد نه پوهېږي، او په اسانه یې په لومو کې ښکار کېږي.

۲ – **د کلیسا جبهه**:

کلیسا لا له ډېر پخوا راهیسې د افغانانو د مسیحي کولو پروګرام تر لاس لاندې نیولی وو، پر (اسلامي نړۍ یرغل) نومی کتاب چې د مسیحي مبلغینو د هغو مقالو مجموعه ده چې په فرانسوي مجله د(مسلمانانو نړۍ) کې خپرې شوې او بیا د مصر ستر عالم (الشیخ محب الدین الخطیب) په عربي ژبه چاپ کړی دی، په دې کتاب کې مسیحي مبلیغینو د افغانانو په هکله څه د پاسه سل کاله پخوا لیکلي چې (دهندوستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غربي پولو ته څېرمه پراته پښتنتانه ډېر سخت خلک دي، هغوئ هېڅکله هم مسيحيت نه مني، مونږ بايد هڅه وکړو چې غربي او مسيحي ادبيات د دوئ په سيمه کې خپاره کړو چې لدې لارې به دوئ په تدريجي ډول له غربي کلتور او افکارو سره بلد شي).

د همدې او دېته ورته توصيو له مخې غربي کليسايي مؤسسو د افغانانو د هجرت په ورځو کې دغې سيمې ته مخه وکړه او د مرستو او صحي خدماتو په پلمه يې په لسګونو زره د انجيل نسخې او د مسيحيت کتابونه په پښتو او فارسي ژبې د مهاجرينو په منځ کې ووېشل.

ما په خپله ولېدل چې د خيبر درې د سړك پر غاړه په يو مسجد کې د انجيل نوې نسخه د قرآن کريم د نسخو د پاسه ايښودل شوې وه چې ښايي پر دغه لاره تېرېدونکيو د خارجي مؤسساتو صليبيانو به ايښې وه. بل ځل مې د پېښور د مهاجرينو د بورډ په بازار کې د سرک پر غاړه له يوه افغاني کتاب خرڅونکي سره د انجيل نسخه ولېده چې د کتابونو په منځ کې يې د خرڅلاو لپاره ايښې وه.

غربي کليسا ګانو د پاکستان په اسلام آباد کې د پاکستان دمسيحي ټولنې په چوکاټ کې د افغانانو لپاره يوه خاصه مسيحي راډيو جوړه کړه چې له دېرشو کلونو راهيسې په پښتو، فارسي او هزاره ګي ژبو د (صداى زنده ګي)،(صداى اميد)او (مسيحي بچې پروګرام) په نامه په ورځ کې څو څو ساعته پرله پسې خالصې مسيحي خپرونې کوي. او دا په داسې حال دي چې په افغانستان کې په ښکاره ډول نصرانيان نشته.

غربي کليسا ګانو د مهاجرينو په منځ او بيا وروسته په کابل کې افغانان مسيحيت ته وروبلل، او هغوئ ته يې د مسيحيت د ښوونې مرکزونه جوړ کړل.

په افغانستان د امريکايانو له مسلط کېدلو سره سم تقريبا څلور زره غربي مؤسسې افغانستان ته راغلې، چې تقريبا نيمايي يې په کليساګانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پورې اړه لري او د امريکايي پلوي نظام تر سيوري لاندې اوس په بېلابېلو نومونو په کابل او نورو ولاياتو کې خپل فعاليتونه ترسره کوي.
د افغانستان په تاريخ کې په لومړي ځل په کابل، مزارشريف، قندهار، کندز، خوست، هرات او ځينې نورو ولاياتو کې د امريکايانو د اشغال په وخت کې د هغوئ په اډو او مراکزو کې کليساګانې جوړې شوې چې اوس خو راغلي يرغلګر ورکې خپل دين پلی کوي، خو د دوئ پلان دا دی چې وروسته به بيا دلته د دوئ د پاتې کېدلو په صورت کې د بيان او عقيدې د ازادۍ د حق پر اساس چې اوسنی اساسي قانون يې هم تأييد کوي د ډيموکراسۍ په سيوري کې مسيحيت ته ور مرتد شوي افغانان هم په ازاده خپل عبادتونه ورکې تر سره کوي چې د زمانی په تېرېدلو او د شرايطو په بدلېدلو به بيا دغه وړوکی مرتد شوی اقليت د مسيحي غرب تر پالنې او حمايې لاندې سياست او پارلمان ته هم لاره پيد اکوي، او کرار کرار به د قوانينو په رامنځته کولو او تصويب کې د خپل پارلماني حق په استعمال کفر ته په افغانستان کې رسمي او قانوني موجوديت ورښي چې د پنجشېري عبدالرحمن په ښکاره نصراني کېدل او د لاس پوځي نظام د رئيس اشرف غني د نصرانۍ ښځې (رولا) په تاريخ کې د لومړنۍ افغانې نصرانۍ په حيث راجستر کېدل د همدې کار يو ډول پيل هم بلل کېدی شي.
د افغانانو ايماني ارزښتونه کله هم له دومره لوی ګواښ سره نه وو مخامخ شوي. امريکايان او غربيان غواړي چې لدې لارې د افغانانو ايمان ولوټي او بيا يې په خپل خدمت کې د مفتو مزدورانو په حيث په کار واچوي چې له يوې خوا به پدې کار محلي مزدوران په لاس ورشي، او له بلې خوا به افغانان د افغانو په لاس کفر ته ور وبولي.

۳ـ پوځي جبهه:

کله چې امريکا او غربي هېوادونو وليدل چې افغانان د رباني او کمونستانو له ايتلاف نه وروسته يو ځل بيا د اسلام تر بيرغ لاندې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسلامي شريعت سره را ټول شول نو يې پر افغانستان د خپل پوځي بريد لپاره تياري پيل کړ، د شمال کمونيستي نيشنلستي ټلواله يې تأييد، تقويه او بيا استعمال کړه، او (بوش) د ټول غرب په يوځای کولو او په شرق کې خپلو ملګرو ته د امر په ورکولو خپله نړيواله صليبي جګړه اعلان کړه.
بوش په واز کومي دغه جګړه مقدسه صليبي جګړه و بلله، او په نتيجه کې يې د صليبي لښکرو په زور او د هغوئ تر څنګ د افغاني ملېشه يې ډلو د قوماندانانو په استخدام افغانستان اشغال کړ.
بوش پوهېده چې په يوازې سر افغانستان نه تسخيرولی شي او نه يې ساتلی شي، نو ځکه يې د ټولې دنيا کافران په پرله پسې ننواتو له ځان سره ملګري کړل.
امريکا د خپل يرغل په کلونو کې د شمال له ځينې کمونيزم ځپلو سيمو پرته نور د يوه ولايت خلک هم له ځان سره ملګري نه کړای شول،که څه هم چې ډېرې لويې غونډې، لويې جرګې او څو څوځله يې انتخابات په کار واچول خو هېڅ ګټه يې ورته ونه لرله. جهاد نور هم زور واخيست او پر افغانانو د امريکا د جنګي ټکنالوژۍ د غرور جادو هم بې تاثيره شوه، خلک پوه شول چې امريکايان هم وژل کېدای شي، او د دوئ له ډېرو پرمختللو وسايلو نه هم ځان په ډېرو ساده طريقو ساتلی شي.
امريکا به ارومرو دغه جګړه بايلي، ځکه چې روسان له افغانستان سره په پوله پراته ول خو بيا يې هم خپله جګړه اکمال نه کړای شوه، نو امريکابه يې له شل زره کيلو متره ليري هېواده څنګه اکمال کړای شي؟ خو امريکايان به کوښښ وکړي چې تر هغو په افغانستان کې خپل نظامي حضور ته دوام ورکړي چې تر څو دلته يو غرب پلوی نسل تربيه کړي او بيا د خپلې ماتې په صورت کې دا هېواد خپلو دغو روزل شويو غلامانو ته د افغانانو په نامه ور وسپاري.
له همدې امله امريکايانو د افغانستان ټول پخواني پوځي تشکيلات لغوه او پخواني افسران يې له کاره ګوښه کړل، او دا ځکه چې هغوئ يو ځل د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل ملت او هېود په خلاف د روسانو لپاره د جګړې ترخه تجربه لیدلې وه، او د دې ډېر احتمال وو چې د هغوئ یوه زیاته برخه به بیا دخپل ملت په خلاف د امریکایانو لپاره نه وو جنګېدلې. امریکایانو د هغوئ پر ځای داسې بېسواده، بې فرهنګه، بې احساسه او بې تجربې اوباشان د (ملي اردو) په نامه رامنځته کړل چې یوازې څو هفتې یې له امریکایانو پوځي روزنه تر لاسه کړې، خو د خپل ملت په خلاف د جګړې له ترخو عواقبو ناخبره دي.

دویم عنصر- غیرت او همت:

امریکایانو او غربیانو ته د خپلو (استشراقي) معلوماتو په په رڼا کې ور معلومه وه چې ډېر افغانان لا تر اوسه د غرب له لوېدلي او بې غیرته فرهنګه ندي اغېزمن شوي او تر اوسه یې په معنوي ژوند او ټولنیزو ارزښتونو کې غیرت لوړ ځای لري، او ترڅو چې دغه شعور ورکې ژوندی وي د غرب په څېر بې حیا او د ښځو او نرو تر منځ مختلط او بې بندو باره ژوند نه مني، نو څکه خو یې کوښښ وکړ چې د اسلامي غیرت احساس په خلکو کې له منځه یوسي. امریکایانو په افغاني ټولنه کې د دې دیني او معنوي ارزښت د له منځه وړلو لپاره له لاندې یادو شویو تدابیرو کار واخیست:

د دیني او معنوي ارزښتونو د له منځه وړلو لپاره غربیانو تدابیر

۱-د نشراتي وسائلو پراخه خپراوی:

د دې لپاره چې امریکایان د افغانانو له ذهن څخه د خپل پوځي یرغل تصور وباسي او په تفریحي او ترفیهي مصروفیتونو یې مشغول کړي نو په پراخه پیمانه یې په افغانستان کې نشراتي وسائل خپاره کړل، او د هغو له لارې یې خپل فرهنګ، اجتماعي او اخلاقي ارزښتونه او د غربي ډوله ژوند بڼه افغانانو ته ور تلقین کړه. یرغلګرو د دغو نویو وسائلو له لارې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځ کې په زرګونو ساعته راډيو يي او تلويزوني خپرونې پيل کړې او پراخه انټرنټي او مطبوعاتي تبليغات يې په کار واچول.
يوازې يوې امريکايې مؤسسې(USAID) تر سلو زياتې نادولتي محلي FM راډيوګانې د افغانستان په ولسواليوکې فعالې کړې چې هره يوه يې په ورځ کې لږ تر لږه تر لسو ساعتونوپورې د دوئ په ګټه خپرونې کوي. د دې ترڅنګ د امريکا، بي بي سي او ازادۍ راډيوګانو خپلې يونيم او دوه ساعته خپرونې څلېريشت ساعته کړې، او له مرکزي راډيوګانو علاوه په ولاياتو کې په محلي FM سټېشنونو هم خپروي.
ددغو راډيوګانو تر څنګ په ټول افغانستان کې تر اتياوو زيات تلويزوني او د هغو ترڅنګ په سلکونو کيبلي کانالونه هم د يرغلګرو لپاره خپرونې کوی.
په مطبوعاتي ډګر کې په افغانستان کې تر زرو زياتې ورځپاڼې، اونيزې، نيم مياشتنۍ او مياشتنۍ خپرونې د سيکولر او په غرب پورې د تړلو جهتونو له لوري د دوی په ګټه خپرونې کوي.
په دغو ټولو خپرونو کې مرکزي ټکی دا دی چې امريکا او غربيان يرغلګر نه دي، هغوئ د افغانانو دنجات لپاره راغلي، او داسې نور.
دغه ټولې خپرونې چې د غرب لخوا تمويلېږي او اداره کېږي کوښښ کوي چې په افغانانو کې پر دين، ناموس او نورو معنوي ارزښتونو د غيرت احساس له منځه يوسي، دښمن ورته د دوست په شکل کې ښکاره کړي، او د غربيانو جنايات افغانانو ته د خدماتو په بڼه کې ور معرفي کړي.
دلته راغليو يرغلګرو که د افغانانو پر عزت، ناموس او معنوي ارزښتونو هر څومره تېري وکړل د اشغال د وخت نشراتو هغه توجيه کړل، او د هغو په اړه يې د خلکو دکرکې او نفرت د سړولو لپاره د غيرت او حميت خلاف افکار خلکو ته ور تلقين کړل، تر څو مسلمان افغانان د امريکا په خلاف هم هغسې يوه ملي قيام ته چمتو نشي چې د روسانو او کمونستانو په خلاف د خپل ديني غيرت په نتيجه کې چمتو شوي ول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲– د ليکوالانو او مفکرينو خريداري:

په هر ملت کې مفکرين، ليکوالان، شاعران او پوهان د هغه ملت د فکري او معنوي ارزښتونو ساتنه، پالنه او له هغو څخه د فاع کوي. او که چېرې دغه ډول خلک د دښمن په صف کې ودرېږي نو په ډېرې اسانۍ ملتونه ذلت او تسليمېدو ته غاړه ږدي او له جهاد او مبارزې څخه لاس اخلي.

همدغه خلک ول چې د کمونيزم په خلاف د جهاد په وخت کې يې په افغانانو کې ديني غيرت راوپاراوه او هغوئ يې د جهاد ، دفاع، شهادت او مبارزی په مفاهيمو وپوهول، په سنګرونو کې يې کښېنول، او په نتيجه کې ټول ملت دروسانو او کمونستانو په خلاف راپورته شو.

خو دا ځل امريکا او غربيانو کوښښ وکړ چې تر هر څه دمخه دغه ډول خلک يا قتل، تبعيد او تجريد کړي، او يا يې هم يوه لويه برخه په خپلو ډالرو خريداري کړي او په خپل صف کې يې ودروي. ځکه خو اوس په سلګونو هغه مفکرين، ليکوالان او شاعران چې يو وخت يې د جهاد ملاتړ کاوه او په خلکو کې يې د دښمن په خلاف د ديني غيرت ولولې پارولې او پاللې دا ځل د څو ډالرو په بدل کې د يرغلګرو ترڅنګ ولاړ دي او مسلمان ملت ته د ډيموکراسۍاو ليبراليزم کفري نظريات د معاصرو او پرمختللو ارزښتوتو په نامه ور وړاندې کوي، او د جهاد او له وطن څخه د دفاع پرځای ځوانان د تروررزم په خلاف د مبارزې په نامه د مجاهدينو په خلاف جګړې ته هڅوي، او د ير غلګو لخوا په جوړو شويو نظامي تشکيلاتو کې د شموليت تر عنوان لاندې يې د يرغلګرو په صف کې دروي، او پدې ډول د امريکا په خدمت کې د ديني غيرت د وژونکو په حيث خپله ذليلانه وظيفه تر سره کوي.

۳– د لنډغرو او بې غيرته حاکمانو مسلطول:

امريکا په افغانستان کې په پرله پسې ډول له داسې سيکولرو، پردي پالو او غرب پلوو خلکو حکومتونه جوړ کړل چې يوه برخه يې عملا امريکايي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او غربي تابعيتونه لري، او يوه برخه نور يې غربيانو ته د ورنږدې کېدلو په مقصد د هر ذلت منلو او د هر جنايت ترسره کولو ته تيار دي.
دغه له امريکايانو او نورو غربيانو سره راغلي افغانان هلته په غرب کې پداسې يوې بې بندوباره او لنډغره ټولنه کې اوسېدلي چې په ټوله معنا له اسلامي او افغاني ارزښتونو څخه پردي شوي دي. دوئ په پخپله او د دوئ ښځې، لوڼې او زامن له لسګونو (ګرل فرينډانو) او (بواى فرينډانو) سره اوسېدلي او د غرب اخلاق او بې معنويته حيواني فرهنګ ورته تمدن ښکاري. دغه خلك په خپلې ټولې توانايۍ هڅه کوي چې په خپل حاکميت کې دلته هم هماغه ډول يو اخلاقي او فرهنګي محيط ايجاد کړي.
په حکومت کې د دوئ د دې ځاى شريکان بيادلته په افغانستان کې د بې غيرتۍ، لنډغرتوب، ټوپکسالارۍ او وحشتونو کرغېړنه مشهوره سابقه لري.
نو اوس که د يرغلګرو په حکومت کې د دوئ ورسره راغلي (مستران) او يا د دوئ د دې ځاى ملېشه يي شريکبانې د افغانانو پر ديني غيرت، معنوي ارزښتونو او ناموس تېرى کوي نو د دوئ په نزد څه بده خبره نه ده، بلکې دا د دوئ لپاره يو مطلوب کار دی، ځکه چې دوئ د همدغه ډول يوه وضعيت او ماحول د رامنځته کولو لپاره راغلي او توظيف شوي دي.
د دوئ چې خپلې ښځې په ارګ کې د سلګونو امريکايي (کاوبايانو) لخوا (وساتل) شوې نو د نورو خلکو د ناموس دساتلو به څه پرواوکړي؟ او يا به يې د ديني غيرت او معنوي ارزښتونو د ساتلو څه غم وکوي؟

درېيم عنصر ـ عفت او شرف:

افغاني ټولنه د مسلمانانو په منځ کې د عفت او شرف بهترين سمبول ګڼل کېده. په هره ټولنه کې چې حيا عفت او شرف وجود ولري په هغه ټولنه کې ځوانان او پيغلې د عزيمت خاوندان وی، او له دين څخه د دفاع او د هېواد د آزادۍ د ساتلو په لاره کې د قربانۍ لپاره هميشنۍ تياری لري. د دغه ډول ټولنې ځوانان غواړي پلرونه شي، او نجونې يې غواړي ميندې شي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

او پدې کار سره د یوې پاکې او سالمې ټولنې د تداوم داسې یوه سلسله تضمینوي چې د تل لپاره د یرغلګرو په مقابل کې د غیرتمنو او عزتمنو ځوانانو او مبارزینو شتون حتمي کوي.

په سپېڅلې او باعفته ټولنه کې ځوانان د کامل انسانیت روزنه تر لاسه کوي او له جنسي حیوانیت او بې لاریتوبه نجات مومي. همدغه وجه ده چې ټول اسماني دینونه په عفت او پاک لمنتوب باندې تأکید کوي، له هر ډول اخلاقي بې لاریتوبه یې د ټولنې د ژغورلو لپاره بېلابېل وقایوي او جزائي قوانین رامنځته کړي دي. نه یوازې اسماني ادیان بلکې ډېر د بشر په لاس جوړ شوي مذاهب لکه (زردشتي) (بودایي) (هندویزم) (سک مذهب) د چین د خلکو د(کنفوشیوس) مذهب او داسې نور هم د خپلو ټولنو له تباهۍ څخه د ژغورلو لپاره جزائي قوانین عملي کوي.

خو د غرب تر ډېره حده ماده پرسته او په الحاد ولاړه ټولنه چې له خپل اصلي (یهودیت) او (نصرانیت) څخه هم تېره شوې ده د نړۍ د خلکو د بې لاري کولو، په هڅوئ کې د عزیمت د ختمولو او بیا پرهڅوی د غلبې د حاصلولو لپاره یې د (جنس) او (بدلمنتوب) بازارونه په دنیا کې ګرم کړي او خپل ټول نشراتي وسایل یې د اخلاقي فساد د خپرولو په لاره کې په کار اچولي دي چې په دې لړ کې افغانستان هم د دوئ تر مسقیم تأثیر لاندې راغلی دی.

ټول غرب او په سر کې یې امریکا د رو سانو په خلاف د افغانستان د جهاد په کلونو کې ولیدل چې څنګه په لکونو ځوانان پرته له کومې مادي معاوضې د جهاد او قربانۍ ډګر ته راووتل، په لکونو شهیدان شول، د هېواد لویشت لویشت خاوره د هڅوی په وینو سره شوه، خو د کمونیزم ټغر یې پدې خاوره کې غوړېدو ته پرې نښود.

همدا ډول په ملیونونو پېغلې د خپل دین او عفت د ساتلو پخاطر د هېواد پرېښودلو او هجرت ته چمتو شوې، خو د الحاد په غېږ کې یې ژوند ونه مانه. هماغه و چې په شلمه میلادي پېړۍ کې نړۍ د جهاد ستره معجزه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولیدله، او د نړۍ ډېرو ملتونو د دغو باعفته ځوانانو د قربانیو په برکت د ازادۍ ژوند حاصل کړ.
اوس چې امریکا افغانستان اشغال کړی نو امریکایان لدې په وېره کې دي چې ښه ډېر افغان ځوانان به دا ځل د دوئ په خلاف هم د جهاد او قربانۍ ډګر ته راووځي، او د روسانو تجربه به دا ځل پر دوئ تکرار شي، نو ځکه خو یې تر هر څه زیات د ځوانانو په منځ کې د اخلاقي فساد د خپراوي کار په پراخه پیمانه پیل کړ چې په لاندې څو نقطو کې یې ځینې ډولونه او مثالونه یادوو:

د اخلاقي فساد د خپرولو ډولونه او مثالونه

۱ – د مېډیا له لارې د اخلاقي فساد خپرول:

امریکایانو د خپل اشغال په لومړۍ هفته کې هغه تر هر څه د مخه په کابل کې د (کابل ننداري) په تیاتر کې پداسی حال کې د بې لارو ښځو یو تیاتر وړاندې کړ چې لا د تیاتر ځمکه له خاورو او ایرو پاکه شوي هم نه وه. دغه تیاتر ته امریکائي پوځیان او افسران په پراخه پیمانه ورغلي وو. دغه ډول د تیاتر افتتاح په هغه خاص وخت کې خپل یو اهم پیغام درلود، او هغه دا چې امریکا به دلته د خپل استقرار په صورت کې همدغه ډول فرهنګ ته رواج وروکوي.
د غربیانو او د هغوئ ددې ځای د ملګرو دغه ډول خپرونې دومره شرمېدلې او بربنډې دي چې د دوئ د ادارې مزدورو او دین پلورونکو تش په نامه ملایانو او روحانیونو ته هم د منلو وړ نه وې، او په پرله پسې ډول یې د کابل ادارې ته دا توصیې کولې چې بېلارې کوونکي او مبتذل نشریات دې بند کړي چې په خلاف به یې خلك را وپاریږي. خو حکومت کله هم پدې ونه توانېده چې دغه ډول خپرونې بندې کړي، او دا ځکه د دغه خپرونو تر شا پخپله امریکا ولاړه ده او کله به هم د کابل ادارې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

اجازه ورنه کړي چې د دوئ د پلانونو د عملي کېدلو په لاره کې دې خنډ شي.

۲- د ښځو د چارو عجيب او غريب وزارت:

غربيان پدې پوهېږي چې د ښځو فساد دټولې ټولنې فساد او اصلاح يې د ټولې ټولنې اصلاح ده، له همدې امله امريکايانو او نورو غربي اشغالګرو هم هڅه وکړه چې دلته په افغانستان کې هم بايد په پراخه پيمانه او مستقيما د چا له نګرانی پرته امريکايی مشاورين د افغانانو د (ژوندښې) او (فکر) د غربي کولو لپاره خلاص لاس او پراخ فرصتونه ولري، نو هماغه وو چې تر اشغال سمدستي وروسته يې د ښځو د چارو د وزارت په نامه د اشغال په حکومت کې يو رسمې ارګان جوړ کړ چې د افغانستان په تاريخ کې کله هم پدې نامه کوم وزارت وجود ندی لرلی.

دغه وزارت په منظم او سيستماتيک ډول ښځې د خپل دين، خپلو شرعي مکلفيتونو او د خپلې ټولنې د عنعناتو او اعتقاداتو په ضد راپاروي. وزارتونه خو په اصل کې د هېوادونو د چارو د چلولو او د ستونزو د حل لپاره منځ ته راځي، خو اوس پوښتنه دا ده چې آيا(ښځه توب) هم کومه داسې چاره او ياکومه ستونزه ده چې د يوه مستقل وزارت ضرورت ايجابوي؟ او که هغه هم د (نارينتوب) په څېر يو فطري امر دی چې د انسانيت په عمومي دائره کې راځي چې بايد ټول وزارتونه او ادارې يې پالنه وکړي؟

که هدف دا وي چې ښځې د هېواد په چارو کې استخدام شي او د دوئ په اند د يوې سيکولر ټولنې د رامنځته کولو لپاره ترې کار واخيستل شي نو دا کار خو دوئ په نورو وزارتونو کې هم کړی دی. او که هدف داوي چې ښځه توب هم يو خاصه چاره ده چې د امريکايی مشاورينو تر نظارت لاندې د وزارت ضرورت لري نو بيا خو ځينې افغانان ملامت ندي چې دغه وزارت ته (وزارت امور زنان) پر ځای (وزارت امور زنا) وايي. ځکه چې همدغه وزارت دی چې په زرګونو غربي مؤسسو ته ځوانې ښځينه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترجمانانې، سکرترانې او کار کوونکې برابروي. او همدغه وزارت دی چې امریکایي او غربي پوځیانو او چارواکو ته افغاني ترجمانانې او دایساف په دفترونو کې کار کووونکې برابروي چې د نه اوربدلو کیسې یې هره ورځ د کابل دخلکو په منځ کې خپرېږي. یو ځل خو لا همدغه وزارت اعلان وکړ چې د (تیاتر) لپاره د نجونو د روزنې ضرورت هم پوره کوي.

حقیقت دا دی چې د ښځو د چارو وزارت هغه د (رنګینو لومو دام) دی چې غربیانو په افغانستان کې د افغانو ښځو د ښکار کولو او په هغوئ کې د غربي ډوله فرهنګ د رائجولو په مقصد جوړ کړی دی، او په هغه کې یې ځو داسې له اسلامي او افغاني فرهنګه پردۍ شوې غرب پلوې ښځې توظیف کړې دي چې د هغوئ په وسیله په افغانستان کې د ښځو د فاسدولو لپاره د غرب پروګرامونه او پلانونه تطبیق کړي. له همدې امله خو دغه وزارت خپل کارونه هم په ښارونو او د غرب د (فکري تأثیر قبلونې) په ساحو کې متمرکز کړي دي او اطرافي سیمو ته یې هېڅ پام ندی کړی، او دا ځکه چې هلته د غرب (فکري تأثیر ګذاري) ډېره ممکنه نده.

۳– د هېواد په ښارونو کې د شرابخانو او فحشاوو د اډو جوړول:

په افغانستان کې د امریکایي اشغال له ټینګېدو سره سم یوازې دکابل په ښار کې د (ګېسټ هاوسونو) په نامه او په نورو بېلابېلو نومونو د خارجیانو او داخلیانو تر سر پرستۍ لاندې په لسګونو (بارونه) او د فحشاء مراکز پرانستل شول، او په ازادانه ډول یې کار او فعالیت کاوه. جنسي بې لاریتوب کابل داسې په خپلې غېږ کې اخیستی وو چې که جهاد زور نه وای اخیستی نو نږدې وو چې د اشغال په لومړیو کلونو کې کابل هم د تایلند د (بنکاك) په څېر د جنس د بزنس مرکز وګرځي.

په ۲۰۰۴م کال کې د کرزي د شرمېدلې ادارې د عامې روغتیا د وزارت د یوه چارواکي په استناد د ازادۍ راډیو وویل چې یوازې د کابل په ښار کې (۶۰۰۰۰) شپیته زره ښځې او ماشومان په بدلمنۍ اخته دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په یوه بل انکشاف کې په همدې کال کې په کابل کې د رابعه بلخي د ښځینه روغتون یوې کار کوونکې په ښکاره مېډیا ته ووېل چې په دغه روغتون کې د ناواده شویو نجونو د (اسقاط حمل) پېښې سلګونو ته رسېدلې دي. او هغه ناواده شوې نجونې چې ژوندي اطفال زېږوي د هغوئ بچیان د روغتون لخوا هغو خلکو ته ورکول کېږي چې اولادونه نه لري.

که د امریکا په خلاف جهادي مقاومت ډېر ژر په هېواد کې خپور شوی نه وای او حالات هماغسې روان وای نو په افغانستان کې به هم د امریکا په څېر د ښاروالیو لخوا د بې پلاره (حرامیانو) د پاللو کلتور هم دود شوی وای.

دغه ډول پیغلې ټولې هغه نجونې وې چې یا یې په غربې مؤسسو کې کار کاوه، او یا هغه بې بندوباره نجونې وې چې په مکتبونو، پوهنتونونو او دولتې ادارو کې یې له ځوانانو سره جنسي ازادانه اړیکي درلودې، ځکه چې د کورونو د نجونو په هلکه په افغاني ټولنه کې دغه ډول تصور هم نشي کېدای.

غرب او امریکا غواړي د دغه ډول اخلاقي فساد په خپرولو افغاني نجونې او ځوانان د انحلال او فساد خواته ورټېل وهي، تر څو د دوئ په مقابل کې د جهادي مقاومت زور وانخلي. خو د دې فساد په مقابل کې چې د هېواد هغه باضمیره او مسلمانان ځوانان چې د هېواد په پوهنتونونو او تعلیمي ادارو کې د دغه ډول فساد په خلاف خپله کرکه او انزجار ښکاره کوي او غواړي خپله ټولنه د غرب د بېلارې فرهنګ په تېزابو کې له ویلې کېدو وژغوري هغوئ د حکومت لخوا د القاعده، تروریستو او بنسټ پالو په نومونو نومول کېږي، په ډول ډول نورو تورونو تورن کېږي، بندیان کېږي، تهدیدېږي او یا د پوهنتونو پرېښودولو ته اړ ویستل کېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلورم عنصر_ د جهاد او سرښندنې فطري استعداد:

د افغانی هویت څلورم عنصر په افغانانو کې د جهاد او سرښندنې فطري استعداد او د یرغلګرو په خلاف د افغانستان د جغرافیې طبیعي موقعیت او جوړښت دی.

افغانان په فطری ډول د جهاد لپاره جوړ دي. او دا ځکه چې په جهاد کې دوه عنصره ډېر مهم وي چې یو یې (ټینګه عقیده) او بل یې (پر مشکلاتو صبر او د ستونزو په سره سینه ګالل دي). دغه دواړه عنصرونه د افغانانو د طبیعي ژوند بنسټونه تشکیلوي. د دې دواړو ترڅنګ بل شی دوسلې د استعمال دی چې اتیا فیصده افغان یې ښه په اسانۍ چلولی شي. د روسانو په مقابل کې زمونږ تر پنځو میلیونو زیاتو خلکو پرمختللي جنګي تکتیکونه زده کړل، او د چریکي جنګ تر ټولو غوره تجربه یې حاصله کړې ده.

په جهاد او ازدۍ غوښتنه کې زمونږ ملت د استاذۍ هغې لوړې درجې ته رسېدلی چې د نړۍ د هر ځای مستضعفو مسلمانانو له دوئ څخه د زده کړې لپاره دیخوا ته مخه وکړه، لدې ځایه یې روحیه او تجربه واخیسته او بیا یې بېرته په خپلو هېوادونو کې د جهاد سنګرونه تاوده کړل، او له هغو خاورو یې هم د یرغلګرو د شړلو پلانونه طرح او عملی کړل، او پر مسلمانو د ورتپل شویو رژیمونو ستنې یې ور ولړزولې.

دغه ټول هغه عوامل دي چې زمونږ له ولس څخه یې یو مجاهد او باعزیمته ولس جوړ کړی دی.

امریکایان او نور غربیان په افغانانو کې د دغو عواملو د شتون پر اهمیت پوهېږي، نو ځکه خو یې د جهاد، مجاهدینو او جهادی فرهنګ په خلاف نه سترې کېدونکي تبلیغات پیل کړي دي، او د مظلومو خلکو د آزادۍ سپیڅلې جګړې ته هم ترویزم وایي، او غواړي پدې ډول خلک له جهاده منصرف کړي، او د غلامۍ په بېلابېلو رنګینو ځنځیرونو یې وتړي، ترڅو د تل لپاره د افغانانو د اسلامي هویت دغه عنصر ته هم د پای ټکی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېږدي. خو د روسانو او د امریکایانو په خلاف د افغانانو جهاد او له دین سره پر قوي تړاو ټینګار دا وښودله چې غربیان به هېڅکله هم پدې کې بریالي نشي چې مسلمان افغانان به له یوې مخې په فکري او فرهنګي لحاظ تسخیر کړي. بلکې دغه پردي فکري او پوځي یرغلونه به د دوئ ذهنونو کې اسلامي مفاهیم نور هم پاخه کړي، او په ژوند کې به د هغو د عملي کولو لپاره د دوئ عزم نور هم ورکلك کړي، او د تل لپاره به د یرغلګرو په مقابل کې خپل مقدس جهاد ته ادامه ورکوي، که څه هم چې ځیني رهبران به یې لکه امیر دوست محمدخان او د ځینې پخوانیو جهادي تنظیمونو اوسني مشران تر بري وروسته دښمن ته ورتسلیم هم شي.

پنځم عنصر ـ د غرب له لوېدلي او مبتذل فرهنګ او تمدن څخه د افغانانو لرې والی:

غربي هېوادونو په شملې پېړۍ کې د خپل عسکري استعمار په نتیجه کې ډېر اسلامي هېوادونه ایل او بیا سره بیل کړل، او هم یې هغوئ له خپل اصیل اسلامي فرهنګ څخه بې برخې کړل. خو افغانان د الله تعالی په فضل او بیا وروسته په خپلې میړانې او له یرغلګرو سره د جګړو په برکت له دغې وبا تر ډېره حده لیرې پاتې ول، که څه هم چې د شاه امان الله، ظاهرشاه او د داود مفسدو رژیمونو پر افغانانو د غربي فرهنګ د ورتپلو په لاره کې ډېرې هڅې کړې وې.

د غرب له مادي او الحادی تمدن څخه د لیرې والي تر ټولو لویه فایده دا ولیدل شوه چې په ډېره لږه موده کې ټول ملت د روسانو په مقابل کې د جهاد په صف کې ودرید ، او دروسانو مادیاتو ته ورتسلیم نه شو.

امریکا هم له همدغه ډول یوې نتیجې په وېره کې ده، نو ځکه خو غواړي چې د (ډرګ) او (سیکس) د فرهنګ په خپرولو زمونږ ټولنه او ځوانان هم د (بې غیرتۍ) او (ځان بایلودنې) په طاعون اخته کړي، او له همدې امله یې د ملیونونو ډالرو په سرمایه بېلابېلې فکري او فرهنګي پروژې په کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

اچولې دي، او په هغو کې يې ښه ډېر مزودر او وطن پلورونکي افغانان په کار ګومارلي دي چې په افغانانو کې د غرب فکر، فرهنګ او نظريات خپاره کړي. دغه خلك تر پرديو ډېر خطرناک دي ځکه چې دوئ پردي نظريات په ډېر منافقانه ډول په افغاني نومونو او اصطلاحاتو افغانانو ته وروړاندې کوي، او راتلونکي نسلونه مو په غرب پورې تړي. خو دا چې اسلامي معتقدات او اسلامي هويت زموږ په ژوندانه کې تر هر څه زيات حاکميت لري نو هېڅکله به امريکا او نور يرغلګر زموږ ولس له خپل اسلامي افغاني هويت څخه محروم نه کړای شي، البته د دغه هويت په ساتنه او پالنه کې تر بل هر چا د قلم د خاوندانو رول زيات دی چې په تر سره کولو يې بايد خپل ملي او اسلامي مسؤوليت په غاړه واخلي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په افغانستان کې يوه بله جګړه هم روانه ده

امريکا په افغانستان کې د خپلې پوځي جګړې تر څنګ يوه بله خطرناکه جګړه هم روانه کړې ده، او هغه د اسلامي فکر او د افغان ولس د ټولنيز جوړښت د له منځه وړلو لپاره فکري جګړه ده.

ريښتنی اسلامي فکر او د افغانانو دين محوره ټولنيز جوړښت په افغانستان کې د امريکا د پلانونو د پلي کېدلو په لاره کې دوه هغه مهم خنډونه دي چې په هېڅ صورت د امريکا لپاره د منلو نه دي.

ريښتني اسلامي فکر ځکه ورته د منلو ندی چې هغه په هېڅ صورت له غرب څخه له راصادرو شوو افکارو او عقايدو سره پيوند نه اخلي. ځکه چې اسلام نه له کمونيزم سره پيوند اخلي، او نه هم د پانګه وال نظام له فکري مبادیو لکه ديموکراسي، سيکولريزم، ليبراليزم، هيومنزم، ګلوبلايزيشن او ماديت ځپلي مسيحيت سره د پخلاينې او Peacefull co existence (سوله ييز ګډ موجويت) روحيه لري. بلکې اسلامي فکر په خپل ټول توان د پرديو را واردو شويو نظرياتو په مقابل کې جنګېږي، او پدې لاره کې ستوماني او غفلت نه مني.

کيدای شي ځيني خلک و وايې چې ځينې اسلامي تنظيمونه، احزاب او حتی دولتونه له غربي نظرياتو سره يوځای ګوزاره کوي او د نړۍ له کفري نظامونو سره متبادل مصالح لري، چې پدې ډول يې هم د جګړې او ټکر مخه نيولې او هم د مادي پرمختګ پر لاره روان شوي دي.

د دې شبهې يواځينی او حقيقي ځواب دا دی چې دغه ډول احزاب، دولتونه او ټولنې هېڅکله هم په ريښتينې او حقيقي معنی اسلامي ندي، بلکې هغوئ يوازې د (اسلامي) کلمه د دې لپاره په ځان پورې لګولې ده چې هم د اسلامي ټولنې له امتيازاتو څخه برخمن پاتې شي او هم د غرب

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ارزښتونه خپل کړي چې يوازې د (خوند) او (ګټې) پر بنسټونو ولاړ دي.
دغه ډول احزاب او دولتونه يوازې اسلام ته منسوب دي، خو د اسلام سياسي نظام، د (ولاء او براء) اسلامي عقيدې او د ژوند په ټولو چارو کې د اسلامي شريعت تطبيق ته التزام او تعهد نه لري. که چېرې دغه احزاب او نظامونه په رښتيا (مسلمان) وي نو بايد په هر څه کې (اسلامي عقيده) او (اسلامي شريعت) خپل نصب العين وګرځوي، او د دنيا له کفري دولتونو او نظامونو سره په يو ډول اصولو او قوانينو ونه چلېږي.
او د افغاني ټولنې اسلامي اجتماعي ترکيب ځکه امريکا ته دمنلو ندی چې دلته لاتر اوسه د افغانانو ټولنيز ژوند پر قبيلوي بنسټونو ولاړ دی او کورنۍ د افرادو روابط تنظيموي. دلته لاتر اوسه ټولنه دومره پاشل شوې نه ده چې افراد يې هر هغه څه وکړي چې غواړي يې. د افغانانو پر ټولنه لا تر اوسه دين حکمراني کوي، او عالمان او مشران په ټولنيزو چارو کې د تصميم او فيصلې مراجع ګڼل کېږي.
په افغاني ټولنه کې لاتر اوسه دومره بې بندوباري نشته چې لويدلي، سپک او د ټولنې له دين او عرفونو وتلي او پردي شوي خلک دې د ټولنې قيادت ته ورسېږي.
غرب غواړي چې د افغانانو دغه ټولنيز جوړښت چې دوئ يې د تل لپاره په نورو ملتونو کې له منحل کېدلو ژغورلي او د هر وخت لپاره يې د يرغلګرو د مقابلې لپاره يو موټی او په سنګر کې ساتلي دي له منځه يوسي، او دلته هم داسې يو وضعيت حاکم کړي چې هېڅوک دې پر بل چا کار نه لري، بلکې پردې دې ږدي چې افراد هر څه کول او هر ډول اوسېدل غواړي هماغسې وکړي.
که چېرې غربيان وکولی چې شي د افغانانو دغه ټولنيز جوړښت مات کړي نو په هغه صورت کې به بيا غرب ته آسانه وي چې زمونږ د ټولنې ټول ديني، اخلاقي او اجتماعي ارزښتونه او جوړښتونه تبديل کړي، او افراد

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې په خپل ځان پسې د غرب پر لاره روان کړي. په هغه وخت کې به بيا ځوانان د يرغلګرو مقابله نه کوي، بلکې يرغل ته به يې لاره هواروي، او د يرغلګرو په صف کې به دريږي. په هغه وخت کې به بيا دين، جهاد، هجرت، مقاومت، آزادي، خپلواکې او د خپلو تاريخي او ټولنيزو ارزښتونو ساتل او پالل خلکو ته له موده لويدلې او بې ارزښته خبرې ښکاري، او د بېرته پاتې والي نښې به يې ګڼي، لکه همدا ا وس چې يې ځينې غرب پلوي ليکوالان او سيکولر عناصر خلکو ته ور تلقينوي.
همدې هدف ته د رسيدلو په مقصد امريکا په افغانستان کې د خپلې ښکاره او پوځي جګړې ترڅنګ يو بله پټه او خاموشه جګړه هم روانه کړې ده چې په لاندې ډګرونو کې په شدت سره جريان لري:

د خاموشې جګړې ډګرونه

۱ـ د حاکميت ډګر:

د حاکميت ډګر چې د ولسونو په ژوند کې د هغوئ د ټولو چارو د تنظيم لپاره تر ټولو مهم ډګر دی تر هر څه مخکې د يرغلګرو هدف ګرځي. امريکا هم پر افغانستان تر خپل يرغل سمدستي وروسته د حاکميت ډګر په ټوله معنی اشغال کړ، او تر اشغال وروسته يې لاندې دوه ډوله خلک پدې ډګر کې پر افغانانو ورمسلط کړل:

د حاکميت په ډګر کې د امريکايانو دوه ډوله ملګري:

لومړی ډول:لومړی ډول خلك هغه سيکولر او غرب پلوي عناصر دي چې په تمامه معنی له خپل دين، خپل ملت، خپلو ارزښتونو او خپل افغاني فرهنګ څخه پردي شوي دي، يوازې د ډالرو راټولول او دخوندونو حاصلول يې د ژوند اساسي مقصد دي.
دغه غرب پلوي او سيکولر عناصر په قدرت کې د پاتې کيدلو او د امريکايانو د اشغال د تداوم لپاره د خپل ولس په حق کې د هر ډول جنايت تر سره کولو ته حاضر دي. او له همدې امله خو په افغانستان کې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

امريکايانو د اوږدې مودې لپاره د پاتې کېدلو تړونو نه هم امضاکوي، او د هغه دمشروعيت لپاره وهمي او له ځانه جوړ کړي دلائل هم تراشي.

دوهم ډول: دوهم ډول يې هغه جنګي جنايت کاران، غله، لوټماران، د ولسونو جنګوونکې نشنلستان او ملي خائنين دي چې قدرت ته د رسېدلو لپاره د هجرت او جهاد له اهدافو انحراف ته، او هم له روسانو، کمونستانو، اروپايانو او په پای کې له امريکايانو سره ايتلاف ته حاضر شول.

دغه ډله خلک د امريکايي اشغال په چوکاټ کې په قدرت کې د شريک پاتې کېدلو په مقصد د امريکايانو لپاره (ملېشه توب) ته هم تيار شول، او خپل اتباع يې د امريکا په لاس په جوړ شوي پوځ، پوليسو، استخباراتو، ملېشو او اربکيانو کې تنظيم کړل. او هم د اشغالګرو په ګټه د خپل ملت په خلاف جګړې ته تيار شول.

امريکا نه يوازې دغه ډول خلک دحاکميت په ډګر کې پر افغانستان مسلط کړل، بلکې د حاکميت نظام او قوانين يې هم داسې جوړ کړل چې يوازې همدغه ډول خلک ورته لاره پيداکړي.

دغه ډول حاکميت ولس د نظام، او نظام د ولس په خلاف د جګړې په صف کې ودرول. له دغې لوبې د امريکا هدف دا وو چې د نظام چلوونکو ته ووايې چې تاسې هېڅکله زموږ له پوځي موجوديت پرته دلته حکومت نشئ کولی، نو که غواړئ چې په قدرت کې پاتې شئ بايد زموږ پوځي موجوديت ته مشروعيت ورکړئ.

د دغه ډول حاکميت په شتون کې امريکا په سيمه کې افغانستان د خپلو استراتيژيکو اهدافو د تحقق لپاره د خېز د تختې په حيث کارول غواړي، او دا يوازې په هغه صورت کې ممکن دي چې امريکا دلته د يو ريښتني اسلامي حکومت د قائميدلو مخه ونيسي.

امريکا د افغانستان تر نيولو وروسته پدې هېواد کې د حاکميت لپاره د (ډيموکراسۍ) تګلاره رواج کړه، او دا هغه تګلاره ده چې انسانان ورکې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

تدين، عقل، صلاحيت او صالحيت پر اساس نه تلل کېږي، بلکې يوازې د حيواناتو په څېر شميرل کېږي، او فيصله ورکې د حق پر معيار نه بلکې د شمېرې د ډېروالي پر اساس کېږي.

د حاکميت په ډګر کې غرب د ديموکراسۍ تګلاره او نصاب د افغانانو لپاره دومره ډېر وستايه او تبليغات يې ورته وکړل لکه همدغه چې يواځينۍ د حاکميت کاميابه تګلاره وي. حقيقت دا دی چې ډيموکراسي يوازې د هغو ولسونو لپاره د حاکميت يوه تګلاره کېدلی شي چې يا خو دين نه لري، او يا هم نه غواړي چې د خپل ژوند چارې د خپل دين مطابق تر سره کړي.

خو مسلمانان چې دين يې ورته د ژوند د ټولو چارو د سمبالولو لپاره نظام، تګلاره او قوانين لري، هېڅکله نه ديموکراسۍ ته ضرورت لري، او نه يې تطبيقولی شي. او که يې خامخا تطبيقول غواړي نو دا بيا يوازې په هغه صورت کې ممکن دي چې – نعوذبالله – دين ورته پرېږدي او ديموکراسي خپله کړي.

اسلام او ديموکراسي دواړه په هېڅ صورت کې نه سره يوځای کېږي، ځکه چې اسلام له مسلمانانو دا غواړي چې ژوند دې هغسې وکړي چې الله جل جلاله يې غواړي. خو ډيموکراسي بيا وايي چې انسانان الهي احکامو او لارښوونو ته ضرورت نه لري، بلکې د خپل ژوند د چارو د تنظيم لپاره په خپله د هر ډول قوانينو د جوړولو حق لري، او هېڅوک يو بل څوک د ژوند په يوې خاصې طريقي او يا يوې خاصې عقيدې ته په التزام نشي مجبورولی. په ډيموکراسۍ کې دا د انسان خپله خوښه ده چې کوم دين مني، او که له سره هېڅ دين او شريعت نه مني.

امريکايان او نور غربيان نن ورځ په افغانستان کې تربل هر څه د ډيموکراسۍ د خپرولو او نافذولو لپاره ډېر کار کوي، او دا ځکه چې ډيموکراسي له دين څخه د مسلمانانو د ويستلو يوه (موډرنه) (نرمه) او

(c) ketabton.com: The Digital Library

(پرکششه) لاره ده. او یوازې له همدې لارې ممکن دي چې د شریعت د تطبیق او د اسلامي نظام د نافذیدلو مخه دې ونیول شي.
د دې ترڅنګ چې امریکایان د سیاست او تقنین په ډګرونو کې د ډیموکراسي شعارونه پورته کوي په عمل کې یې هم د افغانستان اداره داسې مفسدو خائنو، رشوت خورو او بې رحمه خلکو ته ورسپارلې چې په افغانستان کې یې د فساد، اختلاس او رشوت اخیستلو نړیوال ریکارډ جوړ کړ.
د حاکمیت په ډګر کې امریکا د دې لپاره دغه ټول جنایات تر سره کړل تر څو افغانان په مستقیمه توګه د خپل سیاسي، اجتماعي او اقتصادي ژوند د تنظیم لپاره یوه قوي او پر اسلامي اصولو ولاړه اداره ونه لري. ځکه چې که دلته یوه قوي مستقله او اسلامي اداره منځته راشي، په هغه صورت کې به بیا نه دلته په زرګونو غربي مؤسسې په آزاد ډول کار کولی شي، او نه به هم دلته د امریکا لنډمهاله او اوږدمهاله اجنډاوې عملي کېدلی شي.

۲ـ د دین او فکر ډګر:

امریکا پر افغانستان له خپل یرغل وروسته خپله توجه تر هر څه زیاته د دیني او فکري ډګرونو تسخیرولو ته واړوله، او پدې کار کې یې داسې تدابیر او اقدامات په کار واچول چې په لنډه موده کې یې د عامو افغانانو دیني او فکري ژوند ته تر ډېره حده تغییر ورکړ. پدې اړه یې ځینې تر سره شوي اقدامات یې په لاندې ډول یادولی شو:

د دین او فکر په ډګر کې د اشغالګرو امریکایانو اقدامات

۱ - په عملي لحاظ د دولت په عدلي او قضایي ارګانونو کې د شریعت د تطبیق مخنیوی:

امریکا د افغانستان لپاره داسې یو اساسي قانون جوړ کړ چې د اسلامي شریعت د تطبیق پر مخنیوي تأکید کوي، او هغه داسې چې اوسنی اساسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

قانون د (ډيموکراسۍ تحقق) او د (بشر د حقوقو ملاتړ) د دولت مکلفيت ګڼي. او دا ښکاره خبره ده چې ډيموکراسي او د بشر د حقوقو اعلاميه دواړه غربي نظريات دي، او اسلامي شريعت ته ورکې هېڅ ځای نشته.

همدارنګه د اوسني اساسي قانون په اومه ماده کې راغلي: **(دولت د ملګرو ملتونو د منشور، د بين الدول معاهدو، د نړيوالو ميثاقونو چې افغانستان له هغو سره تړاو لري او د بشري حقوقو د نړيوالې اعلامي رعايت کوي)**. او دا هم ښکاره خبره ده چې ياد شوي تړونونه، معاهدې او ميثاقونه ټول د اسلام ليري د غربيانو د سياسي او اجتماعي مصالحو د تحقق لپاره جوړ شوي دي.

که څه هم چې په اوسنې قانون کې د خلکو د تېرايستلو په مقصد دا ليکل شوي چې د افغانستان دين اسلام دی، او د شريعت په خلاف به قوانين نه جوړېږي، خو دا خبره خپله همدغه قانون په لسګونو ځايه نقض کړې ده، او د اسلام مخالف احکام يې صادر کړي چې ځينې مثالونه يې همدا پورتني يادشوي مثالونه دي.

دا چې اوسنی اساسي قانون اساساً د(ډيموکراسۍ د تحقق) او (د بشر د حقوقو) د تطبيق لپاره جوړ شوی دی، نو ځکه خو د دې قانون له نافذېدلو وروسته په ټول افغانستان کې په هېڅ ځای کې د شريعت يو(حد) هم تطبيق نه شو. نه چېرې قاتل په هغه ډول قصاص شو چې شريعت يې حکم کړی، نه چېرې زاني رجم شو، نه د غله لاس پرې شو، نه شرابي په دورو ووهل شو، نه د فحشاء مخنيوی وشو، او نه هم د ارتداد مخه ونيول شوه. بلکې ددې ټولو د خپرېدو لپاره نوره هم زمينه برابره شوه، او دولت يې ترشا ودريد.

۲ – **د اسلام يو ليبرال او غربي تعبير رامنځته کول**:

امريکايانو له خپل يرغل وروسته د ټولو هغو علماؤ، ديني مدارسو او تعليمي نصابونو مخه ونيوله چې اسلام يې د غربي فکر له تاثيراتو ليري او د دې امت د سلفو رحمهم الله تعالی د فهم مطابق تعبيراوه. او د دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرڅه پر ځای یې د داسې خلکو او داسې عالم ډوله کرایې اشخاصو رامنځته کېدلو ته زمینه برابره کړه چې په خپلو هڅو او نصابونو یې د (منځلاریتوب) ترعنوان لاندې د اسلام داسې تعبیر وړاندې کړ چې د غربي نظریاتو لکه (ډیموکراسۍ)،(لیبرالیزم)، ریشنلزم (د وحیې په مقابل کې عقلانیت) او سیکولریزم موافق دی. دغه جهتونه هڅه کوي چې غربي مفاهیم او نظریات خلکوته د اسلام په نامه ور معرفي کړي، او د اسلام حقیقي تعبیر او تفسیر د (بنسټپالنې) په نامه رد کړي.

۳ – په ټولنه کې د تزکیې او احسان له منځه وړل،او پرځای یې د (منحرف روحانیت) او (بې لارې پیرانو) لپاره د نفوذ زمینه برابرول:

تزکیه او احسان د اسلامي روحانیت اصلي نوم، د پیغمبر صلّی الله علیه وسلّم اساسي وظیفه او د مسلمانانو معنوي مکلفیت دی. د تزکیې او احسان لپاره هم اسلام داسې روښانه تګلاره لري لکه څنګه یې چې د عباداتو او معاملاتو لپاره لري. او مقصد یې دا دي چې په ټولنه کې پاکې، عفت، نیک اخلاق، له الله تعالی څخه وېره، له حرامو څخه ځان ساتل او له بې ځایه هوسونو څخه بې رغبتي رامنځته شي.

خو امریکا زموږ په ټولنه کې د دې هر څه دښمنه ده، له همدې امله خو یې د نوي نسل د بې لارې کولو په مقصد په زرګونو وسیلې په کار اچولې دي، او ریښتني مصلحین، علماء، مربیان او مسلمان دعوتګر یې له صحنې وېستلي، او له بېلابېلو بندیزونو سره یې مخ کړي دي.

خو بالمقابل یې بې دینه (سیکولرو پیرانو)، (ډالري حضرتانو)، منحرفو او دجالي روحانیانو، درباري ملایانو،سیکولر دیموکرات مجاهدینو!!؟ او د بې لارې عقایدو دعوتګرانو ته د فعالیت پراخه زمینه برابره کړې ده. همدغه د معنویت درواغجن دعوه داران د جهاد او مجاهدینو په خلاف ولاړ دي، او د دښمن له لوري د حقیقي اسلام په خلاف استعمالېږي. او د همدوئ په وسیله د امریکا اشغال او او د اشغال تر سیوري لاندې د کفارو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لخوا د جوړ شوي نظام وجود ته مشروعيت ورکول کېږي. همدوئ د امريکا د فکري جګړې کرايې (روحاني اربکيان) دي چې له يرغلګرو سره د ملت په فکري تسخير کې مرسته کوي.

۴ - ځوانان له اولوياتو څخه په فېشن، لوبو او د پرديو په تقليد مصروفول:

ځوانان چې د ملتونو رښتيني ځواک او د مستقبل چارواکې دي بايد په فکري او فرهنګي لحاظ په اولوياتو او تعميري نظرياتو مصروف شي. په هغوئ کې بايد د قربانۍ، ميړانې، له دين، هېواد او ملت څخه د دفاع احساس پيدا کړای شي، او د پرديو په مقابل کې بايد په هغوئ کې حساسيت وپالل شي .

خو امريکا په اشغال شوي افغانستان کې د دغه ځواک د له منځه وړلو په مقصد هم بېلابېل تدابير او اقدامات په کار واچول. او د دې لپاره چې ځوانان په مهمو اسلامي او ملي مسائلو کې مصروف نشي هغوئ يې په (کرکټ) او نورو بېلابېلو لوبو د افراط تر حده مصروف کړل، او د هغوئ د ذهني مصروفولو لپاره يې تلويزوني کانالونه،(ايف ايم راډيوګانې)، هندي، ترکي او امريکايي سريالونه، د ادبياتو او هنر په نامه د (بې ادبۍ) او(بې هنرۍ) بنډارونه، د پېغلو او ځوانانو ترمنځ د معاشقې او يارانې لارې چارې او نور مصرفيتونه ايجاد کړل. او پدې ډول يې د ښارونو او کليو ځوانان او پېغلې د جديت او عمل پر ځای په موډ ، فيشن، لوبو او د پرديو په تقليد مصروف کړل.

۳ـ د ټولنيز ډګر متشنجول:

امريکايانو په ټولنيز ډګر کې هم خپله فسادي اجنډا په لاندې ډول تطبيق کړه :

۱ -له خپل راتګ سره سم يې په شمال کې ځينې مفسدې او نشنلستې ډلې ديته وهڅولې چې په هغې سيمه کې پر پښتنو قومونو ور وبلوسي، او

(c) ketabton.com: The Digital Library

همداسې وهم شول. پښتانه قومونه د سيمې پرېښودلو ته اړشول، زمکې يې ونيول شوې، او په عزتونو يې تېري وشول، چې د کرزي د ادارې د حقيقت موندنې د وزيرانو ډلې هم چې د کرزي د سلاکار وزير (عارف نورزي) په مشرۍ ورلېږل شوې وه دا هرڅه تأييدکړل. دې کار په ټولنه کې حسادتونه راوپارول، او د افغانې ټولنې د قومونو تر منځ د يو والي کوشيرونه يې مات کړل.

۲-امريکايانو ځينې اقليتونه لکه شيعه ګان او اسماعيليان تر خپلو وزرو لاندې ونيول او د اکثريت په خلاف يې استعمال کړل. د امريکايانو د دې احسان منته واک ته رسېدلي اقليت پدې ډول وکړه چې په قطعي ډول يې نه يخپله د اشغال په خلاف په فرض جهاد کې برخه واخيسته، او نه يې هم نور خلک په خپلو سيمو کې مقاومت ته پرېښودل.

۳- افغاني ټولنه چې يوه (مرکز پاله) او متحده ټولنه وه د امريکايانو په لمسون او شيطاني پاليسيو په يوه وېشلي ټولنه بدله شوه.

۴ -امريکايانو په ټول توان او ډېرو مالي مصاريفو هڅه وکړه چې افغاني ديني ټولنه په ښارونو کې په يوې (لبرالې) او سيکولر (مدني ټولنې) بدله کړي، او پدې ډول مرکزې اداره کمزورې او د غربې مؤسساتو په لاس د جوړې شوې (مدنې ټولنې) تر فشار لاندې وساتي، او هر وخت لدې لارې خپل پروګرامونه ورباندې عملي کړي.

دغه ياد شوي او نور ډېر اقدامات دي چې د امريکا د پوځي جګړې تر څنګ د هغې د فکري جګړې وسائل تشکيلوي، او لدې لارې امريکا غواړي د خپلي پوځي ماتې په صورت کې زموږ ملت د فکري جګړې له لارې مغلوب کړي، چې لدې مغلوبيت څخه راوتل بيا ناممکن کار دی، او دا ځکه چې هغه ولسونه چې غرب په فکري لحاظ مغلوب کړي دي بيا هېڅکله هم دغربيانو له غلامۍ وتلي ندي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډيموكراسي څه شی ده؟

د ډېموکراسۍ د پېژندلو اهمیت:

د ډيموكراسۍ په اړه د اسلام حكم او موقف واضح كول ځكه ډېر مهم دي چي دې شيطاني پديدې ټوله دنيا په مخه كړې ده، او هر هغه څوك چې دغه پديده نه مني او ايمان ورباندې نه لري ټوله دنيا ورپسي راپورته کېږي، او په خلاف يې د فكري او پوځي جګړې هر ډول وسائل او اسباب په كار اچول كېږي.

ډيموكراسي يوازې يوه سياسي نظريه او د حكومت كولو يو شكل ندی، بلكې هغه هم دين او مذهب دی، او هم اخلاق موډ او فېشن. هم دولت سياست او فوځ دی، او هم اقتصاد. هم فلسفه ده او هم د ژوند لپاره يوه اجتماعي شيطاني تګلاره.

د ديموكراسۍ په اړه ما په خپل بل كتاب (فكري پوهنه) كې په تفصيل سره په تقريبا ۹۰ صفحو كې بحث كړی، خو د دې لپاره چې دغه شيطاني دين په مختصر ډول يو څه پدې كتاب كې هم معرفي شوی وي په اړه يې لاندې مفاهيم يې له لوستونكو سره شريكووم:

ډيموكراسي كله او په كوم ځاي كې را پيدا شوه؟

د پيداكېدو عوامل او اسباب يې څه وو؟

د اسلام په اړه د ديموكراسۍ موقف څه دی؟

او آيا د اسلامي ډيموكراسۍ په نامه هم څه شته؟ پدې معنی چې آيا ډيموكراسي اسلامي كېدای او اسلام ديموكرات كېدای شي؟

دا هغه څو مشخصې پوښتنې دي چې غواړو پدې بحث كې له عواطفو او احساساتو ليرې د دلائلو په رڼا كې ورباندي څو خبرې وكړو، او دا ځان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته روښانه کړو چې د مسلمانانو په حيث زمونږ موقف بايد دديموکراسۍ په اړه څه وي؟

مخکې تر دې چې د ديموکراسۍ د معنی او حقيقت په اړه خبره وکړو دا به غوره وي چی د هغې د تاريخي پس منظر او د منځته راتلو د ځای او حالاتو په اړه يو څه وويل شي.

ديموکراسي د اروپايانو او امريکايانو نوی دين دی چې د مسيحيت د انحراف په نتيجه کې رامنځته شوی، او غربيانو د خپل ژوند لپاره د قانون او نظام په حيث منلی دی.

ډيموکراسي يوازې يوه نظريه نه ده، بلکه هغه د معاصر غرب هغه تر ټولو مهم او مقدس مادي او معنوي ارزښت دی چې دوئ يې په نړۍ کې د خپرولو او پر ولسونو د تحميلولو لپاره خپل ټول وسائل په کار اچوي.

منفعت پرست غربيان د يوې عادي نظريې لپاره دومره قرباني نه ورکوي، او نه دومره دفاع ورڅخه کوي. دا نن چې د ديموکراسۍ د خپراوي په لاره کې په زرګونو ميليارده ډالر مصرفېږي، او په لکونو انسانان يې د دفاع په خاطر قرباني کېږي، او په لکونو انسانان پدې جرم وژل کېږي چې ولې ډيموکراسي نه مني؟ دا هر څه پر دې دلالت کوي چې پدې زمانه کې همدغه د غرب دين دی چې تر نصرانيت او بل هر دين يې غوره ګڼي.

په اوسنيو حاکمو نظامونو کې که مسلمان (مسلماني) پريږدي هېڅوک محاسبه نه ورسره کوي. که نصراني (نصرانيت) پريږدي هم څوک مشکل نه ورسره لري. همدارنګه که يهودي (يهوديت) پريږدي هم په ډېر بد نظر نه ورته کتل کيږي، خو که څوک په دغو نظامونو کې ديموکراسي پريږدي، نو هغه داسې ګڼل کېږي لکه چې انسانيت يې پرې ايښی وي چې د دې نوي دين د حکم مطابق بايد يا په زوره دغه دين ورباندې ومنل شي، او يا هم بايد محوه شي.

همدارنګه که څوک په غرب کې ديموکراسي نه مني نو په ټول غرب کې يې ځای نشته، له همدې امله خو په غرب کې ديموکراسی نه منل پيغور او يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډول کفر ګڼل کېږي. په غرب کې د ميسحيت د خپراوي لپاره دومره مصارف نه کېږي لکه څومره چې د ديموکراسۍ د خپراوي لپاره کېږي.
په هند کې هم دهندويزم د خپراوي لپاره دومره مصارف نه کېږي لکه څومره چې د ديموکراسۍ لپاره کېږي. په اسلامي هېوادونو کې د غرب پلوو نظامونو له لوري هم د اسلام د خپراوي لپاره دومره مصارف نه کېږي لکه څومره چې د ديموکراسۍ د خپراوي او پر ملتونو او دولتونو د هغې د ورتپلو او تحميلولو لپاره کېږي. نن په نړۍ کې ولسونه د دې لپاره وژل کېږي او په سلګونو او زرګونو انسانان په دې خاطر له خاورو سره خاوري کېږي چې هغوئ ديموکراسي نه مني.

د ډېموکراسۍ تعريف:

په لغوي لحاظ ديموکراسي يوه يوناني کلمه ده چې له دوو کلمو څخه چې يوه يې ډيموس (Demos) چې د (ولس) په معنی او بله يې کراتوس (cratos) چې د (واك او حکم) په معنی ده ترکيب شوې ده، چې وروسته بيا د زمانې په تېريدو لدې دوو کلمو څخه ديموکراسي جوړه شوې ده چې معنی يې (ولسواکي) يا (د ولس حاکميت) دی، پدې معنی چې د حاکميت حق به د خلکو وي، نه د الله تعالی، او قانون به خلك ځانته پخپله جوړوي، نه دا چې د الله تعالی له لوري رالېږلی شوی دين به پر خلکو حاکم وي.
تر دې ځايه خو د ديموکراسۍ لغوي معنی شوه. غربيانو د ډيموکراسۍ لپاره اصطلاحي تعريف هم په لاندې ډول غوره کړی دی:
“Government of the people, by the people, for the people”
(دخلکو حکومت، دخلکو لخوا ، دخلکو لپاره).
د ديموکراسۍ اصطلاحي تعريف هم د لغوي تعريف په څېر په خلکو ور څرخي چې نه ورکې د الله ﷻ ذکر شته، نه ورکې د دين ذکرشته، او نه هم ورکې د حق ذکر شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چې د دیموکراسۍ دغه نوی دین څنګه رامنځته شو؟ او هغه ته اروپایانو او بیا وروسته ټولو غربیانو څنګه دومره اهمیت ورکړ چې تر دینونو یې هم پورته وګڼله؟ دا یوه ډېره ترخه کیسه لري چې په لاندې کرښو کې یې په لنډو ټکو کې یادوو:

په اروپا کې له نن څخه تقریبا درې سوه کاله مخکې اروپایانو یو طبقاتي ژوند درلود چې هغوئ ټول ورکې په لاندې درې طبقو ویشل شوي ول:

اوله طبقه د دوئ حاکمان، بادشاهان، رئیسان او په بادشاه پورې تړلي خلك ول.

دویمه طبقه یې دیني اشخاص ول چې ځانونه یې د کلیسا له لارې د الله تعالی ممثلین بلل.

او دریمه طبقه یې عام خلك وو چې د مخکنیو دوو طبقو په خدمت کې به ول.

بادشاه خپل حاکمیت پر خلکو یو الهی حاکمیت ګاڼه، بادشاهانو سره دا تصور وو چې په موږ کې چې د بادشاهۍ یا حاکمیت کوم صلاحیت پروت دی دا موږ خپله ګټلی ندی، بلکې دا د الله تعالی له لوري موږ ته راکړل شوی دی. نو پر همدې بنا هر هغه څوك چې د دې اسماني فیصلې مخالفت کوي نو باید هغه ته سزا ورکړل شي. او د دې لپاره چې د دي اسماني ورکړل شوي صلاحیت تأیید او توثیق دکلیسا لخوا هم وشي نو بادشاهان دېته اړ ول چې دکلیسا د مشرانو تأیید حاصل او خپل قانونیت او مشروعیت د هغوئ له لوري هم تثبیت کړي.

کلیسا په هغه وخت کې د خپل تحرف شوی مسیحیت ممثله، معلمه او نماینده وه. د مسیحیت دین لا هماغه وخت دومره تحریف شوی وو چې هر پاپ به ځان په مستقل ډول د الله ﷻ نماینده ګاڼه، او خلکو ته به یې ویل چې که څوك الله تعالی ته توبه باسي، او یا د خپلې ګناه مغفرت غواړي، نو د توبې یواځنۍ لار یې دا ده چې کلیسا ته ورشي، او د ټکس په بدل کې د کلیسا له پادري یا کشیش څخه د خپلې ګناه د ببښل کېدو (چك) تر لاسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړي، ځکه چې په مسیحیت کې ځوك مستقیما له الله تعالی جل جلاله څخه بخښنه نشي غوښتلی.

کلیسا د خپل دیني استبداد په زور د انسان او الله تعالی جل جلاله تر منځ د روحانیت او معنویت رابطه پرې کړې وه، او خلك مکلف وو چې یوازې باید د پادري له لارې له الله تعالی سره رابطه وکړي، او دا نو بیا د کلیسا خوښه وه چې چاته یې بخښنه کوله او چا ته یې نه کوله، او پر چا یې په دنیا کې د انکویزیشن (محاکمې) او د تعذیب حکم صادراوه.

مذهبي استبداد دې مرحلې ته رسېدلی وو چې یوځل په روم کی د روم مذهبي مشر د هغه وخت د فرانسې له بادشاه څخه خفه شوی او هغه ته په غوسه شوی وو او هغه یې له خپل رحمت څخه محروم اعلان کړی وو چې په نتیجه کې یې په هغه وخت کې خلك د فرانسې د بادشاه په خلاف را پورته شوي وو او ورته یې ویلي وو چې ته نور تر هغه یو قانوني مشر نه یې چې تر څو (پاپ) درته بخښنه کړې نه وي. د فرانسې بادشاه مجبور شو او د روم مذهبي مشر ته ولاړ او هلته یې څلور ورځې د کلیسا د دیوال سیوري ته په یخنۍ او واورو کې د پاپ دربار ته عذرونه او زارۍ کولې، خو هغه بخښنه نه ورته کوله. څلور ورځې د ذلت په حالت کې هلته ولاړ وو او توبه یې نه ترې قبلېدله چې بالآخره یې په ډېرې خوارۍ هغه راضي کړ او د خپلې بادشاهۍ مشروعیت یې ورڅخه تر لاسه کړ.

همدارنګه کلیسا پر خلکو مالي حاکمیت هم مسلط کړی وو، او له خلکو به یې د هغوئ د زمکو حاصلات او نور مالونه په بېلابېلو مذهبي ټکسونو او مالیاتو د شاهي پولیسو په زور راټولول. دا چې دوئ د پادشاه د پولیسو په زور له خلکو د هغوئ مالونه اخیستل، نو ځکه خو یې له بادشاهانو سره یو تړون او تعهد درلود، او هغه پدې ډول وو چې پاپانو به بادشاهانو ته ویل چه مونږ به پر خلکو ستاسې حاکمیت ته مشروعیت ورکوو، او تاسې به مونږ ته له خلکو څخه د خپلو پولیسو په زور دکلیسا مال او متاع راټولوئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اروپایانو په هغه وخت کی صنعتي ژوند نه درلود ، هلته صنعت او تجارت وروسته رامنځته شو. په هغه وخت د اروپایانو ژوند پر کرنه او مالدارۍ ولاړ وو چې اکثره حاصل به یې ورڅخه بادشاه او کلیسا په زوره اخیسته، او یوازې یوه لږه برخه به یې چې پاتې کېده چې هغه به یې یو څه تخم ته ساته او په نور به یې په ډېرې سختۍ خپل ژوند تېراوه، چې نه به وربانديې مړه کېدل، او نه به یې د عزت ژوند وربانديې تېرولی شو.

عام خلك به د حاکمو دواړو طبقو تر منځ لکه د ژرندې د دوه تیږو تر منځ اوړه کېدل. په هغه وخت کې چې خلك څومره له بادشاهانو تنګ وو په همدومره اندازه له خپل (دین) او د دین له (متولیانو) هم بېزاره ول.

هماغه وو چې د دغه وضعیت په نتیجه کې اروپایان د خپلو بادشاهانو او بادشاهي نظامونو او هم د خپلو مذهبي مشرانو په خلاف راپورته شول او انقلاب یې اعلان کړ. انقلابیانو داسې شعار اوچت کړ چې: (وروستی بادشاه د وروستي مذهبي مشر په کولمو غرغره کړئ). یعنې پادري مړ کړئ، کولمې یې را اوباسئ، او په هغو بادشاه غرغره کړئ، چې په یوه وخت کې به له دواړو ظالمو طبقو خلاص شئ.

په هغه وخت کې خلك د مسیحیت او حکومت په خلاف چې دواړه یو د بل ملاتړي وو را و پارېدل، او د دین او بادشاهانو په خلاف پدې جګړې کې په زرګونو انسانان ووژل شول، او حاکمان، بادشاهان او مذهبي مشران هم له منځه لاړل. کلیساګانو ته اورورواچول شو، او تر هغه وخته دغه آتشفشان په آرام نشو چې ترڅو کلیسا او شاهانه حاکمېتونه دواړه له منځه نه وو تللي.

د کلیسا او شاهانه حکومتونو تر له منځه تللو وروسته له خلکو سره دا پوښتنې پیدا شوې چې اوس به ژوند په کومه طریقه تېروي؟ حق او ناحق به له کومه ځایه معلوموي؟ د حق او د باطل د معلومولو لپاره به معیار څه شی ټاکي؟ او (دین) ته به په ژوند کې څومره ځای ورکوي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کليسا استبداد او د ديني کشيشانو تنګ نظرۍ خلك پر (دين) باندې دومره بدګومانه کړې وو چې نور يې نه غوښتل (دين) دې پر دوئ حاکميت ولري. له همدې امله خو يې له ديني مشرانوځان خلاص کړی وو. هماغه وو چې اروپايانو تصميم ونيوه چې نور به (دين) د دوئ د ژوند په چارو کې هېڅ دخل او غرض نه لري، او دوئ چې هر څه کوي څوك به د (دين) له ادرسه دا نه ورته وايي چې دا کار روا دی، او هغه ناروا.

هغوئ خپلو مذهبي مشرانوته وويل چی (دين) به په (کليسا) کې بند وي، که زمونږ ورته اړتيا پيدا شوه نو پخپله به ورځو، او که موږ کليسا ته نه ورتلو، نو (دين) به په موږ پسې ټولنې او نظام ته نه راووځي، او زموږ د ژوند په چارو کې به هېڅ مداخله نه کوي.

هماغه وو چې دين د غربيانو د سياسي، اقتصادي، اجتماعي، عسکري او اخلاقي ژوند له ساحې ووت، او خپل ځای يې‌پر دين نه ولاړ نظام (سيکولريزم) ته پرېښود.

په ژوند کې د کليسا نقش ته د پای د ټکي تر ورکولو وروسته اروپايانو د خپل ځان لپاره يو داسې نوی دين جوړ کړ چې په هغه کې د دوئ اخلاقي، سياسي، اجتماعي، اقتصادي، عسکري او نورې ټولې چارې پر داسې اصولو او په داسې نظام کې تنظيم شوې چې پر دين نه وو ولاړ.

که اروپايانو په هغه وخت کې اسلام منلی وای نو مشکلات به يې حل وو، ځکه چې اسلام د تحريف شوي مسيحيت په څېر نه وو چې خلك له علم او پرمختګ څخه منع کړي، او يا پر خلکو داسې استبداد مسلط کړي چې خلك له ژونده زړه بدي کړي. بلکه اسلام به دوئ هم علم او پرمختګ ته تشويق کړي وو، او هم به يې د دوئ ژوند ور منظم کړی وو.خو دا چې دوئ د مسيحيت د جبر او طغيان په نتيجه کې له دين څخه دومره بېزاره شوي وو چې نور يې له هر دين سره دښمني پيل کړې وه، او هر هغه څه به چې په معنوياتو او روحانيت پورې اړه درلوده هغه ته به يې د شك او نفرت په

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګه کتل. هماغه وو چې اروپايانو د دين ځای په (سيکولريزم) ډك کړ، او د شاهي نظام تشه يې په (ډيموکراسۍ) ډکه کړه.

د ديموکراسۍ تعريف له درې عناصرو جوړ دی:

١- د خلکو حکومت.

٢- د خلکو لخوا.

٣- د خلکو لپاره.

د ډيموکراسۍپه تعريف کې د الله جلاله ، دين او پيغمبر ذکر نشته. او دا ځکه چې د مسيحي دين رهبرانو چې خلکو ته کوم رب معرفي کړی وو دوئ نور له هغه بېزاره شوي وو. اروپايانو نور د دين حکومت نه غوښت، بلکه د خلکو حکومت يې غوښت. د الله د دين له لوري يې د حکومت مشروعيت ته ضرورت نه درلود، ځکه چې حکومت بايد د خلکو له خوا وي، او د الله تعالی د دين د حاکمولولپاره يې نه غوښت، بلکه د خلکو لپاره يې غوښت. او د ژوند د تېرولو لپاره يې د پيغمبر لارښوونو ته ضرورت نه احساساوه، ځکه چې د قانون او تشريع مصدر يې خپلې خوښې، خپل عقلونه او هوسونه وو. څه يې چې خوښ وو هغو ته يې حلال ويل، او څه يې چې نه خوښېدل هغه يې حرام ګڼل. پدې ډول غربيانو د حاکم ټاکل، د نظام د کيفيت تعيينول او د قوانينو جوړول خپل حق وګڼل، او پدې ټولو کې يې د (دين) مداخله ممنوع کړه، او دې ټولې منظومې ته يې د ديموکراسۍ نوم ورکړ.

د ډيموکراسۍ دوه مهم بنسټونه:

اول بنسټ ـ دولس حاکميت:

پدې معنی چې د (سيادت) يا د (اعلی حاکميت) حق د ولس دی، ولس چې څوك د ځان لپاره د حاکم په حيث ټاکي هماغه به حاکم وي، پرته لدې چې دېته دې وکتل شي چې په هغه کې د حاکميت لپاره صالحيت او صلاحيت شته او که نه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدارنګه به ولس د ځان لپاره د حاکمیت نوعیت ټاکي، او دېته به نه کتل کېږي چې د نظام دغه نوعیت د الله تعالی په دین کې روا دی او که ناروا.

ولس به د خپلو هر ډول معاملاتو او قضایاوو لپاره تشریع او قانون پخپله جوړوي، او په دغه قانون جوړوونه کې به دېته نه کتل کېږي چې دغه قانون د الله تعالیﷻ، او د پیغمبر ﷺ د لارښوونو مطابق دی او که مخالف.

د قانون جوړونې لپاره به د اکثریت رأیه معیار ګڼل کېږي. اکثریت چې څه غواړي هغه به (حق)وي، او اکثریت چې د څه مخالف وي هغه به ناحق او باطل وي.

په خلاصه ډول د دیموکراسۍ د اول بنسټ معنی اکثریت ته د (الوهیت) حیثیت او مرتبه ورکول دي. اکثریت په دیموکراسۍ کې د (حاکمیت) او (تشریع) له حیثیته د (إله) ځای لري. که اکثریت وغواړي چې نارینه دې له بل نارینه سره نکاح وکړي، نو په ډیموکراسۍ کې دا یو روا کار دی، چې په اوسني عصر کې د غرب په ډېرو هېوادونو کې دا کار همدا اوس وجود لري، او په ځینې هیوادونو لکه برتانیا کې د دې کار د جواز لپاره قوانین هم تصویب شوي او عمل ورباندې کېږي. هلته یو نارینه له بل نارینه سره او یا یوه ښځه له بلې ښځې سره پدې کار توافق کوي او په محکمه کې د قاضي په مخکې رسما د هغوئ تر منځ نکاح تړل کېږي، او دا ځکه چې د هغوی اکثریت دغه کار تأیید کړی دی. همدارنګه که د دیموکراسۍ په نظام کې اکثریت وغواړي چې سود او یا قمار دې جایزوي نو هم جایز ګڼل کېږي.

په ډیموکراسۍ کې خلك د عقل، دیانتدارۍ ،علم او تجربې په لحاظ نه تلل کېږي، بلکه هلته یوازې سرونه شمېرل کېږي او دېته هېڅ اعتبار نه ورکول کېږي چې په مغزو کې یې څه شته او که نه؟ په ډیموکراسۍ کې که د کوم قانون او یا کومې نظریې د رد او یا تأیید لپاره یوې خواته ۵۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوهان، متخصصين او د تجربې خاوندان وي، خو بلې خواته **۵۱** ناپوهه او بې تجربې خلك وي نو بيا به هم پدې خاطر د همدغو ناپوهو خلكو رأيې ته ترجيح ورکول کېږي او يوازې لدې امله به مدار د اعتبار ګڼل کېږي چې شمېر يې تر هغو پوهو خلكو زيات دي.

دويم بنسټ ــ حقوق او ازادۍ:

د ډيموکراسۍ دوهم بنسټ د حقوقو او آزاديو بنسټ دې. دغه حقوق او آزادۍ په حقيقت کې د ډيموکراسۍ د نظريې او فلسفې حاصل او ثمره ده. په هر نظام کې چې دغه حقوق او آزدۍ خلکو ته حاصلې نه وي هغه نظام ډيموکراتيک نه ګڼل کېږي.

۱ــ د دين او عقيدې ازادي:

د آزاديو او حقوقو په لړ کې اول د دين د انتخاب او د عقيدې آزادي ده. په ډيموکراسۍ کې هر انسان ته دا حق ورکول کېږي چې هر وخت وغواړي د ځان لپاره په خپله خوښه نوی دين انتخاب کړي نو انتخابولی يې شي. د مثال په ډول: يو انسان حق لري چې نن دې يهودی وي، سبا ته نصرانی شي، بله ورځ دې هندو شي، بله ورځ دې مسلمان شي، بل وخت دې بيا بېرته اسلام پرېږدي او بودائي دې شي، او يا دې هم له ټولو اديانو انکار وکړي او ملحد يا کمونست دې شي. پدې ټولو حالاتو کې هغه نه محاسبه کېدلای شي، او نه ورڅخه څوک د عقيدې د آزادۍ حق سلبولی شي.

په ډيموکراسۍ کې دين او عقيده يو شخصي امر دی چې د دولت او نظام ورسره هېڅ کار نشته. دين په ډيموکراسۍ کې د جامو او فيشن حيثيت لري چې د هر چا خوښه ده چې کوم رنګ او کوم ډول جامې اغوندي او څنګه فيشن غوره کوی. خو په اسلام کې دين او عقيده يو شخصي امر نه، بلکې يو مکلفيت دی. او همدغه تدين د انسانانو او پيريانو د خلقت

(c) ketabton.com: The Digital Library

هدف ښوولی شوی دی، لکه چې الله تعالیﷻ فرمایي: ﴿ وَمَا خَلَقۡتُ ٱلۡجِنَّ وَٱلۡإِنسَ إِلَّا لِيَعۡبُدُونِ ﴿٥٦﴾ ﴾ الذاریات: ٥٦

ترجمه: (او ما نه دي پیدا کړي پېریان او انسانان مګر د دي لپاره چې زما عبادت وکړي).

الله تعالیﷻ پېریان او انسانان د عبادت لپاره پیدا کړي دي، او تر پیدا کولو وروسته یې بیا د عبادت دکیفیت د تعیین او د طریقې د وربښودلو لپاره ورته دین نازل کړی او انبیاء علیهم السلام یې را لېږلي چې تر ټولو وروستی دین (اسلام) او تر ټولو وروستی پیغمبر (محمد) ﷺ دی. او د همده په مبارک راتګ پخواني ټول ادیان منسوخ شوي دي. د الله ﷻ په نزد یواځینی مقبول دین (اسلام) دی. نو هر څوک چې د الله ﷻ د عبادت لپاره له اسلامه پرته بل دین انتخاب کړي هېڅکله به یې الله تعالیﷻ ورڅخه قبلول نه کړي، الله ﷻ فرمایي: ﴿ وَمَن يَبۡتَغِ غَيۡرَ ٱلۡإِسۡلَٰمِ دِينٗا فَلَن يُقۡبَلَ مِنۡهُ وَهُوَ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ﴾ آل عمران: ٨٥

ترجمه : (او هر څوک چې له اسلامه پرته بل دین ولټوي هېڅکله به ترې ونه منل شي، او هغه به په آخرت کې له تاوانیانو څخه وي).

په اسلام کې له اسلام څخه وتل (ارتداد) دی چې که مرتد توبه ونه باسي، او بېرته په اخلاص اسلام ته راونه ګرځي نو سزا یې وژل دي. ځکه چې له یوه دین څخه وتل او بل دین ته داخلېدل د پخواني دین د باطل ګڼلو په معنی دي. یعنې هرڅوک چې له اسلام څخه پرته کوم بل دین ته ورځي هغه په خپل دغه عمل په اسلام باندې د بطلان حکم کوي. او د نوي دین د حقانیت اعتراف کوي. خو په ډیموکراسۍ کې د دین بدلول هېڅ سزا نه لري. ځکه چې هغه یوشخصي امر دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په افغانستان کې چې امريکايانو د خپل اشغال په وخت کې کوم ډيموکراتيک نظام جوړ کړی دی همدغه د (ارتداد) حق يې هم د اساسي قانون له لارې د هر فرد لپاره خوندي کړی دی. ځکه چې د اساسي قانون په شپږمه ماده کې په صراحت سره د (ډيموکراسۍ تحقق) او د (بشري حقوقو ملاتړ) د دولت مکلفيت ښودل شوی دی. او د بشر د حقوقو د نړيوالې اعلاميې په اته لسمه ماده کې په صراحت سره داسې ليکل شوي دي: **(هر انسان د فکر د آزدۍ او د دين د انتخاب له حق څخه برخمن دی. او همدا حق د دين او د عقيدی تبليغ، د ډله ييزو ښوونو او رسنيو له لاري د نظر اظهار او همدارنګه د شعائرو سرّي او علني ترسره کولو او له هغو څخه حفاظت ته هم شامل دی).** (اتلسمه ماده).

د همدغې اعلاميې په نولسمه ماده کې د (ارتداد) حق په نور صراحت سره پدې ډول بيان شوی دی:

(**هر انسان د نظر او خپل ليد لوري د آزادۍ له حق څخه برخمن دی. دغه حق دېته هم شامل دی چې څوک دې د بل چا افکار او نظريات د بل چا له مداخلې پرته ومني. او هم کولای شي خپل افکار او نظريات په هرې ممکنې وسيلې له هر جغرافيوي قيد او بند څخه پرته تر لاسه او نشر کړي**).

(نولسمه ماده).

دا چې د افغانستان اوسنی اساسي قانون چې د **(ډيموکراسۍ تحقق)** او د **(بشر د حقوقو ملاتړ)** د دولت مکلفيت ګڼي، او پدې دواړو کې د دين او عقيدې انتخاب د هر چا شخصي حق دی، او د بل چا دخالت ورکښې ناروا کار ګڼي، نو ځکه خو اساسي قانون هم تر پردې لاندې په ضمني ډول هر چا ته د مرتدکېدلو حق ورکوي. اوس نو په خلکو، وضعيت او حالاتو پورې اړه لري چې څوک د مرتد عبدالرحمن پنجشيري په څېر د ډيموکراسۍ له دغه حق څخه داستفادې علني جرأت کوي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځینو تش په نامه اسلامي حکومتونو خو په خپلو اساسي قوانینو کې دا هم لیکلي چې د اسلام په خلاف به قوانین نه جوړیږي، خو له بل لوري یې دا هم په صراحت سره لیکلي چې هېوادونه یې د ملګرو ملتونو، نړیوالو تړونونو د بشر د حقوقو د اعلامیې د رعایت کولو تعهد هم لري. لکه د افغانستان په اوسني اساسي قانون کې چې په اوومه ماده کې داسې لیکل شوي دي:

اوومه ماده:(**دولت د ملګرو ملتونو د منشور، د بین الدول معاهدو، د نړیوالو میثاقونو چې افغانستان له هغو سره تړاو ولري او د بشري حقوقو د نړیوالې اعلامیې رعایت کوي**).

د بشر د حقوقو د نړیوالې اعلامیې چې د افغانستان اساسي قانون یې رعایت کوي په ۲۹ مه ماده کې د بشري حقوقو د اعلامیې له حقوقو سره د تعامل په اړه داسې راغلي دي:

۲۹ مه ماده: د ج جزء: (**په هیڅ ډول شرایطو کې روا نه ده چې د بشر له حقوقو سره دې په داسې ډول چلند وشي چې د ملګرو ملتو له اصولو او اهدافو سره تضاد ولري**).

یعنې د بشري حقوقو د تعبیر او تفسیر صلاحیت یوازې دملګرو ملتونو له سازمان سره دی، او هر دولت یې چې رعایت کوینو باید د ملګرو ملتو له اصولو او اهدافو سره سم یې دې وکړي، نه دا چې د خپل دین او مذهب مطابق یې تعبیر کړي. نو له همدې امله دا خبره یوازې یو منافقت دی چې په یوه اسلامي هېواد کې دې هم اسلام تطبیق شي او هم دې د ملل متحد او د بشر د حقوقو اعلامیه تطبیق شي. بلکې له دواړو څخه به یوازې یو تطبیقېږي اوبس.

په اسلام کې هم د عقیدې او دین د آزدۍ حق شته دی، خو هغه په دې معنې دی چې د نورو ادیانو منونکي به په زور نشي مسلمانولی، بلکې یوازې دعوت او په ښه طریقه به مناقشه او مناظره ورسره کولی شي. لکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې الله تعالى فرمايي: ﴿ ٱدۡعُ إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ بِٱلۡحِكۡمَةِ وَٱلۡمَوۡعِظَةِ ٱلۡحَسَنَةِۖ وَجَٰدِلۡهُم بِٱلَّتِي هِيَ أَحۡسَنُۚ ﴾ النحل: ١٢٥

ترجمه: (اى پيغمبره د خپل رب د لارى په لور په حكمت او نيک اسلوب بلنه وكړه، او مباحثه كوه له هغوئ سره په هغه طريقه چې هغه ډېره ښه وي).

او د زور د نه استعمال په هكله الله تعالى ﷻ فرمايي: ﴿ لَآ إِكۡرَاهَ فِي ٱلدِّينِۖ قَد تَّبَيَّنَ ٱلرُّشۡدُ مِنَ ٱلۡغَيِّۚ ﴾ البقرة: ٢٥٦

ترجمه: (نشته زور د دين په منلو كې، په تحقيق سره ښكاره شو هدايت له بې لارى څخه).

اسلام نامسلمانو خلكو ته د اسلام حقانيت او فضيلت بيانوي، او د منلو توصيه يې ورته كوي، خو په زور يې هېڅكله هم منلو ته نه اړباسي. او كه څوک اسلام نه مني هغوئ پر خپل دين او طريقه پدې شرط پرېږدي چې مسلمانان به كفر ته نه دعوت كوي، او د اسلامي نظام له انتظامي اصولو او لوائحو به سرغړونه نه كوي.

د اصحابو رضي الله عنهم له زمانې راهيسې تر ننه پوري په اسلامي نړۍ كې د مسيحيانو، يهوديانو، هندوانو او نورو طائفو شتون پر دې دلالت كوي چې اسلام هغوئ په مسلمانېدلو نه دي مجبور كړي، بلكې هغوئ ته يې په خپل دين د آزاد پاتې كېدلو حق وركړى دى.

خو په اسلام كې په هېڅ ډول يوه مسلمان ته دا اجازه نشته چې هغه دې له اسلام څخه مرتد شي. ځكه چې مرتد له اسلام څخه د وتلو په عمل په اسلام باندې د بطلان حكم كوي. كه داسې نه وي نو بيا ولې له اسلام څخه خارجېږي؟ دا چې هغه پدې كار سره هغه پر حق دين د بطلان حكم كوي او په اسلامي ټولنه كې اضطراب رامنځته كوي، نو ځكه بايد تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

استتابې(توبه غوښتنې) وروسته که ښېرته راونه ګرځېد باید ووژل شي، لکه چې رسول الله ﷺفرمایلي دي: ((**من بدّل دینه فاقتلوه**) بخاري.
ترجمه:(چا چې خپل دین بدل کړ و یې وژنئ).
په اسلام کې د عقیدی آزادي د ډیموکراسۍ د عقیدې له آزادۍ سره د رڼا او د تیارې فرق لري. خو هغه ډله غرب پلوي عالم ډوله خلك چې غواړي خلکو ته اسلام او ډیموکراسي یو شی وښئي په منافقانه ډول دغه دواړه آزادۍ یو ډول ښئي، ترڅو خلکو ته د اسلام په قالب کې کفر ښائسته کړي.

۲ـ د رایې د اظهار د ازادي:

د ډیموکراسۍ له آزادیو څخه یوه هم د رأیې (نظر) د اظهار آزادي ده. په ډیموکراسۍ کې هرڅوک حق لري چې خپل هر ډول نظر په آزادۍ بیان کړي، که څه هم چې هغه نظر د الهي وحیې او دیني مقدساتو په خلاف هم وي.
د دغه ډول آزادۍ د ترلاسه کولو تصور ځکه په غرب کې راپیداشو چې ټول غرب د فرانسې تر انقلابه دمخه د کلیسا تر مطلقې دیني او فکري واکمنۍ لاندې اوسېده.
دا چې کلیسا د انحراف او فکري استبداد اوج ته رسېدلې وه، او هېچا ته یې په دینیاتو، اخلاقیاتو، اجتماعي اصولو او حتی ساینس کې د رأیې د اظهار حق نه ورکاوه، او که به چا د رأیې د اظهار جرأت وکړ، نو هغه به په ډول ډول سزاګانو محکومېده. نو له همدې امله اروپایانو د کلیسا د استبداد په خلاف آواز پورته کړ، او د تحریف شوي مسیحیت د کلیسا تسلط یې له منځه یووړ، او په هر څه کې یې د نظر د اظهار آزادي تر لاسه کړه.
اروپایانو خو په هغه وخت کې دغه اقدام د یو (باطل او تحریف شوي) دین په خلاف وکړ، خو وروسته یې دغه آزادي د یو (مقدس حق) په حیث د (حق دین) په خلاف هم استعمالول شروع کړل. ان تر دې چې د اسلام مقدسات یې هم د دغې بې بندوباره آزدۍ تر برید لاندې راوستل، او د اسلام د

(c) ketabton.com: The Digital Library

شريعت، قرآن كريم او پيغمبرﷺ په خلاف يې هم خپل له سپكاوي ډك اظهارات د رأيې او بيان د آزادۍ د حق په نامه ياد كړل، چې پدې لړ كې دغه لاندې اقدامات په نړدې ماضي كې ټولې دنيا وليدل:

هندوستانى مرتد (سلمان رشدي) چې د برتانيې تابعيت لري د غرب په هڅونه يې د اسلام په خلاف خپل مشهور كتاب (شيطاني آيتونه) وليكه، او د ټولې دنيا مسلمانانو ته يې سپكاوى وكړ، خو كله چې مسلمانانو له غرب څخه د هغه د محاكمې غوښتنه وكړه، ټول غرب په يوه خوله د هغه له دې اقدام څخه دفاع وكړه، او د هغه دغه كار يې د رأيې او بيان د آزادۍ حق وګاڼه، او هغه ته يې پناه وركړه، چې لا تر ننه يې په خپل حفاظت كې ساتي.

نه يوازې دا چې غرب (سلمان رشدي) ته پناه وركړې، بلكې د برتانيې ملكې هغه په لويو شاهانه القابو هم په رسمي ډول ونازاوه، او د مسلمانانو د دين او د احساساتو هيڅ پروا يې ونه لرله.

تر (سلمان رشدي) وروسته بنګله ديشۍ مرتدې ليكوالې (تسليمې نسرين) هم د رشدي پر پله پل كېښود، او هغې ته هم غرب په خپلې غېږې كې پناه وركړه، او د هغې اقدام يې د نظر د اظهار په آزادۍ تعبير كړ.

هالنډې ژوناليست هم د قرآن كريم د سپكاوي فلم جوړ كړ، او كله چې مسلمانانو احتجاج وكړ، نو د هالنډ صدراعظم د هالنډې ژونالست كار د رأې د بيان آزدي وبلله، او له هغه څخه يې دفاع وكړه.

د قرآن كريم بل سپكاوى هغه ؤ چې غرب د (رښتيني قرآن) په نامه له الحاد او سپكاوي ډك كتاب چې د قرآن كريم سورتونو ته په ورته شكل ليكل شوى ؤ رامنځته كړ، او په انټرنيټ كې يې خپور كړ. او دا يې هم د رأيې د اظهار حق وګاڼه.

د ډنمارك يوه كاريكاتور جوړوونكي د اسلام پيغمبرﷺ ته منسوب له سپكاوي ډك كارتونونه جوړ او خپاره كړل. كله چې مسلمانانو په ټوله نړۍ كې احتجاج وكړ، او د هغه رسام د محاكمې غوښتنه يې وكړه، نو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډنمارک صدراعظم (اندريس فوګ راسموسن) چې ورسته بيا د ناټو د تړون رئيس هم شو له کارتون جوړونکي څخه دولتي دفاع وکړه، او د هغه کار يې د رأيې د بيان د آزادۍ حق وباله.
کله چې مسلمانانو خپل احتجاج ته نور هم زور ورکړ، او له اروپايي مصنوعاتو سره يې د پريکون اعلان وکړ، نو د ناټو د تړون رئيس د ډنمارک موقف د ټولې اروپا د موقف په حيث اعلان کړ، او په دې ډول هغه کارتونونه په مکرر ډول په نورو اروپايي هېوادونوکې هم خپاره شول.
په افغانستان کې چې د امريکا د پوځي شتون تر حمايې لاندې د بلخ په ولايت کې يوه مرتد (پرويز کامبخش) د اسلام خلاف مضامين چاپ او خپاره کړل او د مسلمانانو د شديد فشار په نتيجه کې محکمې هغه په ارتداد محکوم او بندي کړ، نو ټول غرب او غربي مېډيا د هغه ترڅنګ ودريده،او د هغه موقف يې د رأيې د اظهار په آزادۍ تعبيرکړ،او د هغه د خوشې کولو هڅې يې پيل کړې، چې په نتيجه کې يې د اعدام حکم په حبس تبديل شو، او وروسته بياد اريکا له لوري د افغانستان لپاره ټاکل شوي رئيس (حامد کرزي) د خپل دوهم ځل انتخابېدلو په درشل کې هغه د يوه فرمان په صادرولو آزاد کړ، او په درناوي د غربي حلقو لخوا له افغانستانه وويستلی شو.
همدا رنګه په فرانسه کې هم د(چارلي هيبدو) طنزي مجلې څو ځله د رسول الله صلی الله عليه وسلّم کارټونونه جوړ او خپاره کړل، خو کله چې په 2015م کال کې دريوو مسلمانوځوانانو د دغې فرانسوي مجلې کارټونستان ووژل، نو ټول غرب د هغو دريوو مسمانو ځوانانو کار د رأيې د اظهار په خلاف عمل وګاڼه، او د هغوئ په لټون پسې يې په يوه ورځ ۸۰۰۰۰ اتيازره پوليس راووېستل، او هغوئ يې شهيدان کړل، خو د خپلو کارټونستانو د کار د تمجيد او تأييد په مقصد يې د غربي نړۍ رهبران ور وبلل او داسې يوه مظاهره يې په ټوله فرانسه کې راووېسته چې د دوئ په وينا لس ميليونه خلکو ورکې برخه اخيستې وه. فرانسې پدې هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکتفا ونه کړه، بلکه د نومورې مجلې په راتلونکې ګڼه کې يې د درې مليونه نسخو په شمېر د اسلام د ستر پيغمبر صلّى الله وسلّم د سپکاوي په مقصد بيا نور کارټونونه چاپ او خپاره کړل، پداسې حال کې چې نومورې مجله به پخوا په عادي حالاتو کې يوازې شپږ زره نسخې چاپېده.

اسلام د رأيې د اظهار د آزادۍ مخالف نه دی، بلکې د ګمراه کوونکې رأيې د اظهار مخالف دی. هغه رأيه چې د حق د بيان او آزادۍ لپاره وي اسلام نه يوازې د هغې پلوی کوي، بلکې هغه يو عبادت بولي، او اظهار ته يې خلک تشويقوي، که څه هم چې هغه ديو ظالم حاکم په مخکې وي. په هغه حديث شريف کې چې أبوسعيد الخدري ﷺ روايت کړی دی رسول الله ﷺ فرمايلي دي:

(**إن من أعظم الجهاد كلمة عدل عندسلطان جائر**) ([1]).

ترجمه: (بې له شکه دا له لوی جهاد څخه ده چې د عدل خبره دې د ظالم پادشاه په مخکې وکړای شي).

او که څوک د حق د وينا له امله ووژل شي، نو هغه په اسلام کې له غوره شهيدانو څخه شمېرل کېږي، لکه چې رسول الله ﷺ فرمايلي دي: (**خير الشهداء حمزة بن عبدالمطلب، و رجل قام إلى رجل فأمره و نهاه في ذات الله فقتله على ذلك**) ([2])

ترجمه: (په شهيدانو کې غوره شهيد حمزه بن عبدالمطلب او هغه سړی دی چې دالله ﷻ لپاره يو بل چاته په نېکۍ امر وکړي او له بدۍ څخه يې منع کړي او هغه يې بيا پدې کار ووژني).

نو معلوه شوه چې په اسلام کې هرڅوک بل چاته د حق وينا او نصيحت کولی شي. او بايد چې ويې کړي، ځکه چې (دين نصيحت دی).

---

[1] الترمذي كتاب الفتن باب أفضل الجهاد.

[2] المستدرك للحاكم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو په ډيموکراسۍ کې انسان ته د هرڅه د ويلو او اظهار اجازه شته چې هغه (حق) وي او که (باطل).

د مسلمانانو په هغو هېوادونو کې چې غربي ډيموکراسي ورکښې حاکمه ده په ښکاره ليدلی کېږي چې هلته خلک يوازې د باطل د اظهارولو حق لري او بس. او هر څوک چې د حق رأيه اظهار کړي هغه له وژلو، تړلو، شړلو او ډول ډول تهديدونو سره مخ کېږي.

د کفري نظرياتو د خپرولو لپاره ټول وسائل په کار اچول کېږي، خو د حق د اظهار لپاره هېڅ راډيو، تلويزيون، مجلې اخبار او نشريې ته اجازه نه ورکول کېږي. او که چېرې يو نيم ځای اجازه هم ورکړل شي نو بيا يې هم پاليسي، حدود او موضوعات ورته د دولتي ادارو لخوا ټاکل کېږي چې تر هغو هاخوا يې نشريات جرم ګڼل کېږي.

۳ـ شخصي ازادي:

د ډيموکراسۍ تر ټولو مهمه آزادي چې د ډيموکراسۍ زړه بلل کېږي شخصي آزدي ده چې اخلاقی آزادي هم بلل کېږي.

د شخصي آزدۍ معنی دا ده چې انسان د خپل شخص (ذات) په اړه مکمله آزادي لري چې هر څه ورباندې کوي بې له کوم قيد او شرطه يې کولی شي. د ټولنې عرفونه، رسم او رواج، اداب او اخلاقي قوانين بايد له ژوند څخه د خوند د اخستلو په لاره کې مانع ونه ګرځي. او فرد بايد پدې کار کې د هر چا له تسلط او محاسبې څخه آزاد وي.

د دغه ډول آزادۍ مطالبه هم په غرب کې د کليسا د طغيان او د خلکو په اجتماعي او اخلاقي ژوند باندې د شديد مراقبت عکس العمل وو. لکه څنګه چې اروپايانو د دين، عقيدې او عبادت په مجال کې دکليسا تسلط ورختم کړ، همدا ډول يې د کليسااخلاقي څار او رقابت هم له منځه يوړ.

د فرانسې انقلاب (دين) له (دولت) څخه جلا کړ،او د سيکولريزم نظريه يې ايجاد کړه. او تر هغې وروسته يې د (دين) او د (اخلاقو) ترمنځ هم بېلتون راوست. د اخلاقو په ښه والي او بدوالي باندې حکم کول د دين صلاحيت

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه، بلکې د شخصي ذوق او سليقې کار وګڼل شو. پدې معنی چې هر هغه څه چې فرد ته ښه ښکاري هماغه ښه اخلاق دي او څوک بايد پرې د اعتراض حق ونه لري. د همدغې شخصي آزادۍ د فلسفې د منل کېدو له امله په غرب کې زنا، لواطت، سحاق، (ښځينه همجنس بازي) د نارينه له بل نارينه او د ښځې له بلې ښځې سره واده کول د اخلاقو خلاف کارونه نه ګڼل کېږي، او دغربي هېوادونو قوانين ورته اجازه ورکوي. دغه ټول کارونه د ډيموکراسۍ په فرهنګ کې تر هغه پورې جرم نه ګڼل کېږي چې تر څو په اجباري شکل نه وي تر سره شوي. او که په اجباري شکل ترسره شي نو بيا هم لدې امله جرم نه ګڼل کېږي چې دغه کارونه حرام دي، بلکې لدې امله جرم ګڼل کېږي چې په اجباري شکل تر سره شوي دي.

د شخصي آزادۍ غربي معيارونو ته په پام سره په ډيموکراسۍ کې (امر بالمعروف او نهي عن المنکر) هېڅ ځای نه لري. او په همدې بنا چې په هر دولت کې چې ديموکراسي عملي کېږي هلته د (امربالمعروف او نهي عن المنکر) حق په خپله په اتوماتيک شکل له منځه ځي. هلته به يا ډيموکراسي وي، او يا به امربالمعروف وي، دواړه په هېڅ صورت نشي جمع کېدلای. ځکه چې (امربالمعروف او نهي عن المنکر) اکثره په عباداتو او اخلاقياتو پورې اړه لري، او په ډيموکراسۍ کې دغه دواړه شخصي امور دي چې بل څوک ورکښې د مداخلې حق نه لري.

په ديموکراسۍکې د شخصي آزادۍ او اخلاقو فلسفه د انګريز فيلسوف هوبز (۱۵۸۸ – ۱۶۷۹م) پر نظرياتو ولاړه ده چې وايي: د خير معنی شهوت (خوند) دی، او د شر معنی نفرت (کرکه) ده. يعنې په هر هغه څه کې چې شهوت (خوند) موجود وي هغه د خير کار دی. او په هر هغه څه کې چې نفرت (کرکه) موجوده وي هغه د شر کار دی. د خير او د شر د معيارونو تعيين د (دين) کار نه بلکې د شخصي ذوق او غريزې کار دی. دغه ډول شخصي آزادي نه يوازې دا چې په اسلام کې ځای نه لري بلکې له

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورو اديانو اوسليم فطرت سره هم مخالفت لري. نو پر همدې بنا ډيموکراسي د دغه ډول آزدۍ د لرلو له امله هم صريح کفر ګڼل کېږي.

۴ـ د مسکن د انتخاب ازادي:

په ډيموکراسۍ کې هر انسان ته حق ورکړ شوي چې په هر ځای کې يې چې زړه وي هلته واوسېږي. پر همدې اساس غربي ډيموکراسي دا نه مني چې کفار دې له (جزيرة العرب) څخه و ويستل شي، او يا دې کفار د حرم په ساحه کې نه پرېښودل کېږي، پداسې حال کې چې د عربو په جزيره کې د کفارو د نه پرېښودلو صريح حکم په حديث شريف کې راغلی دی، رسول الله ﷺ فرمايي:((**أخرجوا المشركين و في رواية: اليهود و النصارى من جزيرة العرب**...)) ([1]).

ترجمه:(مشرکان د عربو له جزيرې وباسئ) په بل روايت کې دي:(يهود او نصاری له جزيرة العرب څخه وباسئ).

له همدې امله عمر بن الخطاب رضی الله عنه په خپل خلافت کې ټول يهودان او نصاری له جزيرة العرب څخه و وېستل. خو که په اوسنۍ وخت کې چې څوک له جزيرة العرب څخه د يهودو، نصاراؤ او يا نورو کفارو د وېستلو غوښتنه کوي، يا يې د وېستلوهڅه کوي هغوئ د ډيموکراسۍ د مخالفت په جرم محکومېږي او د وژلو جواز يې برابرېږي.

۵ـ د ملکيت حق:

دا چې غربي ډيموکراسي د کپيټاليزم (پانګه وال اقتصاد) د خوندي ساتلو لپاره رامنځته شوې ده، نو له همدې امله ورکې فرد ته له هرې لارې د مال د ګټلو او په هر څه کې د مصرفولو مطلقه آزادي ورکړل شوې ده.

د مال په ګټلو او مصرفولو کې ډيموکراسي هېڅ ديني او اخلاقي عامل ته د دخالت حق نه ورکوي. همدا دليل دی چې په ډيموکراتيکو هېوادونو کې

---

[1] بخاري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پانګه وال د سود، احتکار، د مزدورانو د زيبنباک او ان د نورو هېوادونو د نيولو او د هغوئ د طبيعي زيرمو د غلا کولو، لوټولو، د جنګونو د رامنځته کولو او د وسلو د خرڅولو او حربي فابريکو دچلولو له لارې خپله پانګه ډېروي،او بيا يې په عيش او عشرت، قمار، فحشاء او بدخرڅيو کې مصرفوي.

خو په اسلام کې لکه څنګه چې د مال د ګټلو لپاره د روا لارو او وسايلو انتخاب ضروري دی، همدارنګه يې د مصرفولو لپاره هم قيود وضع شوي دي.

اسلام د يوه داسې متوازن اقتصادي نظام لرونکې دی چې نه لکه د پانګه وال نظام سرمايه د څو محدودو خلکو په منځ کې ساتي، او نه لکه کمونيزم دی چې افراد له شخصي ملکيت څخه محروموي. بلکې اسلام فرد ته هم د سرمايې د لرلو حق ورکوي،او هم د بډايو خلکو په سرمايه کې د نېستمنو او غريبو خلکو حق تثبيتوي.

۶ـ د کار حق:

په ډيموکراسۍ کې انسان ته د هر ډول کار د کولو او پېشې د اختيارولو مطلق حق حاصل دی. خو په اسلام کې خلك يوازې د حلال او روا کار د کولو حق لري. او که چېرې داسې يو کار اختيار کړي چې له مسلمانۍ سره تضاد ولري لکه شرابخانه خلاصول يا د زنا اډه او داسې نور جوړول نو په هغه صورت کې اسلام خلکو ته د دغه ډول کار اجازه نه ورکوي. خو په ډيموکراسۍ کې خلك دا هر څه کولای شي.

۷ـ د زده کړې حق:

په ډيموکراسۍ کې خلکو ته د هر فن او علم د زده کړې مطلق حق حاصل دی. خو په اسلام کې خلکو ته د داسې علومو او فنونو د زده کولو حق نه ورکول کېږي چې هغه له اسلام سره ټکر لري، لکه: د کوډو (جادو، شعبده بازۍ، مداري ګرۍ او داسې نور علمونه. اسلام د جادو زده کړه کفر بولي او مخنيوی يې کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پارلمان د ډیموکراسۍ ممثله اداره

پارلمان په ډیموکراسۍ کې د خلکو د منتخبو استازو هغه اداره ده چې د خلکولپاره د قوانینو د جوړولو یا د تشریع (تحلیل تحریم) مطلق حق لري.

د اکسفورډ قاموس د (پارلمنټ)کلمه داسې تشریح کوي:

Parliament: a group of people that makes the lows of a Country.

(پارلمنټ د خلکو هغه ډله ده چې د یوه هېواد لپاره قوانین جوړوي).

مخکې ولیدل شول چې په ډیموکراسۍ کې د خلکو اکثریت د (اله) مرتبه لري، ځکه چې د سیادت (اعلی حاکمیت) حق چې د (امر) او (نهې)، (تحلیل) او (تحریم) مطلق حق دی په اکثریت پورې اړه لري. او لکه څنګه چې په دین کې د الله ﷻ فیصله نشي رد کېدلی همدا ډول په ډیموکراسۍ کې د اکثریت فیصله هم نشي رد کېدلی.

دا چې اکثریت په ډیموکراسۍ کې د (إله) مرتبه لري، نو پارلمان چې د اکثریت استازی دی د پیغمبرۍ (استازیتوب) مرتبه لري. پدې معنی چې استازی به د خپلو موکّلینو د خوښې مطابق قوانین ایجادوي او د هغوئ مصالح به تأمینوی.

ډیموکراسۍ چې اصلاً د سیکولریزم (لادینیت) پر بنسټ ولاړه ده د حکومت او نظام په چارو کې (دین) ته د مداخلې حق نه ورکوي. نو پر همدې اساس ټول هغه قراردادونه او مسودې چې د قانون کېدلو لپاره پارلمان ته د بحث او غور په مقصد وړاندې کېږي بایدپر دیني بنسټونو ولاړې نه وي.

د ډیموکراسۍ له لارې طرحې، نظریات او مسودې تر هغه وخته د تطبیق وړ نه دي چې تر څو یې د پارلمان لخوا د (قانونیت) حیثیت نه وي تر لاسه کړی. ځکه چې په پارلمان کې هغې مصوبې ته (قانون) ویل کېږي چې د پارلمان دواړه جرګې یې تصویب کړي او جمهور رئیس یې توشیح کړي، لکه چې د امریکایی اشغال د وخت د اساسي قانون په څلور نویمه ماده

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې چې داسې تصریح ورباندې شوې ده:((قانون هغه مصوبه ده چې د ملي شورى د دواړو جرګـو لـه خـوا تصـویب او د جمهور رئیس له خوا توشیح شوې وي، مګر دا چې په دې اساسي قانون کې بل ډول ځرګنده شوې وي)). ([1]). او ترڅو یې چې دا مراحل نه وي طي کړي تر هغه پورې د تطبیق وړ نه ګڼل کېږي.

په ډیموکراسۍ کې د هر فکر او نظر خلک د انتخاباتو له لارې ځان پارلمان ته رسولی شي. کفر الحاد، یا کوم بل عقیدوي انحراف پارلمان ته د هغوئ د رسیدو مانع نه ګرځي. او هر څوک چې پارلمان ته ورسېږي هغوئ هلته د خپلې خوښې او نظریې مطابق قانوني طرحې پارلمان ته وړاندې کوي، او هغوئ بیا د خپلو هر ډول افکارو او نظریاتو د بیان له امله تر عدلي تعقیب لاندې هم نشي راتلای، که څه هم چې هغه نظریات د دین په خلاف وي چې همدغه صلاحیت د امریکایانو په لاس د جوړ شوي حکومت د ۱۳۸۲هـ کال د اساسي قانون په ۱۰۱ مه ماده کې داسې بیان شوی دی:

((د ملي شورى هېڅ غړی د هغې رأیې یا نظریې له امله چې د وظیفې د اجرا په وخت کې یې ځرګندوي تر عدلي تعقیب لاندې نه نیول کېږي)). ([2])

پارلمان ولې طاغوتي اداره ده؟

طاغوت په اسلامي شریعت کې هر هغه څه ته ویل کېږي چې پرته له الله ﷻ یې عبادت کېږي.

عبادت یوازې لمانځه، روژې، زکات، حج او دعا ته نه ویل کېږي، بلکې د یو چا د تحلیل، تحریم او تشریع منلو ته هم ویل کېږي. پدې معنی چې که یو څوك او یا کوم جهت د یو چا لپاره داسې قانونګذاري وکړي چې حلال ورته پکښې حرام او حرام ورته پکښې حلال کړي او خلك هم د دې فرد یا جهت همدغه قانون یا قوانین ومني نو دا د دې خلکو له لوري د دې فرد او یا د دې جهت عبادت کول

[1] – د ۱۳۸۲ کال د اساسي قانون څلور نوي یمه ماده.

[2] – د ۱۳۸۲ کال د اساسي قانون یوسل او یوومه ماده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګڼل کېږي. دليل يې دا لاندې حديث شريف دي چې امام ترمذي، امام بيهقي او نورو محدثينو په خپلو سننو کې له عدي بن حاتم ﷺ څخه روايت کړی دی:

(عن عدی بن حاتم: أنّه سمع النبی ﷺ {يقرأ هذه الآية: (اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَاباً مِنْ دُونِ اللهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهاً وَاحِداً لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُون)[التوبة: ٣١]، فقلت: إنا لسنا نعبدهم. قال: (أليس يحرمون ما أحل فتحرمونه، ويحلون ما حرم الله فتحلونه؟ فقلت بلی، قال: (فتلک عبادتهم). رواه أحمد و الترمذی وحسنه).

عدي بن حاتم د بنوطی د قبيلې د مشهور سخاوتمند حاتم طائي زوی ؤ، هغه مسيحيت منلی ؤ او په شام کې يې له اهل کتابو سره ژوند تېر کړی وو. هغه د خپلې خور په دعوت اسلام ته تشويق شو او پداسې حال کې د رسول الله ﷺ مجلس ته راغی چې د سرو زرو صليب يې په غاړه ؤ. هغه وايي: زه په داسې حال کې د رسول الله ﷺ مجلس ته راغلم چې هغه مبارک د قرآن کريم دا آيت لوست :

﴿ ٱتَّخَذُوٓاْ أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَٰنَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ ٱللَّهِ ﴾

التوبة: ٣١

ترجمه: (يهودو او نصارا ؤ خپل علماء او پيران له الله ﷻ پرته خدايان نيولی ؤ).

عدي ﷺ وايي : ما رسول الله ﷺ ته وويل: موږ خو يې عبادت نه کاوه. رسول الله ﷺ و فرمايل: آيا هغوئ د الله حلال دربانديې حراموي نه؟چې تاسې يې هم ورسره حراموئ، او د الله حرام درته حلالوي نه؟ چې تاسې يې هم ورسره حلالوئ، ماورته وويل: هو ولې نه؟ و يې فرمايل:همدغه کار دهغوئ عبادت کول دي.

دا چې په ډيموکراسۍ کې حلال او حرام د تشريعي قوې (پارلمان) لخوا تعينېږي،او د پارلمان غړوته د قوانينو د وضع کولو مطلق حق ورکړشوی دی، نو په همدې اساس دوئ ته (مشرّعين) هم ويل کېږي. پداسې حال کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د حلال او حرام تعينول يوازې د الله ﷻ خصوصيت دی، او په دغه خصوصيت کې د بل هر چا ورګډول د الله ﷻ د تشريع په خصوصيت کې له هغه سره شرک ګڼل کېږي، الله ﷻ تعالی فرمايي:﴿ أَمۡ لَهُمۡ شُرَكَٰٓؤُاْ شَرَعُواْ لَهُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا لَمۡ يَأۡذَنۢ بِهِ ٱللَّهُۚ ﴾ الشوری: ۲۱

ترجمه:(آيا داسې شريکان لري چې هغه دين يې ورته جوړ کړی چې الله ﷻ يې اجازه نه ده کړې؟).

په ډيموکراسۍ کې د (دين) او (اخلاقي امورو) په اړه د حکم وضع کول هم د پارلمان کار دی. د مثال په ډول که په غرب کې د پارلمان اکثريت غړي دا تأييد کړي چې (همجنس بازي) رواه ده، نو بيا هغه يو (روا) او قانوني عمل ګڼل کېږي او د هغه لپاره قوانين جوړېږي او حقوق يې تثبيتېږي. او يا دا چې که زنا د دواړو لوريو په موافقه وشي نو هېڅ جرم نه ګڼل کېږي.

په اسلام کې د (جرم) او د (سزا) تعيين د شريعت کار دی، خو دا په ډيموکراسۍ کې د پارلمان حق دي، نه د شريعت.

په ډيموکراسۍ کې به د اختلاف په صورت کې منازعه د فيصلې لپاره شريعت ته نه بلکې اساسي قانون او نورو هغو وضعي قوانينو ته وروړل کېږي چې د ډيموکراسۍ له اصولو سره سم وضع شوي دي. پداسې حال کې چې په اسلام کې د الله ﷻ له قانون او شريعته پرته بل هر قانون، شريعت او د فيصلې مرجع ته (طاغوت) ويل شوي دي. او مسلمانانو ته امرشوی چې پر هغو کافر شي (ويې نه مني). او همدارنګه د هغو خلکو ايمان د درواغو ايمان بلل شوی چې په خوله وايي مؤمن يم، خو فيصله د الله ﷻ پر قانون نه، بلکې د بل چا پر قانون کوي.

الله ﷻ فرمايي:﴿أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ يَزۡعُمُونَ أَنَّهُمۡ ءَامَنُواْ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبۡلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَحَاكَمُوٓاْ إِلَى ٱلطَّٰغُوتِ وَقَدۡ أُمِرُوٓاْ أَن

(c) ketabton.com: The Digital Library

يَكۡفُرُواْ بِهِۦ وَيُرِيدُ ٱلشَّيۡطَٰنُ أَن يُضِلَّهُمۡ ضَلَٰلَۢا بَعِيدٗا ﴿٦٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمۡ تَعَالَوۡاْ إِلَىٰ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ وَإِلَى ٱلرَّسُولِ رَأَيۡتَ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ يَصُدُّونَ عَنكَ صُدُودٗا ﴿٦١﴾ ﴾ النساء: ٦٠- ٦١

ترجمه: (آيا ته نه ګورې (ای محمده) هغه خلک چې ګومان کوي چې پر هغه کتاب يې ايمان راوړی چې نازل شوی دی تاته، او هم پر هغه چې نازل شوی ؤ تر تا د مخه، غواړي د فيصلې لپاره وړاندې شي طاغوت ته، پداسې حال کې چې دوئ ته امر شوی چې پر طاغوت کافر شي. (ويې نه مني) شيطان غواړي هغوئ ډېر زيات ګمراهان کړي. او چې کله هغوئ ته وويل شي د الله ﷻ نازل کړي کلام او رسول ته راشي (د فيصلې لپاره) نو ته وينې چې منافقان له تا څخه مخونه اړوي).

همدارنګه الله د هغو خلکو په هکله چې فيصله د الله ﷻ پر قانون نه کوي داسې فرمايې:

﴿ وَيَقُولُونَ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَبِٱلرَّسُولِ وَأَطَعۡنَا ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٞ مِّنۡهُم مِّنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَۚ وَمَآ أُوْلَٰٓئِكَ بِٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا دُعُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ لِيَحۡكُمَ بَيۡنَهُمۡ إِذَا فَرِيقٞ مِّنۡهُم مُّعۡرِضُونَ ﴿٤٨﴾ ﴾النور: ٤٧- ٤٨

ترجمه: (او منافقان وايي چې مونږ په اللهﷻاو رسول ﷺ ايمان راوړی. او طاعت مو کړی دی. خو بيا ځينې خلک لدې وينا مخ اړوي، دوئ مؤمنان نه دي. او کله چې هغوئ د الله ﷻ او د هغه د رسول ﷺ په لور ور وبلل شي چې رسول ﷺ د هغوئ ترمنځ فيصله وکړي، نو ځينی يې نابېره ډډه کوي).

خوکه چېرې د اسلام کوم حکم له ډيموکراسۍ سره مطابق وي، او د دوئ مقاصد ورڅخه په يو ډول ترسره کېږي، نو دوئ بيا هغه د اسلام حکم هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مني. خو د دې لپاره نه چې هغه د الله ﷻ واجب العمل حکم دی، بلکې د دې لپاره چې هغه د ډیموکراسۍ مطابق دی.
پدې کار کې ډیموکراتان کټ مټ د الله ﷻ د دې وینا مصداق دي چې فرمايي: ﴿ وَإِن يَكُن لَّهُمُ ٱلۡحَقُّ يَأۡتُوٓاْ إِلَيۡهِ مُذۡعِنِينَ ﴿٤٩﴾ ﴾النور: ٤٩
ترجمه: (که چېرې حق د هغوئ پر خوا وي نو بیا ښه غاړه ایښودونکي د پیغمبر په لور را روان وي).
د اوسنۍ اسلامي نړۍ په ټولو هغو حکومتونو کې چې ځان ډیموکراټیک بولي فیصلې ورکې د الله د شریعت په خلاف د هغه اساسي قانون مطابق کېږي چې د ډیموکراسۍ له اصولو سره سم جوړ شوی وي.
په دغو حکومتونو کې د (اساسي قانون) حرمت او قداست تر (قرآن کريم) او (احادیثو شریفو) پورته وي. که چېرې د کومې فیصلې په تأیید کې هرڅومره د قرآن کریم، حدیث شریف او د شریعت دلایل راوړل شي، خو چې د اساسي قانون مطابق نه وي نو د منلو وړ نه ګڼل کېږي، او د پارلمان وکیلان هم هېڅکله داسې قوانین نشي تصویبولی چې د اساسي قانون د موادو مخالف وي. نو له همدې امله پارلمان یوه (طاغوته) اداره ده.
که په کوم اسلامي هېواد کې چې پر ډیموکراسۍ عمل ورکې کېږي او د پارلمان کوم غړی یا جهت چې د اسلام لپاره کار کول غواړي هم وغواړي چې د شریعت کوم حکم یا احکام د پارلمان له لارې د قانون په حیث عملي کړي نو باید خپل وړاندیز د مسودې په شکل پارلمان ته د بحث او رأیې اخیستنې لپاره وړاندې کړي، چې یا به تأییدېږي، او یا به رد کېږي. او د رد کېدلو په صورت کې به بیا دغه وړاندیز د یوې ټاکلې مودې لپاره دوهم ځل د بحث لپاره هم نه وړاندې کېږي.
په پورتنې صورت کې د الله ﷻ حکم بشر ته د (موافقې) یا (نه موافقې) لپاره وړاندې کېږي چې (وړاندې کوونکی) او (ردوونکی) یې دواړه له دین څخه وځي او کافر کېږي. ځکه چې وړاندې کوونکي دلته بل څوک د الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعالی پر حکم (حَکَمْ) ګرځوي،او بل چاته دا حق ورکوي چې د الله ﷻ فیصله (رد) او یا (تأیید) کړي، پداسې حال کې چې الله ﷻ فرمایي: د ده فیصله هېڅوک نشي وروسته کولی:﴿وَٱللَّهُ يَحۡكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكۡمِهِۦۚ وَهُوَ سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ ﴿٤١﴾﴾الرعد:٤١

ترجمه: (او الله ﷻ فیصله کوي (په هر څه چې اراده وفرمايي) نشته هېڅوک وروسته کوونکی د هغه د فیصلې، او هغه ډېر زر حساب کوونکی دی).

همدارنګه الله ﷻ فرمایي:﴿وَمَا كَانَ لِمُؤۡمِنٖ وَلَا مُؤۡمِنَةٍ إِذَا قَضَى ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥٓ أَمۡرًا أَن يَكُونَ لَهُمُ ٱلۡخِيَرَةُ مِنۡ أَمۡرِهِمۡۗ وَمَن يَعۡصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَقَدۡ ضَلَّ ضَلَٰلٗا مُّبِينٗا ﴿٣٦﴾﴾الأحزاب: ٣٦

ترجمه: (او نه ده روا هېڅ مؤمن سړي او مؤمنې ښځې ته چې فیصله وکړي الله ﷻ او رسول ﷺ يې په يو کار کې چې وي دې دوئ ته اختيار په خپل کار کې. او هر څوک چې نافرماني کوي د الله ﷻ او د هغه د رسول ﷺ، په يقين سره هغه ګمراه شو په ګمراهۍ ښکاره).

په دغه ډول پارلماني جريان کې د الله ﷻ د حکم رد کوونکی د (رد) له امله کافر کېږي، او وړاندې کوونکې يې له دې امله له دين څخه ووځي چې بل چا ته د الله ﷻ پر فيصلې د پاسه د بلې فيصلې په حق قائل دي.

په دي هکله همدغه فهم د عمر بن الخطاب رضي الله عنه له هغه عمل څخه هم څرګندېږي چې د يوه منافق چې له يوه يهودي سره يې منازعه وه او رسول الله ﷺ د يهودي په حق کې فيصله وکړه، خو منافق پر هغې فيصلې قناعت ونه کړ،او د رسول الله ﷺ فيصله يې عمر رضي الله عنه ته يوووړه. کله چې عمر رضي الله عنه پوه شو چې په دې منازعه کې رسول الله ﷺ يو ځل فيصله کړې ده، او منافق د رسول الله ﷺ پر فيصلې د پاسه د عمر فيصله غواړي، نو ځکه يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه سړی مرتد و باله او سر یې ترې پرې کړ. رسول الله ﷺ نه یوازې دا چې پدې کار عمر رضی الله عنه ملامت نه کړ، بلکې هغه ته یې د (فاروق) لقب هم ورکړ.
په اسلام کې لکه څنګه چې د لمانځه، روژې، زکات او حج حکم د عملي کولو په مقصد د اکثریت د فیصلې لپاره نه وړاندې کېږي او رأساً یې د تطبیق امر شوی، همدا ډول حدود، حجاب، قصاص، له کفارو سره د دوستۍ حراموالی او نور احکام هم د تطبیق لپاره د اکثریت رأیې او فیصلې ته نه وړاندې کېږي. خو په ډیموکراسۍ کې دغه کار د ډیموکراسۍ د اصولو خلاف او د نه منلو دی.
د ډیموکراسۍ په هکله د دغې مقالې په پای کې دې نتیجې ته رسېږو چې ډیموکراسۍ یو غیر اسلامي، کفري شیطاني دین دی چې د انساني ژوند ټولې خواوې یې احتوا کړې دي. ډیموکراسۍ په حقیقت کې له الله ﷻ څخه د بشریت لپاره د هر ډول نظام او قانون د جوړنې د حق سلبول او- نعوذ بالله – د الله تعالی د بې واکه کولو تصور دي.
ډیموکراسي په غرب کې د مسیحیت د انحراف او د الحاد د رامنځته کېدو په نتیجه کې منځته راغلې چې هر څه ورکښې له هر دیني قید او بند څخه آزاد او د انسانانو په خپله خوښه تر سره کېږي.
په ډیموکراسۍ کې د الله ﷻ منل او نه منل دواړه یو ډول ارزښت لري. ځکه چې د منلو په صورت کې یې بیا هم د قانون او شریعت منل د ډیموکراسۍ د اصولو خلاف کار دی.
ددې مقالې په پای کې ډیموکراسي په لنډ ډول په لاندې کرښو کې داسې خلاصه کوو:
ډیموکراسۍ د غرب د ملحدو فیلسوفانو د افکارو او نظریاتو پر بنسټ ولاړه ده، له اسلام سره هېڅ ډول مشابهت او رابطه نه لري. لکه څنګه چې د اسلام د دین کمونست کېدل،مسیحي کېدل، یهودي کېدل او هندو کېدل نا ممکن دي، همداسې د اسلام دیموکرات کېدل هم ناممکن دي.
خو غرب پلوي سیکولر (بی دینه) عناصر او له هغوئ څخه یو څو متأثر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غولېدلي مسلمانان کوښښ کوي چې عامو مسلمانانو ته په درواغو د اسلام او ډیموکراسۍ تر منځ روابط او مشابهتونه وتراشي، ترڅو لدې لارې هغوئ د ډیموکراسۍ د کفري دين په خلاف له مبارزې او جهاد څخه راوګرځوي.
ډیموکراسي په اسلامي نړۍ باندې د غربي استعمار او تسلط د دائمي ساتلو يو خطرناک تضمين دی چې غرب يې د زور، زر، تزوير، زندان او مرګونو په مټ په اسلامي نړۍ کې د خپلو غلامو حکومتونو له لارې خوندي او تلپاتې ساتي، او د هغې د خپرلو او تنفيذ په لاره کې په زرګونو مليارده ډالره، په لکونو پوځيان او پوځي وسايل مصرفوي، او د مخالفت د له منځه وړلو لپاره يې په لکونو مسلمانان په اسلامي هېوادونو کې وژني، او اسلامي حرکتونه او نهضتونه لدې وېرې له منځه وړي چې مظلوم او ځپل شوي مسلمانان د ډیموکراسۍ له کرغېړن حقيقت څخه خبر نه کړي.
اوس چې افغانستان د غرب تر يرغل لاندې راغلی دی، او پدې هېواد کې يې مرګونې جګړه پدې خاطر روانه کړې چې ډیموکراسي ورکښې نافذه کړي، نو په کار ده چې افغان مسلمان ملت د خپل دغه دښمن په فکري، عقائدي او اخلاقي ماهيت پوه شي، او د دښمن هويت ورته له هرې زاويې معلوم شي.
البته ځينې په زړه خيرنو خلکو په ځينې موارو کې د اسلام او ډیموکراسۍ تر منځ يو څه مشابهونه تراشلي، او هم يې په ديموکراتيکو نظامونو کې د کار کولو د جواز لپاره ځينې دلائل ذکر کړي، او يو څه شبهې يې هم را ولاړې کړي دي چې موږ په خپل بل کتاب (فکري پوهنه) کې د شرعي او عقلي دلائلو په رڼا کې په تفصيل سره خبره ورباندې کړې ده. د زيات تفصيل غوښتونکي دې هغه کتاب ته رجوع وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د صليبي جګړو نن او پرون د عواملو او مشابهتونو په رڼا کې

پدې کې هېڅ شك نشته چې د اسلامي نړۍ په هېوادونو کې روانې جګړې صليبي جګړې دي. په دغو جګړو کې يوې خواته مسلمانان دي چې د خپلې بقا او د اسلامي نظام د حاکميت لپاره په خپل کور کې په دفاعي جهاد مصروف دي، او بلې خواته غربي صليبيان او يا د هغوئ شرقي ملګري دي چې د صليبيانو په ګټه د خپلو ملتونو په خلاف جنګېږي.
دغه صليبي جګړې کومه اوسنۍ خبره نه ده، بلکې دا د هغو جګړو دوام دی چې څه باندې زر کاله مخکې د غرب د کليسا مشرانو د اروپا د بادشاهانو په توسط د صليب تر بيرغ لاندې د اسلام په خلاف پيل کړې وې، او په لکونو صليبي عسکرو او جنګي بدمعاشانو ورکې برخه اخيستې وه.
دا چې د پرونيو او نننيو صليبي جګړو تر منځ کوم مشابهتونه او مشترك علتونه او عوامل موجود دي؟ او موږ څنګه د جهاد او مبارزې په مسير کې د تاريخ له تکرارېدو استفاده وکړو، پدې مضمون کې د پرونيو او نننيو صليبي جګړو د اسبابو، عواملو او نتائجو د څو مهمو مشابهتونو په هکله د خپل ولس په خدمت کې څو ټکي وړاندې کووم:

۱ـ د جګړې د اسبابو او عواملو مشابهتونه:

پرونۍ صليبي جګړې د اسلام پر ضد پداسې حال کې پيل شوې وې چې اسلامي امت د اسلامي نړۍ په داخل کې له څلورو خطرناکو مشکلاتو سره مخ ؤ. دغو مشکلاتو دښمن ته د دې زمينه برابره کړې وه چې د مسلمانانو پرضد داسې لويه جګړه اعلان کړي چې د اروپا ټول ملتونه ورکې شريك وي.
هغه څلور مشکلات په لاندې ډول وو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱ – د مسلمانانو د یوه دولت او خلافت پر ځای د ډېرو کمزورو دولتونو شتون:

په شپږمه هجري پېړۍ کې صلیبیانو پداسې حال کې د مسلمانانو په خلاف جګړې ته ملا وتړله چې اسلامي خلافت او د مسلمانانو ځواکمن دولت په څو کمزورو دولتونو وېشل شوی ؤ. مسلمانه افریقا او د آسیا ځینې عربي او فارسي سیمې اسماعیلي(عبیدي) او نورو شیعه ګانو لاندې کړې وې، چې له یوې خوا یې د (اهل سنتو) مسلمانانو په اړه د دښمنۍ موقف او روحیه درلوده او له بل لوري یې د کفارو په خلاف پر جهاد باور نه درلود.

جزیرة العرب، عراق، او شام د سلجوقي دولت له زوال وروسته پر بېلابېلو وړو وړو کمزورو امارتونو وېشل شوي وو.

د هند، منځنۍ آسیا او خراسان روابط هم په سیاسي او پوځي لحاظ له عربي او نورو اسلامي سیمو سره کمزوري وو.

په دغه ډول حالاتو کې د اروپا (کلیسا) هڅه کوله چې د اروپا بېلابېل دولتونه سره یو کړي، او دا کار هغه وخت ممکن ؤ چې کلیسا دوئ ټول د یوه بهرني دښمن د مقابلې په صف کې درولي وای. هماغه ؤ چې د کلیسا مشرانو اروپایان د اسلامي نړۍ د اشغال، او د اسلام پر ضد د جنګ لپاره وهڅول.

د کلیسا له لوري د جنګ لپاره دخلکو د هڅولو حرکت تقریباً نوي کاله وخت واخیست، چې په لومړي ځل د (پاپ دوهم سلفستر) لخوا په ۱۰۰۲ م کال کې پیل شو، او بیا وروسته (پاپ خوریفوریوس) پوره شل کاله په مسلسل ډول اروپایان ورته په خورا احساساتي ډول وهڅول، تر څو چې په ۱۰۹۷م کال کې اروپا خپله لومړۍ صلیبي حمله د مسلمانانو پر ضد پیل کړه، او پدې ډول یې د اروپا مختلف دولتونه د اسلام په مقابل کې د صلیب تر بیرغ لاندې سره یو کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس پدې زمانه کې هم مسلمانان د یو قوي اسلامي خلافت یا څو محدودو قوي اسلامي دولتونو پر ځای پر اوه پنځوس (**۵۷**) کمزورو دولتونو وېشل شوي دي چې یو یې هم له خپل ځان څخه د غربي دولتونو په مقابل کې پر دفاع قادر نه دی، بلکه ټول یې د عقیدوي، تشریعي، سیاسي او فکري انحرافونو له امله د غربي نړۍ د هېوادونو په غلامۍ کې اخته دي، او د تقریباً یو نیم ملیارد مسلمانانو موقف یې دومره کمزوری کړي چې ټوله اسلامي نړۍ یې د غرب په یوې لویې وېشل شوې مستعمرې بدله کړې ده، او له ټولو یې د کفارو په مقابل کې د دفاع قدرت سلب کړی دی. او د دې کار نتیجه دا راوتلې چې هر مسلمان هېواد په ځانګړي ډول د کوم غربي هېواد تر تأثیر او قوماندې لاندې چلېږي.

۲– د منحرفو فرقو او نظریاتو موجودیت:

له هغو اسبابو څخه چې صلیبي اروپا یې د اسلامي نړۍ لاندې کولو ته تشویق کړه یو هم په اسلامي نړۍ کې په فکري او عقیدوي لحاظ د منحرفو او ګمراه فرقو شتون ؤ. دغو ګمراه فرقو که له یوې خوا مسلمانان خپلو بې لارو او باطلو نظریاتو ته وربلل، او له صحیح اسلام څخه یې منحرفول، نو له بلې خوا یې د مسلمانانو پر ضد د صلیبیانو مرسته هم کوله.

د مثال په ډول په مصر او فریقا کې (عبیدي) یا (فاطمي) دولت له یوې خوا خلك د زور او تزویر له لارې د (اسماعیلي تشیع) د باطلې عقیدې منلو ته اړ کړي وو، او له بلې خوا د فاطمي دولت مشر وزیر (شاور) صلیبیانو ته پټ پیغامونه لیږل او هغوئ ته یې ویل چې تاسو له بهر څخه د (صلاح الدین ایوبي) پر لښکر چې له شام څخه د مصر د حفاظت لپاره ورغلی ؤ حمله وکړئ، او مونږ به د مصر له دننه څخه د هغه پر خلاف عسکري اقدام وکړو، او پدې کار سره به اسلامي نړۍ له یو ستر مجاهد (صلاح الدین ایوبي رحمه الله) څخه محرومه کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شيعه عبيديان له دې وېرېدل چې مصر ته د صلاح الدين په ورتګ او هلته په پاتې کېدلو به د اسماعيليه باطل مذهب له منځه ولاړ شي، او خلك به بېرته اصلي اسلام ته وروګرځي، نو ځکه يې صليبيانو ته پر سني مسلمانانو ترجيح ورکوله.

همدا ډول په هغه وخت کې په جزيرة العرب او فارس کې د (حشاشينو) په نامه د اسماعيليه (باطنيه) شيعه ګانو يو بل خطرناك حرکت تسلط پيدا کړی وو. اسماعيليه وو د عباسي سني خلافت پر ضد پراخ فعاليتونه شروع کړي وو، اسلامي شريعت يې لغو اعلان کړی وو، محرمات يې جائز ګڼلي وو، د اسلامي نړۍ حاجيان يې له حج څخه منع کړي وو، (حجر اسود) يې له کعبې څخه غلا کړی او تر شلو کلونو زيات يې له ځانه سره د (احساء) په سيمه کې ساتلی وو.

په هغه وخت کې اسماعيليه وو ته ورته نورې فکري او مذهبي منحرفې ډلې هم رامنځ ته شوې وې چې دښمنانو له دغو باطلو او منحرفو ډلو څخه د مسلمانانو په ځپلو او له منځه وړلو کې استفاده وکړه.

نن هم چې صليبي لښکرو پر افغانستان، عراق،شام، صومال، ايريتيريا ، او نورو هيوادونو خپل تسلط ټينګ کړی يوه زياته برخه اسلام ته منسوبې منحرفې ډلې يې له ځانه سره ملګرې کړې او تر يوه حده يې په سياسي قدرت کې شريکې کړې هم دي.

د دغو اوسنيو ډلو او فرقو پلويان ځينې د غربي (سيکولرو) نظرياتو خاوندان دي چې د اسلام له نظام سره يې سخته دښمني ده، که څه هم چې په خوله ځانونو ته مسلمانان وايي، خو په حقيقت کې غربي، صليبي، او يا لېبرال او ډيموکرات نظريات ورته تر اسلامي نظرياتو، احکامو او ارزښتونو ډير ارزښتمن دي.

او ځينې نور يې بيا د اسلام په نامه له جهاد ، مجاهدينو او د اسلامي نظام د قيام لپاره له کار کولو سره مخالفت کوي. په دغو ډلو کې سنيانو ته منسوبې ډلې هم شته، لکه ځينې تصوف او روحانيت ته په درواغو

(c) ketabton.com: The Digital Library

منسوبې بدعتي ډلې، او يا ځنې درباري تش په نامه سلفي او د ډيموکراتيك اسلام د پلويانو ډلې چې له جهاد او مجاهدينو څخه کرکه لري، خو له سيکولرو او لادينه احزابو سره د امريکا او نورو صليبيانو تر حمايې لاندې د ګډو حکومتونو جوړولو ته تيارې دي. خو تر ټولو خطرناك موقف بيا د شيعه ډلو دی چې په ټوله اسلامي نړۍ کې دسني مجاهدينو پر ضد د صليبيانو علني ملاتړ کوي.

د شيعه جهتونو په سر کې د ايران شيعه حکومت دی چې په عراق کې يې د شيعه ګانو قدرت ته د رسېدلو لپاره د امريکايانو مرسته وکړه، او لا اوس يې هم کوي، او په خپل ټول توان هڅه کوي چې په عراق کې د امريکايانو لخوا د شيعه ګانو او سيکولر عناصرو لپاره جوړ شوی حکومت او په سوريه کې د نُصيري باطني فرقې حکومت د مجاهدينو لخوا رنګ نشي، او هلته يو قوي واقعي اسلامي حکومت قائم نشي.

په عراق کې د تشيع مذهبي مشر سيستاني د مجاهدينو پر ضد د امريکا تر څنګ ودريد ، او د عراق ټولو شيعه ګانو ته يې د امريکايي ادارې د طاعت توصيه وکړه.

همدا ډول په افغانستان کې ټول شيعه احزاب په يومخيز او مسلسل ډول په هغو حکومتونوکې شامل شول چې امريکايانو د افغانستان لپاره جوړ کړل. کېداې شي ځينې خلك ووايي چې په افغانستان کې سنيان هم د امريکايي ادارې برخه دي، دا خبره صحيح ده چې يوه برخه بې لارې، خرڅ شوي او مرتد عناصر به د هغویٔ تر بيرغ لاندې درېدلي وي، خو نور ټول سنيان د امريکا په مخالف صف کې ولاړ دي او د مجاهدينو ملاتړ کوي. پداسې حال کې چې د صليبيانو په خلاف په اوسني مقاومت کې نه کوم شيعه تنظيم ولاړ دي، او نه هم په شيعه ميشتو سيمو کې د امريکا په ضد کوم جهادي حرکت او يا مخالفت ليدلی کېږي.

په اسلامي نړۍ کې د سنّي مجاهدينو په هکله د ايران او په نړۍ کې د ټولو شيعه ګانو او غربيانو موقف يو ډول دی، او ټول په مشترك ډول په

(c) ketabton.com: The Digital Library

همغږۍ سره کار کوي چې مجاهدين بايد په هېڅ صورت کې د اسلامي دولت جوړولو ته پرې نښودل شي.

پر افغانستان د صليبيانو په اوسني تسلط کې (اسماعيليه) شيعه ګان هم چې په افغانستان کې د (آغاخانيانو) او (کيانيانو) په نامه پېژندل کېږي ښه په ټينګه د صليبيانو ترځنګ ودريدل. د (منصور نادري) پيروان د آغاخان د نړيوالې مؤسسې له اقتصادي امکاناتو څخه په استفادی د امريکا او اروپايي دولتونو تر حمايې او سيوري لاندې د افغانستان پر درې مهمو او حياتي برخو لکه مېډيا ، بانکدارۍ، او تعليم مسلط شول، او د (طلوع) او (لمر) د تلويزيونونو په لرلو يې ټول افغانستان مستقيماً د غربي فرهنګ تر تأثير لاندې راووست.

صليبيان فکر کوي چې د دوئ تر وتلو وروسته د افغاني شيعه ګانو ډلې چې اسماعيليه او اماميه شيعه ګان ټول ورکې د خليلي، محقق، محسني، نادري، او نوروشيعه رهبرانو په مشرۍ شاملې دې د صليبيانو ښه خلف ثابتېدلی شي، له همدې امله يې هغوئ ته د هر ډول پرمختګ زمينې او وسائل برابر کړل، او د اشغال په کلونو کې يې د غربي ډيموکراسۍ په قالب کې د حکومت کولو ښه تمرين هم ورکړ.

امريکايانو او د سيمې شيعه جهتونو د يو سنجول شوي پلان له مخې د کابل ښار د افغانستان د شيعه ؤ په تر ټولو لوی مرکز تبديل کړ، او په زرګونو تعليمي، حرفوي، سياسي، فرهنګي، قومي او اقتصادي مراکز او مؤسسات يې ورته د کابل په شيعه ميشتو سيمو کې جوړ کړل.

له بلې خوا د افغاني مرتد شويو مسيحيانو په نشراتو، ويب پاڼو، راډيويي او تلويزوني خپرونو کې هم ليدل کېږي چې ډېره برخه مرتد شوي مسيحيان هم د افغانستان په هزاره توکم پورې اړه لري، که څه هم چې د نورو قومو اړوند خلك هم ورکې ليدل کېږی.

په مجموع کې ويلای شو چې په افغانستان، عراق او سيمه کې د منحرفو فرقو او مذهبي ډلو شتون د صليبيانو د يرغل لپاره يو ښه مشوق، او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوئ د تسلط د قیام لپاره یو قوي تضمین دی. او هر څومره چې دغه منحرفې ډلې په سیاسي، اقتصادي، تعلیمي، فرهنګي او اجتماعي لحاظ تقویه کیږي، په هماغه اندازه دلته د صلیبیانو د پاتې کېدلو چانس نور هم زیاتیږي.

د دې لپاره چې د صلیبیانو په ګټه د محلي ملګرتیا او تقویې منابع وچ شي، او د سیمې د خلکو له مرستو څخه بې برخې شي، نو د صلیبیانو او د هغوئ د ملګرو د قتال تر څنګ د دغو منحرفو فکري فرقو چې که هغه سیکولر احزاب او ټولنې دي، او که مذهبي فرقې دې هم باید د هراړخیزې فکري، فرهنګي او اجتماعي مقابلې پلان تر کار لاندې ونیول شي.

۳- په مسلمانو هېوادونو کې د سیاسي قیادت د نا اهلۍ ستونزه :

د پرونیو او ننیو صلیبي جګړو تر منځ د مشابهت یو بل ټکی په مسلمانو هېوادونو کې د سیاسي قیادت د نا اهلیت ستونزه ده. د پخوانیو صلیبي جګړو تر پیل کېدو مخکې اسلامي سیمې د داسې خلفاوو، پادشاهانو، وزیرانو او والیانو لخوا اداره کېدې چې د قیادت او ولایت سم اهلیت یې نه درلود. د هغوئ ځینې به په موروثي شکل قدرت ته رسیدلي ول، ځینې به په فکري او اخلاقي لحاظ منحرف وو، او ځینې نورو ته د امت تر علیا مصالحو خپل شخصي مصالح ډیر مهم وو، او د هغو د خوندې ساتلو لپاره د خپلو مسلمانو وروڼو په مقابل کې له صلیبیانو سره ایتلاف ته هم تیار وو، او هغه مخلص قائدین او مشران چې د قیادت استعداد یې درلود هغوئ د خپلو حریفانو له طرفه د دښمنانو له مقابلې مشغول کړل شوي وو. د دې وضعیت نتیجه په هغه وخت کې دا راووتله چې دښمن په ډاډه زړه د مسلمانانو پر هېوادونو حملې وکړې، ځکه هغوئ پوهېدل چې اسلامي نړۍ له داسې قیادت څخه بې برخې ده چې مسلمانان د صلیبیانو په خلاف د جهاد لپاره تیار کړي، او په خپله دجګړو قیادت وکړي. خو په مقابل کې اروپا خپل تر ټولو پیاوړي او د ښه عسکري او قیادي اهلیت خاوندان د جګړې د رهبري کولو لپاره راولیږل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن هم د سیاسي قیادت په ډګر کې اسلامي هېوادونه له همدغه ډول یو مشابه وضعیت سره مخ دي، مسلمانان په سیاسي لحاظ د خلافت له اسلامي واحد نظام څخه بې برخې دي، او د اسلامي نړۍ د اکثره هېوادونو قیادت د نااهلو، بې دینو ډارنو او عیش پرستو پادشاهانو او مشرانو په لاس کې دی چې په موروثي ډول د قیادت سلسله په همدوئ کې راروانه ده او د اسلامي هېوادونو سره او سپین ، اقتصادي منابع، نفت او ګاز، لوی صنعتونه او هر څه د همدوئ په انحصار کې دي، او مسلمان ملتونه یې د فقر او لوږې په حالت کې ځانته تابع او محتاج ساتلي دي. دغو پادشاهانو په استبدادي ډول د الله ﷻ د شریعت پر ځای غربي قوانین پر خپلو ملتونو تحمیل کړي دي، او د اسلامي قوانینو او شریعت د تنفیذ مخه یې نیولې ده.

د ځینې نورو هېوادونو قیادت بیا د داسې بې دینه او سیکولرو حکامو په لاس کې دی چې غرب د اسلامي نړۍ پر هېوادونو په بېلابېلو طریقو مسلط کړي دي. دغه ډول حکام په حقیقت کې په اسلامی نړۍ کې د غرب د پلانونو تنفیذوونکي دي، او دا کار چې په هر قیمت ورته تمامیږي هېڅ پرواه یې نه لري. دوئ د غلاوو، بډو او اختلاس د بېلابېلو جنایاتو مرتکبین دي. دغه حکام په دیني لحاظ د شریعت احکامو ته هېڅ ډول پابندی او التزام نه لري، او تر ټولو سخته دښمني یې له هغه چا سره ده چې د الله ﷻ د شریعت د تطبیق لپاره کار کوي. ځکه چې دوئ پوهېږي چې کله په ریښتني ډول اسلامي شریعت تطبیق شي نو دوئ به بیا حاکمان نه وي، بلکه د ملي خیانتونو او لویو جنایاتو د ارتکاب له امله به محاسبه ورسره کېږي. نو دوئ فکر کوي چې په هره وسیله چې وي باید د اسلام د حکومت د جوړېدو او د خلافت د رامنځته کېدو مخنیوی وکړي،او خپل ټول پوځونه او نور مادي او معنوي وسائل د مجاهدینو پر ضد د جګړې میدان ته راوباسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسلامي نړۍ نن ورځ د دغه ډول بې دينو، ډارنو، مفسدواو مرتدو حکامو په يرغمل کې ده.
پر افغانستان او عراق د امريکا د حملې پر مهال وليدل شول چې په ټولو اسلامي هېوادونو کې هېڅ رئيس او بادشاه د امريکا د صليبي حملې په مقابل کې څه مخالفت ونښود. بلکه ټولو په چوپه خوله د امريکا د ملګرتيا لاره غوره کړه.
که د اسلامي نړۍ يوازې يو څو هېوادونه هم د صالحو او مؤمنو قيادتونو لخوا داره کېدای او په خپل منځ کې يې د اسلام د غوښتنو پر اساس د تعاون يو اتحاد درلودلی نو صليبي نړۍ به د مسلمانانو پر ضد دغه ډول يو اقدام ته په آسانه زړه نه وای ښه کړی.

۴– د صليبيانو اقتصادي مصالح او پراخ غوښتنه:

د پرونۍ او ننۍ صليبي جګړې د عواملو ترمنځ يو بل مشابهت د صليبيانو د ديني هدف ترڅنګ د اقتصادي او د پراخ غوښتنې د اهدافو تحقق دی. پرون چې اروپايي صليبيانو په کومه زمانه کې د اسلام په خلاف صليبي جګړې پيل کړې وې هغوئ پخپله هغې زمانې ته د اروپا په تاريخ کې د تيارو زمانه (Dark Ages) وايي، او د تيارو زمانه څکه ورته وايي چې په هغه وخت کې په اروپا کې د روم امپراتوري له منځه تللې وه، د يونان فلسفه او عقلي علوم هم تر خاورو لاندې شوي ول، او اروپايانو په جهل، غربت، خپل منځي جګړو، مذهبي استبداد او نابرابرې طبقاتي ټولنه کې ژوند کاوو چې د ژوند آسانتياوې د يو څو محدودو پادشاهانو او د کليسا د مشرانو په واك کې وې، او نورو خلکو د غلامانو په څېر د خوارۍ ژوند تېراوه. د زراعتي حاصلاتو يوه زياته برخه به يې ظالمو حکومتونو او د کليسا مشرانو په ډول ډول ټکسونو کې ورڅخه په زوره اخيسته.
له بل لوري د اروپايانو د نفوسو شمېر په ډېرېدوؤ، او د اروپا وچه يې د ځان لپاره کافي نه ګڼله. په مقابل کې اروپايانو په هغه زمانه کې ليدل چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسلامي نړۍ د هر ډول نعمتونو ځای دی، او اسلامي تمدن خلك له جهل او فکري بېرته پاتېوالي څخه د رڼا او هوسا ژوند په لوري راوېستلي دي، او د مديترانې د سمندر په شرقي او جنوبي څنډو کې يې په هغو سيمو کې خپل بيرغ پورته کړی چې د اسلام په اولو وختونو کې دنصرانيانو تر تسلط لاندې وې.

د اروپا دغو بدو اقتصادي حالاتو اوروپايي مشران دېته وهڅول چې د اقتصادي مقاصدو او د پراخ غوښتنې په خاطر پر اسلامي نړۍ يرغل وکړي. د کليسا مشرانو هم دغه يرغل د مذهبي او اقتصادي مصالحو په خاطر تائيد کړ او د جګړې ميدان ته ورسره راووتل، او پدې ډول د اروپا د سياسي او ديني مشرانو د اهدافو مشارکت دوئ په خپلو کې سره يو ځای کړل.

نن هم په اسلامي نړۍ کې د نفتو او ګازو دومره لوی، ارزښناك او د اقتصادي اهميت وړ ذخاير پراته دي چې ټوله دنيا ورته محتاجه ده، او د دنيا د نفتو او ګازو اتيا په سلو کې ضرورت د اسلامي نړۍ له هېوادونو پوره کېږي. که مسلمان هېوادونه يوازې تېل هم د سياسي او اقتصادي فشار د يوې وسيلې په حيث استعمال کړي نو د ټولې دنيا خلك به يې د خبرې منلو ته تسليم شي.

د نفتو او ګازو د اهميت تر څنګ د اسلامي نړۍ د جغرافيوي موقعيت اهميت پدې کې هم دی چې د ټولې نړۍ اکمالاتي او تجارتي لارې داسلامي نړۍ د هېوادونو له بري، بحري، او هوايي حدودو څخه تېرېږي، او مسلمانان د يو صالح قيادت او قوي حکومت په لرلو سره کولی شي چې د نورې نړۍ پر خلکو خپل تجارتي شرايط ومني. ځکه چې په تجارتي او ترانسپورتي لحاظ د ستر اهميت لرونکي د نړۍ اوه سمندري معبرونه چې د (جبل الطارق)، د مصر (سويز کانال)، (باب المندب)، د (هرمز) تنګی، د (باسفور) او د (دردنيل) تنګي او د (مالکا) معبرونه دي دا ټول په اسلامي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نړۍ کې موقعیت لري چې له طریقه یې د ټولې نړۍ سمندري تجارت او ترانسپورت تر واك لاندې راوستل کېدی شي.
د پرونیو او ننني صلیبي جګړو د اسبابو او عواملو تر منځ نور هم ډېر لوی او واړه مشابهتونه شته چې دا ټول موږ ته دا را په ګوته کوي چې ترڅو چې مسلمانانو په داخل کې له دې عواملو څخه ځان نه وي خلاص کړی نو تر هغه وخته به د صلیب پیروانو ته اسانه وي چې پر اسلامي نړۍ پرله پسې یرغلونه وکړي، مسلمانان تسخیر کړي، پر خاوره یې خپل تسلط ټینګ کړي، شتمنۍ یې غلا کړي او د اسلام د دین د تحریف پراخې هڅې په کار واچوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرب د مسلمانانو لپاره څه ډول اسلام غواړي؟

غرب که ل یوې خوا په ټوله نړۍ کې د اسلام او مسلمانانو په خلاف یوه هراړخیزه جګړه پیل کړې ده نو له بلې خوا ښه په شد او مد سره دا دعوه هم کوي چې غرب له اسلام سره دښمني نه لري، بلکې په اسلامي نړۍ کې د حکومتونو مرستې کوي، او غربي هېوادونه او مؤسسې د مسلمانو ولسونو د ژوند د سطحې د لوړولو او هغوئ ته دخدمت کولو لپاره ښه ډېر پلانونه او پروژې لري چې دا هر څه پدې دلالت کوي چې غرب له اسلام او مسلمانانو سره دښمني نه لري.

پورتنۍ دواړه خبرې هره یوه پر خپل ځای سمه ده. او هغه داسې چې غرب په خپل ذهن کې دوه ډوله اسلام لري، یو هغه اسلام دی چې د الله تعالی له لوري پر محمدﷺ نازل شوی، مسلمانانو د تاریخ په اوږدو کې منلی او له هغه یې دفاع کړې ده. او همدغه دین مسلمانان د یو داسې امت په حیث معرفي کوي چې په خپل هر څه کې له نورو خلکو جلا او د خپل ایمان له امله تر نورو ټولو انسانانو غوره دي. دغه اسلام مسلمانانو ته د شریعت د منلو او نورو خلکو ته د هغه د ور رسولو امر کوي، او دعوت د مسلمانانو وظیفه او د دعوت د رسولو په لاره جهاد فریضه بولي.

د دې اسلام شریعت په هر څه کې پوره دی، او له نورو دینونو او نظریاتو سره نه (پیوندکارۍ) مني او نه ورته ضرورت لري. دغه اسلام له خپل ځانه پرته نورو ټولو دینونو او نظریاتو ته (کفر) (جاهلیت) او (فتنه) وایي، او خپلو پیروانو ته امر کوي چې د(کفر) (جاهلیت) او (فتنې) په خلاف شرعي (قتال) او (جهاد) وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه اسلام (حق) يوازې په خپل ځان کې منحصر ګڼي، ځکه چې د ټولو پخوانيو منسوخ شويو اسماني دينونو (حق) او ښېګڼې يې په خپله غېږه کې راټولې کړې دي.
دوهم ډول اسلام هغه دی چې غرب د خپل (استشراقي)،(استعماري) (تنصيري) او د (پراختيا غوښتنې) د فهم، غوښتنو او مصالحو په رڼا کې د مسلمانانو لپاره جوړ کړی، او په اسلامی نړۍ کې يې د خپلو حليفو نظامونو، مؤسساتو او مفکرينو په توسط پر مسلمانانو ورتپل او مسلطول غواړي.
دغه دوهم ډول اسلام د (الهي وحيې) او (نبوي تعليماتو) پر بنسټ نه بلکې يو (ديموکرات) او د خلکو په خوښه جوړ شوی اسلام دی چې د قوانينو مصدر ورکې (قرآن او سنت) نه بلکې د (انسانانو عقل) او (د اکثريت غوښتنې) دي.
د غرب دغه اسلام بنيادموته يوازې د انسان په نظر ګوري، ټول انسانان ورکې يو ډول حيثيت، مرتبه او احترام لري، او د تفاضل (يو پر بل د برترۍ) ټول اسباب او عوامل ردوي، د ټولې نړۍ له خلکو سره په يو ډول (مشترکو ارزښتونو) باور لري، او يو ډول بين المللی سياسي، حقوقی او مدني قوانين مني.
د غرب پدې معرفي شوي اسلام کې د (جهاد)، (ولاء او براء) او پر نورو اديانو او نظرياتو د (غلبې فکر) ته ځای نشته. دغه اسلام کوم ځانګړی شريعت نه لري، بلکې په هغو (وضعي قوانينو) فيصله کوي چې انسانانو د خپل (عقل) او (ضرورت) پر بنسټ جوړ کړي دي.
پدې اسلام کې د(ښو) او (بدو) اخلاقو، افعالو او عقائدو تعيين د شريعت حق نه بلکې د انسانانو خپل حق دی. هر څه ته چې ښه وايي هغه (ښه) او هر څه ته (بد) وايي هغه (بد) دي. په دې اسلام کې مسلمان کېدل (د اسلام د دين اختيارول) يو مکلفيت نه بلکې يو اختيار دی چې انسان په اسلام کې پاتې کېږي او که کمونيزم، ليبراليزم، ديموکراسي، هيومنزم، نشنلزم

(c) ketabton.com: The Digital Library

او يا کومه بله نظريه او دين مني. خو په هر صورت کې به انسان بيا هم مسلمان ګڼل کېداى شي که وغواړې چې (مسلمان) دې وګڼل شي.
د غرب له لوري دغه ډول جوړ شوى اسلام د غرب د (بشري حقوقو د نړيوالې اعلامې) له بې استثناء منلو سره هېڅ ستونزه نه لري. او همدارنګه په ټولو هغو (ميثاقونو) او (تړونونو) عمل کول نه يوازې روا بولي بلکې د مسلمانانو مکلفيت يې بولي چې د (ملګرو ملتونو) د ادارې، د (امنيت د شورى)،(ناټو)،(اروپايي اتحاديې) او نورو لويو سازمانو او ادارو له لوري رامنځته شوي دي.
پدې اسلام کې له ولسونو سره د روابطو، جنګ او سولې لپاره معيار (دين) او (عقيده) نه بلکې سياسي او اقتصادي مصالح دي. همدا رنګه پدې اسلام کې د(جنس) فرق نشته، ښځې او نارينه ټول يو ډول حقوق او وجايب لري او په هر څه کې سره برابر دي.
غرب له هغه اسلام سره چې د الله تعالى ﷻ له طرفه راغلى دښمني لري، خو د دې دوهم ډول اسلام د خپراوي لپاره هم کار کوي او هم يې په اسلامي نړۍ کې له پيروانو څخه هر اړخيز ملاتړ کوي.
د دې لپاره چې دا موضوع مو د دلايلو په رڼا کې روښانه کړې وي په لانډې عنوانو يې ويشو:

له ريښتيني اسلام سره د غرب دښمني:

غربيان په مجموعي ډول چې که هغه (يهودان) يا (نصرانيان) دي، او يا هم ملحدان (دين نه منونکي) دي، دا درېواړه طايفې د اسلام له شروع نه تر نن پورې له اسلام سره په جګړه کې دي، چې د رسول الله ﷺ په خلاف د يهودانو توطيې، د اصحابو کرامو په خلاف په شام کې د مسلطو روميانو لښکرکشۍ، د اسلام په تاريخ کې صليبي جګړې، د غربي دولتونو له لوري استعمارې جګړې او د جهاد او ريښتني اسلام په خلاف روانه نړيواله جګړه يې ټول تاريخي شواهد دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قرآن کريم په ډېرو آيتونو کې اهل کتاب (يهود) او (نصارى) او نور کافران د الله تعالى ﷻ او د مسلمانانو د دښمنانو په حيث معرفي کوي، او مسلمانان ديته هڅوي چې د هغوئ دښمنۍ ته تيار و اوسي، او له هغوئ سره په هېڅ ډول دوستي ونه کړي، ځکه چې هغوئ تر هغه د مسلمانانو له دښمنۍ لاس نه اخلي چې تر څو يې مسلمانان کافر کړي نه وي، لکه چې الله تعالى ﷻ فرمايي:﴿وَلَن تَرْضَىٰ عَنكَ ٱلْيَهُودُ وَلَا ٱلنَّصَٰرَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ﴾البقرة : ١٢٠.

ترجمه: (هېڅکله به يهود او نصارى له تا څخه خوشحاله نشي تر هغه چې د دوئ په ملت پسې روان نه شې).

علماء وايي چې پدې آيت کې د(لن) ټکى درې مفهومه افاده کوي چې (نفي)،(تأکيد) او (تأبيد) دي. يعني په يقيني ډول به دوئ هېڅکله له تاسې څخه تر هغه وخته راضي نشي تر څو مو چې د دوئ لاره نه وي خپله کړې.

الله تعالى په بل آيت کې له مسلمانانو سره د کفارو د تعامل په اړه فرمايي :﴿وَلَا يَزَالُونَ يُقَٰتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ ٱسْتَطَٰعُواْ ﴾البقرة: ٢١٧.

ترجمه: (همېشه به کافران له تاسې سره جګړه کوي تر څو تاسې له خپل دين (اسلام) څخه مرتد کړي که چېرې دوئ پدې کار وتوانېږي).

د عربي ژبې علماء وايي چې د دې آيت د(ولايزالون) په تعبير کې د (استمراري تجدد) مفهوم پروت دی، پدې معنى چې جګړه به مستمره او دايمي وي، خو په شکل او وسائلو کې به يې تبديلي او نوی والى راځي.

قرآن کريم پدې دواړو آيتونو کې د (حتى) ټکى د مسلمانانو په خلاف د کفارو د ناراضۍ او د هغوئ د جګړې د (فاصل حد) په حيث ذکر کړی دی، پدې معنى چې که مسلمانان تر (حتى) پر دمخه حالت ټينګ ولاړ ول،

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د کفارو پیروي یې نه کوله، نو د هغوئ په خلاف به د کفارو ناراضي او جګړه دوام لري، او په بېلابېلو ډولونو به د اسلام او مسلمانانو په خلاف د کفارو ناراضي او جګړه دوام لري. خو که يې د کفارو د ملت پیروي وکړه، او د خپل دين د احکامو له عملي کولو وګرځېدل، نو په هغه وخت کې به بيا د دوئ په خلاف د کفارو جګړې او مخالفت پای مومي.

د ريښتني اسلام په خلاف دغرب د معاصرو رهبرانو دريځونه:

د معاصر غرب سياسي پوځي او فکري رهبران هم په همدې ټينګار کوي چې مسلمانان بايد د غرب (نظريات)، (نظامونه) (قوانين)، (فرهنګ) او (ژوند بڼه) ومني، او که يې په رضا نه مني نو بايد په زور او جبر ورباندې ومنل شي.

(رنډکارپوريشن) چې په امريکا کې دامريکا نظام ته له امريکا او امريکايي ارزښتونو څخه د دفاع لپاره د تحقيقاتو، مشورو ورکولو او استراتيژيکو مطالعاتو لوی او مهم مرکز دی د معاصرې امريکا لوی رهبران او مفکرين چې د هغوئ په ډله کې د امريکا پخوانی د دفاع وزيران (هارولډ براون)، (فرانك كارلوچي)،(وليام پيري)، (ډونالډ رامسفيلډ)، د ملي امنيت پخواني لوی مديران او مشاورين (سيکوکرفت)، (کنډوليزا رايس)، (زلمی خليلزاد)، په دوهمه نړيواله جګړه کې د امريکايي پوځ لوی قومندان جنرال (آرنولډ)، د امريکا معاصر فيلسوف او مفکر (فرانسيس فوكوياما) او د امريکا پخوانی مشهور خارجه وزير (هنري کيسنجر) شامل دی د دې مرکز غړي او مشاورين دي. دغه مرکز د امريکا لپاره د اسلامي نړۍ په اړه د پاليسۍ جوړولو ستر تحقيقاتي مرکز دی.

دغه مرکز په خپله هغه څېړنه کې چې په ۲۰۰۴م کال کې يې د (ډيموكراتيك متمدن اسلام) په نامه خپره کړې دا تشخيصوي چې د مسلمانانو او غرب تر منځ به تر هغه وخته كشمكش روان وي چې تر څو مسلمانانو غربي فرهنګ او ارزښتونه چې دغه مرکز يې (نړيوال فرهنګ او ارزښتونه) بولي نه وي قبول کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښېړنه دغه مفهوم پدې ټکوکې بیانوي:
(له نړیوال فرهنګ څخه د مسلمانانو لیرې والی د هغوئ او د نورو ترمنځ د کړکیچ زمینه برابره کړې ده).
په پورتنې عبارت کې که څه هم چې د مسلمانانو په خلاف د غرب د جنګ عامل چې د مسلمانانو له لوري د غرب د فرهنګ نه منل دي په ادبي الفاظو بیان شوی او په منافقانه ډول د غرب فرهنګ ته ورکې نړیوال فرهنګ ویل شوي، خو د پورتنۍ خبرې ریښتنې معنی او مفهوم دا دی چې د مسلمانانو او غرب ترمنځ به جګړه او کړکېچ تر هغه دوام لري چې تر څو مسلمانانو (خپل فرهنګ) پرې ایښی او د غربیانو په تعبیر (نړیوال فرهنګ) یې خپل کړی نه وي. او هر کله چې د فرهنګونو دغه توپیر له منځه ولاړ شي نو په هغه صورت کې به کړکیچ هم په خپله له منځه ځي. او دا کټ مټ هماغه مفهوم دی چې الله تعالی په قرآن کریم کې په مخکنیو یادو شویو آیتونوکې بیان کړی دی.
د غرب او د اسلام ترمنځ د جګړې په اړه معاصر امریکایې مشهور مفکر او فیلسوف (ساموېل هېنګټن) چې د (تمدنونو د ټکر) په نامه د جنجال پاروونکې مشهور کتاب مؤلف هم دی داسې وایي :
(د اسلامي او غربي تمدن ترمنځ ټکر له ۱۳۰۰کلونو راهیسې راروان دی. او دا ټولې پیړۍ د اسلام او غرب ترمنځ په مسلح کشمکش کې تېرې شوې او هېڅکله هم د دې جګړې اور ندی مړ شوی. د دې تمه نه کېږي چې دغه کشمکش به له منځه ولاړ شي، بلکې نور به هم زور واخلي، ځکه چې اسلام وینې بهوونکی تصور لري).
دغه معاصر فیلسوف چې نظریات یې د امریکا په جنګي او استراتیژیکو پلانونو کې مهم ځای لري په صراحت سره غرب او اسلام یو د بل دښمن معرفي کوي او په ښکاره وایې چې د غرب او د اسلام ترمنځ د جګړې د درېدلو څه امکان نشته، او علت یې هم دا ښیي چې اسلام له غرب سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړه نه مني، او د خپلې بقا لپاره خپلو پيروانو ته د قربانۍ او وينو تويولو تصور ورکوي.

د ريښتني اسلام او غرب ترمنځ د جګړې د حقيقت او دوام په اړه هغه کميسيون هم چې د (ستمبر د يوولسم) د پېښې په اړه يې تحقيق وکړ دی نتيجې ته رسېدلی چې له اسلام سره سوله نشي کېدای. دغه کميسون په خپل راپور کې ليکلي :

(د امريکا حقيقي دښمن اسلامي راديکال بنسټپال فکر دی، هغه چې د (ابن تيميه) او (سيدقطب) له افکارو يې سرچينه اخيستې ده. او لدې فکر سره په هېڅ ډول د سولې مجال نشته).

امريکايي محققينو ته دا ښه ورمعلومه ده چې اسلام د (ابن تيميه) او (سيدقطب) د افکارو زېږنده نه دی، بلکې هغه د الله تعالی دين دی چې (ابن تيميه) او (سيدقطب) يې منونکي او پيروان دي، خو دوئ دا دواړه ځکه مشخص کړي دي چې دې دواړو هر يوه په خپل وخت کې د اسلامي فکر د (خالصيت) لپاره ژور کار کړی، او له اسلام څخه يې په خپل وخت کې (جاهلي تصورات) په خورا زوړرتيا او معقوليت سره څنډلي دي، او مسلمانان يې د (معاصرو جاهليتونو) په خلاف مبارزې ته هڅولي، او هغوئ ته يې د جاهليت په خلاف د مقاومت داسې يو روڼ تصور ورکړی دی چې له جاهليت سره ورکې د جوړ جاړي لپاره هېڅ ځای نشته.

امام (ابن تيميه) په خپل وخت کې ټول هغه (جاهلي تصورات) له اسلامي فکر څخه ليرې کړل چې جنګيزيانو د خپل مقدس قانون (يا سق) په بڼه کې د اسلامي او غير اسلامي احکامو او تصوارتو په سره يو ځای کولو رامنځته کړي وو او له هغو څخه يې په اسلامي نړۍ کې د خپلو رعاياوو لپاره د ژوند تېرولو لائحه او قانول جوړ کړی وو.

او (سيدقطب) په شلمه ميلادي پيړۍ کې د غرب ټول هغه تاثيرات له اسلامي فکر څخه وغورځول چې غرب د (کمونيزم)، (ليبراليزم)،

(c) ketabton.com: The Digital Library

(نشنليزم)، (ډيموکراسۍ) او نورو نظرياتو په بڼه په اسلامي فکر کې ور داخل کړي ول.
که د اسلام او مسلمانانو په اړه د معاصر غرب د رهبرانو دريځونو او ويناوو ته پام وکړو نو وبه وينو چې هغوئ په ښکاره د اسلام په خلاف خپله جګړه اعلانوي، او غربيان د مسلمانانو په خلاف جګړې او د هغوئ د هېوادونو نيولو ته هڅوي.
د امريکا پخواني جمهور رئيس (ريچارډ نکسون) په خپلو يادښتونو کې د مسلمانانو په اړه وايي :
((د مسلمانانو په اړه مونږ د حل يوازې دوه لارې لرو:
اوله دا چې له يوې مخې يې له منځه يوسو.
دوهم دا چې په مدني او سيکولرو ټولنو کې يې ويلي کړو)).
دا چې لومړی کار غربيانو ته ناممکن او مسلمانانو ته مقاومت پاروونکی دی نو ځکه خو غربيانو د مسلمانانو د تسخيرولو لپاره په پراخه پيمانه له دوهمې حل لارې څخه کار اخلي.
همدارنګه د امريکا په خارجه وزارت کې د پلان جوړونې د څانګې پخوانی رئيس او د منځني ختيځ لپاره د امريکا د يوه پخواني جمهور رئيس (جونسن) مشاور (ايوګين روستو) وايي :
((مونږ بايد پدې پوه شو چې زموږ او عربو ترمنځ اختلافات د دوو دولتونو او يا دوو ولسونو ترمنځ اختلافات ندي، بلکې دا د اسلامي نړۍ او مسيحي تمدن تر منځ اختلافات دي، او د تاريخ حالات د دې ګواهي ورکوي چې امريکا د غربي نړۍ يو تکميلوونکی جز دی چې د غرب د فلسفې، عقيدې او نظام د تکميل لپاره کار کوي، او دغه وظيفه امريکا په شرق کې د اسلامي نړۍ، اسلامي فلسفې او اسلامي عقيدې او دين په خلاف د جګړې په صف کې دروي. امريکا لدې پرته بله لاره نه لري چې په شرق کې د اسلام په خلاف د يهوانو تر څنګ ونه درېږي، ځکه چې که

(c) ketabton.com: The Digital Library

امریکا لدې پرته بله لاره غوره کړې نو بیا به یې خپلې ژبې، خپل فرهنګ، خپلې فلسفې او خپلو ټولو بنسټونو ته شاه کړې وي)).

(ایوګین روستو) په پورتني عبارت کې د دې نظریې اظهار کوي چې په اسلامي نړۍ کې د غربي اشغالګرو او یرغلګرو هدف د اسلام او اسلامي تمدن له منځه وړل دي، او د دې کار لپاره په شرق کې د یهودي دولت ټینګول او له هغه څخه ملاتړ د غرب یو استراتیژیك ضرورت دی.

کله چې په تېره پېړۍ کې په مراکش کې د فرانسې جګړه اوږده شوه نو د فرانسې د پارلمان ځینې غړي د فرانسې خارجه وزیر (مسیو بیدو) ته ورغلل تر څو له هغه وغواړي چې دې جګړې ته نور د پای ټکی معلوم کړي، هغه ورته په ځواب کې وویل :

((دا د هلال او صلیب ترمنځ جګړه ده)).

پدې معنی چې تر څو د مسلمانانو د مسجدونو پر منارو (هلال) پورته وي، او د غرب پر کلیساګانو (صلیب) ولاړ وي نو دا جګړه به روانه وي.

د مسلمانانو په خلاف د جګړې او پر اسلامي نړۍ د تسلط په اړه د برتانیې پخوانی صدراعظم (ګلاډستون) وایي :

((تر څو چې قرآن د مسلمانانو په لاسونو کې وي نه به اروپا هېڅکله اسلامي نړۍ تر خپل تسلط لاندې راوستلی شي، او نه به په خپله په امن کې وي)).

د پورتني خبرې مطلب دا دی چې اروپا خو په هر صورت پر اسلامي نړۍ د تسلط هڅې جاري ساتې، خو د دې تسلط په مخکې خنډ د مسلمانانو په ژوند د قرآني تعلیماتو شتون او عملي کېدل دي، او تر څو چې مسلمانان د ژوند په چارو کې د قرآن له تعلیماتو لیرې نه کړای شي نو تر هغه به غرب خپل هدف ته ونه رسېږي.

غرب او په سر کې یې امریکا غواړي چې په هر قیمت چې وي باید د نړۍ خلك د غرب سیاسي، فکري، اخلاقي او اقتصادي ارزښتونه او د هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

برلاسی ومني. او که یې څوك په خپله خوښه نه مني نو باید په زور ورباندې ومنل شي.

د (جنګ او سولی لپاره په یو ویشتمه پېړۍ کې د پنتاګون نقشه)

(The Pentagon's new map: war and peace in the twenty first century)

نومي د کتاب لیکوال او د امریکا د دفاعي چارو کارپوه .Thomas P.M)

(Barnett په خپل کتاب کې لیکي :

((د امریکا اوسنی نقش یوازې د ډیموکراسۍ او د بشر د حقوقو نشرول ندي، بلکې تر دې مهم د(پانګه وال نړیوالتوب) عملي کول دي چې باید د نړۍ په بېلابېلو برخو کې یې عملي کړي، که څه هم چې په عملي کولو کې به یې د زور استعمال او د وسلې کارولوته ضرورت پېښ شي)).

پر اسلامي نړۍ د امریکایي تسلط او دلته د امریکایي ارزښتونو د حاکمولو په اړه د امریکا د ملي امنیت پخوانۍ مشاوره او د (بوش) د وخت د امریکا خارجه وزیره (کنډولیزا رایس) هم وایي چې:

((مونږ باید په منځني ختیځ کې د کرکې او وژنې د افکارو (جهادي افکارو) په خلاف د جګړې له ټولو هغو لارو چارو کار واخلو چې د کمونیزم په خلاف مو د سړې جګړې په وخت کې ترې کار واخیست، او پدې فکري جګړه کې زمونږ اساسي هدف امریکایي ارزښتونو لکه آزادۍ، ډیموکراسۍ او آزاد بازار ته رواج ورکول دي)).

د غرب په معاصرو فلسفي مفاهیمو کې (آزادي) د چا له تسلط څخه خلاصون ته نه ویل کېږي، بلکې د غربیانو په نزد آزادي (لېبرالیزم) له (دین) او (اخلاقي قیدوبند) څخه آزاد اوسېدلو ته ویل کېږي. او ډیموکراسي بیاد غرب سیاسي او اجتماعي نظام دی، او آزاد بازار یې پر کمزورو هېوادونو د اقتصادي برلاسۍ وسیله ده. نو د (کنډولیزارایس) د خبرو ساده مفهوم دا دی چې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ باید اسلامي هېوادونه له دین او دیني اخلاقي ارزښتونو آزاد کړو، شریعت او د اسلام ټولنیز نظام له منځه یوسو، او د مسلمانانو پر اقتصاد اواقتصادي منابعو د آزاد بازار له لارې خېټه واچوو، او د دې کار لپاره باید هر اړخیزه فکري جګړه وکړو.

تر دې ځایه خو له رېښتني اسلام سره د غرب د دښمنۍ په اړه قرآني دلائل او د غرب د رهبرانو، فیلسوفانو او مفکرینو دریځونه او ویناوې شوې چې د غرب او د اسلام ترمنځ د جګړې پر حتمیت ټینګار کوي، خو غرب د (رېښتني اسلام) په خلاف د جګړې تر څنګ په اسلامي نړۍ کې د یو بل اسلام د رائجولو لپاره هم هر اړخیز کار کوي چې پدې اړه به په لاندې کرښو کې د غرب د رهبرانو د ویناوو او دریځونو یادونه وکړو:

هغه اسلام چې غرب یې د مسلمانانو لپاره غواړي:

هغه اسلام چې غرب یې د اسلامي نړۍ او مسلمانانو لپاره غواړي د امریکا د استراتیژیکو څېړنو تر ټولو ستر مرکز (رنډکارپورېشن) یې پدې ډول تعریفوي :

((امریکا، نوې صنعتی نړۍ او په مجموع کې نړیواله ټولنه یو داسې اسلام غواړي چې د نورې نړۍ له نظامونو سره پر یوه لار روان شي، ډیموکراتیك او مترقي اسلام وي، او پر نړیوالو قوانینو، احکامو او اخلاقو وچلېږي)).

په پورتني یاد شوي تعریف کې لاندې نقطې مشخصې شوې دي :

١ - اسلام باید د امریکا او بین المللی ټولنې په خوښه وي.

٢ - اسلام باید یو بیل تشخص او ځانګړی نظام او شریعت ونه لري، بلکې د نورې نړۍ له نظامونو سره دې یو ډول وي.

٣ - اسلام باید ډیموکراتیك وي، یعنې قوانین او احکام دې یې دخلکو لخوا د اکثریت د تأیید په شکل کې رامنځته شوي وي، نه دا چې د (وحیې) او (سنت) پر بنسټ دې ولاړ وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴ – اسلام دې باید خپل زوړ شکل پرې ایښی وي، او (نوی مترقي) شکل دې یې غوره کړی وي.
۵ – اسلام باید په خپلو احکامو او اخلاقي فلسفه کې پر نړیوالواحکامو او اخلاقو وچلېږي.
همدارنګه د هغه اسلام په اړه چې غرب یې د مسلمانانو لپاره غواړي د پينتاګان په یوه راپور کې چې (عقلونه، زړونه او ډالر) په نامه لیکل شوی وو او په ۲۰۰۶م کال د U.S newse امریکایې مجلې خپور کړ د امریکا د دفاع وزارت داسې لیکلي دي :
(دامریکا د ملي امنیت مصالح یوازې په هغه څه پورې اړوند نه دي چې په اسلامي نړۍ کې پېښېږي، بلکې په خپله د اسلام په دین پورې اړه لري، او د دې معنی دا ده چې تر دې وروسته به زمونږ هڅې خپله د اسلام دین ته د جګړې د یوه ډګر په حیث متوجه وي، او دا توجه به پدې مقصد وي چې اسلام به پر نویو بنسټونو درولی کېږی، پدې معنی چې اسلام باید په غربي معیارونو برابر شي، او پر هغو افکارو ترکیز وکړي چې د اسلام او غرب ترمنځ مشترك دي، اسلام باید داسې پیغام ولري چې د (جهاد او قتال)، (ولاء او براء) افکار او نظریات او د اسرائیلو په خلاف دکرکې او نفرت روحیه ورکې نه وي)).
د اسلام د بدلولو په اړه د رنډکارپوریشن د اداري مجلس مشر او د امریکا پخوانی د دفاع متعصب وزیر (ډونالډ رامسفیلډ) هم داسې وایي :
((مونږ غواړو چې د منځني ختیځ د هېوادونو اسلام باید داسې شي لکه د شرقي اروپا دخلکو اسلام)).
له شرقي اروپا څخه د (ډونالډرامسفیلډ) مقصد (بوسنیا)، (البانیا)، (کوسووا) او (مقدونیا) دي، هلته چې مسلمانانو ته یې یوازې د اسلام نوم ورپاتې دی، خو نور ژوند یې په مکمل ډول اروپایې او (سیکولر) یا (الحادي) شکل غوره کړی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدارنګه د غرب يوه بله مشهوره څېره او په نړۍ کې د جهادي فعاليتونو د څارنې د ادارې (Jihad watch) مشر (روبرټ سپنسر) د اسلام د بدلولو په اړه وايي:

(نوی اسلام باید پدې معنی وي چې نور دې د قرآن ټکي په ټکي منل پرېښودل شي).

يعنې هغه خلك چې د اسلام د نوي تعبير لپاره کار کوي هغوئ بايد داسې يو اسلام ايجاد کړي چې خلك ورکې د ټول قرآن په منلو مکلف نه وي.

معاصر امريکايې مفکر او فيلسوف (فرانسيس فوکوياما) او (د تاريخ پای) د کتاب ليکوال هم وايي چې :

((زه نور څخه داسې سبب نه وينم چې خلك دې اسلام ته له يوه نوي شکل ورکولو څخه منع کړي)).

دا يوازې د امريکا رهبران او مفکرين ندي چې د اسلام بدلول غواړي، بلکې د اروپا مشهور شخصيت د فرانسې پخوانی خارجه وزير او بيا صداعظم (نيکولای سرکوزي) هم وايي :

((هغه اسلام چې فرانسه يې غواړي هغه فرانسوي اسلام دی، نه په فرانسه کې اسلام)).

يو بل فرانسوی مفکر (جيل کپيل) چې په ۲۰۰۴ م کال کې يې (د اسلام په زړه کې د جګړې فتنه) په نامه کتاب وليکه، هغه هم په خپل کتاب کې د نوي غربي ډوله اسلام او په هغه کې د يو نوي نسل د روزلو په هکله په خپل کتاب کې ليکلي :

((په اسلامي نړۍ کې يوه اسلامي فتنه (بنسټپالنه) پيدا شوې ده، دغې (فتنې) اروپا ته هم سرايت کړی دی، او لدې فتنې څخه د خلاصون يوائينۍ لار دا ده چې د مسلمانانو يو نوی نسل دې د غربي ډوله فرهنګ په غېږه کې و روزل شي.))

د امريکا مشهور يهودی مفکر (توماس فريدمان) غرب ته توصيه کوي او د اسلام د تبديلولو په هکله داسې ورته وايې :

(c) ketabton.com: The Digital Library

((که غرب غواړي چې له اسلام سره د لښکرو په جګړه کې ښکیل نشي نو د اسلام په خلاف دې په اسلام کې دننه د افکارو جګړه پیل کړي)).

بې شریعته اسلام:

د برتانیې پخواني خارجه وزیر په ۵ / ۱۰ / ۲۰۰۵ م تایخ د (Heritage Foundation) داستراتیژیکو څېړنو مرکز ته د تروریزم (جهاد) په هکله یوه وینا وکړه، هغه په خپله وینا کې وویل :

((په حقیقت کې دا افکار او نظریه ده چې تروریستان یې په خوځښت راوستلي دي. هغه آزادي غوښتونکي حرکتونه چې له دویمې نړیوالې جګړې وروسته په اسلامي نړۍ کې رامنځته شول او د استقلال، مساوات، دوینا د آزادۍ او دیته ورته شعارونه یې درلودل هغه تر ډېره حده د زغملو او ملنو وړ وو، او له ډېرو سره یې جوړه هم وشوه. خو هغه چې په هېڅ صورت ورسره مذاکرات نشي کېدای او د منل کېدو ندي هغه دا دي چې :

اسلامي خلافت دې بېرته اعاده شي.

په اسلامي هېوادونو کې دې شریعت تطبیق شي.

په اسلامي هېوادونو کې د د نارینه وو او ښځو ترمنځ د مساوات نشتوالی ومنل شی.

او په اسلامي نړۍ کې دې د نظر د اظهارولو آزادي سلب شي.

ځکه چې دا هر څه زمونږ د تمدن بنسټونه دي، او د دې اصولو پر سر په هېڅ صورت له چا سره جوړ جاړی نشو کولای)).

د فرانسې اوسنی جمهور رئیس (فرانسوا هولاند) هم په کلکه ددې مخالف دی چې د نړۍ په کوم ځای کې دې شریعت تطبیق شي.

هغه د (مالي) په هېواد کې د (انصارالدین) د مجاهدینو د تنظیم په خلاف چې په هغه هېواد کې د شریعت د تطبیق لپاره راپورته شوي وو د فرانسې د یرغل په ورځ وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

(نړیواله ټولنه په هېڅ صورت او په هېڅ ځای کې د شریعت تطبیق نشي زغملی، او دا هغه موضوع ده چې په قطعي ډول نه وربانديې له چا سره د خبرې امکان شته، او نه له چا سره وربانديې جوړ جاړی کېدی شي.

فکري جګړه او د اسلامي مفاهیمو تحریف:

د غرب سیاسي او فکري رهبرانو دا خبره درك کړې ده چې تر څو مسلمانان پر خپلې اسلامي عقیدې او خپلو اصلي اسلامي مفاهیمو ټینګ ولاړ وي نو تر هغه پورې به د یوه قوي او غالب امت په حیث په نړۍ کې خپل وجود ساتي. او دا ځکه چې د مسلمانانو د قوت اصلي سرچینه د دوئ په عقیده او فکر کې ده. له همدې امله د غرب سیاسي، فکري او نظامي رهبران هڅه کوي تر څو د مسلمانانو نوی نسل د اسلام پر عقیدې او مفاهیمو بې باوره کړي، او په سیستماتیك ډول يې په ذهنونو او زړونو کې غربي مفاهیم ورځای کړي، تر څو د وخت په تېرېدلو پخپله له اسلامه فاصله ونیسي، او د غرب لاره د ځان لپاره د خیر او سعادت لار او غربي معیارونه د ځان لپاره د کمال او پرمختګ معیارونه وګڼي.

امریکایي صهیونست مفکر (توماس فریدمان) پدې هکله وایي: (که غرب غواړي چې له اسلام سره د لښکرو په جګړه کې ښکیل نشي نو د اسلام په خلاف دې په اسلام کې دننه د افکارو جګړې ته ور داخل شي). (اسرائیلی ورځپاڼه یدعوت احرونوت ۲۰۰۳ / ۸ / ۲۰۰۳م).

یو بل امریکایی پوځي او سیاسي مفکر د نږدې ختیځ لپاره د واشنګټن د استراتیژیکو څېړنو پخوانی مدیر او د (تروریزم په خلاف فکري جګړه) د کتاب لیکوال (رابرټ سوتلوف) په خپل کتاب کې امریکاته توصیه کوي او ورته وایي:(امریکا باید په منځني ختیځ او اسلامی نړۍ کې د ځوانانو د عقلونو په راخپلولو او هغوئ ته د امریکا په اړه د یو ښه تصور په ورکولو ترکیز وکړي، او دې هدف ته د رسېدلو لپاره باید له ناپوځي وسائلو لکه مطبوعاتو، راډیوګانو، تلویزونونو، موسیقۍ، تعلیمي مؤسسو، لوبو او امریکا ته د ځوانانو له راغوښتلو څخه کار واخلي، او

(c) ketabton.com: The Digital Library

هڅه دې وکړي چې د اسلامي نړۍ د ځوانانو له زړونو او ذهنونو جهادي روحیه وباسي).

همدارنګه د برتانیې پخواني صداعظم (توني بلیر) هم پدې نظر دی چې باید د مسلمانانو په خلاف دې فکري جګړه وشي، هغه وایي : (که غواړې چې جګړه د دښمن خاورې ته نقل شي ، نو اول دهغوئ (مسمانانو) افکارو او دعوت ته ماتې ورکړئ).

دامریکا پخواني د دفاع د وزیر مرستیال (وولف ویتز) هم د بوش د جګړې له اعلان څخه وروسته وویل : (زمونږ جګړه د فکرونو او عقلونو جګړه ده او ددې لپاره چې تروریزم (جهاد) ته ماتې ورکړو نو باید په فکري جګړه کې کامیاب شو).

د(وولف ویتز) دغه وینا د (بوش) پر هغې وینا تاکید وه چې د سپتمبر د یوولسمې د پېښې له پېښیدو یې وروسته وکړه او ویې ویل : (موږ په بېلابېلو پوځي ، اقتصادي، سیاسي او فکري ډګرونو کې په جګړه مصروف یو).

دبوش د ادارې د دفاع وزیر او پر افغانستان دامریکایې یرغل سمبالوونکی (ډونالډ رامسفیلډ) هم په ۳۰۰۳ م کال کې په خپله یوه وینا کې وویل : (مونږ به فکري جګړه هم کوو لکه څنګه چې پوځي جګړه کوو، او موږ پدې ټینګ ایمان لرو چې زموږ افکار او نظریات بې مثاله دي).

نوموړي زیاته کړه :(زموږ د فکري جګړې هدف د خلکو فکرونه بدلول دي، او پدې لاره کې زموږ کامیابي حتمي ده. موږ باید یوازې پر پوځي جګړې اکتفاء ونه کړو).

د مسلمانانو په خلاف پر فکري جګړې د امریکایانو او برتانویانو تر څنګ د ایټالیې مشران هم ټینګار کوی، پدې اړه د ایټالیې پخواني صدراعظم (برلس کوني) وایي:(معاصر غربي تمدن تر اسلامي تمدنه ډېر غوره او ډېراوچت دی، او لکه څنګه چې زموږ تمدن (کمونیزم) ته ماتې ورکړه، همدارنګه به اسلامي تمدن ته هم ماتې ورکړي).

(c) ketabton.com: The Digital Library

د افغانستان په خلاف د بوش د صلیبي جګړې تر اعلانولو وروسته په اروپا کې د ناټو د پوځي ترون عمومي مشر امریکایي جنرال (کلارك) د مسلمانانو په خلاف د فکري جګړې هدف ښه په رسا ټکو کې بیان کړ، او په ډاګه یې کړه چې د دې جګړې هدف د سپتمبر د پیښې انتقام اخیستل ندي، بلکې په خپله د اسلام تحریف او د امریکا په خوښه اسلام ته د یو نوي شکل ورکول دي، هغه وایي:

(که څوك پدې باور وي چې موږ به له خپلو کورنو د دې لپاره راوتلي یو چې د سپتمبر د یوولسمې د پیښې انتقام واخلو نو هغوئ دې خپل دغه غلط تصور سم کړي، ځکه چې قضیه داسې نده. هغه اساسي قضیه چې موږ د هغې د حل لپاره راوتلي یو هغه په خپله (اسلام) او د هغه تفسیر او تعبیر دی. موږ د دې لپاره راوتلي یو چې دا خبره په یومخیز ډول فیصله کړو چې آیا رښتیا هم اسلام د سولې دین دی لکه څنګه چې خلك ګومان کوي!؟ او که هغه یو داسې دین دی چې خپل پیروان د جهاد په شکل کې تاو تریخوالي ته تشویقوي. وګورئ ! دا یوه ډېره مهمه قضیه ده چې تر یو ملیارد ډېر مسلمانان پدې نړۍ کې اوسېږي او دوئ ټول له خپل دین څخه الهام اخلی. دغه مسلمانان کولی شي چې نړۍ د امن ځای وګرځوي، او هم دا کولی شي چې د نړۍ امن او استقرار لړازندکړي. نو ځکه موږ دا نه غواړو چې اسلام دې خپله ازادي ولري، او مسلمانان دې د دې صلاحیت ولري چې کوم شی (اسلام) دی؟ او کوم شی (اسلام) نه دی؟ نور به موږ د دې فیصله کوو چې کوم شي ته دې اسلاموویل شی).

د جنرال (کلارك) پورتنۍ څرګندونې د ده شخصې نظر ندي، بلکې هغه د اسلام په خلاف د ناټو د هېوادونو او حکومتونو د تفکر حقیقت دي چې د یوه پوځي جنرال په ژبه څرګندېږي.

غرب غواړي اسلام د (وحیې) او (سنت) له چوکاټه وباسي او د بشري عقل او غوښتنو پر بنسټ یې ودروي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرب هم پخپله او هم په اسلامي نړۍ کې د خپلو (سيکولرو) او (ډيموکراټو) ملګرو په توسط هڅه کوي چې د اسلام (قداست) او د هغه د (نه بدلېدلو) اصل له منځه يوسي، او د نورو بشري فلسفو او نظرياتو په څېر داسې يو شی ورځخه جوړ کړي چې هر څوك يې په هغه ډول تعبير او تفسير کړي چې زړه يې غواړي، او هېڅوك بايد دا حق ونه لري چې د بل چا تعبير او تفسير ته غلط ووايي.

غرب په عملي ډول په اسلامي نړۍ کې پراخې هڅې پيل کړي چې د دغه ډول (پيوندي اسلام) په رامنځته کولو کې چې د (روا) او (ناروا) او د(ښه) او (بد) فيصله ورکې د غربې نړۍ په واك کې وي، او په اسلامي نړۍ کې د داسې يو نسل روزنه او پالنه وکړي چې تش په نامه مسلمان وي، خو نور د ژوند په ټولو سياسي، اجتماعي، اقتصادي، فکري، فرهنګي او نورو ډګرونو کې د غرب پر لاره روان وي. دغه نسل به داسې خلك وي چې نه به په عملي ډول اسلام مني، او نه به ورځخه په صراحت سره خپل (ارتداد) ښکاره کوي، د اسلام هر څه ته به د شك په نظر ګوري، خو د غرب په نظرياتو او قوانينو به يې اطمينان حاصلېږي، او هماغه به ورته د پرمختګ لاره ښکاري.

د اسلام د تحريفولو او د هغه په خلاف د فکري جګړې لپاره د غرب وسائل :

غرب او په سر کې يې امريکا د اسلام د تحريف او د هغه په خلاف د فکرې جګړې لپاره بېلابېل وسائل کاروي چې ځينې مهم يې په لاندې ډول دي:

١ – ميډيا او مطبوعات

٢ – تعليم او تربيه

٣ – مالي او پوځي مرستې

۴ – قوانين او سياسې فشارونه

۵-منځلاري او منځلاريتوب

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱ـ مېډيا او مطبوعات:

د اسلام د تحريف او د مسلمانانو د بې لارې کولو لپاره د غرب په لاس کې مېډيا او مطبوعات تر ټولو خطرناکه وسيله ده، ځکه چې غرب کولی شي د دې وسيلې له لارې د مسلمانانو هر فرد ته پداسې شکل خپل پيغام ور ورسوي چې مسلمان به وربانديې پوه هم نشي چې د بل چا پيغام اخلي او د هغه مطابق خپل ژوند عياروي.

د دې لپاره چې غرب خپله فکري جګړه په مؤثر او پراخ ډول د مسلمانو ولسونو په خلاف پرمخ بوځي هڅه کوي د خپل قوي اقتصاد په مټ په اسلامي هېوادونو کې په لسګونو زره د مېډيا کارکوونکي، ژورنالستان، ليکوالان، اديبان، مؤلفين، مفکرين، د پوهنتونو استادان، ايمان خرڅوونکي ملايان او پيران، ممثلين او سينماګران، د کتابونو ناشران او نور هغه عناصر په ډالرو خريداري کړي چې په ډېرې سپين سترګۍ او مکر د دښمن پيغام په آسانه خپل ولس ته رسولی شي.

کله چې امريکا پر افغانستان او عراق تېری وکړ همدغه چاره يې ترسره کړه، او د خپلو ډالرو په زور يې په زرګونو د قلم، فکر او وينا خاوندان د مجاهدينو په خلاف د خپلو يرغلګرو قواوو ترڅنګ ودرول.

کله چې امريکا افغانستان اشغال کړ نو د (سپينې ماڼۍ) د ارتباطاتو مدير (ټاکر اسکيو) د جګړې د فکري اړخ د پرمخ بيولو او د اسلام د مفاهيمو د تحريف لپاره يو مفصل پلان جوړ کړ او د (بوش) ادارې ته يې وړاندې کړ.

(ټاکر اسکيو) د خپل پلان لنډيز سپينې ماڼۍ ته پدې الفاظو کې وړاندې کړی وو: (موږ پيسې لرو، تجربه لرو، افکار او نظريات هم لرو، ځکه خو د امريکا په مقابل کې هڅوك د فکري جګړې په ډګر کې نشي درېدلی).

د (ټاکر اسکيو) د پلان د عملي کولو لپاره امريکا په افغانستان او سيمه کې د فکري بدلون لپاره پراخ پلان تطبيق کړ، او هغه پدې ډول چې د عربي نړۍ لپاره يې د (امريکا غږ د راډيو تلويزون) تر څنګ د (الحرة

(c) ketabton.com: The Digital Library

تلویزون، د (سوا) او (العراق الحُرّ) راډیوګانې جوړې کړې. او د افغانستان او پښتنو لپاره یې هم د (امریکا غږ) تر څنګ د (آشنا تلویزون) د(آزادۍ)، (ډیوه) او (مشال) راډیوګانې هم جوړې کړې.

د یادو شویو لویو او قوي راډیوګانو تر څنګ د امریکا د نړیوالې پراختیاد مؤسسې(USAID) لخوا په افغانستان او سیمه کې ۱۷۰ د (F.M) راډیوګانې هم جوړې شوي. د همدغو راډیوګانو د چلولو لپاره امریکا په زرګونو (لوستي) او یا (نیم لوستي) ځوانان استخدام کړل، او هم یې دغو راډیوګانو ته له ډېرو پخوانیو (کمونستانو)، له غربه له راغلیو (سیکولرانو) او منحرفو (جهادیانو)، (ډیموکراټو اخوانیانو) او د (ماډرن اسلام) له منونکو (فرهنګیانو) څخه (کارپوهان)، (مبصرین) او (فیلسوفان) هم جوړ کړل، چې دغو ټولو بیاحالات د دښمن په ګټه تشریح کړل او د هغه جنایات یې توجیه کړل.

امریکا دغه خلك ښه استعمال کړل، او د دوئ په ژبه یې خلکو ته د هغه اسلام ډنډوره وغړوله چې غرب یې د مسلمانانو لپاره غواړي، او همدغه تجربه یې د اسلامي نړۍ په ټولو هېوادونو کې عملي کړه چې خطرناك او تباه کوونکي نتائج یې ولرل.

خو کله چې تر څوارلس کلنې ناکامې جګړې وروسته امریکایان په دې پوه شول چې په افغانستان کې نور د دوئ پلانونه نه کامیابېږي او ډالر یې هسې بېځایه مصرفېږي نو د جنګې لګښتونو د کمولو تر څنګ یې پر هغو رسنیو او نشراتي مؤسساتو هم خپل لګښتونه ودرول او یا یې کم کړل چې د پوځي اشغال په وخت کې یې د (آزادو رسنیو) په نامه را منځته کړې وې. په دې هکله په 2015/08/24 تاریخ دافغانستان مشهورې انټرنټي وېبپاڼې(نن ټکی آسیا) په دې عنوان چې (**د امریکا په مرستو ولاړې رسنۍ له ګواښ سره مخ دي**) د واشنګټن پوسټ د ورځپاڼې د یوه ځانګړي راپور لنډیز خپور کړ چې ورکې راغلي وو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

((واشنګټن پوسټ ورځپاڼې په یوه مفصل راپور کې له افغانستانه د امریکايي ځواکونو له وتلو سره د هغو رسنیو برخلیك څېړلی چې د امریکا په مالي ملاتړ رامنځ ته شوې دي. د ورځپاڼې په باور دغه امریکايي رسنۍ د امریکایانو له وتلو سره له حیاتي ګواښ سره مخ دي. ورځپاڼه وايي، دغه رسنۍ په یوه «دښمن چاپېریال» کې اوسېږي.

راپور په کابل کې د «نی» خبري ادارې له انګړ څخه پیلېږي. خبریال د «نی» ادارې هغه امنیتي تدابیر بیانوي، چې دغې ادارې له هغې وروسته ونیول، چې د طالبانو له خوا په دې تورنه شوه چې د »امریکایانو د فرهنګي یرغل مرکز» دی. د نی ادارې مالي لګښت امریکایان ورکوي.

کله چې طالبانو پر نی ادارې تور پورې کړ چې ګواکې د امریکایانو کلتوري ګټې پالي، دغې ادارې خپلو کارکوونکو ته ځو ورځې رخصت ورکړ. د ادارې مشر داسې انګېرله چې د طالبانو له خوا به د برید هدف وګرځي. د نی اداره چې پخوا د دارالامان پر عمومي سړك کې وه، له ګواښ وروسته یې ځای هم بدل کړ.

واشنګټن پوسټ لیکي: د طالبانو حکومت له ړنګېدو وروسته امریکایانو ۷،۱۱۰ میلیونه ډالر ولګول، چې په افغانستان کې »ازادې رسنۍ» رامپیاوړې کړي. ورځپاڼه وايي: «د طالبانو د حکومت له نسکورېدو سره په دغه جګړه ځپلي هېواد کې 'ازادو رسنیو' په ډېرې چټکۍ سره وده وکړه .«خو ورځپاڼه دا هم وايي، چې د دغو «ازادو» رسنیو بودیجه او تخنیکي سلاکاران د امریکایانو له خوا ګومارل کېدل. د ورځپاڼې په باور پر افغانستان د امریکا د یرغل له مهمو اهدافو څخه د بیان ازادي وه.

واشنګټن پوسټ په افغانستان کې د امریکا په مالي مرستو ولاړې رسنۍ «خپلواکې» بولي. ورځپاڼه وايي، د طالبانو د حکومت پر مهال خپلواکې رسنۍ فعاله نه وې.

واشنګټن پوسټ وړاندې لیکي: «د امریکا په مالي مرسته د سروې له مخې، نن د سلو شاوخوا ټلویزیونونه او د ۲۵۰ شاوخوا راډیوګانې فعاله

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي. له ۲۰۰ زياتې ورځپاڼې او مجله خپرېږي». د ورځپاڼې په خبره په افغانستان کې دمګړۍ ۳۴ خبري اژانسونه او ۱۷ د ژورناليستانو د روزنې مرکزونه کار کوي. يو له دغو مرکزونو څخه هم نی دی. د واشنګټن پوسټ له نظره، نی د «ازادو رسنيو» د پياوړتيا لپاره هڅې کوي او خپله بوديجه د امريکا د پراختيايي ادارې له خوا ترلاسه کوي.

د راپور ليکوال له نظره اوس دغه رسنۍ، چې خپلواکې ګڼل کېږي، له دې جدي پوښتنې سره مخ دي چې د امريکايانو له وتلو وروسته، چې تمه ده د ۲۰۱۶ تر پايه به ټول امريکايي ځواکونه له افغانستانه وځي، د دغو رسنيو برخليك څه کېږي. دغه «خپلواکې» رسنۍ خپلې بوديجې له امريکانو ترلاسه کوي، اوس چې امريکايان وځي، دوی د بوديجې له نشت سره مخ کېږي.

ورځپاڼه د يوه ژورناليست له خولې ليکي، چې دغه رسنۍ به يا له منځه ځي او يا به محلي ځواکونو او يا هم طالبانو ته تبليغاتي وسيلې ګرځي. د ورځپاڼې په باور، طلوع چې ويل کېږي ډېر کتونکي لري، امريکايانو په لومړي ځل د ۲،۸ ميليونه ډالرو په لګښت پيل کړه. دغه ټلويزيون د حامد کرزي د حکومت پر مهال، کله چې افغان حکومت له امريکايانو سره د امنيتي تړون لاسليك رد کړ، د افغان حکومت پر ضد پراخه تبليغات پيل کړل.

ورځپاڼه د پژواك خبري اژانس په اړه ليکي، چې له امريکايانو څخه خپله بوديجه ترلاسه کوي: «امريکايانو ۵،۲ ميليونه ډالرو ولګول چې د پژواك خبري اژانس پيل کړي. دغه اژانس ۱۲۰ کارمندان لري». د ورځپاڼې په باور، پژواك هم په افغانستان کې مخکښ «خپلواك» اژانس دی، چې اوس هم هره مياشت د امريکا د حکومت له خوا ۱۰،۰۰۰ ډالر ترلاسه کوي.

د ورځپاڼې په خبره، پژواك اژانس اوس کولای شي چې تر يوه بريده خپل لګښت پيدا کړي. د دې ادارې مشر، دانش کروخېل واشنګټن پوسټ ته ويلي چې سږ کال هڅه کوي پر ځان بسيا شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د «سلام وطندار» راډیو مسوول، نجیب الله امیري هم د بودیجې د کمښت له امله خپله اندېښنه څرګندوي، د امریکا ګڼې پروژې سږ کال او یا هم د ۲۰۱۶ تر لومړیو پای ته رسېږي. ډېری راډیوګانې وار له مخه خپل کارمندان له لاسه ورکړي. امیري وایي: «زموږ له اټیا سلنه زیاتې راډیوګانې په ښه مالي وضعیت کې نه دي.»)

په دې اړه په کابل کې د امریکایانو له لوري د «افغانستان د ازادو رسنیو د څار» د ادارې یا «نی» اجرایي رییس عبدالمجیب خلوتګر هم په 2015/09/04 تایخ رسنینو ته وویل چې:((بهرنیان باید پر هغو ژمنو ودرېږي چې د لندن په ناسته کې یې د افغانستان له رسنیو سره کړې وې.

د «نی» مشروویل: «لکه څنګه چې 'نړیوالې ټولنې' په هېواد کې د رسنیو په رامنځ ته کولو کې مهم رول درلود، اوس باید د 'رسنیز کړکېچ' مخنیوی هم وکړي.«

خلوتګر وایي، په تېره یوه نیمه لسیزه کې په افغانستان کې رسنیو بې ساري وده تجربه کړه، مګر اوس له مالي او اقتصادي ستونزو سره لاس او ګرېوان شوي دي. دی زیاتوي، ۷۵ غږیزو، انځوریزو او لیکنیزو رسنیو د اقتصادي ستونزو له امله یا خپرونې ودرولي دي او یا هم ورسره مخ دي.

د «نی» اداره هم چې د بهرنیانو له مرستو خپل لګښتونه پوره کوي وایي، د بهرنیو ځواکونو وتل باید د افغانستان په اړه د «نړیوالې ټولنې» د نه پاملرنې په معنا نه وي)).

۲ــ تعلیم او تربیه :

د تعلیم عملیه او تعلیمي نصاب د نسلونو د جوړولو قالب دی، او قالب چې هر شکل ولري په هغه کې اچول شوی شی به هم په هماغه شکل راوځي. دا نامعقوله ده چې قالب دې مستطیل شکل ولري، خو څوك دې له هغه څخه د دایروي شي د جوړېدلو تمه وکړي. که تعلیمي نظام او نصاب د غرب په خوښه جوړ شوی وي نو په طبیعي ډول به د هغه نصاب

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوستونکي د غرب پر لاره ځي. او که نصاب د اسلام مطابق جوړ شوی وي، نو لوستونکي به يې هم د اسلام پر لاره ځي.

کله چې په ۱۸۸۲م کې مصر د انګريزانو په لاس سقوط وکړ، نو د انګلستان د هغه وخت حکومت د مصر له انګريز حاکم (لارډ کرومر) څخه وغوښتل چې په مصر کې د انګريزي تسلط د ټينګولو لپاره يې چې هر څه ته ضرورت وي د برتانيې له مرکزي حکومت څخه دې يې وغواړي.

خو د دې پر ځای چې (لارډ کرومر) د برتانيې له حکومت څخه پوځي وسائل او پوځونه وغواړي هغه ورڅخه د(تعليم ماهرين) وغوښتل. د برتانيې حکومت د (لارډ کرومر) د غوښتنې په ځواب کې هغه ته (ډوګلاس ډنلوپ) چې د لاهوت (مسيحي دينياتو) دشاهي د فاکولتې فارغ التحصيل مسيحي عالم وو ورولېږه.

(ډوګلاس ډنلوپ) د مصر لپاره داسې يو د تعليم نظام او نصاب جوړ کړ چې هم يې د (الأزهر) د تعليمي او معنوي تأثير مخه ورباندې ونيوله، او هم يې د وخت په تېرېدلو په مصر کې د داسې يو نسل روزنه او پالنه وکړه چې د مصر راتلونکی يې له اسلامه بيګانه او د انګريز په رنګ کې رنګ کړ. او کله چې د مصر تعليمي نصاب سيکولر (بې دينه) شو نو په هغه پسې تقريباً د ټولې عربۍ نړۍ تعليمي نصابونه (سيکولر) شول، او حکومتونه يې هم د غرب پر لاره روان شول چې تر ننه لا هم روان دي.

د دې لپاره چې غرب د ټولې اسلامي نړۍ د هېوادونو په تعليمي نصابونو کې د اسلام تاثير له منځه وړی وي، او يا يې لږ ترلږه کم کړی وي نو د ملګرو ملتو نړيواله مؤسسه يې وکاروله، او په ۱۹۷۷م کال کې د يونسکو (دملګرو ملتو د تعليم او فرهنګ د څانګې) په چوکاټ کې يې يوه تعليمي اداره جوړه کړه چې نوم يې (اسلام او غرب) وو. د دې ادارې مشري په ملګرو ملتو کې د برتانيې پخواني سفير(لارډ کارادون) کوله. دې ادارې ۳۵ غړي لرل چې ۱۰ يې د اسلامي ممالکو د (سيکولرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکومتونو استازي ول او پاتې **۲۵** يې د اسرائيلو او غربي هېوادونو غړي ول.

د (اسلام او غرب) دغې ادارې پدې موضوع کار کاوه چې څنګه په تعليمي نصابونو کې د اديانو ترمنځ په مشترکو نقطو ترکيز وکړي، او په نصابونو کې د داسې مضامينو او مفاهيمو مخنيوی وکړي چې (دين) ورکې د (سلوك) لپاره معيار ټاکل کېږي.

دې ادارې د ټولو اسلامي هېوادونو نصابونه پداسې ډول جوړ کړل چې د اسلام تاثير ورڅخه له منځه يوسي او يا يې تر ممکنه حده کم کړي. او د اسلام په عوض ورکې نور نظريات لکه (قوميت) (وطنيت)،(ژبپالنه) او داسې نور په تعليمي نصابونو کې د ملي ايډيالوژيو په حيث ورشامل کړي.

د دې ادارې د فعاليتونو يو مثال په مصر کې دا وو چې د نصاب تر تبديلۍ دمخه د مصر د نصاب د تاريخ په مضمون کې د (فرعوني تاريخ) برخه يوازې **۷۵** صفحې وه، خو تر تبديلۍ وروسته **۳۱۷** صفحوته پورته شوه.

او همدارنګه تر تبديلۍ دمخه په نصاب کې د اسلامي تاريخ برخه **۲۰۷** صفحې وه ، خو تر تبديلۍ وروسته دغه برخه **۳۵** صفحو ته راکښته شوه.

همدغه فارموله تقريباً په ټولو اسلامي هېوادنو کې تطبيق شوه، ځکه چې د نه تطبيقولو په صورت کې هېوادونه د(يونيسکو) له سازمان څخه وېستل کېدل، او شهادتنامو يې په غربي نړۍ کې خپل (قبوليت) له لاسه ورکاوه.

پورتنيو حقيقتونو ته په پام سره ويلی شو چې رسمي تعليمي نظام په اسلامي نړۍ کې د غرب تر ټولو خطرناکه وسيله ده.او تر څو چې دغه وسيله د غرب په خوښه چلېږي نتائج به يې هم هغه ډول راوځي چې غرب يې غواړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اسلامي نړۍ کې د غرب لپاره د غربي ډوله تعليمي نصاب او نظام د افاديت په اړه د امريکا يو مهم پاليسي جوړوونکى شخصيت دواشنګټن د نړدې ختيځ لپاره دستراتيژيکو مطالعاتو دانسټيټيوټ پخواني مدير (رابرټ سوتلوف) چې د امريکا حکومت ته د اسلامي هېوادونو په اړه پاليسۍ جوړوي او د امريکا د نويو محافظه کارانو (مسيحى افراطيانو) له ډلې څخه دى په اسلامي نړۍ کې د تعليم په اړه وايي :
په عربي او اسلامي نړۍ کې امريکايي تعليمي اداري يوازې د لوړې سويې تعليمي ادرې ندي، بلکې هغه د عربي او اسلامي ټولنو د امريکايي کولو لپاره د امريکا د استراتيژيکې جګړې سرّي (پټ) لښکر دى).
د (رابرټ سوتلوف) دغه امريکايي پټ لښکر رښتيا هم ټوله اسلامي نړۍ له جګړې پرته د امريکا لپاره فتح کړه، ځکه چې دغه تعليمي نظام د مسلمانانو له نويو نسلونو څخه حقيقي اسلام پټ کړ، او د هغه پر ځاى يې داسې يو څه د اسلام په نامه ورته معرفي کړل چې هغه يا اصلاً اسلام ندى، او يا يو تحريف شوى، مسخ شوى او د غرب په خوښه برابر شوى اسلام دى.
غرب د مسلمانانو د تعليمي نصابونو په بدلولو کې د روسانو په څېر له بيړې کار نه اخلي، بلکې د هغه انګريزي متل مطابق چې وايې : (کار په کراره کوه خو پداسې شکل چې تاثير يې يقيني وي) په کراره او تدريج سره د مسلمانانو د تعليم او تربيې نصابونه بدلوي.
غربي استعمارګرو هېوادونو د (يونسيکو) او نورو مؤسساتو په توسط د اسلامي هېوادونو په نصابونو او تعليمي نظام کې څو اساسي تغيرونه راوستل چې ځينې يې په لاندې ډول دي:
١ - په مسلمانو هېوادونو کې د غربي ژبو او ادبياتو خپرول او بيا همدغه ژبې د تعليم او سياست ژبې ګرځول. غرب لدې لارې خپل ټول سياسي، اجتماعي، اخلاقي او فلسفيانه مفاهيم او نظريات د مسلمانانو د نوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نسل مخې ته کېښودل، او نوی نسل یې ورباندی له اسلام، اسلامي تاریخ، اسلامي تمدن او اسلامي ټولنیزو ارزښتونو مصروف کړ، چې په نتیجه کي غربي فرهنګ او معلومات ورته اصل وګرځېدل، او اسلامي معلومات ورته داسې یو څه وګرځېدل چې د دوئ په اند په عملي ژوند او پرمختګ پوري اړه نه لري.

۲ – په نصابونو کې د دیني او اسلامي ټولنیزو مضامینو اندازه لږ کړای شوه، او د هغو پر ځای رسم، هنر، غربي ډوله مدني او اجتماعي زده کړو او د غرب تاریخ او پرمختګونو ته ځای ورکړ شو.

۳ – د ژبې او ادبیاتو کتابونه یې له دیني موادو او مفاهیمو خالي کړل، او دیني مفاهیم یې په بې کیفیته، بې روحه او بې واقعیته شکل یوازې د (دینیاتو) په کتابونو کې محدود کړل.

۴ – له نصابونو څخه داسلام فتوحات، پر نړۍ د اسلامي تمدن احسانونه او د اسلام د مشاهیرو په هکله معلومات لیرې شول، او پر ځای یې د اروپا او امریکا تاریخ، د غرب لشکر کشۍ، د غرب مشاهیر، فیلسوفان، شاعران، مخترعین ، سیاسي مشران او پوځي افسران د مسلمانانو نویو نسلونو ته د (ماډل) په حیث معرفي شول.

د غرب دې ټولو تعلیمي هڅو اسلام په یوه نیمګړې، تحریف شوي او بېرته پاتې شکل نوي نسل ته تقدیم کړ، چې نتیجه یې له اسلام سره د نوي نسل په (بې رغبتۍ) کې راووتله. او دا طبیعي خبره ده چې که یو څوك د یو څه په اړه بې رغبته وي نو ولې به له هغه څخه د دفاع په لار کې قربانۍ ته حاضرېږي؟

امریکا د افغانستان له اشغالولو وروسته همدغه ټولې کړنې په افغانستان کې هم ترسره کړې، خو د ډېر تأسف ځای دا دې چې امریکا او غرب خپل تعلیمي او فکري جنایات دلته د هغو خلکو په توسط تر سره کړل چې یو وخت یې ځانونه مجاهدین، اخوانیان، اسلامي فرهنګیان او د (نړیوال اسلامي حرکت!!!؟) منسوبین ګڼل، خو نن د همدغو جنایت کارو نومونه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مؤلفينو، مشاورينو او د تعليمي نصاب د پروژې د مشرانو په حيث د هغو کتابونو پر پښتيو ليکل شوي چې د (نبراسکا) د امريکايي پوهنتون تر څارنې لاندې جوړ شوي، د (USAID) لخوا يې بوديجه برابره شوي، او د (آيساف) له لوري چاپ شوي، او د تعليم او تربيې په اختيار کې ورکړل شوي دي.

دغه خلك بنايي د خلکو په سترګو کې خاورې واچوي او و وايي چې يو عصري متوازن او له اسلام سره برابر نصاب يې جوړ کړی دی، خو دوئ په حقيقت کې هغه نصاب جوړ کړی چې د صليبي جګړې اعلانوونکي (جورج بوش) هغه خپل ملت ته په افغانستان کې د خپلې يوې بريا په حيث اعلان کړ او ويې ويل:

"And before the end of the year, we'll have sent almost 10 million of them [that is, new textbooks] to the children of Afghanistan. These textbooks will teach tolerance and respect for human dignity ***instead of indoctrinating students with fanaticism and bigotry***."

– George W. Bush, "Weekly Radio Address," March 16, 2002

(دکال تر ختمېدلو مخکې به موږ د افغانستان ماشومانو ته تقريباً لس مليونه درسي کتابونه ورلېږلي وي. دغه کتابونه به هغوئ ته (د نورو په مقابل کې) زغم او د توندلاريتوب او تعصب پر ځای د انساني کرامت احترام ورزده کوي).

دا خو لا د هغه نصاب اړه خبره وه چې امريکا په اول ځل د (کرزي) حکومت ته تيار کړی وو او ډېرې تبديلۍ يې لا ورکې نه وې راوستلې. تر هغه وروسته افغاني نصاب دوه ځله بيا د امريکايي مشاورينو تر څارنې لاندې د اسلامي او جهادي مفاهيمو له مفرداتو او تاثيراتو څخه محروم شو، او پر ځای يې د غربي فرهنګ تاثيرات او مفاهيم ورکې ځای پر ځای شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳–قوانين او سياسي فشارونه :

د ريښتني اسلام په خلاف د غرب د فکرې جګړې له وسائلو څخه بله مهمه وسيله د اسلام ضد قوانين دي چې د اساسي، مدني، جزايي او نورو قوانينو په شکل کې د مستبدو او (سيکولرو) حکومتونو له لوري پر مسلمانانو د زور، زندان او تزوير په وسيله عملي کېږي.

په اوسني وخت کې تقريباً د ټولو اسلامي ممالکو اساسي، مدني، عدلي او قضايي قوانين د غرب د مشاورينو او متخصصينو له لوري داسې جوړ شوي چې بايد د اسلامي شريعت تطبيق ته ورکې هېڅ ځای نه وي. او که چېري کوم حکم او يا کومه ماده يې تصادفاً له شريعت سره موافقت هم ولري، نو هغه هم بايد په بېلابېلو بهانو غير فعاله شي.

د اسلامي نړۍ د ټولو حکومتونو په قوانينو کې د غرب له لوري د(بشر د حقوقو د نړيوالې اعلاميې) منل ضروري ګڼل شوي دي. نه يوازې دا چې د دې کفري اعلاميې منل ورکې ضروري ګڼل شوي، بلکې د هغې د تفسير او تعبير حق هم ورڅخه د دې لپاره اخيستل شوي چې هسې نه چې دغه هېوادونه د بشر د حقوقو اعلاميه او د ملګرو ملتو نړيوال ميثاق او يا د هغو ځينې مادې د اسلام مطابق تفسير او تعبير کړي. همدغه حکم د بشري حقوقو د نړيوالې اعلاميې په **۲۹** مه ماده کې داسې ذکر شوي دی :

((په هېڅ ډول شرائطو کې روا نه ده چې د بشر له حقوقو سره دې پداسې ډول چلند وشي چې د ملل متحد له اصولو او اهدافو سره تضاد ولري)).

غربي هېوادونو او امريکا د اسلامي نړۍ له حکومتونو سره د تعامل داسې معيارونه ټاکلي او حکومتونه يې د هغو په رعايتولو ملکف کړي چې د دغو هېوادونو ټول سياسي، اقتصادي، تعليمي ، فرهنګي او پوځې قوانين بايد د غرب له خوښې سره سم وي، او که چېري دغه قوانين هغه ډول نه وي چې غرب يې غواړي نو بيا له ډول ډول سياسي، اقتصاد، تعليمي فرهنګي او پوځي بنديزونو او سزاګانو سره مخ کېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه بله خطرناکه حربه چې امریکا یې په اسلامي هېوادونو کې د خپلو فشارونو په سلسله کې کاروي هغه د (مذهبي آزادۍ) په نوم کفري ډلو او ادیانو ته د قانوني فعالیت د زمینې تضمینول دي.
امریکا د دیني پلورالیزم (دیني تعدد ګرایۍ) د اصل په تحمیلولو د اسلامي نړۍ پر حکومتونو فشارونه راوړي ترڅو د هېوادونو دروازې د هر ډول کفري دعوت پر مخ خلاصې پرېږدي، او له حقیقي اسلامه پرته د بل هېچا پر دعوت او فعالیت دې بندیز نه وي.
امریکا او نورو غربي هېوادونو پدې ډول په اسلامي هېوادونو کې په قانوني ډول د (تنصیر) لپاره لاره برابره کړې ده، او دا کار د امریکا د خارجه پالیسۍ په اولویاتو کې ځای لري.
د (دیني ازادۍ) په نامه د امریکا د خارجه چارود وزارت له لوري ۷ نمبر راپور په ۸ / ۱۱ / ۲۰۰۵ تاریخ د څېړنې لپاره دامریکا کانګرس ته وړاندې شو، او په هغه کې په ډېرو عربي او اسلامي هېوادونو کې د (دیني آزادۍ) له نشتوالي شکایت شوي وو، د دې راپور اساسې ټکي په لاندې ډول ول :
۱ – د امریکا متحده ایالات نور د (دیني آزادۍ) قضیه د دولتونو له داخلي چارو څخه نه ګڼي، بلکې هغې ته نور د نړیوالو چارو په سترګه ګوري). یعني دا چې به نور په اسلامي نړۍ کې داسې عملي کېږي لکه نور بین المللي قوانین چې عملي کېږي.
۲ – د امریکا متحده ایالات به نور د (دیني آزادۍ) قضیې ته یوازې د یوې نظریې په نظر نه ګوري او د هغې د عملي کولو لپاره په سپارښتنو اکتفا نه کوي، بلکې د هغې د رعایتولو لپاره به نورو دولتونو ته اوامر صادروي، او پدې لاره کې به د مشوقاتو له ورکولو او د فشارونو له واردولو څخه کار اخلي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳ - له (دينې آزادۍ) څخه مقصد په مطلق ډول د خلكو آزاد پرېښودل دي، ترڅو هر څوک چې په اسلامي نړۍ کې بل هر دين اختيارول غواړي اختيار يې کړای شي.

د همدغو يادو شويو قوانينو او فشارونو له امله په افغانستان کې د امريکا له لوري جوړې شوې ادراې هېڅکه ونه کولی شول چې له اسلام څخه (مرتد) شويو خلکو ته سزا ورکړي، او يا په افغانستان کې د (نصرانيت)، (بهائيت) او نور باطلو نظرياتو د خپرېدو مخنيوی وکړي. ځکه چې د افغانستان اوسنی اساسي قانون د بشر د حقوقو نړيواله اعلاميه رعايتوي، او د همدې اساسي قانون په اوومه ماده کې داسې راغلي:(دولت د ملګرو ملتونو د منشور، د بين الدول معاهدو، د نړيوالو ميثاقونو چې افغانستان له هغو سره تړاو لري او د بشري حقوقو د نړيوالې اعلاميې رعايت کوي).

او د بشري حقوقو د نړيوالې اعلاميې په اته لسمه ماده کې په صراحت سره هر چاته په خپله خوښه د(دين د انتخاب) په هکله داسې راغلي دي:((هر انسان د فکر د آزادۍ او د دين د انتخاب له حق څخه برخمن دی، او همدا حق د دين او د عقيدې تبليغ ، د ډله ييزو ښوونو او رسنيو له لارې د نظر اظهار او همدا ډول د شعائرو سرّي او علني تر سره کولو او له هغو څخه حفاظت ته هم شامل دی)).

همدارنګه همدغه د (ارتداد حق) د بشر د حقوقو د نړيوالې اعلاميې په نولسمه ماده کې هم په صراحت سره داسې ذکر شويدي :((هر انسان د نظر او خپل ليدلوري د آزادۍ له حق څخه برخمن دی. دغه حق ديته هم شامل دي چې څوک دې د بل چا افکار او نظريات د بل چا له مداخلې پرته ومني. او هم کولی شي خپل افکار او نظريات په هرې ممکنې وسيلې له هر جغرافيوي قيد او بند پرته تر لاسه او نشر کړي)).

پورتنيو حقايقو ته په پام سره ويلي شو چې په اسلامي هېوادونو کې د غربي ډوله قوانينو عملي کېدل د اسلام په خلاف د فکري او قضايي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جګړې او د هغه د تحریف تر ټولو خطرناکه وسله ده. او همدغې وسیلې اسلام دخلکو له عملي ژوند څخه لیرې کړی او خلکو ته یې داسې ورمعرفي کړی چې اسلام یوازې یو څه تصورات، عبادتونه او دعاګانې دي او بس، چې نه نظام لري، نه قوانین لري او نه هم د بشریت د چارو د سمبالولو وړتیا لري. او که یو څه قواعد او ضوابط ورکې شته هم نو هغه د ډېرې پخوا زمانې لپاره وو چې اوس د تطبیق وړتیا نه لري.

خو که مسلمانان راپورته کېږي او په عملي ډول دا ثابتوي چې شریعت اوس هم د بشریت د چارو د سمبالولو او هم د تطبیقېدلو وړتیا لري، نو غرب او امریکا یې بیا ځواب د زور په استعمال، د بمونو په اورولو، په زندانونوکې د مسلمانو مبارزینو د ورغورځولو او د مسلمانانو د هېوادونو په اشغالولو ورکوي.

بله تر ټولو خطرناکه وسیله چې غرب یې د اسلام د تحریفولو او له غربي ارزښتونو سره د همرنګه کولو لپاره په ټوله نړۍ او په خاص ډول په اسلامي نړۍ کې په کار اچوي هغه د منځلاري اسلام په نامه د یوه نوي دین رامنځته کول دي. دا چې دغه دسیسه ډېره لویه او تأثیرات یې پر معاصرې اسلامي نړۍ ډېر پراخ دي نو مناسبه مو وګڼله چې د دې فتنې په اړه په یو څه زیات تفصیل سره تر را روان ځانګړي عنوان لاندې له لوستونکو سره خبره شریکه کړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غرب له نظره منځلاری اسلام څه شی او منځلاري مسلمانان څوک دي؟

د اسلام په خلا ف د غرب په اوسنۍ رواني پوځي او عقيدوي جګړې کې د غـرب او د هغـه د ملګـرو فکـري مراکـز او تبليغـاتي او نشـراتي وسـائل د (معتـدل اسلام)، (معتدلو مسـلمانانو) (بنسـټ پـالي اسـلام) او (بنسـټپالو مسلمانانو) اصطلاحات ډېر ډېر کاروي چې د دغې ډېرې کـاروني لـه امله يـې دغـو اصـطلاحاتو د اسـلامي نـړۍ د ځينـي سياسـي او فکـري کړيـو پـه (فکري ادبياتو) کې هم ځای مونـدلی دی، او د غـرب لـه لـوري هڅـه کېـږي چې دغـې نـوې ايجـاد شـوې اصـطلاح (معتـدل اسـلام) تـه د مسـلمانانو پـه ټولنه کې د يوه دين او يوه حقيقت بڼه ورکړي، او د مسـلمانانو نـوی نسـل او راتلـونکي نسـلونه يـې د يـوې (عقيـدې) پـه حيـث ومنـي، او د هغـې پـر بنسـټ د (حقيقـي اسـلام) او (ريښـتينيو اسـلامي ارزښـتونو) پـه اړه موقـف ونيسي، او بيا د همدغه نوي جوړ شوي ديـن (معتـدل اسـلام) پـر اسـاس پـه مسلمانو هېوادونو کې حکومتونه، نظامونه، قوانين، د روا او ناروا او ښـه او بد معيارونه او له نړيوالو سره د روابطو کيفيت وټاکي، او هـم د همدغـه نوي دين (معتدل اسلام) په حدودو کې د مسلمانانو ژوند تنظيم کړي.

دا چې د دغـه نـوي ديـن (معتـدل اسـلام) حقيقـت څـه شـی دی؟ د چـا لخـوا رامنځتـه کېـږي، ارزښـتونه او معيـارونـه يـې څـوك ورتـه ټـاکي، لـه حقيقـي اسلام سره يې تعامل څه دی؟ کومو اهدافو او مقاصدو تـه د رسـېدو لپـاره رامنځتـه کېـږي؟ د رامنځتـه کېـدلو لپـاره يـې لـه کومـو ډلـو، جهتونـو، اشخاصو، فکري مکاتبو، څېړنيزو مراکزو او مادي او معنوي وسـائلو کـار اخيستل کېږي؟ او هم دا چې څنګه د دغه ډول يوه (نـوي ديـن) د رامنځتـه کولو لپاره د نړۍ په ډېرو هېواد ونو کې پـه يـوه وخـت هـم مهالـه فعاليتونـه روان دي؟ او په افغانستان کې د دغـه (نوي دين) د رامنځته کولو لپـاره لـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا څخه په څه ډول کار اخیستل کېږي؟ او څوك ورکې په ارادي او غیر ارادي ډول استعمالیږی؟ او دغو هڅو دامریکا له لوري د افغانستان داشغال په وخت څومره زور اخیستی؟ او پایلې به یې په افغانستان کې د (اسلام) او (افغان ولس) په راتلونکي څه وي؟ او بالآخره د دغې واردې شوې منفي پدیدې د رامنځته کېدلو مخنیوی به څوك او څنګه کوي؟ دا ټولې هغه پوښتنې دي چې پدې لیکنه کې به یې تر یوه حده د ځوابولو هڅه وکړو.

منځلاری اسلام او تاریخ:

د اسلام پېژندنې ټول علماء او مؤرخین چې که هغوئ مسلمانان دي او که نامسلمان مستشرقین (ختیځ پوهان) دي ټول سره پدې اتفاق لري چې اسلام همدا یوازې یو اسلام دی. تر اوسه په تاریخ کې په هېڅ ځای کې چا د (معتدل اسلام) او (بنسټ پالي اسلام) نوم ندی کارولی. په تاریخي لحاظ د(معتدل اسلام) نوم هېڅ سابقه نه لري. البته د اسلام د (فقهي او اجتهادي فهم) له مخې د اسلامي فقهي مذاهبو په نامه نورې تسمیې شته لکه حنفي، شافعي، حنبلي، مالکي، ظاهري او نور مذاهب لکه د امام سفیان ثوري، امام اوزاعي او نورو امامانو مذهبونه چې اوس یې پیروان نشته خو یو وخت یې خپل امامان او پیروان درلودل.
اسلام ته د منسوبو ځینې نورو طائفو او مذاهبو نومونه هم د اسلام په تاریخ کې یاد شوي چې د اسلام له حقیقي فهم څخه د انحراف له امله منحرفې، مبتدعې، خرافاتي او یا د ګمراه طائفو په نامه یادیږي لکه خوارج، روافض، قدریه، مرجئه، معتزله او نور چې د اسلامي تاریخ په بېلابېلو وختونو کې راپیدا شوي، تر یوه وخته یې دوام کړی، او بیا ورسته یا له منځه تللې او یا یې بڼه بدله کړې او له نورو سره یوځای شوې دي، خو د (معتدل اسلام) په نامه (فکر) او (مذهب) د اسلام په سیاسي او فقهي تاریخ کې سابقه نه لري، او د فرقو او مذاهبو په کتابونو کې یې په هېڅ ځای څرك نه ترسترګو کیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

منځلاري اسلام یو امریکایي ایجاد دی:

غرب د تل لپاره د شرق په خلاف او بیا په خاص ډول د اسلام په خلاف په جګړه کې پاتې شوی، او د توسعه غوښتنې د روحیې په لړلو سره یې د شرق په خلاف لښکرې راوپستلې دي چې د مقدوني سکندر لښکرکشي، د مدیترانې په شرقي او جنوبي ساحلونو کې د آسیاسي او افریقایي سیمو د نیولو لپاره د رومیانو لښکرکشي، صلیبي جګړې، استعماري جګړې او د اسلامي نړۍ په خلاف روانې اوسنۍ جګړې یې بېلابېل مثالونه دي.

د تاریخ په اوږدو کې د اسلام په خلاف جګړې د جنګېزیانو، هسپانویانو، فرانسویانو، هالنډیانو، پرتګالیانو، انګریزانو، ایټالیایانو او روسانو له لوري په لاره اچول شوي دي. په دغو ټولو جګړو کې مسلمانان تل د عقیدې لپاره جنګېدلي دي، او دښمن هم د دوئ قوت د دوئ له عقیدې ګڼلی دی.

کله چې د شلمې میلادي پېړۍ په اولاټلو کې د انګریزانو د امپراتورۍ زوال پیل شو او تر دویمې نړیوالې جګړې وروسته یې خپل د استعمار خلافت او د غربي نړۍ قیادت امریکا ته ور پرېښود نو امریکا داسې لارې چارې ولټولې چې د هغو په وسیله پر ټولې نړۍ لاس برې شي، هېڅوک یې مخې ته ونه درېدلی شي، او د نړۍ سیاسي، اقتصادي، فکري او ټولنیز وضعیت دې په هغه ډول عیار شي چې امریکا یې غواړي.

دې لوی نړیوال هدف ته د رسېدلو لپاره امریکایانو نه یوازې دا چې په پوځي او اقتصادي لحاظ ځان پیاوړی کړ بلکه د (فکر) او (ستراتیژۍ جوړولو) په ډګرونو کې یې هم د Think Tanks په نامه د تفکیر، تحلیل، پلان جوړونې او په نړۍ کې د ولسونو او نظامونو پر وضعیتونو او احوالو د ځان خبرولو په مقصد د ستراتېژیکو مطالعاتو قوي مراکز رامنځته کړل، دغو مراکزو امریکا ته د ژوند په بېلابېلو اړخونو کې څېړنې وکړې او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

تطبيق وړ پلانونه يې ورته جوړ کړل، او د امريکا لپاره يې په نړۍ کې ډېر هغه کارونه اسانه کړل چې پخوا به انګريزانو په ډېرې سختۍ ترسره کول.

د هغو لويو کارونو په سلسله کې چې امريکا د تفکير د دغو مراکزو Think Tanks د څېړنو او مسلسل کار په نتيجه کې ترسره کړل يو يې هم د شوروي اتحاد ماتول او د نړۍ يوقطبه کول وو. د شوروي اتحاد ترماتېدلو وروسته امريکا لومړی د نوي نړيوال نظام new world order او بيا وروسته د نړيوالتوب globalization د نظريې د عملي کولو تر عنوان لاندې د نړۍ د لاندې کولو هڅې پيل کړې.

دا چې د اسلامي نړۍ ډېر هېوادونه لاله وړاندې امريکا تر خپل تأثير لاندې راوستلي وو او په دغو هېوادونو کې يې غرب پلوي او يا مستبد رژيمونه پر مسلمانانو مسلط کړي وو، نو د شوروي د ماتېدلو او د افغانانو د جهاد د افاديت په ظاهرېدلو په مسلمانو هېوادونو کې هم د غرب له سياسي، فکري، پوځي او اقتصادي تسلط څخه د ځان آزادولو روحيه راپورته شوه، او په مسلمانو ټولنو کې د غرب د هڅو او استعماري سياستونو په خلاف سياسي او ديني شعور ځپاندشو، او مسلمانانو بېرته خپلو اصولو او خپل دين ته رجوع پيل کړه. او لکه څنګه يې چې د شوروي (کمونيزم) ته د کفر او الحاد په نظر کتل همداسې يې د غرب (ليبراليزم)، (ديموکراسۍ) او لدې دواړو څخه په مسلمانو هېوادونو کې را زېږېدلی (سيکولريزم) هم (کفر) وباله، او له هغه څخه يې د نجات موندلو په هدف فعاليت ته مخه کړه، چې دغې فعاليت ته امريکا د (بنسټپالنې) نوم ورکړ.

د شوروي اتحاد او د کمونيزم تر له منځه تللو وروسته امريکا وليدل چې (چين) له امريکا سره د دښمنۍ روحيه نه لري، بلکه د سياسي، فرهنګي او اقتصادي مشترکاتو له امله د وخت په تېرېدلو نور هم ورسره نږدې کېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اروپا لا له پخوا له امریکا سره د (ناټو) په تړون کې شامله او په هر څه کې د هغې پر لاره روانه ده.

هند هم د لوی نفوس په لرلو په شرق کې د امریکا د ملګرتیا لاره نیولې او په آسیا کې یې د تر ټولو لویې دیموکراسۍ په حیث تبارز کړی او له امریکا سره د دښمنۍ او مخالفت لپاره څه نه لري.

د نړۍ نور واړه واړه تمدونونه او دینونه هم له امریکا سره فکري او سیاسي پیوندونه لري.

امریکا ولیدل چې یوازې اسلام دی چې نه د امریکا تسلط مني، نه یې دیموکراسي او لیبرال تمدن مني، نه یې د کپټالیزم اقتصادي نظام مني، او نه یې پر خپله خاوره پوځي شتون، لښکرې او د هغې ملګري نظامونه مني. نو هماغه وو چې (اسلام) ورته د یوازیني ریښتني دښمن په حیث ښکاره شو او د هغه په خلاف یې یوه هراړخیزه جګړه پیل کړه. او د دې لپاره چې په اسلامي نړۍ کې یې د اسلام په خلاف جګړه د یوې برخې مسلمانانو په لاس روانه کړې وي نو ریښتینی اسلام یې د بنسټپال اسلام (Radical Islam) په نامه یاد کړ، او د خپلو سیکولرو پلویانو لپاره یې یو بل اسلام چې تعریف او تفصیلات به په راتلونکو کرښو کې ذکر شي د (Moderate Islam) معتدل اسلام په نامه رامنځته کړ، او د اسلام په خلاف یې خپله جګړه تر دې شعار لاندې په لاره واچوله چې. Islam is the (problem and the moderate Islam is the solution) (پخپله اسلام ستونزه ده، او معتدل اسلام د دې ستونزې حل) .

د امریکا او غرب فکري مراکز او د منځلاري اسلام د تولید پروسه:

په غرب او بیا په خاص ډول په امریکا کې (فکري مؤسسې) یا (فکري مراکز) چې غربیان یې Think tanks بولي د یولوی او مؤثر قوت د منابعو په حیث پېژندل کېږي، او دا ځکه چې همدغه (فکري مراکز) په غربي هېوادونو کې د پوځي او دفاعي قوت، اقتصاد، صنعت، تجارت،

(c) ketabton.com: The Digital Library

خارجي روابطو او ډپلوماسۍ او د هیوادونو او ولسونو د تقویه کولو او کمزوري کولو د چارو لپاره مهم او د تطبیق وړ پلانونه جوړوي، څېړنې ترسره کوي، او د حکومتونو او لویو کمپنیو لارښوونه کوي.
د فکري مؤسساتو Think tanksهمدې موثریت ته په پام سره یوازې د امریکا لپاره ۴۵۰۰ لویې او وړې فکري مؤسسي کار کوي چې ۲۰۰۰ یې د امریکا په داخل او ۲۵۰۰ یې له امریکا د باندې په نورو هېوادونو کې په څېړنو بوختې دي، او په خپل فعالیت په امریکا کې پالیسي جوړوونکو، سیاسي او نشراتي ادارو ته د نړۍ په مهمو مسائلو او موضوعاتو کې دقیقې څېړنې وړاندې کوي، او هغه لارې چارې ورښیي چې د نړۍ له قضایاوو سره مناسب تعامل پرې خپل کړي. [1]
دغه فکري مراکز په اروپا او امریکا کې د مسلمانانو او اسلامي نړۍ د دیني، فکري، سیاسي، پوځي، اقتصادی او اجتماعي وضعیتونو په اړه هم پراخې او ژورې څېړنې کوي . غرب د دې څېړنو او سروې ګانو له لارې ځانته د مسلمانانو او اسلامي هېوادونو ترمنځ فکري، مذهبي او سیاسي اختلافات معلوموي، مسلمانان په دقیق ډول (صف بندي) کوي، او بیا د دغې دقیقې صف بندۍ په رڼا کې د هغوئ له منځه خپل ځان ته دوستان او دښمنان تشخیصوي، او له دوستانو سره د دوستۍ او له دښمنانو سره د دښمنۍ لپاره تګلارې او د تطبیق وړ استراتېژۍ ورته وضع کوي، او د خپلو حکومتونو او کمپنیو په اختیار کې یې ورکوي.
د اسلامي نړۍ په اړه د غرب فکري مراکز (Think tanks) په مجموع کې پر دوه ډلو تقسیمېږي چې یوه ډله یې پداسې استراتېژیو او تکنیکونو کار کوي چې څنګه مسلمانانو ته له غرب سره پیوند ورکړي، او څنګه یې د معتدلو مسلمانانو په نامه له غرب سره همکارۍ ته ور وبولي. دغه ډله مراکز د غرب او مسلمانانو ترمنځ د ډیالوګ (خبرو اترو) کنفرانسونه،

---

[1]– طروحة راند

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمينارونه، اداري او ښوونيز ورکشاپونه جوړوي، او د دې لپاره زمينه سازي کوي چې څنګه د دوئ په اصطلاح (منځلاري اسلامي حرکتونه) او (احزاب) د مسلمانو هېوادونو په حکومتونو کې پدې شرط ورشريك کړي چې د دې شراکت په بدل کې به د (حقيقي اسلام) ثوابت تحريفوي او تأويلوي، د جهاد په خلاف به منفي دريځ نيسي، او په خپلو هېوادونو کې به د ديموکراسۍ په نظام کې کار کوي، او د شريعت له نافذولو به تېرېږي، چې دغه ډول اسلامي تنظيمونه او احزاب هغه دي چې د (منځلارو اسلامي تنظيمونو) په نامه په مصر، تونس، ترکيه، پاکستان، افغانستان او ځينې نورو هېوادونو کې له غرب پلوو حکوتونو سره يو ځای کار کوي. د دغه ډول فعاليت ترشا د کارنيګي مرکز (Carnegie center) د (سابان مرکز) او د بروکينګز انسټيټيوټ (Brookings institute) او دوئ ته ورته نور فکري مراکز ولاړ دي.

او دويمه ډله مراکز بيا پر دې کار کوي چې څنګه د مسلمانانو د مادي او معنوي قوت سرچينې ور وچې کړي، مسلمانان د آزادۍ او استقلاليت له احساسه او د مقاومت له توانايۍ بې برخې کړي، او د مسلمانانو راتلونکي نسلونه پر هغه لاره روان کړي چې غرب او د هغه په رأس کې امريکا يې غواړي. د دغه ډول فکري مراکزو په رأس کې د هېرټېج فاونډيشن (The Heritage Foundation) رانډ کارپوريشن (RAND Corporation) او نور مراکز ولاړ دي.

په لاندې لست کې د امريکا او برتانيې د څو مشهورو فکري مراکزو نومونه ليکو چې د هغه له منځه به د (رنډ کارپوريشن) په اړه تفصيلي معلومات وليکو، ځکه چې دې فکري مرکز د (معتدل اسلام) د رامنځته کولو لپاره په ۲۱۷ صفحو کې يوه تفصيلي څېړنه د Building Moderate Muslim networks (د معتدلو مسلمانانو د نړيوالو شبکو جوړول) په نامه خپره کړې ده، او په هغې څېړنه کې يې غرب او په خاص

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډول امريکا ته په نړۍ کې د (معتدل اسلام) د خپرولو لارې چارې ورښوودلې دي.

مشهور امريکايي فکري مراکز:

- American Iranian Council
- Atlantic Council of the United States
- Brookings Institution
- Carnegie Endowment for International Peace
- Center for Advanced Defense Studies
- Center for Global Development
- Center for Strategic and International Studies
- Council on Foreign Relations
- International Center for Research on Women
- The Nixon Center
- New America Foundation
- RAND Corporation
- Resources for the Future
- Urban Institute
- Project for the New American Century
- The Claremont Institute
- American Enterprise Institute
- Heritage Foundation
- American Enterprise Institute
- Center for Security Policy
- Claremont Institute
- Committee on the Present Danger
- Foreign Policy Research Institute
- Heritage Foundation
- Hoover Institution
- Hudson Institute

(c) ketabton.com: The Digital Library

- **Manhattan Institute**
- **Middle East Forum**
- **National Center for Policy Analysis**
- **Project for the New American Century**
- **Center for American Progress**
- **Center for Defense Information**
- **Center for Economic and Policy Research**
- **Center for Progressive Reform**
- **The Century Foundation**
- **Economic Policy Institute**
- **Institute for Policy Studies**
- **Progressive Policy Institute**
- **Roosevelt Institution**
- **Cato Institute**
- **Foundation for Rational Economics and Education**
- **Progress and Freedom Foundation**
- **Reason Foundation**

مشهور برتانوي فکري مراکز:

- Adam Smith Institute
- Africa Research Institute
- British Future
- Centre for the Analysis of Social Exclusion
-
- The Centre for Cross Border Studies
- Centre for Defence and International Security Studies
- Centre for Policy Studies
- Centre for Strategic Research and Analysis (CESRAN)
- City Mayors Foundation
- Commonwealth Policy Studies Unit

(c) ketabton.com: The Digital Library

- Cordoba Foundation
- European Council on Foreign Relations
- Foreign Policy Centre
- Institute for Jewish Policy Research
- Institute for Strategic Dialogue
-
- International Institute for Strategic Studies
- Overseas Development Institute
- Oxford Research Group
- RAND Europe (an independent division of the RAND Corporation)
- Resolution Foundation
- Royal Air Force Centre for Air Power Studies
- Royal Institute of Public Administration (defunct)
- Royal United Services Institute for Defence and Security Studies
-
- The Intergenerational Foundation

د يادولو ده چې دا يوازې امريكا او برتانيا ندي چې دغه ډول فكري او د استراتېژيكو څېړنو مراكز لري، بلكې ټول اروپايي هېوادونه، استراليا او روسيه هم همدغه ډول لوی او قوي مراكز لري.

رانډكارپورېشن څه ډول مركز دی، او تر اوسه يې د اسلامي نړۍ او مسلمانانو په خلاف څه كړي دي؟

د رانډ كارپوريشن RAND Corporation تحقيقاتي مركز د اسلامی نړۍ، اسلام او مسلمانانو په خلاف تر ټولو خطرناكې څېړنې ترسره كړې دي. د دې مركز د تحقيقاتو په نتيجه د اسلامي نړۍ او خپله د اسلام د دين په اړه د امريكا د خطرناكو اقداماتو تأثيرات به تر ډېره وخته پورې د مسلمانانو په فكري، عقيدوي، اجتماعي او سياسي ژوند كې پاتې وي.

د (رانډ كارپوريشن) د څېړنيز مركز د ۱۹۴۵م كال د اكتوبر د مياشتې په اول تاريخ په دويمې نړيوالې جګړې كې د امريكا د پوځ او د هوائي ځواك

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ستر قومندان (جنرال آرنولډ) له لوري د امريکا د (کالفورنيا) په ايالت کې تأسيس شو. جنرال ارنولډ چې کله وليدل چې امريکا دخپلې پرمختللې ټکنالوژۍ او اټوم بم په زور جاپان مات کړ او دويمې نړيوالې جګړې ته يې د پای ټکی کېښود نو عملاً دا ورمعلومه شوه چې عملي څېړنې او پرمختللې ټکنالوژي د غلبې له مهمو عواملو څخه دي، نو هماغه وو چې د جګړې تر ختمېدولو دوه مياشتې وروسته يې د (ډوګلاس) د الوتکو جوړولو د کمپنۍ له مشرانو سره د (کاليفورنيا) په ايالت کې د علمي څېړنو د يو خاص څېړنيز مرکز پر جوړولو مجلس وکړ او په نتيجه کې دواړو اړخونو د (رنډ کارپوريشن) پر جوړولو موافقه وکړه.
رانډ کارپوريشن په همدې کال کې د امريکا د هغه وخت د هوايي قواوو د رئيس ارکان د معاون (جنرال ليمای) تر سرپرستۍ لاندې د امريکا د هوايي قوت د لاتور پياوړي کولو لپاره په څېړنو پيل وکړ. دوه کاله وروسته (رانډ کارپوريشن) په پوره استقلاليت د کار کولو په مقصد د امريکا د هوايي قواوو د اداري د فيصلې پر اساس د (ډوګلاس) له کمپنۍ څخه جلا شو او په مستقل ډول يې په همدې (کاليفورنيا) کې د يو غير انتفاعي تحقيقاتي مرکز په حيث خپل کار ته دوام ورکړ. په همدې ۱۹۴۷م کال د (فورډ) مؤسسې چې د (فورډ) د موټر جوړولو د کمپنۍ اړوند وه (رانډ کارپريشن) ته يو ميليون ډالر عطيه ورکړه تر څو (رانډ) ورباندې پر خپلو پښو و درېږي.
د (رانډ کارپوريشن) څېړنيز مرکز په تېرو تقريباً او ياوو کلونو کې د امريکا لپاره د مصنوعي سپوږمکيو (سټيلايټونو)، کمپيوټر، ويډيويي تصوير، او د پوځ ترمنځ د عصري ارتباط د رامنځته کولو پر وسيلې چې وروسته يې د اوسني (انټرنټ) بڼه غوره کړه پراخې څېړنې ترسره کړې دي.
د (رنډ کارپوريشن) په څېړنيز مرکز کې په يوه وخت کې (۱۰۰۰) تنه څېړونکي په څېړنو بوخت دي چې د دغو څېړونکو ۶۰٪ يې په بېلابېلو تخصصاتو کې د (دوکتورا) سندونه او ۲۸٪ يې د (ماسترۍ) سندونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لري، او پدې مرکز کې ۳۰ داسې پوهانو هم عضويت لرلی چې په بېلابېلو تخصصاتو کې يې د (نوبل جائزې) هم اخيستې دي.
رانډ کارپورېشن خپله د لوړو زده کړو فاکولته هم لري چې په سياسي علومو کې د (دوکتورا) سند ورکوي. دغه څېړنيز مرکز له امريکا د باندې نور مراکز هم لري چې په برتانيه کې د همدې مرکز مستقله څانګه، په منځني ختيځ کې د عمومي پاليسۍ مرکز، په قطر کې د سياسي څېړنو مرکز يې مثالونه دي.
په هغه وخت کې چې شوروي اتحاد امريکا ته د لوی دښمن په حيث مطرح وو نو (رانډ کارپوريشن) د هغه د کمزوري کولو په کار کې دومره لوی نقش درلوده چې د شوروي په نظامي او ستراتيژيکو کړيو کې به يې د (رانډ کارپوريشن) مرکز ته (د مرګونو او تخريب د توليد اکاډمي) ويله.
د شوروي اتحاد تر له منځه تللو وروسته چې امريکا (اسلام) او مسلمانان د خپل يوه ريښتني دښمن او متوقع خطر په حيث وټاکل نو بيا همدغه د (رانډکارپويشن) څېړنيز مرکز امريکا ته د اسلامي نړۍ په لاندې کولو او د ريښتني اسلام په تبديلولو او د (منځلاري اسلام) په نامه د يوه بل دين د رامنځته کولو په چارو کې پوره لارښوونه وکړه، او د اسلامي نړۍ د قضاياوو د تحليل په اړه يې امريکا ته ښې ډېرې څېړنې ترسره کړې چې څو مشهورې او مهمې څېړنې يې د دې لپاره د افغان لوستونکي مخې ته په لاندې ډول ړدو چې دا ورته معلومه شي چې (رانډ کارپوريشن) د اسلامي نړۍ په اړه د امريکا لپاره څومره کار کړی دی. د يادولو ده چې دغه څېړنې ټولې په انګلېسي ژبه کې خپرې شوې دي چې ما يې نومونه پښتو ته ترجمه کړي دي :

١ – د بوسنيا له تجربې زده کړه.

٢ – د ناټو د پوځي ايتلاف د پوځي عملياتو او د بشري مرستو د مؤسسو ترمنځ د همغږۍ تقويه کول ۲۰۰۲م .

٣ – اسلام د قوقاز په شمال کې، چيچنيا د يوه مثال په ډول . ۲۰۰۳ م .

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴ – متمدن ديموكراتيك اسلام، ملګري ، منابع او ستراتيژۍ، ۲۰۰۳م .
۵ – اسلامي نړۍ د سپتمبر له يولسمې وروسته ۲۰۰۵م .
۶ – د تروريزم په خلاف د جګړې راتلونکې مرحلې او اقدامات. ۲۰۰۵م
۷ – په منځني ختيځ کې له تروريزم څخه د ځوانانو د ليرې ساتلو فرصتونه ۲۰۰۵م .
۸ –اسلام او غرب، د مشترکو زمينو لټول ۲۰۰۶م .
۹ – د محاصرې احساس، د اسلام او غرب سياسي جغرافيه .
۱۰ – د منځلاري اسلام د نړيوالو شبکو جوړول ۲۰۰۷م .
۱۱ – د تايلند په جنوب کې د مسلمانانو پاڅون ۲۰۰۸م .
۱۲ – په ترکيه کې د سياسي اسلام راپورته کېدل ۲۰۰۸م .
۱۳ – د جهاد غږ د مجاهدينو له خولې ۲۰۰۸م .
۱۴ – له جرمني تر عراقه د امت په جوړولو کې د امريکا رول.
۱۵ –په منځني ختيځ کې د پوځي تګلوريو بدلون.
۱۶ – د مديترانې د حوض د هېوادونو امنيت.
۱۷ – د فلسطين د قضيې په اړه ځلور پراخې څېړنې.
۱۸ – د عراق په اړه څو بېلابېلې څېړنې.
۱۹ – ايران پېژندنه ۲۰۰۹م .
۲۰ – د سپاه پاسداران ظهور ۲۰۰۹م .
۲۱ –ايران او د خليج امينت.
۲۲ – د شمالي افريقا امنيت، داخلي او خارجي ننګوونې.
۲۳ – د عربي فکر اوسني توجهات.
۲۴ – د عربي هېوادونو اقتصادي امکانات.

د امريکا له لوري د افغانستان تر اشغال وروسته (رانډکارپوريشن) د افغانستان په اړه هم په ډېرو مهمو موضوعاتو کې څېړنې ترسره کړې چې د امريکا د اشغال د تقويه کولو لپاره ډېرې ضروري يې دغه لاندې درې څېړنې دي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

١ – په افغانستان کې د راډيو له لارې ښوونه او روزنه. ٢٠٠١م.
٢ – د افغانستان په نوي اساسي قانون کې اسلام او ډيموکراسي ٢٠٠٣م.
٣ – افغانستان، دولت، ټولنه، د امريکا سياست او د راتلونکي پر لوري لاره ٢٠٠٨م([1])

په پورتنيو يادو شويو څېړنو کې (رانډ کارپورېشن) امريکا ته هغه لارې چارې او وسائل ور وښودل چې څنګه له هغو څخه په استفاده په افغانستان کې ليرې او د حکومت له کنتروله آزادو سيمو ته د راډيو له لارې هغه مفاهيم ور ورسوي چې د کتاب، مکتب، تلويزيون او حکومتي ادارو له لارې يې نه شي وررسولی، او هم يې امريکا ته هغه لاره ورروښوده چې څنګه د اشغال د وخت په اساسي قانون کې اسلام غير فعال، او غربي مفاهيم او ډيموکراسي په فعال او عملي شکل ځای کړي. د يادولو ده چې د افغانستان د همدغه اساسي قانون په اړه زما يوسلسله صوتي څېړنيز درسونه نشر شوي چې د دې اساسي قانون کفري موارد او مادې ورکې د شرعي دلائلو په رڼا کې په نښه شوي او بيان شوي دي چې اوريدل يې بې ګټې ندي.

د افغانستان په اړه د (رانډ کارپويشن) په ترسره شويو څېړنو کې تر ټولو مهم نقش د افغاني الاصل امريکايي لوړپوړي مامور (زلمي خليلزاد) او د هغه د يهودۍ ښځې (چېريل بنارډ) دی چې دواړه د همدغه تحقيقاتي مرکز څېړونکي او په هغه کې د بېلابېلو پروژو مديران دي. او د دې لپاره چې (زلمي خليلزاد) د امريکا د مصالحو د تأمين په مقصد په افغانستان او اسلامي نړۍ کې د خپلو نظرياتو او (رانډکارپوريشن) د توصيو د عملي کولو لپاره مهم فرصت او پراخ امکانات مونډلي وي نو ځکه خو يې هغه لومړی په افغانستان کی د امريکا د سفير او بيا په عراق کې د امريکا د

---

[1] – درنډ کارپوريشن په اړه د معلوماتو په تيارولو کې د (طروحة جامعية عن تقرير مؤسسة راند الخبيث عن الإسلام الحضاري) له کتاب څخه استفاده شوی ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سفير او په پای کې د ملګرو ملتو په اداره کې د امريکا د سفير په توګه مقرر کړ.
دا هم د ياولو ده چې لکه څنګه چې (اشرف غني) او ښځه يې (مسيحی رولا) دواړه د بيروت د امريکايي پوهنتون فارغان دي همدغه ډول (زلمی خليلزاد) او يهودی (چيريل بنارډ) هم د همدغه پوهنتون فارغان دي.

د منځلاري اسلام لپاره د امريکا معيارونه

امريکا چې له اصلي اسلام څخه په وېره کې ده د هغه پر ضد يې د (معتدل اسلام) په نامه داسې يو څه ته د اسلام نوم ورکړی چې هغه په حقيقت کې د امريکا د اهدافو او نظرياتو تمثيل کوي، او د اصلي اسلام د مسخ کولو او د مسلمانانو د منحرفولو لپاره له هغه څخه د يوې فعالې وسيلې په حيث کار اخلي.
امريکا د معتدل اسلام د رامنځته کولو او متعارف کولو تر نامه لاندې غواړي (اصلي اسلام) له خپلې اصلي محتوى خالي کړي، او پر ځای يې غربي مفاهيم او نظريات ورواچوي.
امريکا او ملګري يې غواړي له اسلامه د (وحيې)، (قدسيت) او (يوازې ديني نصوصو او تعليماتو ته د رجوع کولو) خبره وباسي، او د دغو معيارونو پر ځای (عقل)، (مصلحت)، (دنياوي مادي ګټې) او (له غرب سره پر يوه لار تلل) د معتدل اسلام معيارونه وګرځوي.
هغه اسلام چې امريکا يې غواړي هغه بايد له شرعي قوانينو، د توحيد او حاکميت له عقيدې، له جهاد، د يرغلګرو په خلاف له مسلح مقاومت، د (ولاء او براء له عقيدې)، د اسلامي خلافت له سياسي نظام او د اسلامي امت د (وحدت) له نظريې خالي وي، او د دې ټولو پر ځای دي (ډيموکراسي)، (د غرب له نظره د بشرحقوق)، (د ښځو آزادي)، (شخصي آزادي)، (له کفارو سره سوله ييز ژوند)، (سياسي او ديني تعددګرايي)، (نړيوالو قوانينو او اصولو ته التزام)، (هيومنيزم) او د (ګلوبلايزيشن) تصور دې د (معتدل اسلام) اصلي منځپانګه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې لپاره چې امريکا د (تونـدلاري اسلام) او (معتـدل اسلام) تـر مـنځ خلکو تـه فرق واضـح کـړی وي د (رنډکارپوريشـن) امريکايي فکري مرکز د (معتـدل اسلام) لپاره د ځينـې پوښـتنو پـه تـرځ کـې يـو لـړ مشخصات او معيارونه وړاندې کړي دي چې که هغه په چا کې راغلل نو هغه بـه (معتـدل مسلمان)ګڼل کېږي، او که يې هغه معيارونه نه منل، نـو هغـه بـه پـه يقينـي ډول (توندلاری مسلمان) وي.

د منځلاري اسلام لپاره د رنډکارپورېشن د فکري مرکز معيارونه:

١ - هر هغه فرد او جهت چې ځان د معتدل اسلام پيرو ګڼي آيا پر مسلح مقاومت (جهاد) باور لري؟ او که اوس پري باور نه لري او ملاتړ يې نه کوي آيا پخوا يې کله پـه مسلح مقاومت کې برخه اخيستې؟ او يا يې د هغـه ملاتړ کړی؟

٢ - آيا د ډيموکراسۍ تأييد کوي؟ او که ډيموکراسي مني نو آيا هغـه پـه هماغې خپلې پراخې معنی چې د افرادو حقوق او (شخصي آزادي) ورکـې شامله ده مني، او که پدې اړه محدويتونه او استثناءات لري؟ (لـه شخصـي آزادۍ څخـه مقصـد د خپـل ځـان پـه اړه د (جنسـي آزادۍ پـه شـمول چـې همجنس ګرايي او هر ډول جنسي آزادي ورکې شامله ده مراد ده).

٣ - په نړيواله سطحه منل شوي بشري حقوق مني؟ (هغـه چـې هـر چاتـه د دين د انتخابولو حق ورکوي).

۴ - آيا د بشري حقوقو په منلو کې څه استثناءات غـواړي؟(مـثلاً د ديـن د انتخاب او بدلولو په اړه).

۵ - آيا دا مني چې د دينونو بدلول د افرادو خپل حق دی؟

۶ - آيا پر دې ايمان لري چې دولت دې بايد شرعي حدود تطبيق کړي؟

٧ - آيا پر دې ايمان لري چې دولت دې بايد په مدني قوانينو کې شريعت تطبيق کړی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

۸ - آیا دا مني چې خلکو ته باید حق ورکړ شي چې که له اسلامي شریعته پرته د سیکولر قوانیو مطابق فیصلې کوي نو ځوك یې باید مخه ونه نیسي؟

۹ - آیا دا مني چې نامسلمان اقلیتونه دې له مسلمانانو سره مساوي حقوق ولري؟

۱۰- آیا دا مني چې د نامسلمانو اقلیتونو خلکو دې د اکثریت مسلمانانو په هېواد کې دې لوړو سیاسي منصبونو ته ورسیږي؟(یعني د هېواد مشر، وزیران، قاضیان، د پوځ مشران او داسې نور دې کافران وي).

۱۱- آیا د نامسلمانو اقلیتونو لپاره دا حق مني چې په مسلمان هېواد کې دې د ځان لپاره خپل د عبادت خاص ځایونه (لکه کلیساګانې، معبدونه او داسې نور) جوړ کړي؟

۱۲- آیا داسې نظام او قوانین مني چې پر سیکولریزم (بې دینۍ) ولاړ وي؟

په پورتنیو پوښتنو کې یاد شوي مهم مشخصات او معیارونه چې له مسلح فعالیت (جهاد) سره مخالفت کول، په ټوله معنی غربي ډیموکراسۍ منل او په هغې کې هیڅ ډول ترمیم نه کول، د غرب د معیار مطابق د بشري حقوقو منل، د بشري حقوقو پر غربي معیارونو د اعتراض نه لرل، د دین د بدلولو د حق منل، د شریعت له تطبیقولو انکار کول، په اسلامي ټولنو کې د سیکولر د (پر دین نه ولاړ) قوانینو د تطبیق مخه نه نیول، د کافر او مسلمان لپاره د مساوي حقوقو منل، د د ولت د مشرۍ او د نورو لوړو مناصبو لپاره د کافرو اشخاصو په ټاکلو د اعتراض نه لرل او په اسلامي هېوادونو کې د نویو کلیساګانو، مندرونو او د کفارو د نورو معبدونو د جوړېدلو د حق تسلیمول ښودل شوي دي چې دا هر یو یې د اسلام په دین کې یا (حرام) او یا ښکاره کفر ګڼل کیږي.

له پورتنیو معیارنو دا په واضح ډول معلومېږي چې امریکا او ټول غرب د مسلمانانو لپاره د (معتدل اسلام) په نامه داسې یو (نوی دین) غواړي چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غرب له (ليبراليزم) او (ډيموکراسۍ) سره هيڅ فرق ونه لري، او همدغه مفهوم د (رنډکارپويشن تحقيقاتي مرکز) د (متمدن ديموکراتيك اسلام) په تعريف کې په لاندې ډول ذکر کړی دی:

((امريکا، نوې صنعتي نړۍ او په مجموع کې بين المللي ټولنه داسې يو اسلام غواړي چې د نورې نړۍ له نظامونو سره پر يوه لار روان شي، ديموکراتيك او مترقي اسلامی وي، او پر نړيوالو قوانينو، احکامو او اخلاقو وچليږي)).[1]

په اسلامي نړۍ کې د امريکايي (منځلاري اسلام) پرځای د (اصلي اسلام) له تطبيقه د غرب ويره:

د معتدل اسلام په اړه د (رنډکارپويشن) د تحقيقاتي مرکز څېړنه په پيل کې لدې شکايت کوي چې ولې په اسلامي ټولنه کې له مسجد څخه د ټولنيزو، اقتصاي او د حاکمو او مسلطو سياسي ناخوالو په خلاف غږ پورته کيږي؟ او ولې په اسلامي هېوادونو کې – د دوئ په اصطلاح- توندلاري (اصلي مسلمانان) خپل ځانونه د موجود مسلط وضعيت د بديل په حيث وړاندي کوي؟ او ولې د غرب د ديموکراسۍ منونکی او ليبرالان په اسلامي هېوادونو کې وېرول کيږي؟ او په ځينې ځايونو کې د وطن پرېښودلو ته اړ کيږي؟ او ولې مرتدان، او يا نور نامسلمان خلك لکه قاديانان چې لا هم ځانونه مسلمان بولي تر فشار لاندې نيول کيږي؟

د دې لپاره چې په اسلامي هېوادونو او نورې نړۍ کې د مسلمانانو په زړونو کې له کفارو څخه کرکه ليرې کړای شي، او خلك د حقيقي اسلام پرځای د غرب له لوري د جوړ شوي (معتدل اسلام) منلو ته تشويق شي امريکا، اروپا او پر اسلامي نړۍ مسلط د هغوی ملګري نظامونه هرکال پر بېلابېلو پروژو په سلګونو مليونه ډالر مصرفوي او د حالاتو او شرائطو مطابق بېلابېلې څېړنې او سروې ګانې ترسره کوي.

---

[1]– Civil democratic Islam Partners Resources and strategies

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یادو شویو څېړنو په لړ کې یوه هم د مشهور امریکایي څېړونکي (ډیویډ کپلان) څېړنه هم ده چې له امریکایي لوړ پوړیو چارواکو سره د مرکو او د (سي آی ای) د راپورونو د مطالعې پر اساس یې د Hearts) Minds and dollars) په نامه پردې موضوع ترسره کړې چې امریکا څنګه کولی شي چې اسلام له داخل څخه تبدیل کړي.
هغه د خپلې څېړنې په پیل کې وایي:((امریکا د اول ځل لپاره داسې استراتیژي وضع کړې ده چې دا په ډاګه کوي چې د امریکا د ملي امنیت مصلحت په دې کې دی چې اسلام له داخل څخه اغیزمن کړي، خو دا چې امریکا په اسلامي نړۍ کې په سیاسي او پوځي لحاظ په جګړه کې ښکیل ده او خلك نفرت ورڅخه لري او د اسلام په اړه یې خبره نه مني،نو له همدې امله د امریکا دغه ستراتیژي داسې وضع شوې چې امریکایان باید د بل چا په توسط اسلام بدل کړي، چې دغه بدلوونکي جهتونه (منځلاري اسلامي دولتونه)،(مؤسسې) او (اصلاحي) ډلې دي. دوئ باید تشویق شي چې په ډیموکراسۍ کې برخه واخلي، د نورو (نامسلمانو) په مقابل کې د (زغم) د فرهنګ او روحیې د خپرولو لپاره فعالیت وکړي. امریکا د همدې هدف لپاره ترشلو په زیاتو اسلامي هېوادونو کې اسلامي راډیویي او تلویزوني پروګرامونه تمویلوي، فکري ورکشاپونه او سمینارونه جوړوي، له دیني مدرسو او فکري مراکزو سره مرستې کوي، او دا هرڅه د دې لپاره کوي چې دغه خلك د (منځلاري اسلام) خپرولو ته تشویق کړي)).
د اسلام د جهادي تفسیر په مقابل کې د منځلاري غرب پلوي اسلام د تفسیر د حتمیت په اړه (ډیویډ کپلان) د خپلې دې څېړنې په یوې برخه کې د (سي آی اې) د یوه متقاعد افسر خبره را اخلي او وایي چې:((که دې ولیدل چې د سړك پرغاړه کوم (ملا عمر) خپل نهج او فکر ته خلك وربلل نو موږ باید د سړك پر بله غاړه یو (ملا براډلي) ولرو چې د اسلام غربي ډوله نهج او فکر ته خلك ور وبولي)).

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اسلامي نړۍ کې د منځلاري اسلام خپروونکي:

د (رنډ کارپوريشن) د منځلاري اسلام طرحه او همدارنګه د غربي فکري جهتونو نورې طرحې او کتابونه لکه د (ډيويډ کپلان) د Hearts Minds (and dollars) طرحه او د (رابرټ سوتلوف) د (تروريزم په خلاف د فکرونو جګړه) طرحه، د (وليام راج) د (دمسلمانانو او عربو اوريدونکو لپاره د عمومي ډيپلوماسۍ) طرحه، ټولې پر دې ټينګار کوي چې د اسلام مقابله بايد د اسلام په داخل کې د غرب پلوو عناصر په توسط وشي، چې په دې لړ کې له لاندې يادو شويو خلکو او جهتونو څخه کار اخيستل کيدی شي:

۱ – د مسلمانانو په اکاډيميک ماحول کې د لوړو تحصيلاتو د سيکولر فکر لرونکي.

۲ – اسلام ته منسوب د (منځلاري فکر) د ټيټې طبقې ديني عالمان.

۳ – د سياسي ډلو او احزابو فعالين.

۴ – د ښځو له حقوقو د دفاع او له نارينه ؤ سره د هغوئ د مساوات د نظريې پلويان.

۵ – د (منځلاري فکر) ليکوالان او ژورنالستان.

۶ –د صوفيانه فکر لرونکي او د جهادي فکر مخالف پيران اوصوفيان.[1]

---

[1] د غربيانو مقصد له تصوف څخه زهد، تقوي، تقرب إلی الله، اشتغال بالأذکار المسنونة او حُسن خلق او هغه څه نه دي چې په اسلام کې ورته (تزکيه) او (احسان) ويل کيږي او هر مسلمان يې بايدخپل کړي، بلکې د هغوئ په نزد تصوف هغو فلسفيانه افکارو او خاصو سلوکياتو ته ويل کيږي چې اسلام ته د منسوبو منحرفو صوفيانو او نورو دينونو تر منځ مشترك دي، او منونکي يې ټول د جهاد او مجاهدينو په خلاف د سيکولريزم او ديموکراسۍ په صف کې دريږي. همدغه مفهوم رنډ کارپوريشن) د اسلام په اړه په خپله بله څيړنه کې چې د (د متمدن ديموکراتيك اسلام) په نامه يې خپره کړې داسې واضح کوي: ((...صوفيان په ماډرنستانو کې شميرل کيدی شي. هغوئ د اسلام په اړه يو آزاد فکر او تعبير لري. په کار ده چې په افغانستان او عراق کې چې خلک يې صوفيانه عنعنات لري صوفيانه تأثيرات په تعليمي نصابونو او د خلکو په کلتوري معيارونو کې تشويق او تأييدکړای شي... صوفي حرکت د خپلې فلسفې، خپلو صوفيانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

۷- د مدني ټولنو فعالین:
د (رنډکارپورېشن) د(منځلاري اسلام) څېړنه دامریکا حکومت ته توصیه کوي چې امریکا باید دغه ډول خلك په بېلابېلو وختونو کې امریکا ته وروبولي، د امریکا له ډیموکراتیکو او پالیسي جوړونکو ادارو سره یې آشنا کړي، او د کانګرس غړو ته یې ور وپیژني، تر څو هغوئ په بېلابېلو پلانونواو پالیسیو کې د دې خلکو لپاره د مرستو وړاندیزونه توصیه او تصویب کړي.

امریکا د منځلاري اسلام د خپراوي لپاره په کومو ډګرونو کې مرستې او فعالیت کوي؟

د (رنډکارپوریشن) د(منځلاري اسلام) طرحه امریکا ته توصیه کوي چې(توندلاري اسلام) یعنې حقیقي اسلام ته د ماتې ورکولو لپاره دې هم له هماغې استراتیژۍ کار واخلي دکومې په نتیجه کې یې چې شوروي اتحاد مات کړ، او د کمونیزم فکر یې خلکو ته د یوه منفور فکر په حیث معرفي کړ. د امریکا د هغه وخت هغې استراتیژۍ دوه مهمې برخې درلوې چې یوه یې:
د امریکا او اروپا په ګټه تبلیغات وه،
او بله یې:
د شوروي په خلاف سایکالوژیکه (رواني) او سیاسي جګړه وه.
او هغه ستراتېژي څکه مؤثره ده چې هغې له یوې خوا د غرب پر ارزښتونو، تمدن او پوځي قوت د خلکو باور ورجوړ کړ، او له بلې خوایې د شوروي اتحاد او کمونیزم پر ارزښتونو، تمدن، او پوځي وړتیا د شوري په داخل کې د خلکو اعتماد ورخراب کړ. او دا کار د پوځي قوت په توسط نه، بلکې دامریکا او غرب د مؤسساتي او تبلیغاتي قوت په توسط ترسره شو.

اشعارو، او خپلې موسیقۍ له لارې د بېلابېلو دینونو ترمنځ د وصل کېدو قوي پلونه غزوي. Civil democratic Islam Partners Resources and strategies)
۵۸مخ).

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو امریکا باید د (توندلاري اسلام) یعنې حقیقي اسلام په خلاف هم خپل فعالیت د همدغه ډول یوې ستراتیژۍ په چوکاټ کې منظم کړي. پدې معنې چې لکه څنګه چې د شوروي اتحاد د له منځه وړلوپاره د شرقي اروپا په هېوادونو کې غرب پلوي دیموکرات احزاب او تنظیمونه جوړ کړای شول او تقویه شول، همدغه ډول دې په اسلامي نړۍ کې هم غرب پلوي احزاب او د مدني ټولنې په نامه سیاسي او اجتماعي تشکیلات جوړ کړای شي. او لکه څنګه چې له ۱۹۴۷م څخه تر ۱۹۸۴م پورې امریکا له اروپا او ترکیې سره مادي او د مشورې مرسته وکړه چې د شوروي اتحاد په مقابل کې قوي شي، همدغه ډول باید په اسلامي نړۍ کې هم له غرب پلوو حکومتونو، احزابو او مدني ټولنو سره هم مرسته وشي چې دجهادي فکر په مقابله کې ځواکمن شي.

امریکا په افغانستان کې د خپل (منځلاري اسلام) د خپرولو لپاره له ډېرو فکري او دیني جهتونو څخه کار اخلي چې ځینې یې په شعوري ډول له امریکا سره ملګري دي او ځینې نور یې په غیر ارادي ډول په دې کار کې استعمالېږي.

هغه جهتونه چې امریکایان یې استعمالوي په لاندې ډول دي:

۱ – سیکولر احزاب، ټولنې او شخصیتونه.

۲ – له جهاد او اسلامي فکر څخه منحرف شوي پخواني جهادي تنظیمونه چې اوس یې د ډیموکراسۍ په کاروان ورګډ شوي دي.

۳ – اوسني اخواني فکر ته ځینې منسوب خلك چې د خپل دعوت لپاره یې د دوئ په ګومان سوله ییز اسلوب او د ډیموکراسۍ قالب غوره کړي دي. دوئ دا وظیفه پرغاړه اخیستې چې په څه ډول مسلمان ځوانان له جهاده منحرف او د هغه پر افادیت باندې یې شکمن کړي.

۴ – د روحانیت منحرف او حرفوي پیروان او هغه ډلې ټپلې چې د معنویت او روحانیت تر پردې لاندې د مجاهدینو او جهادي فکر په خلاف په جګړې اخته دي.

په اسلامي نړۍ کې او بیا په خاص ډول په هغو هېوادونو کې چې د غرب پلویانو په خلاف جهاد ورکې جریان لري امریکا د خپلو سفارتو، مؤسساتو او استخباراتي کانالونو له لارې پر دغه ډول خلکو ډېرې لورینې لري او هغوئ ته په ټولنه کې د نفوذ پراخ وسائل په لاس ورکوي، او هم یې فکر ته په مطبوعاتو او تعلیمي نصابونو کې پراخ ځای ورکوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵ – هغه ديني ډلې ټپلې او جهتونه چې د افغانانو ترمنځ د مذهبي اختلافاتو خپرولو ته يې کار ويلی دی او تل په خپلو دعوتي او تعليمي فعاليتونو کې همدې اور ته پوکي وهي. دغه ډلې يوازې په کوم خاص مذهب پورې اړه نه لري، بلکې په ټولو فکري مکاتبو او فقهي مذاهبو پورې ځان منسوب بولي.

۶ – نشنلستان او د قومي تعصباتو پالونکي هم هغه مضر او خطرناک جهت دی چې غربيان يې په افغانستان او نورې اسلامي نړۍ کې د حقيقي اسلام په مقابل کې استعمالوي او تر شا يې دريږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د امريکايانو له اشغاله وروسته په افغانستان کې د سيکولر احزابو پرله پسې زېږون

غرب او په سرکې يې امريکا له ډېرې مودې راهيسې غوښتل چې افغانستان د خپلې سياسي غلامۍ په حلقه کې داخل کړي، او افغانان هم د نورو ولسونو په څېر په فکري او فرهنګي لحاظ تسخير کړي. او د دې کار لپاره يې ډېرې وسيلې، احزاب، شخصيتونه، ادبې حلقې او مراکز او کلتوری فعاليتونه په کار اچولي وو، خو دا چې افغانستان د اوږدې مودې لپاره د جهاداومجاهدينو کور ګرځېدلی وو نو غرب خپلو دغه هدف ته په اسانه نه رسېده، هماغه وو چې امريکا د سپتمبر د يوولسم د پېښې په بهانه افغانستان اشغال کړ، او په مستقيم ډول خپلو اهدافو ته د رسېدلو لپاره د عمل ميدان ته داخله شوه.

په افغانستان د امريکا يرغل د خپلو نورو سيمه ييزو او بين المللي اهدافو تر څنګ په افغانستان کې دوه ځانګړي او اساسي هدفونه لري چې په لاندې ډول دي.

د سيکولر احزابو له جوړولو د امريکا دوه مهم هدفونه

اول هدف ـ په سيمه کې د جهاد د فرهنګ ختمول:

امريکا ځکه پدې سيمه کې د جهاد فرهنګ ختمول غواړي چې جهاد دلته د کمونيزم د زوال سبب ثابت شو. کمونيزم له خپل ټول توان سره چې په نړۍ کې يې درلود د جهاد په وړاندې مقاومت ونه کړای شو، همدغه جهاد د غرب او امريکا د زوال سبب هم ثابتېدلای شي.

غرب ته د جهاد په وړاندې خپله د ناتوانۍ تجربه د شرقی روم د امپراتورۍ او د اندلس په له لاسه ورکولو کې معلومه شوې وه چې وروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیاد صلیبي جګړو په ترڅ کې بیا هم تکرار شوه. د غربي تمدن معاصر فیلسوفان او سیاستداران تل پدې نظر دي چې جهاد او مجاهدین د دوئ د بې رحمه او بې معنویته تمدن د زوال سبب کېدای شي، نو باید په هر ځای کې د جهادي حرکتونو د ځپاند کېدلو مخنیوی وشي.

۲ – غرب په شلمې میلادي پېړۍ کې د استعماري جګړو او بیا وروسته د غرب پلوو حکومتونو له لارې د اسلامی نړۍ د سیاسی، اقتصادی، اجتماعی او فرهنګي چارو واګي په خپل لاس کې ونیول او د اسلامی نړۍ هر څه یی د خپل ځان کړل، او د اسلامی نړۍ حکومتونه او حاکمان یې د شطرنج د مهرو په څېر په اسانۍ بدل را بدل کړل.

د اسلامی نړی د هېوادونو په لکونو پوځونه د دوئ د اهدافو د تحقیق په لار کې نه یوازې دا چې خنډ نه دي بلکې د کرایي ملیشو په څېر په ډېره ارزانه بیه د غرب د اهدافو لپاره مسخّر دي، او د دې پر ځای چې دغه پوځونه له دین او هېواد څخه دفاع وکړی، د دین او هېواد د اصیلو بچیانو او مدافعینو په خلاف یې خپله خونړۍ او ظالمانه جګړه پیل کړې ده.

د غرب او د هغه د محلّي ملګرو په مقابل کې یوازې مجاهدین او ځینې اسلامي حرکتونه دي چې د غرب د هر ډول پوځي، سیاسي، اقتصادي او کلتوري مداخلو په مقابل کې ولاړ دي او نه پرېږدي چې اسلام او مسلمانان دې په خپلو هېوادونو کې ذلیل شي. که له همدغو مجاهدینو وېره نه وي نو غرب پلوي سیکولر او مفسد حاکمان به هر اسلامي هېواد د (ایتاترک) د ترکیې په څېر له اسلامه محروم کړي.

د دې لپاره چې غرب او د دې ځای ملګرو یې دغه موجود او قوي خنډ له منځه وړی وي نو په ټوله نړۍ کې یې د جهاد او مجاهدینو له منځه وړلو لپاره نړیواله جګړه اعلان کړې ده.

دا چې افغانستان په تېرو دوو لسیزو کې یو جهادي محور او د مجاهدینو مرکز ګرځېدلی وو او د نړی محکومو او مظلومو ولسونو دلته د ازادۍ او استقلال د حاصلولو زده کړه وکړه، او د نړۍ په هر ګوټ کې مجاهدینو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ازادي غوښتونکو له افغانستان او افغانانو سره فکري او ایډیالوژیک تړاو درلود، نو ځکه خو امریکا تر ټولو د مخه پر افغانستان یرغل وکړ، او اشغال یې کړ.

غربیان پدې پوهېدل چې په نورو اسلامي هېوادونو کې د سیکولرو مرتدو حاکمانو او د مستبدو حکومتونو د شتون له امله جهاد او مجاهدین وده نشي کولای، او د دې کار لپاره یوازینۍ ازاده خاوره افغانستان ده، نو ځکه یې اول پر افغانستان برید وکړ، او پدې یرغل کې یې د نړۍ ټول اسلام دښمنه قوتونه له ځان سره یو ځای کړل.

دوهم هدف ـ د سیکولرزم (بې دینۍ) حاکمول:

دا چې امریکا او غرب له یوې خوا د تل لپاره افغانستان په خپله حلقه او تسلط کې ساتل غواړي خو له بلې خوا د ډېرو درنو پوځي تاوانونو او اقتصادي لګښتونو د نه زغملو له امله دلته خپل نظامي حضور ته دوام نشي ورکولای نو داسې یوه سیاسي فضا او حکومتي میکانیزم رامنځته کوي چې د امریکا له پوځي شتون پرته هم افغانستان د امریکا په غلامۍ کې وساتي او د دې هېواد هر څه ته غربي بڼه ورکړي، او حاکمیت، نظام، کلتور، تعلیم او تربیه، سیاسی جوړښتونه، اخلاقي ارزښتونه، فکری تګلوری او هر څه د امریکا پر لاره روان کړي. دی هدف ته د رسېدلو تر ټولو مهمه او موثره وسیله د Secularism (بې دینۍ) او westernization (غربی کولو) حاکمول دي، ځکه چې یوازې سیکولریزم کولی شي چې افغانان او افغانستان غرب ته تابع وساتي، او یوازې سیکولران غرب ته په هر حال کې وفادار پاتې کېدلای شي.

له همدی امله غرب او امریکا ټول سیکولر (بی دینه) افغانان او افغاني فرهنګي، سیاسي، فکري، او ادبي ټولنې په خپلو پوځي مصارفو او وسایلو افغانستان ته راصادرې کړې او د هغو لپاره یې دلته د فعالیت او ودې کولو زمینه برابره کړه، حکومت او وزارتونه یې ور وسپارل، او هم یې په سلګونو غیر دولتي مؤسسې یې په اختیار کې ورکړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرب د افغانستان د اشغال په وخت کې لدې هېواد سره د مرستې په نامه په لسګونو ملیارده ډالر د کابل حکومت او ټولو هغو مؤسسو او جهتونو ته ورکړل چې د سیکولریزم د خپراوي لپاره کار کوي.

د افغانستان په اشغال کې شریکو غربي هېوادونو او مؤسسو د افغاني جهت سیکولرو سازمانونو او شخصیتونو ته د سیکولریزم د خپرواوي لپاره ښه ډېر تبلیغاتي او مطبوعاتي مؤسسې او وسایل په لاس ورکړل چې د افغانانو د سیکولرېزه کولو لپاره په هېواد کې دننه او دباندی په سلګونو نشراتي کانالونه په کار واچوي. دغو سیکولرو جهتونو دلته راډیويي او تلویزوني کانالونه پرانستل، او د دوئ تر څنګ یرغلګرو هېوادونو هم د خپلو راډیوګانو نشرات له یو او دوو ساعتونو څخه څلېریشت ساعتونو ته وغزول، او ښه ډېر فرهنګیان، ادیبان، لیکوالان، شاعران او ډمان یې د ډالرو په مقابل کې د خپلو راډیوګانو او تلویزونون په خدمت کې کړل، او هغوئ په توسط یې د جهاد، مجاهدینو علماوو د دیني مدرسو د زده کوونکو، متدینو خلکو او بالآخره د هر هغه چا په خلاف یې خپرونې وکړې چې د یرغلګرو او سیکولرو په خلاف یې دریځ نیولی وو.

د اشغال په پیل کې د غربي اشغال دغو فرهنګي ملېشو داسې تبلیغات پیل کړل چې هر په شرع برابر سړی یې د القاعده او تروریزم پلوی وباله، او د اخلاقي فساد پر مخ یې د هېواد دروازې داسې پرانستلې چې په ډېره لنډه موده کې یې افغاني اسلامي اخلاقي او معنوي ارزښتونه وګواښل او داسې بې دینه، د اخلاقو منافي او د افغانی غیرت او حمیت خلاف خپرونې یې وکړې چې د کابل د اشغالي ادارې خرڅو شویو د شؤون اسلامي درباري ملایانو ته هم نور د زغملو وړ نه وې.

د دغو نشراتي مؤسسو لخوا ډول ډول داسې بهرني بې حیا فلمونه نشر شول چې نوی نسل یې پر بله لار روان کړ، او د دې هرڅه تر څنګ بهرنیانو ته د خدماتو او سهولتونو د وړاندې کولو تر نامه لاندې نایټ کلبونه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

شرابخانې، او د ګیسټ هاوسونو په نامه د زناکارۍ اډې د حکومتي جهتونو تر څارنې او پالنې لاندې منځ ته راغلې چې وروسته بیا په ښارونو کې د مجاهدینو د فعالیتونو له وېرې یا بندې شوې، او یا هم ډېرې محدودې او مخفي شوې خو بې حیا خپرونې لا هماغه ډول روانې دي.
دا هر څه د دې لپاره تر سره کېږي چې په افغانستان کې د سیکولر (بې دینه) ګوندونو د نشأت او د هغو د فعالیت منل کېدو ته ذهنونه او زمینه برابره کړي، او افغانان بیا د هغوئ له بې دینه سیاستونو او فعالیتونو سره حساسیت ونه ښیي، چې په نتیجه کې به یې بیا ارتداد، زندیقیت، فحشاء او هر ډول بې لاریتوب د ازادۍ، ډیموکراسۍ، د بشر حقوقو د رعایت او د بیان د ازدۍ تر نامه لاندې تر سره کېږي، قانون به یې دفاع کوي، او څوک به د اعتراض حق ورباندې نه لري.
د همدغه ډول یوې ککړې فضا په رامنځته کولو سره په کابل کې د امریکا لخوا جوړې ادارې د سیاسي احزابو د جوړولو قانون جوړ کړ، او د غرب په لارښوونه او د غربي مشاورینو په همکارۍ ټولو (سیکولر) جهتونو د سیاسي احزابو په جوړولو لاس پورې کړ، او د حکومت لخوا ورته د فعالیت اجازت جواز ورکړل شو چې پدې لړ کې په لسګونو ګوندونو د خپل جوړښت اعلان وکړ.
دغه اعلان شوي ګوندونه ټول له یوې مخې (سیکولر) ګوندونه دي، کېدای شي ځینې یې ځان د اسلام او یا پخواني جهاد ته د انتساب تر نامه او کوم بل مقدس نامه لاندې مطرح کړي، خو په حقیقت کې هماغه هم سیکولر ګوندونه دي، ځکه چې د امریکا په ملګرتیاکې او د هغې تر سیوري لاندې څوک ریښتینی مسلمان یا مجاهد نشي پاتې کېدلای.
همدغه ګوندونه چې ځان ته اسلامي وایي تر هغو نورو ښکاره سیکولر ګوندونو یې د امریکا ډېر خدمت کړی دی. دوئ د امریکا لپاره د مسلمانانو په خلاف جنګېدلی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

امریکا ته یې استخباراتي فعالیتونه ترسره کړي، د جهاد او مجاهد نومونه یې په نړیواله سطحه شرمولي، په افغانستان کې د طاغوت او وضعي قوانینو په حاکمیت راضي شوي، د امریکا له سیکولرو ملګرو سره یې ایتلافي حکومتونه جوړ کړي، جهاد یې تروریزم بللی، او په سلګونو داسې جنایتونه یې کړي چې ښکاره سیکولر ګوندونه یې شل کاله وروسته هم نشي ترسره کولای. نو له همدې امله دغه ګوندونه هم په حقیقت کې سیکولر ګوندونه دي.

امریکایان همدغه ډول دوه مخو او منافقو ګوندونو ته ضرورت لري تر څو له یوې خوا د هغو په وسیله حقیقي مسلمانان او مجاهدین وځپي، او له بل لوري ساده او د سطحي فکر لرونکي مسلمانان ورباندې تېرباسي چې د دوئ تر کنترول لاندې اشغال شوي افغانستان کې اسلامي ګوندونه هم موجود دي. نو ځکه خو امریکا دغه ډول دوه مخو ګوندونو او ټولنو ته هم د فعالیت اجازه ورکړه. که داسې نه وي نو بیا امریکا د نړۍ په هر ګوټ کې د مجاهدینو په حرکتونو او فعالیتونو ولې بندیز لګولی؟ ولې یې مشران تر تعقیب لاندې نیولي؟ او ولې یې د هغوئ شتمنۍ غصبې کړې او کنګل کړې دي؟ او ولې هغوئ تروروستان بولي؟

دا څنګه کېدای شي چې په فلپین، فلسطین، کشمیر، ازبکستان، چیچنیا، عراق ، سوریه، صومال، لیبیا ، تونس، الجزائر، اندونیزیا او نورو هېوادونو کې دې جهادی تشکّلات او د هغو منسوبین تروروستان بلل کېږي، په افغانستان کې دې د حقیقي مجاهدینو د له منځه وړلو لپاره نړیوال ایتلاف جوړېږي، او بیا دې په هغه کې مرتدو او منافقو اشخاصو او جهتونو ته د اسلامي یا جهادي احزابو تر نامه لاندې عضویت ورکول کېږي، او غربي عسکرو د قرباني کېدلو په نتیجه کې دوئ واك ته رسول کېږي؟

د دې مدعا د ثبوت لپاره ښه مثالونه ټول هغه تنظیمونه،ټولنې او دربارونه دي چې هم یې په پوره بې شرمۍ مشران د امریکا په صف کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ودرېدل، او هم يې خپل افراد، مريدان، پيروان او ټوپکيان د امريکايانو په خدمت کې کړل.

امريکايانو هم دوئ ته د اشغال په حکومت او نورو ناحکومتي ادارو کې ښه برخه ورکړه، ځکه امريکايان پوهېږي چې دغه خلک په ډېره ارزانه بيه د مجاهدينو په خلاف جنګېږي اويا دهغوئ په خلاف د نوي نسل ذهن جوړونه کوي. دوئ له ريښتينيو مجاهدينو سره کينه لري، او پدې پوهېږي چې که دغه نظام د مجاهدينو په لاس رڼګ شي دوئ به په هغه صورت کې خپل ډېر مادي او سياسي مصالح له لاسه ورکوي، نو ځکه دوئ د امريکايانو په لاس د جوړ شوي حکومت د بقا لپاره د مجاهدينو په ضد جنګېږي او منفي تبليغات کوي که څه هم چې امريکايان ورڅخه د مجاهدينوپه په خلاف د تبليغاتو او جګړې ته د دوام ورکولو غوښتنه هم ونه کړي.

نو پر همدې اساس ويلی شو چې دغه ډول اسلام ته منسوب (پراګماتيست) ګوندونه په ټولې اسلامي نړۍ کې امريکا او غرب ته تر هغو ښکاره سيکولر ګوندونو هم ډېر ارزښت لري. او ځکه خو يې له سيکولرو ګوندونو سره په حکومتونو کې هم شريك ساتي.

غرب دې خلکو ته يوازې په دومره حجم کې د تبارز اجازه ورکوي چې د غرب مقاصد ترې پوره شي، او د ډيموکراسۍ کرغېړن مخ ورباندې سپين کړي، خو هېڅکله د دې اجازه نه ورکوي چې د غرب د منافعو له دائرې ووځي. او په دې ډول غرب ښکاره بې دينه خلك د ښکاره سيکولر احزابو په وسيله او ساده اسلامپالي خلك د دغه ډول اسلام ته منسوبو ديموکراتو ګوندونو،ټولنو او منحرفو سيکولرو (روحانيونو) په توسط په خپلو خپرو کړيو جالونوکې ساتي. خو افغانان پوهېږي چې رښتني مجاهدين او د هېواد د ازادۍ حقيقي غوښتونکی څوک دي؟ او هېڅکله به هم نه د بې دينه سيکولر احزابو او نه هم د غرب روحاني ملېشو په خبرو او تبليغاتو وغولېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غربي اشغالگر او په اسلامي نړۍ کې د تعليم سيکولريزه کول

غربي هېوادونه چې څومره د مسلمانانو له جهاد څخه په وېره کې دي په هماغه اندازه په اسلامي نړۍ کې د پوهې او وينبتيابه له خپرېدلو هم په وېره کې دي.
همدغه سبب دی چې هر کله غربي استعمار کوم اسلامي هېواد لاندې کړی نو تر هر څه دمخه يې دهغه هېواد تعليمي نصاب دخپلو اهدافو د خدمت لپاره عيار کړی او د نصاب مضامين او مفرادت يې په داسې ډ ول انتخاب کړي چې لوستونکي يې بايد په پوره اخلاص د استعمار په خدمت کې پاتې شي، او نور هېڅ ډول مفکوره او د آزادۍ احساسونه لري.
دتعليم له لارې د ولسونو په اشغالولو کې په هندوستان کې د برطانوي استعمار د تعليمي نصاب د بنسټ ايښودونکي (لورد ميکالي) استراتيژي ډېره واضحه وه چې ويل به يې: (مونږ بايد په هندوستان کې داسې يو نسل وروزو چې وينه اوجسم يې هندوستانی، خو فکر، فرهنگ او اراده يې انگليسي وي، ترڅو د هندوستان دنيمې وچې د پراخو پرگنو په تسخيرولو کې زمونږ خدمت وکړای شي).
د عربي نړۍ د تسخير لپاره هم انگريزي استعمار د تعليم له وسيلې څخه کار واخيست. کله چې په ۱۸۸۲م کې مصر د انگريزانو په لاس سقوط وکړ، نو د انگلستان د هغه وخت حکومت د مصر له انگريز حاکم (لارډ کرومر) څخه وغوښتل چې په مصر کې د انگريزي تسلط د ټينگولو لپاره يې چې هر څه ته ضرورت وي د برتانيې له مرکزي حکومت څخه دې يې وغواړي.
د دې پر ځای چې (لارډکرومر) د برتانيې له حکومت څخه پوځي وسائل او پوځونه وغواړي هغه ورڅخه د (تعليم ماهرين) وغوښتل. د برتانيې

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکومت د (لارډ کرومر) د غوښتنې په څواب کې هغه ته (ډوګلاس ډنلوپ) چې دلاهوت (مسيحي دينياتو) د شاهي فاکولتې فارغ التحصيل مسيحي عالم وو ورولېږه.

(ډوګلاس ډنلوپ) د مصر لپاره داسې يو د تعليم نظام او نصاب جوړ کړ چې هم يې د (الأزهر) د تعليمي او معنوي تأثير مخه ورباندې ونيوله، او هم يې د وخت په تېريدلو په مصر کې د داسې يونسل روزنه او پالنه وکړه چې د مصر راتلونکی يې له اسلامه بيګانه او د انګريز په رنګ کې رنګ کړ. او کله چې د مصر تعليمي نصاب سيکولر (بې دينه) شو نو په هغه پسې تقريباً د ټولې عربی نړۍ تعليمي نصابونه (سيکولر) شول، او حکومتونه يې هم د غرب پر لاره روان شول، چې تر ننه لاهم روان دي.

د همدغې استراتيژۍ پر اساس په نولسمې او شلمې ميلادي پېړۍ کې استعماري دولتونو لکه برتانيې، فرانسې ، روسيې، پرتګال، هسپانيې او ايټاليې د اسلامي نړۍ په خپلو مستعمراتو کې داسې نسلونه وروزل چې د مستقيم استعمار تر ختمېدو وروسته هم د سلګونو کلونو لپاره په خپلو هېوادونو کې د استعماري سياستونو د تطبيق او دوام ضمانت ورکوي، او همدغه د استعمار په نصاب روزل شوی نسل د اسلامي شريعت او اسلامي ارزښتونو په له منځه وړلو کې تر استعماري ځواکونو زيات فعال او سخت زړي دي.

د دغې استعماري تعليمي استراتيژۍ نتيجه دا راووتله چې هر څومره چې په اسلامي هېوادونو کې مکتبونه، پوهنتونونه او نورې تعليمي ادارې ډېرېږي په هماغه اندازه خلک له اسلام څخه لرې کېږي او ټولنې د اخلاقي لويدنې په لور سوق کېږي، او حاکمان يې چې د همدغو استعماري نصابونو حاصل دي غلامۍ ته پر ازادۍ ترجيح ورکوي، او ټول هغه خلک چې د ازادۍ پر لرلو تأکيد کوي او کار ورته کوي په ارتجاع، بنسټ پالنې او له تمدن څخه په ليرې والي تورن کېږي، چې سزايې پرته له زندان، تبعيد او قتل بل څه نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شلمې پېړۍ له پيل راهيسې چې امريکا پر اسلامي نړۍ او په عمومي ډول پر شرق د تسلط کومې هڅې پيل کړې دي په هغو کې يې په مسلمانانو کې د سيکولر(لادين) تعليم د مسلط کولو خطرناکې هڅې هم پيل کړې دي چې پدې کار کې تر اروپايي استعماري هېوادونو هم ډېر مخته تللې ده.

امريکايانو د اسلامي نړۍ د تعليم او تربيې تقريبا ټول وزارتونه دېته اړويستلي دي چې خپل نصابونه، لوائح، قوانين او تعليمي ماحول پر سيکولر (په دين نه ولاړ) بنسټونو ودروي، ځکه هغوئ پوهېږي چې همدا دين دی چې خلک د غرب د ملحدو نظرياتو او د استعمار د امپرياليستي پراخ غوښتنې په خلاف دروي او د مقاومت توان وربښي.

امريکا د افغانستان له اشغالولو وروسته دلته هم همدغه چاره تر سره کړه، او د خپل اشغال په وخت کې يې درې ځلې د افغانستان تعليمي نصاب تبديل کړ، او په هر ځل تبديلۍ کې يې په تدريج سره هغه مضامين ورڅخه و ويستل چې زده کوونکو ته يې د حقيقي اسلام، جهاد، دفاع، آزادۍ او له کفارو څخه د کرکې کولو مفاهيم ورتلقينول. او د دې مفاهيمو پر ځای يې په سيستماتيك ډول داسې مفاهيم ورکې راوستل چې نوی نسل د جهاد او دفاع له روحيې څخه محرومويِ، او په لاشعوري ډول يې له غرب سره په هرڅه کې پيوند اخيستلو ته هڅوي.

د تعليم د لادينه کولو لارې چارې :

غرب په پيل کې له لاندې يادو شويو دوو لارو په مسلمانانو هېوادونو کې د تعليم د لادينه کولو هڅې شروع کړې:

اول :غربي هېوادونو د يوې منظمې استراتېژۍ له مخې هغه مسلمان ځوانان چې غرب ته د علومو د زده کړې لپاره ورغلي وو د علومو ترڅنګ په غربي فرهنګ او مادي فلسفه هم وروزل. دغو هېوادونو له بېلابېلو لارو او سکالرشيپونو ذهين او با استعداده ځوانان وروغوښتل، او له فراغت وروسته يې په خپلو مستعمره هېوادونو کې د چارو واګې ورسپارل، چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوئ بيا خپله هماغه غربي نظريه دلته پلې کړه، او د خپلو هېوادونو تعليمي نصابونه يې پر هماغو غربي نظرياتو ودرول چې دوئ هلته منلي ول.

دوهم:استعماري هېوادونو په خپلو مستعمراتو کې داسې مکتبونه، پوهنتونونه او تعليمي اداري جوړې کړې چې نصاب، استاذان، لوائح، قوانين او هر څه يې په مستقيمه توګه د مستعمرينو له لوري پر مخ بيول کېدل، خو د دغو ادارو متعلمين يې د تر اشغال لاندې هېوادونو د متنفذو کورنيو او چارواکو اولادونه ول چې په طبيعي ډول به په نظام او حکومت کې مطرح کېدل.

دغو دواړو چارو داسې تعليمي چارواکي، استاذان او مفکرين رامنځته کړل چې له اسلام سره دښمني او د مادي ژوند فلسفه يې په سيستماتيک ډول له غربيانو څخه په ميراث اخيسې وه، او د هغې لپاره کار او مبارزه يې د پرمختګ او (روڼ اندي توب) تر عنوان لاندې خپل افتخار باله.

د غرب تعليمي مشاورين او ماهرين :

په ټولو اسلامی هېوادونو کې استعماری هېوادونو خپل تعليمی ماهرين او مشاورين د مختلفو فشارونو او يا د تعليم لپاره د مالی مرستو په ورکولو او نورو لارو په کار وګومارل چې له تعليمي نصابونو څخه هر هغه څه وباسي چې د استعماری هېوادونو د اهدافو د تحقق په لار کې خنډ ګرځي، چې په لومړی قدم کې يې اسلامې تاريخ او بيا وروسته د قرآن ايتونه، نبوي احاديث او ټول ايديالوژيک مضامين يا په مکمل ډول له نصابه و وايستل، او يا يې په مسخه شوي او نيمګړي ډول او په بې اهميته شکل کې متعلمينو ته وړاندې کړل. خو د دې کار په مقابل کې يې د غربي نړۍ سياسي، اقتصادي، فکري او اخلاقي ارزښتونو ته په پراخه پيمانه په نصاب کې ځای ورکړ، او کوښښ يې وکړ چې متعلمينو ته غرب د يوې (نمونه) ټولنې په حيث ور وپيژنی، چې د دې کار نتيجه له شرق او

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسلام څخه د یوه کرکجن خو په غرب او غربي ارزښتونو د مین نسل په شکل کې راووتله.

د تعلیمي ماحول غربي کول :

د هرې تعلیمي اداربواړه او ځوانان له خپل ماحول څخه رنګ اخلي، او په هماغو معیارونو ځان برابروي چې په خپل ماحول کې یې ویني.
نن ورځ په اسلامي نړۍ کې د استعمار د شاګردانو په لاس جوړو شویو تعلیمي اداروپه پوره ډول د غربي هېوادونو د کلتور او ژوندبڼې د ننداراتونونو شکل غوره کړی دی. د دې لپاره چې د تعلیمي ادارو محیط په ټولیزه توګه له اسلام او اسلامپالنې څخه محروم شوی وي په ټولو تعلیمي ادارو او د هغو په لیلیوو کې د مسجدونو جوړول هېڅ په پام کې ندي نیول شوي، ځکه چې تعلیمي مسؤولین په تعلیمي ماحول کې د مسجدنو له رول او تأثیر څخه په وېره کې دي.
د افغانستان په ټولو پوهنتونو او لیلیه لېسو کې یو اساسي مسجد هم ندی ودان شوی، خو په مقابل کې په هر پوهنتون او لیسه کې د سینما او تیاتر اسانتیاوې په نظر کې نیول شوې وې، او په هغو کې د زده کوونکو او ځوانانو لپاره د غربیانو د لویدلي او حیواني فرهنګ فلمونه او ډرامې ښودل کېدلې. همدغه سبب و چې په پوهنتونونو کې د پوهانو، مخترعینو او محققینو پر ځای زمونږ له تعلیمي ادارو او پوهنتونونو څخه کمونستان، شعله یان، ستمیان، افغان ملتیان او نور د نشنلستي افکارو لرونکې څېرې ټولنې ته راووتلې، چې هېواد ته یې پردي افکار راوارد کړل، او بیا یې د زور او جبر له لارې پر خلکو ور وتپل، چې په نتیجه کې یې د افغانانو ډاډمن ژوند د انقلابونو، کودتاګانو او اضطرابونو په طوفان کې تباه او برباد شو.
په اسلامي نړۍ کې د تعلمي ماحول د لاخرابولو لپاره د نجونو او هلکانو ترمنځ د مخلوط تعلیم سلسله رواج کړای شوه چې مسلمانې ټولنې یې له

(c) ketabton.com: The Digital Library

خطرناکو عواقبو سره مخ کړې. د نجونو او هلکانو ګډه تعلیم په حقیقت کې د غرب د شیطانی دامونو په سلسله کې تر ټولو خطرناک دام وو چې په اسانۍ یې ورکې په ملیونونو پېغلې او ځوانان ښکار کړل. دغه کار نه یوازې دا چې د اسلامي ارزښتونو پر ضد یو اقدام ؤ، بلکې د تعلیم او تربیې په خلاف هم یوه نا اعلان شوې پټه جګړه وه، او دا ځکه چې پېغلې او ځوانان د خپل انساني فطرت د تقاضا پر اساس د عمر په دغه مرحله کې د (جنس) خوا ته ډېر میلان ښکاروي، او تر بل هر کار یې توجه دې خواته ډېره وي.

له بلې خوا مېډیا، نصاب، بې لارې ادبیات او د مخنیوونکو قوانینو نشتوالی دغه ډول تمایلاتو ته نوره هم هوا ورکوي چې په نتیجه کې یې ځوانان له علم څخه پاتې او په عشق او عاشقیو کې اخته کېږي.

که وغواړو چې په ربښتیا سره مو تعلیم د پرمختګ او انکشاف په لور حرکت وکړي، او په دغه ډګر کې افغانان هم د نورې نړۍ د سیالی جوګه شي نو باید تعلیم او تعلیمي ادارې له بې دینۍ (سیکولریزم) او پردي پالنې څخه پاکې شي، او د اسلام د مترقي تمدن پر اساساتو ودرول شي، ځکه چې د قرآن کریم تر ټولو لومړي آیتونه دعلم او قلم په اړه نازل شوي دي، او دا هم ښکاره خبره ده چې اسلامي تمدن چې انساني نړۍ ته کوم مترقي فرهنګ متعارف کړی هېڅ بل دین او مذهب یې ساری نه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فرعون پوهنتون

هندوستاني شاعر (اکبر اله آبادي) چې د اقبال په څېر يې غربي تمدن مطالعه کړی او بيا يې ليکنې ورباندې کړې دي په خپل يوه طنزي شعر کې وايي:(فرعون به د خلکو د زامنو د وژلو له امله دومره نه وای بدنام شوی که يې د پوهنتون د جوړولو هنر زده وای).

د موسی عليه السلام د زمانې بېرته پاتې او مرتجع فرعون له دې وېرې د بني اسرائيلو نارينه بچيان وژل چې د دوئ له منځه د ده هغه دښمن را پيدا نشي چې کاهنانو دی ورڅخه ويرولی وو، او د ده د فرعونيت د زوال خطر يې بللی وو.

خو که هغه زوړ او ساده فرعون پدې پوهېدای چې په ملتونو کې د خپل دښمن ختمول او ملتونه او ولسونه د خپلو فرعوني مصالحو لپاره تسخيرول په چړې له يو مخيزې وژنې پرته په فکري يومخيزې وژنې هم کېدای شي نو هرو مرو به يې د بني اسرائيلو د ځوانانو لپاره يو (فرعوني پوهنتون) جوړ کړی وای، او حتما به يې د پوهنتون له لارې په (سيستماتيك) ډول د بني اسرائيلو له زړونو د(فرعون) او (فرعونيت) په خلاف کرکه او کينه ورکه کړې وه، او د معاصرو فرعوني ماهرينو په څېر به يې د ځوانانو دBrain wash (مغز وينځلو) عمليه تر سره کړې وه. چې پدې کار سره به د هغه وخت بني اسرائيلو هم فرعون د خپل قوم لپاره يو داسې عظيم محسن ګاڼه چې د تل لپاره به يې دوئ د موسی او هارون عليهما السلام له(بنسټ پالنې) خلاص کړي او د فرعوني ډيموکراسۍ په نعمت به يې نازولي وو. خو افسوس چې د هغې زمانې فرعون د اوسنۍ زمانې د فرعون په څېر هوښيار او مکار نه وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وخت په تېرېدلو هر شي ترقي وکړه، د صنعت او ټکنالوژۍ په ذريعه ډېر ګران کارونه آسانه او ناممکن کارونه ممکن شول، او په دې لړ کې (فرعونيت) هم نور په هغې خپلې پخوانۍ ساده ګۍ او شډلتوب کې پاتې نشو، بلکې ترقي یې وکړه او د پخوانيو فرعونانو له ناکاميو او بدناميو یې پوره درس واخيست.

(ماډرن فرعونيت)اوس د ملتونو د ويلې کولو او د هغوئ د قيادتونو او د هغوئ د معنوي او تاريخي ارزښتونو د له منځه وړلو لپاره د ماشومانو او ځوانانو وژلو ته اړتيا نه لري، بلکې د (مکتبونو) او (پوهنتونونو) په جوړولو، د نصابونو په تحميلولو او د فکري او فرهنګي مسخ کولو له لارې کولای شي د ډېرو ملتونو د مستقبل سرنوشت پرته له کومې جګړې او ځاني تلفاتو په خپل لاس کې ونيسي.

د اوسنۍ زماني فرعون (امريکا) هم له اوږدې مودې راهيسې په لسګونو لوی او واړه هېوادونه تسخير کړي دي او هلته یې د خپلې خوښې حاکمان په خلکو ورتپلي دي چې د افغانستان، د سيمې د هېوادونو او د عربي نړۍ اوسني حاکمان تقريبا ټول د همدې ډول فرعوني پوهنتونونو فارغان او زېږنده دي.

د زمانې فرعون (امريکا) د همدغو تپل شوو حاکمانو په لاس تقريباً يونيم مليارد مسلمانان يرغمل کړي دي چې دغه د (فرعوني ډيموکراسۍ) وفادار پيروان چا ته پر (فرعون) او (فرعونيت) د اعتراض حق هم نه ورکوي.

خو هغه خلک چې د (ماډرن فرعونيت) له نصاب او پوهنتون دباندې په مساجدو او ديني مدرسو کې روزل شوي دي د (معاصر فرعونيت) پيروان هغوئ جاهل، ترهګر، بېرته پاتې، ورانکاري، اورپکي او دآزادۍ او تمدن دښمنان بولي،او د هغوئ د نيولو، ترلو او وژلو لپاره یې د (نړيوال ماډرن فرعونيت) پوليس او پوځونه په کار اچولي دي، او هم یې د هغوئ د جسدي تصفيې لپاره خپله ټوله عصري ټکنالوژي په کار اچولې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو هر څومره چې (معاصر فرعونان) له زوره کار اخلي په هماغه اندازه په مسلمانه نړۍ کې د اسلام سربښندونکي سپاهيان نور هم زياتېږي، او د فکر او تأثير په ساحه کې پراختيا مومي. همدا وجه ده چې (معاصر فرعونيت) د مقاومتونو د دائمي له منځه وړلو لپاره د فکرونو د تسخير په نيت په اسلامي نړۍ کې (امريکايي پوهنتونونه) جوړوي.

دغې خطرناکې وسيلې په تېروسلو کلونو کې د غرب او په ځانګړې ډول د امريکا لپاره په زړه پورې نتيجې لرلې دي. په تېرو سلو کلونو کې امريکا د اسلامي نړۍ په دريو تر ټولو مهمو ښارونو، بېروت، قاهرې او استانبول کې دغه ډول (امريکن يونيورستۍ) جوړې کړې دي.

د غرب صليبي هېوادونو په سلګونوکلونه په مسلسل ډول د شام، ترکيې او مصر په خلاف صليبي جګړې وکړې خو هېڅ يې ترلاسه نه کړل. خو کله يې چې په دغو هېوادونو کې (امريکايي پوهنتونونه) جوړ کړل او په امريکايي او غربي نصابونو يې د مسلمانانو زامن وروزل، نو په ډېرې آسانۍ يې پرته له کومې جګړې پر دغو سيمو خپل حاکميت ټينګ کړ.

امريکايانو په دغو پوهنتونونو کې په پيل کې د دغو سيمو د نامسلمانو اقليتونو ځوانان وروزل، چې وروسته بيا همدغو فارغانو سياسي حرکتونه، قومي او ژبني احزاب او فکري او ادبي ټولنې جوړې کړې. غربي هېوادونه او دلته د هغوئ سفارتونه د دغو احزابو تر شا ودرېدل، او د سياسي فعاليتونو او کودتاګانو له لارو يې دغه احزاب قدرت ته ورسول، چې وروسته بيا دغو د امريکايي پوهنتونونو او نصابونو فارغانو اسلامي خلافت رنګ کړ او د سيمې هر څه يې د امريکايانو او د هغوئ د ملګرو په خدمت کې کړل.

غرب دغه ډول تېل شوي حاکمان او نظامونه تقريبا پر ټولې اسلامي نړۍ حاکم کړل، او د هغوئ په وسيله يې په اسلامي نړۍ کې د اسلام حاکميت او د شرعي قوانينو نفاذ چې له منځه وړل يې د اسلام د دښمنانو تر ټولو مهم هدف وو له منځه يووړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که خبره د خپل هېواد په اړه وکوو نو ګورو چې د افغانستان د خلکو مطلق اکثریت تر ډېره ځایه د (فرعوني پوهنتونونو) له خطرناک تاثیره لیرې او په امان کې پاتې وو، نو ځکه خو دلته د جهاد، مبارزې، مقاومت او د غلامۍ د نه منلو روحیه ورکې ژوندۍ پاتې وه. او د نړۍ د پخوانیو دوو لویو امپراتوریو زوال هم له همدې ځایه پیل شوی وو، او په همدې جذبې او قربانۍ افغانانو خپله ازادي او ملي هویت خوندي وساتلی شو.

اوس چې یو ځل بیا د زمانې د فرعون لښکر پر افغانستان یرغل کړی، او د تسخیرولو لپاره یې هر ډول وسائلو ته لاس اچولی، په دې لړ کې یې په کابل کې هم یو (امریکایي پوهنتون) جوړ کړ، تر څو د افغانستان د راتلونکي لپاره ورکې حاکمان، سیاستمداران، د مېډیا او مطبوعاتو چلوونکي، په غربي سیستم د هېواد د اقتصادي چارو سمبالوونکي او د (سیکولر) سیاسي ګوندونو مؤسسین او پیروان وروزي.

امریکایان په دی پوهېږي چېد دوئ له لوري ټاکل شوي جمهور رئیسان دغه هېواد په یوازې ځان د اوږدې مودې لپاره امریکایانو ته نشي اداره کولی، او امریکایان پدې هم ښه پوهېږي چې په دې هېواد کې هغوئ په زرګونو (کرزیانو)، (اشرف غنیانو)، (جلالیانو)، (احدیانو)، (شهرانیانو) او نورو په خټه افغاني امریکایانو ته ضرورت لري.

د شمال لنډغر او د جنوب بې فرهنګه ملېشې د امریکایانو لپاره د افغانستان د (سیکولر) کولو په لاره کې بې فائدې عناصر دي. امریکایان هغوئ یوازې د ملېشو په ډول تر یو څو ورځو استعمالوي تر څو په افغانستان کې د اریکا په خوښه و جوړ شوي تعلیمي نصاب او د (فرعوني پوهنتون) نوي فارغان صحنې ته راووځي. دغه فارغان چې په امریکایي نصاب، امریکایي مېتود او د امریکایي استاذانو لخوا به روزل شوي وي تر ډېرې مودې د امریکایانو لپاره د اوسنیو غلامانو ښه خلف ثابتېدلی شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کابل کې د دغه ډول امریکایي پوهنتون د جوړېدلو اعلان په ۷/ /۱۱ ۲۰۰۳م تاریخ په کابل کې د امریکایانو په لاس د جوړې ادارې د لوړو تحصیلاتو وزیر (شریف فائز) له راډیوګانو سره په مرکه کې وکړ، او ویې ویل چې دغه امریکایي پوهنتون به په دارالامان کې په اویا جریبه ځمکه جوړېږي چې لاندې ځانګړتیاوې به لري:

۱ – د پوهنتون نصاب به امریکایي وي.

۲ – د تدریس ژبه به یې انګریزي وي.

۳ – استاذان به یې ټول امریکایان وي.

د لوړو زده کړو وزیر خو لا د توصیې په ډول دآزادی دراډیو له لارې داهم وویل چې افغانان دې اصلا په دغه پوهنتون کې د استاذ کېدلوکوښښ نه کوي، ځکه چې د افغانانو علمي سویه د دې پوهنتون وړ نه ده.

۴ – زده کړه به په دغه پوهنتون کې د پیسو په مقابل کې تر سره کېږي.

نو پورتني مواصفات او شرایط که هر یو په بېلابېل ډ ول وڅېړو دې نتیجې ته رسېږو چې امریکایان د افغانستان د دائمي اشغال لپاره یو خطرناک پروګرام لري.

امریکایانو د دغه پوهنتون نصاب ځکه امریکایي انتخاب کړی چې افغاني نصاب د دوئ لپاره فکري غلامان نشي روزلی. افغاني نصاب که څه هم چې یو (سیکولر) ته ورته نصاب دی، خو بیا هم د افغانیت او وطنپالنې آثار ورکې لیدل کېږي.او تجربې هم دا ثابته کړې چې د جهاد او مبارزې یو زیات شمیر منسوبین د افغانی پوهنتونونو له انګړ څخه راپورته شوي ول.

امریکایان نه غواړي چې تر دې وروسته دې هم پوهنتونونه د جهاد او مبارزې سنګرونه وګرځي. هغوئ غواړي چې د پوهنتون محصلین دې له جهاد او اسلامپالنې سره خپل روابط د تل لپاره پرې کړي. او دا کار یوازې هغه وخت تر سره کېدلی شي چې نصاب په مکمل ډول له اسلام او افغانیت څخه بې برخې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانان له اروپا او اروپايي ژبو ډېر لرې پراته دي، د هغوئ لپاره انګريزي د تدريس ژبه انتخابول د دې معنی لري چې د دې هېواد يو زيات شمير وګړي دې له لوړو زدکړو بې برخې پاتې شي.
خو امريکا د دې لپاره دا کار کوي چې د تدريس د ژبې له لارې خپل منحط او غير اخلاقي فرهنګ افغانانو ته ور صادر کړي، او يوه برخه ډېر کاري او مؤثر افغانان د تل لپاره له خپلو ژبو، ادبياتو، تاريخي ارزښتونو او ملي عنعنو محروم کړي، تر څو يې د تل لپاره په غرب او غربي اهدافو پورې وتړي.
که داسې نه وي نو بيا خو د علم او ټکنالوژۍ د خپرولو تر ټولو غوره او اسانه لار دا ده چې ټول غوره او مفيد معلومات دې د افغانانو خپلو ژبو ته را واړول شي چې په پراخه پيمانه استفاده ورڅخه وشي.
د افغانانو لپاره د تدريس ژبه انګريزي انتخابول په يوه خاصه ډله کې دعلم د انحصار معنی لري چې په هېڅ ډول له بشري او اخلاقی موازينو سره برابره خبره نه ده.
امريکايان د دې پوهنتون استادان د دې لپاره يوازې امريکايان ټاکي چې دافغانستان په (سيکولر) کولو کې په افغانانو باندې باور نه لري، ځکه چې افغان استاذ که هر څومره ځان (سيکولر) او بې دينه وښيي خو بيا هم په افغانه مسلمانه ټولنه کې اوسېږي او هېڅکله د اسلام او افغانيت په خلاف ښکاره بغاوت نشي کولی. هغه به په هر حالت کې په يو نه يو ډول مسلمان پاتې کېږي، او پدې لړ کې به هغه محصلينو ته هرو مرو د افغانيت تلقين ورکوي ، چې دا د امريکايانو لپاره يو نامطلوب کار دی.
او که خبره د علمی استعداد وي نو بيا خو په سلګونو داسې ماهر افغاني استاذان شته چې خپله د امريکا او اروپا پوهنتونونه ورباندې ودان دي.
امريکايان غواړي چې پدې پوهنتون کې دې افغاني زلميان په يوه هراړخيز امريکايي محيط کې ورووزل شي. او که داسې نشي نو بيا به امريکايانو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم دروسانو په څېر د هېواد په تعليمي مؤسسو کې مشکلات پيداشوي وي.
په تېرو دريو لسيزو کې د جګړو او بهرنيو يرغلونو له امله د افغانانو اقتصاد ډېر کمزوری شوی، خلک د يوې مړۍ ډوډۍ د پيدا کولو لپاره د هېواد پرېښودلو ته اړ شوي دي، او د همدی اقتصادي مشکلاتو له امله تقريباً ۸۰ فيصده خلکو زده کړې ته شاکړې ده. خو په دغه ډول حالاتو کې هم امريکايان غواړي افغانانو ته تعليم د ډالرو په مقابل کې عرضه کړي.
د دې کار هدف دا دی چې يوازې هغه خلك دې پدې پوهنتون کې زده کړه کوي چې ډالر ولري، او يا هم له يوې خوا له امريکايانو د خدمت او جاسوسۍ په بدل کې ډالر واخلي، او له بل لوري يې بېرته همدوئ ته د تعليم په بدل کې ورکړي.
حقيقت دا دی چې امريکايان او غربيان هېڅکله نه غواړي چې افغانان دې د علم او پرمختګ پر لاره روان شي. بلکې هغوئ غواړي چې د افغانستان ځوانان دې د دوئ د غلامی په فکري جال کې ښکار شي. که داسې نه وي نو بيا ولې په افغانستان کې موجودو پوهنتونو سره لازمه مرسته نه کوي؟ هلته خو که محصلين د خپلو مشروعو حقوقو د ترلاسه کولو لپاره مظاهرې وکړي، د امريکايي ادارې د پوليسو او مليشو له لوري په ټوپکو ويشتل کېږي.
که امريکايان او غربيان په رښتيا سره غواړي چې د لوړو زده کړو ډګر کې له افغانانو سره مرسته وکړي نو د کابل، ننګرهار، مزار، هرات او خوست او نورو پوهنتونونو سره دې مالي، تعليمي او لوژستيکي مرستې وکړي، او هلته دې معاصر تعليمي وسائل برابر کړي. خو امريکايان دا هر څه د دې لپاره نه کوي چې هلته افغانان د افغانانو لخوا په افغاني روحيه د افغانستان د مصالحو لپاره روزل کېږي او امريکا ته يې هېڅ ګټه نه رسېږي، بلکې د افغانانو په خود کفا کېدلو کې د امريکايانو سراسر تاوان دی. امريکايان او غربيان غواړي افغانان تل د ځانته محتاج وساتي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېدای شي ځيني تنګ نظره او عاقبت نا انديشه خلک داسې و انګيري چې مونږ به خلک له پوهنتون څخه زړه بدي کوو، او يا به له پوهنتون او لوړوزده کړو سره مخالفت لرو، خو حقيقت دا دی چې مونږ له لوړو او مسلکي زده کړو سره هېڅ مخالفت نه لرو، بلکې پوهنتون او عالي تحصيلات د خپل هېواد او خپلې ټولنې د ډېرو رنځونو علاج بولو. او پدې باور يو چې تر څو په افغانستان کې لوړې زده کړې عامې نشي تر هغه به افغانستان او افغانان دڅوند په هر ډګر کې د بل چا محتاج وي.

هغه څه چې موږ خپل ملت او ځوانان ورڅخه په امان ساتل غواړو هغه د غرب په مادي او بې لارې فرهنګ کې منحل کېدل دي. صنعت او پوهه د بشريت مشترک ميراث دی. خو دين، فرهنګ، ملي او معنوي ارزښتونه بيا د هر ملت بيل وي او د همدغو ملي، معنوي او تاريخي ارزښتونو ساتل او پالل د ملتونو بقا تضمينوي، او د پرديو په مقابل کې يې جهاد او مقاومت ته هڅوي.

دا چې امريکايانو او د نړۍ نورو کفارو ته زموږ د ملت مېړانه، جهاد، آزادي ساتنه او اسلامپالنه ورمعلومه ده نو غواړي چې د دغه ډول (فرعوني پوهنتونونو او (فرهنګی مؤسسو) له لارې زمونږ ملت له خپلې معنوي وسلې څخه بې برخې کړي، او بيا يې د غلامانو په څېر د خپل ځان لپاره مسخر کړي. خو افغانان به انشاء الله هېڅکله دغې شومې او کرغېړنې توطيې ته د بريالتوب او تطبيق چانس ورنکړي. د يادولو ده چې ما په خپل بل کتاب (فکري پوهنه) کې د کابل د امريکايي پوهنتون په اړه تفصيلي بحث ليکلی چې د دې خطرناکې فتنې ټول اړخونه ورکې روښانه شوي دي، او لوستل يې د هر بادرده افغان لپاره ضروري دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهنګیان که فرنګیان؟

یرغلګرو کفري دولتونو چې هر وخت پر کوم اسلامي هېواد د هغه د نیولو په هڅه یرغل کړی نو له پوځي یرغل سره سم یې هلته د ذهنونو د تسخیرولو او د مقاومت د له منځه وړلو لپاره هر اړخیز فرهنګي یرغل هم کړی دی. او هڅه یې کړې چې د هغه ولس اصیل فرهنګ، دیني شعائر، اخلاقي او اجتماعي ارزښتونه او ملي عنعنې مسخه کړي، او یا یې له منځه یوسي، او پر ځای یې یو بل پردی او وارد شوی فرهنګ د خلکو په ژوند کې حاکم کړي، تر څو دغه وارد شوی پردی فرهنګ د نوي نسل ذهنونه د غلامۍ منلو ته برابر کړي.

یرغلګرو تل هڅه کړې چې خپل استعماري فرهنګ، نظریات او مفاهیم خلکو ته د ازادۍ، دیموکراسۍ، تمدن، مدني ټولنې، موډ، فیشن او داسې نورو اصطلاحاتو تر نامه لاندې ور تلقین کړي، او اشغال شوي مسلمان ملت خپل فرهنګ د ارتجاع، بنسټ پالنې، تنګ نظرۍ او نورو مختلفو نومونو و نوموي او بیا یې له منځه یوسي.

حقیقت دا دی چې د هر ملت د پایښت، ازادۍ، مقاومت او د سرلوړیې د خوندیتوب اسباب او عوامل د هغه ملت په فرهنګ او معنوي ارزښتونو کې نغښتې وي. او هر ولس چې خپل فرهنګ او معنوي ارزښتونه له لاسه ورکړي هغه خپل وجود هم له لاسه ورکوي. هغه بیا نه له نورو ملتونو سره سیالي کولای شي، او نه هم په نورو کې له منحل کېدلو څخه ځان ژغورلای شي.

انګریزانو چې کله هند ونیو، هلته یې د یو داسې نسل د رامنځته کولو لپاره د فرهنګي تغییر لاره غوره کړه چې په غلامي قانع وي، له خپلې ماضي سره هېڅ رابطه ونه لري، او د ژوند په هره چاره کې ورته انګریز د

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوره مثال حيثيت ولري. انګرېز حکومت دغه چاره خپل تر ټولو يوه ځيرک او مکار شخصيت (لارډ ميکالي) ته ور وسپارله. (لارډ ميکالي) په مسلمان هند کې د داسې يوه غلام نسل د روزلو لپاره لاره هواره کړه چې تر هر څه ورته د غرب پيروي مهمه وه. هغه به ويل: ((موږ بايد د هند په نيمه وچه کې داسې نسل وروزو چې ژبه، وينه او شکل يې هندي وي، خو عقل، فکر او فرهنګ يې د انګريز وي)).

فرانسويانو هم د خپل تسلط په وخت کې په الجزائر کې همدغه ډول يو نسل وروزه چې تر اوسه هلته د فرانسوي فکر او فرهنګ پالنه او ساتنه کوي.

روسانو خو د منځنۍ اسيا په هېوادونو کې يو داسې فرهنګي تحول راوستلی وو چې د هغې سيمې له خلکو څخه يې خپل هويت هېر کړی وو. د هغوئ ژبې، ادبيات، عنعنې، رواجونه لباس او د ژوند هر څه يې روسي شوي وو.

دا چې د تاريخ په اوږدو کې په افغانستان کې د يرغلګرو پښې نه ټينګېدې، او هر ځل له دې خاورې سرماتي او شرميدلي وتل نو يرغلګر هم د افغانانو د دغې مېړانې او معنوي قوت د سرچينې د ميندلو په هڅو کې دې نتيجې ته ورسېدل چې تر څو يې چې افغانان له خپل اصيل اسلامي او افغاني فرهنګ څخه منحرف کړي او د غرب په بې لارې او غير فطري فرهنګ کې منحل کړي نه وي، نو هېڅکله به د دې خاورې په دايمي اشغال کې بريالي نشي.

هماغه وو چې د امان الله خان له وخته راپدې خوا يې پدې مسلمان ولس کې د غرب د فرهنګ د متعارف کولو هڅې پيل کړې، او يو شمير افغاني ځوانان يې په غربي ټولنوکې وروزل او بيا يې له بېلابېلو وسيلو څخه په استفادې هغوئ د افغاني ټولنې قيادت ته ورسول چې هغوئ بيا له بېلابېلو لارو په افغاني ټولنه کې د غرب فرهنګ خپور کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په افغانستان کې د هېواد تعلیمي موسسې هم د پردیو په نصابونو او د هغوئ تر څارنې لاندې چلېدلې، د مثال په ډول:
د استقلال لیسه د فرانسویانو لخوا، د اماني لیسه د جرمنیانو لخوا، د کابل پولیتخنیک دروسانو لخوا، د کابل پوهنتون د امریکایانو لخوا حمایه کېدل، او د همدغو هېوادونو ژبې ورکې تدریسېدلې، او فرهنګ یې ورکې افغانانو ته تلقین کېده.
کله چې د نوي نسل غرب پلوي مشران د چارو د واګیو او د صلاحیتونو خاوندان شول، نو د هر ډول غربي فرهنګ او بې لاریتوب پر مخ یې د هېواد دروازې په پراخ ډول پرانیستلې، او د بې دینۍ، فحشاء او بربنډتوب لپاره یې تبلیغات وکړل، چې په نتیجه کې یې د لکونو افغاني نجونو او مېرمنو له سر ه پړوني وغورځول. خو چې په دې یې هم بسنه ونشوه، نو نجونې او مېرمنې یې په مکتبونو او دولتي دوائرو کې د (موډ) او (فیشن) په نامه د کمیسونو لنډولو او د پرتوګونو غورځولو ته تشویق کړې چې هره ورځ به په ښارونو کې په لسګونو زره افغاني خویندې او میندې د اروپایانو په څېر بې پردې او بې پرتوګه ګرځېدلې، او دا هر څه د تمدن او ترقۍ تر عنوان لاندې تر سره کېدل.
کافرو یرغلګرو د خپلو پرله پسې یرغلونو او عسکري اشغال په زور له مسلمانو ښځو حیا او پرده لیرې نه کړای شوه، خو دغو افغانانو چې د غرب په فرهنګ لوی شوي او رنګ شوي وو جامې هم ورځخه و ایستلې.
په حقیقت کې د افغاني ټولنې په بې لارې کولو کې داخلي (فرهنګیانو) تر خارجي (فرنګیانو) خطرناک نقش ولوباوه. دوئ د هېواد نشرات او مطبوعات د غربي فرهنګ د خپرولو لپاره په یومخیز ډول وقف کړي ول.
دوئ د هېواد په ښارونو کې د ځوانانو داسې یو نسل وروزه چې د غرب لوېدلی او بې معنویته فرهنګ ورته تر اسلام او افغاني فرهنګي ارزښتونو ډېر غوره ښکارېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ځل چې امريکا او انګريزانو د نورو غربيانو په ملتيا زموږ پر هېواد او دين يو ځل بيا پوځي يرغل وکړ، د هېواد شرعي حاکميت يې له منځه يووړ، په زرګونو بې ګناه انسانان يې ووژل، ښځې يې کونډې او ماشومان يې يتيمان کړل، او د افغانانو د سياسي او فرهنګي سرنوشت واګې يې په خپل لاس کې واخيستل، نو بيا يې هم له ځان سره داسې غرب پلوي افغانان ملګري کړل چې د دوئ ټول جنايات توجيه کړي، او دغه استعماري يرغل افغانانو ته د ازادۍ، ډيموکراسۍ، مدنيت او ترقۍ په نومونو معرفي کړي.

امريکا د دې هدف لپاره پخپله هم خورا ډېر وسايل په کار واچول، او د اطلاعاتو او فرهنګ د وزارت چارې يې هم داسې افغانانو ته ور وسپارلې چې په پوره اخلاص د غرب د سياسي، اقتصادي او فرهنګي اهدافو لپاره کار کوي.

دغو غرب پلوو د خپلو بادارانو د فرهنګ د متعارف کولو لپاره نوې جريدې، اخبارونه، مجلې، فرهنګي ټولنې، راډيوګانې او کيبلي تلويزوني چينلونه پرانيستل. دوئ شپه او ورځ په دې هڅه کې دي چې څنګه امريکايي او انګريزي يرغلګر افغانانو ته د رحمت د ملائکو په حيث معرفي کړي.

غرب پخپله هم زموږ د اصلي اسلامي فرهنګ د مسخه کولو لپاره خپلو راډيويي پروګروامونو کې څو برابره زياتوالی راووست، د مثال په ډول د امريکا غږ، بي بي سي، د ازادۍ راډيو، د المان غږ راډيو، د ماسکو راډيو او نورې راډيوګانې چې پخوا به يې په۲۴ساعتونو کې د افغانانو لپاره يوازې يو يا دوه ساعته خپرونې کولې اوس دا ټولې په مجموعي شکل په يوه شپه او ورځ کې په سلګونه ساعته خپرونې لري او ټولې د بېلابېلو پروګرامونو له لارې د افغانانو د فرهنګ د بدلولو لپاره کار کوي.

بي بي سي، امريکاغږ، الماني غږ او د ازادۍ راډيوګانو په اوسني وخت کې د افغانانو تر ټولو غښتلي او مشهور ليکوالان، ژورنالستان، نوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اديان او فرهنګيان په کرايه نيولي دي. او حتی ځيني هغه ليکوالان يې هم د خپل ځان لپاره مسخر کړي چې يو وخت يې په جهادي خپرونو او فرهنګ کې لاس او شهرت درلود.

تر دې ورتېر غرب يو ځل بيا د راتلونکي نسل د روزلو لپاره زمور د هېواد تر ټولو مهم تعليمي مراکز پخپل کنټرول کې راوستل. له تعليمي نصاب څخه يې ټول هغه مفردات و ويستل چې په جهاد ، اسلام، اسلامي تاريخ، ازادۍ او له کفارو سره په دښمني پورې يې اړه لرله. او دا هر څه يې د داسې چا په لاس له تعليمي نصابه ووېستل چې يو وخت يې په خپله د اسلامي فرهنګي مرکزونو د چلولو افتخار هم درلود، خو اوس د ډالرو سېلاب ته ټينګ نه شول او په پوره خسّت او بې شرمۍ د امريکايي مشاورينو تر ځارنې لاندې د اشغال د حکومت لپاره د فرهنګي او تعليمي ملېشو نقش ادا کوي.

امريکايانو د افغانستان تر اشغالولو وروسته دلته د تعليم او تربيې په وزارت کې هغه نصاب د تطبيق لپاره راوړ چې د امريکا د(نبراسکا) د پوهنتون لخوا د افغانستان لپاره جوړ شوی وو.

المان يو ځل بيا (اماني ليسه) د دونيم ميليونو ډالرو په مصرف په الماني طريقه فعال کړه، ځکه چې المانيان پوهېږي چې له اماني ليسې څخه چې څوک فارغېږي حتما به يوه منصب ته رسېږي، او بيا به د دوئ په درد خوري. فرانسې هم بيا د استقلال د ليسې چارې پخپل لاس کې ونيوې.

د عالي تحصيلاتو په لړ کې يرغلګرو امريکايانو په کابل کې د (امريکايي پوهنتون) پروژه عملي کړه چې د بېروت، قاهرې او د استانبول د (امريکايي پوهنتونونو) په څېر به د غرب پلوو حکومتونو لپاره کدرونه تياروي.

غرب چې د افغانانو په خلاف په فکري او فرهنګي ډګرونوکې دکار کولو لپاره څومره غربيان شوي افغانان له ځانه سره راوستلي دي له هغوئ څخه زمور څه ګيله نشته، ځکه چې هغوئ پرون هم په ښکاره د دښمن په صف

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې ولاړ خلك ول او افغان ولس هغوئ ته د پردیو په سترکه کتل، او نن هم هغوئ دیرغلګرو په صف کې ولاړ دي او له افغانانو سره په هر اړخیزه جګړه کې دي. خو د افسوس خبره دا ده چې یوه ډله نور (فرهنګیان) چې د کمونیزم په خلاف د جهاد په کلونو کې به یې ځانونو ته د اسلامي او افغاني فرهنګ وارثان ویل، او د جهاد او مهاجرینو په چاپیریال کې به یې د ځینو اسلامي او عربي مؤسسو په مالي مرستو ځانونه هم د ښو او تحریکي مسلمانانو په حیث مطرح کړي وو، او اسلامي نشرات به یې هم درلودل، خو اوس هغوئ هم د (فرنګي) (فرهنګیانو) په څېر د یرغلګرو په خدمت کې پراته دي او د جهاد او مجاهدینو په خلاف د تشکیك او منفي تبلیغاتو پروژه یې له یر غلګرو په ټیکه اخیستې ده، او په ډېرې نامردۍ دوئ هم په دې اشغال شوي هېواد کې له یرغلګرو سره یو ځای په کار کولو د غرب د (کافرې ډیموکراسۍ) مخ ورسپینوي، او د دې خدمت په بدل کې په لاسته وروړو ډالرو او نورو امتیازاتو په خپل ګومان خپله دنیا او هم خپل آخرت (ښایسته؟؟؟!) کوي.

حقیقت دا دی چې دغه ډول (فرهنګیان) د اشغال په تعلیمي اداره کې په خپل شراکت هم خپل ځان تېرباسي، او هم په خپل دې کار د ولس د تېروېستلو په کار کې اخته دي. او د اشغال په خلاف د روان برحق جهاد د لارویانو په خلاف یې د (تشکیك) پوخ سنګر سمبال کړی دی چې فایده یې په یقیني ډول د اشغالګرو غربیانو په ځولۍ کې ورلوېږي. ای کاش چې دغه خلك رښتیا هم د (اولویاتو) په هغې (فقهې) چې دوئ یې دعوی لري پوه شي او عمل ورباندې وکړي، نو په هغه وخت کې به یې خپل قدرمن استعدادونه رښتیا هم د (اسلامي فکر) د خدمت په لار کې کارولي وي.

خو د امریکایانو په لاس د جوړ شوي حکومت تر سیورې لاندې په کار کولو او د دې حکومت د تعلیمي پروژې په چلولو دغه خلك په حقیقت کې تر (سیکولرو فرهنګیانو) هم ډېر بد دي، ځکه چې دوئ اوس هم خپله مفکوره خلکو ته د اسلام په حیث وړاندې کوي، خو د کافرو اشغالګرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غربیانو او د هغوئ د افغانو مرتدو ملګرو په خلاف د (فرض جهاد) په اړه یې نه یوازې دا چې خپل شرعي مسؤولیت ته شا کړې ده بلکه د ښارونو متدینو ځوانانو ته یې هم شکونه وراچولي دي. دغه ډول خلك یا په زړه خیرن دي، او یا یې د بصیرت سترګې دومره کمزوې شوې دي چې د ازادۍ او غلامۍ ترمنځ ښکاره توپیرونه هم نهویني.

دغو فرهنګیانو یا لا تر اوسه پورې د غرب مکاري نه ده درک کړې، او یا دوئ هم د بد نیت خاوندان دي چې د (په هر څه کې د اعتدال) تر شعار لاندې د اسلام (ثوابت) هم تر پښنو لاندې کوي، او په آګاهانه ډول د دښمن په صف کې ولاړ دي. که داسې نه وي نو د صلیبي یرغلګرو تر سیوري لاندې اسلامي فرهنګ ته خدمت څه معنی لري؟

په عمومي ډول د تاریخي تجربو په نظر کې نیولو سره دا په زغرده ویلی شو چې (فرهنګي) (فرنګیان) د غرب لپاره د مسلمانو ولسونو په تسخیرولو کې تر (جنګي) (فرنګیانو) ډېر خطرناک وي، او دا ځکه چې هغوئ د یوه ملت افراد وژني، خو دوئ د هغه ملت دین، عقیده، ارزښتونه او معنوي پاېښت له منځه وړي. نو پر همدې اساس دوئ هم مجرمان دي، او باید په هماغه روحیه تعامل ورسره وشي چې له جنګي یرغلګرو سره کېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

جهاد که جګړه؟

د امريکا په مشرۍ د صليبي پوځي ائتلاف لښکرو په تېرو لسو کلونو د خپلو ټولو حربي وسائلو او عصري تکنالوژۍ په کارولو نه ټول افغانستان ونيولی شو، او نه يې د لسګونو مليارده ډالرو په مصرفولو په افغانستان کې د خپل ځان په ګټه کوم واقعي تحول راوستلی شو. بلکې ددې هر څه په خلاف د دې يرغلګر تړون صليبي لښکرو خپل ډېر څه له لاسه ورکړل چې تر هر څه مهم يې د جګړې د ګټلو روحيه ده.

اوس خبره دې ځای ته راورسېده چې د صليبي تړون ټول مشران نور له دې جګړې ستومانه ښکاري، او په ښکاره وايي چې د دې جګړې ګټل ورته يو ناممکن کار دی. خو دا چې غرب نه غواړي له افغانستان څخه دې د يوه ماتې خوړلي ځواک په حيث ووځي نو ځکه يې د پوځي جګړې تر څنګ يوه هر اړخيزه سايکالوژيکه (نفسياتي) جګړه هم د افغانانو په خلاف روانه کړې ده چې تر ټولو مهم عنصر يې له جهاد څخه د افغانانو منصرف کول دي. او د دې هدف د تر لاسه کولو لپاره يې دې تبليغاتو ته زور ورکړی چې افغانان نور له جګړې ستړي شوي دي او نور بايد له دښمن سره د سولې پر لارو چارو غور وکړي.

د افغانانو روان جهاد ته که د جګړې په سترګه وکتل شي نو رېښتيا هم بايد ورنه ستړي شوي وي، ځکه چې تر دريو لسيزو اوږده شوه، هېواد کنډواله شو، او جګړې په ميليونونو ککرۍ وخوړې.

خو که دا جګړه يو (في سبيل الله) جهاد وي او افغانانو د الله د دين د لوړولو، د شريعت د نافذولو او د اسلامي نظام د قائمولو لپاره يې د يوه ضرورت او شرعي عبادت په نيت روانه کړې وي نو بيا خو دغه اهداف تر اوسه يو هم ندي حاصل شوي. نه د الله دين حاکم شوی، نه شريعت نافذ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوی، نه اسلامي نظام جوړ شوی، او نه هم وطن آزاد شوی دی. نو افغانان به ولې له خپل داسي شرعي في سبيل الله جهاد او عبادت څخه د سترګيا اظهار کوي چې په اسلام کې ورته (ذروة سنام الاسلام) د اسلام تر ټولو لوړ او غوره عبادت ويل شوی دی.

دا سمه ده چې يوه برخه پروني تنظيمي جهاديان منحرف شول، ايمان يې په ډالرو خرڅ کړ، د اسلامي نظام د جوړولو پر ځای د غرب د صليب تر سوري لاندې د غرب له ګوډاګيو سره د ډيموکراسۍ او سيکولريزم په صف کې ودريدل. خو دا هر څه له جهاد څخه د ستومانۍ په نتيجه کې نه ول، بلکې دا ټول د دغې ډلې دروغجنو (جهاديانو) د انحراف، ځان غوښتنې او قدرت ته د رسېدلو لپاره له کفارو سره د سازشونو له امله منځته راغلل.

دغو خلکو په خپل دې انحراف هم جهاد ته او هم ولس او هېواد ته ښه ډېر تاوان ور ورساوه،خو الله تعالی د دوئ تر انحراف وروسته داسې سپېڅلي، باعزمه، هوښيار او مستعد ځوانان د جهاد او مبارزې صف ته راوستل چې د سرونو په بې دريغه قربانيو يې د صليبې تړون لښکرو ته ماتې ورکړه.

که پروني منحرف شوي (جهاديان) يوازې له روسانو سره د جګړې خبره د ځان لپاره وياړ بولي پداسې حال کې چې په آخر کې ببرته د روسانو او امريکايانو غېږې ته ورولويدل، نو ننني مخلصو مجاهدينو د تاريخ تر ټولو لوی پوځي تړون ته چې تقريباً د نړۍ ټول هېوادونه ورکې په يوه او بل شکل شامل دي ماتې ورکړه.

دا هر څه پدې دلالت کوي چې افغانان يوازې جنګيالي ندي، بلکې هغوئ د خپل مقدس هدف لپاره چې د الله تعالی د دين لوړول او د اسلامي نظام جوړول دي د جهاد د عبادت ستره فريضه ادا کوي، او هېڅکله هم پدې لاره کې د ستومانۍ اظهار نه کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چې جهاد اوس په نړۍ کې په یو مستقیم مسیر د خپل اصلي هدف په لوري روان او یو نړیوال شکل یې غوره کړی دی، او د نړۍ په هره سیمه کې یې د کفارو مصالح ته ضربې لاندې نیولي دي، نو ځکه خو غرب اوس په دغه ډول تبلیغاتو د مسلمانانو د دیني او جهادي احساساتو د سړولو کوښښ کوي.

غربیانو ته دا حقیقت ښه ورمعلوم دی چې افغانان په شلمې او یوویشتمې پیړۍ کې د اسلامي امت لپاره د جهاد د(استاذۍ) ویاړ او وړتیا لري، که دوئ افغانان له جهاد څخه منحرف کړي نو د نورو ملتونو حوصلې به په خپله لوېږي.

د غرب د دغو تبلیغاتو اصلي مقصد دا دی چې نور دې افغانان د یرغلګرو په خلاف جهاد نه کوي. د امریکا او صلیبیانو واکمنې دې پرځان ومني، د غلامۍ سرنوشت ته دې تسلیم شي، له دین، غیرت، افغاني عزت، سرلوړۍ او خپلواکۍ دې تېر شي، د دوه میلیونو شهیدانو قربانۍ او وینې دې هېرې کړي، د اسلامي نظام د قائمولو فکر دې له ذهن څخه وباسي، افغانې مسلمانې خویندې، میندې او تورسرې دې نور د صلیبي لنډغرو لنډغرتوب ته پرېږدي، او پرې دې ږدي چې غربیان د ښځو د حقوقو او د آزادۍ په نامه افغانه میرمن هم د غرب د ښځوپه څېر د نارینه ؤ د هوسونو وسیله وګرځي.

د دغه ډول تبلیغاتو په کولو سره غربیان غواړي تر څو ځوانان دې وسله پر زمکه کېږدي، د آزادۍ او سرلوړۍ د ژوند تصور دې له مغزو وباسي، صلیبیانو او دهغوئ غلامانو ته دې اجازه ورکړي چې افغاني تنکي زلمیان او پیغلوټې د ډیموکراسۍ تر شعار لاندې د فحشااو لنډغرتوب په محیط کې د سیکولریزم په نصاب او کتاب وروزل شي، او بالآخره دغه دغازیانو ټاټوبی دې د غربیانو د سیاسي، اقتصادي،اجتماعي ګټو د تحقق لپاره د چرګانو په یوه بې عوضه مفت ډګر بدل شي.که داسې نه وي نو بیا ولې خلکو ته د جهاد د پرېښودلو تلقین ورکوي؟ افغانان خو جګړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

له شوقه نه کوي، هغوئ خو په اقتصادي لحاظ د دغې جګړې توان هم نه لري، بلکې افغانان له مجبورۍ ورځې په دغې تپل شوې جګړې اخته دي. پر افغانانو خو تېرى شوى، آزادي او خپلواکي يې سلب شوې، خاوره يې د پرديو تر اشغال لاندې ده، ټول حقوق يې تر پښو لاندې شوي، او انسانيت ته يې په سپکه کتل شوي دي. دا خو د هغوئ لپاره د خپل له لاسه تللي عزت د بېرته ګټلو جګړه ده، نو ځکه خو خامخا دغې جګړې ته دوام ورکوي، او په دې لاره کې د شهادت مرګ ته د غلامۍ پر ژوند ترجيح ورکوي.

تاريخ هم دا ښودلې چې افغانان د يوه ملت په حيث د دښمن په مقابل کې له خپل جهاده نه ستړي کېږي. د جنګيز، ګرګين، انګريز، روسانو او اوس د غرب په مقابل کې د دوئ جهاد او استقامت د دې مدعا ژوندي مثالونه دي.

جهاد د يوه طبيعي ضرورت ترځنګ يوه داسې الهي فريضه ده چې انبياؤ عيهم السلام او د هغوئ امتونو کړې دى. جهاد کوم مادي مصلحت نه دى چې د هغه په ترلاسه کېدلو دې ساقط شي. جهاد د ملتونو د بقا او دهغو دآزادۍ د استمرار ضامن دى. جهاد جنت او د هغه نعمتونو ته د وررسېدلو تر ټولو لنډه لاره ده.

جهاد د دين او ناموس د ساتلو تر ټولو غوره وسيله ده، او افغانان تر هر چا زيات په اسلام، آزادۍ، عفت او ناموس مين خلک دي. افغانان وطن پرېږدي خو دين نه پرېږدي. افغانان له حکومت څخه تېرېږي خو له خپلو معتقداتو نه تېرېږي. سر ورکوي خو ايمان نه ورکوي. او تاريخ هم د دې ملت په اړه د همدې مدعا شواهد وړاندې کوي. نو بياڅنګه کېدى شي چې دوئ دې د دې مقدسو اهدافو د تحقيق په لاره کې له جهاده ستومانه شي؟

خو دا خبره رښتيا ده چې افغانان نور له هغو جګړو ستړي شوي دي چې د اسلام د حاکميت لپاره نه وي. په افغانستان کې بې هدفه جګړې، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

نشنلزم پربنسټ ولاړ رقابتونه، تنظیمي جنګونه، د قدرت د لیونیو ترمنځ د وینو تویول او د ولسونو د جنګولو لپاره جنایتکاره باندونه او ډلې ټپلې جوړول ربښتیا هم نور د افغانانو لپاره د منلو وړندي.

د درې لسیزو مسلسلو جګړو او سیاسي جریانونو باید نور افغانان هوښیار کړي وي. نور باید په هرې هغې جګړې کې له برخې اخیستلو ځان وساتي چې د اسلامي نظام د قائمولو، د الله تعالی د دین د حاکمولو او د یرغلګرو د شرلو لپاره نه وي.

یوې بلې غلط فهمۍ ته هم باید متوجه و اوسو، او هغه دا چې ځینې خلک وایې چې د افغانانو په خپل منځ کې جګړه د غندلو وړ ده. دا خبره پدې ډول سمه نه ده. صحیح خبره دا ده چې د مسلمانانو تر منځ جګړه غلطه ده. د مسلمانو او کفارو تر منځ جګړه یوه فریضه او مطلوب کار دی، که څه هم چې د واړه طرفه یې په یوه قوم پورې هم اړه ولري.

زموږ په پروني جهاد کې مقابل لوری کمونستان هم افغانان ول، خو موږ یې په خلاف جنګېدو، او د هغه جنګ په جواز کې مو هېڅ شک نه درلود.

نن هم د غربیانو ملګري چې په افغانستان کې د صلیبي غرب د اهدافو د تحقیق لپاره کار کوي، د اسلام پر ځای د ډېموکراسۍحاکمول غواړي، او د خپل ملت په خلاف د یرغلګرو په صف کې ولاړ دي افغانان دي چې په خلاف یې جهاد کوو او د دې جهاد په روا والي کې هم هېڅ شک نه لرو.

پیغمبر صلي الله علیه وسلم هم تر آخره پورې د خپل هغه قوم په خلاف جنګېدلی چې دین یې ورسره نه مانه. په قوم کې له هغوئ سره یووالي رسول الله صلی الله علیه وسلّم له جهاده نه دی منع کړی، ځکه چې د مسلمانانو قوم او ملت د هغوئ دین او عقیده ده، نه د هغوئ وینه، ختېه او یا هم مشترک ټاټوبی. او که داسي وګڼو نو بیا خو - نعوذبالله – د پیغمبرانو علیهم السلام په جهادونو او قربانیو د (ناروا والي) حکم کېږي، ځکه چې هغوئ هم د خپلو قومو د کفارو په خلاف جګړې او مبارزې کړې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غربي يرغلګرو په خلاف افغانان په مخ کې درې لارې لري، يوه دا چې د دښمن په صف ورګډ شي او له هغه سره د ډيموکراسۍ پر اساس په ايتلافي حکومت او ديموکراتيکه پروسه کې کار وکړي، چې دښمن هم همدا ورڅخه غواړي.
دوهمه لاره دا ده چې ټوپک دې کېږدي او کرار چوپه خوله دې کښيني، او پرې دې ږدي چې سرنوشت يې د پرديو لخوا و ټاکل شي.
او دريمه لار د هغوئ له اشغال څخه د خلاصون په مقصد فرض جهاد ته ادامه ورکول دي چې يوازې له همدې لارې آزادي ګټل کېداي او اسلامي نظام منځته راتلای شي او بس. نو طبيعي او معقوله خبره هم همدا ده چې افغانان خپل جهاد ته ادامه ورکړي، او په خاص ډول پدې وضعيت کې چې جهاد يې د فتحې پر درشل ولاړ دی.
افغانان بايد د دښمن هغو تبليغاتو ته هېڅ توجه ونه کړي چې وايې: افغانان نور له جګړې ستومانه شوي دي. پرون روسانو هم تر تښتېدلو مخکې همدغه ډول تبليغات کول، او کمونست رژيم مجاهدينو ته د سولې وړانديزونه کول. خو که پرون مجاهدينو ته (اشرار) ويل کېدل نو هم هغوئ خپل جهاد کاوه، او که نن ورته (ترهګر) او تروروستان ويل کېږي نو هم دوئ په خپل جهاد ته دوام ورکوي، ځکه چې جهاد دوه حتمي پايلي لري چې يوه يې (فتحه) او بله يې (شهادت) ده، او په دواړو کې يې خير دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عسکرجانه تاته وايم !

عسکرجانه! زه ستا ورورېم او غواړم په مينه مينه دې په يو څو خبرو وپوهوم. عسکرجانه! زه ستا هغه ورو يم چې په دې هېواد کې مې د روسانو يرغل له پيله تر پايه وليد، او د هغوئ تر څنګ د درېدلې افغاني اردو انجام مې هم وليد. د دې وطن ټولې ملېشې او تنظيمي ټوپکيان مې هم وليدل چې څنګه يې د خپل ملت په خلاف د دښمنانو د اهدافو د ترسره کولو لپاره جګړې وکړې.
عسکرجانه! زه نه غواړم چې تر دې ترخو تجربو وروسته دې بيا هم ته هماغه څه وکړې چې ستا ولس پرې کړېږي، خو زما او ستا دواړو کافر دښمن پرې خوشحالېږي.
عسکرجانه! غواړم په مينه او مهربانۍ درسره د زړه حال شريک کړم! زه او ته خو دوه وروڼه يو، خو افسوس چې ته رانه کفارو په خپله غېږ کې نيولی يې، خپل ټوپک يې تا ته لاس کې درکړی چې ما پرې ووله. او پدې ګناه مې و ولې چې ولې د کفارو په خلاف جنګېږم، او ولې هغوئ ته سر نه ټيټوم؟
عسکرجانه! زه او ته خو دواړه د يوې مور زامن وو، ما او تا ته خو مورجانې په يوه ورځ سيپاره لاس کې راکړې وه او د جومات ملا صاحب ته يې لېږلي وو چې دين زده کړو، ستا به هم يادېږي چې دواړه به يو ځای د ژمي په يخنۍ کې سهار وختي جومات ته تللو او د ملاصاحب مخې ته به کښيناستو، خو دا چې ما سيپاره وويله نو (طالب) شوم، اوتا تر زلميتوبه خلاصه نه کړه! تا نه يوازې دا چې درس ونه وايه بلکې بل هېڅ کسب او کمال دې هم زده نکړ، آخر له مجبورې ورځې لاړې د کافر په لاس په جوړې شوې اردو کې عسکرجان شوې، هغه هم د کوم ملي مکلفيت پر اساس نه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلکې د دې لپاره چې دولس زره افغانۍ درکوي. که نه په شروع کې خو زه او ته دواړه (طالبان) وو.

عسکرجانه! تا ته خو ښه درمعلومه ده چې زه چې د مدرسې طالب وم نو هره جمعه به کورته راتلم، له تا او کورنۍ سره به د هرې جمعې ورځ زما اختر وو. د هرې هفتې په سهار بهزما د احترام پخاطر تر نیمې لارې ته هم را سره تللې، زماعزت او احترام به دې کاوه.

ما چې کتابونه وویل نو دا مې هم ورکې زده کړل چې د دین یوازې زده کول مطلوب نه دي، بلکې پر هغه عمل اوله هغه څخه دفاع کول هم د مسلمان کاردی،او د دین تطبیقول هم د دین د زده کوونکو وظیفه ده. هماغه ؤ چې د دین د تطبیق او له هغه څخه د دفاع لپاره مې جهاد شروع کړ.

عسکرجانه وروره! په کار خو دا وه چې تا په دې کار کې زما ملا تړلې وای، او زما ترڅنګ دریدلی وای، خو افسوس چې ته د کلي له چرسیانو او بنګیانو سره ملګري شوې. مور او پلار که هر څومره نصیحتونه او زارۍ درته وکړې خو ته هغه سړی نشوې چې هغوئ غوښتلې. مور او پلار درته پردۍ لور هم کښېنوله چې ګوندې له واده سره به د مسؤلیت احساس درکې پیداشي، ستا خو اولادونه پیداشول خو په تا کې د ښو او بدو د پېژندلو تمیز پیدا نشو. هماغه وو چې لاړې د څو پیسو پخاطر د دین او وطن د کافرو دښمنانو تر څنګ د هغوئ په لاس په جوړې شوې اردو کې عسکر شوې، او اوس هغه څه کوې چې هغوئ یې در څخه غواړي.

عسکرجانه! کافران خو زما او ستا دواړو د دین دښمنان دي. هغوئ له لیرې ځایه د دې لپاره راغلي چې دلته پر ما او تا خپله حمکرانې وچلوي. هغوئ زموږ وطن اشغال کړی او زموږ هر څه یې په خپل واک کې راوستلي دي. ته نو ولې د هغوئ تر څنګ ولاړ یې او له ما سره دښمني کوې؟

عسکرجانه! تا ته به نه در معلومېږي چې زه نه غواړم چې تا ووژنم، خو ته له یرغلګرو کفارو سره په یوه صف کې ولاړ یې، او د هغوئ لپاره کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوې. تا خپل ځان د هغوئ سپر ګرځولی، نو ځکه خو زما په ګولیو لګېږې. خو بیا مې ستا په وژل کېدو خوا بدېږي، ځکه چې ناوې دې کونډه کېږي، سپین سرې مور او سپین ږیری پلار درباندې کړېږي. ستاوړو وړو یتیمانو ته بیا هم همدا زه ځورېږم. او همدا ستا له امله بیا زه په خپل کور کلي کې چاته سر نشم پورته کولی. آیا تا هم کله پدې غور کړی دی؟
عسکرجانه! ته پوهېږې چې تا کفار په دوستۍ نیولي دي! ته پوهېږې چې کافران تا ته خپل دوست وايي؟ آیا پدې هم پوهېږې چې کافران تا او ستا اردو خپله لاسته راوړنه ګڼي؟ پدې پوهېږې چې هغوئ په خپلو منځونو کې وايي چې د اردو له عسکرو مو داسې خلک جوړ کړل چې نور به زموږ پر ځای هغوئ د اسلام او جهاد په ضد جنګېږي؟
عسکرجانه! کېدای شي چې ته ووايې چې زه خو له کافرانو کرکه لرم، خو ستا افسران د امریکایانو، انګریزانو، جرمنیانو او فرانسویانو لخوا ټاکل شوي دي، او ته د هغوئ په قومانده چلېږې. دلته ستا انفرادي کرکه تر هغې هېڅ تاثیر نه لري چې تر څو دې د دې کافرانو په وژلو د خپلې کرکې اظهار نه وي کړي. او که داسې ونشي نو بیا خو ته هم له زړه د هغوئ ملګري يې! ځکه چې ته خو ورسره بندي نه ئې، بلکی په خپله خوښه ورغلی يې، او له هغوئ سره دې د هغوئ د شرائطو پر اساس قرارداد کړی دی. ته له هغوئ سره یوځای اوسې، ته په خپله خوښه د هغوئ لپاره ما وژنې، او هغوئ ته زما د کور لاره ورښئې.
عسکر جانه! هغه بله ورځ دې ولیدل چې ستا یوه ملګري د خپل ټوپک یوازې یوه ججوره په ورسره روزونکو امریکایانو کې تشه کړه او بیا په هسکه غاړه له مجاهدینوسره ملګری شو! ودې لیدل څنګه یې په همدا یوه ججوره ټوله اروپا او امریکا ولړزوله؟ څنګه یې د هغه ځای ولسونه په خپلو حکومتونو پسې راپورته کړل؟ او څنګه د دښمن زړه ته دا خبره ولوېده چې دلته نور د هغوئ خواري ځای نه نیسي؟ ستا په حرکت کې هم همدومره برکت شته، خو ته ناځوانه حرکت نه کوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عسکرجانه! ورور مې یې، خو بې لارې ورور. خیر، ته چې اوس هر څه یې د آخرت عذاب مې نه دربانديې لورېږي، د الله تعالی له عذابه دې وېروم.
الله تعالی کافرانوته جهنم تیاکلی دی، او هرهغه څوک چې په خپله خوښه د هغوئ ملګرتیا کوي او د هغوئ په قومانده او د هغوئ په صف کې جنګېږي، هغه به ورسره جهنم ته ځي.
عسکرجانه! ګوره چې پدې خبره مې خوا بده نه کړې، ځکه چې دا زما خبره نه ده، دا زما او ستا د دواړو د خالق او مالک خبره ده، دا د هغه ذات خبره ده چې له ما او تا دواړو سره به د قیامت په ورځ حساب کوي. هماغه الله په خپل کتاب کې فرمایي:

﴿ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمۡ فَإِنَّهُۥ مِنۡهُمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴾ المائدة: ۵۱.

(او له تاسې څخه چې څوک دوئ (کافران) په دوستۍ ونیسي نو هغه به هم له هغوئ (کافرانو) څخه وي، او بې شکه الله ظالمانو ته هدایت نه کوي).

عسکرجانه! آیا پدې دې غور کړی چې کافران ولې په ما پسې غرونه، سمڅې او ځنګلونه لټوي خو تا ته په خپل څنګ کې ځای درکوي؟ ما وژني، خو له تا راضي دی او تنخواه درکوي؟ دوئ ما ځکه وژني او دښمني را سره کوي چې د دوئ پر لاره نه ځم. خو تا ته ځکه تنخواه درکوي چې د دوئ پر لاره روان یې. که داسې نه وي نو زه او ته خو دواړه ورونه یو، او کور مو هم لا تر اوسه سره یو دی. دا هم درته ښه در معلومه ده چې که زه غره ته ختلی یم نو ښځه او بچیان مې ستا له بچیانو سره یو ځای مور او پلار ته پرې ایښې دي، نو بیا ولې ما وژني او تا ته ډالر درکوي؟
عسکرجانه! آیا ته پدې خبر نه یې چې د امریکا جمهور رئیسو(جورج بوش) چې کله خپل پوځونه د افغانستان د نیولو لپاره دې وطن ته رالېږل نو زما او ستا په خلاف یې خپله جګړه صلیبي جګړه و بلله؟ آیا پدې پوهېږې چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

صليبي جګړې څه ډول جګړې وې !؟ صليبي جګړې خو په تاريخ کې هغه جګړې وې چې د غربي دولتونو پوځونه د صليب تر بيرغ لاندې د اسلامې نړۍ د نيولو لپاره شرق ته د وچې او سمندر له لارې راغلل. او چې کله د اوسنۍ ترکيې د (انطاکيې) پر ښار فلسطين ته راتېريدل نو د انطاکيې په محاصره شوي ښار کې يې (۱۰۰۰۰۰) سل زره تسليم شوي مسلمانان په بې رحمۍ تر تېغه تېر کړل. او چې کله بيا فلسطين ته راورسېدل نو تر يوې هفتې په لږ وخت کې يې اويا زره تسليم شوي مسلمانان ووژل، او بيا يې د هغوی جسدونه وسوځول. يوازې د(اقصی) د مسجد په دننه کې يې څوارلس زره هغه مسلمانان ووژل چې مسجد ته يې پناه وروړې وه.

عسکرجانه! د دوی افسران به چې کله په مسجد کې د وژل شويو مسلمانانو ليدلو ته ورتلل نو د هغوئ د اسونو پښې به تر زنګنونو د مسلمانانو په وينو کې ډوبې وې.

عسکرجانه! که زما پدې خبرو دې باور نه راځي نو له هغو کافرانو پوښتنه وکړه چې همدا اوس ته ورسره يو ځای زما په خلاف جنګېږې. هغوئ به هرومرو درته ووايې چې هو دا کيسې زمونږ د صليبي جګړو تاريخ ليکونکي (ويليام آف تاير) هم په خپل کتاب A *history of deeds done beyond* the sea کې ليکلې دي.

عسکرجانه! پدې پوهېږې چې پر بيت المقدس د واکمنۍ تر ټينګولو وروسته صليبيانو د مسلمانانو په اولنۍ قبلې (مسجد اقصی) څه وکړل؟ هغوئ نوي کاله له مسجد څخه ډېران (دخځلو د غورځولو ځای) جوړ کړی وو. او تر هغه وخته د مسلمانانو اوله قبله د اروپايانو ډېران وو چې تر څو د اسلام ستر غازي د القدس فاتح (صلاح الدين ايوبي) د هغوئ له ولکې آزاد کړ.

عسکرجانه! اوس خو به پوه شوي يې چې له صليبي جګړې څخه د(بوش) مقصد څه شی وو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

عسکرجانه! ستا خرڅ شوي او منافق شرابي افسران درته درواغ وايې چې ته او صليبي پوځيان دواړه د يوې جګړې مساوي شريکان ياست، او دواړه د يوه هدف لپاره جنګېږئ. هو، دروغ درته وايي. هغوئ خو د اسلام او مسلمانانو په خلاف په يوه ښکاره او اعلان شوې صليبي جګړه کې اخته دي. او له تا يې د خپل مقصد لپاره د قربانۍ پسه جوړ کړی دی. که داسې نه وي نو بيا ولې په لارو او سړکونو تا مخته کوي او دوئ در پسې روان وي. خو د جګړې او حرکت قومانده د دوئ په لاس کې وي؟ دا د دې لپاره کوي چې پر هغه ماين تا والوزوي چې ستا ورونو دوئ ته ښخ کړی دی. که دوئ تا خپل شريک ګڼي نو بيا ولې خپله په بندو زرهدارو موټرو کې چې دوئ يې د ماين ضد بولي سپرېږي او ته يې په داسې يو نازکه سرلوڅې رينجر کې کښېنولی يې چې د مجاهد د کلاشينکوف مرمۍ هم تېروبېر ترې وځي؟

دوئ ولې پر مختللې وسلې لري، او تا ته يې له دويمې نړيوالې جګړې پاتې داسې تاريخ تېرې وسلې درکړې دي چې په ټوله نړۍ کې يې اوس استعمال نشته؟

دوئ ولې په ټانکونو کې ګرځي، خو ستا د افغانستان ټانګونه يې له يوه مخې له منځه يوړل؟ ولې يې درنې روسۍ وسلې درڅخه واخيستې او له منځه يې يوړې، او پر ځای يې د درنو وسلو هېڅ درنه کړل ؟. ولې يې ستا د کور او کلي د ورانولو لپاره ډول ډول طياري راوستې؟ خو ستا هغه څو کنډې کپرې طياري يې هم له منځه يوړې؟ ولې يې د افغانستان روزل شوې اردو منحل کړه. او د هغې پر ځای يې يوه بې احساسه، بې تعليمه، بې هويته، بې تجربې، بې دسپلينه، پر قومې او ژبنيو بنسټونو ولاړه او بې سواده د کرايي مليشو مجموعه د اردو په نامه را منځته کړه؟

عسکرجانه! امريکايان دا هر څه ځکه کوي چې له تا هم ډارېږي، هغوئ نه غواړي چې ته دې هم قوي و اوسې، هغوئ غواړي چې يوازې همدوئ دې قوي وي او له تا دې يوازې د يو بې واکه مريي او بې اختياره مزدور په

(c) ketabton.com: The Digital Library

حيث کار واخلي. هغوئ په زور راغلي دي او هر څه په خپل زور تر سره کوي. زما وژل خو يې هسې هم هدف دي، خو چې تا ته يې هم طبعيت خراب شي نو وژني دې او بيا ځوک ترې پوښتنه هم نشي کولی.

عسکرجانه! ستا منافق او شرابي افسران به دا هم درته وايي چې دوئ خو زمونږ مرستې او زموږ د وطن آزادولو ته راغلي دي. خو آيا تا کله پدې غور کړی چې مرسته همدېته وايې چې زمونږ هېواد راکنډواله کړي، اردو مو ړنګه کړي، ټانګو او ټول پوځي وسايل، هوايي ځواک، د هوايي مدافعې سيستم، رادارونه او د استحکام ټول وسايل مو له منځه يوسي؟ آيا مرسته همدې ته وايي چې واک مو پردی شي؟ مرسته همدې ته وايې چې تر سلو زرو زيات افغانان راووژني او بيا يې هېڅ مسؤليت هم پر غاړه وانخلي؟ آيا مرسته دېته وايې چې پر جوماتونو، شفاخانو، ودونو، وراګانو، کاروانونو، د سپرلۍ پر موټرو او پر کليو کورونو او کروندو مو درنې بمبارۍ وکوي؟

عسکرجانه! دا پوښتنه دې کله له ځانه او يا له کوم بل چا کړې چې دوئ دا وطن مونږ ته له چا آزاد کړ؟ له يهودو؟ له نصاراؤ؟ له هندوانو؟ له روسانو؟ له غلو او جنګي مجرمينو؟ او که له هغو مسلمانانو چې دلته يې د الله جلّ جلاله د دين نافذول غوښتل؟ دوئ خو افغانستان آزاد کړی نه دی، بلکې اشغال کړی يې دی.

عسکرجانه! دلته حقيقي واک او اختيار له غربي اشغالګرو قواوو، غربي کمپنيو او غربي مؤسساتو سره دی، او دا ته چې کومې ادارې ته حکومت وايې او خپل ځان د هغې ساتونکی بولې، د دې ادارې هر وزير يې په صليبي ايتلاف کې د شاملو جهتونو دګټو د ساتلو لپاره د همغوئ له لوري ټاکل شوی دی. ته او ستا افسران خو لا څه کوې چې دلته د کابينې ټول وزيران او حتی چې ستا جمهور رئيس هم همدوئ ټاکلی دی. ځکه چې که چېرې هغه رښتيا هم يو خپلواک رئيس وای، نو د اشغالګرو د وحشيانه بمباريو په مقابل کې به يې ژړاګانې نه کولې، او د ښځو په څېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

به يې اوښکې نه تويولې. بلکې د يوه آزاد هېواد د جمهور رئيس په توګه به يې له هغوئ سره محاسبه کولای، او هغوئ به يې د دې ډول وحشتونو له ارتکاب څخه منع کړي وای.

عسکرجانه! غربيانو يوازې په افغانستان کې د اسلام او مسلمانانو په خلاف جګړه نده روانه کړې، بلکې هغوئ د اسلامي هېوادونو په ډېرو برخو کې د مسلمانانو په خلاف جګړې روانې کړې دي، په ځينو ځايونو کې خپله په جګړو اخته دي، او په ځينو ځايونو کې يې جګړه نورو ته ورسپارلې او دوئ يې تر شا ولاړ دي چې عراق،سوريه، فلسطين، يمن، صومال، سوډان چيچينيا ،او د اسلامي نړۍ ډېر نور هېوادونه يې مثالونه دي.

عسکرجانه! يوازې افغانستان نه دی چې دوئ ورکې خپل غلامان قدرت ته رسولي دي، بلکې هغوئ د اسلامي نړۍ په تقريباً ټولو هېوادونو کې همدغه کار کړی دی. او په ټولو هېوادونو کې يې د همدې روزل شويو غلامانو په لاس د اسلام د نافذېدلو مخنيوی کړی دی.

عسکرجانه! آيا ته ګومان کوې چې رښتيا هم امريکايان او اروپايان د افغانستان اوسنۍ اردو د افغانستان لپاره تربيه کوي؟ او ددې لپاره په ملياردونو ډالره ورباندې مصرفوي چې سبا ته دا اردو له اسلام او اسلامي هېواد څخه دفاع وکولی شي؟ او ددې لپاره يې په وسلو سمبالوي چې د هېواد خپلواکې وساتي؟ نه، داسې هېڅکله نه ده، ځکه چې که هغوئ تاسې له اسلام او وطن څخه د دفاع په روحيه و روزي نو بيا خو به تر هر چا د مخه په همدوئ شروع کوئ. همدوئ به شړئ، او دا وطن به له همدوئ آزادوئ، ځکه چې ستاسې د دين مخالفين او دښمنان خو همدوئ دي، همدوئ په زوره ستاسو وطن نيولی، او همدوئ په خپل زور په ظلم او ناروا د مظلومو افغانانو په کورونو د شپې په تيارو کې چاپې غورځوي، ښځې او ماشومان يې په روزل شويو سپيو داړي، او نارينه يې لاس تړلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او سترګې تړلي نا معلوم لوري ته له ځانه سره وړي، او ستا د حکومت چارواکې بیا په ډېرې عاجزۍ وايي چې مونږ يې هيڅ خبر کړي هم نه وو.
عسکرجانه! هغوئ نه غواړي په تا کې دې د آزادۍ احساس او له وطن څخه د دفاع روحیه پیدا شي. هغوئ غواړي له تاسو څخه داسې یو بې رحمه، بې عاطفې، بې سرېتوبه، بې دینه او بې مروته پوځ جوړ کړي چې په خپلو خلکو هيڅ رحم او زړه سوی ونه لرئ. او بیا ستاسو په لاس او ستاسو د متو په زور لدې خاورې د اسلام بېخ او بوټی وباسي. همدا ستاسې په واسطه اسلام او مسلمانان ذلیل کړي. همدا ستاسې په لاس علماء، طالبان، مجاهدین، نیک خلک، آزادي غوښتونکي ملي مشران او د کفارو سرسخت دښمنان زندانونو ته ورټېل وهي.
عسکرجانه! دا چې ته افغان يې او لاتر اوسه ځان يو ښه مسلمان بولې، نو زما دغه خبره به درته عجيبه او مبالغه ښکاري، خو ګوره عسکرجانه! هغوئ په همدغه ډول د مسلمانو هېوادونو پوځونه په (ترکیې)، (الجزایر)، (عراق)، د هند په نیمه وچه، په عربي هېوادونو، په افریقایې اسلامي هېوادونو او نورو اسلامي هېوادونو کې ورروزل چې هلته د همدغو پوځونو او د همدوئ په طریقه د روزل شویو عسکرو له لاسه مسلمانان له ذلت او مشقت سره مخ دي.
عسکرجانه! هغوئ په ملیاردونو ډالره ستاسې په روزلو ددې لپاره مصرفوي چې سبا ته که دوئ تېښتې ته اړ شي نو بیا به ټول هغه کارونه تاسو ته در وسپاري چې پخوا دوئ کول. بیا به همدا تاسې د اسلام د نفاذ او د اسلامي نظام د حاکمېدلو مخنیوی کوئ، لکه چې نن يې په ټوله اسلامي نړۍ کې د دوئ په لاس روزل شوي پوځونه کوي.
عسکرجانه! همدا نن لا ستا هر څه د دوئ په واک کې دي. ستا تنخواه، ستا لباس، ستا خوراک، ستا وسله، ستا مهمات، ستا تشکیلات، ستا روزنه، ستا قومانده او تا ته د اهدافو تعیینول هر څه د دوئ په واک کې او

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دوئ له لوري دي. خپل ملت درباندې وژني، خو بيا يې هم په تاسو باندې د (ملي اردو) نوم ايښی دی.

عسکرجانه! که زما خبرې درته بيځايه ښکاري، نو راځه په خپله يوه تجربه وکړه چې ته او ستا ملي اردو څومره خپل واک او خپله اراده لري؟ تجربه داسې وکړه چې ته او ستا څو ملګري چې کومه ورځ له کفارو سره يوځای په کوم (مشترک) عمليات کې ساحې ته ووتلئ او کفارو غوښتل چې کوم کلی او يا کور تلاشي کړي، نو تاسې ورته وواياست چې تاسو ته ضرورت نشته، تاسو همدلته ودرېږئ او مونږ يې خپله تالاشي کوو، ځکه چې دا زمونږ خپلې خويندې او ميندې دي، او که هغوئ خامخا غوښتل چې د مسلمانانو کورته ورننوځي نو په زور يې منع کړئ، ځکه چې له تاسو سره هم وسلې شته. هلته به بيا درمعلومه شي چې تاسو د کوم ملت (ملي اردو) ياست! او هلته بيا درته زما د خبرو ريښتينولي در معلومه شي چې ته او ستا اردو يې د اسلام او وطن د حريتد ساتلو او دفاع لپاره تربيه کړي ياست او که د مطلقې غلامۍ او بې واکه مزدورۍ لپاره؟

عسکرجانه! يوې بلې خبرې ته دې پام را اړوم، او هغه دا چې ته چې د چا په خلاف جنګېږې هغوئ خو يا د قرآن حافظان دي، يا د مسجد او محراب عالمان دي چې له مسجد او محراب څخه د دفاع لپاره يې ټوپک پورته کړی دی. او يا د مدرسو طالبان او د هېواد او اسلامي نړۍ هغه مخلص بچيان دي چې د دين د ساتنې او د مسلمانانو د هېوادونو د آزادولو لپاره يې د کافرو امريکايانو او اروپايانو په خلاف مقاومت شروع کړی دی. ته خو په حقيقت کې د هغوئ ورور يې، ته يې بايد ترڅنګ ولاړ وای، خو افسوس چې ته لاړې د کفارو د ټانګ پر سر کښيناستې، او د کفارو له صفه په هغه ټوپک د اسلام په مدافعانو ډزې کوې چې همدغو کفارو درکړی دی.

عسکرجانه! که دوئ طالب او ملا نه پيژني نو ته خو يې ښه پېژنې! ته چې پيدا شوې همدې ملا دې په غوږ کې د توحيد نعره در واوروله، چې لږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوی شوې همدې ملا په جومات کې دين در وښود او په لمانځه يې ودرولې، هره جمعه دې همدا ملا د دين په احکامو خبروي. همدا ملا دې له پردۍ لور سره نکاح درتړي. په همدې ملا پسې د لمانځه اقتدا کوې، په رکوع يې رکوع کوې، او په سجده يې سجدې ته ځې. او کله چې ته او يا دې کوم بچی له درد او مرضه وځوريږي، او له ډاکتره نا اميده شې، نو بيا همدې ملا او طالب ته ورځې چې دم درباندې ووايې.

له زندانونو څخه راخوشی شوي ملايان او طالبان وايي چې په زندان کې به له يوې خوا ظالمانو دومره وهلو چې هډوکې به يې را مات کړل، خو کله به يې چې ښځې ناروغې شوې نو بيا به يې اوبه هم په موږ ورته دمولې. او چې کله به مو پوښتنه ترې وکړه چې که ښه او مبارک خلک درته ښکارو نو بيا مو ولې تړۍ او ډبوئ؟ هغوئ به ويل: ستاسو وهل زمونږ مجبوريت دی، خو په تاسې اوبه دمول زمونږ قناعت.

ښه عسکرجانه! چې دا دومره هر څه د ملا منې! نو د اسلامي نظام راوستل او د کفارو په خلاف جنګ ولې ورسره نه منې؟ او يا يې ولې د دښمن په صف کې دريږې؟ همدا نن به دې هم (کور ودانې) او يا (مورجانې) ستا بچيان سهار وختي د سبق لپاره ملا ته لېږلي وي، خو افسوس چې تا د بل چا لاره نيولې، او د بل چا لپاره دې په ملا او طالب پسې ټوپک راپورته کړی دی.

عسکرجانه! آيا پدې دې فکر کړی چې که ته مړ شې تر هغې به دې څوک نه ښخوي چې تر څو دې بيا هم د ملاصاحب په مخکې د جنازې لپاره کښينږدي!

عسکرجانه! چې پيدا شوې او دې دنيا ته دې نوې سترګې وغړولې، نو هم همدې ملا ته يې په مخکې کښېښودې، او اوس چې له دنيا سترګې پټوې بيا دې هم د همدې ملا او طالب مخې ته ږدي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عسکرجانه! ستا خو د تګ او راتګ معاملې دواړه ستا د دین په حکم په ملا پورې تړلې دي، نو دا څه درباندې وشول چې له کفارو سره یو ځای او د هغوئ په وینا په خپل ملا او طالب پسې راپورته شوی یې؟
عسکرجانه! آیا کله دې پدې غور کړي چې که پدې لاره کې مړ شې دنیا او آخرت به دې دواړه خرابېږي؟ دواړه به ځکه خرابېږي چې نه به د الله تعالی په لاره کې مجاهد شهید شوی یې چې عمل دې قبول شي، ښننه درته وکړي او په آخرت کې دې له انبیاؤ او صدیقینو سره ملګري کړي. او نه به له کفارو څخه د وطن د آزادولو او د خپل ملت د حریت د ګټلو په لاره کې مړ شوی یې چې خلک درباندې فخر وکړي، نوم دې په اتلانو کې راشي، او د پلار، وروڼو او قوم شمله دې درباندې هسکه شي.
عسکرجانه! کېدی شي چې یرغلګر کفار او د هغوئ ګوډاګی حکومت دې د یو څو لحظو لپاره وستایي، او په کوم حکومتي امبولانس کې دې مړی هم کورته راوړي او پلار ته دې ستا د وینې د قیمت (یولک) افغانۍ هم ورکړي، خو مونږ او خپلوان به دې په یادولو شرمېږو! خلک به په مړي پسې یوازې غمجن کېږي، خو مونږ به هم ستا په مرګ شرمېږو، او هم به غمجن یو. نور خلک به هم وایې چې: مه یې یادوئ ! په دولس زره افغانیو یې ایمان خرڅ کړ او بې ایمانه له دنیا لاړ.
عسکرجانه! خلک به په فاتحې کولو راته شرمېږي، بچیان به دې څوک د شهید یتیمان نه بولي، او ښځه به دې څوک د شهید کونډه نه بولي. او خلک به لا نور پېغورونه هم راکوي چې: د کفارو نوکري به یې نه کوله، ولې یې په ډالرو پسې ځان مړ کاوه!
عسکرجانه! د دین او عقیدې خبره درته کوم! ته چې د چا په ضد جنګېږې ته ځان له هغوئ سره یو شی هم بولې! ځکه چې ته هم په یوه الله د ایمان دعوی لرې، او هغوئ هم په یوه الله ایمان لري. ته هم محمد صلي الله علیه وسلم خپل پیغمبر ګڼې که څه هم چې پر لاره یې نه ځې! او هغوئ هم د همدې پیغمبر امتیان دي، او د همدې پیغمبر د شریعت د نافذولو لپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنګېږي. ته هم چې کله نا کله لمونځ کوې نو هماغې قبلې ته مخ کوې چې دوئ ورته درېږي! ته هم هماغه د (لا إله إلا الله محمدرسول الله) کليمه وايې که څه هم چې په معنی او مقتضا يې نه پوهېږې او نه عمل پرې کوې! او دوئ هم د همدې کليمې د لوړوالي لپاره خپلې ځوانۍ قربانوي. ته هم په همغې عربي ژبې عبادت کوې چې دوئ يې ورباندې کوي، نو بيا يې ولې پردي بولې؟ او ولې ورسره په جګړه اخته يې؟ او ولې دې د هغوئ له دښمن سره لاس يو کړی دی؟

خوعسکرجانه! د دې هر څه په خلاف ته چې د چا په صف کې ولاړ يې او د چا په ټانګ سپور يې، هغوئ له تا سره هېڅ ډول شريکې نقطې نه لري. هغوئ نه ستا رب مني او نه ستا دين، ځکه چې ستا رب يو دی، او دوئ خپل رب له دريو شريکانو جوړ ګڼي. ستا دين ستا د دين او دنيا دواړو لپاره تا ته لارښوونې او قوانين لري، خو دوئ وايي چې زمونږ دين (نصرانيت) دې چې زمونږ د دنيا په چارو کې هېڅ مداخله نه کوي. ته خپل پيغمبر محمد صلي الله عليه وسلم د الله تعالی بنده او د هغه استازی ګڼې، خو دوئ عيسی عليه السلام ته _نعوذ بالله – د الله زوی وايي. ته په لمانځه کې کعبې مخامخ ته درېږې! خو دوئ د هماغه (ابرهه) په دين دي چې د کعبې د ورانولو لپاره يې د فيلانو لښکر راوستلي وو. نو بيا ولې په غړېدلو سترګو واقعيتونو او حقايقو ته نه ګورې؟ او ولې په رڼا ورځ د حق لار درڅخه ورکه ده؟

عسکرجانه! تر اوسه لا فرصت لرې ! د کفارو سينې ته د خپل ټوپك د شپېلۍ په وربرابرولو او په هغوئ د خپل زړه په يخولو دا ثابته کړه چې رښتيا هم مسلمان او افغان يې. او رښتيا هم ته د دې ملت بچی يې! که ژوندی راووتې نو د وزير اکبرخان غوندې به دې بيا د (مکناټن) د وژلو حماسه تکرار کړې وي، او که شهيد شوې نو په دنيا به دې له افتخاره ډك تاريخ پرې ايښی وي، او په آخرت کې به جنت او د پيغمبرانو، صالحينو او شهداوو ملګرتيا درپه برخه شوې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عسکرجانه! امریکایان او ملګري خو یې تا د دې لپاره تیاروي او مسلح کوي دې چې ته په خپل وطن کې د (تروریزم) په خلاف وجنګیږې. آیا پدې پوهیږې چې (تروریزم) څه ته وایي او تروستان څوک دي؟ تروریزم خو د سیاسي مقصدونو د حاصلولو لپاره د تاوتریخوالي له لارې د خلکو ویرولو او په مرګ تهدیدولو ته وایي. اوس نو تا ته په الله قسم درکوم چې ته په خپله ووایه چې زموږ خلک، کلي، کورونه، واړه، زاړه ، سپین ږیري او تور سرې د چا له لاسه شپه او ورځ په ویره کې تېروي؟

آیا پدې پوهیږې چې څوک یې کلي او کورونه ور بمباروي؟ څوک یې په نیمه شپه پر کور چاپې غورځوي، سړي یې وژني، ښځې یې بې ستره کوي او په سپیو یې داړي، ماشومان یې ویروي او ځوانان یې لاس تړلي او سترګې تړلې نامعلوم ځای ته بیایې؟

عسکرجانه! خپل و جدان ته رجوع وکړه او راته ووایه چې څوک د دې ولس پوره پوره کلي د دې لپاره په میزایلو او هوایي بمبار له منځه وړي چې دوئ هلته ورتلی نشي؟ که د خپلو خلکو په چیغو، فریادونو او ګواهیو دې باور نه راځي نو هغه خو خامخا ومنه چې هغه بله ورځ د دوئ خپلو رسنیو رپورټ ورکړ او عکسونه خپاره کړل چې امریکایي ځواکونو د قندهار په ارغنداب کې یو کلی د زمکې له مخه لرې کړ.

عسکرجانه! که د دوئ د ویرې اچونې، تروریزم او ورانې په هکله د بل چا خبرې نه منې نو د کابل د غلامې ادارې له ارګ څخه خپور شوی خبر خو باید ومنې چې امریکایانو په قندهار کې دومره کلي، باغونه، کشمش خانې، او کورونه وران کړي چې تاوان یې سل میلیونو ډالرو ته رسیږي. عسکرجانه دا د دوئ هغه ټول تاوان نه دي چې زمونږ خلکو ته یې ور رسولی دی، بلکه دا یوازې د یوه ولایت په څلورو ولسوالیو کې د یوه عملیات اټکل شوی تاوان دی. دوئ په ټول افغانستان کې هر وخت په هر عملیات کې همدې ته ورته مالي تاوانونه ستا مظلوم ولس ته ور اړوي. دا خو یې یوازې د مال تاوان دی. د سر د تاوان، او د روحي فشارونو، او له

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغو څخه د راولاړو شويو روحي ناروغيو خبره خو يې لا تر اوسه چا مطرح کړې نه ده.

عسکرجانه! ته خويې وينې همدوئ دلته افغانان ذليلوي، دوئ هم کرزی ذليلوي او خپلې فيصلې ورباندې په زور مني، هم سياف ذليلوي او په کور بې اجازې د تلاشۍ لپاره ورننوځي، هم ستا ملي اردو ذليلوي او پرته له خبرولو يې په سيمه کې پوځي عمليات ترسره کوي.

عسکرجانه! امريکايان ستا حکومت هم ذليلوي. دوئ د همدې حکومت په نامه يې له دنيا څخه پيسې اخلي، خو د مصرفولو صلاحيت او واک يې نه ورکوي. دوئ په خپله هم د افغانانو په نامه ډالر راوړي خو ورکوي يې نه. يوازې شل فيصده يې دلته په هغو کارونو مصرفوي چې د دوئ په ګټه دي، او پاتې اتيا فيصده بېرته په بېلابېلو نومونو په خپلو جيبونو کې اچوي خو حساب يې ټول په موږ پسې ليکي.

عسکرجانه! امريکايانو ستا ټول ولس يرغمال کړی دی. پوځ ددوئ په يرغمال کې دی، پوليس د دوئ په يرغمال کې دي، کابينه د دوئ په يرغمال کې ده، د کرزي د خپل دفتر مامورين د همدوئ مامورين دي او د همدوئ د استخباراتو لپاره کار کوي. پارلمان د همدوئ په يرغمال کې دي او د دوئ د خوښې خلاف نه کومه فيصله کولی شي او نه هم د غور او بحث لپاره کومه موضوع وړاندې کولی شي. وزارتونه د همدوئ په يرغمال کې دي او هر وخت يې خوارکې ژورنالستان نيولي او ډبولي وي چې ولې يې د ځينو واقعيتونو خبر تېر کړی دی؟ مکتب او نصاب د همدوئ په يرغمال کې دی او د دوئ د مشاورينو له موافقې پرته يو مضمون څه چې يوه موضوع هم په تعليمي نصاب کې نشي داخلېدلی.

داخلي او خارجي مؤسسات د همدوئ په يرغمال کې دي او هر څه چې دوئ غواړي هماغه ورباندي کوي. نو ته ووايه چې که دوئ وېره اچوونکي او تروريستان نه وي نو څوک به تروريستان وي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

عسکرجانه! تا ته به نه درياديږي چې کله دوئ پر افغانستان حمله وکړه نو په هماغه وخت کې د رمضان مياشت هم راورسيده. د ټولې نړۍ مسلمانانو ورڅخه هيله وکړه چې لږ تر لږه د رمضان په مياشت کې خو دې د افغانانو پر کور، کلي، او ښارونو بمبارۍ ودروي. خو ته پوهيږې چې دوئ يې په ځواب کې څه وکړل؟ ته به ځکه ناخبره يې چې نه سواد لرې، نه مطالعه کوې، نه کمپيوټر لرې، او نه هم انټرنيټ ګورې چې د دوئ حقيقت در معلوم شي. دوئ د مسلمانانو دې غوښتنې ته دا ځواب ووايه چې عسکرو يې پر هغو بمبونو چې زما او ستا پر کلي يې اورول په خپلو لاسونو په غټ خط وليکل: (gift of Ramadan) يعنې د رمضان تحفه. هغوئ ستا پر اولس د رمضان په مياشت کې د بمونو تحفې واورولې او پدې ډول يې د خپلې کينې او خپل (نصراني) تروريزم اظهار وکړ.
عسکرجانه! امريکايان يوازې ستا د طالب، ستا د ملا، ستا د مسجد محراب، او مدرسې دښمنان نه دي، بلکه دوئ ستا د ولس د پت او عزت دښمنان هم دي. دوئ پدې پوهيږي چې دلته تر هر څه د پت او ناموس قدر او عزت ډير دی، نو ځکه يې په شعوري ډول د دې هستۍ د لوټلو اقدامات وکړل، او لا نور يی هم کوي. آيا همدوئ په کابل او نورو ښارونو کې د (ګيست هاوسونو) په نامه د فحشاوو مراکز جوړ نه کړل؟ آيا همدوئ ستاسو له (ډګر والاټو) (ترجمانانو) او په ارزګان کې له اتيا کلن سپينږيري سره لواطت ونه کړ؟ او همدوئ يې په قصدي ډ ول جريان مېډيا ته ونه سپاره؟
عسکرجانه! دې ولس ته دامريکايانو دغه سپکاوي اوسنی ندی. تر دوئ دمخه چې کله انګريزانو افغانستان اشغال کړی وو په هغه وخت کې هم د دوئ پوځي مشرانو همدا چارې کولې. او کله چې شاه شجاع مکناټن ته د انګريز پوځيانو له دې کارونو شکايت وکړ نو ددې پر ځای چې هغه يې شکايت واوري او خپل پوځيان افغانانو ته له سپکاوي منع کړي هغه ورته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل چې: که زموږ پوځیان دا کارونه ونه کړي هغوئ په ډول ډول مرضونو اخته کیږي.

عسکرجانه! دا خبرې درته زه له خپله ځانه نه کووم، بلکه همدغه حقیقت د افغانستان د تاریخ په مشهور کتاب (سراج التواریخ) کې چې فیض محمد کاتب د امیر حبیب الله خان په غوښتنه لیکلی پدې الفاظو راغلی دی: (شاه این ماجرا را بزبان کنایه و ایما به (سرولیم مکناتن جې) بگفت که سپاه انگلیس را ازین کار باز دارد، و او که از عاقبت کار و حمیت و شجاعت مردم این دیار آگاه نبود در جواب گفت که: هر گاه سپاهیان از مباشرت با زنان باز داشته شوند گرفتار چندین امراض خواهند شد. و شاه گفت که همچنین است، ولیکن شیوع و رواج این کار در حوصلهٔ ناموس پرستان افغان گنجیدن بغایت دشوار است، پس میباید که بچوب سیاست منع خریداران این بازار نموده آید، ورنه این شجرهٔ خبیثه فتنه بار خواهد آورد، سر (ولیم مکناتن) گوش به سخنان شاه نداده در زاویهٔ نیسان نهاد). (سراج التواریخ صفحه (۱۵۶) .

عسکرجانه! غربي پوځیان ستا د ولس د خلکو سپکاوی د انفرادي جنایاتو په حیث نه کوي، بلکه همدغه یې ورته د جنرالانو توصیه او تګلاره ده. که د هغې زمانې شاه شجاع د هغې زمانې له مکناټن څخه لدې امله د دې کار د بندېدلو غوښتنه کوله چې خلک به ورپسې راپورته شي نه ددې لپاره چې دا د مسلمانانو پر ناموس تېری دی، خوستا د وخت شاه شجاع (حامد کرزی) د دې زمانې له مکناټنانو څخه دغه ډول غوښتنه هم نشي کولی. تا خو به هم په بګرام کې هغه کېسې اورېدلې وي چې خلک یې د یرغلګرو پوځیانو او د یو شمیر بې غیرته او غرب ځپلو افغانو ښځو په اړه کوي. دا ته نو د کوم ملت د (ملي اردو) عسکر یې چې ټوپک دې په لاس کې دی او په ځای د دې چې په هغه د خپل ملت د ناموس ساتنه وکړې ته په سړه وینه ولاړ یې په خپل ټوپک د یرغلګرو پیره او حفاظت کوې؟ عزت

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې څه شو؟ افغانيت دې څه شو؟ مسلماني دې څه شوه؟ آيا دا هر څه دې په دوه سوه ډالرو پر يرغلگرو خرڅ کړل؟
عسکرجانه! دومره خو به تاته هم در معلومه وي چې د افغانستان د تير تاريخ په خلکو کې چې څوک تر ټولو ډېر يادېږي او افغانان ورباندې افتخار کوي هغه وزير اکبر خان دی. وزيران خو نور هم ډېر تېر شوي دي خو وزير اکبرخان ځکه د افتخار وړ دی چې مکناټن انگريز يې وژلی دی. او د هغه په ملگرو کې تر ټولو (محمدشاه خان) ځکه ښه يادېږي چې هغه ورسره د انگريز په وژلو کې مرسته کړې ده. که ته هم کوم امريکايې يا انگريز او يا هم کوم بل يرغلگر ووژنې همداسې به ته هم د راتلونکو نسلونو لپاره د افتخار وړ يې.
عسکرجانه! تا ته خوبه دې يرغلگر روزونکي دا هم وايې چې مونږ دلته ځکه راغلي يو چې دا هېواد تروريستانو نيولی وو او مونږ ورڅخه آزاد کړ.
خو ګوره عسکرجانه! چې په دروغو يې تېر نه ووځې. دا هېواد نه چا نيولی وو او نه دلته د بل چا واکمني چلېده. نه دلته د پرديو په لکونو پوځونه وو او نه يې په لسگونو زره ټانگونه او پوځي وسائل. نه دلته چا عسکري بېسونه درلودل اونه هم چا د افغانانو پر کليو او کورونو چاپي غورځولې. نه دلته د چا زندانونه وو، او نه چا لدې ځايه بنديان بل ځای ته وړل. نه دلته د شپې تلاشۍ وې او نه هم چا د خلکو د موټرو او کاروانونو مخه نيوله. نه دلته چا په وزارتونو کې رسمي او غير رسمي حاکم مشاورين ليدلي ول او نه هم چا پرېښودل. نه دلته چا شخصي توقيف ځايونه درلودل او نه دلته د چا شخصي امنيتي استخباراتي کمپنۍ، کمپاينونه، مليشې او اربکيان موجود ول. نه دلته چا جمهور رئيس ته د پيسو کڅوړې ورکولې او نه هم دلته د چا فرمايشي وزيران مقرر وو. نه دلته چا د چا په خلاف خپل سري عمليات کول او نه چا د چا پر ودونو، وراګانو، جنازو، کاروانونو، مساجدو، مدرسو، او مکاتبو بمبارۍ کولې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د طالبانو په پنځه کاله حاکميت کې هيچا دا ونه ويل چې کوم اجنبي جهت دې د چا کور، کلی، ښار او بازار محاصره کړی وي. دلته نه هېچا د خپلو شخصي استخباراتي، تبليغاتي، استعماري او نورو مؤسساتو د امنيت د ساتلو لپاره سړکونه بندکړي ول او نه دلته چا دګشت او ګذر ممنوعه سيمې درلودلې. نه دلته پرديو خپلې شتمنۍ درلودې، او نه دلته چا د افغانانو اقتصادي منابع تر خپل کنترول او انحصار لاندې راوستلي ول.

عسکرجانه! غربي يرغلګر او او دهغوئ د دې ځای ملګري به تاته د هغو څو تنو مسلمانو مجاهدينو شتون د تروريزم د واکمنۍ په حيث در يادوي چې خپل کور، کلی، تجارت، تحصيل، کورنۍ، اولادونه او هوسا ژوند يې پرې ايښی وو او د خپل اسلامي مسؤليت د احساس پر بنا ستا د دين او د وطن د دښمنانو په خلاف ستا د وروڼو تر قوماندې لاندې د افرادو په حيث دلته د روسانو او کمونستانو په ضد د همدغو رهبرانو په بلنه چې اوس په پارلمان او حکومت کې ناست دي د جهاد لپاره راغلي ول او کله چې دښمن ماتې وخوړه نو ځينو يې دا غوره وبلله چې د خپلو هېوادونو د ظالمو او مستبدو حکامو له ظلم او وحشت څخه ستا د ملت د مهربانۍ او غيرت غېږ ې ته پناه راوړې وه او خپلې ښځې او بچيان د تا په کور کې د تا د ښځو او بچيانو تر څنګ ستا د ايماني غيرت او افغاني حميت سيوري ته کښينوي. او دلته د مهاجرينو په څېر يو څو د آرام شپې تېرې کړي. ښځه يې ستا د ښځې خور او بچيان يې ستا د بچيانو وروڼه او خويندې شي او دوئ ستا د اسلامي انصاريت او افغاني عاطفې احسانمن وي.

عسکرجانه! ته پوښتنه وکړه چې آيا دلته په هغه وخت کې چا د افغانانو زمکه ، تجارت، لاره، کلی ، ولايت، ولسوالۍ ، دفتر، پوځي قرارګاه، د دخول او خروج لارې او نورڅه ورڅخه نيولي ول؟

عسکرجانه! ګوره چې دا در څخه هېره نشي چې موږ مسلمانان يو او مسلمانان چې هر چېرې او هر څوك وي ټول سره وروڼه او يوملت دي. الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعالي فرمايي: (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ). الحجرات ۱۰. (بيشکه چې مؤمنان په خپلو کې سره وروڼه دي). الله تعالی فرمايي (وَ إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً) سورة المؤمنون /۵. (دغه ستاسې يو امت دی).

عسکرجانه! د شرق مسلمان د غرب د مسلمان ورور دی او د هغه په اړه مسؤليت لري. هر هغه څوك چې زموږ د دين منونکی دی هغه زمونږ ورور دی که څه هم چې زمونږ د ژبې ويونکی نه وي او يا زموږ د قوم مربوط نه وي. خو کافران، نصرانيان، امريکايان، انګريزان، پرنګيان (فرانسويان) نور يرغلګر اروپايان او دلته دهغوئ غلامان ، کمونستان، ديموکراتان، بې دينه (سيکولر) خلك، او دخپل ملت په خلاف د پرديو په صف کې ولاړ مزدوران نه زمونږ وروڼه دي ، نه له مونږ سره خواخوږي لري، نه زمونږ د ننګ ، ناموس، او شرافت پروا لري، او نه هم زمونږ د دين منونکي دي. دغه ډلې يوه يې هم زمونږ له (ملت) څخه نه ګڼل کېږي، ځکه چې موږ خو د ابراهيم عليه السلام پر ملت يو، او د ابراهيم عليه السلام په هکله الله تعالي فرمايي : (مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلاَ نَصْرَانِيًّا وَلَكِن كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا). آل عمران ۶۷ . (ابراهيم عليه السلام نه يهودی وو او نه نصرانی، بلکه د حق منونکی مسلمان وو). او دوئ خو ځيني يې يهوديان، ځيني يې نصرانيان، او ځينې نور يې ملحدان او له حق دين څخه سرغړوونکي او د هغه په خلاف جنګېدونکي دي.

عسکرجانه! دا دې هم په پام کې ونيسه چې غربي اشغالګر خو اوس تا د خپل ملت په خلاف جنګوي، د خپل دين او وطن وروڼه دربانديې شهيدانوي، ستا خپلې خويندې او ميندي دربانديې کونډوي، خپل وربرونه دې دربانديې يتيمانوي، او خپلې تور سرې دربانديې بې ستره کوي، او د دې هر څه په مقابل کې يوازې يو څو افغانۍ در کوي او بس، خو بله ورځ به دوئ هم د روسانو په څېر خپلو هېوادونو ته روان وي، دوئ به هلته د روم، پاريس ، نيويارك، لندن او فرانکفورت په ښارونو کې له

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلو کورنیو او اولادونو سره د عیش او عشرت شپې تېروي، خو تا به دلته دې وران، کنډواله شوي او سوځېدلي وطن کې د کونډو، بورو او یتیمانو فریادونو، آهونو، او ښېراوو ته پرېږدي. نه یوازې ښېراوې، بلکه دلته به بیا خلك له تا سره حساب هم کوي. هغه خلك به ټول له تا سره د خپلو حسابونو تصفیه غواړي چې ته یې د پردیو پر ټانګ سپور کور ته ورغلي وې، او له یرغلګرو سره په شریکه دې د هغوئ پر کور چاپه غورځولې وه، او تورسرې دې ورته بې ستره کړې وې.

عسکرجانه! په پای کی کې دا درته وایم چې ما پر خپل ځان ستا د پوهولو حق پور ګاڼه، او هیله ده چې پدې خبرو به مې ستا یو څه پور پرېکړی وي. او دا څو خبرې مې ځکه درته وکړې چې ته خو زما ورور یې! څه د امریکایي او د انګرېز ورور خو نه یې! ستا خو مړی او ژوندی دواړه ما ته راپاتې کېږي. غربیان او د هغوی بې دینه سیکولر ملګري خو به له ماتې وروسته غرب ته وتښتي، خو ستا د غلامۍ، له کفارو سره د ملګرتیا، د خپل دین او ولس په خلاف د جنګېدلو، له ملا، طالب، مسجد، محراب او مدرسې سره د دښمنۍ تورې کارنامې به زما د ولس او هېواد په تاریخ کې ثبتېږي! نو عسکرجانه! له الله تعالی ووېرېږه! او نور له دې پردي صفه او له دې شرمېدلي ناروا کاره راووځه! راځه یا د الله تعالی د دین په ملاتړ وسله پورته کړه، او یا لاړ شه خپلو اولادونو ته حلاله نفقه پېدا کړه چې ته د سبا له شرمه خلاص شې، او زه د خلکو له پېغوره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پوهنتونونو ځوانان دهېواد د اسلامي اصالت شعوري سپاهيان

د اسلام لپاره مبارزه له اسلامي عقيدې راپورته شوي شعور، سياسي بصيرت، ناتمامه صبر او سرشارې ځوانۍ ته ضرروت لري. او هر کله چې دغه څلور ګوني عناصر د يوه با عزيمته صالح قيادت تر سيوري لاندې د اسلامي مبارزې په ټولي کې موجود شي الله تعالى د هغه ټولي په کار کې برکت او په حرکت کې يې توفيق او عزيمت پيداکوي، که څه هم چې دغه ډله ډېره وړوکې هم وي.

په قرآن کريم کې د الکهف مبارك سورت هم د همدغسې يوې ډلې ځوانانو حال او سرنوشت بيانوي. پدې سورت کې الله جل جلاله د هغو ځوانانو کيسه بيان کړې چې د حق د سپيڅلي شعور په لرلو يې د کفر په خلاف خپله کرکه او مخالفت اعلان کړ، او د خپل ايماني او سياسي بصيرت په رڼا کې يې د وخت د طاغوتي نظام کړنلارې تشخيص کړې. هغوئ نه طاغوتي حاکميت ته تسليم شول، او نه يې ورسره روغه وکړه. بلکې په صبر او استقامت يې د ايمان لاره غوره کړه، او خپلې ځوانۍ يې پر حق دين د ټينګ پاتې کېدلو په لاره کې وقف کړې، او اللهﷻ د هغوئ په دغه قيام د هغوئ قدمونه او زړونه ټينګ کړل.

د کهف ځوانانو هم پرته لدې چې د قيام عواقب ورمعلوم وي د ايمان د ساتلو په منظور يې د غرونو او کړاوونو ناهمواره لاره ونيوله. هغوی چې د دنيايي ژوند ټول مادي وسائل يې پرې ايښي ول او د معنويت د لارې قربانيو ته يې ځان تيار کړي وو نو الله ﷻ هم ورته د پايښت داسې وسيله برابره کړه چې ماديت ته ورکې هېڅ ضرورت نه وو.

د کهف د ځوانانو دغه د بې وسۍ قيام الله ﷻ ته دومره قدرمن وو چې هغه يې د يوه امت د ايمان او نجات ذريعه وګرځاوه. او د هغوئ ياد يې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کتاب کې د يوه وړوکي مؤمن جماعت د مبارزې د ژوندي مثال په حيث آخري امت ته پر رسول الله ﷺ را نازل کړ.
د رسول الله ﷺ ملګري هم تقريبا نوي په سلو کې غبنتلي ځوانان ول. هغوئ په الهي نصرت او بيا د خپلې سرشارې ځوانۍ په قوت د اسلام يو داسې عظيم دولت او نظام په پښنو ودرواوه چې دهغه وخت تاريخ يې سارى نه وو ليدلى. هغوى د نبوي مدرسې هغه ممتاز شاګردان ول چې د ټول بشريت د قيادت او استاذۍ چارې يې په بې ساري ډول سمبال کړې، او انساني تمدن يې د ارتقا داسې لوړو مراحلو ته ورساوه چې د نړۍ زمانې ټول فيلسوفان ورته حيران پاتې شول.
د کمونزم په خلاف د افغانستان د ستر جهاد پيل هم د مسجد او مدرسې تر څنګ د کابل د پوهنتون له انګړ څخه شوى وو. همدغه د پوهنتون بااحساسه او متدين ځوانان ول چې تر ټولو دمخه يې د کمونيزم د سره سيلاب خطر احساس کړ، او د هغه د مخنيوي افتخار هم د پوهنتون د ځوانانو په برخه شو. هغوئ له هغه سند او شهادتنامې محروم شول چې د هغې پر اساس به يې ښايي په کومه طاغوتي يا غلامه اداره کې وظيفه ترلاسه کړې واى. خو الله ﷻ په داسې شهادتونو ونازول چې د انبيا وو، شهداوو او صالحينو ملګرتيا به يې ان شاءالله په برخه شوې وي.
د کمونيزم او روسانو په مقابل کې د جهاد د سنګرونو ساتنه هم د هېواد د نورو اقشارو ترڅنګ تر ډېره همدغه د پوهنتون د ځوانانو او يا له پوهنتون څخه د فارغو ځوانانو لخوا کېدله. که د جهاد د لومړيو کلونو د جبهو مشران او قومندانان را په ياد کړو نو وبه وينو چې ګڼ شمېر يې ډاکټران، انجينران، څارنوالان، پوځي افسران، قاضيان، استادان او نور هغه کسان ول چې د پوهنتون له اکاډيميک او سياسي چاپېرال سره يې تړاو درلود. دې هرڅه پدې دلالت کاوه چې زمونږ ملت په آګاهانه ډول د کمونيزم او الحاد په خلاف جهاد کاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په پوهنتونونو پورې اړوندو متدينو ځوانو قومندانانو د کلي او ولس بېسواده ځوانان هم داسې د کمونيزم په خلاف د مبارزې او جهاد په سنګر کې منظم کړل چې د شوروي روزل شوي زبرځواک پوځ ته يې د الله تعالی په نصرت ماتې ورکړه.

پر افغانستان د امريکا له تسلط وروسته هم د پوهنتونو ځوانانو د خپل اسلامي اصالت او اسلامي عقيدې سره د مضبوط تړاو ثبوت وړاندې کړ.

د امريکايانو لخوا قرآن کريم ته د سپکاوي په خلاف د پوهنتونونو د ځوانانو سراسري او زړورې مظاهرې او د هېواد په اسلامي اصالت ټينګار د هغوئ د پاخه اسلامي احساس ښکاره بېلګې دي.

پر هېواد د امريکايي اشغال په اوج کې چې د ننګرهار د پوهنتون ځوانانو د پوهنتون په ماحول کې د ګډا او فحشا د رواجولو په عکس العمل کې کوم زړور او له غيرت او شهامته ډک غبرګون ښکاره کړ ټول غرب ورباندې وبشورېده.

کله چې اروپا د اسلام د پيغمبر محمدﷺ د سپکاوي په خاطر له عناد او غروره ډک اقدام په مکرر ډول وکړ بيا هم همدغو د پوهنتونو غيرتي ځوانانو د غرب په خلاف لويې مظاهرې په لار واچولې. دغو مظاهرو دکرزي ګوډاګۍ اداره دومره په وېره کې کړه چې د يوه سرتاسري ملي پاڅون ژوره انديښنه ورته پيدا شوه.

امريکا غواړي چې د پوهنتون ځوانان له سياسي شعور او اسلامي بصيرت څخه بې برخې کړي او د همجنس بازۍ، غربپالنې، موسيقۍ او شرابو په ډنډ کې يې غرق کړي. د دې کار لپاره هغوئ پراخې پروسې په کار اچولې دي چې د ځوانانو پر مخ د بې لارېتوب او لنډغرتوب د دروازو خلاصون، د غرب د(بواى فرينډ) او (ګرل فرينډ) د غربي فرهنګ رواجول، له نصاب څخه د اسلامي موادو لرې کول، د پوهنتونو له کتابخانو څخه داسلامي فکري او تحريکي کتابونو ټولول، په بازارونو کې په دغه ډول کتابونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنديزونه لګول او د ځوانانو په سمتي او ژبنيو اختلافونو مشغولول شامل دي.

يوه بله خبره چې ډېره د اهميت وړ ده هغه دا ده چې امريکا لدې هر څه سره سره بيا هم د هېواد د پوهنتونونو له ځوانانو وېره لري. او له همدې امله خو ئې داخل د لبنان، ترکيې او مصر په څېر په کابل کې هم خالص امريکايي پوهنتون جوړ کړ، چې هر څه ورکې په امريکايي معيارونو برابر تر سره کېږي.

امريکا غواړي په افغانستان کې داسې ځوانان وروزي چې يوازې نومونه يې د افغانانو وي خو فکر، فرهنګ، عقيده، ژبه، دود او بالآخره د ژوند هر اړخ يې امريکايي وي، تر څو له زړه په پوره اخلاص د افغانستان په راتلونکي کې د امريکايانو د بېلابېلو اهدافو او اجنډاوو لپاره کار وکړي.

که داسې نه وي نو هغوئ ولې د موجودو پوهنتونو د ميعار او ظرفيت د لوړولو پخاطر له دغو پوهنتونو سره اکاديمېکې مرستې نه کوي؟

د پوهنتونونو ځوانان د يرغلګرو په مقابل کې د ملي پاڅونونو او د هېواد په سياسي ژوند کې د ملا د تير اهميت لري.

د پوهنتونونو مسلمانو ځوانانو له دوه زره يوولسم ميلادي کال څخه راپدې خوا په ټوله عربي نړۍ کې چې د مستبدو او سيکولرو حکامو له لوري اداره کېږي داسې جهادي او اسلامي حرکتونه پيل کړل چې د ډېرو طاغوتي حکامو تختونه يې ولړځول او لانور يې هم لړځوي.

که له يوې خوا د پوهنتون ځوانان د هېواد روښانه مستقبل او ازادۍ ضامنان ګڼل کېږي نو له بلې خوا دغه ځوانان په پوهنتوني محيط کې له ډېرو ستونزو سره هم مخ دي چې څو يې په لاندې ډول يادوو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

په پوهنتوني محيط کې د مسلمانو ځوانانو ستونزې

۱ –د سازماني انسجام نشتوالی:

وروسته له هغه چې پخواني جهادي تنظيمونه د انحرافونو او بېلابېلو عواملو په نتيجه کې د قيادت له صحنې ووتل او اکثره يې د روسانو او يا د امريکا په غلامۍ او خدمت اخته شول په ځوانانو کې تحريکي انسجام او سازماني بهترۍ هم خپل ځای له غربه راواردو شوو او سرچينه اخيستونکيو ارګانونو او ټولنو ته پرېښود چې د Westernization (غربي کولو) په کار کې په پوره زور او شور په کار اخته دي.

مسلمان ځوانان هر يو د اسلام او هېواد د خدمت لپاره په زړه کې پخه اراده او ارمان لري خو د دغه ارمان له چا سره د شريکولو منظم مواقع په لاس نه ورځي. او که کله نا کله يوه نيمه غونډه او يا مجلس له چا سره وکړي نو د تېل شوې اداري لخوا په يوه او بل نامه تورن کېږي، او د فعاليت مخنيوی يې کېږي. او دا پداسې حال کې چې په ټوله نړۍ کې د محصلينو اتحاديې د سياسي او فکري فعاليتونو قانوني حق لري.

۲ - د غرب د فرهنګي يرغل په مقابل کې د اسلامي نشراتو او مطبوعاتو نشتوالی:

په افغاني ژبو کې هسې هم د اسلامي، فکري او اخلاقي کتابونو، مجلو او نشراتو کموالی ليدل کېده. او هغه يوه برخه مطبوعات چې د جهاد او هجرت په کلونو کې د ځينې تنظيمونو او فرهنګي جهتونو له لوري ليکل شوي او يا چاپ شوي وو هغو ته هم د هغو د ليکونکو او مؤلفينو د منفي دريځونو له امله لويه صدمه ورسېده چې اوس يې هر څوک ليکوال د امريکايانو او يا نورو يرغلګرو په خدمت کېويني نو د هغه پر کتاب يې هم هېڅ باور نه کېږي. د مثال په ډول د شهراني، رباني، سياف او لسګونو نورو ليکوالانو کتابونه د هغوئ د نااسلامي مواقفو له امله مسلمانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوانانو او د جهاد او آزادۍ د لارې لارویانو ته نور هغه پیغام نشي ورکولای چې یو وخت یې ورکاوه.
له بل لوري دکابل د اداري د اطلاعاتو او فرهنګ وزارت په ټولو هغو کتابونو چې د غرب د لوېدلي او الحاد ځپلي فرهنګ عیبونه یې مسلمانانو ته څرګند کړي دي بندیز لګولی دی ترڅو ځوانان د اسلامي نړۍ د اسلامي تحریکونو د مثبتو تجربو له نتائجو څخه بې خبره وساتي.
خو په مقابل کې یې د مطبوعاتو، راډیوګانو، تلوېزونونو او د سلګونو انټرنټي وېبپاڼو له لارې د غرب د مبتذل فرهنګ داسې یو خطرناک سیلاب د افغاني ټولنې پر ځوانانو راخوشې کړی دی چې که د اسلام د سپېڅلي فرهنګ په خپراوي یې مخه ونه نیول شي نو په نږدې راتلونکي کې به افغاني ځوانان له خپل هر څه پردي شي.
خو ځوانان کولای شي دغه تشه په دیني حلقاتو، لکچرونو، نوټونو، د قرآن او حدیث په اونیزو درسونو او د انټرنیټ له اسلامي ویب سایټونو څخه په استفادې ډکه کړي.
له بل لوري د پوهنتونونو مسلمان ځوانان د ډېر څه لیکلو او خپرولو توان لري چه لاس په لاس یې مشران کشرانو ته رسولای شي. دغه ډول تجربه یو ځل په ترکیه کې هغه وخت تکرار شوه چې کله (کمال اتاترک) او وروسته (عصمت اینونو) د سیکولر ترکیې جمهورو رئیسانو د ترکیې خلک له اسلام څخه محروم کړل. خو هغه وخت د پوهنتونو او مکاتبو ځوانانو او پیغلو په میلیونونو نسخې د (بدیع الزمان سعید نورسي) د (رسائل النور) ایمان پالونکې رسالې په لاس لیکلې او لاس په لاس یې سره یو بل ته رسولې.

۳ - نشنلزم او نشنلست حرکتونه:

غربیان د خپلې زړې استعماري سیاسي حربې چې وایي: (بیل یې کړه ایل یې کړه) په عملي کولو غواړي د هېواد په پوهنتوني ماحول کې یو ځل بیا ځوانان د نشنلزم او توکم پالنې خوا ته سوق کړي. هغوئ پدې کار کې له

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستميانو، پرچميانو، افغان ملتيانو او نورو نشنلستو ډلو څخه کار اخلي او د هغوئ په وسيله ځوانانو ته د نشنلزم (توکم پالنې) نظريه ورکوي تر څو په آسانه د هېواد د پوهنتونو ځوانان د اسلام او هېواد له عليا مصالحو غافل او په خپلمنځي اختلافاتو يې اخته کړي.

د ژبو، سمتونو او قومونو پراساس د خلکو وېشل د اشغالګرو او يرغلګرو کار دی. اسلام په قطعي ډول د دې نظريې مخالف دی. په اسلام کې تر ټولو غوره هغه څوک دی چې د ډېرې تقوا لرونکی او الله ﷻ ته نږدې وي.

د هېواد د پوهنتونونو او مسلکي زده کړو ځوانان چې د سبا چارواکي او حاکمان دي بايد د دښمنانو د دغه ډول فتنو ښکار نه شي، او پرېنږدي چې دښمن يې په يوه او بل نامه سره و ويشي. ځکه افغانانو په تېرو کلونو کې د دغه ډول وېشونو ترخې پايلې وليدلې چې هېواد يې وران او واک يې پردی شو. نور بايد مسلمان ځوانان دې موضوع ته په جدي ډول متوجه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلامي امت د ذلت له اسبابو او عواملو څخه

له ډېرې مودې راهيسې په نړۍ کې اسلامي امت د ذلت او کمزورتيا لوري ته روان دی او دا پداسې حال کې چې الله تعالی دې امت ته غوره امت ويلی دي.
اسلامي امت په پيل کې يو پرمختلونکی، فاتح او د خپل واک او حاکميت لرونکی امت وو، خو اوس يې بچيان کله د يوه زبرځواک تر تسلط لاندې د ذلت شپې تيروي او کله د بل. د دې لپاره چې د ذلت او بېرته پاتې والي په علتونو پوه شو او د هغو د ليرې کولو هڅه وکړو د امت د ذلت او ضعف ځينې اسباب او عوامل د اسلامي امت د مفکرينو د ليکنو له مطالعې څخه په استفادې په لاندې څو نقطو کې په مختصر ډول تشخيصوو:
د امت د بيرته پاتې والي او ذلت عوامل :
۱- **د خلافت سقوط**: د رسول الله ﷺ له وفات راهيسې اسلامي امت د خلافت ترسيوري لاندې ژوند کاوه، او همدغه سلسله تر ۱۹۲۴م کال پورې په بېلابېلو شکلونو کې په امت کې روانه وه.
د خلافت نظام مسلمانان په سياسي لحاظ سره يو کړي او په دفاعي لحاظ يې ټول امت د دښمن په مقابل متحد ساتلی وو. د خلافت تر سيوري لاندې د ټولې اسلامي نړۍ مسلمانانو ځانونه د يوې امت غړي ګڼل. د وطنونو، ژبو، رنګونو، مذاهبو او قومونو جلا والي ځکه دوئ يو له بله نه ووجلا کړي چې ټولو ځانونه تر ډېره وخته د يوه سياسي نظام اتباع ګڼل، او د سياسي تصاميمو مرجعيت يې يو وو. دښمن به چې له مراکش څخه تر اندونيزيا پورې مسلمانانو ته د يوه امت په حيث کتل نو له هغوئ څخه به يې سترګه سوځېده او مسلمانانو په خلاف به يې د څه اقدام جرأت نشو کولی. نو هماغه وو چې فيصله يې وکړه چې د خلافت نظام بايد په

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسلامي امت کې له منځه يوړل شي ترڅو مسلمانان له داسې قوته محروم کړي چې اوږده موده يې امت د کفارو په مقابل کې ځواکمن ساتلی وو.
دښمن د خلافت د له منځه وړلو لپاره په بېلابېلو مرحلو کې له بېلابېلو دسيسو او توطيو څخه کار واخيست، تر دې چې په ۱۹۲۴م کال کې د مسلمانانو وروستی خلافت د يوه يهودي الاصله مسلمان ډوله پوځي حاکم (کمال اتاتورک) لخوا لغوه اعلان شو.
د خلافت د له منځه وړلو چارې په حقيقت کې برتانيې د ټولې اروپا په ملاتړ تر سره کړې، او د اسلامي امت ځينې خاينو او غدارو حکامو هم مرسته ورسره وکړه. نامسلمانه اقليتونو او له اروپايانو څخه متأثره نشنلستو رهبرانو او مفکرينو هم په دغه ستر جنايت کې ونډه واخيسته او هغه په پداسې شکل چې د اسلامي امت په نوي نسل کې يې د قوميت، وطنيت او ژبنيو بېلتونونو شعارونه پورته کړل، تر دې چې ستر مسلمان امت يې په همدغو شعارونو او معيارونو ټوټه ټوټه کړ، او هره ټوټه يې يو بيل اروپايې هېواد لاندې کړه، او پر هغې يې يا خپله مستقيمه واکمني ټينګه کړه، او يا يې خپل هغه فکري غلامان ورباندې حاکم کړل چې د همدې کار لپاره يې روزلي ول.
اروپايې استعماري دولتونو په اسلامي نړۍ کې خپل فکري غلامان د (سيکولريزم) په نظريه روزلي دي، او سيکولريزم هغه نظريه ده چې نه غواړي د انسانانو د ژوند چارې د الهي وحي پر اساس تنظيم شي.

۲- (سيکولريزم) يا د دين او د دولت بيلتون:

د مسلمانانو په فکري او عملي ژوند کې د (سيکولريزم) حاکم کېدل د اسلامي امت د ذلت او بېرته پاتې والي يو بل عامل دی، او هغه ځکه چې انسانان او نړۍ د الله تعالی مخلوق دي، او الله تعالی تل د خپلو بندګانو د چارو د تنظيم او د هغوئ د لارښوونې لپاره انبياء او اسماني کتابونه رالېږلي دي چې د هغو په ذريعه يې بشريت ته د انساني ژوند د چارو د پرمخ بيولو اصول او قوانين ورښودلي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هر کله چې بشریت د انبیاؤ او اسماني کتابونو د تعلیماتو په رڼا کې خپلې چارې تنظیم کړې دي نو هم د الله تعالی د رحم او کرم مستحق ګرځېدلي، او هم يې پر زمکه بشري ژوند په عافیت او خیر کې تېر شوی دی. خو کله يې چې له هغو څخه سرغړونه کړې ده، نو په ډول ډول اسماني او زمکنيو مصيبتونو او عذابونو اخته شوي دي.

د دې امت مسلمانانو هم چې تر کومه وخته د خپل انفرادي، اجتماعي، سیاسي، اقتصادي او پوځي ژوند چارې د شریعت پر اساس تنظیمولې نو دوئ هم په نړۍ کې د یو فاتح، پرمختللي او عزتمند امت په توګه اوسېدل. خو له کومې ورځې يې چې لدې تګلارې انحراف کړی له هماغې ورځې له ذلت او ضعف سره مخ شوي، او د ژوند د چارو واګې يې هم د پردیو لاس ته ورغلي دي.

ډېر دردونکی حالت خو لا دا دی چې په ملیونونو مسلمانان هم د غربي ډوله تعلیم د تأثیر له امله د (سیکولریزم) د کفري نظریې پلوی کوي، او د اسلامي شریعت پر ځای يې د حاکمولو لپاره کوښښونه او عملي کار هم کوي.

دغه ډله خلک د ناپوهۍ او یا هم له اسلام سره د عناد له امله دا استدلال کوي چې غرب هغه وخت مادي ترقي وکړه چې د انساني ژوند چارې يې د دین له تسلط څخه آزادې کړې، او د دین او دولت تر منځ يې د بیلتون نظریه حاکمه کړه. خو هغوئ یا لدې خبرې غافل دي او یا نه غواړي دا حقیقت ومنې چې په غرب کې چې د (دین) په نامه د انسانانو په ژوند کې چې څه مسلط ول هغه په حقیقت کې (الهي دین) نه ؤ، بلکې هغه د تحریف شوي مسیحیت د منحرفو (پاپانو) شخصي نظریات ول چې د خپل استبداد د حاکولو په مقصد يې پر غربي ټولنې مسلط کړي وو. نو ځکه خو هلته غربیانو حق درلود چې د(کلیسا)له منحرفو نظریاتو او د (پاپانو) له استبداده ځان خلاص کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د دې پر ځای چې غربي مفکرین خپله ټولنه د اسلام د حق دین ښېګڼو او حقانیت ته وروبولي له خپلو مطلقو مادي او شهواني غوښتنو او له الله ﷻ څخه د بغاوت پر اساس له را ولاړو شویو نظریاتو یې هغوئ ته د (سیکولریزم) نوی (دین) ورجوړ کړ، او پدې ډول یې د غربي ټولنې افراد د (کلیسا) له استبداده خلاص کړل، خو په عین وخت کې یې د حق دین (اسلام) له منلو څخه هم محروم کړل.

په اسلامي نړۍ کې سیکولریزم په ټوله معنی یوه (پردۍ نظریه)ده چې د مسلمانو له خپل ویاړلي او ځلاند تاریخ څخه د پردي کولو یوه توطیه ده.

ځکه چې د (سیکولریزم) معنی په اسلامي ټولنه کې یوازې او یوازې دا کېدلی شي چې مسلمانان دې د الله ﷻ د کتاب او د رسول الله ﷺ د احادیثو احکام د خپل ژوند په چارو کې له پامه وغورځوي، او په هغه څه دې فیصله کوي چې د دوئ نفسونه یې غواړي، چې د دې نظریې منل په حقیقت کې له اسلامه د وتلو او مرتد کېدلو په معنی دي.

اسلام یو مکمل دین دی چې د ژوند ټولې چارې په ښه ډول تنظیموي، او په هېڅ صورت کې یو مسلمان ته دا اجازه نه ورکوي چې له (اکراه) او (اضطرار) پرته دې د اسلام کوم حکم پرېږدي.

خو اوس چې ټول مسلمان هېوادونه په یوه او بل ډول د غرب تر تأثیر او یا هم حاکمیت لاندې دي، او غربیان غواړي چې مسلمانان دې تل همداسې د دوئ تر حاکمیت لاندې پاتې وي، نو ځکه خو نه پرېږدي چې د مسلمانانو په ژوند کې دې بېرته اسلام حاکم شي. له همدې امله خو غرب د خپلو فکري غلامانو او سیکولر پوځونو په زور د (سیکولریزم نظریه) پر مسلمانانو ورتپلې ده.

غرب پدې پوه دی چې هرکله چې اسلام د مسلمانانو په ژوند کې بېرته حاکم شي نو په هماغه ورځ به مسلمانان بیا قوي کېږي، او د غرب له تأثیر او تسلط څخه به ځان خلاصوي چې دا بیا هېڅکله غرب ته د ملنو نه ده. نو پر همدې بنا ویلی شو چې د(سیکولریزم نظریه) د مسلمانانو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

تسخيرولو لپاره د غرب هغه ناپوځي وسيله ده چې ټوله اسلامي نړۍ يې د ژوند په هره ساحه کې د غرب تر تسلط لاندې راوستلې ده، او يوه ډېره برخه اسلام ته منسوب خلک يې د هغې له لارې له زړه پدې قانع کړي دي چې شريعت بايد په اسلامي ټولنه کې نافذېدلو ته پرېښبودل شي، او هر خير بايد د غرب له لوري په وضع شوو قوانينو او معيارونو کې ولټول شي. او پدې ډول دغې نظريې د امت بچيان له يوې رواني (روحي) ماتې سره مخ کړي دي.

٣- روحي شکست او د کمترۍ احساس :

د اسلامي امت د ذلت او کمزورۍ يو بل عامل د دښمنانو په مقابل کې د رواني (روحي) ماتې او د هغوئ پر وړاندې د کمترۍ احساس يا د (اقبال) په اصطلاح د (خودۍ د احساس) له منځه تلل دي.

په اسلامي امت کې د دښمن په مقابل کې د روحي قوت احساس او له دښمن څخه نه مرعوب کېدل هغه قوت وو چې تل يې د الله ﷻ په فضل د هغه په لرلو په لږو مجاهدينو هم د ډېرو لويو لښکرو او سترو سترو دولتونو مقابله کړې او برى يې حاصل کړى دى.

د اسلام دښمنان پدې خبره پوه شوي دي چې په مسلمانانو کې تر مادي قوته د روحي د برلاسۍ احساس ډېر مهم دى. نو له همدې امله يې په اسلامي نړۍ کې د ګوډاګيو حکومتونو او د غرب په لارښوونه د چلېدونکو احزابو او اجتماعي او مدني بنسټونو له لارې په تعليمي نصابونو، مطبوعاتو، قوانينو او ادبياتو کې دې خبرې ته زور ورکړى چې مسلمانان د غرب په مقابل کې کمزوري دي، او که غواړي چې له کمزورتيا ووځي نو بايد غرب په استاذۍ ومني، او د هغه پر برلاسۍ باور ولري.

دغو پردي پالو جهتونو د غرب مادي او پوځي پرمختګ اسلامي امت ته له حده زيات لوى معرفي کړ، او دا خبره يې مسلمانانو ته ورتلقين کړه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوئ هېڅکله هم د اروپايي او امريکايي قوتونو د مقاومت توان نه لري، ځکه چې هغوئ په هر لحاظ تر مسلمانانو زور ور دي.

دغه ډول نظرياتو او تبليغاتو د اسلامي امت په هغو نسلونو کې چې د اروپايي استعمار او يا د هغو تر تأثير لاندې د چلېدونکو حکومتونو په وختونو کې را لوی شول د دښمن په مقابل کې د (روحي ماتې) احساس پيداکړ، او مخکې تر دې چې له دښمن سره په جګړه کې ښکېل شي هغه ته ورتسليم شول. نه يوازې دا چې ورتسليم شول، بلکې د دښمن په صف کې درېدل يې د ځان لپاره افتخار وګاڼه، او له خپلې فاتحانه ماضي څخه انکار يې د تمدن او پرمختګ لپاره ضروري وګڼل. او بالاخره له دښمن څخه د وېرې او رعب په هغه مرض اخته شول چې مخکې د اسلام دښمنان ورباندې اخته ول، هغه چې رسول الله ﷺ فرمايلي چې دښمن له مونږ څخه د يوې مياشتې مسافې په ليرې والي هم رعب احساسوي.

۴- **ناپوهي او په اسلامي او تجربوي علومو کې بېرته پاتې والی :**

جهل او په شرعي او دنياوي علومو کې د مسلمانانو کمزورتيا هم د اسلامي امت د ذلت له عواملو څخه يو عامل دی. دغه عامل هغه وخت رامنځته شو چې د شرعي مدارسو له نصاب څخه سياسي او تجربوي علوم او د تجربوي مدارسوله نصاب څخه شرعي علوم وويستل شول، چې په نتيجه کې يې د شرعي علومو په درلودونکو کې د دنياوي علومو او سياسي پوهې صلاحيتونه رامنځه نشول، او دغه ډګر داسې خلکو ته ورپاتې شو چې نه يې په زړونو کې له الله ﷻ څخه وېره وه، او نه يې هم پر بشريت ترحم درلود. هر څه يې د خپلې خېټې او شهوت لپاره زده او بيا استعمال کړل، بلکې تر ډېره يې خپل علم او تجربه د اسلام د دښمنانو په ګټه وکاروله.

او هغو چې په دنياوي مکاتبو کې تجربوي او سياسي علوم حاصل کړل، هغوئ بيا له خپلو ديني، شرعي، اخلاقي، اجتماعي او ملي مسؤليتونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې خبره پاتې شول، او د دينی او ملي احساس د نه درلودلو له امله د دښمن د ماشين د پرزو په حيث استعمال شول.

د اسلامي علومو نصابونه هم له خالصو شرعي علومو لکه قرآن، تفسر، حديث، اسلامي عقيدې، مقارنې اسلامی فقهې، سيرت النبي، اسلامي تاريخ، اسلامي سياسي علومو او په هره زمانه کې د دښمن په اړه له معلوماتو خالي شول او ځای يې بېرته پاتې منطقو، خيالي ادبياتو، بې ضرورته ګرامري او لغوي ابحاثو، د تصوف په نامه له نورو دينونو او نظرياتو څخه راواردو شويو فلسفو او حتی چې کله نا کله حرفوي تعويذ ګرۍ، فالبينتوب او د خلکو د اموالو د تروړلو لپاره (تجارتي روحانيت) ونيو.

د دغه مسخ شوي ديني تعليمي نصاب په نتيجه کې د ملايانو او ديني علومو ته د منسوبې طبقي داسې يو نسل رامنځته شو چې د دين له حقيقې روح څخه ناخبره، او له خپل ديني مسؤليت څخه چې د بشريت لارښوونه او د فساد مخنيوی دی غافل وو. او د دې پر ځای چې دغه خلك په ټولنه کې د فساد مخنيوی وکړي، او د مفسدو او واردو شويو بې لارې نظرياتو په خلاف مقاومت وکړی، دوئ هم د ټولنې د مفسدينو مزاج او له دين څخه د ناخبره اکثريت رواجونو ته ورتسليم شول.

د روحانيت او ديني علماوو دغه ډول مسخ شوي شکل نه يوازې په ټولنه کې د فساد مخنيوی ونه کړای شو، بلکې په خپلو غلطو کړنو، بې بنسټه نظرياتو او کاږه فهم يې اسلام او شريعت هم بدنام کړ، او د دين دښمنانو ته يې پر دين د اعتراض فرصت هم ور برابر کړ.

له بلې خوا مفسدو او مستبدو حکومتونو هم هڅه وکړه چې دغه ډول مسخ شوي نظريات خلکو ته د اسلام په نامه ورمعرفي کړي، چې پدې کار سره يې دوه فائدې تر لاسه کړې: يوه دا چې پدې کار يې د حقيقې اسلام د نافذېدلو مخنيوي وکړ، او بله دا چې هر هغه څوک چې د ريښتيني اسلام لپاره يې دعوت کاوه او د هغه د نافذولو هڅه يې کوله هغه يې خلکو ته د

(c) ketabton.com: The Digital Library

توندلارو، افراطي، د ټولنې له اجتماعي فرهنګ څخه دوتليو علماؤ په حيث ورمعرفي کړل، او خلک يې د هغوئ په خلاف راوپارول، او هغوئ يې په بېلابېلو نومونو له ټولنې څخه تجريد کړل، او د هغوئ پر ځای يې هغه خلک ټولنې ته د علماؤ په حيث وړاندې کړل چې د غرب له پوهنتونو او يا هم په شرق کې له هغو پوهنتونونو فارغ شوي چې نصابونه يې د غربيانو په خوښه جوړ شوي دي.

په مجموعي ډول په امت کې د نافع علم او رغوونکو نظرياتو کموالی او ضعف د اسلامي امت د ذلت له خطرناکو عواملو څخه شمېرلی شو.

۵- نشنلزم او وطنيت:

د اسلام تر راتګ د مخه بشريت د بېلابېلو اختلافونو له امله د تفرق، جګړو او د بېلابېلو قومونو ترمنځ د کشمکشونو له مصيبت سره مخ وو. د نړۍ قومونو په خپل منځ کې د سره يوځای کېدلو او يو امت کېدلو لپاره مشترک مفاهيم نه درلودل. په ډېرو وړو وړو سببونو به د قومونو او حکومتونو ترمنځ جګړې پېښېدلې، او بيا به يې په لسګونو او يا هم سلګونو کلونو دوام کاوه. ځينې قومونو به پر ځينو نورو د تفوق دعوی درلوده، او مخالف لوري ته به يې د غلامانو په سترګه کتل، چې بايد په هر حالت کې د دوئ طاعت وکړي.

په همدغه ډول حالاتوکې الله ﷻ پر محمدﷺ د اسلام مبارک دين نازل کړ، چې ټولو انسانانو ته يې د انسان په سترګه وکتل، او د هغوئ ترمنځ د تفاضل او برترۍ معيار يې يوازې (تقوی) وټاکله.

اسلام ټول مسلمانان سره ورونه کړل. د تور، سپين، سره او زيړ رنګ لرونکو انسانانو تر منځ يې تفاوت له منځه يووړ. عرب، ترک، تتار، آسيايي، اروپايي او د بل هر ځای مسلمانان يې د يوه امت بچيان کړل. له (تقوی) پرته پر بل هر څه فخر کول او د هغه پر اساس ځان له نورو غوره ګڼلو ته يې (جاهليت) ووايه. هماغه وو چې ټول مسلمان قومونه چې هغه که د هرې سيمې او ژبې مربوط ول په يوه امت تبديل شول، چې دين يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو، د عبادت ژبه یې یوه، رسول یې یو، قبله یې یوه، سیاسي او اجتماعي ارزښتونه یې یو او د حاکمیت ممثل او سیاسي قیادت یې یو شو.

دغه یو والی تر ډېره حده د اسلام داخلي او خارجي دښمنانو ونشو زغملی، نو د بېلابېلو توطیو په ذریعه او د رنګارنګ فتنو په راولاړولو یې بېرته د اسلامي نړۍ مسلمانان پر قومونو، سیمو او سیاسي تشکّلاتو وویشل. تر دې چې په شلمه میلادي پېړۍ کې اروپایانو د خپل استعمار په دور کې اسلامي نړۍ ته د (معاصر نشنلزم) خطرناک سرطان هم راصادر کړ.

معاصر نشنلزم لومړی مسلمانان پر عرب او ترک باندې سره وویشل. او بیا وروسته په اسلامي نړۍ کې بېلابېل نشنلست حرکتونه لکه عربي نشنلزم، ترکي نشنلزم، هندي نشنلزم، فارسي نشنلزم، کردي نشنلزم، پښتني نشنلزم ، مغلي او هزاره ګي نشنلزم او نور نشنلزمونه رامنځته شول. دغه ټول نشنلزمونه لاندې مشترک مشخصات لري:

۱ - ټول نشنلست حرکتونه او پیروان یې له اروپایي افکارو لکه کمونیزم، سیکولریزم او لیبرالیزم څخه متأثره دي.

۲ - ټول نشنلست حرکتونه او اتباع یې له اسلام سره دښمني لري، او نه غواړي چې په هېوادونو کې یې دې اسلامي شریعت حاکم شي. ځکه چې د شریعت د حاکمیت په صورت کې بیا نشنلزم په خپله له منځه ځي.

۳ - ټول نشنلست حرکتونه د اروپایانو په لمسون له خپلو مرکزي دولتونو سره په اختلاف او جګړه کې دي، او هر یو یې له مرکز څخه د تجزیې غوښتونکي دی.

۴ - ټول نشنلست حرکتونه ا و د هغو اتباع په تاو تریخوالي باور لري. او هڅه کوي چې د زور او تشدد له لارې خپل خصم او مقابل لوری له منځه یوسي. ځکه چې په نشنلستانو کې له نورو قومونو سره د مشترک ژوند ظرفیت نشته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵ – ټول نشنلست حرکتونه دخارجي دښمن د يرغل په وخت د دښمن په صف کې دريږي. او خپل ټول وسائل د يرغلګر دښمن په خدمت کې استعمالوي. ځکه چې نشنلستان پدې فکر وي چې د بهرني دښمن د شتون او د هغه د حاکميت په صورت کې له مرکز څخه خپله آزادي او د دوئ په اصطلاح خپل حقوق ښه حاصلولی شي. نو بايد د دښمن په قوت ځان تقويه کړي، او هغوئ ته په خدمت کولو، تجسس او نورو ذليلو کارونو هغوئ ته ځای ورنږدې او باوري کړي.

خارجي دښمن هم هڅه کوي چې همدغه متعصب اقليتونه او نشنلست حرکتونه په غيږ کې ونيسي، ويې پالي، او تقويه يې کړي، تر څو د همدوئ له لارې پر قوي اکثريت او مرکزي دولتونو غلبه حاصله کړي.

د پورتنيو مشخصاتو مصداقونه په څو څو ځله په اسلامي نړۍ کې په عربي، فارسي، ترکي، کردي، هندي، ازبکي، هزاره ګې، بلوچي او پښتني نشنلستانو کې وليدل شول. او همدا اوس هم په سيمه کې ټول نشنلست احزاب او حرکتونه د يرغلګرو امريکايانو ترڅنګ ولاړ دي، او د اسلام د مجاهدينو په خلاف د هغوئ مرسته کوي.

اروپايانو د نشنلستانو پاللو ته ځکه زړه ښه کړ چې هغوئ د اروپايانو ډېر پخوانی ارمان چې د اسلامي امت ټوټه ټوټه کول وو ور پوره کړ.

د معاصر نشنلزم له راټوکېدلو مخکې به چې هر ځل اروپايانو پر کوم اسلامي هېواد يرغل وکړ نو د نورو هېوادونو مسلمانانو به هرو مرو د هغه هېواد د اوسيدونکو مرسته کوله، ځکه چې هغه به يې خپل ورونه ګڼل، او د هغوئ پر وړاندې به يې د دفاع او نصرت مشترک مسؤليت احساساوه.

خو اوس چې نشنلستانو اسلامي نړۍ د قومونو، ژبو، جغرافيوي موقعيتونو او نورو معيارونو پر اساساتو وېشلې ده، د مسلمانانو تر منځ يې د اسلامي اخوت د احساس پر ځای د (نشنلزم) زهرجن فکر ته وده ورکړې ده او هغه يې تر هر څه مقدس ګڼلی، او د اسلام د دين او د مسلمانانو د ديني مقدساتو پر ځای يې ورته د جاهليت د زمانې پاتې

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوني تاريخي آثار او د و (طنيت) تصور تر هر بل تصوره ارزښتمن معرفي کړې دی، نو ځکه خو اوس کفار هر هېواد په آسانۍ لاندې کولی او ايل کولی شي. او د دې کار علت يې هم دا دی چې د هر هېواد اوسېدونکي اوس يوازې د خپلې خاورې په اړه ځان مسؤول ګڼي نه د ټول امت او ټولې اسلامي نړۍ په اړه. او دا د اروپايانو هغه تاريخي ارمان وو چې د پوره کېدلو لپاره يې هغوئ په سلګونه کلونه هڅې کړې وې، خو اوس دا دی نشنلستانو او د (وطنيت) بنده ګانو په مفته ورته تر سره کړ.

په شلمې او يوويشتمې ميلادي پېړۍ کې ښايي نشنلستان او د (وطنيت) د عقيدې لرونکي د امت په حق کې تر ټولو لوی مجرمين وي، ځکه چې همدوئ په لږه موده کې امت دومره کمزوري او ټوټه ټوټه کړ چې اروپايانو په سلګونو کلونو کې هم دومره نه وو کمزورې کړې او تقسيم کړې.

نشنلستان په اسلامي امت کې د دښمن د داخلي پوځيانو حيثيت لري، او په هېڅ صورت د اسلامي امت د تقويې، پرمختګ، سرلوړۍ او په نړېواله سطحه له نورو قوتونو سره دسيال کېدلو اجنډا او نظريه نه لري.

۶ - ماديت، له دنيا سره بې حده مينه، او له مرګ څخه وېره:

د اسلامي امت د ذلت او خوارۍ له عواملو څخه يو هم د ډېرو مسلمانانو له لوري د خالصو مادي تصوراتو خپلول او له مرګ څخه وېره ده. په تېرو پېړيو کې اسلامي امت خپل پرمختګ، برلاسی او نړېوال منلی حيثيت د خپلو معنوي ارزښتونو د لرلو له امله حاصل کړی وو، که داسې نه وي نو په مادي لحاظ خو مسلمانان اوس تر پخوا څو برابره ډېر پرمختللي دي، خو نه خپل واک او آزادي لري، او نه يې هم څوك په نړېوالو تصاميمو کې رأيه پوښتي. او که څه خبره و هم کوي نو څوک يې خبرې ته غوږ نه ږدي.

مسلمانانو په ورستيو دوو پېړيو کې معنوي ارزښتونو او ميعارونو ته خپله توجه کمه کړه، ګټې او تاوان ته يې يا د (مادي کمونيزم) او يا يې هم ورته د (مادي کپټاليزم) له ليدلوري وکتل. نتيجه يې دا راووته چې پخوا به چې مسلمانانو کوم څه ته ګټه ويله نن يې هغه تاوان وباله، او کوم شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته به يې چې تاوان وايه هغه يې نن خپله ګټه و بلله. د ګټې او تاوان د پېژندلو او سنجولو معيارونه يې پردي شول، نو ځکه خو يې ډېر د حقيقي ګټې کارونه لکه جهاد، صدقه، احسان، دينداري، عفت، تقوی، غيرت او نور د خير کارونه پرېښودل، او د هغو پر ځاي يې د سرمايې ټولولو، د غلامۍ قبلولو، بخل، سود، سيکولريزم (بې دينۍ) فيشن (لنډغرتوب) تېګۍ او د شخصي آزاديو په نامه د بې غيرتۍ کارونو ته توجه وکړه.
د جهاد او قربانۍ احساس چې د مسلمان امت امتياز وو او د همدغه امتياز په لرلو يې ځان د نړۍ په ملتونو کې سر لوړی ساتلی وو، هغه هم په مسلمانانو کې کمزوری شو. د قربانۍ ميدان ته د ورتللو د جرأت پر ځای يې په نفسونو کې له مرګه وېرې ځای ونيو، هماغه وو چې په خپله يې د خپلې دفاع سنګرونه خالي کړل، او له ماديatو او د خوندونو له ژوند سره بې کچې مينې د عزت او سرلوړۍ له ټولو امتيازاتو بې برخې کړل.
حکامو هم د دې پر ځاي چې د امت بچيان په پوځونو او امنيتي جوړښتونو کې د جهاد او قربانۍ په روحيه له دين او وطن څخه د دفاع لپاره سمبال کړي وای، هغوئ د مسلمانانو په ميليونونه پوځونه او پوځيان د دښمن په نصاب او نظرياتو وروزل، او له کفارو سره يې په مشترکو پوځي تړونونو کې شامل کړل ، چې دا دی اوس يې وينو چې په لکونو د مسلمانانو زامن ځوان پوځيان د غرب د ګټو لپاره د خپلو ولسونو او آزادي غوښتونکو اسلامي نهضتونو په خلاف جنګېږي. له موږه يې خوري او اغوندي، خو د بل چا لپاره جنګېږي، او د بل چا لپاره مري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رسول الله صلی الله علیه وسلم او اسلام په خلاف د غرب مشترک جنایات

د انبیاؤ په تاریخ کې تل لیدل شوي چې هر کله چې د باطل لوری د دلیل او منطق په میدان کې پاتې راغلی نو بیا یې د انبیاوو علیهم السلام په شخصیتونو پورې ملنډې وهلې او په هغوي پورې یې په دې نیت مسخرې کړې چې که د هغوئ له حقانیت څخه د څه مودې لپاره د خلکو پام واړوي.
خو د دې کار نتیجه تل د باطل د توقع په خلاف د انبیاؤ علیهم السلام په ګټه راوتلې ده، او په انبیاؤ پورې مسخره کوونکي خلك او قوتونه هلاك شوي او ذلیل شوي دي.
کله چې د رسول الله ﷺ د زمانې کفارو د هغه په شخصیت پورې په همدې نیت مسخرې شروع کړې، نو الله تعالی ورته د تسلۍ پخاطر دا آیت نازل کړ: (و لقداستهزئ برُسل من قبلك فحاق بالذین سَخِروا منهم ما کانوا به یستهزؤون) سورة الأنعام آیت٩.
ترجمه :(ترتا د مخه په نورو پیغمبرانو پورې هم مسخرې شوې وې، بیا نازل شو په مسخره کوونکو عذاب د دوئ د مسخرو د عاقبت او پایلو په ډول).
الله تعالی کټ مټ همدغه آیت په سورة الأنبیاء کې بیا هم نازل کړی.
کېدای شي چې د انبیاؤ په حق کې دغه بې ادبه خلك سمدستي په کوم عذاب اخته نشي، خو دا پدې معنی نه ده چې الله تعالی به هغوئ ته هیڅ نه وایي، بلکي الله تعالی فرمایي: (و لقداستهزئ برُسُل من قبلك فأمليتُ للذين كفروا ثُمّ أخذتُهم فكيف كان عقاب). سورةالرعد /٣٢.
ترجمه: (تر تا د مخه په نورو انبیاؤ پورې هم ملنډې وهل شوې وې، ما مهلت ورکړ ملنډو وهونکو کفارو ته، او بیا مې ونیول په عذاب، بیا نو زما عذاب څنګه ؤ!؟)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د انبياؤ عليهم السلام د سپکاوي مرتکبين په دنيا کې له ذليل کېدلو علاوه په آخرت کې يقيناً جهنميان دي. الله تعالی په سورت الکهف کې فرمايي: (ذلك جزاؤهم جهنم بما كفروا واتخذوا آياتي ورسلي هزوا). ترجمه: (په انبياؤ پورې د ملنډو وهونکو جزا جهنم ده د دوئ د کفر او د الله په آياتونو او انبياوو پورې د مسخروله امله).

په اوسنۍ وخت کې چې په (ډنمارك) او نورې اروپا کې څو څو ځله پيغمبر صلی الله عليه وسلم ته منسوب له سپکاوي ډك کارتونونه جوړ او خپاره شول دا هم د اسلام په مقابل کې د دليل او منطق په ډګر کې د غرب د ماتې او ناتوانۍ عکاسي کوي.

په غرب کې منحرف مسيحيت او مادي الحادي فکر په دليل او منطق سره د اسلام له مقابلې پاتې راغلی. غربيان اوس خپله ماتې کله په خپلو پوځي يرغلونو او کله هم پر اسلامي مقدساتو په بريدنو پټول غواړي.

غرب تر دې مخکې مرتد هندوستانی (سلمان رشدي) استعمال کړ، او بيا ټول غربي هېوادونه په يوه خوله د هغه تر شا ودرېدل. بل ځل يې سپکاوی کوونکې بنګالۍ مرتدې (تسليمي نسرين) ته پناه ورکړه. بيايې د قرآن په خلاف دسيسه جوړه کړه او د (رښتيني قرآن) په نامه يې له الحاد او کفرياتو ډك کتاب رامنځته او خپور کړ.

د پورتنيو جناياتو ترڅنګ ټول غرب په يوه خوله د جهاد پر مقدسې فريضې د (تروريزم) او وحشت تور ولګاوه، او د مسلمانانو له ذهنونوڅخه يې د دغې فريضې د قدسيت د وېستلو لپاره په زرګونو طريقې او په مليياردونو ډالر په کار واچول.

دغه ډول حرکتونه ټول د دې لپاره ترسره کېږي چې په اسلامي امت کې د ديني حميت نبض معلوم کړي، او د هغه په تناسب په خپلو نورو جناياتو کې زياتوالی راولي.

د اروپا د دغه جنايت په هکله ځينې غرب پلوې حلقې او په خپله اروپايان دا هڅه کوي چې دغه جنايات د کومې جريدې د شخصي او انفرادي اقدام

(c) ketabton.com: The Digital Library

په حيث معرفي کړي، خو دا خبره هغه وخت غلطه ثابتېږي چې د دې جناياتو په هکله خپله د «ډنمارك» او اروپايې ټولنې رسمي دريځونو ته وکتل شي.
د اروپا مشرانو د هغو جرايدو له دريځ څخه چې د سپکاوي کارتونونه يې خپاره کړې ول په مکرر ډول د بيان د ازادۍ په بهانه دفاع وکړه او تر شائې ودرېدل. اوکله چې په اسلامي هېوادونو کي د دغه جنايت په مقابل کې سخت عکس العمل راڅرګند شو او په ډنمارك کې د پنځه دېرشو اسلامي هېوادونو سفيرانو وغوښتل چې د ډنمارك له صدراعظم سره وګوري هغه له غروره ډك موقف غوره کړ او له سفيرانو سره ئې هېڅ ونه ليدل، او د مسلمانو هېوادونو پر دريځ او د تقريبا يونيم مليارد مسلمانانو پر احساساتو ځان خبرول ئې له خپل شان سره مناسب ونه بلل.
دغه موقف هغه وخت د ټولې اروپا په رسمي موقف بدل شو چې د اروپا د اتحاديې رئيس د «ډنمارك» د صدراعظم د دريځ تأييد وکړ، او د مسلمانانو مظاهرې يې د تأسف او کرکې وړ وبللې. بلکې تر دې هم ورتېر شو، او رسما يې د ډنمارك پر منافعو حمله پر ټولې اروپائې ټولنې حمله وګڼله.
د اروپايې اتحاد له دغه رسمي احمقانه او مغرور دريځ سره د همغږۍاو ولسي ملاتړ په نيت له سپکاوي ډك کارتونونه د نورې اروپا اخبارونو او جرائدو هم په مکرر ډول خپاره کړل، او د مسلمانانو غبرګون ته يې هېڅ اهميت ورنه کړ، چې پدې کارسره اروپايانو عملا ثابته کړه چې د اسلام او مسلمانانو په خلاف د هغوئ حکومتونه او مېډيا چې د ولسونو ترجماني يې کوي سره مشترك موقف لري.
که له يوې خوا اروپا له خپلو دغو جناياتو په دفاع کې مشترك دريځ غوره کړ، نو له بلې خوا په ټولې نړۍ کې مسلمانانو هم وښوده چې د هغوئ په زړونو کې لا تر اوسه له محمد صلى الله عليه وسلم سره مينه ژوندۍ او ځپانده ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسلمانانو دا هم ثابته کړه چې د غرب بې تهذيبه فرهنګ او په اسلامي نړۍ کې غربي ډوله تبليغاتو د هغوئ له زړونو د انسانيت د محسن محمد صلی الله عليه وسلم مينه نده وېستلې. هماغه وو چې په ميليونونو مسلمانانو په پرله پسې ډول په مظاهرو او لاريونونو کې برخه واخيسته او شهادتونه يې ومنل چې پدې لړ کې افغانانو بيا ټولې نړۍ ته له خپل پيغمبر صلی الله عليه وسلم سره په داسې حال کې د مينې ثبوت وړاندې کړ چې خاوره يې لا د همدغو يرغلګرو تر اشغال لاندې ده.

افغانانو په لويو مظاهرو او د يرغلګرو پر مرکزونو په بريدونو او د زخمونو او شهادتونو په زغملو دا وښوده چې افغاني روح او اسلامي احساسات لا تر اوسه د دوئ په زړونو کې ازاد او سرشار دي، که څه هم چې غربيانو د افغانانو د افکارو د بدلولو لپاره په ميلياردونو ډالر مصرف کړل.

کرزي او د هغه حکومتي اجيرو ملايانو خو افغانانو ته د يرغلګرو په خلاف د زغم توصيې وکړې او کرزي خو لا په خپلو ويناؤ کې خلکو ته د ډنمارکيانو د ښنلو توصيه هم وکړه. پداسې حال چې ښنه هغه وخت کېږي چې مجرم خپل جرم ومني او د هغه له امله له مقابل لوري ښنه وغواړي.

په هغه وخت کې د اشغالګرو له لوري د افغانستان لپاره د ټاکل شوي حکومت قاضي القضات (فضل هادي شينواري) خو په ډېرې بې شرمۍ دا هم و ويل چې غربيان زمونږ دښمنان نه دي،بلکې هغوئ زمونږ دوستان دي. او دا ځکه چې هغوئ مونږ ته د لندن په کنفرانس کې د لس ملياردو ډالرو وعده راکړې ده. فضل هادي شينواري په هغه وخت کې د غرب په خلاف مظاهرې د اسلام په خلاف کار وباله، او پدې کارسره ئې خلکو ته دا ښه واضحه کړه چې نوموړي ته د محمد صلی الله عليه وسلم تر ذات او شخصيته د امريکايانو او اروپايانو خوشحالول ډېر اهميت درلود.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه باید وکړو ؟

پداسي حال کې چې هېوادونه، پوځي توانائی، فرهنګ، مقدسات، وګړي او هر څه مو تر برید لاندې دي موږ باید د غرب د دې جنایاتو په اړه څه دریځ ولرو او څه وکړو؟

آیا له غرب سره ودرېږو لکه څنګه چې د اسلامي نړۍ د حکومتونو غرب پلوي واکمنان او د غرب نور فکري او فرهنګي ملګري راته توصیه کوي؟

که بې تفاوته پاتې شو او د دغه ډول یرغلونو په خلاف هېڅ موقف ونه نیسو؟

آیا یرغلګر به زموږ پدې ډول دریځ نور هم زړور نه شي؟

او که پکار ده چې د فطري او اسلامي تقاضا پر اساس د یرغلګرو په خلاف ودرېږو او له خپل هر ډول دیني، ملي او اخلاقي ارزښتونوڅخه د دفاع په صف کې ودرېږو او پدې لاره کې ځان قربانۍ ته تیار کړو؟

د سلیم عقل، ازاد فطرت، اسلامي او افغاني حمیت تقاضا خو داده چې باید نه له یرغلګرو سره ودرېږو، او نه غلي پاتې شو. بلکې د خپل ایماني مسؤولیت پر بنا په مېړانه د هرډول پوځي او فکري یرغل مقابله وکړو.

خو دا چې دا مقابله څنګه وکړو؟ دا کار منظمې ستراتېژۍ او د حالاتو له تقاضاسره سمو تدبیرونو ته اړتیا لري. او که داسې ونشي نو بیا به مو ډېر څه د بې نظمیواو بې هدفیو په سیند لاهو شي.

مونږ باید د غرب د کلیساځواب له مسجده او د پوځي یرغلونو ځواب له سنګره ووایو، او د خطرناکو پلانونو دمخنیوي لپاره یې ستراتېژیك تفکیر ولرو. زمونږ مسجد، سنګر، اداره او ستراتېژیك تفکیر باید په هر لحاظ دومره غښتلي کړو چې د غرب دمجهزې کلیسا، سیستماتیکې جګړې او د غربیانو د هر اړخیزو ستراتېژیکو پلانونو مقابله وربانديې وکولی شو.

ترڅو چې زموږ په سنګرونو کې په اسلامي عقیده او پوځي وسایلو سمبال ځوانان ناست وي نو د غرب په آیسکریم او شرابو لوی شوي یرغلګر

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوځيان دلته وخت نشي تېرولی. خو که په کوم ځای کې مو سنګر خالي کېږي هلته به هرو مرو دښمن سيمې نيسي او خپل پلانونه به عملي کوي.
موږ بايد د غرب د فرهنګ مقابله د اسلامي ارزښتونو په خپرولو او د اسلامي ژونددود په خپلولو وکړو، ځکه چې د غرب الحاد ځپلی فرهنګ له لنډغرتوب پرته زموږ لپاره هېڅ نه لري.
غربيان بايد خپل يرغلونه ودروي او مسلمانانو ته د درناوي پر بنسټ دې د دليل او منطق له لارې مذاکرې او مناقشې ته کښيني.
خو دا چې غرب له يوي خوا زموږ هېوادونه لاندې کړي وي، او له بلې خوا موږ ته د ازاد ژوند په حق قائل نه وي او په اسلامي هېوادونو کې هر څه د خپل مزاج او خپلې خوښې مطابق تر سره کول غواړي، ځان حاکم او موږ دمحکوم په صفت پېژني، نو پداسې حالاتو کې اصلاً مذاکره اومفاهمه هېڅ معنا او حيثيت نه لري.
په دغه ډول حالاتو کې مسلمانان مجبوره دي چې په بالمثل عمل لاس پورې کړي. ځکه چې لدې پرته بله هېڅ لاره او وسيله ورپاتې نه ده.
اروپايانو چې د اسلام او مسلمانانو په خلاف کوم له دښمنۍ او سپکاوي ډك عزايم ښکاره کړي دي د هغو د ځواب لپاره په اوسنيو شرايطو کې تر ټولو غوره او هر اړخيزه لار د هغوئ د مصالحو په خلاف هراړخيزه جګړه او له هغوئ سره مقاطعه ده.
يوازې اقتصادي مقاطعه نه، بلکې هر ډول مقاطعه. مونږ بايد د جنايتکار غرب له زينتي توليداتو، بې لارې فرهنګ، نظامونو، مؤسسو او هر هغه څه سره مقاطعه وکړو چې شديد ضرورت ورته نه لرو.
کېدای شي د دغې مقاطعې تأثير په يوې يادوو ورځو کې څرګند نشي، خو په اوږده موده کې به د غرب د اقتصاد او تمدن لپاره د هغه زخم په څېر وي چې په کراره کراره وينه تري ځي او بالآخره يې زخمي د ژوند کولو وړتيا له لاسه ورکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن د مسلمانانو او غرب ترمنځ د ماديت او معنويت جګړه روانه ده، او تاريخ د تل لپاره ثابته کړې چې برى تل د معنويت په برخه وي، که څه هم چې باطل به په پيل کې زورور ښکاري.
لکه څنګه د روسانو مادي فکر او تمدن زمونږ د برحق معنويت په وړاندې ماتې وخوړه همدا ډول به ان شاء الله هرومرو د مکار، مغرور او متکبر غرب سرنوشت هم وي. که څه هم چې يو څو ورځې به زمونږ څو خرڅ شوي او کرايي ليکوالان، پوچ مغزي او له اسلامي ارزښتونو پردي شوي تاريک ضميره (روښانفکران!!!؟)او طوطي ډوله شاعران پر دې ملت د غرب د لوېدلو ارزښتونو او بې لارې فرهنګ د ورتپلو په بدل کې يو څو ډالر واخلي، خو سبا به دوئ هم د کمونيست سليمان لائق په څېر اعتراف کوي چې هسې يې د کاغذ پر مخ خلکو ته د کمونيزم جنتونه جوړ کړي ول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له قرانکریم څخه د دفاع د افغاني پاڅون حقیقت، لاسته راوړنې، دلالتونه، دریځونه او راتلونکی

د ۱۳۹۰ هـ ش کال د حوت د میاشتې له پیله په ټول افغانستان کې یو خونړی پاڅون روان وو چې د افغانستان په بېلابېلو سیمو کې د ټولنې د بېلابېلو اقشارو زوررورو مظاهرو او توندو عکس العملونو د دې پاڅون د تکامل عوامل برابرول. دغه پاڅون تر اومې ورځې یې د اتیاو په شاوخواکې خلک ووژل شول، په سلګونو نور زخمیان شول، او نا معلوم شمېر مسلمان افغانان د کابل د ادارې او د هغې د استخباراتو له لوري ونیول شول او د افغانستان او اسلامي نړۍ مسلمانان یې په فکري او عاطفي لحاظ مشغول وساتل پدې ارزي چې معقوله ارزونه یې وشي، اسباب او عوامل یې وڅېړل شي، د ښکیلو لوریو دریځونه ورکې واضح شي، معنوي، رواني او ایډیالوژیک دلالتونه یې وسپړل شي، د تداوم د ضرورت او یا نه ضرورت دلائل یې روښانه شي، مشروعیت یې کره او راتلونکې ته یې د موجودو واقعیتونو په رڼاکې وکتل شي، تر څو دغه ملي پاڅون چې د افغانانو د اسلامي مبارزې یوه لویه پېښه ده په مستدلل او هر اړخیز ډول ددې ملت د سرښندنو او مبارزو په تاریخ کې توثیق او ثبت شي.

دا هر څه باید ځکه وشي چې د اسلام دښمنان او په مسلمانانو کې دهغوئ منافق (سیکولر)ملګري تل هڅه کوي چې د اسلامي امت د ولسونو جهادونه او مبارزې غلطې توجیه کړي، بې ارزښته یې وښیي، او مثبت نتائج یې چې راتلونکو نسلونو ته د کفارو او د هغوئ د ملګرو په خلاف د جهاد او سرښندنې الهام او روحیه ورکوي له منځه یوسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې لپاره چې موضوع پر علمي اساس او روښانه ډول څېړل شوې وې په لاندې څو برخو یې وېشو:
١ – د پاڅون حقیقت.
٢ – د پاڅون لاسته راوړنې.
٣ – د پاڅون په اړه دریځونه.
۴ – د پاڅون دیني، اجتماعي، فکري او رواني دلالتونه.
۵ – د پاڅون د تداوم ضرورت او د هغه د مشروعیت دلائل.
۶ – د پاڅون د راتلونکي تګلاره او متوقع تأثیرات.
د دې لپاره چې د هرې برخې محتویات مو ښه روښانه کړي وي تر هر ځانګړي عنوان لاندې موضوع پر نورو فرعي عنوانو په لاندې ډول ویشو.

د پاڅون حقیقت او عوامل:

لاندې درې ګوني عناصر د پاڅون حقیقت تشکیلوي :
١ – د پاڅون عوامل.
٢ – د پاڅون شعارونه ، مطالبې او څومره والی.
٣ – د پاڅون ګډونوال.
دا پاڅون هم د بل هر پاڅون په څېر خپل حقیقي عوامل در لودل، که څه هم چې اشغالګرو غربیانو او د هغوئ سیکولرو ملګرو او تنخوا خورو هڅه وکړه چې خلک د پاڅون له اصلي عواملو اغفال کړي، او د پاڅون لپاره څو نور غېر واقعي، نامعقول او له خپله ځانه جوړ کړل شوي عوامل وتراشي، تر څو وکولی شي چې د محکومو خلکو پام له حقائقو بل لوري ته واړوي.
د دې پاڅون اصلي عوامل په لاندې ډول ګڼلی شو:
اول عامل : افغان ولس یو مسلمان ولس دی چې د اسلامي تاریخ په اوږدو کې یې تل له خپل دین او خپلې آزادۍ دفاع کړې ده. د چنګېزیانو، انګریزانو او روسانوپه خلاف جهادونه او مبارزې یې د دفاع هغه تاریخي شواهد دي چې نه غرب پلوې (سیکولر) عناصر ورڅخه انکار کوي، نه (پردي پال نشنلستان) چې تل د مسلمانو پر ضد د دښمن په صف کې ولاړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي ورڅخه سترګې پټولی شي، او نه يې هم تېل شوي نظامونه د ولس له تاريخ او ټولنيزي حافظې وېستلي شي.
د افغاني ټولني د همدغه اسلامي او غيور خصوصيت د تداوم په سلسله کې بيا افغانان په هغو کفارو پسې راپورته شوي ول چې ددوئ هېواد يې اشغال کړی، د دوئ د دين سپکاوی يې کړی او د ولس بچيان يې ورته وژلي، تړلي، شړلي او ذليل کړي دي.
دويم عامل: امريکايان او غربيان په تمامه معني د افغانانو لپاره داسې پردي دي چې هېڅ ډول پيوند ورسره نه لري. نه ورسره د دين او د مذهب پيوند لري، نه يې ژبه ورسره يوه ده، نه د قوم او وينې اشترک ورسره لري، نه پخوانی مشترک تاريخ ورسره لري، نه يې ګاونډيان دي، او نه هم ورسره په يوه (براعظم) کې اوسېږی. همدارنګه افغانان له امريکايانو سره نه ګډ فرهنګ لري، او نه هم ورسره متبادل اقتصادي او تجارتي روابط.
له همدغه ټول پرديتوب سره سره امريکايان او اروپايان دلته په زور راغلي، په زور يې د افغانانو هېواد نيولی او په زور په افغانانو خپل فرهنګ، اخلاق او د ژوند تېرولو اصول ورتحميلوي. يرغلګر غربيان دلته په زور د خلکو کورونو ته ورننوځي، په زور يې تورسرې بې عزته کوي او نارينه يې لاس او سترګې تړلي له ځان سره بيايي.
راغلي يرغلګر دلته په زور او تزوير زموږ له ټول ولس نه د دې اعتراف هم اخلي چې موږ بايد ووايو چې امريکايان او غربيان زموږ (دوستان) دي.
کوم ډول تعامل او ژوند چې اشغالګر غربيان له محکومو مسلمانانو غواړي حيوانات يې هم نشي زغملی.
دآزاد اوسېدلو او له ځانه د دفاع کولو حق يو فطري احساس دی چې د ځنګلي په حيواناتو، د هوا په مرغانو، دصحرا په ژوو او حشراتو کې هم وجود لري. اسان خو لا څه چې حيوانات هم (پردي) په خپله ډله او کور کې نه پرېږدي. او که په زور ورشي نو ټول ورپسې راپورته کېږي او ځان ترې خلاصوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ظالم نه د ځان خلاصولو هڅه او کوښښ يوه فطري غريزه او استعداد دی چې الله تعالی په ټولو ژونديو کې ايښی دی. افغانان هم د همدغې فطري تقاضا او دخپل دي د غوښتنو له امله غلي نه کښيني او د خپلې آزادۍ او له دين او ناموس څخه د دفاع لپاره د ير غلګرو په مقابل کې راپورته شول.

دريم عامل : افغانانو په تېرو څلورو لسيزو کې داسلامي نظام د جوړولواو د همدغه قرآن کريم دحاکمولو لپاره چې اوس يې امريکايان کله دلته او کله په امريکا کې سوځوي تر دوو ميليونو زيات شهيدان ورکړي. په ميليونونو يې مهاجرتونو ته اړ شوي. په ميليونو نور زخمي او معيوب شوي دي، هېواد يې کنډواله شوی، او بې شمېره سختۍ او ناخوالې يې ګاللي دي.

افغانانو دا هر څه د دې لپاره نه دي کړي چې رهبران، پيران، قاضيان او د جهاد قوماندانان دې يې د جهاد او اولس بيت المال خپل ملکيتونه وګڼي، د اسلام او قرآن لار دې پرېږدي، او له کمونستانو، نشنلستانو، دموکراتانو، ګمراه ډلو، مرتدانو او له غرب نه په را صادرو شويو بې دينه ليبرالانو سره د ديموکراسۍ په (وندر) ودرېږي. بلکې دا هر څه د دې لپاره کړي چې قرآن کريم دې د دوئ په ژوند او نظام کې حاکم شي.

افغان ولس وينې چې نه يوازې دا چې قرآن کريم حاکم ندی، بلکې په کورونو، جوماتونو، د نصاب په کتابونو او د زندانونو په تيارو کې د مسلمانو زندانيانو په لاسونو کې هم محفوظ ندی. افغانان وينې چې کله قرآن کريم کله د امريکايانو له لوري په ټوپکو ويشتل کېږي، کله ـ نعوذبالله ـ په ګنده ګيو کې غورځول کېږي، کله سوځول کېږي، کله له پاسه وربانديې د (صليب) رسم جوړېږی، کله يې د سوځولو لپاره په امريکا کې څو مياشتې کمپاين کېږي او بيا د کليسا د مشر په لاس د مېډيا په مخکې سوځول کېږي او سپينه ماڼۍ د هغه له مخنيوي څخه هلته خپل قانوني عجز ښکاره کوي، خو دلته بيا زموږ د ټول هېواد او ولس د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشغالولو لپاره د ملګرو ملتونو او د امنيت له شورى څخه قانوني جواز له ځانه سره راوړي او بيا د خپل اشغال د قانوني کولو لپاره کله له تش په نامه ولسي جرګو، کله له مشورتي جرګو او کله هم د اوږدمهالي پوځي شتون په نامه له هغه حکومته چې دوئ خپله جوړ کړى اسناد او ضمانتونه اخلي.

دغه ډول وضعيت ښايي (سياف) (کشاف) (مجددي) (ګيلاني) د اشغال اداري ته د ورتسليم شويو (خدام الفرقانيانو) او نورو هغو غټو او وړو (پنډتانو) ته د زغملو وي چې دين يې په دنيا خرڅ کړى، خو افغان ولس ته هېڅکله د منلو نه دى. نو ځکه خو ملت د دغه ډول پاڅون لپاره همت کوي او د قربانۍ ډګر ته راوځي.

څلورم عامل : په تېرو لسو کلونو کې هېڅ د يرغلګرو د جناياتو مخه ونه نيولى شوه. نه حکومت، نه پارلمان، نه هغه چا چې ځانته ولسمشر وايي، نه هغو خلکو چې له کفارو ته له ورتسليمېدلو وروسته هم ځانته (مجاهدين) وايې، نه د ملګرو ملتونو اداري، نه هغو چې ځانته د بشري حقوقو ټولنې وايي، او نه بلې کومې مرجع او جهت. او دا ځکه چې موجوده اداره همدې يرغلګرو جوړه کړې ده، او د همدوئ لپاره کار کوي. پالمان همدې اشغالګرو رامنځته کړى، او د همدوئ په ګټه فيصلې کوي او قوانين تصويبوي. کرزى دوئ ته غلامي کوي خو ولس ته يوازې د مکر اوښکې تويوي او مداريتوب کوي.

د دوئ په اصطلاح پخواني مجاهدين چې اوس له يرغلګرو سره ملګري دي لګيا دي ځانته په دنيا کې جنتونه جوړوي. د ملګرو ملتو ټول غړي هېوادونه د اسلام د حاکميت د مخنيوي لپاره سره ملګري شوي دي. د بشري حقوقو سازمانونه او ټولني د (بشر) له حقوقو څخه نه بلکې د (شر) له حقوقو څخه دفاع کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو چې وضعیت دغه ډول وي،او د شکایت د اورېدلو هیڅ مرجع نه وي، ملت مجبوره دی چې خپلې سینې سپر کړي، د قربانۍ ډګر ته راووځي، هم د یرغلګرو او هم د هغوئ د ملګرو په خلاف پاڅون وکړي.

پنځم عامل: لس کاله وشول چې د هېواد رښتینیو مجاهدینو د صلیبي اشغالګرو په خلاف جهاد روان کړی چې دغه مجاهدین د نړیوال صلیبي ائتلاف په وړاندې نه تسلیم شول، نه ستومانه شول، نه کمزروي شول، نه یې له دښمن سره په نظام او حکومت کې شراکت ومانه، نه سره و ویشل شول لکه څنګه یې چې دښمن توقع کوله. نه یې له مسلمان امت څخه پرته کوم کفري دولت او بلاک ملاتړ وکړ، نه له خپلو اهدافو او تګلارې منحرف شول، نه په قومي، سمتي، ژبنیو، سیاسي او نورو ناروا شخړو کې ښکیل شول، او نه هم واک ته د رسیدو لپاره له چا سره ایتلاف ته حاضر شول. بلکې په پوره صبر، مېړانه او درایت یې د دښمن په خلاف اسلامي جهاد رهبري کړ، او خپل اسلامي مصداقیت یې د ولس ټولو پرګنو ته په عمل کې وروښود. نو هماغه ؤ چې ولس غېږ ورته خلاصه کړه ، د جهاد غږ یې ورسره غبرک کړ، او د اشغالګرو په خلاف یې د عمومي پاڅون او له هغوئ څخه د قرآن او مسلمانانو د انتقام د اخیستلو اقدام وکړ.

دا سمه ده چې دغه پاڅون د مجاهدینو له لوري نه تنظیم شوی او نه هم رهبري شوی وو، خو په شعوري ډول په هماغه لاره روان شوی چې مجاهدین پرې روان دي. او هماغه اهداف تعقیبوي چې مجاهدین یې د تحقق لپاره راپورته شوي دي چې هغه د هېواد او هېوادوالو آزادي، د یرغلګرو شړل او د قرآن کریم حاکمول دي.

پاتې شوه دا خبره چې د دې لوی سرتاسري او د قربانیو د دې مبارک پاڅون تر شا دې د ایران شیعه دولت چې په خپل څنګ کې هېڅکله دیو قوي (سُنّي) نظام د لیدلو حوصله نه لري ولاړ وي، او یا دې د پاکستان سیکولر نظام چې د قرآن د حاکمیت د غوښتلو په سزا کې یې د خپل ولس د یرش لکه خلک بې کوره او در په در کړل د افغانانو لپاره د قرآن نظام

(c) ketabton.com: The Digital Library

وغواړي، او د هغوئ د قرآني پاڅون تر شا دې ودربږي هيڅ معقوليت نه لري. بلکې دا په افغانستان کې د امريکا د ملګرو تشې ډنډورې وې چې د پاڅون له اصلي عواملو د خلک پام بل لوري ته اړول غواړي.

د پاڅون شعارونه، مطالبې او څومره والی:

د پاڅونونو او مظاهرو ماهيت د هغو له شعارونو، مطالبو او د هغو له پرخوالي معلومبږي. له قرآن کريم څخه د دفاع پدې پاڅون کې د خلکو شعار دا نه وو چې يوازې هغه يو يا څو تنه امريکايان دې محاکمه شي چې قرآن کريم يې سوځولی دی، بلکې شعارونه يې په لاندې ډول وو :

مرګ پر امريکا

مرګ د امريکا پر غلامانو

امريکايان دې زموږ خاوره پرېږدي

موږ په اسلام او قرآن سر ورکوو

ژوندی دی وي اسلام

موږ خپل هر څه له قرآنه قربانوو

موږ د امريکا غلامان نه منو

د افغانستان اوسني اداره غلامه ده

افغانان به دوينو په بيه له قرآنه دفاع کوي

او دېته ورته نور شعارونه چې عمده مطالبې ورکې له اسلام او قرآن څخه دفاع کول، امريکايان له خپلې خاورې شړل ، د کابل د بې واکې ادارې له شر او شرم څخه د ولس خلاصول، د قرآن کريم حاکمول او تر هرڅه يې محترم ګڼل، ديرغلګرو په مراکز هجوم وروړل او دهغوئ شتون نه زغمل وو.

د اندازې په لحاظ مظاهرې دومره پراخې وې چې له شيعه ميشتو سيمو پرته نور په ټول افغانستنان کې ترسره شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پاڅون ګډونوال:

دا چې د دې پاڅون اسباب او عوامل داسې څه ول چې په ټول مسلمان ملت پوري يې اړه درلوده نو ځکه خو يې ګډونوال هم د ټولنې د ټولو اقشارو خلک ول.

د دې ترڅنګ چې پاڅون په ټول هېواد کې عام وو د ټولنې ټولو طبقاتو لکه کليوالو، ښاريانو، باسوادو، بې سوادو، د پوهنتونونو محصلينو، د مکاتبو شاګردانو، په اردو او وزارتونو کې باغيرته مسلمانو مسنوبينو او حتی ډېرو هغو خلکو چې يو وخت يې د طالبانو مخالفت کاوه او دا ځکه چې هغوئ به کيدای شي په سياسي لحاظ طالبان نه منل، خو د اسلام نه منل يې هېڅکله نه وو ويلي او نه يې په حق کې دغه خبره وارده ده. بلکې هغوئ د همدې مسلمان ولس يوه برخه ول چې يو وخت هغو د رواغجنو او مفسدو مشرانو تېرا ېستلي ول کوم چې اوس په خپله د امريکا په غلامۍ کې اخته او د دښمن په صف کې ولاړ دي.

د دې قرآنې پاڅون مظاهره کوونکي هغه ډول کرايې نعرې سورې وهونکي نه ول چې يا دې کوم نشنلست (والي) او يا هم کوم ناکام شوي (وکيل) د يو څو ساعتونو لپاره کوم سرک ته په کرايه شويو موټرو کې راوېستلي ول، چې د وخت په پوره کېدلو به بيا داسې غائب شول لکه د کوم ساختماني شرکت مزدوران چې له خپل ټاکلي وخت يوه لحظه هم چاته زياته نه تېروي.

د دې پاڅون ګډون کوونکي د قربانۍ په عزم راوتلي مسلمانان ول چې په تشو لاسونو خو له ايمان څخه په ډکو زړونو د يرغلګرو پر پوځي ېسونو، د هغوئ پر استخباراتي مراکزو او د هغوئ د غلامانو پر قرار ګاوو وروختل،او د ښمنانو ته يې د خپل ايمان زور وروښود. دوئ شهيدان او زخميان شول، خو په هېڅ ځاي کې پر شا نه شول، چې دا هر څه په ژوندي ډول برقي مېډيا ثبت کړي دي.نو په همدې اساس دا خبره کره او ثابته ده چې د دې پاڅون ګډون کوونکي په هېڅ ډول نه د چا لخوا لمسول شوي ول، او نه يې له بل ځايه پيغام تر لاسه کاوه، ځکه چې د بل چا د ګټو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعارونو لپاره خلک وژل کېدلو، زخميکېدلو، بندي کېدلو او په تش لاس د دښمن پرمراکزو ورخلتو ته نه حاضرېږي، بلکې دا هغه ډول قرباني دي چې يوازې د دين لپاره د قربانۍ ورکولو په روحيه تر سره کېږي.

د پاڅون لاسته راوړنې:

له قرآن کريم څخه د دفاع دغه افغاني پاڅون لاندې درې لاسته راوړنې لرلې چې په لاندي ډول دي :

١ – معنوي لاسته راوړنې

٢ – سياسي لاسته راوړنې

٣ – پوځي لاسته راوړنې

اول ـ معنوي لاسته راوړنې:

١ـ دې پاڅون ټولې دنيا ته يوځل بيا وروښوده چې افغانان د نړۍ تر ټولو مسلمانو ولسونو پر خپلو ديني ارزښتونو او مقدساتو ټينګ ولاړ خلک دي، او په هر ډول حالاتو او شرايطو کې له هغو څخه دفاع کوي او د دفاع په لار کې هر ډول قربانۍ ته حاضر دي. دغه پاڅون يو ځل بيا زموږ د ولس د دين دوستۍ او معنوي پوخوالي ګواهي ورکړه.

٢ـ پدې پراخ پاڅون کې د ولس لويانو او ځوانانو خپل راتلونکې نوي نسل ته د ايمان او له هغه څخه د دفاع په لاره کې د قربانۍ تلقين ورکړ، او دا يې ور وښوده چې افغانان کېداى شي چې په سياسي لحاظ کله يو له بله سره اختلاف ولري، خو له دين او معنوياتو څخه د دفاع په لاره کې ټول يو موټې او متحد دي.

٣ـ دې پاڅون ټول ولس ته هغه منافقان ور معرفي کړل چې د دې پر ځاي چې د قرآن په دفاع کې له خپل راپورته شوي ملت سره خپل غږ ملګرى کړي او د يرغلګرو په خلاف د کرکې او نفرت نعره پورته کړي، هغوئ په ډېرې بې شرمۍ دغه مظاهرې د پرديو په لمسون وبللې، د کفارو دغه سترجنايت او قصدي اقدام يې غير قصدي او يوازې ديو څو جاهلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

عسکرو کاروباله، او د امریکایانو په غوښتنه یې د ولس د غضب د سړلو هڅې وکړې، چې پدې کار کې تر ټولو لوی رول (سیاف) او دکابل په اداره کې نورو بې ضمیره مشرانو ولوباوه.

د دغو مظاهرو مشروعیت په یقیني ډول تر هغو خونړیو بې هدفه جګړو ډېر وو چې یو وخت (سیاف) او ملګرو یې د کابل ښار ورباندې وران کړ، او تقریباً تر شپېتو زرو انسانان یې ورکې ووژل. خو نن دا دی بیا له خپلو هماغو مخالفینو سره یو ځای د ډیموکراسۍ په صف کې ولاړ دی چې ده یې پرون سر او مال روا باله.

۴ـ امریکایانو او غربیانو ته ور معلومه شوه چې افغانانو ته قرآن کریم او د دوئ معنوي ارزښتونه تر هرڅه محترم دي.

۵ـ دې پاڅون د ټول ولس په زړونو کې له امریکایانو، د هغوئ له پوځونو، استخباراتو، جاسوسانواو د هغوئ له ګوډاګیو څخه وېره له منځه یوړه. اوس ټول خلک پدې پوه شول چې په هر ځای او هر وخت کې د خپلو دیني ارزښتونو د دفاع لپاره په خپله اقدام کولی شي، او هېڅ ضرور نده چې خپل شکایت دې د امریکایانو په لاس جوړې غلامې ادارې ته یوسي. بلکې نور باید ولس د اقدام ابتکار او واګې په خپل لاس کې ونیسي.

۶ـ همدې یوه پاڅون د عامو افغانانو، ښاري خلکو او د غربیانو تر تأثیر لاندې د ورغلیو خلکو ایمانونه دومره تازه کړل چې ښایې کلونو دعوت او موعظو به دومره نه وو تازه کړي. او همدارنګه دې پاڅون د امریکایانو او د هغوئ د فرهنګي ترجمان (مخدوم رهین) د افغانانو په زړونو کې د ایمان وژنې هغه ټولې هڅې په اوبو لاهو کړې چې تېر لس کاله یې د لسګونو ملیاردو ډالرو په مصرف د لسګونو تلویزوني، راډیویي او کلتوري فعالیتونو په مټ تر سره کړې وې، او د قرآن کریم پر ځای یې خلک په هندي سریالونو، امریکایي فلمونو، د F.M راډیوګانو په پوچو او سپکو ډیالوګونو، سندرو او موسیقۍ مشغول کړي ول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۷ـ دې پاڅون ډېر خلک دېته وهڅول چې هغه قرآن خپلو اولادونو ته ورزده کړي چې دوئ دفاع ترې کوي، او پدې ډول د نوي نسل يو ځل بيا د قرآن کريم، مسجد، ملا او مجاهد په لوري مخه شوه.

دويم ـ سياسي لاسته لاوړنې:

۱ـ د افغانانو دې قوي دريځ د تل لپاره د امريکا هغه خوب په اوبو لاهو کړ چې دلته به اوږد مهالی حضور لري، او د (استراتيژيک تړون) تر پردې لاندې به افغانستان د تل لپاره خپله يوه قانوني مستعمره ګرځوي.

پاڅون امريکايان او نور غربيان په جدي ډول پدې وپوهول چې عام افغانان هېڅکله دلته غربيان نه زغمي. او د غربيانو هم پردې سر خلاص شو چې نه يې دلته اوږد مهال حضور ممکن دی، نه په اردو کې له افغاني عسکرو سره يو ځای ګوزاره کولی شي، او نه يې تړونونه هغه بڼه خپلولی شي چې په (جاپان)، (جرمني)، ځيني عربي هېوادونو او ځيني نورو آسيايي او اروپايي هېوادونو کې يې خپله کړې ده. او دا ځکه چې هلته فيصلې سياسي، اقتصادي او کلتوري ارزښتونو ته په پام سره کېږي او (دين) ورکې هېڅ نقش نه لري. خو په افغانستان کې (دين) د ټولو سياسي، اقتصادي، اجتماعي، بين المللي او نورو فيصلو لپاره محک او معيار دی، او هره هغه فيصله او تصميم چې د دين پر بنسټ نه وي ولاړ هغه په هېڅ ډول تر انجامه نه رسېږي، چې د (امان الله خان) د سيکولريزم نخرې، د ظاهرشاه د ډيموکراسۍ او غرب پالنې پروګرامونه، د کمونستانو د (ثور نه پرشاتلونکی انقلاب !!!؟)، د تنظيمي ښکرورو ملوک الطوائفۍ، د امريکايانو اشغال او دلته د ديموکراسۍ مرګ يې ښه روښانه مثالونه دي.

دا هر څه ځکه په افغانستان کې زرغون نه شول چې نه يې تخم د افغانستان وو، او نه يې د افغانستان له آب او هوا سره توافق درلود.

۲ـ دې پاڅون د يرغلګرو قواوو لوی مشر جنرال (جان الن) له افغانانو څخه معذرت غوښتلو ته اړ کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳ـ دې پاڅون د دنيا د ترټولو زورور پوځي او سياسي طاقت د دفاع وزارت (پينټاګان) له افغانانو څخه د ښښنې غوښتلو ته اړ کړ.
۴ـ دې پاڅون (سپينه ماڼۍ) او د (سپرپاور) مشر (اوباما) له مظلومو مؤمنو افغانانو څخه د ښښنې غوښتني ته اړ کړ.
۵ـ دې پاڅون امريکا له ټولو مسلمانانو څخه د ښښنې غوښتلو ته اړ کړه.
۶ـ دې پاڅون دکابل د ادارې د دفاع او داخله وزيرانو امريکا ته سفر لغو کړ.
۷ـ دې پاڅون د افغانستان په اړه د امريکا او ټول غرب په پاليسۍ او ستراتيژۍ کې داسې ژور بدلون راوست چې نور د هر سياسي او نظامي تصميم په نيولو کې د دې پاڅون او راتلونکو پاڅونو تأثيرات په حساب کې نيسي او هڅکله به پدې سيمه کې د(بوش) د اقدام په څېر متهورانه اقدام ته زړه ښه نه کړي.
۸ـ د دې پاڅون په نتيجه کې امريکا خپل ملکي او سياسي مشاورين له ټولو افغاني ادارو ووېستل.
۹ـ د دې پاڅون په نتيجه کې فرانسې خپل ټول سياسي او ملکي مشاورين له افغاني ادارو وويستل.
۱۰ـ دې پاڅون جرمني هم د خپلو مشاورينو وېستلو ته اړ کړ.
۱۱ـ د برطانيې هېواد هم اړ شو چې له ډاره خپل مامورين او مشاورين له افغاني ادارو وباسي.
۱۲ـ دې پاڅون د ملل متحد اداره هم دې ته اړه کړه چې له کندز څخه کابل ته وتښتي.
دا او نوري هغه سترې سياسي لاسته راوړنې دي چې له قرآن کريم څخه د دفاع پاڅون کوونکو او مظاهرينو په يوې هفتې کې لاسته راوړې، پداسې حال کې چې په تېرو لسو کلونو کې د مسلح جدوجهد په ترڅ کې دومره نه وې حاصلې شوې. دا پدې معنی دې چې د يرغلګرو په خلاف د ولس پراخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاځونونه هغوئ تر فشار لاندې راولي او د خپلو سياستونو او تصاميمو بدلولو ته يې اړباسي.

دريم - پوځي لاسته راوړنې:

له قرآن څخه د دفاع پاځون د معنوي او سياسي لاسته راوړنو ترڅنګ لويې پوځي لاسته راونې هم درلودې چې په لاندې ډول يې يادوو.

١- مظاهرينو او په اردو کې ځينې افغاني عسکرو د يرغلګرو پوځي مراکز تر بريد لاندې ونيول. په ننګرهار، کندز، فارياب او نورو ولاياتو کې بهرني پوځيان ووژل شول، او دا ورته ثابته شوه چې د امريکايانو او افغانانو تر منځ پوځي تعاون او په راتلونکي کې ملګرتيا په قطعي ډول ناممکنه ده. نن که څو تنه افغاني عسکر د دوئ تر څنګ ولاړ دي هغوئ د ناپوهۍ، غريبۍ او بې کارۍ له امله د دوئ د يو څو پيسو وږي دي، نه دا چې کفر دې يې له شوقه منلی وي او يا دې هم په شعوري ډول له امريکايي او اروپايي کفارو څخه ملاتړ کوي.

تر دې وروسته به هره ورځ افغاني عسکر پر يرغلګرو بريدونه کوي، اسلحې به ترې وړي، او له مجاهدينو سره به يوځای کېږي. ځکه چې هغوئ ته ورمعلوه ده چې امريکايان او اروپايان نور افغاني قواوي نه تمويلوي، او نه يې تمويلولی شي. نو ښه به دا وي چې د خپل ملت د سبا ورځې له محاسبې څخه د خلاصون لپاره همدا نن په عزتمن ډول د امريکايانو له ملګرتيا پداسې ډول ووځي چې هم د امريکايانو د وژلو له امله اتلان شي، او هم سبا په هسکه غاړه په خپل کور او کلي کې واوسېدلی شي.

٢- د دې پاځون يوه ګټه‌ون کوونکي (قاري عبدالصبور سالنګي) په داخله وزارت کې د امريکايي پوځي مشاورينو په وژلو امريکا او ټول غرب ته داسې پوځي ګوزار ورکړ چې د اوباما ټوله پوځي استراتيژي يې ورګډه وډه کړه. امريکا او ناټو مجبوره شوه چې د دغه خطرناک ګوزار په نتيجه کې له ټولو افغاني ادارو او وزراتونو خپل او د (ناټو) ټول پوځي مشاورين

(c) ketabton.com: The Digital Library

وباسي، چې پدې ډول نور د امریکایانو او افغاني ادارو ترمنځ عملي همغږي ناممکنه شوه، او د امریکا لپاره خطرناک عواقب به يې لا وروسته نور هم را څرګند یږي.

۳ـ د پاځون په جریان کې جرمني قواوې له تخاره د پاځون له ویري له خپل لوی مرکز څخه د کندزولایت ته وتښتېدې، چې بېرته تخار ته هېڅ د ورستنې نه شوې.

۴ـ نور په عملي لحاظ دا امکان له منځه ولاړ چې امریکایان او نور غربیان دې له افغاني عسکرو سره یوځای په عسکري روزنځایونو کې بېغمه و اوسېږي، او هغوئ دې د خپل دين او ولس په خلاف د جګړې لپاره وروزي.

۵ـ یوه بله لویه لاسته راوړنه دا وه چې له پاځون سمدستي وروسته برتانیې د خپلو پوځي وسائلو د وېستلو لپاره د منځي آسیا له هېوادونو سره تړونونه لاسلیک کړل ترڅو د څلور ملیاردو ډالرو په قیمت خپل جنګي وسائل مخکې تر هغې له افغانستان څخه وباسې چې د افغانانو په لاس یا وسوځول شي او یا هم غنمیت شي.

۶ـ ددې پاځون له پوځي لاسته راوړنو څخه یوه ستره لاسته راوړنه دا وه چې نور به د هېواد د ټولو سیمو او ښارونو خلک خپله غېږه هغو مجاهدینو ته لا نوره هم خلاصوي چې له قرآن کریم څخه د دفاع او د هغه د حاکمیت لپاره جنګېږي. او دا ځکه چې نور د مجاهدینو او ولسي خلکو سیاسي او فکري شعارونه په خپله سره یوشول، او نور ولسي خلک د هېڅ داخلي او بهرني جهت په منفي تبلیغاتو نه تېر ووځي. بلکې هر هغه چاته به د دښمن په سترګه ګوري چې د امریکایانو په صف کې وي، او یا د هغوئ د مصالحو لپاره کار کوي. دې پاځون د جهاد ساحه نوره هم ډېره پراخه کړه او د خلکو او مجاهدینو د تعاون اندازه ډېره زیاته شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پاڅون دلالتونه :

له قرآن کریم څخه د دفاع پاڅون د خپلو معنوي، سیاسي او پوځي لاسته راوړنو ترڅنګ خپل نور پراخ او ژور دلالتونه هم لرل چې په لاندې ډول یې خلاصه کولی شو:

لومړی دلالت : پدې سرتاسري پاڅون کې د افغانستان د لکونو خلکو ګډون پدې دلالت وکړ چې غرب ونه کولی شول د تېرې څه باندې یوه لسیزه کې د سلګونو ملیاردو ډالرو په مصرفولو د یوه غرب پلوي او غلام حکومت په رامنځته کولو او د زرګونو تعلیمي، فکري او فرهنګي مؤسسو په رامنځته کولو، او په لوبو او فیشن د ځوان نسل د مصروف ساتلو او نورو وسیلو په کار اچولو د افغانانو په زړونو کې د ایمان ډیوه مړه کړي، د حریت احساس ترې واخلي، او د قربانۍ له ډګره یې لرې وساتي.

دې پاڅون ثابته کړه چې د امریکا او غرب فکري او فرهنګي پانګوونې دلته ورته مطلوبه فائده نده کړې. نن بیا هم د افغانانو هغه نسل چې د اشغال په کلونو کې رالوی شوی او د غرب پلوو سیکولرو چارواکو او مفکرینو تر څارنې لاندې او د هغوئ د سندرو او لوبډلو ادبیاتو په چاپېریال کې ځوانۍ ته رسیدلی خو بیا یې هم د ایمان او قرآن کریم لمن نده پرې ایښې، او د دې پر ځای چې د غرب په شرابو او سندرو کې ورک شي دا دي په هسکه غړۍ او په واز کومي په ټولو ښارونو او ولسوالیو کې نعرې پورته کړې چې:

مرګ پر امریکا.

ژوندي دې وي اسلام.

موږ په خپل هېواد کې یرغلګر نه غواړو.

زموږ هر څه دې تر قرآن ځار شي.

دوهم دلالت :د دې پاڅون پیل د بګرام له ولسوالۍ وشو چې په ټول افغانستان کې د امریکا تر ټولو قوي پوځي او سیاسي مرکز ورکي وجود

(c) ketabton.com: The Digital Library

لري . يرغلګرو په پيل کې د کابل شمال، بګرام، کاپيسا، پنجشير او پروان هغه سيمې بللې چې ځيني اوسېدونکي يې له طالبانو سره د سياسي اختلاف له امله په جګړه کې ول.
امريکايانو دغه اختلاف ته نور هم پکی وواهه او په يادو سيمو کې يې د دې سيمو پر اوسيدونکو خپلې شيدې پدې نيت ورپريښودې چې دغه سيمې د امريکايانو د دايمي شتون د تمرکز سيمي شي. او بايد هڅه وکړي چې خلک يې خوشحاله وساتل شي. هماغه وو چې هم يې هلته د بيا ودانولو کارونو ته زور ورکړ، او هم يې خپل فرهنګي او استخباراتي فعاليتونه ورکې ډېر کړل.
خو دې پاڅون په ډاګه کړه چې نه د کابل د ښار خلک د يرغلګرو ملګري دي، او نه هم دکابل د شمال، بګرام، پنجشير، کاپيسا او پروان خلک هغه خلک چې د نظار د شورى ډلګۍ د امريکايانو ملګري معرفي کړي ول.
هغوئ په دې پاڅون کې تر نورو ټولو خلکو مخکې د امريکا د جنايت او د هغې د اشغال په خلاف خپل غږ پورته کړ.
دغه وضعيت ښه په ښکاره پدې دلالت کوي چې د دې سيمو خلک پرون هم مجاهدين ول، نن هم مجاهدين دي، او سبا به هم له قرآن کريم او اسلام څخه ځان قربانوي. دې خلکو ته دا هم ور معلومه شوه چې د شمال د ائتلاف خرڅ شوي مشران اصلاً نه د دوئ مشران دي او نه هم د اسلام او افغانستان څه غم ورسره دی. بلکې د دې مشرانو تر ټولو لويه هڅه دا ده چې څنګه امريکا ته د غلامۍ په بدل کې سرمايه ټوله کړي او بيا يې اماراتو، ترکيې، روسيې او نورو اروپايي هېوادونو ته انتقال کړي.
دريم دلايت: د دې پاڅون تر ټولو لويې مظاهرې په لويو ښارونو لکه کابل، هرات، ننګرهار، کندز، خوست، لغمان او نورو ښارونوکې وشوې. دغه ټول ښارونه دددې ترڅنګ چې د يرغلګرو تر مستقيم اشغال او څارنې لاندې دي، په هغو کې يې افغاني بې ضميره نشنلستان، غرب پلوي مفکرين، بې بندوباره شاعران، سيکولرادبيان او کرايي ژورنالستان هم په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دولتي ادارو او نورو فکري مراکزو کې ځای پر ځای کړي دي ترڅو ولس ته د امریکا د اشغال مشروعیت ورتلقین کړي، او د ولس ځوانان له جهاد او مبارزې څخه د ساعت تېرۍ په محفلونو، ګډاګانو، تیاترونو، اجتماعي او مدني ټولنو، کرکټ او د F.M راډیوګانو په مبتذلو پروګرامونو مشغول وساتي، او پدې ډول ښارونه د اشغالګرو لپاره د فعالیت یوه مصؤونه سیمه وګرځوي. خو وروستي پاڅون وښودله چې د ښارونو د ځوانانو په زړونو کې هم د ایمان جذبه هماغسې ځپانده ده لکه څنګه چې د غرونو په ځوانانو کې ده. او پر دې یې هم روښانه دلالت وکړ چې د هغو ځوانانو شعارونه چې د ښارونو په لېسو او پوهنتونو کې دي کټ مټ هماغه شعارونه دي چې مجاهدین یې د جهاد په ډګرونو کې د تکبیرونو له زمزمو او دراکټونو له کړنګهار سره یوځای پورته کوي. او دا خبره درواغ وختله چې د غربیانو په خلاف یوازې هغه ځوانان جنګېږي چې د زده کړې له بهیره لیرې پاتې شوي دي.

پنځم دلالت: پاڅون د هېواد په شمال کې هم په هماغه اندازه زورور او ځپاند وو څومره چې د هېواد په مرکز، شرق، جنوب او غرب کې وو. دا پداسې حال کې وو چې په نږدې ماضي کې د (دوستم) په څېر ملیشه او کمونستو جنګ سالارانو د شمال د ازبک میشتو سیمو درانه خلک او ځوانان د اسلام او افغانستان په تاریخ کې تر ټولو د بدوخلکو، سرېخورو، تالاګرو او بې فرهنګه (ګلم جم ملیشو) په حیث وړاندې کړي اومعرفي کړي ول.

خو اوس نه یوازې دا چې هغوئ ملیشه او (ګلم جم) ندي، بلکې د قرآن کریم د ساتنې او حاکمیت لپاره تر ټولو لویې مظاهرې هم د همدوئ په سیمو کې ترسره شوې، او خلکو ئی په لوړ غږ نعرې پورته کړې چې (افغانستان را قبرستان امریکاییها میسازیم).

له اسلام او قرآن کریم سره د شمال د خلکو قوي پیوند دهغو خلکو غورې او هڅې هم پوچې ثابتې کړې چې غوښتل یې د فدرالي سیستم او یا هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکاره تجزيې تر شعار لاندې په شمال کې يو داسې سيکولر (پر دين نه ولاړ) حکومت جوړ کړي چې د غرب تر حمايې لاندې افغاني بې لارې ډلې ټپلې، پردي پالي نشنلستان او له دين څخه د تښتېدونکو ليبرالانو ژوند ورکې خوندي وي.

په شمال کې د پاڅون قوت پردې دلالت کاوه چې د شمال خلک هم ښه پاخه مسلمانان دي او هېڅکله د يرغلګرو پر شتون خوښ ندي. او هم دا چې د تجزيې او په شمال کې د سيکولر حکومت د جوړولو خبرې هسې بې حقيقته دعوی ده او ولس يې تر شا ندی ولاړ.

د پاڅون په اړه دريځونه:

د پاڅون په اړه دافغانستان په داخل او خارج کې د بېلابېلو جهتونو بېلابېل دريځونه رامخته شول چې څو مهم يې په لاندې ډول خلاصه ول:

د امريکايانو دريځ:

امريکايان چې د قرآن کريم د سپکاوي او سوځولو اصلي مجرمين ول د دوئ د جنايت په عکس العمل کې له راپورته شوو مظاهرو او پاڅون دومره په وېره کې شول چې په افغانستان کې د هغوئ د پوځ مشر (جان الن) د امريکا د دفاع وزارت، سپينې ماڼۍاو په خپله د امريکا جمهور رئيس (اوباما) دغه جنايت غير قصدي وباله، او له افغانانو يې يوازې د څو ټکو په ويلو ښښنه وغوښته. خو وروسته چې په امريکا کې د کانګرس د غړو او نورو صليبي حلقو تر فشار او ملامتۍ لاندې راغی نو همدې ۱۳۹۰هش د حوت په نهمه يې وويل چې:(ما له افغانانو د هغوئ د غوسې د سړولو او د امريکايې عسکرو د ژوند د ژغورلو په خاطر ښښنه غوښتې ده). يعنې هغه لدې امله ښښنه نه وه غوښتې چې پوځيانو يې کوم بد کار تر سره کړی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د امریکا د راتلونکي ریاست لپاره کاندید (ریک سنتهورم) وویل چې اوباما باید له افغانانو ښښنه نه وای غوښتې، بلکې افغانانو باید له امریکا ښښنه غوښتې وای چې امریکایي پوځیان او افسران یې وژلي دي.

د دې تر څنګ د امریکا د کانګرس ځینې غړو وویل چې دا کار د ښښنې په غوښتلو نه ارزېده، ځکه چې ښښنه په هغه وخت کې غوښتل کېږي چې چا کوم بد کار تر سره کړي وي.

د حامد کرزي د اداري دریځ:

د کرزي د اداري محلي چارواکو په شروع کې هڅه کړې وه چې موضوع پټه کړي، ځکه خو یې د هغو کاریګرو خبرې هم نه وې اورېدلې چې د قرآنکریم سوځېدلې نسخې یې د امریکایانو له کثافات دانیو څخه ورته وروړې وې.

کرزي د امریکایانو جنایت غیر قصدي او د یو څو تنو جاهلانو کار وباله او بس، خو د حکومت عکس العمل یې د پاڅون کوونکو په وړاندې دا وو چې تر شپېتو زیات مظاهره کوونکي یې ووژل، تر دوو سوو زیات یې زخمیان کړل، او نامعلوم شمیرخلک یې زندانونو ته ورواچول، چې تر تعذیب لاندې شپې ورځې تېرې کړې.

تر ټولو بد لا دا وو چې په همدې ورځو کې د کرزی د اداري د پوځ لوی درستیز جنرال (شیرمحمد کریمي) د ننګرهار په خوږیانیو کې له (جان الن) سره د امریکایي پوځیانو اډې ته ورغی او هغوئ ته وویل چې ستاسي قرباني به بې ځایه نه ځي.

د امریکایانو په لاس د رامنځته شویو ټولنو او تشکیلاتو (مدني ټولنې) دریځ:

ټولو هغو ادارو، د بشري حقوقو په نامه ټولنو، د ژورنالستانو اتحادیو، د ښځو د حقوقو ټولنو، د لوبو او ځوانانو په نومونو ټولنو، ادبي او فرهنګي ټولنو، محلي نادولتي رسنیو او راډیوګانو او د غرب هغو کرایي ډنډورچیانو چې د سیاسي او ټولنیزو چارو د کارپوهانو په نامه په رسنیو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې د دښمن په ګټه تبيلغات کوي او پېښې داسې توجيه کوي چې د خپل ولس خلک ملامت او غربيان تبرئه کړي دغو ټولو امريکا پلوو جهتونو د دې پاڅون په اړه منفي موقف ونېود، او هغه يې د پردېو د لمسون په نتيجه کې وباله، او د پاڅون کوونکو د حوصلو د ماتولو او د هغوئ د غضب د سړولو هڅه يې وکړه. او په دغه ډول دريځ يې ثابته کړه چې د دوئ ټول تشکيلات د يرغلګرو له لوري رامنځته شوي، د همغوئ له لوري تمويلېږي او د همغوئ لپاره کار کوي. د دوئ نه دافغانستان له آزادۍ سره کار شته، او نه هم په سخته ورځ د خپل ملت ترځنګ درېږي.

دغه ټولنې به تر هغه دلته د دښمن اجنډا ته کار کوي چې تر څو يې د دښمن طيارې پر سر سيوري کوي. او کله يې چې دغه سيوري له سره لرې کېږي دوئ به هم يا ښه بدلوي، او يا به غرب او ګاونډيو هېوادونو ته تښتي.

د منحرفو تنظيمونو او د روحانيت د دروغجنو مدعيانو دريځ:

د دې پاڅون په اړه د هغو منحرفو تنظيمونو چې يو وخت جهادي تنظيمونه بلل کېدل، او هم د هغو اشخاصو دريځونه چې په ټولنه کې چې په درواغو ځان د پير، حضرت، قاضي، جهادي رهبر، حجة الاسلام او حجة الله په نومونو ځانونه مطرح کړي او د روحانيت د پاللو په نامه هم له خلکو او هم له راغلو يرغلګرو خپل (قلنګ) اخلي دريځ هم منفي وو. دوئ ټولوخاموشي اختيار کړي وه، او ځينې خو يې لا پدې هڅو کې ول چې څنګه دغه پاڅون سوړ کړي ترڅو د يرغلګرو په شتون کې د دوئ دربارونه، شخصي پوهنتونونه، تنظيمي تلويزونونه او تنظيمونه د پاڅون له څپو خوندي پاتې شي.

د طالبانو دريځ:

طالبانو نه يوازې دا چې پاڅون يې تأييدکړ او هغه يې د افغانستان د مؤمن ولس د غيرت او ارادې مظهر وګانه، بلکې له پاڅون سره همزمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

یې خپلې حملې نورې هم د دښمن په خلاف زیاتې کړې، او پر ولس یې غږ وکړ چې دې پاڅون ته تر هغه دوام ورکړي چې دښمن لدې خاوې وتلو ته اړ شي.

دګاونډیو هېوادونو دریځونه:

دګاونډیو هېوادونو نظامونو چې په خپله په یو نه یو ډول د غربي ائتلاف غړي او یا ملاتړي دي کوښښ وکړ چې مظاهري او پاڅون په افغانستان پورې تړلې وګڼي، نه دا چې قرآن کریم د ټولو مسلمانانو کتاب دی او ټول دې یې باید په ننګ راپورته شي او د یوه امت په حیث دې د کفارو په وړاندې مشترک دریځ ونیسي.

د پاڅون د راتلوکي لپاره ځینې توصیې:

دا چې افغانانو د خپل پاڅون لویې لاسته راوړنې او ژور تاثیرات ولیدل نو پکار ده چې دغه پاڅون په یوه او بل شکل همداسې متداوم پاتې شي، ځکه چې د تداوم لپاره یې ټول هغه اسباب او علتونه پر ځای پاتې دي چې په پیل کې یې موجود ول. بلکې د تداوم د مشروعیت لپاره یې نور دلائل هم رامنځته شوي دي لکه:

۱ـ د اشغال له حکومت سره د وژل شویو مظاهر چیانو محاسبه.

۲ـ د زخمیانو درملنه، پوښتنه او هغوئ له دښمن څخه په امان ساتل.

۳ـ د نیول شویو ځوانانو راخوشي کول.

۴ـ د هغو پوځي او امنیتي افسرانو تعقیب چې په خالي لاسه مظاهره چیان یې وژلي دي او داسې نور.

که چیرې دغه ډول مظاهري د ښارونو ترڅنګ لیرې پرتو ولسوالیو ته هم خورې شي، او د ولس خلک د مفسدینو، مجرمینو، له یرغلګرو سره د کار کوونکو په خلاف په کلیو او ولسوالیو کې هم داسې راپورته شي لکه په لیبیا، تونس، یمن، سوریه او مصر کې چې راپورته شول چې ځینو یې مفسد او تېل شوي نظامونه رنګ کړل او ځینې نور یې د لړزیدو په حال

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې دي نو ډېر ژر به په ټول افغانستان کې هم وضعیت بدل شي. مفسد چارواکي او د یرغلګرو ملګري به ښارونو او د یرغلګو مراکزو ته وتښتي، او خلک به په یومخیز ډول د یرغلګرو او د هغوئ د ملګرو له شر څخه خلاص شي.

څو ضروري کارونه:

۱ـ د دې پاڅون ټولې پېښې صحنې، شهیدان، زخمیان او بندیان باید د هېواد د اصیلو او باضمیره ځوانانو او مسلمانو فرهنګې ټولنو لخوا توثیق او راتلونکي ته وساتل شي.

۲ـ د شهیدانو بیوګرافي او د هغوئ د عکسونو البوم باید انټرنټي سایټونو ته راوویستل شي ترڅو ولس د خپلو شهیدانو قدرداني وکړي.

۳ـ د هېواد علماء، مجاهدین، مخور مشران او د مکاتبو او پوهنتونونو استادان باید ځوانان پوه کړي چې په مظاهرو کې د خلکو شخصي شتمنیو ته په هېڅ صورت ضرر رسول روا نه دي، او لدې کاره یوازې زموږ خپل ولس ته تاوان رسېږي.

۴ـ د یرغلګرو په صفونو کې دننه شوي مسلمان ځوانان باید دا خبره نوره هم ښه درک کړي چې د دوئ هر یو فرد د یوه ولس په اندازه دښمن ته تاوان رسولي شي. نو باید چې فرصت له لاسه ورنکړي او پر دښمن خپل ګوزارونه نور هم کاري او تونده کړي. دا وې د افغانانو د قرآني پاڅون په اړه څو خبرې چې له خپل مسلمان ولس سره مې شرکې کړې، هیله ده چې په دې کار مې د دغه سپېڅلي پاڅون یادګار تر یوه حده د دې ولس په تاریخ کې خوندي کړی وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په افغانستان کې د امریکا ماتې نور په کنفرانسونو نه جبیره کیږي

د تېرو لسوکلونو جګړې، وژنې، دکورونو او کلیو ورانېدل، د خلکو بې کوره کېدل، زندانونه، د شتمنیو له منځه تلل، د لسګونه زره انسانانو وژل کېدل او پداسې حال کې د سلګونو ملیارده ډالرو ضائع کېدل چې هېڅوک ورڅخه خوښ ندي، دا هر څه د هغه کانفرانس نتائج دي چې په ۲۰۰۱ م کال کې امریکا د جرمني په (بن) کې په افغانستان کې د یوه تحمیلي حکومت د جوړولو په نیت جوړ کړ ترڅو د هغه له لارې د افغانستان اشغال ته د قانونیت بڼه ورکړي.
خو کله چې لس کاله وروسته د (بن) د لومړي کانفرانس چارج ختم شو او نور یې د دې جګړې اوږدولو ته برق نشو ورکولی نو امریکا او ورسره ملګرو یې یو ځل بیا په (۴ / ۱۲ / ۲۰۱۱ م) تاریخ په هماغه (بن) کې پدې اراده یو بل کانفرانس جوړ کړ چې هم د هغه له لارې د خپلو تېرو لسو کلونو ناکامۍ د بریالیتوبونو په بڼه کې معرفي کړي، او هم دغه جګړه په نوي شکل او نویو وسایلو تر نوي شعار او پلمې لاندې د سیمه ییزو لوبغاړو په وسیله روانه وساتي خو خپله د جګړې له میدانه پښې سپکې کړي.
امریکا د (بن) د دوهم کنفرانس له لارې هڅه وکړه چې د لسو نورو کلونو لپاره له اروپا او نورو ملګرو څخه یې د دې جګړې د تمویل ضمانت ترلاسه کړي، او هم د کابل ادارې ته مشروط اطمینان ورکړي چې تېنګه شي، دا جګړه پر مخ بوځي، او پرې نږدي چې د امریکا د تېرو لسو کلونو لاسته راوړنې په اوبو لاهو شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو حقيقت دا دي چې پدې سيمه کې د امريکا پلانونه نور له ماتې سره مخ دی، او د جهاد او مجاهدينو د بري مخه نور د شګو په بندونو نه نيوله کېږی.

په سيمه کې د امريکا درې اهداف او هغو د تحقق په کار کې د امريکا ناکامي

امريکا غوښتل پر افغانستان باندې د يرغل په ذريعه لاندې درې مهم او خطرناک هدفونو ته ورسېږي:

اول هدف ـ د طالبانو اسلامي حکومت له منځه وړل:

او دا ځکه چې طالبانو د سياست، حاکميت، ديپلوماسۍ او د بين المللي تعامل په ډګرونو کې پر ټولو هغو اصولو او قوانينو چې غرب وضع کړي،متعارف کړي او د نړۍ هېوادونه يې د هغو منلو ته اړ کړي وو اسلام او شرعي نظام ته ترجيح ورکړه.

غرب چې څو پېړۍ يې په مسلسل او هر اړخيز ډول د مسلمانانو پر فکرونو کار کړي وو او د زرګونو ملياردو ډالرو په مصرفولو يې حقيقي اسلام د سياست، قيادت او حاکميت د اسلامي نړۍ په هېوادونو کې له صحنې اېستلی وو او په اسلامي نړۍ کې يې داسې يو نسل روزلی و چې د غرب سياست، مفکورې او نظام ته يې پر اسلامي شريعت او اسلامي فکر او عقيدې ترجيح ورکوله او عملاً يې په اسلامي نړۍ کې د اسلامي نظام پر ځای غربي ډوله نظامونه حاکم کړي وو خو د طالبانو د اسلامي نظام په قيام نه يوازې په افغانستان کې د غرب فکري او سياسي پانګوونه په اوبو لاهو شوه بلکې د اسلامي نړۍ نور ولسونه هم دېته وهڅېدل چې اسلام اوس هم حاکمېدلی شي او شريعت اوس هم د نافذيدلودی او د بشر د هرې زمانې د ستونزو د حل صلاحيت لری نو بايد هغویٔ هم د افغانانو په څېر په خپلو هېوادونو کې د طاغوتي نظامو په خلاف مبارزه وکړي او هلته هم اسلامي نظام حاکم کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو غرب ته دغه وضعيت په هېڅ صورت د منلو وړ نه وو، ځکه چې که چېرې د طالبانو اسلامي امارت يو ځل د يو کامياب ماډل په حيث تبارز کړی وای نو بيا به په ټوله اسلامي نړۍ کې غرب پلوي نظامونه يو په بل پسې پرځېدل او مسلمان ولسونه به د غرب له ډيموکراسۍ د اسلام غېږې ته راګرځېدل، چې دا به بيا په ټوله اسلامي نړۍ کې دغرب د سياستونو د ناکامۍ او دهغه دملګرو نظامونو د زوال سبب ګرځېده.

هماغه وو چې غرب له پيله د طالبانو په وړاندې د دښمنۍ موقف ونيو. له يوې خوا يې پر طالبانو بېلابېل بنديزونه ولګول، د هغوئ د نظام دکمزوري کولو ټول فرصتونه يې استعمال کړل. او له بل لوري يې د هغوئ مخالفه جبه په رسميت وپيژندله، ويې پالله، او د هغې جګړه يې تمويل کړه.

خو دا چې د طالبانو مخالفې جبهې د خپلې واکمنۍ په وخت کې د حکومت ، اداري او سياست تر ټولو فاسد او بدرنګه تاريخ پرې ايښی وو نو عام ولس ورسره د طالبانو په مقابل کې ونه درېد چې په نتيجه کې ونشو کولای چې خپل مخالفت ولسي کړي او په ټول افغانستان کې د طالبانو په خلاف مقاومت ايجاد کړي. نو هماغه وو چې غرب په خپله لاس په کارشو او پر افغانستان يې خپل پوځي يرغل وکړ.

د دې لپاره چې غرب د طالبانو اسلامي تجربه په مکمل ډول له منځه يوسي نو د سيمې هېوادونه او خپل غربي ملګري يې له ځان سره په دې جګړه کې ورشامل کړل، او هم يې د اسلامي نړۍ مفسدو، مستبدو او غرب پلوو حاکمانو ته و ويل چې که په افغانستان کې د طالبانو د تجربې په له منځه وړلو کې له دوئ سره شريک نشي نو ډېر ژر به په خپلو هېوادونو کې هم همدې ته ورته تجربې او مثالونه و ويني.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دویم هدف ـ په منځنۍ اسیا کې د امریکا د جیوستراتیژیکو مصالحو تامین او د سیمې د انرژۍ پر منابعو او د هغې د انتقال پر لار تسلط:

دغه هدف امریکا او ټول غرب ته ځکه اهمیت لري او په جګړې ورته ارزي چې په روانه او یا راتلونکې پېړۍ کې به د منځني ختیځ (عربې نړۍ) نفتي منابع وچېږي، او یا به په عربي نړۍ کې د جهادي او پوځي بدلونو له امله له داسې یوه وضعیت سره مخ کېږي چې هلته به د امریکا برلاسي نوره نه چلېږي. خو له بل لوري بیا په (منځنۍ آسیا) او د (کسپین) د بحیرې په حوزه کې دومره نفتي ذخایر کشف شوي چې ښایې د څو پېړیو لپاره به د نړۍ د خلکو ضرورت پوره کړي.

غرب د خپل پانګه وال نظاو او امپریالیستي روحیې د درلودلو له امله غواړي چې په هر ډول چې وي باید د دغې سیمې نفتي منابع ددوئ په ولکه کې ورشي، تر څو یې پر ټولې نړۍ نفتي کنټرول او برلاسی ثابت شي، او په بین المللي ډول د نفتو مارکیټ داسې وچلوي چې نرخونه او شرائط یې غربیان وټاکې، او په دې ډګر کې یوازې هغو لویو کمپنیو ته د فعالیت زمینه برابره کړي چې یا خو د غربیانو دي، او یا یې هم ګټې غربیانو ته رسېږي.

غرب خپل دغه هدف ته یوازې هغه وخت رسېدلی شو چې یا یې افغانستان په مستقیم ډول اشغال کړی وای، او یا یې دلته هم یو غرب پلوی حکومت تأسیس کړی وای، ځکه چې غرب نه غواړي د (کسپین) د بحیرې او د منځنۍ آسیا د نفتو او ګازو لیکه دې د روسیې له لارې (بالتیک) او یا هم د ایران له لارې د هند سمندر ته تېره شي، چې پدې کار سره به یې خپله مرۍ د روسانو او اټومي کېدونکي ایران په لاس کې ورکړې وي. له همدې امله امریکا او غربي ملګرو یې لومړی افغانستان په پوځې ډول اشغال کړ، او بیا یې دلته خپل اشغال ته د مشروعیت د ورکولو په مقصد یو تپل شوی حکومت جوړ کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دریم هدف ـ په افغانستان کې مجاهدین او د جهاد نظریه له منځه وړل:

غربیان د اوسني عصر په اسلامي نړۍ کې له هېڅ شي دومره وېره نه لري لکه له جهاد او جهادي فکر څخه یې چې لري. غربیان د اسلامي نړۍ له پوځونو نه وېرېږي، ځکه چې هغه ټول د همدوئ په خوښه او د همدوئ د مصالحو د تأمین لپاره جوړ شوي دي. هغوئ د اسلامي نړۍ له ځوانانو او نوي نسل څخه هم وېره نه لري، ځکه چې هغه یې هم په لوبو، تن پرورۍ، عشرتونو، فحاشۍ، بې حسۍ او پداسې ډول زده کړو مصروف کړي چې دین او معنویت ته ورکې هېڅ ځای نشته، یوازې مادي اهداف لري، او دنیاوی مناصبوته رسول یې سترهدف دی.

غربیان د مسلمانانو له شتمنیو، معادنو، نفت او ګازو او اقتصادي فعالیتونو څخه هم په وېره کې نه دي، ځکه چې پر دې هر څه یې د خپلو قوانینو او ملټی نشنل (ګڼ ملتیزو) کمپنیو او ګوډاګیو حکومتونو له لارې کنټرول حاصل کړی، او هر څه یې په داسې شکل مهار کړي چې په هېڅ صورت د دوئ د مصالحو په خلاف نشي استعمالېدلی.

خو غربیان چې په اسلامي نړۍ کې له کوم شي وېره لري هغه د جهادي فکر او مجاهدینو شتون دی، ځکه چې جهاد او مجاهدین د مسلمانانو د خپلې عقیدې تمثیل کوي، او د اسلام د حاکمیت لپاره لاره هواروي.

غربیان لدې امله هم په افغانستان کې له جهاد او د مجاهدینو له تجمع څخه په وېره کې دي چې لکه څنګه چې جهاد دکمونیزم ټغر ورټول او د هغه فلسفه یې ورباطله کړه، همداسې کولی شي د اسلامي نړۍ هېوادونه د غرب له تسلطه هم خلاص کړي.

دا هم غرب ته ور معلومه وه چې په اوس وخت کې افغانستان یوازینۍ هغه خاوره ده چې هم یې ټول ملت له جهاد سره بلد دی، او هم د اسلامي نړۍ د مظلومو او مقهورو مجاهدینو او مهاجرینو لپاره خوندي ځای دی.

د غرب د فکر تحقیقاتي مراکزو او د فیصلي د صادرولو مراجعو ته دا ورمعلومه شوې وه چې که افغانستان د طالبانو تر قیادت او حاکمیت

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاندې همداسې پاتې شي نو لرې نه ده چې افغانان به د غرب لخوا د یرغمل شوي اسلامي نړۍ د ولسونو لپاره د آزادۍ یو قوي مثال او د الهام مصدر وګرځي.

نو ځکه یې لومړی جهاد ته د (تروریزم) نوم ورکړ، او بیا یې د جهاد او مجاهدینو په خلاف په ټوله نړۍ کې نړیواله جګړه اعلان کړه.

امریکا د پورتنیو دریو لویو هدفونو ترڅنګ نور سیمه ییز اهداف هم درلودل چې د هغو له جملې څخه د سیمې په هېوادونو کې تر خپلې څارنې او پالنې لاندې د اقلیتونو لپاره د ورو (دولت ګوټیو) جوړول او بیا هغوئ د میشتو اکثریتونو په خلاف جنګول هم وو.

خو آیا امریکا د خپلې لس کلنې جګړې او سلګونو ملیارده ډالرو په مصرفولو او د خپلو زرګونو پوځیانو او د لسګونه زره افغانانو په وژلو خپلو هدفونو ته ورسېده؟

آیا د طالبانو (سیاسي، نظامی) پدیده له منځه لاړه؟

آیا د غرب ډیموکراسي په افغانستان کې حاکمه شوه؟

آیا له غربه راصادر شوي لیبرال او له خپل ملته پردي شوي افغاني الأصله غربیان د افغانستان پر کلیو، ولسوالیو او ولسونو مسلط شول؟

آیا د دېرش کلن جنګ ټغر یې ټول کړ؟ او که یې جګړه د نامعلوم وخت لپاره نوره هم وغزوله؟

آیا امریکایانو د منځنۍ آسیا او د (کسپین) د حوزې د تېلو منابعو ته لاره پیدا کړه؟

آیا هغه د تېلو او ګازو نل لیکې په لنډو د افغانستان له لارې تېرې شوې چې غرب یې د خپل راتلونکی ماشیني ژوند لپاره د وینې شریان ګڼي؟

آیا امریکا په افغانستان او سیمه کې په پوځي او امنیتي لحاظ دومره مسلطه شوه چې د خپلو کمپنیو د پراخ فعالیت لپاره زمینه برابره کړي؟

آیا د انرژۍ په نړیوال مارکیټ د امریکا تسلط ټینګ شو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

آیا په افغانستان کې یې جهاد او مجاهدین له منځه یوړل؟ او که یې د یو بل داسې مجاهد نسل د راټوکیدلو حالات برابر کړل چې په هېڅ صورت له غرب سره جوړې ته نه تیاربږي، او د جنګ لپاره یې داسې لارې چارې انتخاب کړي چې د غرب پوځي او معلوماتي ټکنالوژۍ ته یې ماتې ورکړه؟

آیا جهاد او مجاهدین یوازې په افغانستان پورې محدود پاتې شول او که په ټوله سیمه کې داسې خواره شول چې په هېڅ ځای کې ورځخه د غرب مصالح خوندي ندي؟

آیا د غرب ولسونه او حکومتونه په اقتصادي لحاظ پیاوړي شول او که یو په بل پسې د افلاس پر لوري ور روان دي؟

آیا د امریکا اقتصاد وده وکړه؟ او که یې د بودیجې کسر تر ټولو لوړې اندازې ته ورسېد؟

آیا د اروپا (یورو زون) غښتلی شو؟ او که د زوال او شړیدلو له تهدید سره مخ دی او روسان بیا ورته سترګې برګوي؟

که له حقایقو سترګې پټې نشي نو د دی ټولو پوښتنو ځواب منفي دی. او د غرب او امریکا ټول پلانونه دلته په افغانستان او سیمه کې له داسې ماتې سره مخ دي چې کنفرانسونه یې نشي جبیره کولی.

امریکا او ټول غرب پدې جګړه کې نه یوازې خپلو هدفونو ته ونه رسېدل، بلکې خپل ډېر څه یې داسې له لاسه ورکړل چې هېڅکله به یې بیا اعاده نه کړای شي.

پدې جګړه کې غرب هم خپل پوځیان له لاسه ورکړل، هم یې خپل اقتصاد زیانمن کړ، هم یې خپل نړیوال هیبت له لاسه ورکړ، او هم یې خپل د ډیموکراسۍ، بشري حقوقو، آزادۍ او نوي نړیوال نظام هغه غولوونکي شعارونه له لاسه ورکړل چې تر ډېرې مودې یې د هغو په پورته کولو خپل تفوق ساتلي وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

امریکا د قضیې ریښتني او واقعي حل ته نه حاضرېږي:

امریکا په خپلې روانې جګړې کې د غلبې ټولې لارې او وسائل تجربه کړل، هغې خپل پوځي قوت او د جنګي ټکنالوژي زور تجربه کړ، د پوځیانو ډېرول یې وازمایل، د خپل ځان لپاره له افغانانو جوړه کړې اردو او امنیتي قواوې یې وازمایلې، اربکیان، قومي ملیشې او د شخصي امنیتي کمپنیو بې مسؤولیته جنګیالي یې په کار واچول، تر دوو سوو د سیاسي احزابو تأسیس یې وازمایه، د قومونو پر اساس د حکومتي ونډو تقسیم یې وازمایه، د سولې لپاره تش په نامه ارګانونه او شوراګانې یې تجربه کړې، له اجیرو ملایانو او کمرشل سیکولرو پیرانو یې کار واخیست، تعلیمي نصاب یې څو څو ځله تبدیل کړ، او اسلامي او جهادي مفاهیم یې پدې نیت ورڅخه لرې کړل چې نوی نسل له جهاد سره نا آشنا شي او د آزادۍ او قربانۍ انګیزه وانخلي، د رسنیو، مطبوعاتو، تلویزیوني او راډیویي کانالونو سیلاب یې پر یوه کم سواده ولس راسپور کړ، د مقاومت د له منځه وړلو لپاره یې د ګاونډیو هېوادونو او په هغو هېوادونو کې د ځینو سیاسي او قومي احزابو مرسته حاصله کړه، پر سخت دریځو او معتدلو یې دمجاهدینو د وېشلو ډېرې هڅې وکړې، او پدې لاره کې ښه ډېر ډالر وشیندل، نړیوال کانفرانسونه یې جوړ کړل، خو نه یې مجاهدین مات کړل، او نه یې مقاومت له منځه یووړ، او نه یې هم پر ټول افغانستان خپل تسلط ټینګ کړای شو.

امریکا د قضیې د حل لپاره ټولې کړې لارې وازمایلې، خو د حل ریښتنې او واقعي لارې ته ځان نه وربرابروي. د حل یوازینۍ لار دا ده چې غرب باید خپلې قواوې له افغانستانه وباسي، خپل اشغال پای ته ورسوي، او پرېږدي چې افغانان د خپل دین، خپل فرهنګ او خپلو معتقداتو پر اساس د خپل ځان لپاره نظام جوړ کړي، او همدغه یوازینی حل دی او بس. او امریکا به آخر هم همدې حل ته رجوع کوي که څه هم چې ډېره موده وروسته وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو امریکا د خپلو امپریالستي مقاصدو د تحقق په مقصد د حل له دې واقعي لارې مخ اړوي، او پدې جګړه کې یې مثال د هغه بایلونکي قمارباز دی چې خپل امیدونه یې په خپلې وروستۍ روپۍ پورې تړلي وي او فکر کوي چې ګوندې چانس به ورسره یاري وکړي او خپل ټول بایللی به مال د همدې وروستۍ روپۍ په (دَو) کولو راګرځوي. خو چې کله هغه وروستۍ روپۍ یې هم بایلي نو بیا غمجن پورته شي او پر خپلو هغو ملګرو لعنتونه وایي چې دی یې دې تاوان ته سوق کړي وو.

د روانې جګړې یواځینی حل د اشغال ختمول دي او بس، ځکه چې پدې خاوره کې پردي بوټي نه راشنه کېږي، او که راشنه هم شي ډېر ژر بېرته وچېږي. دلته د انګرېزانو بوټي وچ شول، دلته د روسانو بوټي هم وچ شول، او دا دی له ورایه ښکاري چې د امریکایانو بوټي هم ریښې ونه غزولې. نو ښکاره خبره ده چې د(بن) په څېر کنفرانسونه یوازې د وخت او ډالرو د ضائع کولو په معني دي او بس.

د بن دویم کنفرانس خپل اهداف ترلاسه نه کړل:

د بن دوهم کنفرانس د لاندې اهدافو د تحقق لپاره ترسره شوي وو:

۱ – مجاهدین د مذاکراتو مېز ته راکاږل او د کابل له ادارې سره یې په یوه نظام کې شریکول.

۲– د دې ضمانت حاصلول چې د امریکایې پوځونو تر وتلو وروسته دې د امریکایانو او اروپایانو لاسته وروړنې لکه د دوئ اساسي قانون، دیموکراسي، اجیره اردو، د ښځو غربي ډوله آزادي، سیاسي پلورالیزم، د ارتداد آزادي (دیني پلورالیزم) او د غرب نور تأثیرات له منځه نه وړل کېږي.

۳ – د ناټو هېوادونه او د امریکا نور ایتلافیان دې تر (۲۰۲۴م) پورې د افغانستان جګړه تمویل کړي.

۴ – د افغانستان ګاونډي هېوادونه دې په افغانستان کې د امریکایې پوځي اډو په شتون قانع کړل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو پورتني هدفونه يو هم حاصل نه شول، ځکه چې طالبانو چې د قضيې يو اړخ دی په کنفرانس کې مشارکت ونه کړ، او دا ځکه چې د کنفرانس په اجنډا کې د قضيې اساسي حل هيڅ ځای نه درلود.

امريکا د خپلو لاسته وروړنو دنه له منځه تللو ضمانت هم ځکه حاصل نه کړ چې نه په قضيه کې مخالف لوري شتون درلود، او نه ورته د امريکا مطالبې د منلو وې.

د جنګ تمويل هم په داسې شرايطو پورې وتړل شو چې پوره کول يې د کابل د ادارې له توانه وتلی کار دی. او د پوځي اډو په اړه د ګاونډيو د موافقې ارمان يې هم ځکه پوره نشو چې ټولو ګاونډيو منفي موقف ونښود.

نو ويلای شو چې په افغانستان کې امريکا ماتې خوړلې، د سيمې او افغانستان لپاره يې ټول پلانونه ناکام شوي دي، او کنفرانسونه نور د امريکا مشکل نشي ورحل کولی. نو ښه به دا وي چې امريکا پر خپلې استراتيژۍ بيا له سره غور وکړي، او د قضيې پر اساسي او واقعي حل تمرکز وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ستراتيژيک تړون خطرناک امريکايي اهداف

له تېرو څو کلونو راهيسې د امريکا او په افغانستان کې د هغې په لاس د جوړ شوي حکومت تر منځ د(ستراتيژيک مشارکت د تړون) خبره کېږي، او د همدغه تړون د رامنځته کولو لپاره هم امريکايي رسنۍ او هم په افغانستان کې د امريکا په لاس د جوړې شوې ادارې مطبوعات د عامه ذهنيت د تيارولو په مقصد مسلسل کار کوي.

دا چې د دې تړون حقيقت څه شی دی ؟ اهداف يې څه دي؟ او اغېزې به يې د افغانانو او افغانستان په راتلونکي کې څه وي؟ پدې هکله د خپلو مسلمانو هېوادوالو په خدمت کې دا لاندې څو کرښې ليکم :

امريکا هغه زورواکی امپريالست هېواد دی چې غواړي پر ټولې نړۍ يې واک وچلېږي. له همدې امله په ټوله نړۍ کې ښکيل دی او د ټولې نړۍ په سياسي، حقوقي، اقتصادي، کلتوري، تعليمي، پوځي او اجتماعي قضاياوو کې مستقيم او غير مستقيم دخالت لري.

امريکا ته دا دزغملو نه ده چې د نړۍ هېوادونه دې د هغې له مستقيم او يا غير مستقيم تاثيره ليرې پاتې شي. د همدې مقصد لپاره يې يوازې له امريکا څخه د باندې (۸۶۵) لويې پوځې اډې جوړې کړې دي، او په لکونو پوځيان يې ورکې ځای پر ځای کړي چې هر کال په سلګونو ملیارده ډالر ورباندې مصرفوي.

امريکا نه يوازې دا چې د خپلو پوځونو، جنګې بېړيو او په فضا کې د سټېلايټونو په وسيله پر ټولې نړۍ د مسلط کېدلو هڅه کوي، بلکې په زرګونو ناپوځي دولتي او نادولتي موسسې يې هم په ټوله نړۍ کې په کار اچولې دي تر څو په هره وسيله چې کېدای شي پر ټولې نړۍ د امريکا د پوځي، اقتصادي او سياسي برلاسۍ لپاره کار وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چې افغانستان په نړۍ کې په تېره یوه پېړۍ کې ډېره مهمه سیمه ګرځېدلې او د ټولې نړۍ په سطحه د لویو سیاسي تحولاتو پیل له همدې ځایه شوی، لکه د انګریزي امپراطورۍ د زوال پیل، د شوروي اتحاد او د هغه د نورو ملګرو د زوال پیل، په اسلامي هېوادونو کې د اسلام د حاکمیت لپاره د مسلح جهاد پیل، او د لومړی ځل لپاره د ټول غرب د پوځي ماتې او د ناټو د متلاشي کېدلو او نورو لویو حادثو پیل ټول له همدې ځایه وشو.

په (جیو ستراتیژیک) لحاظ هم افغانستان ډېر مهم دی، او دا اهمیت به یې په راتلونکې کې لا نور هم ډېرېږي. همدغو ټولو اهمیتونو ته په پام سره امریکا نه غوښتل او نه اوس غواړي چې افغانستان دې د امریکا له تاثیر او تسلط څخه لیرې پاتې شي، نو ځکه خو یې دلته خپل په لکونو پوځیان راوستل، او تر زرو ملیاردو ډېر ډالر یې مصرف کړل.

امریکا دلته د خپلو ګټو د خوندي کولو او د خپلو پروګرامونو د اوږدمهالي عملي کولو لپاره په سلګونو سیاسي او اجتماعي تشکیلات، احزاب او ټولنې رامنځته کړې، او دلته یې یوه داسې جګړه روانه کړه چې خپل مقابل لوری یې ورکې ښه نه وو درک کړی.

پدې جګړه کې که څه هم چې امریکا په پوځي لحاظ له ماتې سره مخ ده، خو هغه هڅه کوي چې د خپلو اوږدمهاله اهدافو د تحقق لپاره د جګړې شکل او شعار بدل کړي او په یوه بله مناسبه بڼه دلته خپل حضورته دوام ورکړي، او خپل دغه پوځي او ملکي شتون ته دلته د (ستراتیژیک مشارکت) د تړون په چوکاټ کې مشروعیت ورکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ستراتيژيک تړون اصلي هدفونه

اول هدف - د منځنۍ اسيا او د کسپين د حوزې نفتي منابعو ته دلارې تامين:

په امريکا کې د ستراتيژيکو څېړنو مراکز دې نتيجې ته رسېدلي دي چې امريکا او ټول غرب بايد د انرژۍ د ضرورت د پوره کولو لپاره له عربي نړۍ پرته د نورو منابعو په لټه کې شي، او له همدا اوسه بايد ورته ځان ورورسوي، ځکه چې له يوې خوا د عربي نړۍ د ټېلو زېرمې مخ پر وچېدلو دي، او له بلل لوري د عربي نړۍ سياسي، پوځي، امنيتي او اجتماعي وضعيت داسې لورته روان دی چې ښايي نور به د امريکا د سياستونو د پلي کولو لپاره يو خلاص ميدان پاتې نشي.

نو له همدې امله بايد غرب هڅه وکړي چې د نفتو پر عربي منابعو خپله تکيه کمه کړي، او د منځنۍ آسيا او د(کسپين) د حوزې بډايو نفتي منابعو ته چې ښايي د راتلونکو څو پېړيو لپاره کار ورکړي لاره پيدا کړي.

دغه سيمه د امريکا د پانګوونې لپاره ځکه په زړه پورې ده چې له يوه لوري يې هېوادونه غواړي د خپلو منابعو لپاره مارکيټ پيداکړي، او له بل لوري لا تر اوسه په دې سيمه کې د امريکا او غرب په خلاف هغه ډول اجتماعي کرکه او نفرت نشته لکه په نوره اسلامي او عربي نړۍ کې چې وجود لري.

خو دا چې دې سيمې ته تر ټولو لنډه او آسانه لار له افغانستانه تېرېږي، او دا لار بايد دومره خوندي وي چې د غرب ډېره لويه سرمايه او د نفتي ضرورت پوره کېدل په خطر کې ونه لوېږي، نو ځکه خو امريکا او ټول غرب لومړی افغانستان اشغال کړ، او بيا يې دلته خپل اشغال ته د مشروعيت ورکولو په مقصد يو کمزوری حکومت جوړ کړ، او بيا يې له دې تېل شوي حکومت سره د خپل دايمي او يا اوږمهالي پوځي شتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبري پيل کړې، ترڅو دلته خپل پوځي حضور دومره قوي وساتي چې د خپلو اقتصادي او سياسي ګټو ساتنه وکولی شي،او د خپل پوځي حضور په قوت دلته پر هر ډول نظام دا خبره ومني چې د منځنۍ آسيا او د (کسپين) حوزې ته دې ددوئ لار په هغه کيفيت او هغو شرائطو پرانستې پاتې وي چې دوئ يې غواړي. او که هر وخت دغه مصالح له کوم خطر سره مخ کېږي نو دغه پوځي اډې بايد د دې خطر دمخنيوي توان ولري.

امريکا ته د دې لارې تأمين په دومره درنو مصاريفو او د خطرونو په زغملو ځکه ارزي چې غرب تر اوسه پورې د انرژۍ لپاره د نفتو بل بديل نه لري، او د دې لپاره چې حرکت يې په ټپه ونه درېږي نو غرب دا ګڼي چې په هره وسيله او هر قيمت چې وي بايد د انرژۍ پر منابعو خيټه واچوي، او يا ورته پراخ لاس رسی ولري. او که پدې لاره کې دي ته ضرورت پيښ شي چې پردي هېوادونه اشغال او ولسونه يې يرغمال کړي، نو هغه دې هم وکړي.

دويم هدف ـ په افغانستان کې د يوه ريښتني اسلامي حکومت د قيام مخنيوی:

ټول غرب او امريکا دې نتيجې ته رسېدلې چې په راتلونکي کې يې جګړه يوازې له اسلام سره ده. ځکه چې کمونيزم د يوې حاکمې او فعالې نظريې په حيث له منځه تللی، نور دولتونه او نظريات لدې امله له غرب سره ټکر نه غواړي چې له غرب سره ديني، فرهنګي، اجتماعي مشترکات او متبادلې ګټې لري.

خو اسلام يوازينی هغه دين دی چې نه غرب ته تابع کېږي، او نه هم له غرب سره فکري،کلتوری او اجتماعي پيوندونه لری. او د دې لپاره چې مسلمانان د غرب په خلاف د پوځي، فکري، سياسي او اقتصادي مقاومت وړتيا ولري نو بايد داسې آزاد هېواد او يا هېوادونه ولري چې ريښتنی اسلام ورکې حاکم وي. هغه اسلام چې د معاصر کفر له هېڅ ډول

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه ډیموکراسۍ، لیبرالیزم، نړیوالتوب، هیومنیزم، د دینونو تر منځ یو والي او نورو هغو نظریاتو سره چې د معاصر غربي او یا شرقي جاهلیت زېږنده دي هېڅ پیوند نه اخلي.

د دغه ډول یوه رېښتني اسلامي حکومت د رامنځته کېدلو امکان تر بل هر ځایه په افغانستان کې ډېر دی، او دا ځکه چې افغانان د غرب د معاصر جاهلیت له زهرجنو تأثیراتو تر ډېره ځایه لیرې پاتې دي، رېښتني اسلام یې د ژوند طبیعي بڼه تشکیلوي، او له دین او آزادۍ څخه د دفاع په لاره کې د جهاد، هجرت، قربانیو، شهادتونو او هر ډول تکلیفونو د ګاللوله مفاهیمو سره په عملي ډول آشنا دي.

کله چې طالبانو د ځینې مشکلاتو او نیمګرتیاوو سره سره اسلامي شریعت پلی کړ، نو پدې کار یې د اسلامي نړۍ ټولو ولسونو ته دا خبره ور تلقین کړه چې په نظام او سیاست کې د شریعت تطبیقول د مسلمانانو د ستونزو یوائینی حل دی. د نړۍ مسلمانان هم دي ته متوجه شول چې هغوئ هم باید خپل هېوادونه د غرب له سیاسي، فرهنګي او فکري تسلط څخه خلاص او اسلامي شریعت ورکې پلی کړي.

هماغه وو چې غرب په افغانستان کې دیوه رېښتني اسلامي حکومت له قیام څخه په سخته وېره کې شو، او د هغه په خلاف یې یوه بې رحمه پراخه نړیواله جګړه پیل کړه چې لا تر اوسه روانه ده، او د هرې نوې مرحلې په رارسېدلو د خپلې جګړې بڼه او شرائط بدلوي تر څو د خپلې جګړې مؤثریت وساتي، چې پدې لړ کې د امریکا او د کابل د ادارې ترمنځ د(استراتیژیک مشارکت تړون) هم د جګړې د شکل د بدلولو د سلسلې یوه نوې کړۍ ده او اصلي هدف یې دا دی چې مجاهدین باید په هېڅ ډول پرېښنبودل شي چې یو داسې رېښتنی اسلامي حکومت جوړ کړي چې د غرب له تسلطه آزاد او د معاصر جاهلیت له تأثیراتو دې پاک وي.

په معاصر تاریخ کې دا خبره تجربو ثابته کړې چې د اسلامي حکومت قیام یوازې د (في سبیل الله) جهاد له لارې ممکن دی او بس. او دا هم په هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت کې چې د باطل حکومت وپرځول شي، او پر ځای یې اسلامي حکومت راوستل شي. نه دا چې د باطل له نظام او نظریاتو سره د (پیوند کارۍ) له لارې دې وشي لکه چې ځینې ډیموکراسي پلوه اسلامي احزاب او حرکتونه یې غواړي.

تجاربو دا هم وښودله چې په ډیموکراسۍ کې د مشارکت، انتخاباتو، سیاسي فعالیت او له سیکولرو احزابو سره د ایتلافونو او یوازې د دعوت له لارې اسلامي نظام هیڅکله نشي راتلای.

همدغه تجربه څو څو ځله په اسلامي نړۍ کې په ډېرو هېوادونو کې ناکامه شوه، او په قطعي ډول یې په اسلامي نړۍ کې کامیابیدل ناممکن دي. او دا ځکه چې په اسلام کې باید دین پر مسلمانانو حاکم وي، خو سیکولر، دیموکرات، نشنلستان، لیبرالان او نور له اسلامه په تېښته احزاب او عناصر په هیڅ ډول دا نه مني چې اسلام دې د مسلمانان د ژوند په هر اړخ باندې حاکم وي.

غرب هم په خپل ټول قوت د همدغو اسلام مخالفو ډلو ټپلو او عناصرو تر شا ولاړ دی او نه پرېږدي چې افغانان دې د اسلام تر حاکمیت لاندې ژوند وکړي. بلکې غرب د ریښتني اسلام پر ځای چې (وحیه) یې مصدر او مسجد او محراب یې تر شا ولاړ دی مسلمانان د هغه غربي ډوله بې حاکمیته اسلام خپلولو ته تشویقوي چې سیکولر (ترکیه) او نور د غرب په لاره روان هېوادونه یې مثالونه وړاندې کوي.

درېیم هدف : د سیکولریزم، لیبرالیزم او تنصیرحمایت او پالل:

امریکا له خپل یرغل سره سم په تېرو لسو کلونو کې دلته د خپلې اوږدمهالې اجنډا د عملي کولو په مقصد په لسګونو سیکولر، غرب پلوي، له دین څخه آزاد لیبرال او نشنلست ګوندونه، ټولنې او سیاسي تشکیلات ایجاد کړل. او د هغو تر څنګ یې په سلګونو دولتي او نا دولتي مؤسسې چې په سیاسي، اجتماعي، تعلیمي، فرهنګي او نورو ډګرونو کې فعالیت کوي په کار وګومارلې تر څو په شریکه د افغاني

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولنې د سیکولر (بې دینه) کولو او د غرب پر لاره د هغې د روانولو لپاره کار وکړي.

امریکا د دغو تشکیلاتو او بنسټونو پر ایجاد او فعالولو په سلګونو ملیارده ډالر په پوځي او ملکي ساحو کې مصرف کړل، خو دا چې دغو سیکولرو احزابو، ټولنو او عناصرو لاتر اوسه په افغاني ټولنه کې خپلې ریښې ندي غځولې، او نه هم افغاني ټولنې هغو ته خپله غېږه خلاصه کړې ده، ځکه چې دغه ټول تشکیلات او بنسټونه د یرغلګرو په لاس او د هغوئ تر څارنې، پالنې او حمایت لاندې رامنځته شوي دي، نو امریکا او ملګري يې لدې ویره لري چې دغه احزاب به (شنډ) شي، او د یرغلګرو تر وتلو وروسته به له منځه ولاړ شي او هغه په سلګونو ملیارده ډالر یې چې د دوئ د ایجادولو او پاللو په لاره کې مصرف کړي دي خوشې هدر لاړ شي نو ځکه خو امریکا د (ستراتیژیک تړون) په نوې بڼه کې د خپل اشغال او پوځي وجود پر دوام اصرار کوي، تر څو د غرب په لاس د رامنځته شویو سیاسي، تعلیمي، اجتماعي او فکري بنسټونو او تشکیلاتو د قوي کېدلو او هغو ته د ودې کولو لپاره مناسب ماحول تضمین کړي، او هم خپلې ټولې هغه لاسته راوړنې له زوال څخه خوندي وساتي چې د خپلو اوږدمهالو مصالحو د تأمین لپاره يې دلته حاصلې کړې دي.

امریکا پدې پوهېږي چې په اسلامي نړۍ کې افغانان یوازینی هغه ولس دی چې د غرب (رنګ) يې ندی اخیستی، او لا تر اوسه پر خپل دین، اخلاقو او خپلو اسلامي دودونو ټینګ پاتې دي، چې دغه خصوصیت په دوئ کې د هر یرغلګر په مقابل کې د مقاومت وړتیا پیدا کوي. او همدا وجه ده چې امریکا د مذاکراتو لپاره افغانانو ته د خپل رامنځته کړي اساسي قانون او د ښځو د غربي ډوله حقوقو او وضعیت پر منل کېدلو ټینګارکوي، او غواړي د هغو لاسته راوړنو د نه له منځه تللو تضمین ورشي چې د اشغال په تېرو یوولسو کلونو کې رامنځه شوي دي. او دا ځکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې اوسنی اساسي قانون چې کفر او اسلام دواړه ورکې خلط شوي دي د غرب د ټولو لنډمهالو او اوږدمهالو اهدافو د تحقق ضمانت ورکوي.
تر دې هر څه ورهاخوا امریکایانو د لومړي ځل لپاره په افغانانو کې (مسیحي اقلیت) هم ایجاد کړ، او یوه برخه پخواني کمونستان او ځیني نور اقلیتي ډلې یې مسیحیت ته ورواړولې، هغوئ ته یې د خپل نوي دین (مسیحیت) د اظهار جرأت ورکړ، په میلیونونو ډالره مصاریف یې پرې وکړل، د هغوئ د حمایت په مقصد یې د استراتیژیک تړون، په متن کې افغانستان یو (کثرت ګرا) د (ډېرو دینونو لرونکی) هېواد معرفي کړ. د هغوئ لپاره یې تبلیغاتي وسایل مهیا کړل، راډیوګانې یې ورته جوړې کړې، په خپلو پوځي اډو کې ورته ښکاره او په ښارونو کې پټې کلیساګانې جوړې کړې، او د نړۍ د کلیساګانو اتحادې او ټولنې یې د هغوئ د مرستو لپاره راوبللې، چې په بېلابېلو نومونو د غربي پوځونو تر حمایې لاندې فعالیت کوي.
پدې خاطر چې د (مسیحیت) لپاره نور هم په افغانستان کې په ډاډه زړه فعالیت وشي، امریکا د(ستراتیژیک تړون) او اوږدمهالو پوځي اډو پر شتون اصرار کوي، او د کابل بې واکه اداره د هغه پر منلو مجبوروي.
څلورم هدف ـ د داسې یوه اسلام دښمنه پوځ رامنځته کول چې د غرب ګټې وساتي:
په اسلامي نړۍ کې د رېښتني اسلام د له منځه وړلو، له ژوند او نظام څخه د شریعت د لیرې کولو، او د (بی دینه) نظامونو د رامنځته کولو په لاره کې د غرب تر ټولو کامیابه او خطرناکه پروژه د (سیکولر) او (دین دښمنو) پوځونو ایجادول، روزل، واک ته رسول او بیا هغوئ په نړیوالو پوځي تړونونو کې ورګډول ده.
په اسلامي نړۍ کې (دین دښمنو) پوځونو او په هغو کې بې رحمه او بې عاطفې پردیپالو سیکولرو جنرالانو او منسوبینو مسلمان ولسونه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

شریعت له حاکمیته محروم کړي، او د غرب غلامۍ ته یې مجبوره کړي دي.
دا چې افغانستان پدې ورستۍ لسیزه کې د دغه ډول یو غلام او پردي پال پوځ له وجوده پاک شوي وو او ځای یې په لکونو هغو مؤمنو مجاهدینو ډک شوی وو چې د اسلام او آزادۍ په لاره کې هر ډول قربانۍ ته حاضر دي، نو دغه وضعیت د غرب او امریکا لپاره د زغملو نه وو. نو ځکه خو یې له خپل یرغل سره سم دلته د یو اجیر، غلام، بې سواده او داسې پوځ پر جوړولو چې د مجاهدینو په خلاف وجنګېږي کار پیل کړ. او د همدغه پوځ جوړولو ته یې د خپلو کارونو په اولویاتوکې ځای ورکړ، او سلګونه ملیارده ډالر یې ورباندې له خپلې پوځي بودیجې څخه مصرف کړل.
امریکا دغه اجیر او بې هویته پوځ ته د (ملی اردو) نوم انتخاب کړی تر څو د ولس ځوانان ورکې د څو ډالرو په بدل کې د اسلام او مجاهدینو په مقابل کې ودروي.
خو پوښتنه دا ده چې هغه اردو به څنګه (ملي اردو) وي چې :
د یرغلګرو لخوا تأسیس شوې وي،
دیرغلګرو لخوا ورته افسران او منسوبین غوره کېږي،
د یرغلګرو لخوا روزل کېږي،
د یرغلګرو لخوا ورته وسله ورکول کېږي،
د یرغلګرو لخوا ورته اهداف تعینېږی،
د یرغلګرو تر پوځي او هوايي حمایې لاندې د خپل ولس او هېوادالو پر ضد جنګېږی،
د یرغلګرو لخوا ورته تنخوا ورکول کېږي،
له یرغلګرو سره یوځای په پوځي اډو کې دهغوئ تر قوماندې لاندې اوسېږی،
او دیرغلګرو لخوا تل تر دې تعقیب لاندې وي چې دخپل ولس له مجاهدینو سره خو به خواخوږي او ارتباط نه لري؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه اردو چې تر دې حده پردۍ او مزدوره وي، څنګه يې (ملي اردو) بللی شو؟ بلکې دا خو د صلیبي ایتلاف افغاني برخه ده چې دغربیانو د اهدافو دتحقق پخاطر دخپل دین اوولس په خلاف جنګېږي.
دا چې دغه پوځ لاتر اوسه هغومره ندی قوي شوي چې د یرغلګرو له مرستې پرته دې هم د مؤمنو مجاهدینو او خپل ولس په خلاف وجنګېږي، نوځکه خو امریکا غواړي پر افغانانو (ستراتیژیک تړون) تحمیل کړي، او دلته دهمدغې (پردۍ) اردو دتقویې لپاره دوامداره کار وکړي.

پنځم هدف ـ د سیمې د مسلمانو هېوادونو دائمي تهدید او د هغوئ ترمنځ د سیاسي او پوځي نږدېوالي مخنیوی:

امریکا پدې هم پوهېږي چې د سیمې دهېوادونو اوسېدونکي ټول مسلمان ولسونه دي او تر منځ يې ددین، فرهنګ، ژبې، اقتصادي متبادلومصالحواو لهد دوئ ټولو تر منځ د (غرب دښمنۍ) مشترک د وحدت عوامل شته چې دوئ پخپلو کې سره نږدې کوي. او همدغه مسلمان ولسونه کولای شي چې داسې حکومتونه او قوانین رامنځته کړي چې ددغو اسلامي هېوادونو ترمنځ د سیاسي او پوځي یووالي سبب شي، چې دمناسبو شرائطو د رامنځته کېدلو په صورت کې ورڅخه یواسلامي پوځي، سیاسي او اقتصادي بلاک جوړ شي.
امریکا پدې سیمه کې ددغه ډول یو وضعیت له رامنځته کېدلو سخته وېره لري، او دغه وېره يې هغه وخت نوره هم زیاته شوه چې په عربي نړۍ کې ولسونو خپل استبدادي رژیمونه او دغرب ملګري ګوډاګي مشران رانسکور کړل. له همدې امله امریکا افغانانو ته له خپل مسلمانانو ګاونډیانو څخه (بَبَو) جوړ کړی، او له غربه راغلي سرې خواره صلیبي پوځیان ورته د نجات د پرېښتو په حیث معرفي کوي، پداسې حال کې چې غربیانو زمونږ هېواد اشغال کړی، ولس مو وژني، ددین سپکاوی مو کوي، او اداره مو له خپله واکه محرومو ي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو ددې په مقابل کې افغانانو ته دګاونډيو له لوري هېڅ کوم واقعي خطر متوجه ندی، بلکې همدغه اشغالګر غربيان او دهغوئ خرڅ شوي غلامان دي چې زموږ مسلمان ګاونډي ولسونه او پر هغوئ حاکم نظامونه راته ددې لپاره د دښمن په حيث معرفي کوي چې دسيمې ولسونه او هېوادونه يو د بل پرضد ودرووي.

له همدې امله خو امريکا اجازه نه ورکوي چې د سيمې هېوادونه په خپلو کې سره قوي اقتصادي پروژې عملي کړي، چې ښکاره نمونه يې د امريکا له لوري د ايران او پاکستان ترمنځ دګازو د نل ليکې د عملي کېدلو مخالفت دی.

د دې ترڅنګ امريکا په دغو هېوادونو کې غرب پلوي اقليتونه او د هغوئ کينه ګر مشران د هېوادونو تجزيه کولو او د مسلمانانو ترمنځ د يوالي له منځه وړلو ته هم هڅوي، له هغوئ سره مادي او معنوي مرستې کوي، او غوښتنې يې په نړيواله سطحه مطرح کوي.

نو د دې لپاره چې امريکا د دغو اسلامي هېوادونو تر منځ د سياسي، پوځي او اقتصادي نږديوالي مخه نيولې وي غواړي په افغانستان کې خپل پوځي حضور او دائمي يا اوږدمهاله پوځي اډوته د(ستراتيژيک تړون) تر نامه لاندې مشروعيت ورکړي، تر څو لدې لارې وکولی شي د هر وخت لپاره دغه هېوادونه تر مستقيم تهديد لاندې وساتي.

دا هغه څو مهم هدفونه دي چې امريکا يې د تحقق لپاره په افغانستان کې پر خپل پوځي حضور اصرار کوي، او د (ستراتيژيک تړون) په وسيله ورته د مشروعيت ورکولو هڅه کوي. خو حقيقت دا دی چې افغانان په هېڅ ډول او هېڅ صورت کې پر خپله خاوره پردي پوځونه نه مني، او د وروستي پوځي تر وتلو به يې په خلاف جنګېږي، او پر همدې خبره د دوئ تاريخ هم ګواهي ورکوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

صليبي اروپا له منارو څخه په وېره کې ده

اروپا پرون هم صليبي وه، نن هم صليبي ده، او لاتر ډېره وخته به صليبي وي. دا هغه حقيقت چې اروپا ډېره موده د (آزادۍ)،(ډيموکراسۍ)،(ديني زغم)،(بشري حقوقو) او (انسانيت) تر درواغجنو شعارونو لاندې پټ ساتلی وو، خو آخر رابرسېره شو.

داروپا (صليبيت) په تېره يوه نيمه پېړۍ کې تر هغه وخته له مسلمانانو پټ وو چې ترڅو په اسلامي نړۍ کې د غرب د عسکري او فکري استعمار په مقابل کې مسلمانانو پاڅونونه نه وو کړي، او اسلامي هېوادونه مستقيما د غربيانو په لاس او يا هم د هغوئ له لوري د مسلطو شوو حکامو په لاس اداره کېدل، خو کله چې د اروپايانو په خلاف د اسلامي نړۍ په هېوادونو کې د آزادۍ غوښتنې او جهادونو حرکتونه رامنځته شول، اروپا هم خپله رويه بدله کړه او خپله اصلي صليبي څېره يې د مسلمانانو په مقال کې بيا ښکاره کړه، او د (آزادۍ)، (زغم)، (مساوات)، (ډيموکراسۍ) او (بشري حقوقو) خپل ټول معاصر غولوونکي شعارونه يې هېر کړل، او بيا يې د اسلام په خلاف د (صليب) تر بيرغ لاندې هراړخيزه جګړې پيل کړې.

اروپا په تاريخي لحاظ تل د اسلامي نړۍ په خلاف صليبي موقف لرلی. د رسول الله ﷺ په زمانه کې د(مؤته)، (تبوك) او بيا ور پسې د ابوبکر صديق رضي الله عنه په زمانه کې د(يرموك) له تاريخي جګړو رانيولې او بيا تر ننه يې د اسلام په خلاف د جګړې لپاره لښکرې را روانې کړې دي. د اسلام او غرب په تاريخ کې څو سوه کاله مسلسلې صليبي جګړې د همدغې سلسلې سره نښتې کړې، وې چې وروستۍ جګړه يې په (۲۰۰۱م) کال کې د امريکا جمهور رئيس (جورج ډبليو بوش) هم د صليبي جګړې (crusade war) په نامه اعلان کړه چې په افغانستان کې يې تر سلو زرو زيات انسانان ووژل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د صلیبي جګړو ترخنګ اروپا په پرله پسې ډول د اسلامي فکر او اسلامي مفاهیمو په خلاف خپله بله جګړه د(استشراق) او (مسیحي تبلیغ) په شکل کې هم روانه کړې ده چې په لکونو ختیځپوهان (مستشرقین) او (مسیحي کلیسایي مبلغین) یې ورکښې په اسلامي دولتونو، اروپا او امریکا کې په کار ګومارلي دي، او په مسلسل ډول په فکري لحاظ د مسلمانانو د منحرفولو او د اسلامي مفاهیمو د تحریفولو چارې پر مخ بیایي.

صلیبي غرب له مسلمانانو څخه په ویره کې نه ده، بلکه له اسلام، د شریعت له مصادرو او له اسلامي شعایرو څخه په ویره کې ده، ځکه چې مسلمانانو اوړي را اوړي، او دریځونه یې په بېلابېلو وختونو کې تبدیلېږي، خو اسلام به په خپل ځای ثابت او تلپاتې وي، او د اسلام دغه ثبات هر ځل یو داسې نوی نسل رامنځته کوي چې په پوره مېړانه له اسلام څخه دفاع کوي، او د اسلامي مفاهیمو د تحریف مخه نیسي.

غرب تل هڅه کوي چې اسلامي مفاهیم تحریف او اسلامي شعائر توهین کړي، ترڅو د هغو په اړه خلك شکمن کړي، او د هغو مؤثریت د مسلمانانو په زړونو کې کم کړي، چې په دې لړ کې یې په نیږدې ماضي کې لاندې اقدامات ترسره کړي دي:

د اروپا (استشراقي) مراکزو په تېرو اتو پېړیو کې نه ستړې کېدونکې هڅې کړي چې قرآن کریم یو مشکوك کتاب وښیي، او د دې پرځای چې هغه د اللهﷻ له لوري نازل شوی کتاب وګڼي تل یې کوښښ کړی چې هغه د محمدﷺ له لوري یو تألیف شوی کتاب معرفي کړي، چې په دې ترتیب قرآن کریم دالله تعالی له لوري (وحې) نه، بلکې د بشر په لاس جوړ شوی کتاب معرفي کړي.

صلیبي غرب د قرآن کریم په خلاف یوازې په منفي تبلیغاتو بسنه نه ده کړې، بلکې د(حقیقي قرآن) په نامه یې له کفر، فسق، ګمراهیو او شر څخه ډك کتاب هم ولیکه،او په ټوله دنیا کې یې د انټرنیټ له لارې خپور کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

صليبي غرب د اسلام د ستر پيغمبرﷺ د شخصيت او رسالت په خلاف هم پراخ تأليفات او تبليغات وکړل، چې وروستۍ کړۍ يې د ډنمارك دمطبوعاتو او بيا وروسته د نورو اروپايي هېوادونو له لوري د رسول الله ﷺ په خلاف د کارټونونو د جوړولو عمل وو چې ټولې اروپايي ټولنې هغه خپله مشترك عمل وباله، او په شريکه يې له هغه څخه د بيان د آزادۍ تر عنوان لاندې دفاع وکړه. نه يې له اسلامي نړۍ بښنه وغوښته، او نه يې له دغه ګرغېړن کار څخه لاس واخيست.

صليبي اروپا له اسلام سره د خپلې دښمنۍ په لړ کې د اسلامي حجاب د قضيې په اړه هم سخت دريځ غوره کړ، او د خپلو ټولو ډيموکراټيکو دعوو له لرلو سره سره يې په ټوله اروپا کې يوازې د مسلمانې مېرمنې پړونی (حجاب) ونه زغملی شو، بلکې له هغه څخه يې دومره وېره وښوده چې د فرانسې او جرمني په څېر دولتونو په دولتي سطحه د پړوني په خلاف موقف ونيوه، او هغه يې د اروپا د اسلامي کولو استازی وباله.

همدارنګه امريکايانو هم نه يوازې د اسلام په خلاف خپلې جګړې ته د (صليبي جګړې) نوم ورکړ، بلکې د نيويارك په ښار کې يې د (کعبې شريفې) په ډول او رنګ يوه لويه شرابخانه هم جوړه کړه، او د (مکه) نوم يې ورباندې کېښود، تر څو په دې ډول د مسلمانانو د قبلې او د زمکې پرمخ د تر ټولو سپېڅلي ځای سپکاوی هم وکړي.

د صليبي اروپا د اسلام دښمنه اقداماتو په لړ کې تر ټولو وروستی اقدام په اروپا کې د مساجدو پر (منارو) د بنديز د لګولو غوښتنه ده چې په ۲۰۰۹ / ۱۱ / ۲۹ تاريخ د (سويس) د هېواد د مسيحي ښي اړخي ګوند په غوښتنه د دغه هېواد حکومت په ټول (سويس) کې يوه ټولپوښتنه (ريفرنډم) اجرا کړه، چې په نتيجه کې يې د دغه هېواد اکثريت خلکو په مساجدو کې د (منارونو) پر جوړولو د بنديز ملاتړ وکړ. د (سويس) خلکو (منارې) د (سويس) د اسلامي کولو هڅه او د مسلمانانو د قدرت نښې وبللې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په (سویس) کې د ټولپوښتنې په تعقیب یوه ورځ وروسته د(هالنډ) د هېواد د مسیحي ښي لاسي د آزادۍ د ګوند له لوري په دغه هېواد کې هم پر (منارو) د بندیز غوښتنه وشوه.

دغه اقدامات ټول د دې څرګندونه کوي چې د غرب په رګونو کې همدا اوس هم د (صلیبیت) وینه چلېږي، او د دې زغم نه لري چې په خپلو هېوادونو کې د اسلام نښې ووینې. غرب هلته له میشتو په لکونو مسخه شوو مسلمانانو وېره نه لري، ځکه چې هغوئ یې په خپل رنګ کې رنګ کړي دي، خو د مساجدو له څو (منارونو) چې د اسلام د عظمت او لوړوالي نښې دي سخته وېره لري.

صلیبي غرب که له یوې خوا له اسلامي شعایرو او نښنو وېره لري او مخنیوی یې کوي نو له بلې خوا بیا هڅه کوي چې د (صلیب) او (صلیبیت) نښې په ټوله دنیا کې خپرې کړي. د (صلیب) نښې ته د معاصرې اروپا لوی درناوی له دې هم معلومېږي چې د ډېرو اروپايي هېوادونو پر ملي بیرغ د (صلیب) نښه په بېلابېلو شکلونو لګېدلې ده. په عراق او افغانستان کې غربي فوځیان په خپلو مراکزو او کمپونو د (صلیب) نښې پورته کړې،او د عراق د(فلوجه) دښار د تسخیرولو لپاره چې کوم امریکایي ټانګونه ورروان ول د ډېرو ټانګونو په میلونو پورې یې غټ غټ صلیبونه ځوړند وو.

د دې لپاره چې په اسلامي نړۍ کې هم صلیبیانو د (صلیب) نښه په پراخه پیمانه خپره کړې وي صلیبي جهتونه او صلیبي کمپنۍ د اسلامي نړۍ په بېلابېلو هېوادونو کې د ټوکرانو د اوبدلو فابریکو ته درانه رشوتونه ورکوي چې د صلیب نښه (✝) مختلفو شکلونو کې په ټوکرانو، بنیانونو او جاکټونو کې په بېلابېل ډول ډیزاین کړي ترڅو هر مسلمان د (صلیب) له نښنو ډکې جامې واغوندي. دغه کار مخکې په ځینې عربي هېوادونو کې ترسره کېده، او اوس په پاکستان کې چې افغانستان ته هم ټوکران جوړوي ترسره کېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پام وړ بله خبره دا ده چې د (صليب) نښې اکثره په هغو ټوکرانو او رنګونو کې ډيزاينوي چې ځوانان يې ډېر خوښوي،او دا کار د دې لپاره کېږي چې د ځوانانو او تنکيو زلميانو په منځ کې د (صليب) نښې په پراخه پيمانه خپرې شي او له ليدلو سره يې د هغوئ په زړونو کې هېڅ حساسيت پاتې نه شي.

په اروپا کې د مساجدو له (منارو) سره په لويه پيمانه د اروپايانو مخالفت او د هغو نه زغمل په اسلامي نړۍ کې د (مسلمان ډوله) سيکولرو مرتدانو پر مخ يوه بله څپېړه ده. هغه سيکولر چې په ډېرې سپين سترګۍ مسلمانان د اروپايانو پيروۍ او له هغوئ سره د ژوند لپاره د يو ډول معيارونو خپلولو ته وربولې.او دا په داسې حال کې چې اروپايان په ټوله اروپا کې د اسلامي شعايرو د ليدلو زغم نه لري خو د هغوئ (سيکولر) ملګري په اسلامي نړۍ کې مسلمانان د اروپايانو د ژوندښې او فلسفې خپلولو ته تشويقوي.

اوس خبره دا ده چې ريښتني مسلمانان بايد د صليبي غرب او په اسلامي نړۍ کې د غرب پلوو سيکولرو مرتدو حکامو په مقابل کې څه ډول دريځ غوره کړي؟آيا نور هم د هغوئ په مقابل کې چوپه خوله پاتې شي، او آرام کښيني؟ او که د صليبي غرب له حاکميت، سياسی، فکري، اقتصادي او پوځي تأثيراتو څخه د خلاصون لپاره په ټوله اسلامي نړۍ کې د صليبيانو او د هغوئ د ملګرو په خلاف د يوه انقلابي جهادي پاڅون لاره غوره کړي ترڅو اسلامي هېوادونه د هغوئ له ناروا او ظالمانه تسلط څخه خلاص کړي؟

له ۲۰۰۱ م کال څخه را پديخوا په نړيواله سطحه د پېښنو بهير دا ښيي چې د اسلامي نړۍ او صليبي غرب لارې په ټوليز ډول يو له بله په جلا کېدو دي. غربيان او په اسلامي نړۍ کې د هغوئ مرتد ملګري به يوه لاره نيسي، او مسلمان ولسونه به د انقلابي جهادي قيادتونو تر مشرۍ لاندې يوه بله لاره نيسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسلمان ولسونه نور پدې پوهېدلي دي چې غرب پلوي (سيکولر) حکّام نور نه د دوئ د قيادت حق لري او نه يې هم وړتيا. نور بايد هغوئ په زور د قيادت او حاکميت له منصبه لرې کړای شي، او پرځاې يې داسې ځوک د مسلمانو ولسونو د اداره کولو چارې سمبال کړي چې هم په اسلام پوهېږي، هم اسلام مني، هم ورڅخه دفاع کوي، هم يې د دښمنانو سياسي، فکري، عقيدوي او عسکري هويت پيژني، او هم په نړيواله سطحه د دې وړتيا لري چې د نړۍ له نورو ولسونو سره د بالمثل معاملې لاره خپله کړي.

مسلمانانو ته په دې لړ کې په کار ده چې په اسلامي نړۍ کې د (صليب) او (صليبيت) په خلاف هماغه ډول متقابل دريځ غوره کړي کوم چې صليبي غرب د اسلام په مقابل کې غوره کړی دی.

او که داسې نه شي نو بيا به صليبي غرب په هر ځاې کې د اسلام شعائر تر پښنو لاندې کوي، خو مونږ به يې په مقابل کې هغوئ ته خپلې غېږې خلاصې کړې وي،او هغوئ به راباندې خپل افکار، نظريات او نظامونه تحميلوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غولوونکي اصطلاحات

کفار د تل لپاره کوښښ کوي چې د اسلام په خلاف په جګړه کې د تورې او ټوپك تر څنګ په خپل سياسي او فکري فرهنګ کې يو څه داسې غولوونکي اصطلاحات هم رائج کړي چې د هغو تر شا خپل د اسلام دښمنۍ اهداف پټ کړي او هغو ته په رواج ورکولو د کفارو په خلاف د مسلمانانو د کرکې او نفرت څپاند عواطف ساړه کړې، او په دغو درواغجنو او غولوونکو اصطلاحاتو مسلمانان د جهاد او مبارزې له لارې منحرف او فکري قناعتونه يې وربدل کړي.

پدې لړ کې د (نړيوالې ټولنې)(International Community) د (نړيوالو قواوو) (International Forces) او (نړيوال قانون)، (International Law) اصطلاح ګانې هم دي.

د نړيوال ټکی په لغوي لحاظ دا مفهوم افاده کوي چې هر څه او يا هر تصميم او تړون چې نړيوال ګڼلی کېږي په هغو کې بايد د نړۍ ټول ملتونه شريك وي، رأيه دې يې په هغو کې دخيله وي، حقوق دې يې ورکې په اصولي شکل مساوي وي، او د نړۍ ټول ملتونه دې په هغه کې برابر حيثيت ولري. هېڅ اقدام دې هم داسې نه کېږي چې تر څو د هغه په هلکه د ټولو هېوادونو او ملتونو نظر نه وي پوښتل شوی. د مثال په ډول د کوم تصميم په نيولو او يا د کوم اقدام په کولو کې چې امريکا ، روسيه، چين، برتانيا او فرانسې ته کوم حق ورکول کېږی هماغه حق دې مالديف، مالي، روندا ، يمن، لبنان، موريتانيا او افغانستان ته هم حاصل وي.

همدارنګه د قوانينو، لوائحو، او دستاتيرو په وضع کې چې څنګه د غرب لپاره د صليبيت، صهيونيزم، ډيموکراسۍ او لبراليزم نظريات مراعات

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېږي، همداسې بايد د اسلامي نړۍ لپاره د اسلام دين او شريعت هم د هغو په وضع او تصويب کې مراعات شي.

خو په عمل کې دغه د (نړيوال) اصطلاح يوه دروا‌غجنه او غولوونکې اصطلاح ده چې کفري زورو هېوادونه يې د خپلو مقاصدو د تحقق او خپلو اقداماتو ته د جواز ورکولو لپاره کاروي.

افغانستان ته راغلي بهرني يرغلگر او استعماري مؤسسې هم ځان ته (نړيواله ټولنه) وايې، او دلته يې خپل وجود چې د بمونو او مسلحو پوځونو په زور تثبيت کړی د (نړيوالې ټولنې) په وجود تعبيروي، او هم غربي صليبي قواوو ته چې په زور، تهديد، تطميع او کرايه يې د څو نورو کمزورو هېوادونو خلك هم له ځانه سره ملگري کړي دی د (نړيوالو قواوو) نوم ورکوي، پداسې حال کې چې د امريکا جمهور رئيس (جورج ډبليو بوش) د افغانستان د نيولو په پيل کې ټولې نړۍ ته د تهديد دا اعلان کړ ی وو چې يا به د دې ملگرتيا کوي، او يا به يې له دښمنو سره يو ځای کېږي. دريمې نظريې او موقف ته ورکې هېڅ ځای نه ليدل کېده.

د (نړيوالو قواو) معنی خو دا ده چې په هغو کې به د نړۍ د ټولو هېوادونو قواوې د متساوي صلاحيت پر بنسټ د داسې يوې ادارې تر قيادت لاندې راټولې شوې وي چې د يو خاص هېواد تر تاثير او کنټرول لاندې به نه وي، او دغه قواوي به د نړۍ د هېوادونو تر منځ سوله ييزې چارې پرمخ بيايي، نه دا چې کمزوري هېوادونه دې د عسکری قوت په واسطه اشغال کړي، پر هغوئ دې جنگ مسلط کړي، په لکونو خلك دې يې ور ووژني، ولسونه دې له خپل واك او اختيار څخه محروم کړي، د هيواد د سياسي، نظامي، امنيتي، اقتصادي، فرهنگي او تعليمي چارو واك او اختيار دې يې په خپل انحصار کې ونيسي، هېڅ قانون دې نه مني، او هېڅ جهت دې که هغه ملي وي او که بين المللي هغوئ نشي محاکمه کولی، او له دې هر څه سره دې يې بيا هم نوم (د امنيت ساتنې نړيوالې قواوې) وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدارنګه (نړیوال قانون) هم د هغو لوائحو، ضوابطو او طرزالعملونو مجموعه ده چې د نړۍ د زورورو هېوادونو د فرمایشاتو پر اساس د هغوئ د بین المللي مصالحو د تحقق لپاره جوړه شوې ده. د دغو قوانینو په وضع کې نه مسلمانان پوښتل شوي، او نه هم د اسلام دین ته ورکښې پاملرنه شوې ده. بلکې ټول احکام او لوائح یې د لبرالیزم، غربي پانګه وال نظام او یا له دین څخه د منکر کمونیزم له فلسفې څخه راخیستل شوي دي، او د دنیا د نورو کمزورو هېوادونو تر څنګ په نړۍ کې تقریبا یو نیم ملیارد مسلمانان د هغو پر منلو مجبور کړل شوي دي، پرته له دې چې د دوئ د دین او عقیدې څه رعایت دې ورکې شوی وي.

دا چې مخکې غربي هېوادونو او روسیې اسلامي هېوادونه په یوازې یوازې ځان اشغال کړی ول او په لسګونو کلونه یې هغه تر خپل پوځي استعمار لاندې ساتلي ول، خو بیا هم خلك د اشغالګرو په خلاف په هر ځای کې راپورته شول او هغوئ یې له اسلامي هېوادونو څخه تېښتې ته اړ کړل. دا ځل د دې پر ځای چې استعماري هېوادونه بیا په یوازې یوازې ډول بېلابېل مسلمان هېوادونه اشغال کړي او پر ملتونو یې خپله اراده په زوره ورتحمیل کړي او بیا د خلکو د کرکې وړ وګرځي نو دا ځل یې په اجتماعی ډول د کمزورو هېوادونو او مسلمانانو په خلاف اقدامات پیل کړی دي، او پر هغو ادارو مؤسساتو، پوځونو او قوانینو چې دوئ یې د خپلو اهدافو د ترلاسه کولو لپاره ایجاد وي د (نړیوالو ادارو، نړیوالو مؤسساتو، نړیوالو قواوو، او نړیوالو قوانینو) نوم‌ونه ږدي. پداسې حال کې چې نړیوال له دغو بې رحمه او ظالمانه اقداماتو څخه بېزاره دي، او د خپلې تباهۍ اصلي عوامل یې بولي.

دې هر څه ته د (نړیوال) نوم د دې لپاره ورکول کېږي تر څو خلك تېرباسي، او دا قناعت ورکړي چې دغه ډول ادارې او اقدامات یوازې په زورواکو هېوادونو پورې اړه نه لري، بلکې دا د ټولې نړۍ د ولسونو، هېوادونو او دینونو غوښتنه ده، او خلك یې باید په سره سینه ومني، او په مقابل کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې هېڅ حساسيت ونه ښيي. خو حقيقت دا دی چې (نړيواله ټولنه) د کفري هېوادونو د ټولنې او (نړيوالې قواوی) د کفري اشغالګرو قواو او (نړيوال قوانين) د کفري قوانينو نومونه دي که څه هم چې دوئ يې په درواغو ټولې نړۍ ته منسوبوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

امريکا له افغانستانه وځي که د خپلې جګړې شکل بدلوي؟

پدې کې نور شك ندی پاتې چې امريکا په افغانستان کې په پوځي ډګر کې ماتې خوړلې او له دې خاورې به خپل پوځونه باسي. خو يو بل حقيقت هم د هېرولو ندی، او هغه دا چې په تېره يوه پېړۍ کې چې د غربيانو لخوا ځومره اسلامي هېوادونه اشغال شوي او بيا په ظاهره بېرته ترې آزادشوي دي د هغو په يوه کې هم بيا اسلامي نظام ندی قائم شوی. او دا ځکه چې غربيانو هلته داسې خلك پر ځای پرې ايښي وي چې هغوئ تر اصلي غربيانو ډېر (غربيان) او د اسلامي شريعت د پلي کېدلو سرسخته مخالفين وي، او په هېڅ ډول نه پرېږدي چې اسلام دې بيا په دغو هېوادونو کې حاکم شي.

د دغو هېوادونو اوسنی سياسي، اجتماعي او نظامي وضعيت دا ښيي چې غربيانو دغه هېوادونه پرې ايښي نه دي، بلکې يوازې يې هلته د خپل حضور شکل بدل کړی او لنډمهالې پوځي جګړې يې په دائمي سياسي، فکري او بالواسطه نظامي تسخير اړولې دي.

غرب په افغانستان کې هم د همدې تجربې تکرارول غواړي، او د همدې کار لپاره يې پراخه تياری نيولی دی. خو د افغاني مجاهدينو مشکل دا وي چې له دښمن سره يې په مقابله کې توجه يوازې د پوځي جګړې لوري ته وي، او له پوځي جګړې د وروسته مرحلې او د دښمن د ناپوځي جګړې د مقابلې لپاره يې تياری او تدابير نه وي. نو ځکه خو تقريبا هر ځل تر آزادۍ وروسته داسې يو دولت او نظام منځته راشي چې د جهاد اهداف او د ملت ارمانونه ورکې نه وي تمثيل شوي.

داسې ښکاري چې اوس امريکا هم د لاندې عواملو له امله له افغانستانه خپل پوځيان وباسي، خو خپله جګړه دلته په پوځي او ناپوځي دواړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکلونو کې دوامداره پرېښودل غواړي چې د امریکا ملګري به یې پرمخ بیايي، او قومانده او تمویل به غرب یې پر غاړه اخلي. او دا کار به ځکه کوي چې امریکا پدې سیمه کې د اوږدې مودې اهداف لري، او هغه اهداف یې د مستقیم اشغال په شکل کې حاصل نه شول.

امریکا ولې خپل پوځونه باسي؟

امریکا د لاندې دلائلو له امله خپل پوځونه د جګړې له میدانه وباسي:

۱- امریکايي پوځ دلته خپله جګړه بايللې ده، او د جګړې په ډګر کې یې نور پاتې کېدل د دې سبب ګرځي چې امریکايي پوځ او امریکايي جنګي ټکنالوژي په نړۍ کې خپل ګټلی هیبت او برلاسی له لاسه ورکړي، چې پدې کار سره به امریکا په نړۍ کې د خپل پوځي تفوق له امتیاز څخه د تل لپاره محرومېږي.

۲- امریکا غوښتل د جنګ له لارې افغانستان او عراق تسخیر کړي، او بیا دمنځنۍ آسیا او منځني ختیځ د نفتو پر دولت داسې صنعتي او تجارتي کنټرول حاصل کړي چې د ټولې نړۍ خلك د تېلو په اخیستلو کې امریکا ته محتاج او د هغې د شرطونو منونکي وي، او د تېلو پر منابعو د تسلط له لارې روسیه، چین، اروپا او نوره نړۍ تر خپل فشار لاندې ونیسي.

امریکا د افغانستان او عراق او بیا ورپسې د ایران نیول ځکه شوني ګڼلي ول چې د امریکا په مقابل کې هېڅوك له دغو دولتونو سره نه درېدل، او نه یې د دوئ لپاره د یوازیني زبرځواك (امریکا) دښمني پرغاړه اخیسته.

خو اوس چې په افغانستان او عراق دواړو کې د امریکا دغه ستر پلان د یوې نامتوقع جګړې او د مجاهدینو د نه ستومانه کېدونکي جهاد په نتیجه کې له ماتې سره مخ شو نو امریکا نور پر دې پلان اضافي مصرف نه کوي، او همدا علت ؤ چې عراق یې پرېښود، د افغانستان د حکومت پوځ ته یې درنې وسلې، ټانګونه، هوايي قواوې او هوايي مدافع وسلې او

(c) ketabton.com: The Digital Library

وسائل ورنه کړل. بلکې د دې نظام د بقا لپاره یې هېڅ مالي تضمین ته هم زړه ښه نه کړ.
دا چې امریکا نور خپلو اقتصادي اهدافو ته د اوس لپاره د جګړې له لارې نه رسېږي نو ځکه خو نور په افغانستان کې نه پوځي او نه هم ملکي ادارې تقویه کوي.
۳ – د امریکا دواړو ګوندونو جمهوریت پلوو او دیموکراتانو دواړو په افغانستان کې د امریکا جګړه روانه وساتله او د امریکایي ولس له مالیاتو څخه یې ښه ډېر ډالر پر دې جګړه ولګول خو اوس دغه دواړه ګوندونه له دې جګړې څخه داسې څه په لاس کې نه لري چې امریکایي ولس ته یې د دیارلس کلنې جګړې د درنو مصاریفو د لاسته راوړنې په حیث وړاندې کړي.
هغه مقاصد او مبررات چې دې دواړو ګوندونو د دې جګړې لپاره لرل یو یې هم تر سره نه شول، د مثال په ډول :
نه په افغانستان کی غربي ډیموکراسي حاکمه شوه.
نه په دې وطن کې یو مستحکم غرب پلوی حکومت جوړ شو.
نه د افغانستان له لارې له منځنۍ آسیا څخه د هند سمندر ته هغه د تېلو پایپ لاین تېر شو چې ټول غرب ورته په بې صبرۍ انتظار باسي.
نه طالبان له منځه لاړل، نه یې نظریه ختمه شوه، او نه یې پوځي او بشري ځواك کمزوری شو.
القاعده هم ختمه نه شوه، بلکې د رهبر له شهادته وروسته یې په عراق، یمن، مصر، تونس، لیبیا ، الجزائر، صومال، مالي، سوریه، پاکستان او نورو هېوادونو کې نوره هم زوروره شوه، او د مجاهدینو شمېر یې له سلګونو څخه سلګونو زرو ته ورسېد، پراخې سیمې او ښه ډېر پوځي وسائل او مادي امکانیات په لاس ورغلل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدارنګه د چین، روسیې او ایران د مهارولو ارمان یې هم ترسره نشو. نو ځکه خو اوس امریکایي رهبران خپل ولس ته د دې جګړې د دوادم لپاره هېڅ دلیل نه لري.
۴ – امریکا که په تېرې پېړۍ کې پر خپلو او د خپلو ملګرو پر جګړو درانه مصاریف کول نو په هغه وخت کې یې یوستر هدف درلود، او هغه د شوروي اتحاد د پراختیا غوښتنې مخنیوی وو چې باید په هر قیمت تر سره شوی وای. خو نن امریکا د داسې چا په مقابل کې پر جګړه درانه مصارف کوي چې اصلاً نه د پراختیا غوښتنې اجنډا لري، او نه هم د دې کار لپاره د شوروي اتحاد په څېر پوځي او مالي توانایي لري. نو ځکه خو امریکا نور نه غواړي خپل پوځ او ولس د داسې چا په خلاف په اوږدې جګړې کې مصروف وساتي چې د اروپا او امریکا لپاره کوم خطر نشي پېښولی.
۵– د افغانستان هغه اداره چې امریکا وربandې مصرف کوي په فساد کې دومره غرقه ده چې په هېڅ صورت نشي کولی د اوږدې مودې لپاره خپله بقا تضمین کړي. هغه حکومت چې پخپله هره ورځ د ویجاړېدلو او داخلي اختلافاتو پر لور روان وي او خپل ځان نشي ساتلی نو امریکا ته به څه اقتصادي، سیاسي او پوځي خدمت ترسره کړي؟
د همدغو او نورو عواملو له امله امریکا غواړي خپل پوځونه له افغانستان څخه وباسي، او نور پر یوې لاحاصله او بایللې جګړې د خپل هغه ولس مال ونه لګوي چې لا له وړاندې له اقتصادی رکود او مالي بحران سره مخ دی. نو ځکه خو امریکایان فکر کوي چې د دې جګړې دوام به امریکا د شوروي اتحاد له سرنوشت سره مخ کړي.
امریکا نور د دې جګړې اقتصادي توان نه لري، که طالبان جګړه وکړي او که یې ونه کړي امریکا به خپل پوځونه له دې خاورې وباسي.
خو دیوې مودې لپاره بنایي امریکا دکابل د ادارې پر اردو یو څه نور مصرف هم وکړي، خو دا چې امریکایان دې نتیجې رسېدلي چې دغه اردو یوه بیسواده، بې تخصصه، بې انګېزې او تر ډېره حده پر قومي ګرایشاتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولاړه اردو ده، او د ملياردونو ډالرو په مصرف هم د مسلکي توب پر لاره روانه نشوه، نو ځکه خو هغوئ اوس پر دې اردو د ډېرو مصاريفو کول د خپل مال ضائع کېدل بولي، او هڅه کوي د اردو په نسبت هغو مليشو او اربکيو ته خپل پام ورواړوي چې د ډېرو لږو پيسو په بدل کې په آني ډول د دوئ د مقاصدو د تحقق لپاره د هر ډول جناياتو ترسره کولو ته زړه ښه کوي.

دغه مليشې نه باسواده کولو ته ضرورت لري، نه ټکنالوژي کاروي، نه د پوځي دسپلين په مراعات کولو مکلف دي، او نه هم د اردو په څېر درنو مصاريفو او پوځي تسهيلاتو ته ضرورت لري.

له بل لوري همدغه اربکيان په بېلابېلو ځايونو کې د سياسي، تنظيمي او قومي جهتونو له لوري د امريکايانو په اختيار کې ورکول کېږي چې هم ورباندې سمدستي د امريکايانو توجه ځانته وراړوي، او هم به له دغو ملېشو څخه د سبا ورځې لپاره د خپل محلي مسلح ځواک په حيث استفاده وکړي، او خپل مصالح به ورباندې حمايه کړي.

امريکايان ښايي د کابل په اداره کې د مطرحو جهتونو په ملاتړ د اربکيو پروژه په راتلونکي کې نوره هم د يوې مودې لپاره په تېزۍ وغځوي، ترڅو دهغوئ د وحشيانه فعاليتونو او له هغوئ څخه د مقابل لوري د انتقام اخيستونکو د عکس العملونو له لارې جنګ په افغاني ټولنه کې ښه خپور کړي، او پدې ډول له خپلو وتلو وروسته افغاني ټولنه له استقرار څخه نوره هم محرومه او په داخلي جګړو کې ښکېل پرېږدي.

امريکا ولې په افغانستان کې په محلي ډول جګړه دوامداره ساتي؟

امريکا د لاندې دلائلو له مخې په افغانستان کې د طالبانو په مقابل کې د افغانانو په لاس جګړه دوامداره ساتل غواړي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱ – د دې لپاره چې په افغانستان کې بيا يو اسلامي حکومت جوړ او شريعت تطبيق نشي:

د طالبانو د حکومت په وخت کې افغانستان د زمکې پرمخ يوازينی دولت وو چې شريعت ورکې تطبيق شوی وو، او په سياسي او تقنيني لحاظ د غرب پر معيارونو روان نه وو.

همدا اوس هم په ټوله دنيا کې يو دولت او نظام داسې نشته چې په سياسي، نظامي، اقتصادي او تقنيني لحاظ دې د غرب پر معيارونو نه چلېږي.

طالبان چې خپل سياست، نظام، اقتصاد، قوانين او د ټولنې د تنظيمولو لپاره هر څه د اسلام مطابق غواړي، او پدې لاره کې له چا سره جوړ جاړی نه کوي، نو طبيعي ده چې غرب به يې په خلاف جګړه روانه ساتي، تر څو ونه کولی شي استقرار پيدا کړي، او داسې يو نظام جوړ کړي چې د نړيوالو پر کفري معيارونو نه بلکې د اسلام پر معيارونو ولاړ وي.

که چېري دغه ډول يو نظام رامنځته کېږي، نو هغه به په اسلامي نړۍ کې د نورو مسلمانانو لپاره چې همدا اوس هم له خپلو سيکولرو حکومتونو په تنګ دي د يوې نمونې او ماډل حيثيت ولري، او دا به هم خلکو ته ورتلقين کړي چې د ريښتني بدلون يوازينۍ لار ريښتيا هم يوازې جهاد دی او بس. غرب په هېڅ ډول نه پرېږدي چې دغه ډول يو مثال او ماډل دې په نړۍ کې قائم شي.

۲ – د دې لپاره چې د امريکا لخوا رامنځته شوی وضعيت او د هغې لاسته راوړنې دلته دوام وکړي:

امريکا په تېرو درېو لسيزيو کې او په خاص ډول د افغانستان تر اشغالولو وروسته پر ځينې افغانانو ډېر مصاريف کړي چې په نتيجه کې اوسنی سياسي، نظامي او فکري وضعيت رامنځته شوی دی. امريکا او ملګرو يې دلته په لسګونو سياسي احزاب جوړ کړي او داسي يو اساسي قانون يې جوړ کړی چې د غرب لپاره تر هر څه مهم دی، او د هر ډول مذاکراتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لپاره د هغه منل او په هغه کې تغيير نه راوستل اساسي شرط ګڼي، ځکه چې په هغه کې د غرب ټولې غوښتنې او ارمانونه نغښتل شوي دي.
امريکا دلته سياسي او پوځي جوړښتونه جوړ کړي دي او په زرګونو خپل پلويان يې په هغو کې ځای پرځای کړي دي. همدارنګه يې په سلګونو سياسي او مدني ټولنې، مؤسسې او تشکيلات رامنځته کړي دي. په لسګونو راډيويي او تلويزوني سټېشنونه يې جوړ کړي، او په سلګونو چاپي مطبوعات يې رامنځته کړي دي چې د غرب او د هغه د ملګرو په ګټه د خلکو ذهن سازی او د غرب د لنډمهالو او اوږدمهالو پلانو د تطبيق لپاره زمينه سازی کوي.
همدارنګه امريکا دلته داسې تعليمي نصاب او نظام جوړ کړی چې راتلونکی نسل په هغه ډول تربيه کړي چې غرب يې غواړي.
امريکا او نورو غربي هېوادونو دلته د پوځي، مسلکي او عمومي زده کړو لپاره په لسګونو د لوړو زده کړو مؤسسې، پوهنتونونه، اکاډمۍ او نورې ادارې جوړې کړې دي چې دوئ يې فارغان په افغانستان کې خپل ملګري ګڼي.
امريکاپه تېرو ديارلسو کلونو کې د زرګونو مؤسسو له لارې هڅه وکړه د افغاني ټولنې ديني، فکري، اخلاقي او اجتماعي جوړښتونه تبديل کړي، او افغاني ټولنه د غربي اجتماعي او اخلاقي معيارونو مطابق تنظيم کړي.
امريکا د افغانستان د اقتصادي چارو يوه زياته برخه د خصوصي سکتور په نامه داسې اشخاصو او کمپنيو ته ورسپارلې چې هغوئ د غربيانو خپل خلك دي، اوغواړي چې افغانستان په داسې يو اقتصادي حالت کې وساتي چې په هرڅه کې غرب ته محتاج او د هغه په بانکي او تجارتي لومو کې راګير وي.
۳ – د دې لپاره چې افغانستان له غرب سره په امنيتي، استراتيژيکو، سياسي، تعليمي او فرهنګي تړونونو پورې تړلی وي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

او په راتلونکي کې يې له هر چا سره هر ډول تعامل د دوئ ترکنټرول لاندې پاتې شي.

۴ــ د دې لپاره چې طالبان له نامنظمو چريکي مجاهدينو څخه په يو منظم ايډيالوژيك عسكري ځواك بدل نشي.

چې بيا به دغرب مصالحو ته په سيمه کې لوی تهديد وي.

امريکا په افغانستان کې د خپلې جګړې شکل ته تغيير ورکوي

که له يوې خوا امريکايان په خپله له افغانستانه وځي او جګړه افغاني کوي نو له بلې خوا له افغانستانه د دوئ د پوځونو وتل قطعاً پدې معنی ندي چې امريکا به د افغانانو او مجاهدينو په خلاف خپله جګړه دروي. بلکې امريکا په افغانستان کې د خپلې عسکري جګړې د نامؤثريت له امله له هغې تېرېږي او د افغانستان او افغانانو د تسخيرولو لپاره به له سياسي، استخباراتي، اقتصادي فکري، فرهنګي او تعليمي وسائلو څخه د کار په اخيستلو بلې اوږدمهالې جګړې ته دوام ورکوي ترڅو خپل پوځي شکست له ناپوځي لارو جبيره کړي او خپلو هغو اهدافو ته په لږو مصارفو ور ورسېږي چې په پوځي جګړه کې د سلګونو ملياردو ډالرو په مصرف ور ونه رسېدلی شول.

د دې لپاره چې امريکا په راتلونکي کې افغانستان هم د نورو اسلامي هېوادو په څېر په ځان پسې روان کړي، او پدې سيمه کې خپلو سياسي، عسکري او اقتصادي اهدافو ته د بې مقاومته رسېدلو لپاره زمينه سازي وکړي امريکا د پوځي جنګ پر ځای سياسي فکري، رواني او اقتصادي جنګ ته دوام ورکوي، چې پدې لاره له لاندې وسائلو او اساليبو کار اخلي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ناپوځي جګړې شکل او وسائل

۱- د غرب ملګري په واک کې ساتل:

امريکا داسې خلک، سياسي جهتونه، احزاب او ټولنې واك ته رسوي چې امريکا ته به د اوسني حاکم وضعيت د نه بدلولو ضمانت ورکوي، سيکولرزم به د فکر او (عقيدې) او ډيموکراسي به د نظام په حيث مني، او واك ته د رسېدلو يوازينۍ لار به د امريکا په خوښه انتخابات او سياسي جوړ جاړی ګڼي.

دغه خلك به د (ډيموکرات اسلام) يا(امريکايي اسلام) پلويان وي، د جهاد ، ولاء او براء او د امت د عملي وحدت پر مفاهيمو او نظرياتو به باور نه لري. په سياسي پلوراليزم، وطنيت او د نړۍ له کفارو سره د يوه مشترك نړيوال نظام په چوکاټ کې ګوزاره کوي. د اسلام د اقتصادي نظام پر ځای به د کاپيټاليزم پر اقتصادي نظام چلېږي، او د (ګلوبلايزيشن) په نامه د امريکا د نړيوال برلاسي په مقابل کې به د اسلام پر فکر او عقيده ولاړ موقف نه لري.

دغه خلك به غرب ته دا ضمانت ورکوي چې اسلامي شريعت به نه تطبيقوي، بلکې يوازې په يو څو ظاهري شکلياتو به د خلکو د تېر ايستلو هڅې کوي. له امريکا ، ملګرو ملتو، ناټو، نړيوال بانك او په مجموع کې د دوئ په اصطلاح له نړيوالې ټولنې سره به خپلو التزاماتو ته وفادار وي، ترڅو يې هغوئ په رسميت وپېژني او ملاتړ او مرسته يې وکړي.

امريکا به هڅه وکړی دغو خلکو ته د چارو واګې د دې لپاره وروسپاري چې دلته د امريکا د خوښې مطابق حکمراني وکړي، له امريکا سره امنيتي تړون امضاء کړي، د مجاهدينو په خلاف جګړې ته ژمن پاتې شي، د امريکا د اشغال د تېرو ديارلسو کلونو سياسي او فکري لاسته راوړنې لکه ډيموکراسي، سيکولريزم، د ښځو لپاره غربي ډوله آزادي، غربي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بشري حقوق، د شريعت پر ځای د وضعي قوانينو تنفيذ او د غرب لپاره د افغانستان تابعيت وساتي.

دغه خلك بايد ديته هم ذهني او عملي تياری ولري چې كه د افغانستان غرب، جنوب او شرق په اوله مرحله كې د مجاهدينو په لاس سقوط وكړي نو دوئ بايد دافغانستان په شمال كې د غرب تر حمايې لاندې بله داسې يوه اداره جوړه كړي چې تر ډېره حده به د نشنلزم او سيكولريزم پر بنسټ ولاړه وي، او په منځنۍ اسيا كې به حكومتونه پدې وېروي چې كه د دوئ حمايت ونه كړي نو د افغانستان لخوا به هغوئ ته د اسلامي فعاليت د ورغځېدلو خطر ورپېښ شي.

٢- له ناپوځي لارو د طالبانو د كمزوري كولو هڅې:

امريكا له سياسي او استخباراتي لارو نوره هم هڅه كوي چې هغه خلك او كړۍ د منځلارو طالبانو په حيث رامنځته كړي چې يو وخت يې د خپلو شخصي او يا تنظيمي مصالحو د خوندي كولو لپاره د طالبانو په تحريك كې ځان ځای كړی وو خو وروسته چې د طالبانو قيادت په ټينګه د جهاد او د اسلامي شريعت پر سر له چا سره د نه جوړجاړي لاره ونيوه نو دغو په طالبانو كې ورننوتلو فرصت طلبه سياسي لوبغاړو خپلې لارې بېلې كړې، او په يوه او بل نامه يې ديرغلګرو تر وزرو لاندې ځانته ځالې جوړې كړې، او يو په بل پسې يې د پرديو له ګريوانونو سرونه راووتل.

امريكا، متحدين يې، د سيمې هېوادونه او ګاونډيان هېڅكله نه غواړي چې په افغانستان كې يو واقعي اسلامي حكومت قائم او په رښتنې معنی شريعت وركې پلی شي، ځكه چې دا به بيادسيمې د نورو مسلمانانو لپاره چې د غربي ډوله فاسدو سيكولرو نظامونو له فساد او استبداد څخه كړېدلي دي يو ماډل جوړ شي، چې هغوئ به يې هم په خپلو هېوادونو كې د پلي كولو مطالبې او هڅې شروع كړي. نو دوئ ټول به هڅې كوي چې يا رينښتني طالبان د اسلامي حكومت او د شريعت د نافذولو له دعوی څخه تېر او په داسې يوه نظام يې قانع كړي چې يوازې نوم يې اسلامي وي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور هر څه ورکې د غرب په خوښه ترسره کېږي. او که رېښتني طالبان پر خپلې تګلارې او (جهادي حل) ټينګار کوي نو په مقابل کې به يې له ښوېېدلو او خرڅو شويو اشخاصو د معتدلو طالبانو په نامه بله سياسي جبهه تشکيلوي چې پخواني (جهادي) او نني (ديموکرات) تنظيمونه، د روحانيت درواغجن مدّعيان، يو څه معتدل سيکولران او د نړۍ او سيمې استخباراتي کړۍ به يې تر څنګ درېږي، او د اوږدې مودې لپاره به هڅه کوي چې رېښتني طالبان او د(جهادی حل) پلويان کمزوري، بدنامه کړي او د جهادي مقاومت په افاديت باندې يې شکمن کړي، ترڅو له دې لارې په افغانستان کې د غربپالنې، سيکولريزم او نيمه مسلمانۍ په مقابل کې مقاوم ځواك کمزوري کړي او له غرب سره يې جوړجاړي ته اړ کړي.

۳- د جهادي فکر او عقيدې په خلاف منفي تبليغات:

امريکا او ملګرو يې په افغانستان کې خپلو پلويانو ته وظيفه ورکړې چې د جهاد او مقاوم فکر په خلاف دومره ډېرې ليکنې او تبليغات وکړي چې د اسلام ستره فريضه (جهاد) خلکو ته د وحشت، جنايت، وراني، اقتصادي ببرته پاتې والي او د تمدن د نه خپلولو په معنی ور معرفی کړي.

د همدې مقصد د حاصلولو لپاره امريکا او ملګري يې په افغانستان کې هغه فکري او فرهنګي اشخاص او جهتونه تمويلوي او وسائل په لاس ورکوي چې په فکري او عملي لحاظ د فساد د مخنيوي په منظور د مسلح جهاد مخالفت کوي.

امريکا د دغو خلکو پراخ مالي او تخنيکي ملاتړ کوي، هغوئ ته مطبوعاتي ادارې، مؤسسات، پوهنتونونه او نورې تعليمي ادارې ورجوړوي ترڅو په پراخه پيمانه په ټولنه کې د غربي افکارو او مفاهيمو د خپرولو لپاره کار وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴- په افغانانو کې د مقاومت روحیه له منځه وړل:

امریکا او محلي ملګري یې هڅه کوي په افغانانو کې د مقاومت روحیه له منځه یوسي، ځکه چې ترځو د مقاومت روحیه په افغانانو کې موجوده وي نو د پردیو په مقابل کې به مقاومت هم موجود وي. د مقاومت د روحیې د له منځه وړلوپاره امریکایان، اروپایان او د هغوئ محلي ملګري له هرې لارې کوښښ کوي چې ځوان نسل په لوبو، فیشن، موسیقۍ، اخلاقي فساد او د غربي افکارو پر خپلولو مصروف کړي. همدا اوس یې لوبو ته دومره زورور کړی چې د(کرکټ) او (فوټبال) د مسابقو په ورځو کې یې تقریباً ټول افغانستان د میډیا له لارې د هغو په کتلو مشغول کړی وي. او که په کومه لوبه کې یو څو بیسواده لنډغر، له زده کړو تښتېدلي کوځه ډبي چې دوئ ورته د ملي اتلانو نوم ورکوي له کومې بلې ډلې لوبه وګټي نو په هغه ورځ یې بیا نیم افغانستان په ګډاوو، ډول او سورنیو، بې بندوباریو او مسرفانه لمانځنو مصروف کړی وي، او ولس ته داسې روحیه ورکوي لکه افغانانو چې له دین او وطن څخه د دفاع کومهستره معرکه ګټلې وي.

دا هر څه د دې لپاره تر سره کېږي چې ځوانان او نوی نسل له تعلیم، جهاد، کار او د اولویاتو له پېژندلو او مراعاتولو څخه په داسې څه مصروف وساتي چې ګټه یې یوازې دښمن ته رسېږي.

د لوبو، موسیقۍاو د ځوانانو او پیغلو ترمنځ د فساد د خپرولو ترڅنګ امریکایان او په افغانستان کې د هغوئ ملګرو ملیونونو ځوانانو ته په مخدراتو(شرابو، چرسو، پوډرو) د اخته کېدلو زمینه هم برابره کړې ده. او دا هرڅه داسې په سیستماتیك ډول تر سره کېږي چې په نتیجه کې یې په ملیونونو ځوانان د کار او جهاد لپاره د فکري استعداد د له لاسه ورکولو ترڅنګ بدني توانایي هم له لاسه ورکوي.

د افغانانو د تاریخ په هېڅ دور کې دومره ځوانان او نجونې په مخدراتو او له اخلاقي فساد او فحشاوو څخه په راپیدا شویو جسمي او رواني

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرضونو نه ؤ اخته شوي لکه څومره چې د امریکایانو د اشغال په تېرو دیارلسو کلونو کې اخته شول.

د کابل ښار په خپل ټول تاریخ کې دومره پوډریان نه وو لیدلي لکه اوس چې یوازې د کابل د سیند پر غاړو هر چېري پراته وي.

د غرب پلوې مېډیا له لارې د موډ او فیشن خپلولو ته د خلکو او نوي نسل تشویقول د جهاد او مقاومت د روحیي د له منځه وړلو بله وسیله ده چې د رواني لالهاندۍ ترڅنګ یې افغاني ټولنې ته خورا درووند اقتصادي تاوان هم وراړولی دی، او په لکونو خلك یې پدې کار کې یو له بل سره په سیالۍ اچولي دي.

د موډ او فیشن دغه مصرف که په تعلیم او د تخنیك په زده کړه کېدای نو اوس به نوي نسل ډېر څه زده کړي وای.

۵- د تعلیم نظام او نصاب د ټولنې د غربي کولو لپاره د وسیلې په ډول استعمالول:

د هغو ناپوځي وسائلو له جملې څخه چې امریکایې د جګړې په راتلونکې مرحلې کې کاروي یوه هم تعلیم ده. امریکا د افغانانو او افغانستان د تسخیر لپاره په لاندې شکلونو کې له تعلیم څخه کار اخلي:

(**الف**) امریکا په تېرو دیارلسو کلونو کې درې ځلې د افغانستان په تعلیمي نصاب کې بدلون راووست او له نصاب څخه یې د جهاد، دفاع، شهادت، غیرت، ازادۍ، اسلامي نظام، له کفارو څخه د کرکې، د اسلامي امت د یووالي او د دیني تعلیماتو او ساینسي اکتشافاتو تر منځ د ارتباط مفاهیم حذف کړل او پر ځای یې د سولې، دېموکراسۍ، د غربیانو له نظره د بشر د حقوقو، د ښځو د آزادۍ، د ښځو او نارینه وو ترمنځ اختلاط، موسیقۍ، ګډا، د فرهنګ په نامه د زړو افغاني خرافاتي انګیرنو او رواجونو د راژوندي کولو، د غربي ډوله مدني ټولنو د معرفي کولو او رائجولو، د هیومنیزم د فلسفې له مخې ټولو انسانانو ته په یوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستر ګه د کتلو، له کفارو سره ديو ډول سياسي، فرهنګي، اخلاقي او ټولنيزو ارزښتونو د خپلولو او د غربي او يا غرب پلوو شخصيتونو د معرفي کولو مفاهيم او مضامين ورځای کړل.

د تأسف ځای لا دا دی چې دا هرڅه يې د داسې خلکو په لاس وکړل چې ځانونه يې د اسلامي فکر مدافعين بلل، او د جهاد او هجرت په محيط کې يې د مهاجرينو او مجاهدينو په خيراتي پيسو ماستري او دوکتوراوې واخيستې خو په آخر کې له خپل ټول علم او تجربې سره د اشغال د حکومت په ادارو کې د يرغلګرو تر څنګ ودريدل.

امريکايانو د خپلې خوښې مفاهيم اکثره په ادبي، اجتماعي، تاريخي، فرهنګي او د مدني زده کړو په مضامينو کې ځای پرځای کړي دي، ترڅو په پراخه پيمانه د نوي نسل په ذهن کې ځای ونيسي.

(ب) د امريکايانو له راتللو سره د افغانستان د تعليمي حريم دروازه د هر چا پر مخ خلاصه شوه او هر چا دلته د خپلې خوښې تعليمي ادارې، شخصي مکتبونه، پوهنتونونه، لنډمهالي او اوږدمهالي کورسونه جوړ کړل، او په هغه کې يې خپل خپل نصابونه عملي کړل.

غربي هېوادونه او مؤسسات چې د دغو تعليمي ادارو تر شا ولاړ ول له يوې خوا يې د افغانستان تعليمي نصاب له اسلامي ارزښتونو محروم کړ، او لکه چې د اشغال د ادارې د پوهنې وزير (فاروق وردګ) وايي په نصاب کې يې د شاملو ديني کتابونو د چاپ لپاره پيسې هم ورنه کړې، تر څو نوی نسل د مکتب په نصاب کې هم د ديني کتابونو له شتون څخه محروم شي. او له بلې خوا يې د ټولنې د شتمنې طبقې اولادونه د خپلو افغاني ملګرو په توسط په شخصي تعلميي ادارو کې احتوا کړل، او هلته يې په واردو شويو پرديو نصابونو روزي.

دغه په پرديو نصابونو روزل شوی نسل به هماغه ډول افغانستان هم په راتلونکي کې د پرديو پر لار روانوي لکه څنګه يې چې د اسلامي نړۍ نور هېوادونه روان کړي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(ج) امريکايانو د يوې سنجول شوې توطيې په ترڅ کې د افغانستان په خلکو داسې يو تعليمي نصاب ور تحميل کړ چې د اسلوب، تعليمي مېتود او د معلوماتو د سويې په لحاظ د افغانستان د اوسني جنګ ځپلي معارف د معليمنو او متعلمينو له سويې او وضعيت سره مطابقت نه لري. د دې کار نتيجه دا شوه چې نه موجوده معلمين دغه د پرديو له لوري فرمايشي نصاب په سم ډول تدريسولی شي، او نه هم زده کوونکي له هغه څخه سمه استفاده کولی شي چې پدې ډول يې معارف، معلم، شاګرد او د هغوئ د سرپرستان ټول له يوه ذهني اضطراب سره مخ کړل. او چې د لوړو زده کړو په وزارتونو او نظام کې اداري او اخلاقي فساد هم وسره ملګري شي نو نتيجه يې د(تعليم) پر ځای (تجهيل) راوځي، چې همدغه د غرب اوږد مهاله هدف هم دی. ځکه چې غرب او د اسلام نور دښمنان نه غواړي چې افغانان دې پرمختګ وکړي، بلکې هڅه کوي چې د تل لپاره افغانان ځانته محتاج او له لاس لاندې وساتي.

۶- د معتدل اسلام او منحرف روحانيت له پيروانو کار اخيستل:

معتدل اسلام او غرب پلوي روحانيت دوه نورې هغه خطرناکې وسيلې دي چې امريکا او د هغې متحدين يې په افغانستان کې د رښتنيو مسلمانانو او د غرب په خلاف د جنګېدونکو مجاهدينو په خلاف په سيستماتيک ډول په لاندې شکلونو کاروي:

(الف) غرب د خپلو تحقيقاتي مراکز د څېړنو او د خپلې زوروري مېډيا له لارې هڅه کوي مسلمانان هغه اسلام ته ور وبولي چې غربيانو په خپله ډيزاين کړی او (معتدل اسلام) يې بولي.

غرب د خپل معتدل اسلام لپاره د ځيني سيکولرو هېوادونو لکه (ترکيې)، (اردن)، (مصر)، (تونس) او ځيني نورو غرب پلوه او له حقيقي اسلام څخه د پرديو شويو هېوادونو او تعليمي مراکزو مثالونه وړاندې کوي چې د (الازهر) پوهنتون يې په سرکې دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

امريکا همدا اوس په افغانستان کې د بېلابېلو سياسي او ديني مؤسسو له لارې د يوه (بې جهاده)، (بې وسلې)، (بې ځانګړې هويته) او (بې شريعته) اسلام د خپرولو لپاره کار کوي، او د همدې مقصد لپاره يې پدې وروستيو کې د اوقافو وزارت د ۲۰۰۰۰ ملايانو روزنه او په کابل کې د (اعتدال) په نامه د ديني مرکز افتتاح تر سره کړل.

امريکا د دغه ډول لنډمهالو او اوږد مهالو پروژو له لارې غواړي په افغانستان کې د اسلام هغه فهم له منځه يوسي چې د هغه پر اساس افغانان په افغانستان کې د اسلامي نظام قائمول او د غرب په خلاف مقاومت کول غواړي.

(ب) امريکا او نور غربي هېوادونه او مشهور اشخاص په افغانستان کې له هغو تنظيمونو، ديني مراکزو، اصلاحي ټولنو، اسلامي ډوله راډيوګانو او ملايانو سره مرستې کوي چې د جهادي فکر مخالف دي، د(ولاء او براء) پر عقيده باور نه لري، او په افغاني ټولنه کې د (ارجائي فکر) د خپرولو لپاره کار کوي. غرب دغه جهتونه دېته هڅوي چې د غرب په خلاف جنګېدونکو مجاهدينو ته (خوارج)او(تکفيريان) ووايي، او په ډول ډول نورو هغو نومونو يې ياد کړي چې دافغاني ټولنې خلك ورځخه کرکه کوي.

همدغه خلك چې مجاهدينو ته (تکفيريان) او (خوارج) وايي دوئ بيا له غرب څخه د راواردو شويو فکري فتنو لکه ډيموکراسۍ، سيکولريزم، لبراليزم، هيومنيزم، نشنلزم، وضعي قوانيونو او فکري ارتداد په هکله نه څه ليکي او نه يې وايي. او دا ځکه چې دوئ په بېلابېلو مجالاتو کې له غرب سره فکري او عملي مشترکات او متبادل مصالح لري. امريکا غواړي د همدوئ په واسطه د افغانانو له زړونو او ذهنونو د (جهاد) او (ولاء او براء) د عقيدې مفاهيم وباسي، او کرار کرار يې د سياسي پلوراليزم ترڅنګ د ديني پلوراليزم پر لار هم روان کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

روحانیت، معنویت ته توجه، زهد، حسن خلق او دیني ارشاد ټول په اسلام کې مطلوب او مرغوب کارونه دي چې د اسلام علماؤ او مصلحینو تل ترسره کړي دي، او باید ترسره یې کړي، خو یو څه خلکو بیا دغه صفات او حیثیتونه د اسلامي تاریخ په اوږدو کې په درواغو او په ټولنه کی د دنیاوي وجاهت د ترلاسه کولو پخاطر کارولي دي، او پدې ډول یې پر (بې علمه) او (ساده لوحه) سپین زړو خلکو خپل تسلط ساتلی، او د هغوئ شتمنۍ یې د نذرونو، شکرانو او قلنګونو په نامه ورڅخه تروړلي دي، او خپله یې ورباندې مست شاهانه ژوند تېرکړی دی.

دا چې دغه ډول خلکو تل د خوندونو ژوند تېرکړی، نو د خوندونو د نور تداوم لپاره یې له مشبوهو جهتونو، ګمراه حکومتونو، غربي استعمارګرو او په اسلامي هېوادونو کې له سیکولرو احزابو سره هم روابط او ایتلافونه جوړ کړي دي، او استعماري قوتونو هم د بېلابېلو سیاسي او مالي هدایاوو او رشوتونو په ورکولو د دوئ خدمات حاصل کړي، او د دوئ له نفوذ څخه یې د مسلمانانو په تسخیرولو او له جهاده د هغوئ په منصرف کولو کې کار اخیستی چې مثالونه یې په عربي هېوادونو، شمالي افریقا، سوډان، د هند نیمې وچې او افغانستان کی ډېر ډېر ولیدل شول.

همدا اوس چې امریکا د اسلام او مسلمانانو په خلاف یوه لویه جګړه روانه کړې ده، او د مسلمانو هېوادونو رښتیني روحانیین، مجاهدین، علماء، طالبان او با احساسه مسلمان ځوانان د غربي یرغلګرو په خلاف په ټوله اسلامي نړۍ کې په جهاد بوخت دي، په همدغه ډول حالت کې دغه د (کمرشل روحانیت) مدعیان او (سیکولر ډوله پیران) د غرب له صلیبي ایتلاف سره ملګري دي، او د غربي لښکرو د صلیبي جګړې په تبلیغاتي او معنوي ډګر کې د مجاهدینو په خلاف د دیني ملیشو په رول کې لوبېږي.

امریکا په تېرو دېرشو کلونو کې ډېر دغه ډول درواغجن او سیکولر روحانیین په افغانستان او سیمه کې د خپلو توطیو د عملي کولو لپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

وپالل او وېې کارول، او لا نور يې هم د رښتينيو علماؤ، طالبانو مصلحينو او مسلحو مجاهدينو په خلاف کاروي.
په راتلونکی کې د طالبانو تحريك او د دوئ جهادي فکر ته ريښتنی خطر هم د همدغو دوه مخو خلکو له لوري متوجه دی. همدوئ به خلك د طالب پر جهادي مصداقيت شکمن کوي. همدوئ به امريکا او غرب ته د طالب د نرمولو او سولې ته د آماده کولو تمې ورکوي، همدوئ به د نوئ نسل ځوانان د جهاد او جدّيت له افکارو او ژوند څخه خرافاتي عقائدو او له غرب سره پيوند اخيستلو ته تشويقوي، او همدوئ به د جهاد نظريه تحريفوي او ځوانان به د جهاد له جبهاتو او د علم له مدارسو څخه خپلو خرافاتي مراکزو ته وربولي.
که د غربي تحقيقاتي مراکزو لکه د (رنډ کارپورېشن) او نور توصيو ته چې امريکا او غرب يې کړي وکتل شي نو وبه ليدل شي چې غربي يرغلګر دغو خلکو ته د خپلو دوستانو او ستراتيژيکو ملګرو په سترګه ګوري، او کوښښ کوي چې د دوئ په وسيله د ريښتيني روحانيت او جهاد د لارې لارويان له خپلې حقې لارې منصرف او منحرف کړي.
دغه خلك په هېڅ وخت کې د طالبانو د تحريك ريښتيني ملګري او خيرخواهان ندي. دوئ پرون هم د خوندونو او منصبونو پخاطر له طالبانو سره ولاړ ول، خو کله چې خوندونه او منصبونه له لاسه و وتل نو سمدستي يې په بېلابېلو نومونو او حيثيتونو د دښمن صف ته ورټوپ کړل. امريکا غواړي يو ځل بيا له همدغې دروازې د طالب په جهادي صف کې رخنه وکړي او له خپلې تګلارې يې واړوي.

۷– د مېډيا له لارې د فکرونو تسخيرول:

امريکا پدې پوهېږي چې د خپلو پوځي وسائلو او جنګي لښکرو له لارې د هر افغان کور ته نشي ورسېدلی چې هلته د هغوئ په فکرونو، عقائدو او د ژوند په بڼه کې تبديلي راولي، او هغه فطري کرکه او کينه يې له زړونو وباسي چې د غرب په خلاف يې لري. خو دغه کار بيا په ډېرې اسانۍ د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مېډيا له لارې کولی شي، ځکه چې تقريبا ټول خلك راډيو اوري، تلويزونونه ګوري، د موبايل ټلفونو په واسطه فلمونه او نور تصويري معلومات ويني، او يوه زياته برخه خلك کمپيوټر او انټرنټ هم استعمالوي، او په راتلونکي کې به د دغو وسائلو استعمال نور هم ډېر شي.

همدې اهميت ته په پام سره امريکا او ټول غرب کوښښ کوي چې خپل افکار او نظريات افغانانو ته د برقي وسائلو له لارې ور ورسوي. که د نوري فايبر (کېبلي انټرنټ) پروژه رښتيا هم په ټول افغانستان کې تطبيق شي نو امريکا به له يوې خوا ټول افغانستان په ډېرې آسانۍ تر خپل فکري او فرهنګي تهاجم لاندې ونيسي او نوی نسل به له ديني ارزښتونو څخه پردی کړي، او له بلې خوا به د ټول افغانستان معلومات د همدې نوري فايبر (کيبل) له لارې د دوئ لاس ته ورلوېږي چې دا بيا د لوی خطر خبره ده، ځکه چې افغانستنان دا ظرفيت او ټکنالوژي نه لري چې خپله سايبر سيکورټي (انټرنټي امنيت) تأمين کړي.

امريکا همدا اوس د ۸۱ تلوېزوني او ۱۷۰ راډيويي سټېشنونو په ذريعه د افغاني ټولنې په اجتماعي او اخلاقي ژوند کې دومره منفي بدلون راوستلی چې په تېره يوه پېړۍ کې يې ساری نه ليدل کېږي.

۸ – **د اقليتونو پالل او نشنلستي افکار تقويه کول:**

امريکا د خپل ديارلس کلن اشغال په دور کې په افغانستان کې شيعه او اسماعيلي اقليتونو ته ډېره توجه وکړه، هغوئ يې منظم کړل، مؤسسات او د ښه ژوند وسائل يې ورته مهيا کړل، د افغانستان په اقتصادي او دولتي ادارو يې مسلط کړل، په سياست کې يې د هغوئ تر اصلي حجم زياته برخه او ځای ورته ورکړ، او په فکري لحاظ يې د سيکولريزم او غربپالنې په فکر او په لوړو تحصيلاتو وروزل. امريکا دا هرڅه د دې په بدل کې ورته وکړل چې هغوئ په مطلق ډول د يرغلګرو ترڅنګ ودرېدل، او په قطعي ډول يې د اشغالګرو په خلاف مقاومت ونه کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدارنګه امریکایانو په افغاني ټولنه کې نشنلستي افکارو ته وده ورکړه، او په تیوریك لحاظ يې د افغانستان د بېلابېلو قومونو باسواده ځوانان او د فکر او قلم خاوندان پدې مصروف کړل چې تر هرڅه زیات باید نشنلزم (قوم پرستی) ته ارزښت ورکړي، که څه هم چې د اسلامي عقیدې او احکامو سره په تصادم کې هم واقع شي.

دا چې نشنلزم یوه غربي مفکوره او نشنلستان په شعوري ډول غرب پلوي خلك دي نو امریکا همدوئ د مجاهدینو په خلاف استعمالوي، او د همدوئ په توسط د اسلامي نظام د قائمیدلو مخنیوی کوي. او همدا اوس هم ټول نشنلستان چې په هر قوم پورې اړه لري د یرغلګرو په صف کې ولاړ دي.

٩- **حکومتي نقش ناحکومتي مؤسساتو ته سپارل:**

د امریکا او غرب حکومتونه د افغانستان په اشغالولو کې د مستقیمې ښکېلتیا له امله د مجاهدینو لپاره مشروع اهداف ګرځېدلي دي. د هغوئ پوځیان، جاسوسان، د هغوئ محلي ملګري، د هغوئ دفاتر او هر ډول پرسونل يې په افغانستان کې په خلاص مټ فعالیت نشي کولی. ځینې هېوادونو يې خپل پوځیان وېستلي، خو ناپوځي سیاسي، استخباراتي، روزنیز او د فکرونو د بدلولو ادارې يې لا تر اوسه پټ او ښکاره فعالیت کوي چې هره ورځ يې د تأثیر او فعالیت ساحه نوره هم تنګېږي. په ولسوالیو، ولایاتو او لویو ښارونو کې د مجاهدینو پراخ او مؤثر حضور د غربي او غرب پلوو ادارو لاسونه ورتړلي دي او کارکوونکي يې د سر د ساتلو په هڅه کې دي. دې وضعیت غرب دېته اړکړی چې د افغانستان د لاندې کولو او دلته د خپل تأثیر د ساتلو لپاره د خپله ښکاره حضور استراتیژي د پټ او بالواسطه حضور په استراتیژۍ بدله کړي.

امریکا او ملګرويې په تېرو دیارلسو کلونوکې په افغانستان کې تر ۴۰۰۰ زیاتی نادولتي مؤسسې ایجاد کړې وې. دغه مؤسسې دومره ډېرې او خپلسرې وې چې د کرزي د پخوانۍ کابینې د پلان وزیر رمضان

(c) ketabton.com: The Digital Library

بشردوست ورځخه تقریباً دوه زره مؤسسې په یوه ورځ لغوه کړې. خو دا چې افغانستان د غرب لخوا اشغال شوی، او د غرب لخوا افغانستان ته تخصیص شوې ۸۰٪ فیصده پیسې د همدې مؤسساتو له لارې د هغو اهدافو د حاصلولو لپاره مصرفېدلې چې غرب یې غواړي، نو ځکه خو د دې پر ځای چې د وزیر په امر مؤسسې له فعالیته منع شي، بالعکس وزیر د مؤسساتو په امر له وزارته برطرف کړای شو.

غربي نادولتي مؤسسې په حقیقت کې د غرب هغه لښکر دی چې پرته له جګړې د غرب لپاره د اسلامي نړۍ حکومتونه او ولسونه تسخیروي، او په سړه سینه او دوامدار فعالیت ټول هغه مقاصد حاصلوي چې پوځونه یې له حاصلولو عاجز پاتې کېږي. او دا ځکه چې پوځي فعالیت او اشغال خاوره نیسي، خو د مؤسساتو فعالیت ولسونه، عقلونه، فکرونه او اقتصادونه اشغالوي. نو ځکه خو همدې اهمیت ته په پام سره غرب په افغانستان کې د خپل پوځي عقب نشینۍ تشه په نادولتي مؤسساتو ډکول غواړي.

د مؤسساتو د پټ او خطرناک رول د وضاحت لپاره یوازې دا مثال هم کافي دی چې کله طالبانو د خپل حکومت په وخت کې په کابل کې له میشتو مؤسساتو وغوښتل چې د ښار له ګڼې ګوڼې او د خلکو له منځه دې دکابل د ښار په غرب کې د قرغې پر سړک ښکلې سیاحتي او د تازه هوا لرونکې ساحې ته ټول په یو ځای کې راجمع شي، او د دې کار هدف دا وو چې له یوې خوا ښار د دوئ له فشار څخه خلاص شي، او له بل لوري یې طالبانو ته نظارت آسانه شي، خو مؤسساتو د خپلو دفاترو بندولو ته پر هغه ځای ته په ورمنتقل کېدلو ترجیح ورکړه، ځکه چې هلته یې بیا پټ رازونه او پټ ملګري رسوا کېدل.

په افغاني ټولنه کې د غربي نادولتي مؤسساتو د خطرناک تأثیر تر ټولو لویه نمونه همدا د اوسني نظام منځته راتلل دي، ځکه چې د اوسني حکومت ډېرو وزیرانو، رئیسانو، سفیرانو، لوړپوړو چارواکو، والیانو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويناندانو، د مطبوعاتو او ميډيا چلوونکو، د سنا او ولسي جرګې استازو، د تعليمي ادارو مشرانو او د سياسي احزابو رهبرانو او مشهورو څېرو د غرب په پرونيو نادولتي مؤسساتو کې کارونه کول، او همدغو غربي نادولتي مؤسساتو په تېرو څلورو لسيزو کې په افغاني ټولنه کې دومره کار او تأثير کذاري کړې وه چې کله امريکا پر افغانستان د يرغل ارده وکړه نو په سلګونه زره افغانانو ورته په يوه او بل شکل د راتلو لاره هواره کړه. چا ورته د پياده عسکرو وظيفه اجراء کړه، چا ورته جاسوسي وکړه، چا ورته د مېډيا له لارې د هغوئ په ګټه ذهن سازي وکړه، چا ورته دولتي او نا دولتي ادارې وچلولې، او چا ورته د هغوئ لپاره جنګېدونکی پوځ، پوليس، استخبارات، مليشې او اربکيان جوړ کړل، او ښه په خوند يې د غربي يرغلګرو خدمت وکړ.

غربي نادولتي مؤسساتو د کمونستانو اوروسانو په خلاف د افغانانو له جهاد سره هم يوه خطرناکه لوبه وکړه، او هغه لوبه داسې چې غربي مؤسساتو په ډېر مهارت د مجاهدينو او مهاجرين له منځه پوه، باتجربه، د لوړوتحصيلاتو لرونکي، د قومونو مخور او با نفوذه خلك، مشهور قومندانان، ليکوالان، فرهنګي او تأثير ګذاره خلك، د پوهنتونونو استادان او نور هغه با استعداده خلك چې بايد د جهاد صف ورباندې قوي شوی وای يو يو ټول کړل، او په خپلو ادارو کې يې په کار وګومارل. دې کار د جهاد او هجرت صف ته دوه ستر نه جبيره کېدونکي زيانونه ور واړول، او هغه دا وو چې يو خو يې د جهاد صفوف او مهاجرين د کار او سرپرستۍ له خلکو محروم کړل، چې د دوئ ځای بياپه جبهاتو کې نا اهلو خلکو، چرسيانو، لوچکانو، بې هدفه او خرڅېدونکو جنګياليو او پاټکيانو ونيوه چې هم يې جهاد بدنام کړ او هم يې ولس وکړاوه. او بل زيان يې دا وو چې دکار خلك مو څه په آګاهانه او څه هم په نا آګاهانه ډول دغرب په خدمت کې واقع شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

امریکا اوس بیا غواړي خپل نا تکمیل شوی پوځي اشغال د همدغو نادولتي مؤسساتو په لاس تکمیل کړي، که څه هم چې دا کار به لس پنځه لس کاله نور هم واخلي. او په همدې مقصد خو امریکا د ۲۰۱۵م کال لپاره په افغانستان کې د جنګ بودیجه یوازې ۷۹ ملیونه ډالره ټاکلې، خو د ناپوځي فعالیتو د جارې ساتلو لپاره یې دوه ملیارده او شپږ سوه میلیونه ډالره تخصیص کړې او کانګرس ته یې د منظورولو په مقصد ورلېږلې ده.

په افغانستان کې د غربي نادولتي مؤسساتو په اړه به دا یو ډېر ساده تصور وي چې یوازې هغه مؤسسې دې تر څارنې لاندې ونیول شي (نصرانیت، یهودیت او نورو باطلو نظریو ته خلك وربولي). او دا ځکه چې غرب اوس دینونو ته پر دعوت ترکیز نه کوي، هغوئ اوس په خپله عملاً نصرانیت پرې ایښی دی، یهودیت یوازې د یهودانو دین دی، او هغوئ نه غواړي چې بل څوك دې ورکې داخل شي، او نورو باطلو عقائدو ته هم غربیان په ښکاره مسلمانان نه وربولي.

نن د غرب لپاره تر ټولو مقدس دین او مقدس ارزښتونه چې تر نصرانیته هم ورته ډېر ارزښتمن دي هغه(**ډیموکراسي، د بشر حقوق، د ښځو آزادي او له نارینه وو سره په هر څه کې د هغوئ مساوات، د وضعي قوانینو حاکمیت، سیکولریزم، لیبرال تعلیم او د کاپیټالزم اقتصادي نظام**) دي.

او په اسلامي نړۍ کې یې خپل ټول مؤسسات او د مدني ټولنو منظومه هم د همدغو اهدافو د تحقق لپاره په کار اچولي دي، او دا ځکه چې هغوئ د همدغو ارزښتونو له لارې پر اسلامي نړۍ خپل تسلط ټینګ کړی دی. نو هره هغه مؤسسه چې په هر پټ اوښکاره ډول د دغو اهدافو لپاره کار او فعالیت کوي هغه خطرناکې مؤسسې دي چې مسلمانان باید د دښمن په سترګه ورته وګوري، او پداسې ډول استفاده ورڅخه وکړي لکه له اور څخه چې څوك استفاده کوي.

امریکا له تېرو دوو کلونو راهیسې د داسې پلانونو پر جوړولو کارکوي چې څنګه خپلې پروژې او پروګرامونه دمحلي قراردادیانو، ملکانو، روحاني ډوله مشرانو او د خصوصي تعلیمي ادارو د چلوونکو له لارې عملي کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غربي هېوادونو او امريکا پټو او ښکاره توطيو او د اسلامي نړۍ د هېوادونو د ما بعد الاستعمار پېچلي او په غرب پورې تړلي وضعيت ته په کتلو او په افغانستان او سيمه کې د امريکا اقتصادي او ستراتېژيکو اهدافو ته په پام سره سړی په زغرده دا ويلی شي چې امريکا په آسانه د افغانستان په يو مخيز ډول پرېښودلو ته زړه نه ښه کوي، او له افغانستانه د قواوو وېستل يې په پوځي جګړه کې د شکست حقيقت ته د تسليمېدلو او د خپل جګړه ځپلي اقتصاد له رګونو د نورې وينې د درولو د عملي هڅې په معنی دي.

پدې کار سره امريکا يوازې د جګړې له له اور او ستومانۍ ځان هوسا کوي، خو له افغانانو څخه د خپلې ماتې د انتقام د اخيستلولپاره به خپلې ناپوځي جګړې او په افغانستان کې د اسلامي نظام د مخنيوي هڅو ته نور هم زور ورکوي.

غرب د اسلامي هېوادونو د نيولو او د مسلمانانو د تسخيرولو اوږده تجربه لري چې له صليبي جګړو شروع شوې او د اندلس د سقوط، استعماري جګړو، استشراقي څېړنو، پر اسلامي نړۍ د سيکولرو او مستبدو نظامونو د تحميل، د نوي نړيوال نظام د تسليط، او د نړۍ د نيونې په مقصد دګلوبلايزشن د نظريې د جبري تنفيذ په څېر مراحل يې طې کړي دي، او لا نور هم د غرب فکري او څېړنيز مراکز د مسلمانانو د تسخيرولو په مقصد د پلانونو او دسيسو په جوړولو شپه او ورځ کار کوي.

د غرب په اړه زموږ درک ډېر ساده دی، موږ مقابله او بری يوازې د جګړې په ډګر کې ګڼو، او لدې ناخبره يو چې غرب څنګه په خپل سياسي او اسخباراتي استعداد او مهارت زموږ د پخواني جهاد تنظيمونه، په لکونو مسلح مقاومت کوونکي، جهادي رهبران او د تېر جهاد قهرمانان په خپل صف کې ودرول، خپل ټوپک يې د هغوئ پر اوږه کښېښود، او د غرب په خلاف جنګېدونکي رېښتيني مجاهدين يې هدف وګرځول؟

د اوسني روان جهاد رهبرانو ته په کار ده چې د غربي يرغلګرو او د هغوئ د پاليسيو په اړه کافي مطالعه ولري، او ټولې هغه لارې وپېژني چې دښمن له هغو څخه راداخلېږي. ترڅو داسې نشي چې دښمن د دروازې له لارې ووځي خو د کړکۍ له لارې بېرته راننوځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملي وحدت د چا له لید لوري؟

د ټولنو اصلاح او فساد د افکارو زیږنده ده، که د ټولنې فکر فاسد شو نو ټولنه ورسره فاسدیږي، او که د ټولنې فکر سالم وو نو بیا ټولنه، د ټولنې افراد، راکړه ورکړه او معاملات یې ورسره سمیږي. د ټولنې اصلاح او فساد په فکرونو پورې تړاو لري، او فکرونه داسې ندی چې په کوم ځای کې را وټوکیږي نو په همدغه ځای کې دې منحصر پاتې شي.
کله په یوه ځای کې کوم د خیر فکر را وټوکیږي هغه بیا نورو ټولنو ته ور خپور شي نو د ډیرو نورو ځایونو خلك ورسره سم شي، او کله بیا د خیر فکر بل چیرته راپیدا شي او هغه دلته راورسیږي او زموږ ټولنه ورسره سمه او افراد مو صالح شي، او کله بیا - الله دې نه کړي- زموږ په ټولنه کې بد او خراب مفاهیم راپیدا شي او بیا نورو خلکو او ټولنو ته خپاره شي ، او کله د نورو خلکو فاسد او خراب افکار زموږ ټولنې ته راشي او زموږ خلك او ټولنه ورسره مفسده شي. نو د ټولنو اصلاح او فساد د فکرونو په اصلاح او فساد پورې اړه لري.
افکار او مفاهیم راوارد یږي او صادریږي، زموږ ټولنې ته په تیرو سلو کلونو کې ډیر پردي افکار او مفاهیم راصادر شول، او یا د دې ځای پردي پالو راورد کړل، او د هغو لپاره یې په میډیا ، پوهنتونونو، تعلیم او تربیه، نصاب او د ټولنې په عمومي ذهنیت کې دومره کار وکړ چې پردي مفاهیم موږ ته خپل ښکاره شول، او د هغو پر بنا مو پالیسۍ جوړې کړې او لوی تصامیم مو ونیول.
حکومتونو او سیاسي اشخاصو او احزابو افغانستان ته پردي مفاهیم، پردي عقاید او حتی پردي دینونه را وارد کړل، پرافغانانو یې وروتپل، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوئ نويو نسلونو ته يې ورتلقين کړل او په قوانينو او نصاب کې يې ور داخل کړل، چې په دې کار يې ټولنه د فساد او پردي پالنې خواته بوتله.

د مفاهيمو جګړه:

کفار د تل لپاره کوشش کوي چې په مختلفو بڼو او قالبونو کې خپل افکار اسلامي ټولنې ته ورداخل کړي، او بيا دومره د هغو لپاره تبليغات کوي چې بالآخره مسلماني ټولنې دغه وارد شوي افکار خپل ګڼي، له هغو څخه دفاع کوي، او د هغو پر بنا خپله ټولنه تنظيموي، په تقاضا يې له خلکو سره تعامل کوي، او وګړو ته د هغو له مخې مجازات او مکافات ورکوي، چې د دې ټولې سلسلې شروع له فکرونو کېږي.

که نن په نړۍ کې جګړو ته وګورو نو وينو چې اتيا فيصده جنګ فکري او يوازې شل فيصده يې د توپ، ټانګ او بم جنګ دی. نړيوال پر فکري جګړو په ملياردونو ډالرمصرفوي.

کله چې امريکا افغانستان اشغال کړ نو دلته يې تر اتيا زيات تلويزوني چېنلونه او تر يو سل او پنځه اويا پورې راډيو يي ستېشنونه پداسې يو هېواد کې چې يوائې لس فيصده خلك يې برېښنا لري جوړ کړل. افغانان تر هرڅه زيات ډوډۍ، پله، مکتب، سړك، معلم او کتاب ته ضرورت لري، خو دوئ ورته راډيويي او تلوېزوني ستېشنونه جوړ کړل، دا څه معنا لري؟ د دې معنا دا ده چې کافران وايي چې زه به خپل افکار، نظريات او پروګرامونه په هره وسيله باندې چې وي هر کور او هر فرد ته رسوم.

افغانانو وليدل چې د امريکا له راتګه مخکې د بي بي سي راډيو خپروونه نيم ساعت وه، خو وروسته يې بيا شپه او ورځ خپرونې شروع کړې. همداسې د امريکا غږ راډيو نيم ساعت سهار، نيم ساعت مابنام، او پنځلس دقيقې په غرمه کې خپرونې لرلې، خو اوس شپه او ورځ خپرونې لري. د دې مقصد دا دی چې غرب غواړي خپل نظريات،افکار او د خپل ژوند بڼه زموږ ټولنې ته د تبصرې، خبر، مضمون، ډرامې، سندرې، بحث او مرکې په اشکالو ورتلقين کړي، تر څو يې د ټولنې هر فرد واوري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غربي راډيو ګانې د خپلو مفاهيمو د بيان او رسولو لپاره ډمان، ملايان، د پوهنتون استادان، سياست پوهان، لوبغاړي، او د ټولنې د ټولو طبقو خلك د دې لپاره ورغواړي او په لسګونه ساعته وخت په اختيار كې وركوي چې د بيلابيلو خلكو په ژبه خپل افكار خلكو ته ور ورسوي.

د مفاهيمو جګړه خطرناكه جګړه ده، او موږ د تل لپاره د توري جګړه ګڼلې، خو د مفاهيمو په جګړه كې پاتې راغلی يو. او پاتې ځكه راغلی يو چې موږ د فكر جګړې تياری نه لرو.

كه نن وګورو نو وينو چې د اوه پنځوسو په شاوخوا كې اسلامي مملكتونه په دنيا كې وجود لري چې تقريبا يو نيم مليارد مسلمانان وركې اوسېږي، خو په دوئ كې نوي فيصده يې په غرب پسې روان دي. پدی معنا چې چا د دوئ قانون منلی، چا يې نظام منلی ، چا يې مكتب منلی، چا يې يونيفارم او موډ او فيشن منلی، چا يې عسكري نظام منلی، چا يې نصاب منلی، چا يې ادبيات او موسيقي منلې، چا يې رسم او رواج منلی، او چا يې د ژوند بڼه منلې ده او ټول په دوئ پسې روان دي. او كه څوك پدی پاتې خلكو كې په اسلام باندې په عمل كې كلك ولاړ دي نو هغوئ بيا وروسته پاتې، ناپوه، تنګ نظري او ترهګر ګڼل كېږي.

موږ به تر هغه د مفاهيمو په جګړه كې له ماتې سره مخ يو چې تر څو مو د مفاهيمو په جګړه كې بريا ثابته كړې نه وي.

ملي وحدت يوه پردۍ اصطلاح

د هغو پرديو مفاهيمو له جملې څخه چې د افغانانو په سياسي ادبياتو كې ډېر كارول كېږي يو هم د (ملي وحدت)اصطلاح ده. ډېر ځله موږ اورو چې بايد (ملي وحدت) ټينګ كړو، له (ملي وحدته) دفاع وكړو...د (ملي وحدت) لپاره دا كار وكړو.. او يا داسې او هغسې بايد ونه وايو او يا ونه كړو چې (ملي وحدت) مو پرې خرابيږي. ډېر ځلې ځينې خلك نو خلك لدې امله دځينې اسلامي مفاهيمو له بيانولو منع كوي چې ملي وحدت پرې خرابيږي، او يا له جهاده خلك منع كوي چې ملي وحدت وربانـدي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خرابیږي. راځئ پدې ځان پوه کړو چې (ملي وحدت) څه ته ویل کیږي او څه مفهوم افاده کوي؟

راځئ چې د ملي وحدت مفهوم لږ تجزیه کړو چې له څه شي جوړ دی، څه معنا لري؟ اسلام پدې اړه څه نظر لري؟ او موږ د مسلمانانو په حیث او بیا د یو داسې ولس په حیث چې جهاد یې کړی، د اسلام په لاره کې یې تر دوه میلیونه زیات شهیدان ورکړي او هجرتونه یې منلي دي ددغه مفهوم په تړاو څه موقف ولرو؟ آیا ملي وحدت ومنو که یې ونه منو؟ و یې ستایو او که و یې غندو؟ دفاع ترې وکړو او که یې رد کړو؟

د ملي وحدت تعریف:

د (ملي وحدت) اصطلاح له دوو لفظونو جوړه شوې ده چې یو یې (ملي)، او بل یې (وحدت) دی. د (ملي) کلمه له ملت نه اشتقاق شوې ده، او یا یې ملت ته نسبت شوی دی، او د (وحدت) معنی یووالی دی، چې د دواړو ترکیبي معنې هغه وحدت دی چې اساس یې ملت دی. یعنې هغه شی چې خلك یې سره یو کړي دي هغه ملت دی. پدې معنی چې دا اقتصادي یا نظریاتي دیني وحدت نه دی، بلکې هغه وحدت دی چې بنیاد یې ملت دی.

ملت څه ته وایي؟

دا چې ملت څه ته ویل کیږي؟ اصلي خبره هم په همدې کې ده، ځکه چې کله موږ ملت وپیژنو نو بیا (ملي وحدت) هم پیژنو. خو د ملت د پېژندلو لپاره باید دا خبره واضح کړو چې د ملت تعریف د چا له لیدلوري وکوو؟ ځکه چې ملت په اسلام کې یو مفهوم لري، او په نورو نظامونو یا په اروپایي تعریفونو کې بل مفهوم لري. نو مونږ د کوم تعریف پر اساس ملت جوړوو؟ د اروپایي تعریف مطابق ملت منو او پر اساس یې وحدت راولو، او که د اسلام د تعریف مطابق ملت جوړوو او پر اساس یې وحدت راولو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ملت لغوي معنی:

ملت یو عربي لفظ دي او لغوي معنا یې طریقه ، قانون او لاره ده. په عربي کې وايي:(طریق مملل) یعني هغه لاره چې خلك وربانديې ډېر تللي راغلي وي. د انبیاوو علیهم السلام ملت ته به هم ځکه ملت ویل کېدل چې انبیاء علیهم السلام په عین تګلاره ډېر ډېر تللي راغلي دي. نو د ملت لغوي معنې طریقه او قانون ده.

د ملت شرعي معنی:

په شریعت کې ملت (دین) ته ویل کېږي، هغه دین چې الله را لیږلی دی او انبیاوو علیهم السلام خپلو امتونو ته رسولی دی.امام قرطبي د ملت په اړه داسې وايي: (اسم لما شرعه الله فی کتبه علی ألسنة رسله) یعنې ملت هغه څه ته ویلی کېږي چې الله تعالی د شریعت په توګه د خپلو پیغمبرانو په ژبه رالیږلي وي.

راځئ چې د ښه وضاحت لپاره د قران کریم څو آیتونو ته ځیر شو:

۱- الله تعالی فرمايي:

﴿ وَمَن يَرۡغَبُ عَن مِّلَّةِ إِبۡرَٰهِـۧمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفۡسَهُۥ ﴾البقرة: ۱۳۰

(څوك به وي چې د ابراهیم له ملته مخ اړوي مګر هغه چې خپل ځان یې بېعقل کړی وي).

دلته د ابراهیم علیه السلام له طریقې، منهج او دین نه په (ملة) سره تعبیر شوی دی. امام ابن کثیر رحمه الله د دې أیت په تفسیر کې وايي:(عن ملة إبراهیم أي عن طریقته و منهجه) یعنې د ابراهیم علیه السلام له ملت نه د هغه علیه السلام تګلاره او منهج مطلب دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲- په بل آيت کې الله تعالى د ملت او دين کلمې سره مترادفې ګڼلي، لکه چې فرمايي: ﴿قُلْ إِنَّنِي هَدَانِي رَبِّي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِّلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ الأنعام: ۱۶۱.

په قرآن کريم کې ملت يوازې د اسلام دين ته نه دی ويل شوی، بلکې د کفر دين هم د ملت په نوم ياد شوی لکه چې الله تعالى د يوسف عليه السلام په ژبه د هغې زمانې د کفارو دين د ملت په نامه يادوي: ﴿إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُم بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ﴾ يوسف: ۳۷.

(بې شکه ما د هغو خلکو (ملت) پرې ايښی چې پر الله ايمان نه راوړي او همدوی له آخرت نه هم منکر دي).

دلته يې د کافرانو له دين څخه په (ملت) سره تعبير کړی.

همدارنګه الله تعالى د مشرکانو د قول حکايت کوي چې هغوئ هم دين ته ملت ويل، الله تعالى فرمايي: ﴿مَا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَٰذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ﴾ ص: ۷.

د قريشو مشرکانو به رسول الله صلى الله عليه والسلام ته ويل چې: (دا ستا خبرې او طريقه خو په بل دين کې موږ نه وه اوريدلې، دا خو تا له ځانه جوړه کړې).

لوی مفسر امام مجاهد او امام قتاده وايي چې له (الملةالآخرة) څخه يې مقصدد قريشو شرکي دين وو، او ځينې نورو علماوو ويلي چې مراد يې ورڅخه (نصرانيت) وو. يعنی ای محمده! (صلى الله عليه والسلام) دا کومې خبرې چې ته کوې دا خو د قريشو په پخواني ملت يا دين کې نه وې، او نه د نصرانيت په دين کې موجودې وې، دا خو تا له ځانه جوړې کړې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدارنگه الله تعالی د یهودو او نصاراوو دینونو ته هم ملت ویلي دي، الله تعالی فرمايي:

﴿ وَلَن تَرْضَىٰ عَنكَ ٱلْيَهُودُ وَلَا ٱلنَّصَٰرَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ﴾البقرة: ۱۲۰.

(او یهود او نصاری به هېڅکله هم له تا نه راضي نشي تر هغه چې د دوئ ملت ونه مني). یعنی د دوی تګلاره، نظریات او دین ونه منې.

د اصحاب کهف په کیسه کې چې الله تعالی بیان کړې ده د هغوئ له خولې هم حکایت کوي چې هغه یو بل ته وایي چې کفار به مو خپل دین ته ور وګرځوي: ﴿ إِنَّهُمْ إِن يَظْهَرُواْ عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِى مِلَّتِهِمْ وَلَن تُفْلِحُوٓاْ إِذًا أَبَدًا ﴾الكهف: ۲۰.

(که دغه خلك په تاسو باندې خبر شي نو تاسې به سنګسار کړي او یا به تاسو بېرته ور وګرځوي خپل دین ته، بیا به نو کله هم کامیاب نشئ).

د شعیب علیه السلام مشرك قوم به هم خپل شرکي دین ته (ملت) وایه لکه چې الله تعالی فرمايي: ﴿ قَالَ ٱلْمَلَأُ ٱلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُواْ مِن قَوْمِهِۦ لَنُخْرِجَنَّكَ يَٰشُعَيْبُ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَكَ مِن قَرْيَتِنَآ أَوْ لَتَعُودُنَّ فِى مِلَّتِنَا ﴾ الأعراف: ۸۸

(دوئ شعیب (علیه السلام) ته وویل چې یا به تا او ستا ملګري له دې کلي شړو او یا به بېرته زمونږ ملت ته راګرځئ).

نو په دې ټولو آیتونوکې د (ملت) اطلاق په دین باندې شوی دی، او دا مفوم ورکې په صراحت سره ښکاري چې د (اسلام دین) د مسلمانانو (ملت) دی، او د (کافرانو دینونه) د کافرانو (ملتونه) دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د (ملي وحدت) مفهوم د شریعت له نظره:

دا چې د ملت معنی هم د لغت په لحاظ او هم د قرآن کریم او احادیثو په رڼا کې (دین)ده، نو پر همدې اساس د (ملي وحدت) معنی هم (دیني وحدت) دی. نو له همدې امله د (ملي وحدت) شرعي معنی داده چې ټول هغه خلك چې د یوه دین پیروان وي هغوئ په خپلو کې سره (ملي وحدت) لري.

نو د دې اسلامي تعریف له مخې هر مسلمان شخص که هغه پښتون دی، که تاجك، که امریکایی، که چینایی او یا که له کوم بل قوم څخه وي او د نړۍ په هر ګوټ کې وي خو چې (لا إله إلا الله، محمد رسول الله) وایي، باور ور باندې لري، او شرائط یې پر ځای کوي، هغه د دې ملت جزء دی او موږ له هغه سره (ملي وحدت) لرو، او هر مسلمان د دې (ملت) فرد دی.

خو پوښتنه دا ده چې آیاموجود سیکولر نظامونه او اشخاص دغه ډول د (ملي وحدت) تعریف او حکم له مسلمانانو سره مني؟ معلومه خبره ده چې هغوئ کله هم د (ملت) لپاره دغه اسلامي تعریف او مصداق نه مني.

د (ملي وحدت) پورتنی تعریف د کوم شخص د فکر زېږنګنده نه دی، بلکې د قرآن کریم واضح مفهوم دی، خو د سیکولریزم (بې دینۍ) پیروان یې ځکه نه مني چې هغوئ د ملت تعریف د اسلام له نظره نه بلکې د معاصرو سیکولرو اروپایانو له لیدلوري کوي چې په لاندې ډول دی:

(ملي وحدت) د سیکولرانو له نظره:

سیکولران د (ملت) لپاره د اسلامي تعریف پر ځای د اروپایانو تعریف مني او دهمغه تعریف له مخې له خلکو او ټولنو سره تعامل کوي.

اروپایان (ملت) داسې تعریفوي:

د اکسفورډ قاموس چې په ټول غرب کې یو منل شوی او معتمد قاموس دی ملت په دې ډول تعریفوي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

Nation: a large community of people usually sharing a common history, culture, and language and living in a particular territory and under one government.

د دې تعریف حاصل دادی چې : (ملت د خلکو له هغې لویې ټولنې څخه عبارت دی چې په یوه محدوده سیمه کې تر یوه سیاسي نظام لاندې اوسیږي او په خپلو منځونو کې مشترکه ژبه، مشترك تاریخ او مشترك فرهنګ لري).

په پورتني تعریف کې په قطعي ډول د (دین) ذکر نشته. که د پورتني تعریف لپاره په افغاني ټولنه کې مصداق جوړوو نو: د افغانستان مسلمان، هندو، مرتد شوی نصراني، کمونست او نور نا مسلمان اقلیتونه باید ټول یو (ملت)وګڼو. او دا هغه څه دي چې په ښکاره له اسلام سره ټکر کې دي.

قران خو کمونیستان، سیکولران، مرتدین، او نور کافران د مسلمانانو دښمنان ګڼي. نو موږ ولې باید له هغوئ سره (ملي وحدت) ولرو؟

خو پورتني تعریف ته په کتلو سره هر کافر چې د افغانستان تبعه دی زموږ د ملت فرد کڼل کیږي. او نه شو کولی چې د افغانستان یو کافر تبعه ته وواېو چې ته زما د ملت فرد نه يې.

یو امریکایي مسلمان چې په امریکا کې اوسیږي، او بل مسلمان چې په افغانستان کې اوسیږي د قرآن کریم له مخې دواړه د یوه (ملت) غړي دي، او په خپلو کې سره (ملي وحدت) لري، خو د اروپایي تعریف له مخې دوئ دواړه د جلا جلا ملتونو غړي دي.

د تأسف ځای دا دی چې په افغانستان او نورې اسلامي نړۍ کې نظامونو او فکري جهتونو مسلمانانو ته (ملت) او (ملي وحدت) د غربي سیکولر تعریف له مخې ور تلقین کړی او تعریف کړی دی، او د (ملت) او (ملي وحدت) تعریف یې له هغه تصوره وېستلی دی چې لغت او اسلامي شریعت یې وړاندې کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سيکولرانو دا هر څه د دې لپاره کړي چې د کافر او مسلمان تر منځ د فرق کولو نظريه له منځه يوسي، او ټول د داسې يوه ملت افراد وګڼي چې عقيده ورکې د پېژندګلوۍ معيار نه وي، بلکې کافر او مسلمان دواړه ورکې مساوي حيثيت لري. له همدې امله خو نظامونه دلته د هر هغه فکر او نظريې مخنيوی او مخالفت کوي چې خلك د کفر او اسلام پر اساساتو سره وېشي.

د (ملي وحدت) د اروپايي تعريف پلويان او له هغوئ څخه متأثره او له دين څخه ناخبره اسلام ته منسوب خلك هم خلکو ته تو صيې کوي چې په مسلمانو هېوادونو کې به د کمونستانو، لبرالانو،نشنلستانو او د نورو کفري او غلطو نظرياتو د پيروانو په خلاف به د دښمنۍ دريځ نه نيول کېږي او د منحرفو عقايدو مخنيوی به يې ځکه نه کېږي چې له دې کارونو (ملي وحدت) ته صدمه رسېږي.

په پورتنۍ معنی (ملي وحدت) يو طاغوت دی چې تر هرڅه محترم او مقدس ګڼل کېږي. او دا نظريه يو داسې بوت ګرځېدلې چې د هغې پيروان يې عبادت کوي او تر الله، رسول، قرآن، عقېدې، اخلاقو او ټولو ديني ارزښتونو يې لوړه ګڼي!

موږ د مسلمانانو په حيث د (ملي وحدت) کوم تعريف اختيار کړو؟

د اروپايانو پورتنی تعريف به ښايي هغو خلکو ته د منلو وي چې (دين) ته هېڅ اعتنا نه لري، ځکه چې د هغوئ له نظره د هر چا معبود د هغه خپل هوی او هوس دی، او د هغوئ په عرف کې د دين منل او نه منل يو شخصي کار دی. خو د اسلامي شريعت له مخې د (ملي وحدت) اروپايي تعريف مردود او يوه کفري نظريه ده. که موږ ځانونو ته مسلمانان وايو او اسلام خپل دين ګڼو نوبايد د(ملت) تعريف هم له اسلامه واخلو.

اسلامي شريعت ملت (دين) او (تګلارې) ته وايي او هر څوك چې له موږ سره په دين کې شريك وي موږ له هغو سره (ملي وحدت) لرو. نو پر دې اساس مسلمانان ټول يو (ملت) دي، او کافران نور ملتونه دي چې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

واحدې جغرافيې، واحد سياسي نظام او د مشترکو ژبو او مصالحو يو والی موږ له هغوئ او هغوئ له موږ سره يو ملت نشي ګرځولی، او نه د مسلمانانو او هغوئ تر منځ (ملي وحدت) راوستلی شي.

نو پر همدې بنسټ موږ مسلمانان که هر چېرې يو ټول سره يو ملت يو، او مسلمان ماليزيايی، مسلمان روسی، مسلمان امريکايی مسلمان افغان ټول د يو ملت افراد دي. هر څوك مو چې سره بېلوي هغه له اسلامه ناخبره او يا زموږ دښمن دی. موږ يو امت او يو ملت يو، ځکه الله تعالی موږ ته فرمايلي دي چې: ﴿ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَٰهِيمَ هُوَ سَمَّىٰكُمُ ٱلْمُسْلِمِينَ ﴾الحج: ۷۸.

(ستاسو د پلار ابراهيم ملت دا وو، او هغه تاسو مسلمانان نومولي ياست).

موږ هغه خلک څنګه په خپل ملت کې شريك وبولو چې زموږ دين او عقيده نه مني، زموږ ازادي نه مني، زموږ د دښمن د بيرغ تر سيوري لاندې درېږي او زموږ د دښمن ټوپك په موږ پسې را اخلي، خو موږ يې بيا هم يوازې د دې لپاره په خپل ملت کې وګڼو چې د وينې او خاورې شراکت راسره لري؟! او يا د دې لپاره چې زموږ په ژبه غږېږي؟!

آيا موږ د خپلې ژبې لپاره خپل قرآني مفاهيم پايمال کړو؟! آيا د (ولاء اوبراء) عقيده چې په حقيقت کې د ايمان (محك) دی پرېږدو چې ملي وحدت پرې خرابېږي؟! آيا د اروپايي تعريف لپاره د اسلامي لارښوونو مخالفت وکړو؟!

د پرديو مفاهيمو او نظرياتو رائجېدل په اسلامي ټولنوکې خطرناك حدته رسېدلي دي. او مسلمانان يې تر ډېره حده بې لارې کړي او له خپلو عقايدو اواصيلو اسلامي مفاهيمو لرې کړي هم دي.

ملي وحدت که سياسي وحدت؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اروپايي تعريف مطابق پورتني وحدت ته كه د (ملي وحدت) پر ځاى (سياسي وحدت) وويل شي نو بې ځايه به نه وي، ځكه چې په سياسي وحدت كې كافر هم له مسلمانانو سره په يو هېواد كې يو ځاى اوسېدى شي، خو د هر چا حكم او حيثيت به خپل خپل وي . رسول الله صلى الله عليه وسلم هم له كفارو سره يو سياسي تړون كړى وو، او د اسلامي شريعت له مخې (اهل الذمه) هم د مسلمانانو د سياسي نظام په دائره كې ژوند كولى شي، او خپل حقوق ، وجايب او مسؤوليتونه لري .

د پاى خبرې:

دښمن غواړي د مسلمانانو په منځ كې د (ولاء او براء) يا د اسلام پخاطر د دوستۍ او دښمنۍ مفاهيم د مسلمانانو له ذهنونو وباسي. او د همدې لپاره يې اكثره اصطلاحات داسې جوړ كړي چې د مسلمان او كافر تفاوتونه له مينځه وباسي، لكه نړيوال قوانين، نړيواله ټولنه، نړيواله محكمه چې د (ګلوبلائزيشن) مفهوم يې د ټولو خلاصه ده، او هغه په دې معنى چې د ټولې نړۍ خلك دې يوه عقيده، يوه نظريه، يو نظام او يو ډول معيارونه ولري.

همدا رنګه لكه چې په پيل كې مو يادونه وكړه، دښمن د خپلو افكارو او مفاهيمو د راصادرولو لړۍ دومره په قوت سره پيل كړې او مسلمانو ټولنو ته يې تر هغه وخته ورتلقين كوي چې دغه پردې مفاهيم ورته بيا پردي نه بلكې خپل ښكاره شي، او مخالفت يې ونه كوي.او كه بل څوك يې هم په وړاندې راپورته شي نو دوئ ته دې بد ښكاره شي.

موږ ته د مسلمانانو په حيث ضروري ده چې د نظرياتو په منلو او او د اصطلاحاتو په كارولو كې ډېر دقيق او ډېر محتاط و اوسو،ځكه چې الله تعالى پدې هكله په قرآن كريم كې مسمانان د كفارو د اصطلاتو له كارولو منع كړي دي، او ورته يې فرمايلي چې د (راعنا) د كلمې پر ځاى د (انظرنا) كلمه ووااياست، ځكه چې لومړۍ كلمه د يهودو (اصطلاح) وه او بد مقصد يې درلود، كه څه هم چې په ظاهره يې له دوهمې سره په معنى كې فرق نه درلود.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د (مورچل) مجله په افغانستان کې د غرب د ماتې عيني شاهد او د روان جهادي تاريخ امين

د صليبي غرب د يرغل په مقابل کې د جهاد بېلابېل عسکري، فرهنګي، فکري او سياسي مورچلونه خپل نقش لري چې د هر مورچل ساتونکي د دښمن په مقابل کې په پوره صبر، استقامت او درايت آګاهانه مقابله کوي، او د غرب په لاس د افغانستان د مستعمره کېدلو د مخنيوي او په هغه کې د اسلامي نظام د قائمولو لپاره د دې هېواد مسلمان بچيان د جهاد او قربانۍ په ميدان کې د دښمن مقابلې ته تيار وي.

که له يوه لوري مجاهدينو دښمن په پوځي ډګر کې له ماتې سره مخ کړ او دا دی اوس يې تېښتې ته اړ کړی، نو له بل لوري د جهاد په صف کې د قلم او فرهنګ د سنګر خاوندانو د جهاد د فکري، فرهنګي، مطبوعاتي او د رواني (روحي) جګړې مورچلونه داسې وپالل او د مقابلې لپاره يې تاوده وساتل چې دښمن يې د سلګونو راډيوګانو، تلويزونونو، انټرنټي ويبسايټونو او د زرګونو کرايي او پردي پالو ليکوالانو، شاعرانو، مسلکي او نامسلکي ژورناليستانو او په سلګونو د فکري، فرهنګي او تحقيقاتي مراکزو په لرلو مقابله ونه کړای شوه.

د جهاد د مطبوعاتو فکري او فرهنګي فعاليتونو د الله تعالی په فضل او بيا د دې فعاليتونو د ترسره کوونکو او منظمونکو مجاهدينو په مټ وکولی شول چې د يوه داسې نړيوال کفري ائتلاف په مقابل کی د ملت ځوانان د مقابلې لپاره ودروي چې په مليادرونو ډالره يې زمونږ د مسلمان ولس د تسخيرولو په لاره کی مصرف کړل.

معاصرو جهادي مطبوعاتو هم د جګړې مشروعيت او حقانيت ثابت کړ، او هم يې د مقابلې لپاره د يو بادرکه ځوان نسل روزنه وکړه. هم يې د دښمن توطيې رسوا کړې، او هم يې خپل ولس او خپلو مجاهدينو ته په

(c) ketabton.com: The Digital Library

پراخه پیمانه د اسلام فکري ادبیات وړاندې کړل، او پداسې حال کې یې دکفري نړۍ له مطبوعاتي جریانونو سره سیالي وکړه چې وسائل، مادي امکانات، مسلکي تجربه او دکار لپاره د اطمینان او استقرار فضا یې د دښمن له وسائلو او مجهز وضعیت سره د مقایسې وړ نه وو.

د جهادي مطبوعاتو په کتار کې چې په خاص ډول د (مورچل) جهادي مجلې کوم ستر مسؤولیت تر سره کړ هغه یو بې مثاله مسؤلیت دی چې تر پېړیو پېړیو به یې اثر پدې خاوره او ولس کې پاتې وي، او د راتلونکو نسلونو مجاهدین، مبارزین او مؤرّخین به یې د احسان پوروړي وي.

د (مورچل مجلې) د دې تر څنګ چې خپل ولس او خپلو مجاهدینو ته یې دینې، جهادي او اجتماعي مفید مضامین وړاندې کړل تر ټولو مهم او ستر کار یې دا وکړ چې د غرب په خلاف د وران جهاد په جریان کې یې د ټولو جهادي عملیاتو تفصیلات په مستند ډول په خپله غېږه کې داسې خوندي کړل چې د هر عملیات ځای، وخت، حجم، دښمن ته ور اووښتې تلفات او په عملیاتو پورې اړوند نور جزئیات ورکې په دقیق ډول توثیق شوي دي.

(مورچل مجلې) د روان جهاد د پېښو او پوځي جریانونو د عیني شاهد په توګه د راتلونکو نسلونو تاریخ لیکونکو، فرهنګیانو، څېړونکو او مؤلفینو ته داسې یو باعتباره او مستند آرشیف پرېښود چې د امریکا د جنایاتو او د دې ولس د اسلامي مقاومت هر اړخیز تصویر ورکې په رانه ډول داسې خوندي شوی چې هېڅ معاند به ورڅخه انکار ونه کړای شي.

د مورچل جهادي مجلې په حقیقت کې د یوه ستر مجهز تحقیقاتي مرکز کار تر سره کړی، او د هېواد له ګوټ ګوټ څخه یې د دې لویې جګړې د عملیاتو ټول جزئیات یوازې د یو څو تنو قلمي او مطبوعاتي سنګر دارانو په لاس په دومره لویه پیمانه راټول کړي او توثیق کړي دي چې که دا کار کومې غربې تحقیقاتي ادارې کولای نو باید په سلګونو مامورین، بنه ډېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتصالاتي او ترانسپورتي وسائل او د هر کال لپاره په لسګونو ميليونه ډالره بوديجه يې لرلی.
د دې لوی او ستومانوونکي کار په دقيق او منظم ډول ترسره کول پدې دلالت کوي چې د دې (مورچل) ساتلونکي د خپل کار په جهادي، علمي او تاريخي اهميت پوه دي، او پدې لار کې يې هرې سختۍ او ابتلا ته خپله د صبر او استقامت اوږه ورکړې ده.
د دې (مورچل) ساتونکي که له يوې خوا ډېر ډېر د تقدير وړ او د دعاوو مستحق دي نو له بلې خوا د دوستانو له مشورو مستغني او د ناقدانو له نيوکو پورته هم ندي. نو په همدې اساس زه هم د داسې يو چا په حيث چې د جهاد جريانات او د هغو مطبوعاتي بهير څارم چې پدې لړ کې د(مورچل) مجله هم په دقت سره لولم او کله ناکله يو نيمه ليکنه هم ورته کووم دې (مورچل) او د هغه ساتونکو ته لاندې څو يادونې او سپارښتنې وړاندې کووم :
١ – سره لدې چې د (مورچل) مجله د روان جهاد د پېښو او جريانونو د تاريخ په توثيق او تدوين کې ستر مسؤوليت ادا کوي، خو بياهم (مورچل) هسې لکه چې له نامه يې ښکاري يوه (عسکري) مجله نه بريښي. او دا ځکه چې د مجلې د مضامينو په برخه کې پوځي مضامين يا نشته او يا هم ورکې کله ناکله په ډېر سطحي ډول يو څه راغلي وي.
د مجلې د مضامينو په برخه کې زياته برخه فقهي، عمومي ديني، تاريخي او سياسي مضامين وي، او دا پداسې حال کې چې د اسلامي امارت فرهنګي کميسيون د همدغه ډول مضامينو لپاره درې نورې د(څرک)، (شهامت) او (حقيقت) په نومونو مجلې هم لري.
ښه به دا وي چې د (مورچل) مجله لکه چې له نامه يې ښکاري يوه پوځي تعليمي مجله وي، او ډېر اهتمام يې د اسلام پر پوځي تاريخ، د اسلام د پوځي فاتحينو او د هغوئ پر جنګي کارنامو، پر پوځي، امنيتي او استخباراتي علومو او فعاليتونو، پوځي استحکام، د عسکري پېښو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنګي عملياتو پر پوځي تحليل، په ولس کې د مقاومت د فرصتونو او وړتياوو پر پيدا کولو او غښتلي کولو، مجاهدينو ته د جنګي تکتيك او تخنيکي مهارتونو په ورښودلو، د دښمن پر هراړخيزې پېژندګلوۍ، د دښمن د جنګي او ستراتيژيکو انګيزو او مقاصدو پر تشخيص، په هېواد کې د دښمن د داخلي ملګرو پر معرفۍ او د هغوئ د هويت او د هغوئ د مقاصدو د ماهيت پر تشريح، مجاهدينو ته يې د خپل قوت او د دښمن د ضعف د نقطو پر ورښودلو، د رواني (روحي) جګړې پر اساليبو او د تبليغاتي او فکري جګړې لپاره په مجاهدينو کې د وړتيا وو پر پيدا کولو او پاللو وي.

د دغه ډول مضامينو او موادو د برابرولو لپاره بايد له پوځي ماهرينو، پوځي ارواپوهانو، د عسکري علومو له استادانو او د حربي پوهنتونو له تعليمي نصابونو څخه استفاده وشي.

دا چې مجاهدين اوس پداسې وضعيت کې ندي چې د پوځي روزنې لپاره دې حربي پوهنتونونه، پوځي اکاډمۍ او تعليمي غونډونه ولري، نو په کار ده چې د پوځي روزنې دغه تشه تر يوه حده که څه هم چې په تيوريك شکل هم وي د (مورچل) مجلې له لارې ډکه شي. پدې کار سره به له يوې خوا په پراخه پيمانه په مجاهدينو او د ولس په ځوانانو کې د دښمن په مقابل کې پوځي وړتيا پيدا شي، او له بل لوري به (مورچل) يوازې د جهاد د تاريخ د توثيق يوه مجله نه وي، بلکې په رښتيا به هم يو (عسکري مورچل) او روزنيز ه مجله وي.

۲ – همدا اوس د اسلامي نړۍ له بېلابېلو سيمو مجاهدين په انټرنيټ کې ډېرې قوې عسکري خپرونې او مجلې لري، که د مورچل د مجلې مسؤولين د همدغو جهادي عسکري مجلو له چلوونکو سره خپلې تعليمي او مطبوعاتي هڅې همغږې کړي او د هغو له ليکوالانو څخه د پوځي علومو او مضامينو په ډګر کې استفاده وکړي نو مورچل به په لږ وخت کې دغه تشه هم په ښه ډول ډکه کړای شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د امت علماء او د هغوئ پوځي ليکنې او نظريات د امت مشترکه هستي ده چې بايد په هر هېواد کې له هغو څخه د هماغه هېواد د حالاتو او تقاضاوو مطابق کار واخيستل شي. همدغه کار په طب، صنعت ، تخنيک او نورو ټولو ډگرونو کې په نړۍ کې دود دی.

۳ – دا چې د (مورچل) مجلې د امريکايي او نورو غربي يرغلگرو په خلاف د مجاهدينو په لسگونو زره عمليات په دقيق ډول په خپله غېږه کې خوندي کړي دي نو د دغو معلوماتو د لا ډېر مؤثريت او خونديتوب لپاره مې د دې مورچل سنگردارانو ته دا وړانديز دی چې د مورچل د مجلې د ټولو گڼو د جهادي عملياتو د خبرونو د برخې محتوی چې تيار په کمپيوټر کې ورسره شته په يوه منظم او علمي شکل چې د هر ولايت برخه ورکې جلا را ټوله شوې او د تاريخونو تسلسل يې د کلونو او مياشتو پر اساس رعايت شوی وي په يوه يا څو جلدونو کې هم چاپ کړي او هم يې د کمپيوټري برقي کتاب E book په ډول ترتيب کړي، او کېدای شي دې کتاب ته (د يرغل او مورچل) او يا کوم بل مناسب نوم ورکړ شي، نوېدې کار سره به د دې ستر جهاد د مورچل ټولې لاسته راوړنې په کتابي شکل خوندي شي، او دغه کتاب به ديو لوی علمي او تاريخي سنداو مأخذ په ډول د افغانانو د جهاد او د غرب د ماتې عيني شاهد وي. کتاب به کتابخانو او علمي مجامعو ته لاره پيدا کړي، او د راتلونکو ډېرو نسلونو لپاره به د پرديو په مقابل کې د مقابلې يو سرمشق او الهام ببښونکی مرجع وي.

موږ که پرون هم د بېلابېلو تنظيمي سياسي مجلو ترڅنگ دغه ډول يو د جهاد د سترو پېښنو واحد مورچل درلودلای نو نن به مو د ولس له حافظې څخه د روسانو او کمونستانو په مقابل د ستر جهاد د سلکونو زره سترو کارنامو تاريخونه نه وتل، او نه به هم د امريکا په لاس د جوړې ادارې د تعليمي نصاب او اساسي قانون په مقدموکې هغه ستر جهاد د يوه (ناورين) او (تېرو ناخوالو) په نامه نه يادېدل. او نه به هم نن غرب پلوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیکولرو د دې ولس د دېرشو کلونو جهادونه او قربانۍ د تعلیمي نصاب له تاریخه په آسانه حذفولی شوای.

د پرونۍ جهاد د تاریخونو او سترو کارونامو د خوندي کولو لپاره د هغه جهاد په پای کې ډېرو (استادانو!!؟)، (فرهنګیانو!!؟) او مشهورو تنظیمي لیکوالانو له اسلامي مؤسسو څخه (د جهادي دائرة المعارف) د جوړولو په نامه ښې ډېرې پیسې (نوش جان) کړې، خو په عمل کې یې نه یوازې دا چې څه ونه کړل، بلکې لاړل له یوې مخې د غربیانو لخوا په جوړو شویو مؤسساتو، تحقیقاتي مراکزو او نشراتي ادارو کې منسجم شول، او اوس د هغوئ لپاره په کار اخته دي.

نو د دې لپاره چې دغه ترخه تجربه یو ځل بیا تکرار نشي ښه به داوي چې د دې ستر جهاد سترې کارنامې په خپل لاس په داسې حال کې په خپله خوندي کړو چې لا تر اوسه د غرب او نورو مغرضو کړیو د تحریف او تبدیل ګوتې ندې ور اوږدې شوي.

د اسلامي امارت فرهنګي کمیسون او د (مورچل) سنګرداران که دغه کار هم همداسې په امانت او متانت وکړي لکه چې دغه تاریخونه او پېښې یې راټولې کړې او توثیق کړې دي نو د دې جهاد له عظیم تاریخ سره به یې ستر احسان کړی وي.

۴- دا چې د (مورچل) مجلې لا له پخوا څخه په خپله غېږ کې د (انځوریز مورچل) په نامه د مجاهدینو د بریاوو او د دښمن دماتې واقعي صحنې خوندي کړې دي نو په کار ده چې د مورچل اداره او یا هم فرهنګي کمیسیون له همدغو عکسونو سره د دښمن د ماتې او د هغه د تلفاتو د صحنو په زرګونو نور عکسونه ملګري کړي، او هم د هرې صحنې د وضاحت لپاره د هغې د اړوندو معلوماتو مختصر نوټ ورسره ولیکي او بیا یې پر ښه کاغذ په رنګین او مجلد ډول په څو ژبو کې چاپ کړي او هم یې په انټرنټ کې خپور کړي نو دا به د جهاد د بریاوو او د دښمن د ماتې یو داسې تاریخي او مستند شاهد وي چې هېڅوک به انکار ورڅخه نشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولی. دا کار د دې ترڅنګ چې خپل خاص معنوي او فرهنګي ارزښت لري په افغانستان، سیمه او نړۍ کې د خرڅلاو ښه مارکېټ هم لرلی شي.
په پای کی د دې مورچل پالونکو، ساتونکو او ټولو سنګردارانو ته له الله تعالی څخه د مزید توفیق غوښتونکی یم، الله تعالی دې نور هم د دوئ په نیتونو کې اخلاص، په عزم کې رسوخ، په کار کې برکت او په قلم کې زور او تاثیر پیدا کړي. آمین.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جهادي خپرونو پر مفاهيمو د نوي غور ضرورت

پر افغانستان د امريکا تر بيرغ لاندې د غرب يرغل يوازې د افغانانو پر خاوره او سياسي استقلال يرغل ندی، بلکې دا يو هر اړخيز يرغل دی چې د خاورې د نيولو او د افغانانو د سياسي استقلال د سلبولو تر څنګ د افغانانو دين، فکر، اخلاق، ټولنيز جوړښت، ټولنيز ارزښتونه او د آزادۍ غوښتنې او آزادۍ پالنې روحيه يې هم تر ګوزار لاندې نيولې ده، ځکه چې يرغلګر پوهېږي چې همدغه ديني، اخلاقي او ټوليز ارزښتونه دي چې تل يې افغانان د دښمن په خلاف د مقابلې په صف کې درولي دي.
پدې جګړه کې چې د خاورې آزادول او د سياسي استقلال بېرته ګټل له افغانانو څومره هلې ځلې او قربانۍ غواړي له دين، فرهنګ او ټولنيزو ارزښتونو څخه دفاع له افغانانو څخه تر هغو ډېرې علمي، فکري، فرهنګي او نورې لاربښوونکې او څېړنيزې هلې ځلې او ستړياوې غواړي. ځکه چې زموږ جګړه د کوم شډل او بې فرهنګه دښمن په خلاف نه ده، بلکې موږ د داسې دښمن په خلاف په جګړه اخته يو چې د خپل علم، فکر، فرهنګ، ټکنالوژۍ او پراخو او دقيقو پلانونو او سياستونو په زور يې تقريباً ټوله نړۍ لاندې کړې ده. له همدې امله بايد زموږ جهادي مطبوعات او زموږ فکري ادبيات زموږ د جهاد او مبارزې د لارې په لارويانو کې دا وړتيا پيدا کړي چې هم د جګړې په ډګر کې په مېړانه او شعوري ډول د دښمن مقابله وکړای شي، او هم په پوهه، مهربانۍ او حکمت خپل ولس په ځان پسې روان کړای شي.
زموږ مطبوعات او خپرونې بايد د اسلامي نړۍ په خلاف د روانې هر اړخيزې صليبي جګړې په تر ټولو خطرناکې مرحلې کې د جهاد بهير لا ځپاندکړي، او د مجاهدينو د لاربښوونې په مقصد هغوئ ته داسې خپرونې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولري چې د هغوئ ارمانونه، تګلاره او اهداف ورته روښانه کړي، او له دښمن سره د تعامل لپاره داسې لاربنود ورته وړاندې کړي چې د (ولاء او براء) ټولې غوښتنې او احکام ورکې په راښه ډول بيان شوې وي.
دغه ډول خپرونې له انحراف څخه د جهاد او مجاهدينو د ژغورلو وسيله او د جهاد د لارويانو او مؤمن ولس شديد ضرورت دی، ځکه چې په ټوله نړۍ کې د دښمن ميډيا او مطبوعاتو د امريکا او نړيوال صهيونيزم د طرحه شوو پلانونو پر اساس د اسلام او جهاد د مفاهيمو په تحريف پسې راخيستې ده.
غربي او په اسلامي هېوادونو کې په غرب پورې تړلې ميډيا او مطبوعات ټول هڅه کوي چې د اسلام مفاهيم داسې تحريف، تفسير او تعبير کړي چې له مسيحيت، ماديت، ليبراليزم او ډيموکراسيۍ سره يې هېڅ توپير پاتې نشي. او جهاد چې په اسلام کې تر ټولو لوړ عبادت (ذورة سنام الإسلام) دی په (تروريزم) او (ورانکارۍ) بدنام کړي، تر څو د اسلامي امت ځوانان پر دغه عبادت بې باوره او له خپل امت څخه د دفاع کولو د مسؤوليت له احساس څخه يې د انحرافونو، ماداياتو او شهوتونو په لور بې لارې کړي.
غرب د مسلمانانو په خلاف په فکري جګړې او د اسلام او جهاد د شرعي مفاهيمو په تحريف کې يوازې نه دی، بلکې ډېر شرعي علم ته منسوب د اسلام له روح څخه ناخبره ملايان، مفتيان، پيران، د مدارسو مسؤولين او تش په نامه د اسلامي تنظيمونو منسوبين يې هم له ځان سره ملګري کړي دي، او د هغوئ په وسيله د امت ځوانان او عام ولس د مجاهدينو له مرستې او ملاتړ څخه ايساروي، تر څو د يرغلګرو کفارو په مقابل کې جنګېدونکي مجاهدين د مسلمان امت له ملاتړ څخه محروم کړي.
د دښمنانو له طرفه د اسلامي او جهادي مفاهيمو د تحريف د مخنيوي ترڅنګ دېته هم شديد ضرورت ليدل کېږي چې پخپله مجاهدين او د اسلامي نظام د قائمولو لپاره مبارزين د اسلام په حقيقت ځانونه ښه پوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړي، مجاهدينو ته د جهاد شرعي حيثيت واضح کړای شي، او د جهاد او فکري مبارزې د هرې مرحلې اهداف او تګلارې ورته تشخيص او بيان کړای شي، ترڅو په پوره بصيرت او درايت د دښمن هر اړخيزه مقابله وکړي، او د حالاتو لوړ او ځوړ هغوئ د جهاد له دوام څخه ستومانه نه کړي.

زموږ جهادي خپرونې بايد له سطحيت څخه ووځي او د لاندې اهدافو او مقاصدو لپاره ښه پراخه او ژور کار وکړي:

١ – جهادي خپرونې بايد کوښښ وکړي چې افغان مجاهد ملت د اسلام او جهاد له حقيقي مفاهيمو او مقاصدو نور هم ښه باخبره وساتي، او پدې هکله د اسلام د دښمنانو لخوا د اسلامي شريعت او جهاد په خلاف راولاړو شوو شکوکو او شبهاتو ته شرعي علمي او منطقي ځواب ووايي. ځکه چې دښمنان هڅه کوي د ډول ډول وسوسو او شبهاتو په مطرح کولو نوی نسل د اسلامي شريعت د تطبيق او د جهاد د فريضې په اړه شکمن کړي، او بالعکس يې له دښمن سره (سولې)، (د جهاد پرېښودو)، (ډيموکراسۍ) او نورو غربي افکارو او نظرياتو د وربللو له لارې د اسلام په مخالفت کې يې په خپل صف کې ودروي.

٢ – جهادي خپرونې بايد نوي نسل ته د دې حقيقت وضاحت وکړي چې جهاد د الله ﷻ له لوري يوه لويه فريضه ده چې مسلمانان شرعاً د هغې په ترسره کولو مکلف دي. او هم بايد دا حقيقت خلکو ته څرګند کړي چې مسلمانان ټول يو امت دي او اسلامي نړۍ د هغوئ مشترك کور دی چې له هغه څخه دفاع او په هغه کې د اسلام د نظام حاکمول د ټولو مسلمانانو مشترك مسؤوليت دی، او پر همدې اساس د ټولې نړۍ رينښتني مجاهدين په خپلو کې سره وروڼه، د يوه هدف خاوندان او د يوې لارې لارويان دي.

ټولې هغه هڅې چې مسلمانان يو له بله سره بېلوي، او ټول هغه استعماري پلانونه چې اسلامي نړۍ يې وېشلې او ټوټه ټوټه کړې ده په حقيقت کې د اسلام او مسلمانانو د له منځه وړلو اساسي عوامل دي چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسلمانانو ته د هېڅ اعتبار وړ نه دي، او د هغو دله منځه وړلو لپاره هم آهنګ کوښښونه یو شرعي ضرورت او د وخت مبرمه تقاضا ده.

د اسلامي نړۍ مجاهدين شرعاً پدې مکلف دي چې د نړۍ په هر ګوټ کې د خپلو مظلومو او مستضعفو مسلمانو ورونو مرستې ته د امکان تر حده ځان ور ورسوي او د سيمې مجاهدين هم بايد ورغلي مجاهدين د حالاتو او امکاناتو په پام کې نيولو سره سم په خپلو صفونو کې تنظيم کړي. دا داسې يو شرعي حکم دی چې تر ټولو سياسي او سيمه ييزو مصالحو بايد لوړ وګنل شي، الله ﷻ د مسلمانانو د دغه شرعي مسؤوليت په اړه فرمايي: ﴿وَإِنِ ٱسۡتَنصَرُوكُمۡ فِي ٱلدِّينِ فَعَلَيۡكُمُ ٱلنَّصۡرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوۡمِۭ بَيۡنَكُمۡ وَبَيۡنَهُم مِّيثَٰقٌۗ﴾ الأنفال: ۷۲.

ژباړه: (او که چېرې مؤمنان له تاسې څخه په دين کې مرسته وغواړي نو پر تاسو د هغوئ مرسته کول فرض دي، خو د هغه قوم په مقابل کې نه چې ستاسې او د هغوئ تر منځ کوم د جګړې نه کولو تړون موجود وي).

رسول اللهﷺ هم فرمايي:

(المسلم أخو المسلم، لايخونه، ولايكذبه، ولايخذله، ولايظلمه، ولايُسلمه، كل المسلم على المسلم حرام، عِرضه، وماله، ودمه، التقوى هاهنا – وأشار إلى القلب – بحسب امرىء من الشر أن يحقر أخاه المسلم) رواه مسلم.

ژباړه: (مسلمان د مسلمان ورور دی، نه به خيانت ورسره کوي، نه به دروغ ورته وايي، نه به يې دښمن ته يوازې پرېږدي، نه به ظلم ورباندې کوي او نه به يې دښمن ته ورسپاري. د مسلمان هر څه پر بل مسلمان حرام دي، ناموس يې، مال يې او وينه يې. تقوی دلته ده – او بيا يې زړه ته اشاره وکړه – د يو چا لپاره همدا شر بس دی چې خپل مسلمان ورور سپک وګڼي).

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښمنان غواړي مجاهدين د قومونو، سيمو، فقهي مذاهبو او د فکر پر بنسټ پر بېلابېلو ډلو ووېشي، اهداف او توجهات يې يو له بل څخه بېل معرفي کړي، پداسې حال کې چې غربيان بيا په خپله د يو ځای کېدلو او په خپلو منځونو کې د سرحدونو د له منځه وړلو په لور ور روان دي. شرقي او غربي اروپا چې يو وخت يوه له بلې سره په اوږدې جګړې کې اخته وې اوس يې تقريباً ټول اروپايي هېوادونه په يوه (اروپايي اتحاد) کې سره يوځای شوي چې مشترك پارلمان، مشترکه سکه، مشترك پوځي تړون او د اسلام په خلاف مشترك موقف لري، او په مشترك ډول په ټوله اسلامي نړۍ کې د حقيقي مسلمانانو په خلاف جنګېږي.

۳ – جهادي خپرونې بايد مسلمانان وهڅوي چې په ټولې نړۍ کې د مسلمانانوله ملي او نړيوالو قضاياؤ څخه دفاع وکړي، او هم په افغانستان او سيمه کې د ټولو هغو سياسي، فکري، اجتماعي، اقتصادي، ادبي، فرهنګي او نورو تشکيلاتو په اړه چې د اسلام دښمنو ځواکونو او هېوادونو له لوري رامنځته شوي خپلو لوستونکو ته کره معلومات وړاندې کړي، او د هغوئ له هغو پروګرامونو، توطيو او فعاليتونو خپل مسلمان ولس خبر کړي چې له اسلام او اسلامي نظام سره يې د مخالفت لپاره دلته په کار اچولي دي، ترڅو د پرديو لخوا دغه ګومارل شوي (سيکولر) عناصر مسلمانانو ته رسوا شي، او د تباه کوونکو فعاليتونو مخه يې ونيول شي.او دا ځکه چې نن کفارو ټوله اسلامي نړۍ د هغو اشخاصو، مؤسساتو، حکومتونو او فکري جهتونو په مټ د ځان لپاره تسخير کړې چې ځانونه مسلمان او د اسلامې امت برخه بولي خو کار د کفارو لپاره کوي.

۴- جهادي خپرونې بايد اسلامي ادب ته د ودې ورکولو او د ځوانو ليکوالو، شاعرانو، اديبانو او مفکرينو د استعدادونو د غوړېدا لپاره د زمينې د برابرولو په مقصد په پراخ ډول کار کول له خپلو مهمو اهدافو څخه وګڼي، او د ځوانو استعدادونو پر مخ د مسلمان ولس د احساساتو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمانونو د اظهاراو بيان جرأتمن منبرونه رامنځته کړي، ترڅو وکولای شي د منحرفو، پردي پالو، خرڅو شويو، کرايي، مبتذلواو د غرب لخوا د توظيف شويو شاعرانو او ليکوالو د زهر شيندلو مخه ونيسي، او مسلمانه ټولنه د هغوئ د ترجمه شويو، وارداتي او زهرجنو ليکنو له منفي تأثيره وژغوري.

۵- د مسلمانو ټولنو پر فکري حريم د غرب د فرهنګي يرغل مقابله هم بايد د جهادي خېرونو له مهمو اهدافو څخه وګڼله شي، او پدې ډګر کې بايد د اسلامي فکر بډايه او اصيل فکري ادبيات د ځوان نسل مخې ته کېښودل شي ترڅو د غرب د سيکولرو او الحاد ځپليو وارداتي افکارو او نظرياتو مقابله وکړای شي.

همدا اوس په افغانستان کې د اشغالګر صليبي اتحاد هر شريك هېواد خپلو اهدافو ته د رسېدلو او افغانانو ته د خپل فرهنګ د راصادرولو په مقصد په مرکز او بېلابېلو ولاياتو کې په لسګونو مطبوعاتي ادارې، راډيوګانې او تلويزونونه جوړ کړي، او په زرګونو ليکوالان، خبريالان او د قلم خاوندان يې ورکې په کار ګومارلي دي، ترڅو د افغانستان په فکري او فرهنګي اشغال کې د يرغلګرو مرسته وکړي. دغه خرڅ شوي ليکوالان او د رسنيواو مطبوعاتو خاوندان پداسې يو لوی خيانت او ملي جرم کې اخته دي چې ضرر يې په افغانستان کې اسلام او مسلمانانو ته د صليبيانو تر پوځي جګړې ډېر خطرناك دی.

جهادي خېرونې بايد هڅه وکړي چې په خپل فکري او مطبوعاتي جهاد د هېواد مطبوعاتي ډګر چې د پرديو لخوا اشغال شوی بېرته ازاد کړي، او ملت ته هغه مفاهيم او معلومات وړاندې کړي چې د مؤمن ملت د آزادۍ روحيه تمثيل کړي، ديني، ملي، تاريخي او اجتماعي ارزښتونه يې خوندي کړي، او د راتلونکي لپاره د اسلامي نظام تر سيوري لاندې د آزادۍ، خپلواکۍ، پرمختګ او سالمې پوهې په لوري د هېواد د بچيانو لارښوونه وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جهادي خپرونو په صف کې باید ټولو هغو پوهو، دردمنو با احساسه لیکوالو، مطبوعاتیانو، ناشرانو، د اسلام د خپرولو په لاره کې پانګوونکو او د فکر او شرعي علم خاوندانو ته ځای ورکړ شي چې مسلمانان ټول یو امت او اسلامي نړۍ د هغوي مشترك کور ګڼي، او له هغه څخه دفاع او په هغه کې د اسلامي نظام حاکمول د ټولو مسلمانانو مشترکه وظیفه بولې، او په ټولې نړۍ کې د اسلام له ارزښتونوڅخه دفاع د خپل شرعي مسؤولیت په حیث مني.

پرون چې د کمونیزم په مقابل کې مسلمانانو یو جهادي موقف درلود او له منطقوي، ژبنیو او مذهبي توپیرونو پرته یې د یوه امت په څېر د دښمن په خلاف جهاد کاوو څنګه یې هم افغانستان او هم نړۍ د کمونیزم له شر څخه خلاصه کړه! که نن هم د نړیوال صلیبي یرغل په مقابل کې په ټوله نړۍ کې یو جهادي دریځ ولرو او په همغږۍ د دښمن مقابله وکړو، له تېرو ترخو تجربو درس واخلو او د راتلونکي لپاره داسې روښانه تګلاره ولرو چې مسلمانان هیله من او پر ځان باوري کړي نو لیرې نده چې اسلامي نړۍ به د غرب له شر څخه هم خلاصه شي.

۶- جهادي خپرونې باید د ورځنیو خبرونو، تبصرو، مضامینو او سیاسي تحلیلونو ترڅنګ د کفر او ګمراهۍ د معاصرو شکلونو لکه (ډیموکراسۍ)، (لیبرالیزم)، (وضعیقوانینو)، (نشنلیزم)، (وطنیت)، (هیومنیزم)، (ګلوبلایزیشن)، (د ښځو غربي ډوله آزادي)، (غربي ډوله بشري حقوق)، (سیکولریزم) او د نورو کفري نظریاتو څېړنې او نقد ته هم پوره توجه وکړي، ځکه چې غرب په اسلامي نړۍ کې د همدغو نظریاتو د خپرولو له لارې پر اسلام د ملیونونو مسلمانانو باور کمزوری کړی، او هغوئ یې په خپل ملاتړ د ریښتیني اسلام په خلاف د جګړې په ډګر کې درولي دي، او د همدوئ په لاس یې د اسلامي شریعت د پلي کېدو مخنیوی کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۷- د جګړې له ډګره د غربي قواوو تېښته باید په موږ کې دا کاذبه خوشباوري او غرور پیدا نه کړي چې جګړه مو وګټله او نور به نو خیر او خیریت وي او د سترګو په رپ کې به موږ اسلامي نظام قائم کړای شو. د تېرو دیارلسو کلونو جګړه چې په نتیجه یې موږ دښمن تېښتې ته اړ کړ یوازې د جهاد یوه مرحله وه. تر دې وروسته د جهاد نورې مهمې مرحلې پاتې دي، دلته دښمن دومره چورګوړي وېستلي او دومره هګۍ یې اچولې دي چې راتلونکي څو نسله به یې د اسلامي نظام د قائمېدلو د مخنیوي هڅو ته په بېلابېلو شکلونو ادامه ورکوي. غرب به په فکري، سیاسي، اقتصادي او تبلیغاتي ډګرونو کې د هغوئ تر شا درېږي او دوئ به په ولس کې د خپلو ریښو د غځولو او خپلو نظراتو د خپرولو لپاره په پراخه پیمانه کار ته دوام ورکوي.

د اسلامي نظام د قائمولو او چلولو لپاره د شخصیتونو روزل، د اسلام حقیقي مفاهیم خلکو ته رسول، په فکري او تعلیمي لحاظ د وطن بیا ودانول، په بېلابېلو ډولونو سره وېشل شوی ولس بېرته سره یو کول، ښه حکومتداري رامنځته کول، هېواد په اقتصادي لحاظ پر خپلو پښو درول، د ژوند د ټولو چارو او ابعادو لپاره په معاصره بڼه د اسلامي قوانینو برابرول او بیا د هغو پلي کول، د بې دینۍ، سیکولریزم، غربپالنې، بدعتونو، خرافاتو او وضعي قوانینو له منځه وړل او په زرګونو نور لوی لوی کارونه ټول زموږ د راتلونکې مرحلې د جهاد پړاوونه دي چې باید د ترسره کولو لپاره یې په ځان کې وړتیا پیداکړو.

که د یادو شویو کارونو د ترسره کولو لپاره په ځان کې واقعي وړتیا پیدا نه کړو او یوازې په شعارونو او دعوو اکتفا وکړو، نو پدې کې هېڅ شک نشته چې د روان جهاد لاسته راوړنې به مو بېرته له لاسه ځي، ځکه چې دښمن مو تر جګړې د وروسته مرحلې لپاره پوره تیاری لري. نو په کار ده چې جهادي مطبوعات مو دغو ټولو مفاهیمو ته پوره پام وکړي، او په پراخه پیمانه یې مجاهدینو ته په مسلسل ډول ورتلقین کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعداد یو شرعي مسؤولیت او جهادي ضرورت

په اسلام کې چې د جهاد عبادت ته (ذورة سنام الاسلام) ویل شوي او د لوړې مرتبې عبادت ګڼل شوی دا له دې امله ده چې په جهاد د اسلام ساتنه کېږي، د جهاد په وسیله هغه خنډونه لیرې کېږي چې د الله تعالی بنده ګانو ته د حق د دعوت د ورسېدلو مخنیوی کوي، د هغه په وسیله د ظالمانو او مفسدینو د ظلم او فساد مخه نیول کېږي ، او د همدی جهاد په وسیله د اسلامي امت معنوي ارزښتونه او زمکني سرحدونه خوندي کېږي.

خو جهاد په هغه وخت کې خپل پوره افادیت ښیي چې په شرعي ډول ترسره شي، او په پوځي، معنوي او روحي لحاظ د هغه لپاره پوره تیاری ونیول شي.

که له یوې خوا الله تعالی مسلمانانو ته د کفر او فتنې په مقابل کی د جهاد د کولو امر کړی او فرمایلي دي: (**وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لاَ تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ**)الأنفال/۳۹.(تر هغه د کافرانو په خلاف وجنګېږئ چې فتنه (شرك) له منځه ولاړ شي او یوازې د الله دین حاکم شي). نو له بل لوري یې مسلمانانو ته د جهاد لپاره د تیارې د نیولو او د اعداد دفریضې د ادا کولوامر هم کړی او فرمایلي یې دي:(وأعدوا لهم مااستطعتم من قوة و من رباط الخیل ترهبون به عدوالله وعدوکم وآخرین من دونهم لاتعلمونهم الله یعلمهم) الأنفال/۶۰.

ترجمه:(څومره چې کولی شئ د کافرانو د مقابلې لپاره قوت او زین کړي اسونه تیار کړئ چې د الله دښمنان، خپل دښمنان او او نور هغه دښمنان پرې ووېروئ چې تاسې یې نه پېژنئ الله یې پېژني).

دا چې د اسلام دین د الله تعالی ورستی حق دین دی او مسلمانان یی د نړۍ خلکو ته پر رسولو او د هغه د رسولو پر لاره د پرتو خنډونو پر لیرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولو مکلف دي نو ځکه خو باید دا امت د تل لپاره یو قوي، مستعد، او متحرك امت وي، او د دین د رسولو او له هغه څخه د دفاع په لاره کې باید د هر ډول مادي او معنوي وړتیاوو درلودونکی او د هغه لپاره د قربانۍ ورکولو ته تیار وي.

که له یوې خوا مسلمانان انسانانو ته د الله تعالی د دین په ور رسولو مکلف دي او د دی کار لپاره له تېرو څه باندې څوارلس سوه کلونو په مسلسل جدوجهد کې راروان او له ډېرو لوړو او ژورو راتېر شوي او د عروج او تنزل پړاوونه يې وهلي دي نو له بل لوري د شیطان پلویانو او له الله تعالی سره په دښمنۍ اخته خلکو هم د تل لپاره د اسلام د خپرېدو د مخنیوي او د مسلمانانو د له منځه وړلو او یا کمزوري کولو لپاره خپلې هر ډول هڅې کړې او په هره زمانه کې يې خپلې ټولې مادي او معنوي وړتیاوې او وسایل په کار اچولي او د حق په مقابل کې د قوي جبهې د جوړولو په مقصد يې يو بل ته سره په خپلو کې لاسونه ورکړي دي، او د مسلمانانو په خلاف يې لوېې او اوږدې جګړې کړې دي چې د فارسیانو، رومیانو، د اروپا صلیبي او استعماري جګړې، د کمونیزم د خپراوي لپاره د شوروي اتحاد جګړې او بالآخره د دیموکراسۍ د کفري نظریې او نظام د خپرولو لپاره د امریکا او ټول غرب اوسنۍ روانه جګړه يې واضح مثالونه دي.

د رسول الله صلی لله علیه وسلم اصحابانو او د هغوئ تابعینو هم د اسلام د خپرولو په لاره کې جهاد او اعداد ته دومره لویه توجه کړې وه چې د مادي وسائلو او د حمل او نقل د قوي او لویو ذرائعو له نه شتون سره سره يې بیا هم د اسلام پیغام له جزیرة العرب څخه د اروپا تر غربه او د هند، چین، روسي او قوقاز ترهېوادونو ورساوه. هغوئ د خپلې زماني بهترین توره وهونکي، غره ختونکي، صحراپیمایان، اسپ سواره، نښه ویشتونکي،لامبو وهونکي او د نورو رزمي استعدادونو لرونکي ول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوئ په اعداد او تمرین کې داسې رالوی شوي ول چې عسکریت او د رزمي وړتیاوو درلودل یې نور د ژوند بنه ګرځېدلې وو.
صحابه کرامو رضي الله عنهم به له جهاد او اعداد څخه کنبیناستل هلاکت ګاڼه، ځکه چې الله تعالی په قران کریم کې دې کنبیناستلو ته (تهلکه) ویلي وو او هغوئ یې ورڅخه منع کړی وو:(ولاتلقوا بأیدیکم إلی التهلکة) یعنې (د جهاد اعداد او رباط په پرېښودلو او د دنیا په کارونو د پوره مصروفېدلو له امله ځان په هلاکت کې مه غورځوئ). ابو ایوب انصاري رضي الله عنه هم صحابوؤ او تابعینو ته د دې آیت همدغه تفسیر کړی وو.

د اعداد شرعي دلائل:

الله تعالی په سورة الأنفال کې مسلمانانو ته له دښمن سره د مقابلې لپاره د هر ډول اعداد او د مطلوب قوت د برابرولو امر کړی دی، الله تعالی فرمایلي :(وأعدوا لهم مااستطعتم من قوة و من رباط الخیل ترهبون به عدولله و عدوکم وآخرین من دونهم لاتعلمونهم الله یعلمهم) الأنفال/ ٦٠.
ترجمه:(څومره چې کولی شئ د کافرانو د مقابلې لپاره قوت او زین کړي آسونه تیار کړئ چې د الله دښمنان، خپل دښمنان او نور هغه دښمنان پرې ووېروئ چې تاسې یې نه پېژنئ الله یې پېژني).
د تفسیر علماء وایي چې پدې آیت کې د (قوة) لفظ نکره دی، او نکره عام وي او دلته هم دا لفظ په هر ډول قوت باندې دلالت کوي.
د جهاد لپاره اعداد نه کول په قرآن کریم کی د منافقانو له صفاتو څخه ګڼل شوي دی، الله تعالی د جهاد لپاره د منافقینو د اعداد د نه کولو په اړه فرمایي:(**وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِن كَرِهَ اللَّهُ انبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ**)التوبة/ ۴۶.

ترجمه:(که هغوئ (منافقانو جهاد) ته د وتلو اراده درلودی نو تیاری به یې ورته نیولی وو، خو د هغوئ راپورته کېدل د الله خوښ نه وو، نو ځکه یې سست کړل، او ورته وویل شول چې له کنبېناستونکو سره کنبېنئ).

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسول الله صلی الله علیه وسلم په خپلو احادیثو کې مسلمانان د جهادي اعداد بېلابېلو ډولونو ته تشویق کړي دي او هغوئ یې اسپ سوارۍ، نښه ویشتلو، لامبو زده کولو او د پوځي وسائلو جوړولو ته هڅولي دي.

نن چې په نړۍ کې کافران د جنګ، سیاست ، تعلیم او اقتصاد په ډګرونو کې برلاسي شوي او هره خوا یې په اسلامي نړۍ کې پر مسلمانانو او نورو ولسونو او مجاهدینو حملې دي سبب یې دا ندی چې هغوئ پرحقه دي، او یا دا چې د الله توفیق او نصرت یې په برخه دی. بلکه اصلي سبب یې دا دي چې هغوئ د جګړو لپاره پوره اعداد او منظم پلانونه لري، او د جګړه ییزو مهارتو او پوځي صنعت په ډګرونو کې یې پوره کار کړی دی، او لوی زمکني، هوایي او سمندري پوځونه او پوځي وسائل یې جوړ کړي دي، او هم هغوئ په رواني او فکري لحاظ خپلو پوځیانو ته پوره روزنه ورکوي.

کفار نه یوازې دا چې د بدني او فکري اعداد او د پوځي وسائلو او وسلو په جوړولو کې د خپلې برلاسی لپاره مسلسلې او په خپلو منځونو کې سره همغږې هلې ځلې کوي، بلکې په ټول توان او د هر ډول توطیو او فشارونو په استعمال د دې لپاره هم په سیمه ییزه او هم په نړیواله سطحه کوښښ کوي چې مسلمانان له عسکري وړتیاوو او د پوځي صنعت له درلودلو محروم کړي، ترڅو یا د خپلې کمزورۍ له امله له منځه ولاړ شي، او یا هم د کفارو قوت او د هغوئ شرطونو ته غاړه کېږدي.

د اسلام دښمنان او له مسلمانانو سره په جګړه کې اخته اوسنی نړیوال صلیبي ایتلاف او د هغه فکري او اقتصادي ملګري او پر اسلامي نړۍ د هغوئ له لوري تپل شوي حکومتونه او سیاسي احزاب ټول له یوې مخې د خپلې زوروري میډیا ، تعلیمي نصابونو، فرهنګ او ادبیاتو، ټولنیزو رسنیو او نورو اجتماعي او فکري سازمانونو له لارې کوښښ کوي چې د اسلامي امت ځوانان او راتلونکي نسلونه له جهادي اعداد او د وسلې له استعمال څخه متنفر کړي، او د هنر، د عدم تشدد د مبارزې، نړیوالتوب

(c) ketabton.com: The Digital Library

او نورو واردو شویو فکري ګمراهیو له لارې یې د ذلت او بې غیرتۍ په ژوند او د کفارو د اهدافو لپاره په کار کولو قانع او مصروف کړي.
د دې لپاره چې له اسلام سره په جګړه کې اخته اوسنی نړیوال صلیبي ایتلاف او د هغه محلي ملګري د اسلامي نړۍ ځوانان د جهاد او دفاع له میدانونو لیرې وساتي او په بېهوده مصروفیتونو یې مصروف کړي، نو په منظم شکل یې هغوئ د جنون تر حده په بېلابېلو سپورټونو لکه کرکټ، فوټبال، د میراتون په منډو، د باډۍ د ښکلا په کلپونو، موسیقۍ، ګډاوو، د ښځو او نرو په اختلاط، په رومانتیکې شاعرۍ، عشق او عاشقۍ، غربي ډوله فیشنونو او نورو بیهوده مصروفیتونو اخته کړي دي، او غربي دولتونه او موسسې د هغوئ لپاره د ځوانانو کلپونه، د لوبو میدانونه، تیاترونه، خارجي سفرونه، تش په نامه د ځوانانو پارلمانونه او کنفرانسونه، ادبي بهیرونه، د خوشګذرانۍ بنډارونه او د ماډلنګ نندارتونونه جوړوي، او په ملیونونو ډالر وربانديې پدې مقصد مصرفوي چې د امت ځوانان له علم، دعوت، جهاد، صنعت، زراعت، مسؤولیت پېژندنې او له دین او وطن څخه د دفاع له کاره راوګرځوي، او د ریښتنې اتلولۍ له ګټلو څخه یې د کرکټ، ګډاوو، سندرو، او فلمونو په اتلولۍ تېرباسي.
د دې لپاره چې د پردیو لخوا تپل شویو حکومتونو له یوې خوا نور ځوانان هم د جهاد او دفاع له سنګرونو لیرې ساتلي وي، او د پردیو فرهنګونو په خپلولو یې مصروف کړي وي، او له بلې خوا یې له لویو ستونزو د ولسونو پام بل لوري ته اړولی وي په لویه پیمانه بېهوده مصروفیتونو ته د ځوانانو د ورتشویقولو پر پروګرامونو درانه مصرفونه کوي او د داسې لوبغاړو او سندرغاړو استقبال ته ساده ولسي خلك له ډولونو او سورنیو سره لویو لارو او بازارونو ته راوباسي چې له لهو او لعب پرته یې بل څه نه وي تر سره کړي، خو د غرب پلوې مېډیا له لوري اتلان بلل کېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جهادی اعداد ډولونه:

لکه څنګه چې جهاد يو ايماني،عسکري، سياسي او اجتماعي عمل دی او نتائج يې هم د اسلامي ټولنې پر ايمان، پوځي غلبې او شکست او د ټولنې په سياسي او اجتماعي وضعيت مرتبيږي، نو همدارنګه بايد اعداد هم ورته پدې ټولو ډګرونو کې ونيول شي. او که چېرې په دې ټولو ډګرونو کې د جهاد لپاره اعداد ونه نيول شي نو هر وخت د دې وېره شته چې يا دې جهاد او مجاهدين د دښمن په مقابل کې مغلوب شي، يا دې جهاد په فساد او طغيان بدل شي، او په نتيجه کې دې يې يو فاسد او مستبد نظام رامنځته شي، او يا دې هم دښمن په دې وتوانيږي چې د جهاد د لارې لارويان د خپلو پټو او ښکاره دسيسو او توطيو په نتيجه کې په خپل صف کې ودروي، چې په تاسف سره دا ټول حالتونه زمونږ په جهادي بهيرونوکي وليدل شول.

نو د دي لپاره چې منفي تجربې بيا بيا تکرار نشي، د جهادي اعداد لپاره بايد په لاندي ډګرونو کې ډېر کار وشي.

١ - ايماني او شرعي اعداد:

مخکې تر دې چې مجاهد ته ټوپك په لاس ورکړ شي هغه بايد د ايماني اعداد له مرحلې تېر شي. په ايماني اعداد کې بايد مجاهدين پدې معتقد شي چې :

الف: جهاد يوشرعي عبادت دی چې د الله له لوري پر مسلمانانوفرض شوی دی:(كتب عليكم القتال وهو كره لكم وعسى أن تكرهوا شيئا وهو خير لكم وعسى أن تحبوا شيئا وهو شر لكم والله يعلم وأنتم لا تعلمون)البقرة/٢١٦.

ترجمه:(پر تاسې جنګ فرض کړای شوی دی که څه هم تاسې يې نه خوښوئ، شايد تاسې يو شی بد وګڼئ خو هغه به ستاسې لپاره غوره وي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

او شايد تاسې به يو شی ښه وګڼئ خو هغه به ستاسې لپاره شر وي، الله ښه پوهېږي او تاسې نه پوهېږئ).

جهاد نه کومه سياسي مبارزه ده، نه يوازې د آزادۍ لپاره جګړه ده، نه کوم ولسي پاڅون دی، او نه هم د مال، تنخوا او يا نورو امتيازاتو په مقابل کی جنګېدل دي. بلکې جهاد يوازې د دې لپاره جنګېدل دي چې د الله تعالی کلمه دې لوړه شي، شريعت دې نافذ شي، مسلمانان دې نورو خلکو ته د اسلام پيغام او دعوت ور ورسولی شي، او د ظالمانو او کافرانو له ظلم او تجاوز څخه دې خوندي وي.

ب: لکه څنګه چې په اسلام کې نورعبادتونه خپل شروط، آداب، او احکام لري همدارنګه جهاد هم خپل شروط، آداب، احکام او خپلې تقاضاوې لري چې بايد وپېژندل شي او مراعات شي. که چېرې په جهاد کې د جهاد خپل شروط، آداب، احکام، او د هغه تقاضاوې پوره نشي نو بيا جهاد يو شرعي عبادت نه پاتې کېږي، بلکې د يوې ورانوونکې جګړې حيثيت او شکل غوره کوي چې د الله تعالی د رضاکولو لپاره نه بلکې د نورو سياسي، قومي او يا اقتصادي مقاصدو لپاره تر سره کيږي.

نو په کار ده چې مجاهدين د جهاد پر فقه وپوهول شي، او د جهاد د مشروعيت او فرضيت له دلائلو خبر کړی شي، د قتال، فرار، غنيمت، شهادت، طاعت، رازساتنې او ولاء او براء احکام ور معلوم شي. همدارنګه د نيت او عمل اصلاح ته متوجه کړای شي، له الله تعالی، د هغه پيغمبر صلی الله عليه وسلم او د اسلام له مبارك دين سره مينه يې په زړه کې ځای کړای شي، د دنيا او دنياوي خوندونو په اړه د زهد او بې رغبتي او د آخرت د نعمتونوپه اړه تلقين او ترغيب ورته وشي. د ذکر، تلاوت، تزکية النفس، توکل علی الله، نېکو اخلاقو، د مسؤوليت د پېژندنې صفات ورکې پيدا کړل شي، او د امت د عليا مصالحو په خاطر له خپلو شخصي مصالحو د تېرېدنې احساس ورکې راوستل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجاهدينو ته د دې ورښوول هم ضروري دي چې د جهاد د ډګر کې له حلالو او حرامو خبر شي، د دعوت، امر بالمعروف او نهي عن المنكر او د الله تعالی د حدودو د ساتلو استعدادونه ورکې وروزل شي. که مجاهدينو ته دغه ډول ايماني اعداد ورکړ شي نو په هغه وخت کې به بيا يو مجاهد په حقيقي معنی مجاهد وي، او هغه صفات به ورکې راځي چې الله يې د مجاهدينو په هکله يادونه کړې ده چې فرمايي:(التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدونَ الآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ)التوبة ۱۱۲.

ترجمه:(هغوئ توبه کوونکي، عبادت کوونکي، ثنا ويونکي، د الله په لار کې وتونکي، رکوع او سجده کوونکي، پر نېکيو امر کوونکي او له بديو منع کوونکي او د الله د حدودو ساتونکي دي، او (ای پيغمبره) مؤمنانو ته د خوښۍ زېرى ورکړه).

ج: د ايماني اعداد په لړکې دا هم ضروري ده چې مجاهدين د خپلې قضيې پر حقانيت وپوهول شی، د دښمنانواو مرجفينوله لوري پر راپورته کړل شويو شبهاتو وپوهول شي او د هغو پر شرعي او معقولو ځوابونو آګاه کړل شي. ځکه چې شبهې، وسوسې او تشويشونه هغه څه دي چې د مجاهد عزم سستوی، د خپلې قضيې په حقانيت يې شکمن کوي، او بالآخره يې له جهاده منصرف کوي چې په عسکري اصطلاح کې همدې ته رواني (روحي) جګړه ويل کېږي.

همدارنګه بايد مجاهدين د جهاد په خلاف له پټو او ښکاره توطيو خبرکړل شي، د دښمن داخلی او خارجي ملګري او له هغه سره متعاون حکومتونه، ارګانونه او مؤسسات ور وپيژندل شي، او هغه مطبوعاتي او اقتصادي مؤسسې، مفکرين، ليکوالان، رسنۍ او نور مؤثر جهتونه هم ورته معرفي شي چې د جهاد او مجاهدينو په خلاف منفي تبليغات کوي او د دښمن تله درنوي. د دغو جهتونو پېژندل او د هغو په اړه مناسب اقدامات ځکه ضروري دي چې نن ورځ د اسلام دښمنان خپله اتيا فيصده جګړه د همدغو

(c) ketabton.com: The Digital Library

جهتونو له لارې کوي، او يوازې شل فيصده جګړه د پوځي وسائلو په استعمال کوي.
د ايماني اعداد په لړکې د هغو مطبوعاتي وسائلو او نشراتو درلودل هم ضروري دي چې له جهادي قضاياوو دفاع کوي، مجاهدينو ته حقائق روښانه کوي، خلکو ته د جهادي پرمختګونو او د مجاهدينو د برياوو خبرونه رسوي، د دښمنانو د تبليغاتو او دسيسو ځواب وايي، په جهادي صف کې ايماني احساسات پالي او ځپاند يې ساتي، او د حق غږ پورته کوي.
د ايماني اعداد په لړ کې پدې خبرې د مجاهدينو پوهول هم ضروري دي چې جهاد کومه سياسي يا وطني جګړه نه ده چې په سولې، متارکې، سياسي جوړجاړي او يا دې له دښمن سره په کوم ډول پخلاينې پای ته ورسيږي. بلکې جهاد هغه جګړه ده چې د کفر تر زوال او د الله تعالی د کلمې تر پوره لوړوالي،د ژوند په ټولو چارو کې د دين د حاکم کېدلو او پر زمکه د کفر او شرك تر نه پاتې کېدلو به دوام لري.
په جهادي نظريه کې له دښمن سره په جګړه کې تکتيکې اوربند او موقته هدنه شته، خو دائمي سوله او د نړۍ له کفري هېوادونو سره د سوله ييز ګډ ژوند نظريه وجود نه لري.
په ايماني اعداد کې د مجاهدينو فکر پر دې خبره هم جوړول ضروري دي چې جهاد په کومې سياسي جغرافيې پورې نه محدوديږي، او نه هم سياسي سرحدونه په امت کې د جهاد د فرضيت مانع ګرځي. بلکه د جهاد عيني او کفايي فرضيت د مسلمانانو په ضعف او قوت پورې اړه لري.

بدني او عسکري اعداد:

په جهادي اعداد کې د شرعي او ايماني اعداد تر څنګ اصلي او مهم اعداد بدني او پوځي اعداد دی. بدني اعداد دا دی چې مجاهدين بايد جسماً داسې تمرين شي چې په هر ډول حالاتو اوهر ډول اراضي کې د تحرك او مانور وړتيا ولري، او له هر ډول جوي حالاتو سره تعامل وکولي شي. د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې تر څنګ باید د امکان تر حده رزمي هنرونه لکه کراټې، جمناستك، اسپ سواري او نور هنرونه هم حاصل کړي.

عسکري اعداد لاندې دوه عمده برخې لري چې د وسلو او وسائلو صحیح استعمال او عسکري صنعت دي.

۱ـ د وسلو او وسائلو صحیح استعمال:

په عسکري اعداد کې د وسلو استعمال او په خاص ډول د هدف ویشتل ډېر اهمیت لري، او په اسلام کې هم همدې کار ته (قوت) ویل شوی دی. د الأنفال په سورت کې چې الله د اعداد امر کړی او فرمایلي یې دي: (وَأَعِدُّوا۟ لَهُم مَّا ٱسْتَطَعْتُم مِّن قُوَّةٍ وَمِن رِّبَاطِ ٱلْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِۦ عَدُوَّ ٱللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِن دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ ٱللَّهُ يَعْلَمُهُمْ)الأنفال/ ۶۰.

ترجمه:(څومره چې کولی شئ د کافرانو د مقابلې لپاره قوت او زین کړي اسونه تیار کړئ چې د الله دښمنان، خپل دښمنان او او نور هغه دښمنان پرې ووېروئ چې تاسې یې نه پېژنئ الله یې پېژني).رسول الله صلی الله علیه وسلمپه دې آیت کې د (قوت) تفسیر په (رمیې) یعنې ویشلو سره کړی، او پر دې موضوع یې د تأکید له امله په تکرار سره فرمایلي:(ألاإنّ القوةالرمي،ألاإنّ القوة الرمي، ألاإنّ القوة الرمي). مسلم، ترمذی، ابوداود ، ابن ماجه، احمد). خبر اوسئ چې قوت (ویشتل) دي، خبر اوسئ چې قوت (ویشتل) دي، خبر اوسئ چې قوت (ویشتل) دی).

په احادیثو کې د هغه چا په هکله وعید راغلي چې نښه ویشتل یې زده کړي وي او بیا یې بېرته هېر کړي وي:(من علم الرمي ثم ترکه فلیس منا ، ـ أو ـ قدعصی). مسلم.

ترجمه:(څوك چې نښه ویشتل زده کړي او بیا یې پرېږدي هغه زموږ له ډلې نه دی) او یا دا چې(ګناه یې وکړه).

د هدف ویشتلو لپاره د هرې زمانې خپلې وسلې او وسائل وي. که په پخوا زمانه کې ویشتل په غشو، نېزو، منجنیقونو او نورو ابتدایي وسائلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېدل نو پدې زمانه کې په ټوپکو، توپونو، میزائلو، بمونو او نورو پرمختللو وسلو او وسائلو ترسره کېږي.

په اوسنۍ زمانه کې د کفارو د پوځي قوت برلاسۍ او پر اسلامي نړۍ او نورو ولسونو د هغوئ د غلبې اسبابو ته که وکتل شي نو وينو چې همدغه (ويشتل) د هغوئ د قوت راز دی. هغوئ د ویشتونکو وسلو او وسائلو په جوړولو کې دې حد ته رسېدلي چې له زمکې څخه په فضا کې، له فضا څخه په زمکه کې، له وچې څخه په سمندر کې، او له سمندر څخه په وچه کې، او له یوه براعظم څخه په بل براعظم کې خپل اهداف په نښه کوي او ولي يې. داسې ښکاري لکه د پیغمبر صلی الله علیه وسلم پر دې حدیث چې فرمايي: (ألا إنّ القوة الرمي) ددې زمانې تر مسلمانانو کافران ښه پوه شوي وي.

په جهادي اعداد کې په بېلابېلو وسلو د رسا ویشتلو تمرین د پوځي تمرینونو تر ټولومهمه برخه ده، خو په تأسف سره بايد ووايو چې په افغانستان کې مجاهدين پدې ډګر کې مطلوب تمرين نه حاصلوي، او تر ډېره ځايه وسلې د مسلکي استعمال پر ځای په غیر مسلکي او اټکلي ډول استعمالوي چې د دي کار نتیجه له یوه لوري د مرمیو د بې حده زيات مصرف او له بل لوري دښمن ته د لږ زيان د وراووښتلو په شکل کې راووځي.

۲ـ پوځي صنعت:

په جهادي اعداد کې پوځي صنعت داعداد تر ټولو مهمه برخه ده، او هرهغه جهت چې د جګړې د پرمخ بیولو لپاره خپل پوځي صنعت ولري او پر خپلو وسائلو متکي وي هغه په پوره ډاډ او کفايت د اوږدې مودې لپاره د دښمن په خلاف جنګېدلی شي او د چا تر فشار لاندې نه راځي.

د افغانستان د جهاد په اوسني جهادي اعداد کې دا ضروري نده چې مجاهدين دي ارومرو د ټانګونو، طيارو، کشتيو، او درنو توپونو او میزائلو صنعت ولري، او دا ځکه چې مجاهدين نه د دغه ډول صنعت

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړتیا لري، او نه یې هم حالات ورته برابر دي، خو یو لړ نور واړه صنعتونه او د ضروري وسائلو تولید هم م ورته مکن او هم ضروري دي چې له هغو پرته ښايي په پوره استقلاليت او اطمينان خپل جهاد ته دوام ورنه کړای شي، دغه ضروري کارونه په لاندې ډول دي:

۱ ـ د بارودو بېلابېل ډولونه جوړول.

۲ـ د بمونو او ماینونو بېلابېل ډولونه جوړول.

۳ـ د لنډې مسافې د ويشتلولپاره د ميزائلو جوړول.

۴ـ د بېلابېلو وسلو د ترميم لپاره محلي ورکشاپونه جوړول.

۵ـ د ځينې ساده بيولوژيکي وسلو او سمومو جوړول.

۶ـ بېلابېل نقليه وسائط لکه موټر، موټرسايکلونه، او نور وسائط پداسې ډول عيارول چې د پوځي مقاصدو لپاره ورځخه کار واخستل شي، او د دې کارونو لپاره د خرادۍ او وېلډنګکارۍ په مسلکونو کې د ځينې مجاهدينو ښه روزل.

۷ـ له بېلابېلو برقي سامان آلاتو څخه د تعليمي، دعوتي او پوځي وسائلو په حيث د کار اخستلو هنر زده کول.

دا او دې ته ورته نور ډېر کارونه دي چې په افغانستان کې يې مجاهدين ترسره کولی شي، خو په هغه صورت کې که د جهادي قيادت له لوري دې ډول کارونو ته توجه وشي.

دتعجب ځای دی چې که په عراق، شام، او فلسطين کې مجاهدين ټوپک، ميزايل، راکټ لانچرونه او حتی داسې بې پيلوټه طيارې جوړوي چې د اسرائيلو پر سر کامياب پروازونه کوي، نو موږ چې له ځلوېښتو کلونو راهيسې له لويو قدرتونو سره په جګړه اخته يو ولې دغه ډول کارونو ته په مسلکي ډول توجه نه کوو؟ په کار خو دا وه چې په دې ډګر کې د افغانستان د مجاهدينو تجربه تر نورو مجاهدينو زياته وای، خو داسې ښکاري چې زمونږ جهادي قيادتونه په هر وخت کې په دې مجال کې د غفلت او بې توجهۍ ښکار شوي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوځي صنعت كه هر څومره وړوكي او ساده هم وي بيا هم د پوځي وسائلو په خود كفايۍ او د دښمن په خلاف كې د مقابلې په كار كې مهم رول لري.
پر افغانستان د امريكا او اروپا د اوسني يرغل په مقابل چې مجاهدينو يوازې د بارودو اوپه خپلو لاسونو د بمونو د جوړولو صنعت درلود نو دې صنعت د جهاد صف دومره قوي كړ چې د هغه په وسيله مجاهدينو وكولی شول چې د نړيوال صليبي ايتلاف قواوو ته داسې ضربې وركړي چې په نتيجه كې يې د تقريبا پنځوس هېوادونو پوځيانو د مجاهدينو په مقابل ماتې وخوړه.
د صليبي ايتلاف د غړو د خپلو احصائيو له مخې د هغوئ پوځيانواو پوځي وسائلو ته تر ټولو لوی زيان هغو بمونو وراړولی چې مجاهدينو په خپل لاس له هغو بارودو جوړ كړي چې دوئ په خپله جوړ كړي وو.
د مجاهدينو په يوه ساده ماين چې يوازې سل يا دوه سوه ډالره مصرف به وربانديې كېده د امريكايانو او د هغوئ د ملګرو هېوادونو داسې ټانګونه او پوځي وسائل له منځه تلل چې د هر يوه قيمت به يې تقريباً يو مليون ډالره وو.
په جهادي اعداد كې د پوځي صنعت شتون د جهاد د تداوم او د مجاهدينو د پوره استقلاليت د ضمانت په معنی ده، او كه چېرې مجاهدين پدې ډګر كې اعداد ونه لري نو طبيعي ده چې د بارودو او مرميو په لاسته راوړلوكې به له ډېروستونزو اوسختو شرائطو سره مخ كيږي.
د پوځي صنعت د بركت او اهميت په اړه د رسول الله صلى الله عليه وسلم په يوه حديث كې دا هم راغلي چې د غشي جوړونكی به د هغه له ويشتونكي او ويشتونكي ته له وركوونكي سره درې واړه جنت ته ځي: (إنّ الله ليدخل بالسهم الواحدثلاثة الجنة، صانعه يحتسب في صنعته الخير، والرامي به والممد به). المستدرك على الصحيحين.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترجمه: (په یقیني ډول الله به په یوه غشي درې تنه جنت ته داخلوي: د هغه جوړوونکي چې په جوړولو کې یې د ثواب اراده لري، د هغه ویشتونکی، او ویشتونکي ته د هغه ورکوونکی).
پدې حدیث شریف کې رسول الله صلی الله علیه وسلم د غشي جوړونکی د هغه له ویشتونکي سره په اجر کې یو ډول ګڼلی دی.
پوځي صنعت په قرآن کریم کې هم یاد شوی دی، الله تعالی فرمایي (**وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ**) الحدید: **٢٥**.
ترجمه :(او هم مو وسپنه پیدا کړې ده، په هغې سره سخت جنګ کېدی شي، او خلکو ته ورکې ډېرې ګټې دي، تر څو الله ښکاره کړي هغه خلك چې د الله له لیدلو پرته د هغه او د هغه د رسولانو مرسته کوي، بې شکه الله قوي او پر هرڅه غالب دی).
امام ابن کثیر د پورتني آیت په تفسیر کې وایي:له (بأس شدید) څخه د تورو، برچو، نېزو او زغرو په څېر وسلې مراد دي). که پرون له وسپنې مخکنۍ یادې شوې وسلې جوړېدې نو نن ورڅخه تر ټولو پرمختللې وسلې او وسائل جوړېږي.
الله تعالی پر خپل ګران پیغمبر داود علیه السلام باندې یوه لورینه دا هم کړې وه چې وسپنه یې ورته نرمه کړې وه او د وسلو او وسائلو د جوړولو هنر یې ورزده کړی وو:(**وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِتُحْصِنَكُم مِّن بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنتُمْ شَاكِرُونَ**) الأنبياء/ ٨٠.
ترجمه : (او د زغرو جوړول مو ورښوولي وو تر څو تاسې یو د بل له ګوزار نه وساتي، نو آیا تاسې شکر کوونکي یاست؟).
د مجاهدینو لپاره د ایماني او پوځي اعداد ترڅنګ یو بل ډول اعداد هم ډېر ضروري دی چې د هغه په نه شتون کې کېدی شي ډېر مجاهدین خپل ژوند له لاسه ورکړي، او یا له ډېرو روغتیایي ستونزو سره مخ شي. دغه ضروري اعداد (طبي اعداد) دی. په طبي اعداد کې هم دا ناممکنه ده چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر مجاهد دې ډاکټر شي او د طبابت په ټولو چارو دې پوه شي، خو دا ډېره ضروري ده چې مجاهدينو ته د دوئ په تمرين ځايونو او يا يې د اوسېدلو په ځايونوکې د (لومړنيو طبي مرستو) مختصر تعليمات ورکړل شي، تر څو دعمومي حفظ الصحې، له زخمي سره د عاجلې مرستې، د زخميانو د مناسب انتقال، د وينې د درولو، د ځينې ضروري درملو د استعمال او د طبابت د ځينې ضروري وسائلو د ساتلو درسونه او عملي تمرين ورکړای شي.

مجاهدينو ته د ابتدايي طبي تعليماتو ورښوول ځکه ضروري دي چې هغوئ اکثراً په داسې سيمو کې اوسېږي چې هلته طبيب، درمل او د درملنې آسانتياوې نه وي، او ياهم د جګړې په محل کې ورته د طبيب وررسېدل مشکل وي. د همدغه ډول حالاتو له امله په ډېرو وختونو مجاهدين يا دوينې د ضايع کېدلو او يا هم د هغوئ د زخمونو د شديد مکروبي کېدلو له امله له ډېرو ستونزوسره مخ کېږي.

په اوس وخت کې چې اکثره مجاهدين طالبان،عالمان، د مکاتبواو پوهنتونو لوستي ځوانان دي په ډېرې اسانۍ سره کولی شي په لنډه موده کې ابتدايي طبي اعداد حاصل کړي. نو په کار ده چې جهادي قيادتونه په هر ځای کې او په خاص ډول په افغانستان کې طبي اعداد ته ډېره پاملرنه وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان علماء، د ليکوالۍ ستونزه او د اسلامي معلوماتو فقر

په افغاني ټولنه کې د مسلك له مخې د دين علماء تر ډاکترانو، انجينيرانو، ژورنالستانو، پوځي افسرانو، اديبانو، شاعرانو، سياسي او حقوقي کارپوهانو او بالآخره د بل هر مسلك تر درلودونکو ډېر دي. نه يوازې دا چې شمېر يې ډېر دی، بلکې په ټولنه کې منلي، محترم، مطرح او د نفوذ خاوندان هم همدوئ دي، ځکه چې افغاني ټولنه تر ډېره حده متدينه ټولنه ده، د ژوند په ډېرو چارو کې د دين علماؤ ته رجوع کوي، لارښوونه ترې غواړي او په خبره يې باور او عمل کوي.

د کمپيوټر او انټرنيټ پدې زمانه کې ټول بشري او ديني علوم کمپيوټر او انټرنيټ ته ورلوېدلي دي، په هره موضوع کې په مليونونو پاڼې معلومات په ډېرې آسانۍ پيداکېږي او د هر مسلك خلك ورڅخه خپل ضرورتونه پوره کوي، او هغه علمي او تخنيکي کارونه چې ترسره کولو به يې پخوا کلونه غوښتل اوس يوازې يو څو دقيقې غواړي.

مثلاً که پخوا به چا غوښتل چې يوه کتابخانه ولري، نو هغه بايد ښې ډېرې پيسې لرلای، په ښو ډېرو کتابونو پسې بايد ګرځېدلی وای، ډېرې کتابخانې يې بايد چاڼ کړې وای، او بيا يې په ډېر تکليف خپل مطلوب کتابونه اخيستي وای، او د ډېرو مشکلاتو په زغملو يې هغه خپل کورته راوړي وای، او د هغو د سمبالولو لپاره يې مناسب ځای او ډېرې الماری جوړې کړې وای، او بيايې په کلونو وزګار وخت درلودلی چې دا ټول کتابونه يې يوځل کتلي وای تر څو يې محتوی ځان ته معلومه کړې وای او بيا يې د ضرورت په وخت کې مراجعه ورته کړې وای.

خو اوس دا ټول کارونه پرته لدې چې مال ورباندې مصرف کړي، سفرونه وکړي او ستونزې وګالي او يا هم وخت ورته فارغ کړي يوازې په يو څو لحظو کې ترسره کېږي. او هغه داسې چې په خپل کمپيوټر کې يوازې يوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کومې (مکتبې) سي ډي چې په زرګونو کتابونه ورکې موجود دي داخله کړي او بيا يې د خپلې مطلوبې موضوع لپاره د (سرچ) بټن ووهي نو و بهويني چې د ده مطلوب معلومات چې په هر کتاب کې وي فوراً به يې مخې ته راووځي.

او که وغواړي چې د نړۍ له بل هر ځايه خپل مطلوب معلومات په فوري شکل حاصل کړي، نو انټرنيټ ته به خپل مطلوب عنوان ور داخل کړي او په څو ثانيو کې به يې ټول مطلوب معلومات له مراجعو سره په خدمت کې حاضر وي.

خو د دې ټولو امکاناتو او وسائلو له شته والي سره سره بيا هم د افغاني ټولنې علماؤ ليکوالۍ او انټرنيټ ته شاکړې ده چې نه ورڅخه په خپله استفاده کوي او نه ورته خپلې ليکنې ورپورته کوي چې خلك ديني استفاده ترې وکړي. له همدې امله خو زموږ د ملت نوی نسل په انټرنيټ کې د ديني معلوماتو له فقر سره مخ دی.

د ديني معلوماتو حاصلول او د معنويت د غريزې پوره کول په انسانانو کې يو فطري ضرورت دی نو خلك هڅه کوي چې له هرې لارې چې وي خپل ضرورت پوره کړي.

خو دا چې افغانانو ته د خپلې ټولنې علماء څه نه ليکي، او يا يې که ليکي هم نو کمپيوټر او انټرنيټ ته يې نه ورپورته کوي، نو ځکه خو د نوي نسل ځوانان پرديو افکارو او نظرياتو ته رجوع کوي، او خپلې ټولنې ته داسې افکار، نظريات، عقائد او فلسفې راواردوي چې په ټولنه کې د اختلاف، انقسام، تشنج او تاوتريخوالي اسباب رامنځته کوي او په نتيجه کې يې د دې پرځای چې د ټولنې خلك خپله ديني تنده خړوبه کړي د فکري او مذهبي کشمکش په جنجالونو اخته کېږي.

په اوس وخت کې افغانانو ته له اسلامه په تېښته نشنلستان، غرب ځپلې ديموکراتان، بې بندوباره ډمان، سندرغاړي، نڅاګر، د فحشاؤ خپرونکي او د غرب له بې لارې فرهنګ څخه متأثر خلك خپلې هر ډول ليکنې او

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل فکري ادبيات د انټرنټ له لارې مخې ته ږدي. خو هغه څوك چې ونډه يې په انټرنټ کې تر ټولو لږ او فکري تأثير يې په ځوانانو کې کمزورى دى هغه افغان ديني علماء دي.

عجيبه معادله:

په اوسني وخت کې موږ په افغاني ټولنه کې تر دوو لکو زيات علماء او د ديني مدارسو د لوړو درجو زده کوونکي لرو.که داسې وګڼو چې هر عالم او د لوړې درجې طالب دې په مياشت کې يوازې يو مضمون په يوې ديني، اخلاقي او يا کومې اجتماعي موضوع کې وليکي، نو بايد موږ په مياشت کې دوه سوه زره نوي مضامين ولرو.
او که داسې وګڼو چې په هرو سلو تنو ديني علماؤ کې يوازې يو تن يې د ليکوالۍ استعداد لري نو بايد لږ تر لږه په مياشت کې دوه زره نوي مضامين او موضوعات د ټولنې افرادو ته وړاندې کړای شي.
خو که د عمل او واقعيت په ميدان کې وګورو نو يوازې يو څو تنه ديني علماء داسې لرو چې دين او ټولنې ته د ليکوالۍ له لارې خدمت کوي، او په ډېرو محدودو معاصرو موضوع ګانو يو څه سطحي ليکنې کوي. او هغه علماء چې ليکنې يې انټرنيټ ته راووځي هغوئ بيا د ګوتو په شمېر دي. اوس پوښتنه دا ده چې زموږ په لسګونو او ياهم په سلګونو زره علماء ولې ليکل نه کوي؟
آيا شرعي علوم يې ندي لوستلي؟
آيا ليکل يې ندي زده؟
آيا د ټولنې ضرورت نه درک کوي؟
آيا په ټولنه کې د واردو شويو معاصرو جاهليتونو او بې لارې نظرياتو او افکارو تأثيرات نه احساسوي؟
آيا د ادب او ليکوالۍ د فن اړوند د صرف، نحوې، بديع، بيان، معاني او د منطقو علوم يې ندي لوستي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

او که په تدریس، امامت، دعوت او جهاد کې دومره مصروف دي چې په میاشت کې هم د یوې صفحې مضمون د لیکلو لپاره وخت نه پیداکوي؟
نن چې انټرنیټ پاڼې ګورو نو وینو چې ډېر داسې خلک چې په اصل کې د نورو مسلکونو خاوندان دي خو د خپل ذوق، استعداد او مطالعې له مخې په اجتماعي، اخلاقي او ان په عقیدوي او شرعي موضوعاتو کې کتابونه او مضامین لیکي. خو په مقابل کې یې ډېر داسې دیني عالمان شته چې په ټول عمر کې یې یومضمون هم ندی لیکلی.
زه په لسګونو داسې عالمان پېژنم چې ښه مشهوراستاذان دي، خو تر اوسه یې په هېڅ موضوع کې نه یو مضمون لیکلي، او نه یې هم کومه وینا او یا درس او موعظه ثبت کړې او خلکو ته یې د خپل دیني مسؤولیت د ادا کولو په مقصد وړاندې کړې ده.
آیا دا به ډېر د تاسف ځای نه وي چې په سلګونو زره علماء د همدې ملت په مصاریفو علوم زده کوي، خو له زرګونو صفحو علومو څخه چې حاصلوي یې لس صفحي هم بېرته په اسانه ژبه د خپل ملت د پوهولو پخاطر د هغه مخې ته نه ږدي؟
زموږ ګیله دا نده چې علماء د خلکو لارښوونه نه کوي، بلکې ګیله دا ده چې هر څه په شفاهي ډول تر سره کېږي او تأثیر یې هم تقریباًپه هماغه یوه مجلس او یوه ځای کې محدود پاتې کېږي.
زموږ علماؤ به په سلګونو زره موعظې، ویناوې او درسونه ورکړي وي، خو له هغو ټولو څخه یې یو فیصد همصوتي او یا لیکلې بڼه په لاس کې نه لرو. خو که د دې هر څه یوه لږه برخه هم لیکل شوې او یاهم په آواز ضبط شوې وای او بیا انټرنیټ ته پورته شوې وای نو اوس به مونږ د عربي نړۍ د علماؤ په څېر د خپلو علماؤ په لسګونو زره مضامین او ویناوې درلودلې.

د لیکوالۍ پراخه ساحه او بې شمېره موضوعات:

ډېر دیني علماء چې د لیکوالۍ استعداد لري خو عملاً د لیکلو ډګر ته ندې ور داخل شوي هر وخت چې د څه لیکلو غوښتنه ورڅخه وشي نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواب يې دا وي چې زه نو څه وليکم؟ په کومه موضوع کې يې وليکم؟ څنګه يې وليکم؟ او داسې نور. خو حقيقت دا دی چې ديني علماء تر بل هر چا زيات د ليکلو لپاره موضوعات لري. ديني علماء بايد خلکو ته قرآني علوم لکه ترجمه، تفسير، تجويد، قراني قصص او حکايات، شرعي احکام، د قرآن کريم علمي اعجاز، په هره زمانه کې د قراني آيتونو لپاره د مصداقونو جوتول او د انساني ټولنې بېلابېلې طبقې له قرآن کريم سره اشنا کول او نور ډېرموضوعات شته چې بايد علماء يې خلکو ته بيان کړی او پدې موضوعاتو کې ښې ډېرې ليکنې وکړي.

همدارنګه د رسول الله صلی الله عليه وسلم د زرګونو احاديثو ترجمه کول، معناوې او مصداقونه يې د خلکو په ژبه په آسانه بيانول، او د هغو په رڼا کې د خلکو د ژوند مسائلو او ستونزو ته د حل د لارو چارو لټول، او ټولنې ته د صحيحو او موضوعي احاديثو وروپېژندل، د فقهي احکامو لپاره د احاديثو دليلونه راوېستل، د احاديثو په اړه د مغرضو مستشرقينو (هغه کافر علماء چې اسلام يې زده کړی) او د نورو بې لارې ډلو او طائفوله طرفه د راپورته کړل شويو شکوکو او شبهاتو په علمي بنسټونو ردول، او په احاديثو پورې په لسګونو اړوند نور ټول هغه موضوعات دي چې افغان علماء يې بايد په پښتو، فارسي او نورو محلي ژبو وليکي او انټرنيټ ته يې ور پورته کړي.

د رسول الله صلی الله عليه وسلم د زرګونو اصحابو د ژوند په زرګونو واقعات چې ټول په عربي ژبه کې ساتل شوي دي هم د علماؤ لپاره د ليکنې پراخ موضوعات دي چې بايد په پښتو، فارسي او نورو افغاني ژبو کې يې خلکو ته وړاندې کړي. ځکه چې د رسول الله صلی الله عليه وسلم اصحابان د دې امت لپاره د هدايت ستوري دي، او د هغوئ ايمان زموږ لپاره د ايمان معيار دی لکه چې الله تعالی فرمايي:

﴿فَإِنْ ءَامَنُوا۟ بِمِثْلِ مَآ ءَامَنتُم بِهِۦ فَقَدِ ٱهْتَدَوا۟ۖ﴾ البقرة: ۱۳۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدارنګه سیرت النبي بل هغه مبارک علم دی چې په عربي او نورو اسلامي ژبو کې په زرګونو کتابونه ورکې لیکل شوي او په رڼا کې یې د رسول الله صلی الله علیه وسلم د ژوند ټول تشریعي، اخلاقي، سیاسي، حربي، سفارتي، اجتماعي، اقتصادي، تربیوي او نور اړخونه بیان شوي دي. خو زموږ په افغاني ژبو کې تر ټولو بې پانګې مضمون همدغه د (سیرت النبي) علم دی.

په پښتو او فارسي کې ښایي د سیرت ټول لیکل شوي او ژباړل شوي کتابونه د ګوتو په شمېر وي. زموږ په زرګونو علماء که د سیرت موضوعاتو په اړه یو یو مضمون هم په مفصل شکل ولیکي ښایي په ډېر لنډ وخت به دغه تشه ډکه شي او د ټولني افرادو ته به مو د پیغمبر صلی الله علیه وسلم د ژوند ټول اړخونه ورمعلوم شي ترڅو په هر څه کې د خپل ګران پیغمبر صلی الله علیه وسلم پر پله پل کښېږدي.

د افغانانو د دیني علومو طالبان او عالمان ترهر څه ډېر وخت د فقهې شریفې د کتابونو په لوستلو، تدریس او مطالعه کې تېروي. د دې کار نتیجه باید دا وای چې افغان علماوو باید تر بل هر چا په اسلامي او حنفي فقهې کې ډېر معاصر فقهي کتابونه لیکلي وای. خو په عملي میدان کې وینو چې ډېر لږ نوي فقهي کتابونه په پښتو او فارسي کې لیکل شوي او یا ترجمه شوي دی.

د فقهې شریفې علم خو په حقیقت کې د هرې زمانې د خلکو د ژوند مشکلاتو او مسائلو ته د شریعت په رڼاکې ځواب ویل او هغو ته د حل لټول دي. دا چې د هرې زمانې د خلکو د ژوند بڼه بېله او مسائل یې سره جلا وي، او د هرې زمانې اجتماعي، حقوقي، تقنیني، تجارتي، سیاسي، زراعتي، صنعتي او بین المللي مسائل د زمان، مکان، حالاتو او نویو واقعاتو په نظر کې نیولو سره له نورو زمانو سره فرق پیدا کوي، نو باید د فقهې علماء په هره زمانه کې د موجودو معاصرو مشکلاتو د حل او ځواب لپاره د شریعت د نصوصو او د فقهې شریفې د اصولو په رڼا کې نوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوابونه بيان کړي چې دا کار د نويو څېړنو، مطالعاتو او تأليفاتو د رامنځته کېدلو تقاضا کوي.
خو د تأسف ځای دی چې په افغاني ټولنه کې ډېر لږ علماء داسې شته چې د نويو ضرورتونو لپاره نوې فقهي ليکنې کوي. نور ټول يې هماغه کتابونه تدريسوي چې اته سوه يا زر کاله د مخه د هماغې زمانې د حالاتو، شرايطو، عرفونو، وزنونو، پيمانو، مصالحو او اصطلاحاتو په نظر کې نيولو سره د هماغې زمانې د خلکو لپاره ليکل شوي ول.د دې خبرې مقصد دا ندی چې د پخوانيو علماوو تأليفات دې د درسي متنونو په حيث نه تدريسېږي، بلکه مقصد يې دا دی چې علماء دې د دې زمانې خلکو ته په ساده او عام فهمه ژبه فقهي کتابونه رامنځته کړي تر څو په خلکو کې په پراخه پيمانه د دين د احکامو علم خپور شي.
دا هر څه په داسې حال کې روان دي چې د عربي هېوادونو، هند، پاکستان، بنګله ديش او افريقايي اسلامي هېوادونو علماء په خپلو خپلو فقهي مذاهبو کې په لسګونه زره نوي فقهي تأليفات او مقالې لري. په کار ده چې افغان علماء هم په اسلامي او حنفي فقه کې نوي تحقيقات او څېړنې ولري. ځکه چې زموږ په ژوند کې هم په زرګونو داسې فقهي مسائل او بدلونونه راغلي دي چې ښايې ځواب ورته د فقهې شريفې په پخوانۍ بڼه کې په مناسب شکل پيدا نشي.
له نېکه مرغه د اسلامي فقهې د اصولو جوړښت هم داسې دی چې د هرې زمانې لپاره تازه ګي او د انکشاف صلاحيت لري. دا به نو اوس زموږ د خپلې تمبلۍ لپاره يوازې بهانه لټول وي چې موږ يوازې پر پخوانيو کتابونو د دې لپاره اکتفا کوو چې هغه په تاريخي لحاظ منل شوي کتابونه دي. دا سمه ده چې موږ له هغو کتابونو په هېڅ صورت مستغني کېدلی نه شو، ځکه چې هغه د اسلامي امت د علماوو له لوري د شرعي نصوصو د اجتهادي فهم يوه بې مثاله تشريح او قېمتي ذخيره ده. خو ښه خبره دا ده چې هغه دې هم ولوستل شي او د هغو د اصولو او قواعدو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

رڼا کې دې د نویو مسائلو لپاره نوي کتابونه په پښتو او فارسي کې هم ولیکل شي، ځکه چې زموږ د ولس یوازې یو یا دوه فیصده وګړي په علمي عربۍ ژبې پوهېږي.

نو ویلای شو چې د اسلامي فقهي ابحاث او بابونه د افغانو علماؤ لپاره د لیکوالۍ تر ټولو ښه مناسب او پراخه مجال دی چې لیکنې ورکې وکړي او دا بهانه نوره پرېږدي چې مونږ نو څه ولیکو؟ څنګه یې ولیکو؟ چاته یې ولیکو؟ او داسې نور.

پر پورتنیو موضوعاتو او ډګرونو علاوه زموږ د ملت د تېر او اوسني ستر جهاد چې د روسانو، کمونستانو، امریکا او نورو غربي یرغلګرو هېوادونو په مقابل کې یې وکړ او کوي یې په اړه هم په لسګونو زره موضوعات او حادثې داسې شته چې خورا ډېر دیني، تاریخي، فرهنګي، علمي، عاطفي، ملي، اقتصادي، اخلاقي او وجداني اهمیت لري چې باید لیکنې ورباندې وشي، توثیق شي او د قربانیو د دغې لوېې ملحمې چې درې نیمې لسیزې یې ونیولې ژوندی تاریخ راتلونکو نسلونو ته وساتل شي.

زموږ ملت په تېرو درې نیمو لسیزو کې په زرګونو د جګړو، قربانیو، شهادتونو، شجاعتونو، هجرتونو، بمباریو، زندانونو، جنایاتو، تجسسونو، وفاګانو او جفاګانو صحنې ولیدلې چې پر هرې یوې یې یو یو کتاب لیکل کېدلی شي خو افسوس چې ډېرې لږې دغه صحنې په لیکلې بڼه ساتل شوې دي او ډېرې یې د خلکو له ذهنونو څخه وتلې دي او یا یې خاوندان او اتلان نور په دې دنیا کې نشته، نو ځکه خو زموږ د ملت په لکونو د پند او عبرت واقعي کیسې او صحنې زموږ د ټولنې اجتماعي حافظې ته ور ونه سپارل شوې.

دا چې د علم طالبان او علماء د خلکو د دین، ایمان، اخلاقو او معنوي ارزښتونو د ساتلو او پاللو مسؤولیت پر غاړه لري او د نسلونو روزل د هغوئ اصلي وظیفه ده، نو دوئ باید تر بل هر چا ډېر د خپل ملت د دیني

(c) ketabton.com: The Digital Library

او اجتماعي ارزښتونو په خوندي کولو او پاللو کې مخکې وي. او تر بل هر چا باید پدې موضوعاتو کې ډېرې لیکنې وکړي.
افغان علماء باید دې ته هم وګوري چې که پرونیو علماؤ په هرې موضوع کې لیکنې نه وای کړې نو اوس به دوئ موجود په سلګونه زره دیني او اجتماعي کتابونه په عربي او نورو ژبو کې له کومه کول؟ همدارنګه باید دوئ هم د خپلې زمانې علمي او فرهنګي لاسته راونې د سبا د نسلونو لپاره په لیکلې بڼه پرېږدي. او که داسې و نه شي نو د هر عالم له مرګ سره به د هغه علم هم ومري.
د کمپیوټر او انټرنیټ په دې زمانه کې چې یو بله ډېر مهمه آسانتیا رامنځته شوې ده هغه پر چاپ او نشر د انحصار او محدودیت له منځه تلل دي. پخوا به د چاپ او نشر وسائل هم د حکومتونو په لاس کې وو او د خپرولو واک او اجازه به یې هم د حکومت په انحصار کې وه.اول خو به چا په آسانه د کتاب د چاپولو اجازه نه شوه اخستلی، او که به یې په ډېر تکلیف اجازه حاصله هم کړه نو بیا به یې د چاپ او نشر مصارف نه شول پوره کولی. او که به بالفرض کتاب یا مضمون چاپ هم شو، نو بیا به له یوې محدودې ساحې د باندې نه شو وتلای.
خو اوس کمپیوټر د چاپ چارې دومره آسانې کړي دي چې هر څوک چې په هر ځای کې هر څه وغواړي په ډېرې آسانۍ یې په ښه کیفیت، رنګینه بڼه او ښکلي ډیزاین د هرچا تر ځارنې لیري په خپله ترتیبولی شي، او تر ترتیب وروسته یې چې انټرنټ ته ور پورته کړي نو په یوه لحظه کې یې ټولې دنیا ته رسولی هم شي چې همدغه چاره اوس د اسلامی نړۍ په ټولو علمي مراجعو او فرهنګي مراکزو کې دود ده، خو افسوس چې زموږ ډېری علماء لاتر اوسه ورڅخه خبر هم ندي.
په عربي نړۍ کې خو تقریباً هر لوی عالم خپله وېبپاڼه لري چې په خپله او یا د هغوئ شاګردان او معاونین د هغوئ ټول تألیفات، مضامین، صوتي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ويډيويي مواعظ او درسونه ورکې خوندي کوي، او ټولې دنياته يې په ډېرې آسانۍ وړاندې کوي.

يو ارمان او يو مهم وړانديز:

کاشکې يوه ډله ځوان علماء چې له کمپيوټراو انټرنټي خدماتو سره آشنايي ولري د ځينې شتمنو خلکو په مالي مرسته افغاني ټولنې ته د اسلامي علومو د رسولو په مقصد يوه انټرنټي علمي ټولنه جوړه کړي، چې لاندې ياد شوي او يا هغو ته ورته علمي او فني کارونه تر سره کړي:

۱ - دغه علمي انټرنيټي ټولنه بايد د قرآن کريم ټول په پښتو او فارسي ليکل شوي تفسيرونه، ترجمې او په قراني موضوعاتو پورې اړوند کتابونه راجمع کړي، کمپوز يې کړي او بيا يې په منظم ډول په کمپيوټري آرشيف کې خوندي کړي او خلکو ته يې د خپلې ويبپاڼې له لارې وړاندې کړي.

۲ - ټولنه بايدهڅه وکړي چې قرآن کريم د پښتو او فارسي ترڅنګ نورو هغو افغاني ژبو ته هم چې ليکلې بڼه لري ترجمه کړي او په هغو ژبو غږېدونکو ته يې تقديم کړي.

۳ - ټولنه بايد ښه تکړه او ماهر علماء توظيف کړي چې له عربۍ او نورو ژبو مشهور او مهم تفاسير ترجمه کړي او افغانانو ته يې عرضه کړي، که څه هم چې داکار به يو څه وخت ونيسي.

۴ - ټولنه بايد هڅه وکړي چې د رمضان د مياشتي د قرآني دورو د مشهورو او معتمدو علماؤ مکمل تفسيرونه او ترجمې په آډيو (آواز) او ويډيو(تصويري) شکل ثبت کړي او د خپلې ويبپاڼې له لارې يې ټول کال خلکو ته وړاندې کړي. دا کار به يو څه محدود مصاريف وغواړي خو زموږ په ټولنه کې ډېر اهل خير او دين پالونکي تاجران او شتمن خلك شته چې دغه ډول مصاريف په خوشحالۍ پر غاړه اخلي، خو چې ثوک يې يو ځل پر اهميت او افاديت ويوهوي.

۵ - ټولنه بايد منلي او معتبر علماء توظيف کړي چې د رسول الله صلي الله عليه وسلم د احاديثو کتابونه لکه مشکوة المصابيح، صحاح ستهٔ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

طحاوي، د امام مالک مؤطأ او د امام احمد مسند او نور مهم د احاديثو، رجالو او تراجمو کتابونه پښتو او فارسۍ ته ترجمه کړي. دا کارونه افغاني علماء همدا اوس هم په مدارسو او حجرو کې په نيمګړي ډول هر کال تر سره کوي، خو دا هر څه په درسي او شفاهي شکل کې دي چې تدوين او توثيق ته ضرورت لري. که يو يو کتاب په پنځو شپږو کلونو کې هم په علمي ډول ښه ترجمه شي، بيا به هم څو کاله وروسته ټول احاديث له عربي متن سره په خپلو ژبو کې ولرو.

د احاديثو د علم، او له هغو څخه د دفاع په اړه هم په سلګونو کتابونه ليکل شوي دي، چې ټولنه يې بايد ځينې ډېر مهم ورڅخه ترجمه کړي او ياعلماؤ ته وظيفه ورکړل شي چې د دې موضوعاتو په اړه هم کره ليکنې وکړي.

۶ - ټولنه بايد د پرليکه (آنلاين) استفتاء او فتوي په اړه هم له منل شويو علماؤ سره په تماس کې يوه آسانتيا برابره کړي، ترڅو خلک د خپلو ورځنيو چارو په اړه له علماؤ څخه پوښتنې وکولای شي او خپل ژوند دشريعت مطابق برابر کړي.

۷ - په وروستيو ديرشو کلونو کې چې افغاني ټولنه د جګړو او اجتماعي اضطراب له امله بې سرپوښه او بې قيادته شوه نوله ډېرو فکري او عقيدوي فتنو سره يې هم مخه شوه، او ډېرو کفري فرقو او منحرفو نظرياتو لکه کمونيزم، ډيموکراسۍ، ليبراليزم، مسيحيت، بهائيت، قاديانيت، رافضيت، الحادي عقلانيت (Rationalism)، پر آحاديثو بې باوري، نړيوالتوب (globalization)، هندويزم او نورو فکري مذاهبو خپل افکار افغاني ټولنې ته د بېلابېلو فرهنګي ټولنو، مؤسساتو، راډيوګانو، تلويزيونونو، انټرنيټ او کتابونو له لارې راصادر کړل، چې دلته يې تر يوه حده منونکي هم پيدا کړل.

خو د دې معاصرو واردو شويو فتنو د ردُولو، مخنيوي او د هغو د ماهيت د توضيح لپاره زموږ علماؤ ياخو هېڅ ليکلی کار ندی کړی، او يا يې هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار دومره کمزوری دی چې هېڅ تأثیر یې نه ښکاري، او د انټرنټ ساحه خو یو مخ ورڅخه خالي ده.

په پورتني يادشوي مجال کې په مؤثر ډول کار کول پر علماوو د وجوب حد ته رسېدلي دي، ځکه چې په لکونو خلک کله د کمونيزم په لومه کې له دين څخه وتلي وي، او کله د ديموکراسۍ او ليبراليزم په شوق کې د الله د دين د تطبيق او حاکمېدلو په خلاف ولاړ وي، او کله يې هم په ښکاره خپل دين پرې ايښی وي او کوم بل کفري دين او يانظريات يې منلي وي. که علماء پدې ډګر کې په جديت او موثريت کار ونه کړي نو کېدای شي چې ولس به مو په راتلونکي کې له ډېرو فتنو سره مخ شي.

ياده شوي انټرنيټي ټولنه بايد پدې ډګر کې کار کول له خپلو اولوياتو څخه وګڼي او ښه ډېرکار ورکې وکړي.

انټرنيټي کتابتون:

يوبل مهم کار چې د افغاني ټولنې او علماؤ ورته ډېره اړتيا ده هغه د يوه انټرنيټي اسلامي کتابتون رامنځته کېدل دي چې ټول هغه ديني کتابونه چې په افغاني ژبو کې تر اوسه ليکل شوي او چاپ شوي دي او په انفرادي شکل له ځينو خلکو سره په کورونو او يا کتابخانو کې موجود دي بايد ټول بيا له سره په کمپيوټر وليکل شي او له هغو څخه يو داسې انټرنيټي کتابتون جوړ شي چې هر څوک ورته په مجاني ډول لاس رسی ولري.

دا کار به له يوې خوا کتابونه د له منځه تللو له خطر څخه وساتي، او له بل لوري به د کتابونو د تشهير او معرفۍ يو ښه فرصت برابر کړي، چې پدې ډول به په سلګونو ديني کتابونه او په زرګونو ديني موضوعات پوهنتونونو، مکاتبو، تعليمي او څېړنيزو مراکزو او اشخاصو ته په يو ځاي ډول لاسته ورشي، په ټولنه کې به اسلامي علوم په آسانه او پراخه پيمانه خپاره شي، تياري به رڼا شي، او تر ډېره ځايه به د کفارو او بې لارې ډلو د فکري او فرهنګي يرغل مخه ونيول شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د همدغه کتابتون بله برخه ښايي له صوتې او ویډیویي موادو تشکیل شي، چې په زرګونو صوتي درسونه، مواعظ، اشعار، ترانې، کیسې، تاریخي ویناوي، د ماشومانو ادبیات او همدارنګه په سلګونو او زرګونو اسلامي ویډیویې البومونه او کلپونه چې زموږ د هېواد د مؤمنو پرګنو ویرنې او ویاړنې ورکې عکاسي شوې دي خوندي شي، او معاصر تاریخ به مو په ژوندي او مأمون شکل راتلونکو نسلونو ته ور وسپېږي.

که چېرې زموږ د ولس څو با احساسه او متدین شتمن او ملي تاجران د دغه ډول یوې پروژې د تمویل ترشا ودرېږي نو په ډېرو لږو مصاریفو به افغاني ټولنې ته ستر علمي او دیني خدمتونه تر سره کړي، او د هېواد د مستقبل ځوانان به له بې لاریتوب، شډلتوب، بې هدفۍ او بی علمۍ څخه وژغوري. البته دا کار کوم ناشونی کار نه دی، بلکې په غربي او عربي نړۍ کې ډېرو ټولنو او حتي اشخاصو تر سره کړی دی چې زموږ لپاره د کار ښه مثالونه کېدلی شي.

ما ته خواوس د دې کار ترسره کېدل یو ارمان ښکاري چې د نوي نسل له علماؤ يې د پوره کېدلو هیله لرم، خو لیرې نده چې څو د عزم، حوصلې او هدف خاوندان به يې په علمي ډول په پراخه پیمانه تر سره کړي، چې د دې کار ځینې نښې لا له همدا اوسه په ځینې افغانې ویپاڼو کې تر سترګو کېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تخيل په دنيا کې له ازادۍ سره مرکه

کله کله د ځينې موضوعاتو د يادولو او پر هغو د نيوکو لپاره د تخيل اسلوب تر نور اساليبو ډېر غوره وي، ځکه چې په دغه اسلوب کې د تعبير او د واقعيتونو د تمثيل پراخ ظرفيت موجود وي او ليکوال کولی شي د ترخو واقعيتونو په اړه خپل احساس او پيغام د رمز په لطيفي او عاطفي ژبې لوستونکو ته ور نقل کړي او په اسانه هغو مفاهيمو او وضعيتونو ته د هغوئ پام ورواړوي چې کېدی شي په نورو اساليبو کې د هغو بيان ورځخه يو څه ستغ شي.
دا چې افغانان د نړۍ يو آزادي خوښوونکی ولس دی او د پېړيو په اوږدو کې تل د آزادۍ د ګټلو او پاللو په مبارزو کې له ځينې نيمګړتياوو سره سره په پرله پسې ډول مصروف پاتې شوي دي او خپل ډېر څه يې د دغه ارزښت په خوندي ساتلو کې په پوره شهامت مصرف کړي دي، نو په کار ده چې دغه ارزښت يې په فکري او واقعي ژوند کې نور هم ښه وپالل شي، او ټولو هغو خطرونو ته د دې ولس د بچيانو پام ورواړول شي چې د دوئ آزادي تهديدوي او يا يې په اړه د دوئ شعور کمزوری کوي.
د دې لپاره چې د دغه ستر معنوي او اجتماعي ارزښت په پاللو کې ما هم ځان ورګډ کړی وی نو د تخيل په دنيا کې مې د آزادۍ له مفهوم سره د يو څو موجودو واقعيتونو په اړه دغه لاندې مرکه ترتيب کړې ده، هيله ده چې د هغې له لارې به مې مهمو مفاهيمو ته د خلکو پام واړولی وي.
ازادي هغه ارزښتناك او بې مثاله نعمت دی چې د خپلواك او سرلوړي ژوند ټول دارومدار د همدې نعمت تر شتون او نه شتون پوري تړلی دی. که ازادي وي نو په ژوندکې خوندهم وي، او که ازادي نه وي نو بيا ژوند د عذاب يو بل نوم دی.
کله کله اشخاص د ازادۍ له برکته د قومونو او ولسونو حيثيت تر لاسه کړي، او کله بيا هم پوره پوره ولسونه د هغې د نشتوالي له امله په ولسونو کې هيڅ اهميت نه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ازادي هغه ښکلې قدرمن حالت او معنی ده چې سرلوړي ولسونه خپل ټول ماديات تر هغې قربانوي.

ازادي هغه ښکلې او پتمنه ليلا ده چې د وينښو او خپلواکو ولسونو مېړونه د هغې د ساتنې او پالنې په لاره کې له خپلو سرونو تېرېږي.

آزاد خبريال (غازي) له مودو مودو راهيسې په آزادۍ پسې لالهانده ګرځېده ترڅو هغه و ويني او مرکه ورسره وکړي. په هغې پسې يې ډېرښارونه، غرونه، هېوادونه او نظامونه ولټول، ډېر ورپسې ستومانه شو، خو دا دی په پای کې وتوانېد چې له هغې سره په يو داسې ځای کې وګوري چې نوم يې د امنيتي شرائطو له امله نشي څرګندولی، خو له هغې سره يې يوه په زړه پورې مرکه کړې چې د لوستونکو مخې ته يې ږدو:

غازي: په پيل کي که مهرباني وکړئ او لوستونکو ته خپل ځان ورمعرفي کړئ.

آزادي: مننه! د ځان د معرفۍ خبره دې ښه وکړه، ځکه چې زه اوس په مسلمانه ټولنه کې يو ناپېژندل شوی او مجهول مفهوم ګرځېدلې يم. ډېره موده وشوه چې چا ډېره نه يم ليدلې. له خلکو هېره شوې يم، ځکه خو مې اوس څوك ډېره نه پېژني، که څه هم چې پخوا زه د مسلمانو ولسونو تر ټولو مشهوره پېژندګلوي وم.

زمانوم **آزادي** ده. زه په اصل کي يوه معنی يم، خو کله کله په ژوندون کې مادي بڼه هم غوره کوم. زه او آدم عليه السلام دواړه په يوه کال پيداشوي وو. وطن مې د زمکي پر مخ کوم خاص هېواد او سيمه نه ده، بلکې زه هر چېرې اوسېږم، خو له وينښواو مېړنيو ولسونو سره. او چې په هر ځای کې زمکه راباندې تنګه شي، او خپل راته پردي شي، نو بيا له هغه ځايه کډه وکړم او بل چېرې ولاړه شم.

زما او د انسان ترمنځ فرق دا دی چې هغه په خوراك او څښاك پايي، خو زه په غيرت، سرښندنې او قربانۍ. هغه مري، خو زه مرم نه بلکې کمزروې کېږم او بيا خپل شکل بدلوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غازي: د شکل له بدلولو مو مطلب څه دی؟
آزادي: یعني که لویه یم نو وړوکې شم. که په ژوندکې په یوې مادي بڼې بدله شوې یم، نو بیا بېرته معنی شم. که مې حکومتونه وشړي، او یا مې د تړلوکوښښ وکړي نو بیا زه د کوم دردمن با احساسه او عظیم انسان په مغزو کې ترې د یو څه مودې لپاره پټه شم او هماغلته د هغه د فکر په دنیا کې خپله پاچاهي کوم. زه بیا هغه دردمن با احساسه او عظیم انسان دومره مست اوسرشاره کړم چې د ټولې دنیا زوروور ورته کمزوري ښکاري. هغه دومره مست او پیاوړی شي چې نه یې زولنې ایسارولی شي، او نه یې زندانونه عزم ورسستولی شي.
غازي: خلك خو تا په ښارونو کې لټوي، خو ته دلته په غرنوکې اوسېږې! موږ د دې مرکې لپاره په تاپسې ډېر ښارونه او ډېرې ماڼۍ ولټولې، خو هلته مو ونه لیدې، که لوستونکو ته پدې هکله څه و وایاست؟
آزادي: ډېره موده وشوه چې ما ښارونه او قصرونه پرې ایښي دي، ځکه چې زه هلته د مسلطو خلکو نه خوښېدم، هغوئ هلته زما د له منځه وړلوڵپاره ظالمانه قوانین جوړکړي ول، او چې قوانینو یې هم زه ورکه نه کړای شوم، نو بیا یې زما د له منځه وړلولپاره پردۍ لښکرې راوغوښتې، ناتارونه او تاړاکونه یې جوړکړل، زما ډېر پلویان یې ووژل، او ډېر نور یې د تورو تمبو شاته بندکړل. ما هم نور د ښارونو ژوند پرېښود او له ماڼیو راووتم، ځکه چې دا مې نشو زغملی چې لکه د دربار د وینځې په څېر په ماڼیو کې د جابرانو او مستکبرانو په خدمت کې و اوسم، او د هغوئ د توطیو قرباني شم. نو دا مې ښه وګڼله چې غرونو ته پنا یوسم.
غازي: پوښتنې خو مې نورې هم ډېرې دي چې وروسته به یې درڅخه وکړم، خو ته اوس دا راته ووایه چې ته خو ماشاءالله ډېره ښه پښتو وایې! دا دې چېرته زده کړې ده؟ او بله دا چې نورې دې کومې ژبې زده دي؟
آزادي: پښتو خو مې په افغانستان کې زده کړې ده، زه ډېره موده په افغانستان کې اوسېدلې یم، په سلګونو کلونه مې له افغانانوسره تېرکړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي. زه د افغانانو دومره خوښه وم چې خپلې په لکونو ککرۍ به يې زما د ساتنې او پالنې په لاره کې قربانولې. ما د هغوئ ټولې ژبې زده کړې دي، خو پښتو مې ځکه ښه زده کړې چې پښتنو به له ماسره بې سارې مينه درلوده. خو پدې وروستيو وختونوکې په دوئ کې هم ځينې خلك را پيدا شول چې (سيکولر) يې بولي، دوئ ډېر بې غيرته او بې دينه خلك دي، او له ما سره يې سخته دښمني ده. زه تر دې ځو کلونو د مخه هم په افغانستان کې له افغانانو سره اوسېدم خو...

غازي: نو بياڅه درپېښ شول؟

آزادي: آه، خپلواکو مجاهدو افغانو زه د خپلو وينو په بيه ساتلې وم، خو په دوئ کې يو څو نا اهله او غلام صفته خلك چې له ماسره يې فطري دښمني درلوده او زه يې په افغانستان کې نه شوم زغملی، لاړل او له غرب څخه يې زما تاريخي دښمنان (د صليبي جګړو يرغلګر) راوبلل. هغوئ ټولو زما په خلاف نړيوال ايتلاف جوړ کړ، او زما په ضديې يوه بې رحمه جګړه پيل کړه.

د دښمن لښکرې، وسلې اوجنګي وسائل دومره ډېر ول چې زما پلويانو د سختو جګړو کولو او بې د ساريو قربانيو په ورکولو بيا هم د يرغل مخه ونه نيولی شوه. د سختوجګړو او د زرګونو ککريو تر قربانېدلو وروسته زه بيا له خپلو څو محدودو پلويانو سره هماغو غرونو ته وختم چې څوکاله د مخه ورڅخه راکښته شوې وم. يو څه پلويان مې خائنان او غداران هم وختل، هغوئ چې يو وخت يې ځانونه زما د پلويانو مشران او رهبران ګڼل، او د (مولوي)، (مجاهد) او (روحاني) نومونه يې هم پر ځانونو ايښي وو، خو د غيرت او وفا د امتحان پر ورځ په ډېرې بې شرمۍ د دښمن په صف کې ودرېدل.

د نورو ژبو په هکله به درته ووايم چې زه په عربي، چيچنيايې، کشميري، ازبکستاني او د قوقاز په ځينو ژبو هم پوهېږم، خو ترټولو زياته مې عربي ژبه خوښه ده، هغه چې ما له محمدصلی الله عليه وسلم، ابوبکر الصديق،

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمربن الخطاب، خالد بن الولید او نورو اصحابانو رضي الله عنهم ځخه زده کړې وه، او لاتر اوسه عربان وړباندې خبرې کوي.
په عربۍ کې مې بیا د فلسطین، عراق، یمن او د سوریې د خلکو لهجې ډېرې خوښې دي. خو د خلیج او مصر د هېوادونو لهجې هېڅ خوند نه راکوي، ځکه چې هغوئ عربي له حده زیاته خرابه کړې ده، او انګریزي او عبري (د یهودو ژبه) یې دومره ډېره پرې ورګډه کړې ده چې نور د عربۍ خوند ورکې نه دی پاتې.
غازي :تا خو د نړۍ ډېر ولسونه او قومونه لیدلي او ورسره پاتې شوې یې، او ډېرو ولسونو ستا تر سیوري لاندې د سرلوړۍ ژوند هم تېرکړی دی، که دا راته و وایې چې ته ځنګه حاصلېدای شې؟ اویا په بل عبارت ستا او د ولسونو ترمنځ په کوموشرایطو دیووالي او یو له بل ځخه د دفاع تړون رامنځته کېږي؟
آزادي: دادې ډېره ښه ا ضروري پوښتنه وکړه، ځکه چې له مسلمانو ولسونو اوس زما لاره ورکه شوې ده، او له ماسره د تعامل طریقه هم ورڅخه هېره شوې ده. دوئ ته زما د ورتلو لاره یوه وي، خو دوئ پر بله زما د ورتلو انتظارباسي. پدې هکله باید درته و وایم چې لومړۍ خبره خو دا ده چې زه چاته په خپله نه ورځم. زه هغه وخت ورځم چې دوئ مې وغواړي. او هغه ملت ته خو له سره ورځم نه چې تر مایې غلامي خوښه وي.
دویمه خبره داده چې زه هغه وخت یوه ملت ته ورځم چې په زرګونو او لکونو ځوانان یې له تورو او ټوپکو سره د جهاد او قربانۍ په څپاندو ولولو زما د ورتلو پرلارې په استقبال راته ولاړوي، او دي ته تیار وي چې د هغو خلکو سرونه ورغوځ کړي چې دوئ ته مې له ورتللو ایساروي.
او دریمه خبره دا ده چې زه ولسونو ته په یوه شرط ورځم، او هغه دا چې زما د ساتني او پالني په لاره کې به له ټولو مادي ګټو تېرېږي. زه باید ورته تر ټولو مادي مصلحتونو ګرانه او محترمه و اوسم. هغه خلك چې تر ما ورته خپل ځانونه، مالونه او دنیا ګرانه وي، هغوئ کله هم مانشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتلای، او کېدای شي چې په ډېره ارزانه بيه مې خرڅه کړي، او يا مې لاس تړلې دښمن ته ور وسپاري. او که په لنډو يې درته ووايم نو زما د حاصلولو وسيله هم جهاد او قرباني ده، او د ساتلو ضامن مې هم جهاد او قرباني ده او بس. او هر هغه ولس چې د جهاد او قربانۍ عزم او روحيه نه لري، زه له هغه سره هېڅ تړون او تعامل نه کووم.

غازي: ځيني خلك خو کوښښ کوي چې تا د ډيموکراسۍ، انتخاباتو، فرهنګي مبارزې، دعوت او دې ته ورته نورو وسيلو له لارې حاصله کړي، که دا راته و وايې چې ته له دې لارو هم ورځې؟

آزادي: لکه مخکې مې چې درته وويل زما د حاصلولو يوازينۍ لار جهاد او قرباني ده او بس. البته دغه نورې ټولې لارې څوکۍ، منصب، شهرت، ډلې ټپلې جوړولو او سياسي مصالحو ته د رسېدو لارې دي، خو هېڅکله له دغو لارو ما نشي حاصلولی. دغه لارې ټولې د ځان او خلکو د تېر ايستلو لارې دي، بلکې دا ټولې هغه لارې دي چې غلو، ټګانو، په مسلمانانو کې د غرب ملګرو، سست عنصره او خېټه ورو سياسي مشرانو، د دين په نامه تجارت کوونکو او د (امريکايي اسلام) پلويانو خپلو اهدافو او خوندونو ته د رسېدلو لپاره جوړې کړې دي.

غازي صيب! ددې لارو په هکله به زه خپلې څو ترخې تجربې درته تېرې کړم، کېدای شي له هغوڅخه د دغوو لارو د افاديت څومره والی درته معلوم شي.

زه به خپل د سترګو ليدلی حال درته ووايم او هغه دا چې پدې نږدې ماضي کې يو ځل د شمالي افريقا د يوه هېواد خلکو چې عربان يې (الجزاير) او کافران يې (الجېريا) بولي زه د انتخاباتو او ډيموکراسۍ له لارې ور دعوت کړم. هغوئ په ډېره مينه، اخلاص او ولولو په مليونونو خلك زما استقبال ته راوېستلي وو، زما د راتګ يې په لسګونو کلونو انتظار هم وېستلی وو، په سلګونو مليونه پيسې يې هم زما د راتلو لپاره مصرف کړي وې. ښځې، نارينه، ځوانان او زاړه ټول زما د راتلو پر لاره د

(c) ketabton.com: The Digital Library

استقبال لپاره راته ولاړ ول، خو افسوس چې دغه ټول خلك په تشو لاسونو او له وسلې پرته هسې د رنګينو بوتانو په څېر ولاړول.
کله چې زه چې د دوئ د استقبالیې قطارونو ته په ور رسېدو شوم، ناڅاپه یو قیامت جوړ شو، له هرې خوا وسله وال سړي چې خبري یې د وطن د خلکو په ژبه کولې خو دریشۍ یې پردۍ وې او نشانونه یې هم پردې ټومبلي ول، له موږ راتاو شول او دا په ملیونونو خلك یې ټول یوه خوا او بله خوا پسې واخیستل، ځیني یې ووژل، او ځیني یې وتړل. ځیني نور یې تر پښنو لاندې له خارو سره خاورې کړل، او ځیني یې لاس تړلي زندانونو ته بوتلل. یوازې یو څو تنه ترې په تېښته خلاص شول.
غازي صیب! ډېر بد حالت وو، هره خوا چیغې او کوکارې پورته کېدې، نارینه له خپلو ښځو ورك شول، او ښځې له خپلو سړیو او اولادونو. مسلحو غدۍ والو زما د استقبالیې لپاره ټولې ښایسته کړل شوې او رنګینې دروازې ونړولې، او بیرغونو ته یې اور وراچاوه. هېڅا ورته څه نشو ویلای، ځکه چې له خلکوسره وسله او د دفاع هېڅ وسیله نه وه. که به چا د څه ویلو جرأت وکړ نو سمدستي به یې سترګې ور وتړل شوې او په ډبولو او ښکنځلو به نامعلوم لوري ته روان کړی شو. دریشۍ والاټوپکوالو زما استقبال ته د راوتلیو خلکو مشران د بغاوت په جرم په زندانونوکې واچول. کشران یې لکه یتیمان د بل در ته محتاج او حیران کړل، او اولادونه یې ترې واخیستل او ټول یې په هغو مکتبونو کې شامل کړل چې همدې غدۍ والو د فرانسې په مرسته او فرمایش جوړ کړي وو چې څو ورځې وروسته بیا هماغه ټول ماشومان د کودتایي جنرالانو په مخکې په داسې حال کې په نمایشي مارش کې تېرېدل چې هلکانو یې (پتلونونه) او نجونو یې (میني ژوپ) اغوستې وو، او جنرالانو ورته له عسکري موزیك لاسونه پړقول.
غازي صیب! که د الجزائر خلك مسلح وای، او د مقاومت توان یې لرلی، نو هېڅکله به هغو څو لنډغرو دغه قیامت وربانديې نه وای جوړ کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غازي: ښه! نو تا ته بيا څه درپېښ شول؟

آزادي: ما مخکې هم درته و ويل چې ما څوك وژلی نشي.ما په همهغه ځای کې فوراً خپل شکل بدل کړ او غرونو ته مې مخه کړه.

څه موده وروسته بيا د ترکيې خلکو د (نجم الدين اربکان) په مشرۍ دعوت راکړ، هغه ډېر اخلاصمن انسان وو، ما دهغه له ملګرو څخه د دفاع او مقاومت د وسائلو پو ښتنه وکړه، هغوئ راته و ويل چې اوس دې شيانو ته ضرورت نشته، موږ اوس د شلم قرن په پای کې اوسېږو، او د اروپايانو ګاونډيان يو، له هغوئ مو د ديموکراسۍ، عدالت او تمدن اصول او اخلاق زده کړي دي. دلته نور د وسلې استعمال او جګړې ته ضرورت نشته، او زموږ پوځيان هم نور هغه د (کمال اتاترك) او (عصمت اينونو) لنډغر بې دينه بدمعاشان نه دي چې له دين سره يې دښمني درلوده، هغوئ اوس زموږ ډېر احترام کوي، او تا ته هم ډېر ډېر په درنښت ګوري.

غازي صيب ! (اربکانخېلو) د تخيل په دنياکې له الفاظو داسې رنګين جنت راته جوړ کړ چې تا به فکر کاوه چې د کوم ريښتيني واقعيت حکايت درته کوي.

ما چې د هغوئ دا منظمې او خوږې خبرې واورېدې نو يقين مې راغی چې دوئ لکه چې رښتيا هم په دعوت باندې ترکيه فتح کړې ده.

خو غازي صيب ! کله چې ورغلم هماغه د (الجزاير) ناورين بيا تکرارشو.

دا چې وروسته بيا دې خلکو ما ته د غړولو سترګې نه درلودې، نو له بدې ورځې دوئ هم لاړل په اروپا ورننوتل، او دا دی اوس د (ناټو) په صف کې د مسلمانانو په خلاف ولاړ دي.

غازي صيب! زه نه پوهېږم چې د دې زمانې خلك ولې زماپه اصولو ځان نه پوهوي او د ورتګ بلنې راکوي؟!

د درېيم ځل لپاره د مصر خلك په څه خبره د خپل بوډا فرعون (حسني مبارك) په خلاف راپورته شول، څه واضحه دعوی او آجنډا يې هم معلومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه وه، خو ښځې او نارینه ټول سړکونو ته راوتلي ول، چا به ګډاوې کولې او سندرې به يې ويلې، چا به ګډوډ شعارونه پورته کول، چا به الله اکبر او نور اذکار او تسبيحات زمزمه کول، چا به ډيموکراسي ډيموکراسي چيغې وهلې، خو چې د لمانځه وخت به راورسېد نو کوم (ډېره خريلی پتلون پوش) به يې مخکې کړ، او ټول به ښځې او نر په چوکونو او سړکونو کې ورپسې ودرېدل.

عجيبه حالت وو، هېڅ نه معلومېده چې دوئ اسلامي حکومت غوښت او که يې ډيموکراسي غوښته، ټولو به (آزادي آزادي) نعرې وهلې، خو معلومه نه وه چې له (چا) او (څه شي) يې آزادېدل غوښتل؟ او دا ځکه چې هغوئ يوازې د (بوډا فرعون) مخالفت کاوه، نه د (ډيموکراتيك فرعونيت). هغوئ به د فرعون ټول لښکر خپل لښکر ګاڼه، او د مسلمانانو او کفارو تر منځ يو والي ته به يې د (الوحدة الوطنية) يعنې ملي وحدت تر نامه لاندې خلك وربلل.

د مصريانو پدې ګډوله پاڅون کې يو ډول خلك راپورته شول چې ځانونه يې (نړيوال اسلامي حرکت)بلل، دې خلکو په همدې غوغا کې زما په نامه د (آزادۍ او عدالت) ګوندجوړ کړ. دوئ هم د اسلام او اسلامي حکومت خبره چندان په زغرده نه کوله، خو د (ډيموکراسۍ) او (قانوني دولت) چيغې به يې په واز کومي وهلې.

غازي صيب! دې خلکو زه مصر ته ور دعوت کړم، ما هم چې د دوئ مسلسلې مظاهرې، ګرمې ولولې او د آزادۍ په نامه ګوند وليد نو ورغلم، خو دا چې د الجزائر او ترکيې ترخې تجربې مې په ياد وې نو د(نړيوال اسلامي حرکت) له مشرانو مې جهاد ته د تياري او د دفاع د وسائلو په هکله وپوښتل، هغوئ راته وويل: دا خبرې نورې مه کوه چې خلك به د (طالب) او (القاعدې) ټاپه را باندې ولګوي، او بيا به مو د غرب هېوادونه، نړيوالې مؤسسې او بانکونه تأييد نه کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما چې هر څو ورته و ویل چې ماته دا بې رحمه پردي پالونکي جنرالان او بې دینه سیکولر او غرب پلوي سیاستمداران رامعلوم دي، هغوئ مې له تاسې سره نه پرېږدي.خو دوئ به هرځل د وسلې له ضرورته انکار او په ډیموکراسۍ ټینګار کاوه، او ویل به یې چې موږ به د منبر، راډیو، تلویزون او فرهنګي مبارزې له لارې د فرعون له ملګرو جنرالانو داسې مجاهدین جوړ کړو چې هم به مصر آزاد وساتي، هم به فلسطین آزاد کړي، او هم به دوئ زموږ د (ډیموکراتیك اسلامي حکومت) داسې مجاهدین شي چې د افغانستان، عراق، سوریې او صومال له (سخت دریزو ترهګرو) به ډېر غوره وي.

غازي صیب! ما که هر څو ورته و ویل چې دفرعونانو پوځونه چې د غرب ابلیسانو روزلي دي ټول سره یو دي، او زما او د اسلام دښمنان دي، خو دوئ به راته ویل چې دا خبرې مه کوه چې پدې خبرو زموږ (ملي وحدت) ته صدمه رسېږي.

حقیقت دا وو چې دوئ به خپله هم د فرعون له پاتې شونو جنرالانو وېریدل، خو ماته به یې په درواغو اطمینان راکاوه. بالآخره یوه ورځ هماغه فرعوني جنرالان چې دوئ د اسلام او وطن سپاهیان بلل په همدوئ پسې راپورته شول، د دوئ مشران یې ټول په زندانونوکې واچول، او کشران یې ورته د سړکونو پر سر تر بلډوزرونو لاندې کړل او په مسجدونو کې په زرګونو ووژل، او بیا یې د هغوئ مړي هم په بلډوزرونو را ټول کړل او اور یې ور واچاوه.

په هغه ورځ د رابعې په میدان کې او د سړکونو پر سر چې کوم څه تر ټولو ډېر پراته وو او تر پښو لاندې لیدل کېدل هغه د قرآن کریم مبارکې نسخې وې چې دې خلکو په شعارونو کې د پورته کولو او د تلاوت لپاره له ځانونو سره وړې وې، او هره خوا د مصري پوځیانو تر پښو لاندې لیدل کېدې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي غولېدليو هم ځان تېرويست او هم يې زه تېر وېستم. اوس مې نو پوخ تصميم نيولی چې نور به نه د دغه ډول خلکو په دعوو او ويناوو باور کووم، او نه به هم کله د دوئ وطنونو ته سر ورښکاره کړم. دوئ خو هسې هم د زولنو او زندانونو معتادان دي او په غرونوکې د آزادۍ تر ژونده په زندانونو کې رياضتونه خوند ورکوي خو زه يې په شرمونو وشرمولم.

غازي: محترمې ازادۍ! راځم يوې بلې مهمې پوښتنې ته او هغه دا چې موږ خو ډېر ځلې له خلکو دا هم اورو چې په غرب کې ډېره آزادي ده، او حتی چې غربي مشران ځانونه د آزادۍ اتلان بولي، او هر وخت دا دعوه هم کوي چې هغوئ به د نړۍ نورو ولسونوته هم آزادي ورښني، خو پدې نه پوهېږو چې ته اوس رښتيا هم په غرب کې له غربيانو سره يې؟ او که د هغوئ په مقابل کې د ولاړو مظلومو ولسونوپه طرف کې يې چې د دوئ له ظلمونو او استبداده ځانونه خلاصول غواړي؟ که په دې هکله لوستونکو ته يوڅه وضاحت وکړې؟

آزادي: غازي صيب! دا پوښتنه دې رښتياهم ډېره مهمه ده، ځکه چې نن ورځ خو د غرب مېډيا تقريبا د ټولونړيوالو ذهنونه يرغمال کړي دي، او چې هرڅه وغواړي هغه ته درښتيا او حقيقت بڼه ورکوي او په دومره پراخه پيمانه يې تبليغوي چې له چاسره يې د تکذيب اراده هم پاته نشي.

غربي مېډيا دا خبره رښتيا هم د ډېرو خلکو تر غوږو رسولې ده چې په غرب کې ډېره آزادي ده، خو مسلمانان بايد پوه شي چې هغه زه (آزادي) نه بلکې هغه يوه بله ازادي ده. هغه له (دين) او (دينداری) څخه آزادي ده، هغه له اخلاقو او معنوي ارزښتونو څخه آزادي ده. هغه له شرف او حياء څخه آزادي ده، هغه له انساني ترحم او عاطفې څخه آزادي ده. هغه له اصولو قوانينو، عادلو تړونونو او ميثاقونو څخه ازادي ده. هلته لور له پلارڅخه ازاده ده. ښځه له خپل خاوند څخه ازاده ده. فحشاء، اخلاقي فساد ، همجنس بازي او قمار له محاسبې او پوښتني څخه آزاد دي. هلته انسان ته مطلقه آزادي ورکړل شوې چې په هر ډول چې غواړي له انسانيت

(c) ketabton.com: The Digital Library

څخه ووځي وتلی شي، او هېڅوك يې د انسانيت په ضوابطو کې بند نشي ساتلی. او ان تر دې چې هلته دا آزادي هم شته چې د برطانيې د وليعهد ميرمن دې له بل چاسره د خپلو جنسي اړيکوخبرې د ملت په واړندې په تلويزيون کې هم وکړي.

تر دې ورتېره دا آزادي هم شته چې نارينه دې له بل نارينه سره واده وکړي، او قانون دې د هغوئ د حقوقو دفاع او ساتنه وکړي، او د مسيحي کليسا (پادري) دې څه اعتراض هم پرې ونه لري، ځکه چې هغه په خپله هم ډېر هغه واړه ماشومان د خپل هوس ښکار کړي وي چې کورنيو يې د ديني زده کړې او د برکت د حاصلولو لپاره (مقدسې کليسا!!!؟) ته ورلېږلي وي.

او دا خبره چې هغوئ غواړي نورو ولسونو ته آزادي ور وبښي، دا هسې يوه د درواغو دعوی ده، ځکه چې همدغو غربيانو يو وخت تقريباً د نړۍ د نيمو اوسېدونکو (ريښتني) آزادي سلب کړې وه، د هغوئ هېوادونه يې استعمارکړي وو، او د خلکو هر څه يې د خپل ځان ګرځولي وو. خو کله چې ولسونو د خپلې تورې په زور هغوئ تېښتې ته اړ کړل، او له خپلو هېوادونو يې وشړل، نو بيا يې د ولسونو د بيا غلام ګرځولو لپاره دا ډنډورې وغږولې چې موږ نور ولسونه ازادوو.

د هغوئ د ازادۍ ښنلو مثالونه خو تاسې خپله په خپل هېواد افغانستان او هم په عراق کې وليدل چې څو مره خلك يې د ژوند له قيده آزادکړل؟ څومره يې بې کوره کړل؟ څومره ميندې يې بورې کړې؟ څومره ماشومان يې يتيمان کړل؟

غربيان په حقيقت کې هېوادونه له خپلو اصلي اوسېدونکو آزادوي، د هغوئ له خپل حاکميت څخه يې آزادوي او بيايې يا عملا په خپله اداره کوي، او يا يې خپلو روزل شويو غلامانو ته ورسپاري. نو زما او د غربي آزادۍ تر منځ بايد فرق وپېژنئ! زه د سعات سرچينه يم، او هغه د بدبختۍ کنده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غازي: تاسو مخکې و ویل چې ډېر وخت له افغانانو سره پاتې شوې یاست، له افغانانو سره ستاسو د تجربې حاصل څه دی؟

آزادي: اکثره افغانان ډېر مېړني خلك دي، خو په افسوس باید و وایم چې پر ما مین دي خو قدر مې نشي کولی. کورته مې ور بولي خو پاللی مې نشي. زما لپاره له ډېرو شیانو تېرېږي، خو له مشرۍ او زعامته په خپلو منځونو کې یو بل ته نه تېرېږي. د راتلو انتظار مې ډېرکوي، خو چې ورته ورشم نو بیا راڅخه په نورو شیانو مشغول شي. ملایان یې سبقونه ډېر وایي خو خلکو ته دین لږ ور رسوي.

او په افغانانوکې ځیني داسې خلك هم شته چې ته به وایې د دوئ خټه د غلامۍ په اوبو لمده شوې ده. که انګریز ورشي هم دوئ به یې غلامان وي، که روسان ورشي هم دوئ به یې غلامان وي، که امریکایان ورشي هم دوئ به یې غلامان وي. دغه ډول خلك په افغانانوکې لږ دي خو ډېر زرنګ او چالاکه خلك دي او له هرې زمانې سره ځان برابروي. دوئ کله د (مقاومت سنګرداران) شي او کله بیا د (ډیموکراسۍ قهرمانان). خو دا خلك بیا ډېر ژر له منځه ځي.

یو کار چې افغانان په مجموعي ډول ورکې تر نورو ولسونو غښتلي دي، هغه دا دی چې زما د حاصولو په لاره کې له قربانۍ او سرښندنې نه ستړي کېږي. هر نسل یې تر پخواني نسله د لویو حماسو زېږونکی او د بدلونونو راوړونکی وي.

غازي : ستا په اړه مې یوه بله تاریخي پوښتنه په ذهن کې وه چې ما ویل په خپله به یې تاڅخه کووم، او هغه دا چې ځیني (سیکولر) افغانان دعوی کوي چې هغه مخکې ځل افغانستان ته (امان الله خان) راوستلې وې، او ستا د راوستلو افتخار هم د هغه په نصیب شوی وو. تا خو به هغه وخت هر څه په خپلو سترګو لیدلي وي، که دا راته ووایې دا خبره څومره حقیقت لري؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

آزادي: د ی‌یکولرو په خبره کله هم باور مه کوئ! هغوئ ډېر مکار او درواغجن خلك دي او دا خبره يې هم سپين درواغ دي. د امان الله خان چې خپل ذهن او فکر د انګرېز د افکارو او نظرياتو له غلامۍ آزاد نه وو نو افغانستان به يې له هغوئ څه آزاداوه؟ او زه به يې څنګه افغانستان ته وروستلم؟

حقيقت دا وو چې زه ملي غازيانو او د انګريز په خلاف راپورته شويو مجاهدينو وروغوښتلم. خو کله چې ورغلم د امان الله خان راسره ورانه شوه، ځکه چې هغه غوښتل افغانستان د غرب پر لاره روان کړي، خو ما او غازيانو ورسره نه منله، نو يې له خپل خسر (محمود طرزي) سره چې په افغانستان کې د سيکولريزم پلار ګڼلی کېږي او په شام او ترکيه کې د ترکيې له (سيکولرانو) او د شام له (عربي مسيحي نشنلستانو) د سيکولريزم او نشنلزم مرض ورنقل شوی وو زما د له منځه وړلو مشوره وکړه. امان الله خان او طرزی دواړه د شاهي کورنۍ له ډېرو ښځو سره پدې نيت اروپا ته ولاړل چې له اروپايانو سره پر هغوئ زما د خرڅولو خبره وکړي، هلته يې تقريبا اوه مستې مياشتې تېرې کړې، خپله (نيم لنډغره) ښځه يې چې د محمود طرزي لور وه هم د اروپا پاچايانو ته پدې مقصد وروښوده چې هغوئ په دې قانع کړي چې دی نور هغه افغان نه دی چې خپله ښځه له خلکو په پرده کې ساتي، او د افغانو ښځو د پردې د ساتلو پخاطر د اروپايانو په خلاف جنګېږي.

غازي صيب! کله چې امان الله خان د اروپا له اوه مياشتينۍ مستې دورې وطن ته ستون شو، نو سمدستي يې زما او زما د پلويانو په خلاف په پغمان کې د جنګ اعلان وکړ. زما ملګري يې بنديان کړل، او زما طرف ته بلونکي عالمان يې په ډېرو بدو نومونو ياد کړل، او ان تر دې چې هغوئ يې د انګريزانو ملګري وبلل پداسې حال کې چې د انګرېز له کوره دی تازه راستون شوی وو، او د هغوئ قوانين يې له ځانه سره افغانستان ته د عملي کولو لپاره راوړي وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا هسې د (سيکولرانو) لخوا د امان الله خان د اسلام دښمنۍ د کرغېړن تاريخ د ښايسته کولو هڅه ده چې په سپين سترګۍ يې ترسره کوي. همدا اوس تاسې نه ګورئ چې د ده د فکر او تګلارې پلويان ټول له اشغالګرو امريکايانو، انګرېزانو او نورو درغليو کفارو سره ولاړ دي. او نه ګورئ چې د امان الله خان عکسونه همدا اوس د انګرېزانو او امريکايانو په لاس د جوړې ادارې پر دفترونو لګېدلي، که د مجاهدينو او غازيانو پر سنګرونو؟

غازي : ښه نو بيا ستا او دامان الله خان په جګړه کې څوك بريالي شول؟

آزادي: هغه ماتې وخوړه، ما او زما ملګرو هغه ته داسې ګوزار ورکړ چې په يوه ګوزار مو ايټاليا ته ورساوه، چې بيا يې کله هم افغانستان ونه ليد، او له هماغه ګوزاره يې د (پاپ) د کلي ترځنګ سا وخته.

غازي: په افغانستان کې ستا په نامه پورې د تړلي يو بل څه پوښتنه هم درڅخه کووم او هغه د (آزادۍ راډيو) ده. که دا راته ووايې چې دارښتيا هم ستا راډيوده او که ستا په نامه د بل چا راډيو ده؟

آزادي: دا راډيو په ما پورې هېڅ اړه نه لري. دا نه د آزادۍ راډيو ده، او نه هم خلکو ته د آزادۍ تلقين ورکوي، بلکې دا د امريکا راډيو ده چې د امريکا د کانګرس لخوا تمويلېږي او اداره کېږي. د دغې راډيو اصلي نوم د(فري يورپ ريډيو) يعنې د آزادې اروپا راډيو ده. يعنې دا د هغې آزادۍ راډيو ده چې په اروپا کې وجود لري، او د هغې په هکله خو مې مخکې درته وويل چې هغه څه ډول آزادي ده. دغه راډيو په اسلامي نړۍ کې د غربي نظرياتو او مفاهيمو د خپرولو په مقصد د عراق او عربي نړۍ لپاره د (العراق الحر)، د ايران لپاره د (راديو فردا)، د پاکستان لپاره د (مشال راډيو) او د افغانستان او تاجکستان لپاره د (آزادۍ راډيو) په نامه خپرونې کوي، او تر ټولو غلام صفته خلك يې ورکې راټول کړي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا په حقيقت کې د(غلامۍ) راډيو ده، خو نوم يې ورباندې د (آزادۍ) راډيو ايښی دی. د دې مثال داسې دی لکه د(بدلمنې) ښځې چې نوم (طاهره) وي.

غازي: که دا راته و وياست چې بيا به افغانستان ته راځې او که نه؟

آزادي :ولې نه، افغانستان ته به ان شاء الله حتماً درځم، که د بل چا پخاطر نه وي نو د هغو فدايانو پخاطر خو به هرومرو درځم خپلې د ګل په څېر ځوانۍ يې د الله د دين د حاکمولو لپاره لوګی کړې. خو بيا هم يو دوه شرطونه لرم او هغه دا چې:

۱ـ له درغلو يرغلګرو او د هغوئ لخوا له جوړې شوې ادارې سره به هېڅ ډول جوړجاړی نه کوئ، بلکې په جهاد به يې له منځه وړئ.

۲ـ په خپل وطن کې به (سيکولرو) او (نشنلستانو) ته د هېڅ ډول فعاليت اجازه نه ورکوئ، او نه به يې مشران په وطن کې پرېږدئ، ځکه چې دوئ له ماسره سخته دښمني لري، او تل زما په خلاف له کفارو سره شريکې توطيې جوړوي.

غازي :ښه، نو افغانستان ته به کله راځې؟

ازادي: په دې ورځوکې خو ما ته ډېر بلنليکونه له بېلابېلو هېوادونو لکه له افغانستان، عراق، سوريې، فلسطين، چيچنيا، ارتيريا، صوماليا، کشمير، ازبکستان ، د فلپاين له مندناو او نورو هېوادونو څخه رارسېدلي دي. ما هم خپل د ورتللوشرطونه دې ټولو ته بيان کړي، و به ګورو چې دکوم هېواد خلك زما شرائط تر نورو مخکې پرځای کوي. هر چا چې زما شرائط مخکې پوره کړل نو لومړی به هم هغوئ ته ورځم، او بيا ورپسې نورو ته. خو مخکې له مخکې له هېچاسره وعده نه کووم، ځکه چې نور د خلکو په تشو وعدو نه غولېږم. ترڅو يې چې زما شرطونه په عملي ډول پوره کړي نه وي، او زما دښمنان يې له منځه وړي نه وي د هېچا وطن ته نه ورځم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غازي: كه د وروستۍ پوښتنې په ځواب كې دا راته و واياست چې نور خبريالان او ژورناليستان چې غواړي له تاسو سره تماس ونيسي، نو څنګه كولای شي له تاسو سره رابطه وكړي، ځكه له ماسره ډېر نور مسلمان ژورناليستان هم ول چې له تاسو سره يې ليدل غوښتل ، خو ځيني په ښارونو او ځيني نور يې راڅخه د لارې په كږليچونو كې پاتې شول؟

آزادي :نن سبا خو زه د اسلامي نړۍ په غرونو او ځنګلونوكې اوسم ، خو كله كله خپلو پلويانو ته په ښارونو كې هم سر ورښكاره كووم. له ما سره تر ټولو اسانه د تماس لار له مجاهدينو سره رابطه نيول دي، هغوئ ما په اسانه ورپيداكولی شي. خو يوه خبره په پام كې ونيسه او هغه دا چې زه يوازې له رښتينيو (آزادو) خبريالانو سره غږېږم، او د هغو خبريالانو پوښتنو ته هېڅ ځواب نه وايم چې د پرديو لخوا په كار ګومارل شوي وي،ځكه چې د هغوئ اكثره يې جاسوسان وي، او زما د دښمنانو لپاره كار كوي.

غازي: ستاسو له څرګندونو ډېره ډېره مننه، هيله ده چې يوځل بيا زموږ هېواد ته راشې، او موږ دې په ښاديو ښاد كړې.

آزادي: غازی صيب ستاسې له راتګ څخه هم ډېره مننه چې په خطرناكو حالاتوكې مو ځان ماته را ورساوه، او زما پيغام مو د نړۍ مسلمانانو ته ورساوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوسني جهادي ادب ته يوه کتنه

له تېرو څلوېښتوکلونو راهیسې په افغانستان کې اسلامي ادب او بیا په خاص ډول جهادي ادب ته دومره کار وشو چې کېدی شي د پښتو ژبې په تېر ټول مدون ادبي تاریخ کې به ورته نه وي شوی.

په دې موده کې په سلګونو دیوانونه، شعري ټولګې او کتابونه چاپ شول، او په سلګونو زره ادبي لیکني وشوې. همدارنګه په سلګونو شاعران او لیکوالان د ادبي لیکنو په میدان کې راوټوکېدل او د جهاد او قربانیو په غېږ کې رالوی شول.

دغو شاعرانو او لیکوالو د خپل ملت د حماسو او ویرونو، د مظلومیت او مقاومت حیرانوونکي کیسې او داستانونه په خپلو لیکنو کې خوندي کړل، او د جګړې په اور او ورانـي کـې یـې هـم د انسـانی عواطفـو او احساساتو پالنه وکړه. دوئ په خپلو ادبي لیکنو کې د جنګ تودوخه، د مقاومت صبر، د غازیانو عزم او ولولې، د فتوحاتو داستانونه، د شهیدانو ارمانونه، د یتیمانو سلګۍ، د کونډو خویندو ساندې او کوکارې، د بورو میندو آهونه، د هجرت له کړاونو ډك خو د برکت ژوند او نور ډېر څه په داسې دقیق، رسا او هر اړخیز ډول عکاسي کړل چې یو نوی ادبي مکتب یې رامنځته کړ.

دغه نوي ادبي مکتب د افغانانو په نوي نسل کې داسې اصیل بچیان وروزل چې دعزم کاروان یې د ولولو په بدرګه د فتحې تر منزله بدرګه کړ، او په روانه صلیبي جګړه کې د ټولې دنیا کفارو د فکر او ادب په ساحه کې مرعوب نه کړای شول .

(c) ketabton.com: The Digital Library

کومه لیکنه ادبي لیکنه ده؟

ادب هغه بلیغه وینا ده چې له عواطفو سرچینه اخلي، پر نفس تأثیر کوي، لوړ افکار او عالي مفاهیم د ښکلیو عبارتونو په جامه او د تخیل په تصویر کې تقدیموي.

په پورتني تعریف کې د ادب په اړه لاندې پنځه عناصر یاد شوي دي:

۱ – عاطفه: هره هغه وینا چې له احساس او عاطفې څخه راپورته شوې نه وي، ادبي وینا نه بلله کېږي.

۲ – تأثیر: هره وینا چې خپل مخاطب متأثر نه کړي، په هغه کې احساس او جذبه، وجد او طرب راونه پاروي، ادبي وینا یې نشو ګڼلی.

۳ – لوړ افکار: لوېدلي، بې محتوا، سپکې او بازاري لیکنې او وینا ادبي نشي ګڼل کېدای.

۴ – ښکلا: لفظي او معنوي ښکلا هغه مهم عنصر دی چې ادبي وینا له عامې وینا څخه بېلوي.

۵ – تخیل: تصویر او تخیل په ادبي ویناکې بل هغه مهم عنصر دی چې ادیب د هغه په وسیله معدومې او غیر محسوسې صحنې، پېښې، حرکات، او شخصیتونه د لوستونکو ذهن ته داسې ور وړاندې کوي چې ته به وایې دی یې رښتیا ویني او ورسره اوسي.

د جهادي ادب اهمیت:

ادب په حقیقت کې د یوې ټولنې د اخلاقي او ذوقي(اصلاح) او یا (فساد) یوه مؤثره وسیله ده. که د یوې ټولنې ادبیات صالح، معیاري، انسان جوړونکي او باکیفیته شي، نو د هغې ټولنې اخلاقي فکري، او ذوقي ژوند هم یوه معیاري بڼه غوره کوي. او بالعکس که د یوې ژبې او ټولنې ادبیات فاسد، بې خونده او بې کیفیته شي، نو همدغه (فساد) د ټولنې د افرادو په ژوند کې هم منعکس کیږي. له همدې امله خو ادب ټولنې ته د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مفاهيمو د تلقين او د انسانانو د نفسونو د صيقل کولو يوه غوره وسيله ده.

همدا ډول که په ټولنه کې جهادي ادب چې د ټولنې نوي نسل ته د جهاد، سربښندنې، غيرت، عزم، ثبات، زړورتيا، سرلوړی، سخا، له مظلوم څخه د دفاع او د ظالم په خلاف د درېدلو مفاهيم تلقينوي وده وکړي، نو همدغه صفات د ټولنې د ځوانانو په عملي ژوند کې راڅرګندېږي. او که د دغو مفاهيمو په خلاف د غلامۍ، تعيّش، هوس، شهوت، لندغرتوب، بې لارېتوب او پردېپالنې مفاهيم د ټولنې د ابياتو موضوع وګرځي، نو بيا يې همدغه ډول آثار د افرادو په ژوند کې هم منعکس کېږي.

د جهادي ادب اهداف:

ادبيات ډېر ډولونه لري چې خلك يې په بېلابېلو نومونو يادوي لکه انساني ادب، عرفاني او صوفي ادب، عشقي يا رومانسي ادب او داسې نور. که د دغو اقسامو معانيو ته سړی ځير شي نوګوري چې هر ډول ادب په يوه خاص مجال کې د انسانانو د ذوقونو، عواطفو، احساساتو او انګېرنو تمثيل او پالنه کړې ده، او هغه يې د ارتقا او کمال په لوري بيولی دی. همدغه ډول جهادي ادب هم خپل موضوعات او اهداف لري چې په لاندې ډول يې يادوو:

١ – د کفر، ظلم، بې عدالتيو او استعمار په مقابل کې د ټولنې په افرادو کې د قربانۍ او مقاومت احساسات راپارول او ځپاند ساتل.

٢ – د مبارزينو د عزم او حوصلې لوړل او د هغوئ رزمي معنويات تقويه کول.

٣ – د جګړې د اور او لمبو په ژوندکې هم د مجاهدينو په زړونو کې انساني عواطفو ته دوه ورکول.

۴ – د جګړو، فتوحاتو، او حيرانوونکو حوادثو تفصيلات په ادبي قالب کې خوندي کول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵ – د جهاد او مبارزې د قهرمانانو ستايل، او ولسونه د هغوئ درناوي ته هڅول، او راتلونکو نسلونو هغوئ د اتلانو په حيث وړاندې کول.
۶ – د شهيدانو مرتبې او د هغوې يادونه تازه ساتل.
۷ – د جهاد او مبارزې په بهير کې د منافقينو، له دښمن سره د متعاونو څېرو، خائنانو، غدارانو، او فرصت طلبو عناصرو د شرمونکو مواقفو غندل او بربنډول.
۸ – د دښمن د ذلت، وحشت، نا انسانيت، او ماتو بيانول او داسې نور.
د افغانستان په تېر څلوېښت کلن جهادي ژوند کې د ادبي ليکنو لپاره په لکونو داسې پېښې حوادث او د منفي او مثبت تأثير لرونکي شخصيتونه په واقعي ډول وجود لري چې څو څو چنده تر تخيّل هم د لوړ معيار ارزښت لري، خو د خواشينۍ ځاى دى چې تر اوسه دغو په زرګونو دغه ډول پېښې، کيسې او کرکټرونه په کافي اندازه په ادبي شکل نه دي خوندي شوي او نږدې ده چې دغه په زرګونو د عالي کيفيت لرونکي حادثې زمونږ د ملت له اجتماعي حافظې څخه ووځي، او د وخت په تېرېدلو له خلکو هم هېرې شي.
د جهاد د روان ادبي بهير يو بل اړخ چې ډېر د توجه وړدى هغه د ادبي فورمونو د عدم توازن مساله ده، پدې معنې چې ځينو فورمونو لکه شعر، ترنم، او ترانو ورکې ښه وده وکړه، خو ځينو نورو فورمونو لکه ادبي نثر، لنډې کيسې، طنز، ناول، ډرامې، او جهادي تياتر و رکې ډېره لږه وده کړې ده. او کېداى شي چې کار سبب هم دا وي چې دغه نور نثرى فورمونه د شعر په خلاف زياتره علمي او فني اړخ لري، او په روان جهادي بهير کې فني او علمي ادبي اړخونو ته ډېر کار ندى شوى، چې دغه تشه بيا تقريباً هغو ليکوالو او اديبانو ډکه کړې چې (سيکولر) نظريات لري، او دين ته په ژوند کې په څه نقش قايل ندي. همدا علت دى چې ډېر تنکي شاعران او اديبان مو د جهادي ادب په ډګر کې له يو څه وخت تېرولو وروسته د

(c) ketabton.com: The Digital Library

(نشنلستو) او نورو سيکولرو جهتونو د دامونو ښکار کېږي چې دا بيا ډيره د اندېښنې خبره ده چې بايد غم يې وخوړل شي.

جهادي شعر او ترانې:

په تېرو څلوېښتو کلونو کې د جهادي ادب په ساحه کې جهادي ترانو تر بل هر ډول شعر زياته وده وکړه. جهادي ترانو د جهاد له پيله تر اوسه زموږ د ملت افتخارات، فتوحات، صبر او عزم ، مېړانه او قربانۍ په پراخه پيمانه د قوي او مؤثر آهنګ په لرلو سره زمزمه کړل. په زرګونو ترانې وليکل شوې او د مجاهدو ځوانانو په غږونو په ډېر عالي کيفيت وويل شوې چې هر کور، هرې جبهې، هر سنګر، هر مکتب، او هر پوهنتون کې يې انګازې وکړې.

جهادي ترانې هغه وخت خپل اوج ته ورسېدې چې د طالبانو په وخت کې ورته په حکومتي سطحه د ثبت او نشر پراخ وسايل، ستوډيوګانې او راډيوګانې په خدمت کې شوې، او د (شريعت غږ) راډيو د عمومي رياست د هنر او ادبياتو په رياست کې ورته د درمحمد (ګوهري) غوندې شاعر، اديب ، مجاهد ، عالم او فاضل شخصيت د خدمت ملا وتړله. ګوهري صاحب ترانې دومره ميعاري کړې چې کله هم دومره نه وې معياري شوې. دغه معياريت په ترانو کې د ښه شعر، ښه پيغام، ښه آهنګ او ښه غږ په بڼه کې راځرګند شو.

د طالبانو حکومت د وخت له راډيو خپرېدونکي ترانې د خلکو دومره خوښې شوې چې د کابل د مکروريانو له کمونزم او غربپالنې متأثرو ماشومانو به هم د کمونستانو د وخت د (و ه سربازه ياره خيژه په مورچل باندې) پر ځای د (وه طالبه ګرانه پام کوه کابل باندې) ترانه له ځانونو زمزمه کوله.

د امريکا تر يرغل وروسته مرحلې ته که سړی وګوري نوويني چې جهادي ترانو د رزمي آهنګ تر څنګ د نوي دښمن د عميقې پېژندنې په خوا کې د غرب فلسفه او فکري ارزښتونه هم تر زوررو ګوزار لاندې ونيول. که سړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

و وايي چې په دغه مرحله کې طالبانو د غرب د ميډيا او فرهنګي يرغل مخه يوازې په قوي پيغام او د ښه کيفيت په لرونکو ترانو ونيوله نو بې ځايه به نه وي.

جهادي شعر او ترانو په دغه مرحله کې دومره زور واخيست چې د موسيقۍ زاړه معتادان هم اوس تر سندرو ترانې ډېرې خوښوي او اوري يې.

جهادي شعر او اسلامي ترانو ته چې چا پدې ورستيو کې کومو شاعرانو خدمت وکړ هغوئ ټول يې د ډېر قدر وړ دي، ځکه چې هغوئ په هره مرحله کې مجاهدينو ته مناسب پيغام ورکړ. د د غو مجاهدو شاعرانو په منځ کې ځو داسې ځلېدونکي ستوري دی چې چې د جهادي شعر سرخېلان يې بللی شو. دغه خلك مطمئن، مولوي بدرالدين،مولوي ذاکر مهاجر، عبدالله، مزمل، وطن مل، ، سعيد ، ګوهری، مفتون، وثيق، حمدي، شپونکی، معتصم، عرفاني، فيضاني، تکل،حريت مل او نور دي. خو د دې خلك و نومونو يادول پدې معنی نه دي چې نورو څه نه دي کړي، بلکې دا هغه خلك دي چې د مايوسۍ،رعب، خاموشی او کړاونو په مرحله کې يې ځوانانو ته د رزم حوصله ورکړه، او د غرب د تبليغاتو جادو يې ورماته کړه چې وروسته بيا نورو هم د دوئ پر ليکه قدم واخيست.

د جهادي شعر او اسلامي ترانو په الهام د هېواد په پوهنتونونو کې هم د غلامانو او غلامي په خلاف سکوت ماتوونکی د حق اوازونه د ستېجونو له سره راپورته شول چې نه (د ځنځير له زوره و وېرېدل، نه يې د باطل پرستو سلام وکړ، او نه هم يې د پير له زوره وېريدل).

د دغه ډول ادبي جهادي جرأت او سبك امتياز ځوان با احساسه شاعر (سميع الله تړون) ته ور په برخه شو چې په بې ساري جرأت يې ځوانو شاعرانو ته يو نوی شعري سبك او ادبي مکتب ورمعرفي کړ.

شعر که هر څومره قوي او پيغام لرونکی هم وي خو چې له سوز او ګدازه ډك ترنم يې په رګونو کې ونه چلېږي په آسانه د خلکو زړونو او ذهنونو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاړ نښې پیدا کولی، همدا وجه ده چې خوږ او له سوزه ډك ترنم د ښه شعر روح بلل کیږي.

په جهادی شعر کې د سوز او ساز د (روح) د پوکولو افتخار په دې حماسي بهیر کې الله تعالی له تېرو دریوو لسیزو راهیسې ملا(فقیر محمد درویش) ته ورپه برخه کړی دی. هغه (درویش) ته چې په غرونو، صحراوو، ښارونو، او ولسونو کې یې د ویښتابه انګازې خپرې کړې. سختو او دردوونکو حالاتو او درنو مشکلاتو او خنډونو (درویش) له خپلې ارادې ونه ایستلی شو. هغه په خپل عهد وفا وکړه، او د فاتح کاروان تر منزله د ویښ او مست ساتلو عزم یې پوره کړ. الله جل جلاله دې یې تل طلایي حنجره د حق د خواږه غږ د پورته کولو لپاره تازه ولري.

د (درویش) تر څنګ د طالبانو د حکومت په وخت کې یوې بلې جادویي حنجرې خاوند چې نړدې وو د خپلې جادویي حنجرې او د خپل قوي تأثیر په زور د مفسدې موسیقۍ ټغر ورټول کړي، او د اسلامي ترنم په ډګر کې د یوه بې تاجه بادشاه په حیث خپل ځان ثابت کړي قاري فضل الدین (سراجي) وو. خو افسوس چې لکه د وریځې لمر د ډېر لږ وخت لپاره د کاروان پر سر راښکاره شو او بیا خدایزده چې د کومو تورو وریځو تر شا ورك شو.

قاري فضل الدین سراجي د ساحر آواز د لرلو تر څنګ نازك خیاله ادیب، د ښکلا انځورګر، د حماسو شاعر او د پاك قران حافظ هم وو. خو نه پوهېږم چې ولې یې او س په ادب کې احساس، په انځور ګرۍ کې ښکلا، او په شعر کی حماسه ورکه شوه؟ او ولې د قران د (الانفال) سورت ورکې د جهاد، او د (براءت) سورت ورکې له طاغوت څخه د بېزارۍ او د (الشعراء) سورت ورکې د (إلاالذین) څخه د مخکې او وروسته شاعرانو تر منځ د توپیر استعداد راپیدا نه کړ؟ داسې ښکاري لکه چېځنګه چې له غربه را الوتي د فېشن طوفان یې مبارکه ږیره ترې ووهله د غسې یې شرعي علم او جهادي شخصیت هم د ډیموکراسۍ نم کش کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سراجي خو د (یاقوتو غمی) وو خو افسوس چې د ډیموکراسۍ په بازار کې د بېدۍ په بیه لاړ. خو بیا هم وایم ګوندي چې د (عرفان نړۍ) ورکې رښتیا هم د پښېمانۍ شعور راویښ کړی وي، او (له نورو څخه د دردوونکي بیلتون) احساس یې بېرته له راګرځېدلي کاروان سره بیا یو ځای کړي. خو د (عرفان نړۍ) هم یوه ډېره خطرناکه نړۍ ده، او کله کله خو سړی ورکې د (دمادم مست قلندر) تر سرحده هم رسېږي. نو ښه به دا وي چې سراجي بېرته (ملت د ابراهیم) شي، او د (بوتانو د ماتولو) په خپل زاړه عهد وفا وکړي. ځکه چې (له دنیا سره خو نه سکون ورغی، او نه یې له سرګردانۍ خلاص) کړ.

که جهادي ترانو ته یو څه په انتقادي نظر وګورو نو وینو چې جهادي ترانې د خپلو ټولو مثبتو اړخونو تر څنګ په اوسنۍ مرحله کې یو څه منفي اړخونه هم لري چې په لاندې څو کرښو کې ورته اشاره کوو.

د جهاد د بهیر په دې وروستیو کې هر چا جهادي شعر ته مخه کړې ده، هم هغه خلك هم شعر وایي چې په شعر ویلو پوهېږي، او هغه خلك یې هم وایي چې نه پرې پوهېږي. بې استاذه او بې علمه شاعرۍ زور اخیستی. ډېر داسې د شعر ویلو شوقیان شته چې په شعر ویلو نه پوهیږي خو شعرونه وایي. او که یې په شعر کې څه خلل راشي نو د دې پر ځای چې کوم پاخه شاعر ته ورشي او خپل شعر ورباندې په علمي ډول اصلاح کړي بخپله لګیا وي او په خپله خپل شعر په ترنم باندې (کپي کشي) کوي. دغه وضعیت جهادي شعر له لاندې کمزوریو سره مخ کړی دی:

۱ – د شعري سویې ټیټوالی.

۲ – د رکیکو ترکیبونو، کمزورو الفاظو، بازاري اصطلاحاتو، او عامیانه تعبیرونو استعمال.

۳ – د قوي پیغام نشتوالی.

۴ – د سندرو د کمپوزېشن (آهنګ) تقلید.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د شرم ځای خو لادا دی چې د ښځینه سندرغاړو د سندرو تقلید هم رواج موندلی، او کله کله خو ځینې ترانه ویونکي جهادي ترانې د حماسي آهنګ پر ځای د هغو زړو کوچیانیو سندرو پر طرز هم وایي چې پخوانیو اناګانو به د خپلو لمسیانو په ودونو کې پس له نیمې شپې ویلې.
د دې مشکلاتو ښایي ډیر اسباب وی، خو مهم یې کېدای شي د ځوانو شاعرانو د علمي سویې ټیټوالی، له تکړه شاعرانو د استفادې نه کول وي.
او د دې تر څنګ د داسې یوې مرجع نشتوالی هم دی چې د نشر لپاره د معیاري او غیر معیاری شعر د تمییز چارې ترسره کړي.
په نارسمي جهادي ترانو کې یو بل لوی مشکل دا هم دی چې د فیتو، او سي ډیانو د محتوی د عنوان لپاره داسې نومونه غوره کېږی چې هېڅ جهادي پیغام او حماسي الهام نه لري. بلکې داسې نومونه ورته غوره کېږي چې سړی فکر کوي دا به د پېښور د ولسې سندرغاړو د فیتو او سي ډیانو نومونه وي لکه چپه بریتونه، د ارمانونو باران، د ارزوګانو شپیلۍ، د غزني په زیارتونو، مسافر جانان، بې ننګه تربور، وړې وړې سلګۍ، واړه واړه ګلونه، د اباسین څپې، د ښاپیرى ورغوى، د جانان کلی، زېړه وړانګه، زخمي لونګین، وربل یې شهیدشو، د غمونو غوبل او داسې نور ډېر نومونه چې هېڅ جهادي او اسلامي پیغام نه لري. او دا په داسې حال کی چې د فیتو محتوی یې تر نومونو ډېره درنه وي.
دا یو څو خبرې وې چې د جهادي ادب او اسلامي شعر په هکله مې په ذهن کې وې او پدې نیت مې د ادبي ذوق له لرونکو مجاهدو وروڼو سره شریکی کړې چې موږ ټول د خپل حق جهاد او مېړني مقاومت د ادبي حق د ادا کولو په لاره کې خپل مسؤولیت د په ښه ډول رك کړو، او پرې نږدو چې ځوان شاعران او ادیبان مو په نا مطلوبو لارو لاړ شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصلي دښمن څوک دی، د دښمن پوځونه که د هغه افکار او نظريات؟

د اسلام او د کفر تر منځ دښمني د آدم علیه السلام له زمانې راروانه او په مختلفو مراحلو تېره شوې ده، خو تسلسل يې دوامداره دی. د تاريخ په اوږدو کې د اسلام په خلاف د کفر دښمنۍ په بېلابېلو وختونو کې خپل شکل او کيفيت ته تغيير ورکړی او پدې دښمنۍ کې يې هر ډول مادي او معنوي وسائل په کار اچولي دي. دا چې د الله تعالی د حق دين په خلاف د کفر دښمني په بېلابېلو شکلونو کې دوام لرلی نو الله تعالی هم په هره زمانه کې د هماغې زمانې د حالاتو او شرائطو مطابق د کفر او ګمراهيو په خلاف د مقابلې لپاره انبياء او شريعتونه راليږلي دي. او دا ځکه چې لکه څنګه چې د کفر په انواعو نظرياتو او فلسفو کې بدلون راځي نو د هغو د له منځه وړلو لپاره نوي دعوت، نوي تعامل او د بشريت د نوي نسل د لارښوونې لپاره د نويو پيغمبرانو رالېږلو ته هم ضرورت پېښ شوی چې دا سلسله په محمد صلی الله عليه وسلم تمامه شوې ده.
د رسول الله صلی الله عليه وسلم تر وفات وروسته د کفر د ټولو انواعو او اشکالو په خلاف مقابله او د هغو له شر څخه د انسانانو د ساتلو مسؤوليت د دې دين علماوو ته ورپاتې شو. او د اسلام په تاريخ کې چې تر کومه وخته د دين علماوو د اسلام د بيان تر څنګ کفر او د هغه ډولونه او نظريات هم خلکو ته ور معرفي کول نو خلکو به هم کفر پېژاند چې هم به يې خپل ځان او هم خپله ټولنه ورڅخه ساتله، او هم به يې د هغه د له منځه وړلو لپاره هلې ځلې کولې. خو له کله راهيسي چې د اسلام ښوونې په تعليمي نصابونو کې د کفر د معاصرو انواعو، اشکالو او نظرياتو پېژندګلوي او د هغو په خلاف په معاصر شکل مبارزه ورکه شوه او د مسجد ملا، د مدرسې استاد، د منبر خطيب، د کتاب مؤلف او شارح او

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خانقاه مرشد د دې زمانې خلکو ته د کفر د معاصرو ډولونو لکه د سیکولریزم، ډیموکراسۍ، کمونیزم، هیومنیزم، لیبرالیزم، وضعي قوانینو، تنصیر، استعمار ، استشراق او د معاصر کفر د نورو ډولونو د نظریاتو او عقائدو په خلاف څه ونه ویل او و یې نه لیکل، او د هغو لوري ته د بلونکو اشخاصو او احزابو په خلاف یې علمي او فرهنګي مبارزې ته ځای ور نه کړ، نو هماغه وو چې د کفر دغه معاصر ډولونه او د هغو نظریات په خطرناك ډول د اسلامي نړۍ په ولسونو کې خپاره شول، او د نویو نسلونو په ملیونو ځوانان یا ورڅخه متأثره شول، او یا یې هم په صف کې ودرېدل او بېرته یې د اسلام په خلاف دښمني شروع کړه.

د معاصر کفر خطر پدې کې دی چې هغه اسلامي ټولنو د صریح کفر په نامه نه راصادرېږي، بلکې هغه پداسې نومونو او شعارونو ځانته په اسلامي ټولنو کي ځای پیدا کوي چې په ظاهره یې له نومونو د کفر نښې نه ښکاري، او د آزادۍ، دیموکراسۍ، سیاسي او دیني پلورالیزم، پرمختګ، مساوات، ټولنیز بدلون، د بیان او عقیدې د آزادۍ، د بشر د حقوقو، د ښځو د حقوقو، عقلانیت، قانون مندۍ، نړیوالو قوانینو، نړیوالو اصولو، مدني ټولنې او دېته په ورته نورو نومونو د مسلمانو ټولنو پر ژوند ځان حاکموي، او دا ټول هغه اصطلاحات دي چې هر یو یې په غرب کې خپل فلسفي مفهوم او مدلول لري چې له یوې مخې د اسلام په مخالف قطب کې قرار لري.

په تېرې یوې پیړۍ کې کفارو او په خاص ډول د کمونیزم، سیکولریزم او لیبرالیزم د مکتب پیروانو خپلې فلسفې، نظریات، سیاسي او اجتماعي اصول او خپل فکري او معنوي ارزښتونه له بېلابیلو لارو او د بېلابېلو وسائلو په وسیله په مسلمانانو ومنل.

د دغو پردیو ارزښتونو او سیاسي او اجتماعي نظریاتو د تأثیر په نتیجه کې په اسلامي نړۍ کې داسې پردي پال نسلونه رالوی شول چې د سیاست، قوانینو، تعلیم، فرهنګ، اخلاقو، معنوي ارزښتونو، عسکریت

(c) ketabton.com: The Digital Library

او اقتصاد په ډګرونو کې د غربيانو پر لاره روان شول. سيکولر غرب او کمونست شوروي اتحاد پدې وتوانيد چې اسلامي نړۍ خپله داسې يوه مستعمره وګرځوي چې حکام او نظامونه يې پخپله خوښه په دوئ پسې روان شي.

د معاصر کفر د نه پېژندنې او د هغه په اړه د غفلت نتيجه پدې شکل کې هم راووته چې هغه ملا، طالب، مرشد او تبليغي دعوتګر چې بايد مسلمانان يې د معاصر کفر له خطرونو څخه خبر کړي واى د هغوئ لويه برخه نن په خپله ليبراليزم، ديموکراسي، سيکولريزم، هيومنيزم، تنصير، استشراق، وضعي قوانين، نړيوال کفري پوځي او سياسي تړونونه او د کفر نور اوسني انواع او اشکال په علمي شکل نه پيژني، نو ځکه خو يې نه په خلاف مؤثره مبارزه کولی شي، او نه يې دغې مبارزې ته په خپلو اهدافو کې ځاى ورکړى دى.

زموږ يوه لويه برخه ملايان او مرشدان که د يهودو او نصاراوو په هکله څه معلومات لري هم نو هغه هم هماغه د يونيم زرکلونو مخکني معلومات دي چې اوس په هغه شکل کې واقعيت نه لري. او دا ځکه چې د نن ورځې يهوديت، صهيونيزم او په هغو پورې اړوند نړيوالو او محلي تنظيمونو تقريباً ټوله نړۍ په يوه او يا بل شکل يرغمل کړي ده، او په نړۍ کې يې د ډېرو مهمو چارو واګې په خپل لاس کې نيولي دي.

همدارنګه نصرانيت هم اوس هغه پخوانى د صومعې او رهبانيت دين نه دى چې عقيده يې په يوه خاصه محدوده کې تأثير ولري او بس. بلکه نصرانيت اوس په صليبيت، تنصير، استعمار او نړيوال نظام بدل شوى چې د نړيوالو کاتوليکو، ارتوډکسو، پروټسټنټ کليساګانو او نورو نړيوالو مؤسسو له لارې يې په بېلابېلو شکلونو ټولې نړۍ ته ځان رسولى دى او د ملياردونو انسانانو پر ژوندې خپل تاثير پرى ايښى دى، خو زموږ د ملا، مدرسې، او د خانقاه د مرشد په نصاب کې د دغو لويو خطرونو په هکله هېڅ هم نشته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چې په مکتب ، پوهنتون، مسجد، مدرسه، خانقاه او تبليغ کې زده کوونکو ته د کفر د معاصرو ډولونو او د هغو د نظرياتو په اړه څه نه تدرسيږي نو له دغو ديني او علمي مراجعو څخه يوه برخه فارغېدونکي هم عامو خلکو ته پدې اړه څه نه وايي. نو هماغه وي چې يوه لويه برخه عام خلك د دغو کفري نظرياتو په دامونو کې په يوه او بل ډول ښکيل شي.

د افغانانو د جهادي مقاومتونو په بهير کې د ډېرو لويو افتخاراتو تر څنگ يوه لويه منفي نقطه هم شته چې تل يې جهادي مبارزې له هغې متأثره شوې دي، او هغه دا ده چې دوئ د دښمن په مقابل کې مقاومت کوي، خو د هغه له فکر او نظرياتو سره د مقابلې په ډگر کې جديت او پوره وړتيا نه لري.

که د پورتنۍ مدعا د اثبات لپاره د مثالونو په لټه کې شو، نو ښه ډېر مثالونه به وينو چې ځينې يې په لاندې ډول دي:

۱ – افغانانو د چنگېزيانو په مقابل کې مقاومت کړی، خو د چنگيز د فکر او قانون په مقابل چې (ياسا) نومېده او حق او باطل يې ورکې سره گډ کړی وو کومه مؤثره فکري مقابله نه ده کړې، بلکې افغانانو پخپله هم په خپل ژوند کې په داسې عرفونو او قوانينو گذاره کړې چې شريعت، قومي نرخونه، رواجونه، عرفونه او خپلې انگېرنې او نظريات يې ورکې گډ کړي دي. دين يې د عبادت په ساحه کې منلی، کتاب يې د ملا گڼلی، او چې په خپلو کې سره په منازعاتو کې اخته شوي نو بيا يې د دې پر ځای چې قضيه يې د فيصلې لپاره يوازې شريعت ته وروړې وي، مقابل لورې ته يې ويلي دي چې (په شريعت راسره فيصله کوې او که په پښتو؟ دواړو ته دې تيار يم) يعنې که شريعت وي او که غير شريعت دواړه منم.

۲– افغانانو د انگريزانو په خلاف ډېرې جگړې کړي دي او ډېرې قربانۍ يې ورکړې، خو د انگريز د عقيدې په خلاف چې (نصرانيت) دی، او د هغه د اخلاقو، سياسي تفکر او فرهنگ په خلاف يې چې ليبراليزم، استعماري توسعه غوښتنه، سيکولريزم او ديموکراسي ده هېڅ کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جدي، علمي، فکري او فرهنګي مبارزه نه یوازې دا چې کړې نه ده، بلکې ښه ډېر پوهان، مفکرین، سیاستمداران او د نظام او د قلم خاوندان یې د انګریزانو پر لاره روان شوي، او ولس ته یې په بېلابېلو ډګرونو کې اروپایي فکر ورتلقین کړي دی، او د هماغه فکر پر اساس یې نظامونه هم جوړ کړي دي.

۳- افغانانو د هندوانو او سکانو په خلاف جګړې کړي دي، د هندوستان ډېرې سیمې یې لاندې کړي، ډیلي یې فتحه کړې، خو د هندوییزم د کفر په خلاف یې چې د شرك تر ټولو بد ډول دی نه کومه علمي او فکري مبارزه کړې، نه یې د هندوییزم د عقائدو، اخلاقو، مشرکانه تمدن او د مسلمانانو په خلاف د هندوانو له بدو عزائمو په پراخه پیمانه د تألیف او فکري مبارزې له لارې راتلونکو ولسونو ته څه پرې ایښي دي. او د دې کار نتیجه یې دا راوتلې چې د دې پر ځای چې په افغانه ټولنه کې هندو او سك ته د مشرك، کافر، اهل ذمه او د اسلام د دښمن په سترګه وکتل شي، هندو ته (لالا) او سك ته (سردار) ویل شوي دي چې دواړه د عزت او درناوي الفاظ دي.

نه یوازې دا چې افغانانو ته د هندوانو فکر او فرهنګ د یو کفري او شرکي فرهنګ په حیث نه دی معرفي شوی، بلکې د نظام او با نفوذه سیاسي جهتونو له لوري په سیستماتیك ډول کوښښ شوی چې (مسلمان) افغانستان ته له (کافر) هندوستان سره د یو دوست هېواد په حیث پیوند ورکړل شي، او دلته د هندي فرهنګ د خپرېدو لپاره لاره هواره شي.

۴- افغانانو د روسانو په خلاف هم لوی جهاد او اوږده جګړه وکړه او د لویو قربانیو په ورکولو یې د الله تعالی په نصرت له هغوئ څخه خپله خاوره آزاده کړه، خو د کمونیزم د فکر او عقیدې په خلاف یوه علمي، فکري او فرهنګي مبارزه ونه شوه. زموږ ملا او مدرس ونشوای کولی چې د ولس لوستي نسل ته کمونیزم د (کفر) په حیث ورمعرفي کړي. همدغه علت وو چې په افغانستان کې کمونستان او د کمونیزم د فکر پلویان هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانونه (مسلمانان) ګڼي او ټولنې هم هغوئ د کمونيزم د منلو له امله کافر نه دي ګڼلې.
د دې کار نتيجه دا راووته چې نه يوازې دا چې پرون موږ کمونستان له خپلې ټولنې څخه ګوښه نه کړای شول، بلکې نن هماغه کمونستان په بل شکل بيا په همدې مسلمانې ټولنې حاکمان دي، او دې ولس ته د کمونيزم په خلاف د درېدلو سزا ورکوي.

د کفر د معاصرو ډولو د پېژندلو ضرورت:

د کفر د انواعو او د هغه د نظرياتو پېژندل هم په هماغه اندازه ضروري دي لکه څومره چې د ايمان پېژندل ضروري دی.
په قرآن کريم کې الله تعالی له مسلمان سره د شيطان د دښمنۍ اعلان او پر دې دښمنۍ د هغه تأکيدونه بيان کړي دي.
شيطان کافر دی او د شيطان مکرونه، دسيسې، طريقې، انسان ته د ده د وسوسو او شبهاتو ور اچول، د ده افکار او نظريات او همدارنګه د ده د پيروانو عقائد او نظريات او د هغوئ ډلې، احزاب او نصابونه، سياستونه، نظامونه، ادبيات او فلسفې ټول د کفر هغه انوع او اشکال دي چې په قرآن کريم کې الله تعالی پدې مقصد په تفصيل بيان کړي دي چې مؤمنان له هغو څخه ځانونه خبر کړي، د هغو په دامونو کې له ښکيل کېدلو ځان وساتي، او د هغو د له منځه وړلو لپاره تدابير او لارې چارې وسنجوي، او مناسب وسائل په کار واچوي. نو له همدې امله څنګه چې د ايمان پېژندل ضروري دي تر څو مسلمان مؤمن شي او د ايمان د غوښتنو مطابق عمل وکړي، په همدومره اهميت د کفر پېژندل هم ورته ضروري دي ترڅو په هغه کې له واقع کېدلو کې ځان وساتي او دښمني ورسره وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له عمر رضي الله عنه څخه نقل دي چې (ينقض عرى الإسلام عروة عروة إذا وُلِدَ في الإسلام من لم يعرف الجاهلية) ([1]). د اسلام کړۍ به یوه یوه ماتیږي کله چې په اسلام کې داسې څو وزیږي چې جاهلیت نه پیژني.

عمر رضی الله عنه د جاهلیت او کفر نه پیژندل د اسلام د کړیو د ماتولو سبب بولي، او دا ځکه چې کېدی شي چې د جاهلیت د نه پیژندلو له امله به څوك په هغه کې واقع شي او بیا به له اسلام سره دښمنۍ کوي لکه پدې زمانه کې چې د معاصر جاهلیت د افکارو منونکي د اسلام د دعوی له لرلو سره سره د اسلام او جهاد په خلاف په یوې بې رحمه جګړه کې اخته دي او دکفارو خوا یې نیولې ده.

د اسلام په تاریخ کې اسلامي امت له کفارو سره د مسلسلو جګړو له امله دومره ندی کمزوری شوی لکه څومره چې د کفارو د فرهنګ، عقائدو، دودونو، اخلاقو او سیاست د راواردېدلو او په مسمانانو کې د هغوئ د فکري او اجتماعي فعالیتونو له امله کمزوری شوی دی.

د کفارو ناپوځي فعالیتونو په تېرو پنځو پېړیو کې په پرله پسې ډول اسلامي امت له سیاسي، فکري، عسکري او اجتماعي انحطاط سره مخامخ کړ، او د حقیقي اسلام له تعلیماتو څخه د لیرې والي او د جهادي روحیې د نه درلودلو له امله په مسلسل ډول د کفارو په مقابل کې کمزوری شو.

---

[1] – توجيهات ونصائح شرعية إلى شباب الصحوة الجهادية في تونس القيروان، النصيحة الرابعة، نشر(النخبة للإعلام)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سياسي، فکري،اجتماعي او پوځي انحطاط د دې اوږدې مودې په پای کې چې الله تعالی د کمونيزم په مقابل کې د افغانانو جهاد د مسلمانانو د بيا ويښتابه يوه ذريعه وګرځاوه او د دې جهاد د تأثيراتو څپه په اسلامي نړۍ کې په پراخه ډول خپره شوه او په لکونو مسلمان ځوانان بېرته اصل اسلام ته راوګرځېدل او د غرب او شرق د کفارو فکري ارزښتونه يې پردي او بې لارې وبلل، او له هغو څخه يې خپله بيزاري او نفرت اعلان کړ، نو کفارو او په رأس کې غرب دغه بهير خپل تر ټولو لوی او خطرناك دښمن وګاڼه، او د هغه په خلاف يې په ټوله نړۍ کې فکري او پوځي جګړه پيل کړه.

په دې مرحله کې يوه برخه خلکو چې ځان اسلامي نهضتونه، منځلاري مسلمانان او ديموکرات اسلامي احزاب ګڼل د اسلام په سياسي فهم کې د انحراف له امله او ياهم د ځينو سياسي مصالحو په خاطر د کفارو مقابلې ته راونه وتل.

دغو خلکو هم د خپل فکري انحراف او يا هم د غرب د مادی او پوځي قوت له وېرې د جهادي بهير له لارويانو څخه خپله لاره بېله کړه او له غرب سره د پيوند اخيستلو او د هغوی په نړيوال صف کې ځانته د ځای پيدا کولو په مقصد د جهادي فکر او تګلارې خاوندان توند لاري، بنسټ پالي، ترهګر او ورانکاري وګڼل، او پدې کار سره يې د دښمن ادعا تأييد او د هغه تله ور درنه کړه، چې دې کار هم د دوئ اسلامي مصداقيت تر پوښتنې لاندې راووست، او هم يې د امت ډېری ځوانان د جهادي بهير پر افاديت شکمن کړل چې د دې دواړو و کارونو فايده د دښمن ځولۍ ته ورولوېده.

د دښمن له فکر سره بايد څه وکړو؟

د دې لپاره چې لکه څنګه مو چې اسلامي ټولنه د کفارو له پوځي اشغاله آزادول غواړو د هغوئ له فکري اشغاله يې هم آزاده کړو نو د فکر،

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهنګ او تعليمي نصابونو په ډګرونو کې دقيقو، سنجول شويو او د تطبيق وړ اقداماتو ته ضرورت لرو چې ځيني يې په لاندې ډول يادوو:
۱- د هغه نظام او هغو سياسي او فکري جهتونو د نسکورولو او مقابلې لپاره بايد جدي، هر اړخيز او مسلسل کوښښ او مبارزه وشي چې په بېلابېلو ډولونو د کفارو د سياسي، اجتماعي او فلسفي افکارو د خپرولو تر شا ولاړ دي. او دا ځکه چې که دوئ په اسلامي ټولنه کې د پرديو د افکارو د خپرولو لپاره په پراخ ډول د کار تر شا ولاړ نه وي نو دښمن مو په مخامخ ډول هر فرد نشي مخاطبولی، او نه مو د ټولنې ډېر خلك تر خپل تاثير لاندې راوستلی شي. د دغې مقابلې لپاره په جهادي صف کې د پوځي او فکري مقابلې د ورتياوو پيدا کول تر ټولو ضروري کار دی.
۲- د ديني او دنياوي تعليم له دواړو نصابونو څخه بايد په پوره زيرکتيا او جديت ټول هغه مفردات او مضامين ووېستل شي چې د کفارو له فکر، فرهنګ، سياست او د هغو له اجتماعي او فلسفي ارزښتونو سرچينه اخلي. که چېرې دولت او رسمي جهتونه دغه کار نه کوي، نو لږ تر لږه په نارسمي مجال کې خو بايد دا کار په حتمي ډول ترسره شي.
۳ – د ديني او دنياوي تعليمي مؤسسو او مدارسو په نصابونو کې بايد د کفر او ګمراهۍ د معاصرو ډولونو، اشکالو او نظرياتو لکه کمونيزم، سيکولرزم، ډيموکراسۍ، ليبراليزم، هيومنيزم،نشنلزم، ګلوبلايزيشن، وضعي قوانينو او د غرب له لوري د جوړ شوي معتدل اسلام په د رد اړه مضامين داخل کړای شي او په معقول، مدلل او مؤثر ډول تدريس شي.
مسلمانان بايد په خپلو نصابونو کې د خپلو لوستونکو لپاره د کفارو د عقيدوي، سياسي، اخلاقي انحطاط معاصر او ښکاره مثالونه وړاندې کړي، ترڅو کفار هغوئ ته د آيډيل او مقتدا په حيث نه بلکې د داسې خلکو په حيث ورښکاره شي چې بايد هدايت وررسول شي او له کفر څخه يې نفرت وشي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴ – د مېډیا ، ټولنیز ارتباط د وسائلو او د ژورنالیزم مؤثر استعمال پدې لاره کې تر ټولو مهم کار دی. او دا ځکه چې دغه ذرائع په دې زمانه کې د پیغام رسولو او د اجتماعي ذهنیت د تشکیل مهم وسائل دي، او په یوه ځل په ملیونونو انسان مخاطبوي او په هغوی کې مثبت او یا منفي تحول راولي. غرب د همدغو وسائلو له لارې ټوله نړۍ مسحوره کړې ده او په پراخه پیمانه یې د نړۍ ولسونه تر خپل تأثیر لاندې راوستلي دي.
د امریکا په مقابل کې چې جهادي صف تر یوه حده د پیغام رسولو معاصر وسائل وکارول که څه هم چې په ډېر مسلکي شکل او پراخه پیمانه نه وو خو بیا یې هم په نړۍ کې د غرب جادو ورماته کړه، او د همدغو وسائلو له لارې یې نړۍ ته د خپلې بریا او د دښمن د ماتې شواهد وړاندې کړل.
۶ – د اسلام حقیقي تشریح او له هغه څخه د خرافاتو او انحرافاتو څنډل او له نورو نظریاتو سره د هغه د پیوند کارۍ مخه نیول بل هغه مهم کار دی چې د جهادي نظریې او اسلامي فکر خاوندان باید ورته د خپل کار په اولویاتو کې ځای ورکړي. او دا کار ځکه ضروري دی چې کفار له همدغو عواملو څخه د اسلام په بدنامه او په هغه باندې د نویو نسلونو د باور د کمزوري کولو لپاره کار اخلي.
نن ورځ په اسلامي نړۍ کې او هم په افغانستان کې ډېر داسې څه د اسلام په نامه خپاره شوي چې هغه له ریښتینې اسلام څخه ډېر لرې دي. او هم له داسې ډېرو مهمو اسلامي اعمالو او عقائدو خلك غافل شوي او یا یې ورته په اهمیت نه دي کتلي چې هغه په دین کې د لوړې مرتبې اعمال او عقائد دي. نو په کار ده چې د مسلمانان او بیا په خاص ډول د جهادي صف یوازې د کفارو جنګیالي په دښمنۍ ونه نیسي، بلکې اصلي دښمني مو باید د دښمن له نظریاتو سره وي. او هر هغه څوك چې د دښمن د

(c) ketabton.com: The Digital Library

افکارو ممثل وي هغه خپل دښمن وګڼو او له هغه سره د مناسب تعامل لارې وپېژنو.

د دښمن د افکارو، نظریاتو، فرهنګ او د هغه د ملګرو او پیروانو خطر ځکه د هغه د پوځونو او جنګیالیو تر خطره ډېر دی چې هغه خو به ماتې وخوري او وبه تښتې، خو افکار او ملګرې به یې په هر حالت کې دلته پاتې وي، او په سلګونو کلونه به دلته د اسلام او مسلمانانو په خلاف په یوه او بل ډول فعالیتونه کوي او په هر نسل کې به یوه برخه خلك د اسلام او اسلامي نظام په خلاف دروي.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library